

တိုကျို

မောင်ထွန်းသူ

BURMESE
CLASSIC
.com

TOKYO BAY
BY ANTHONY GREY

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၆၁၄၁၂၀၇
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၄၅၉၀၄၀၉

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမြင့်ဦး (ရွှေကျေးစာပေ) (မြ ၀၉၁၀)၊ အမှတ်(၁၂၁)၊ ၃၄ လမ်း၊
ကျောက်တံတား။ ပုံနှိပ်သူ- ဦးမြင့်ဦး (သိန်းသန်းဦးပုံနှိပ်တိုက်)၊ အမှတ်(၁၂၁)၊
၃၄-လမ်း၊ ကျောက်တံတား၊ ကွန်ပျူတာ-မြနန္ဒာ၊ မျက်နှာဖုံးပန်းချီ-ကျော်သောင်း။

အကြိမ် - ပထမအကြိမ်
အုပ်ရေ - ၅၀၀
စာနိမ့်

၂၇၂.၄၈

ထွန်းသူ မောင်

တိုက်ပို့ / မောင်ထွန်းသူ ။ - ရန်ကုန် ။

ရွှေကျေးစာပေ

၂၀၀၉။

၄၈၁-စာ၊ ၁၃.၁ x ၂၀.၈ စင်တီ။

စာမူအမည် - TOKYO BAY BY ANTHONY GREY

(၁) မောင်ထွန်းသူ-ဘာသာပြန်သူ

(၂) တိုက်ပို့

ဖြန့်ချိရေး

မြန်မာစာအုပ်တိုက် - အမှတ် ၁၄၅၊ ၃၆လမ်း၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း-၇၀၁၀၁၁

မြန်မာပြန်သူ၏အမှာ

တိုက်ပို့ဟု အမည်ပေးထားသော ဤဝတ္ထု Tokyo Bay A Novel of Japan
သည် ၂၀၀၀-ခုနှစ်အတွင်းက ကျွန်တော်လက်သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု
၂၀၀၄-ခုနှစ်မှ ပြန်၍ရေတွက်မည်ဆိုပါက လေးနှစ်ပြည့်သွားခဲ့ပေပြီ။

ဤစာအုပ်ကို အမှတ်တရလက်ဆောင် အဖြစ်သို့ ပေးခဲ့သူမှာ ကျွန်တော်စာဖတ်
ပရိသတ်တစ်ဦးဖြစ်သော ကိုဦးခင် ဖြစ်သည်။ သူသည် အကောက်ဌာန အရာရှိဟောင်း
တစ်ဦးဖြစ်၍ အငြိမ်းစားယူပြီး နောက်ပိုင်းတွင် စင်ကာပူနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ကာ အလုပ်
လုပ်နေရသူ တစ်ဦးဖြစ်၏။

ကျွန်တော်သည် စာရေးဆရာ အင်သိုနိုဂရေး Anthony Grey ၏ဝတ္ထုများ
ကို နှစ်သက်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ပထမဆုံးဖတ်ခဲ့ဖူးသည့် သူ့စာအုပ်မှာ Hostage
In Peking ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်သည် အင်သိုနိုဂရေး၏ ကိုယ်ရေးအထုပ္ပတ္တိဖြစ်၍
အလွန်ဖတ်သင့် ဖတ်ထိုက်သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်လက်သို့ အင်သိုနိုဂရေး၏ စာအုပ်သုံးအုပ် ရောက်လာ
သည်။ ပထမစာအုပ်မှာ A Man Alone အမည်ရှိ ဝတ္ထုတိုများ စာအုပ်ဖြစ်သည်။
ပုတီးယစာအုပ်မှာ Peking ဖြစ်သည်။ နှစ်အုပ်စလုံးသည် ဝတ္ထုရှည်ကြီးဖြစ်၍ နှစ်အုပ်
စလုံးပင် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်နှင့်အထူးသင့်တော်သည့် စာအုပ်များပင်
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ပထမဆုံးဘာသာပြန်လိုသည့် ဝတ္ထုမှာ 'ပီကင်း Peking'
ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးအတွက် သင်ခန်းစာကောင်းများ ရနိုင်စေမည်ဟု

ယူဆသဖြင့် ဘာသာပြန်လိုခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုး ရှိနေသဖြင့် ထိုစာအုပ်ကို အလွန်ဘာသာပြန်ချင်ပါလျက်နှင့် ဘေးဖယ်ထားခဲ့ရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် Saigon ဝတ္ထုကြီးကို 'ဆိုင်ဂုံ' အမည်ဖြင့်ပင် ဘာသာပြန်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် မမေ့နိုင်သေးပါ။ 'ဆိုင်ဂုံ'ကို ဘာသာပြန်စဉ်က ကျွန်တော် အိမ်တွင် လျှပ်စစ်မီးမရှိသဖြင့် ဖယောင်းတိုင်မီးဖြင့် ဘာသာပြန်ခဲ့ရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဘက်ထရီမီးကို အစားထိုး၍ သုံးကြည့်သော်လည်း အဆင်မပြေပါ။ ဘက်ထရီကို အားပြည့်အောင် သွင်းမပေးလိုက်သဖြင့် မကြာခဏ ကသိကအောက်ဖြစ်ကာ စိတ်ညစ်စိတ်ရှုတ်ခဲ့ရပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ 'ဆိုင်ဂုံ'သည် '၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ဘဝတက္ကသိုလ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ အားလုံး ရုတ်တံ့ ရှိ၍ ရုတ်တံ့လုံးကို တစ်ချိန်တည်း တပြိုင်တည်း ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်များစွာဝမ်းသာခဲ့ရပါသည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်လာသဖြင့် 'ပီကင်း' အကြောင်းကို စာဖတ်ပရိသတ်အား အနည်းငယ်မျှ ပြောပြချင်မိပါသည်။ ပီကင်းသည် ဆိုင်ဂုံနှင့်အပြိုင် နာမည်ကြီးခဲ့သော ဝတ္ထုကြီးဖြစ်၏။ ဆိုင်ဂုံလိုပင် ဇာတ်လမ်း ဇော်အိမ် အလွန်ကြီးမားသော ဝတ္ထုကြီးဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံသည် ခေတ်သစ်တရုတ်ပြည် ဖြစ်လာရေးအတွက် ၁၉၂၀-ခုနှစ်မှ ၁၉၈၀-ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ခြောက်ဆယ်ကျော်-ခုနှစ်ဆယ်နှိးပါးမျှ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်လျက်ရှိနေသော နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေး မှန်တိုင်းများကို ခုခံတိုက်ခိုက်ကာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့ရ၏။ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်နှိးပါးမျှ သွေးမြေကျခဲ့ရ၏။

ယင်းအဖြစ်များကိုပင် အချက်အလက်များနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ ဇာတ်အိမ် တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဇာတ်ကောင်များမှာလည်း မော်စီတန်းနှင့်ချီအင်လိုင်းလို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသာမက ထိုစဉ်က တရုတ်နိုင်ငံ၏ အရေးအခင်းတွင် ပါဝင်စွက်ဖက် လှုပ်ရှားခဲ့ကြသော အနောက်နိုင်ငံများမှ ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ စာရေးဆရာအင် သိုနီဂရေးသည် ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအား သူစိတ်ကူးယဉ်ဖန်တီးထားသော ဇာတ်ကောင်များနှင့်ပေါင်းစပ်ကာ အဖြစ်မှန်အချက်အလက်များကို နောက်ခံထား၍ အသက်သွင်းထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤဝတ္ထု 'တိုကျို Tokyo Bay သို့မဟုတ် 'တိုကျို'သည် အထီးကျန်နေထိုင်ရေးဟူသော တံခါးပိတ်ဝါဒ 'ကျင့်သုံးနေသည့် ဂျပန်နှင့်အနောက်နိုင်ငံများကြား၌ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည့် ပြိုင်ဆိုင်မှုကို မီးဖောင်းထိုးပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့်

ပါးလံဟာဘား(ပုလဲဆိပ်ကမ်း)၊ နာဂါစကီးနှင့်ဟီရိုရှီးမား စသောမြို့ကြီးများ၏ ဂနောက်ပိုင်းဖြစ်ရပ်များဆီသို့ ဦးတည်သွားရာ သမိုင်းလမ်းကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

အံ့ဩလွမ်းမောဘွယ်ရာ ကောင်းလှသည့် ထိုဖြစ်ရပ်များသည် ၁၈၅၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထဲတွင် စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုနှစ် ထိုလထဲတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ရေတပ်မှ စစ်သင်္ဘောများသည် မြို့နင်းများကြားမှ ထိုးဖောက်ဖြတ်သန်းကာ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ 'တိုကျိုပင်လယ်အော်' အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

ဤသည်မှစ၍ အမေရိကန်နှင့်ဂျပန်နှစ်နိုင်ငံကြား သို့မဟုတ် အမေရိကန်နှင့်ဂျပန် အမျိုးသားနှစ်ရပ်ကြားတွင် စစ်ရေးကို ရှေ့ရှုစေနိုင်သည့် ပဋိပက္ခသည် သန္ဓေတည်လာခဲ့သည်။ ဤတွင် စိတ်ကူးယဉ်တတ်သော နယူးအင်္ဂလန်ပြည်နယ်သား လူငယ်အရာရှိ ဓရာဘတ်အီဒင်သည် ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်အဖြစ် အသက်ဝင်လာသည်။

ထို့နောက် မင်းသားတာနာကာယိုရှိအို ဦးဆောင်သည့် ဂျပန်ဆာမူရိုင်းများ၊ အလွန်ချစ်စရာကောင်းပြီး လှပသော ဂျပန်ဓရာမယ်တို့ကိုပါ စသည့် ဇာတ်ကောင်များနှင့် ဆုံတွေ့ကာ အံ့ဩထိတ်လန့်ဘွယ်ရာဖြစ်ရပ်များနှင့် ရင်ဆိုင်လာရသည်။ ဤသို့ဖြင့် 'တိုကျို' အမည်ရှိ ဤဝတ္ထုသည် စာရေးဆရာ အင်သိုနီဂရေး 'Anthony Grey' ၏ ယျားခြားသော လက်ရာကောင်းဝတ္ထုကြီးအဖြစ် အသက်ဝင်လာခဲ့ရလေသည်။

အင်သိုနီဂရေးသည် ရိုက်တာသတင်းဌာနမှ နိုင်ငံခြားသတင်းထောက် အလုပ်ဖြင့် အရှေ့တရားနှင့်တရုတ်နိုင်ငံများ၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် စာရေးဆရာဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားသည်။ သူ၏ ပထမဆုံးစာအုပ်မှာ 'ပီကင်းမှ ယားစာခံ' 'Hostage In Peking' အမည်ရှိ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိဖြစ်သည်။

သူရေးခဲ့သည့် စာအုပ်များမှာ ဆယ်အုပ်မျှ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၍ ယင်းတို့အထဲမှ 'ဆိုင်ဂုံ' နှင့် 'ပီကင်း' သည် အရောင်းရဆုံး စာအုပ်နှစ်အုပ်ပင် ဖြစ်လာသည်။ ထိုစာအုပ်နှစ်အုပ်မှာ ဂျပန်နိုင်ငံများ၊ အရှေ့အာရှနိုင်ငံများ၊ တောင်အာဖရိက၊ ဩစတြေးလားနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံများ၌ များစွာလူဖတ်များကာ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သည်။ သူ့စာအုပ်များကို နိုင်ငံကာကွယ်ရေး ဘာသာရပ်ပေါင်း ဆယ်ငါးဘာသာဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုထားပြီးပြီ ဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာ အင်သိုနီဂရေးသည် ဤဝတ္ထုကို 'ဖွင့်' ရာ၌ ၁၆၄၀-ခုနှစ် အတွင်းက နှိုင်းခြားသာသာနာပြုများအတွက် ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည့် ဂျပန်တို့၏ အိမ်နိမ့်ခြင်းများ ပု သုံးနှုန်းခဲ့သော စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ဖြင့် စခဲ့သည်။ ထိုစာပိုဒ်မှာ...

အဖွင့်
သန်းခေါင်ယံ
၇ ရက်၊ ဇူလိုင်-၁၈၅၃

ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့ရ၍ အမေမတန် ပင်ပန်းမောဟိုက်လျက်ရှိသော ခြေမြန်တော်
မြင်း၏ နံဘေးနှစ်ဖက်သည် အသက်ရှုလိုက်တိုင်း နှိမ့်ချိတစ်ခါ ဖောင်းချိတစ်လှည့်
ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ မြင်း၏ကိုယ်မှ အစုလိုက်အပြုံလိုက်ထွက်လာနေသော အဖြူရောင်
ပျူးမြုပ်များသည် ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်ဆီသို့ လွင့်စင်သွားနေကြသည်။ ယိဒိုမှ
ပျားဂန်း ရဲတိုက်ကြီးရှေ့မျက်နှာစာ၌ တည်ရှိနေသော ကျုံးကူးတံတားသုံးခုအနက်
ပျက်ဆုံးတံတားကို ကျော်ဖြတ်နေသည့် သံခောက်ဆောင်း ဆာမူမိုင်း၊ စစ်သည်တော်
လည်မောဟိုက်လွန်း၍ သေအံ့မှူးမှူးဖြစ်နေသော မြင်း၏တင်ပါးအား သူ၏ဖိနပ်သံသွား
ဖြင့် အညှာအကာကင်းမဲ့စွာ ထိုးဆွဲပြီး ဇွတ်အတင်း ခရီးနှင့်လျက်ရှိလေ၏။
ချိုကူရီဒါ' ဟု မြင်း၏ ကျောပေါ်မှစစ်သည်က ခံတပ်အတွင်းဘက်ရှိ သံနှင့်
ဖလံသားဂိတ်တံခါးကြီးများဘေးမှ လှံကိုင်စစ်သည်အစောင့်များဆီသို့ လှမ်းအော်
လာသည်။ 'ကင်ကျူချိုကူရီဒါ' ဟုနောက်တစ်ကြိမ် ထပ်အော်လိုက်ပြီး သူ၏နက်ပြာ
ပျောင်စစ်သည်ကိမိုနိဝတ်စုံအင်္ကျီလက်မောင်းအတွင်းမှ ရွှေကြိုးမျှင်မျှင်ကလေးနှင့်

- ၁။ Sho gun - တစ်ချိန်က သားခဉ်မြေးဆက်ရာထူးအရိုက်အရာကို ဆက်ခံပိုင်ခွင့်ရရှိထား
သော ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ချုပ်၊ ၁၈၅၇-၆၈ခု ဘော်လန်ရေးတော်အထိ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်ရေး
လောကတွင် တရုတ်ခံများအဖြစ် တွင်ကျယ်လာခဲ့ဖူးသူများဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းတွင် ကွယ်
ပျောက်သွားသည်။
- ၂။ Samurai - အသက်ထပ် ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားသော ဘူရိုနို (Bushio) စိတ်ချ
ပိုင်ရှင် ရှေးခေတ်ဂျပန်စစ်သူရဲဘောင်း၊ သူတို့သည် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် မြေရှင်ပေးရန်
ခေတ်က များစွာတွင်ကျယ်ခဲ့ကြ၏။

ချုပ်ထားသော စာလိပ်ကလေးကိုယူ၍ သူ့ဦးခေါင်းအထက်မှ မြောက်ကာ ရေ့ရမ်း ပြုလေသည်။

ကြီးမားသော သံမောက်ကြီးများဆောင်း၍ သားရေနှင့် ဝါးချပ်တန်ဆာများ ဝတ်ထားသည့် မျက်နှာထားဆိုးဆိုးနှင့် အစောင့်စစ်သားများသည် သူတို့၏ လှံကြီးများ ကိုမြောက်ကာ ဆာမူရိုင်းဆီသို့ ဖြမ်းမြောက်သော အမူအရာဖြင့် လှမ်းကြည့်နေကြ သည်။ သို့သော်လည်း အသက်ငယ်ရွယ်သေးသော ဆာမူရိုင်းထံမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် အမိန့်အာဏာသည် လှံကိုင်စစ်သည်များအား တန်ခဏ်ဖြစ်ကာ ရပ်သွားစေသည်။

သူပြောလိုက်သော စကားလုံးများသည် ဤနေရာမှ အနောက်တောင်ဘက် မိုင်သုံးရာအကွာရှိ ကျိုတို၌ တစ်သီးတစ်ခြား စံမြန်းနေထိုင်လျက်ရှိသော ဧကရာဇ် မင်းမြတ်ထံမှ အရေးကြီးသည့် သတင်းတစ်ခုယူဆောင်လာကြောင်း ပေါ်ပြလိုက်သည်။ ဆာမူရိုင်းအား အနီးကပ်ကြည့်ရလိုက်သည့်အခါတွင်မူ ကင်းစောင့်စစ်သားတို့၏ မျက်လုံးများသည် ဆာမူရိုင်း၏ ရာထူးအဆောင်အယောင်နှင့် အဆင့်ကိုဖော်ပြသော ခြောက်ထောင့်ပါသည့် ကြွယ်ကိုသာမက သူ၏စစ်ယူနီဖောင်း 'ဂျင်ဘာအိုရီ' ခေါ်၌ တပ်ထားသည့် နေတံဆိပ်ကိုပါ မြင်ကြရ၏။ ယင်းတံဆိပ်မှာ မျိုးရိုးဇာတိကိုဖော်ပြသော အမှတ်တံဆိပ်ဖြစ်၍ ယခုတပ်ဆင်ထားသောအမှတ်တံဆိပ်အရ သူတို့မြင်နေရသော ဆာမူရိုင်းသည် အမြင့်ဆုံးမျိုးမတ်နွယ်ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိရှိကြရလေ၏။

ဟာယာကျ

မြင်းစီးသမားက စိတ်မရှည်တော့သည်ပုံစံဖြင့် လှမ်းအော်သည်။ သူသည် မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေသော သူမြင်း၏ဇက်ကြိုးကို ဆောင်ဆွဲကာ အစောင့်တပ်သားများ ပွင့်ပေးသော အလွန်လေးလံကြီးမားသည့် ဂိတ်တံခါးကြီးဆီသို့ နှင်လာသည်။ သူသည် မြင်းကို စပ်သွက်သွက်နှင်လာရင်းက တံခါးကိုမြန်မြန်ပွင့်ရန် အမိန့်ပေးနေခြင်းပေတည်း။

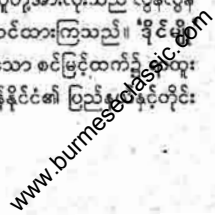
လူဝင်သာအောင် ဂိတ်တံခါးပွင့်သွားသည်နှင့်တပြိုင်နက် သူသည် မြင်းကိုနှင်၍ အတွင်းသို့ဝင်သည်။ ရဲတိုက်မျက်နှာစာရှိ မြေကွက်လပ်ကို ကျော်ဖြတ်သည်။ သူ့ နေရာနှင့်သူရှိနေသော အစောင့်များကြားမှ ဖြတ်သွားသည်။ ခံတပ်၏ ယပ်မဝင်ပေါက် သို့ ဦးတည်ထားသည့် ကျောက်လှေခါးမြေရင်းသို့ ရောက်သည့်အထိ လက်ထဲမှစာလိပ် ကိုမြှောက်၍ မြှောက်၍ပြကာ အော်ဟစ်ပြောဆိုလျက်ရှိ၏။ လှေခါးမြေရင်းရောက်၍ သူမြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်သည့်အခါ မြင်းသည် မြေပစ်လက်ပစ် လဲကျသွားသည်။ မြင်း၏ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများသည် အပြင်သို့ထွက်ကျလာသည်။ မြင်း၏တစ်ကိုယ်လုံး သည် ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်တုန်ကာ အကြောဆွဲလျက်ရှိ၏။ အသက်မထွက်မီ ဝေဒနာကို ပြင်းထန်စွာ စိစားနေရခြင်းပေတည်း။

သို့သော်လည်း လူငယ်ဆာမူရိုင်းအမတ်သည် လှေခါးမြေရင်းတွင် ရပ်လည်း မရပဲ။ သူမြင်းကိုလည်း လှည့်မကြည့်ပဲ ကျောက်လှေခါးအတိုင်း ပြေးတက်သွားသည်။ သူ့ကိုမိုနိုခါးပတ်တွင် ချိတ်ထားသည့်ခါးများသည် အပေါ်သို့ထိုးထွက်ကာ လှုပ်ရှား ပါယမ်းလျက်ရှိကြ၏။ သူသည် လက်ထဲမှစာလိပ်နှင့် စာလိပ်ပေါ်မှ ဧကရာဇ်ဘုရင်၏ ဂျိတ်တံဆိပ်ကို ကင်းတပ်အရာရှိအားပြသသည်။ ကင်းတပ်ဗိုလ်ကလည်း သူ့အား မျက်ခြင်းပင် ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်လေ၏။

လူငယ်ဆာမူရိုင်းအမတ်သည် ပြေးသည့်အခါပြေး၍ စပ်သွက်သွက်လျှောက် သည့်အခါလျှောက်သည်။ ရွှေပြားများကပ်ထားသဖြင့် တပြောင်ပြောင်တလက်လက် ဖြစ်နေသော နံရံများကြားရှိ အခုံးမြင့်မြင့်ကြီးများဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော စင်္ကြံ များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျော်ဖြတ်လိုက်လာခဲ့သည်။ လှေခါးတစ်ခုအရောက်တွင် သူသည် လှေခါးထစ်များကို တစ်ထစ်ချင်းမတက်၊ သုံးထစ်စီကျော်၍ အပြေးအလွှား တက်သည်။ သူ့ဦးခေါင်း၏ အထက်ဘက်တွင် ရောင်စုံပန်းချီကားကြီးများရှိနေ၏။ ဝါးတောကြီးများ၊ ထင်းရှူးတောကြီးများနှင့် ဝဲယူနေကြသော ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန်နှင့် ကို များဖြစ်၏။ အပေါ်ဘက်ယက်မဲများနှင့် မျက်နှာကြက်များတွင်လည်း တစ်ဖမ်းတဖူး၊ ပွမ်းမဲဖြယ်လှယ်ထားသော ယွန်းပန်းချီပုံများရှိသည်။ ဆာမူရိုင်းလူငယ်သည် ရွှေရောင် နှင့်အနက်ရောင်များရောစွက်ပြီး လှသည်ထက်လှအောင် ဖန်တီးထားသော ထိုပုံများကို တစ်ချက်ကလေးမျှပင် လှည့်မကြည့်နိုင်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူသည် တစ်ခဏမျှရပ် သည်။ ယူနီဖောင်းဝတ်လုံကိုင်အစောင့်စစ်သည်များအား သူသွားလိုသည့်နေရာ ဟယ်မှာရှိသည်ကို စုံစမ်းမေးမြန်းရန် ရပ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရှိုးကန်းကောင်စီစခန်းမကြီး၏ ရွှေမျှထားသော တံခါးကြီးများဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွား နေသော လူငယ်ဆာမူရိုင်းသည် သူ၏ သံမောက်ကိုရွတ်လိုက်သည်။ ကီမိုနိုအင်္ကျီ လက်မောင်းပွပွကြီးထဲ၌ သွင်းထားသော စာလိပ်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ကောင်စီစခန်းမအစောင့်အရာရှိအားပြ၍ သူ့ကိုခွက်၍ရင်းလင်းပြောပြပြန်သည်။ နောက် တစ်ခဏမျှကြာသောအခါ သူသည် သူ၏သားရေ မီရီရီ အားရွတ်လိုက်ကာ သူ့အား လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားသူ၏ နောက်သို့ ဖိနပ်မပါပဲ လိုက်ပါသွားသည်။

မျက်လုံးအစုံတစ်ရာသည် အမောတကောနှင့်ဝင်လာသည့် သူ့အားစူးစူးစိုက် ကြည့်နေကြသည်။ ငြိမ်ဆိတ်၍ ကြည့်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့အားလုံးသည် လွန်လွန် ပမ်းမင်းပြောင်လက်တောက်ပသော ဝတ်စုံများကိုဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ 'ဒိုင်မိုနို' များဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ရှိုးကန်းကိုယ်တိုင်ထိုင်နေသော စင်မြင့်ထက်၌ ထိုင် နေပြီး ဝဲယူနေထိုင်သူများ ဝဲယူနေထိုင်လိုက်၍ သွားထောက်ပြီး ထိုင်နေကြသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ပြည်ထောင်စုတိုင်း

အလိုက် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကိုပိုင်ခိုးကြသော ပဒေသ ရာဇ်များမတ်များပေတည်း။
 မှန်းတွင်းဝတ်စုံများဖြစ်သော ပရုံးကျပ်ကျပ် ဂျက်ကတ်အင်္ကျီများ၊ ပိုးသား
 ဘောင်းဘီရှည်အပွကြီးများနှင့် အနက်ရောင်ယွန်းဘိုးနက်ဦးထုပ်ရှည်ကြီးများ ဝတ်ဆင်
 ထားသည် ခိုင်မျို များသည် တစ်ကိုယ်လုံး မသပ်မရှင်ဖြစ်ကာ ညစ်ပတ်ပေရေနေသော
 လူငယ်ဆာမူရိုင်းအမတ်အား အံ့အားသင့်ပြီး ကြည့်နေကြသည်။ သူ ခူးထောက်ထိုင်
 လိုက်ပြီး သူ့နဖူးကိုကြမ်းပြင်နှင့်ထိသည်အထိ ဦးခေါင်းကိုညှုတ်၍ အရိုအသေပေးလိုက်
 သည့်အခါ ခိုင်မျိုများသည် ပြောင်နေအောင်ရိတ်ထားသော ဦးခေါင်းထိပ်နှင့် အလည်
 တွင်ခွေ၍ထုံးထားသော ဆံပင်များပေါ်၌ ဈေးနှင့်ဖုန် အလိမ်းလိမ်းကပ်နေသည်ကို
 မြင်ကြရသည်။

လူငယ်ဆာမူရိုင်းသည် လေးဘက်သွား၍ အရိုအသေမပေးမီ သူ့ခါးတွင်ချိတ်
 ထားသည့် ခါးနှစ်လက်ကို မြတ်ယူလိုက်သည်။ ခါးနှစ်လက်လုံးကို ကြမ်းပေါ်၌ခင်း
 ထားသော ဖျာပေါ်၌ချထားသော သူ့ဆံပင်ကပ်ထားသောတွင်ကပ်၍ တရိုတသေချထား
 လိုက်၏။ ခါးအိမ်များနှင့် ခါးရိုးများမှာလည်း သူ၏အဝတ်အစားများကဲ့သို့ပင် စွတ်စို
 လျက်ရှိပြီး ရွံ့စက်များ ပေကျလျက်ရှိလေသည်။

စင်မြင့်အလယ်တည့်တည့် အမြင့်ဆုံးနေရာ၌ ထိုင်လျက်ရှိသော ရှိုးဂန်းသည်
 ထုံထိုင်းထိုင်းအမူအရာဖြင့် ကြည့်လျက်ရှိ၏။ သူဝတ်ထားသည့် မိုးခိုးရောင်ပိုးသားဝတ်စုံ
 ရှည်ကြီးကြောင့် သူ့ခြေထောက်များကို မမြင်ကြရပေ။ သူထိုင်နေပုံသည် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
 တော်တစ်ဆူ ထိုင်နေပုံမျိုးနှင့် တူလျက်ရှိသည်။ သူထိုင်နေပုံသည် တောင့်တောင့်
 မတ်မတ်ရှိသော်လည်း သူ၏ပိန်လို့လိုမျက်နှာသည် ဖြူယောင်ယောင်ဖျော့တော့တော့
 ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူ့နဖူးတွင် စို့နေသော ဈေးများသည် တပြောင်ပြောင် တလက်လက်
 ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ဤဈေးများသည် ရှိုးဂန်းတင်ကြီးမားသော ရောဂါဝေဒနာတစ်ခုခု
 စွဲကပ်နေသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာရှိပေ၏။

ရုတ်တရက် အသက်ကိုမှ မှန်မှန်မရွံနိုင်လောက်အောင် ပင်ပန်းမောဟိုက်လျက်
 ရှိသော သတင်းပို့ခြေမြန်တော်တစ်ဦးရောက်လာခြင်းသည် ရှိုးဂန်းအဖို့ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ
 ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူ၏မျက်လုံးများသည် ထိတ်လန့်အံ့ဩသည့် အရိပ်အငွေ့များကို
 ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် သူ၏အခြေပျက်မှုကို လျှင်မြန်စွာ
 ပြန်လည်တည်ငြိမ်သွားအောင် ထိန်းသည်။ သူ့ဦးခေါင်းသည် မသိမသာကလေး
 လှုပ်ရှားသွားသည်။ ဤလှုပ်ရှားမှုကြောင့် စင်မြင့်အောက်မှ အရာရှိကြီးတစ်ဦးသည်
 ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်ပြီး ရှိုးဂန်းဘက်သို့ ဦးညှုတ်၍ အရိုအသေပြုလိုက်သည်။
 သူသည် ရှေ့သို့တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်းမျှတိုးကာ နောက်တစ်ကြိမ်ဦးညှုတ်၍ အရိုအသေ

ပေးလိုက်ပြန်၏။ ထို့နောက် ဆာမူရိုင်းလူငယ်ဘက်လှည့်၍ သက်တောင့်သက်သာ
 ပြုစီအောင် နေရာပြင်ထိုင်ရန်နှင့် အကြောင်းစုံကို ကိုယ်တိုင်ရှင်ပြရန် ကိုယ်နှုတ်အမူအရာ
 ပြုပြင်သည်။

"ရှိုးဂန်းအရှင် ကျွန်တော်မျိုးဟာ ကုမာတိုရီနယ်က ကာကိုမျိုးနွယ်ဝင်မင်းသား
 ဟာနာကာယိုရီအို ဖြစ်ပါတယ်။ ဟာနာမူရိုင်းလူငယ်ကပြောသည်။ 'ကူဗိုတိုမှာ ခံမြန်း
 ၄၇ တို့ စကရာဇ်ဘုရင်အရှင်မင်းမြတ်က အရှင်ဆီကို အလွန်စိုးရိမ်ဖွယ်ကောင်းပြီး
 ယဝ်မတန်အရေးကြီးတဲ့ သတင်းတစ်ခု ပို့ပေးဖို့ ကျွန်တော်မျိုးကို ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့
 လှူအပ်ခဲ့ပါတယ်.....ခင်ဗျာ "

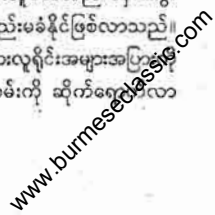
သူသည် ပြောပြောဆိုဆို စကားကိုကြိုက်ရပ်ကာ သူ့ အင်္ကျီလက်မောင်းအတွင်း
 ပုစာလိပ်ကို ဆွဲထုတ်သည်။ ရှိုးဂန်းဘက်သို့ ဦးခေါင်းကို တအားညှုတ်၍ အရိုအသေ
 ပေးသည်။ သတင်းစာရွက်လွှာကို ဆံပင်များခွတ်ခွတ်ဖြူနေပြီသော သူ့ရှေ့မှအရာရှိကြီး
 ဟက်ဦးညှုတ်ပြီးလှမ်းပေးသည်။ အရာရှိကြီးကလည်း ဦးခေါင်းကိုညှုတ်၍ တရိုတသေ
 ကလေးတစား အမူအရာဖြင့် စာရွက်လွှာကို လက်ခံသည်။

"အလုပ်ကတော့ပြင် ခါတိုင်းနဲ့မတူပဲ တစ်မူထူးခြားနေပါတယ်.. အို တာနာကာ-
 ယန် "ဟု အရာရှိကြီးကပြောသည်။ "အဆင့်အတန်း အလွန်မြင့်မားပြီး မြင့်မြတ်တဲ့
 ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက သာမန်ခြေမြန်တော်တပ်သား တစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ယူတယ်
 မှီတာဟာ အံ့ဩစရာဖြစ်နေပါတယ်.....ဘာကြောင့် ဒီတာဝန်ကို ရွေးချယ်လက်ခံ
 နဲ့ပါသလဲ "

"ကျွန်တော်မျိုးအနေနဲ့ သတင်းရဲ့အရေးကြီးမှုကိုကြည့်ပြီး ဒီလိုမြင့်မြတ်တဲ့
 တာဝန်ကို ကိုယ်တိုင်တာဝန်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ "ဟု တာနာကာက
 ကြေညာလိုက်ပင် ဖြောင့်ဖြောင့်မရွံနိုင်ပဲ ပြန်ပြောသည်။ " ကျွန်တော်မျိုးဟာ အခြား
 ပြစ်မှုမြန်တော်များနဲ့အတူ ထွက်လာခဲ့တာပါခင်ဗျာ။ တခြားလူတွေကတော့ ခရီး
 မယက်နိုင်လောက်အောင် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီး သူတို့စီးလာတဲ့မြင်းတွေသေကုန်လို့
 ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတာပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကတော့ အရိုနံ့ကို မြန်နိုင်သမျှပြန်အောင် ခရီးနှင့်
 လာတဲ့အတွက် အခုလို ဒီကိုဆိုင်ရောက်လာရတာပါ....."

"အခုလိုဆိုရင်တော့လည်း ရှင်းသွားပါပြီ "ဟုပြောကာ အရာရှိအဖိုးအိုသည်
 ရှိုးဂန်းဘက်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်းပြန်လှည့်သည်။ ဆာမူရိုင်းလူငယ်သည် နေးကေး
 ယေးလဲလွန်သုသော အဖိုးအို၏ အပြုအမူကိုကြည့်ကာ သည်းမခံနိုင်ဖြစ်လာသည်။

"အရှင်မြတ်...ခင်ဗျာ။ ပြင်ပကမ္ဘာက ခိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းအများအပြားနဲ့
 သယ်ဆောင်လာတဲ့ သင်္ဘောနက်တပ်စုတစ်စု ယီဒိုဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ရောက်လာ

ပါတယ် "ဟု သူ့ရင်ထဲ၌ ရှိနေသည့် စကားများကို အန်ထုတ်လိုက်သည်။ ဤကြားထဲမှပင် သူ၏ရှေ့အလောတကြီးပြုလိုက်မိသည့် အပြုအမူကိုပြန်၍ သတိထားမိသဖြင့် အချိန်မီ ရိုးဂန်းဘက်သို့ ဦးညွတ်လိုက်သည်။

"အလွန်ခိုးရိမ်စရာကောင်းတဲ့ အန္တရာယ်ဟာ ရှိနေပါတယ်...။ သင်တော်တွေဟာ အင်အားအလွန်ကြီးမားတဲ့ အမြောက်တွေနဲ့ စစ်သားအများအပြားကို တင်လာပါတယ်...။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲက ရေတွေကို တီးကြီးတွေက တအားမွေ့ပြီး အမြူရောင်လှိုင်းလုံးမွေးကြီးတွေ ဖြစ်သွားအောင် လုပ်နိုင်တဲ့အတွက် အခုလိုရောက်လာတာပါ...။ သူတို့ရဲ့သင်္ဘောကြီးတွေဟာ အလွန်ကြီးတဲ့လေကိုတောင် အန်တုပြီး ရွက်လွင့်ခုတ်မောင်းနိုင်ပါတယ်...။ ခင်ဗျာ "

သူသည် နောက်တစ်ကြိမ် စကားကိုဖြတ်၍ရပ်ထားလိုက်ပြီး အသက်ကိုဝအောင် ရှုလိုက်သည်။ သူသည် "ဂေ-ဂျင်း" ဟူသော ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသည့်စကားကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသည့် လေသံဖြင့် ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဂေ-ဂျင်း ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ "ပြင်ပနိုင်ငံသားလူရိုင်းများ" ဟုဖြစ်သည်။ ထိုစကားကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ပြောသည့်အခါ သူ့မျက်လုံးများသည် အရောင်တလက်လက် ထွက်လာသည်။

"ဂေ-ဂျင်း တွေဟာ အားလုံးက အမေရိကန်တွေပါ။ တချို့က အမည်းရောင်တီလူးကြီးတွေပါ။ သူတို့ဟာ ဆတ်ဆာသဖြစ်လက်တက်ထဲက ကုချူးကျွန်းစုအတိုင်း အနောက်တောင်ဘက်ကမ်းခြေကို တက်လာကြပါတယ်။ သူတို့ကြည့်ရတာ အနိုင်ယူမယ့်သဘောရှိပါတယ်။ ခရီးကို အမြန်နှင့်နေတာဆိုတော့ ယီဒိုပင်လယ်ကွေ့ထဲကို ချက်ခြင်းရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ ယူဆရပါတယ်"

စုပေးရောက်ရှိနေကြသော ဒိုင်မျိုးများထဲမှ မသဲမကွဲစရာရွတ်သံများနှင့် သက်ပြင်းချသံများကို ကြားကြရ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ချက်ချင်းပင် ပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ ရိုးဂန်းဆီသို့ ရောက်သွားသော အရာရှိကြီးကိုသာ မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်နေကြသည်။ သူသည် စာလိပ်ကို ပြည့်လိုက်ပြီး ရိုးဂန်းဘက်သို့ ဦးခေါင်းကိုညွတ်ကာ အရိုအသေပေးလိုက်သည်။ ခန်းမထဲတွင် အလွန်အမင်း ပြန်လည်ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ အားလုံးသည် မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် နားစွင့်နေကြလေသည်။

"ပြင်ပကမ္ဘာမှ အင်အားအလွန်ကြီးမားသော သင်္ဘောကြီးများသည် လက်နက်ကိုတိရစ္ဆာန်ကြီးများကို တင်ဆောင်၍ ယီဒိုဘက်သို့ ချဉ်းကပ်လာနေကြပြီ"ဟု အရာရှိကြီးက စကရာဇ်မင်းပေးလိုက်သော သတင်းစာချွန်လွှာကို ခန်းမထဲရှိ လူအများကြားလောက်အောင် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဖတ်ပြသည်။ သူ့အသံသည် ထိတ်လန့်အံ့သြခြင်းကို ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ "သူတို့၏ဦးတည်ချက်သည် မြင့်မြတ်လှစွာသော

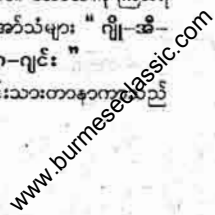
ပုံနှုန်းနိုင်၏ မြေပေါ်ကို အင်အားသုံး၍ ကျူးကျော်ရန်ဖြစ်သည်မှာ သံသယရှိဖွယ်ရာမရှိပေ...။ အချင်းသတ္တဝါကြီးများသည် ယီဒိုရဲတိုက်၌ စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်၏တော်မူလျက်ရှိသည်ဟု ခိုင်မာစွာ ယုံကြည်လျက်ရှိကြပေသည်။ သူတို့အား အမြင်မှန်ပျိုးအောင် လုပ်နိုင်မည့်နည်းလမ်းများ ရှိလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်၍ ရလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ပြင်ပနိုင်ငံမှ ယုတ်မာဆိုးညစ်သော တိရစ္ဆာန်များအား နားလည်မှုရှိလာအောင် လုပ်ရမည့်ကံဝန်သည် သင်၏လက်တွင်း၌ လုံးဝဟည်ဖို့နေသည်။ ယခုကဲ့သို့ တစ်မျိုးသားလုံး၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ရင်ဆိုင်နေရချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အထွတ်အမြတ်ပြုရာ နိုင်ငံနှင့်နိုင်ငံသားများ၊ ပြည်သူတို့အား အကာအကွယ်ပေးရန် အထူးလိုအပ်လှပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံနှင့် ပြည်သူများ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာဖြင့် လုံခြုံမှုရှိနေအောင် ထက်သန်ပြင်းပြသော ကြံဖြင့် ဆုတောင်းဆောင်ရွက်သွားကြရန်လည်း အထူးလိုအပ်ပေလိမ့်မည်။

မျက်နှာဖြူဖတ်ဖြူရောင်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ယင်နေသော အရာရှိကြီးသည် ဖာလိပ်ကို ပြန်လိပ်လိုက်ပြီး ရိုးဂန်းဆီသို့ ဦးခေါင်းညွတ်၍ အရိုအသေပေးသည်။ ဂျီနောက် ရိုးဂန်းဆီသို့ တစ်ချက်မျှစေ့ကြည့်လိုက်ပြီး "အခုကြားလိုက်ရတဲ့ သတင်းဟာမှာ ကျွန်တော်မျိုးတို့ မျှော်လင့်ထားတဲ့အတိုင်း ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော 'ဂကရာဇ်မင်းမြတ်' ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်တံဆိပ်တော်ကို ချိတ်တံဆိပ်ခပ်နှိပ်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်...အရှင်" ဟုပြောသည်။

ဒိုင်မျိုးများ၏ ကြားတွင် တင်းမာသော အခြေအနေတစ်ရပ် တည်ရှိလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ပေါင်းများစွာ ကြာသည်အထိ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏။ သူတို့ထဲမှ တစ်ဦး ဂစ်ယောက်မှ လှုပ်ရှားခြင်းလည်းမရှိ၊ စကားလည်းမပြော...။ ထိုနောက် ရိုးဂန်းသည် လတင်းပို့သူ သင်္ဘောဆင့်လှေငယ်ဘက်သို့လှည့်၍ မသိမသာကလေး ခေါင်းဆတ်ပြုသည်။ ဆေးရိုင်းလှေငယ်သည် သူ၏များနှင့် သံခမောက်ကို ကောက်ယူပြီး ဦးခေါင်းကို ပုံရုံ တရိုတသေ တလေးတစား နောက်ပြန်ဆုတ်ကာ ခန်းမတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ သူထွက်လာ၍ တံခါးချပ်ကြီးများကို ပိတ်စေ့စဉ်အတွင်း ဒေါသပူပန်ထလျက်ရှိသော စကားပြောသံတစ်သံသည် တိတ်ဆိတ်မှုကို ဖြိုခွင်းပြီး ထိုးထွက်လာသည်ကို လူကြားလိုက်ရလေ၏။

"ဂျီ-အီ-ဂေ-ဂျင်း၊ ဂျီ-အီ-ဂေ-ဂျင်း... လူရိုင်းတွေကို မောင်းထုတ်ပစ်" ချက်ခြင်းလိုလိုပင် ထိုအသံ၏ နောက်မှ အခြားသူများ၏ အော်သံကို ကြားရသည်။ ခန်းမထဲတွင် ဒေါသတကြီးအော်နေသော သံပြိုင်အော်သံများ "ဂျီ-အီ-ဂေ-ဂျင်း... ဂျီ-အီ-ဂေ-ဂျင်း... ဂျီ-အီ-ဂေ-ဂျင်း"

တစ်ခဏမျှရပ်၍ အသံများကို နားထောင်နေသော မင်းသားတာနာကလေးသည်

သူ၏ခါးနှစ်လက်အား သူ၏ကိမိုနီခါးစည်းအတွင်းသို့ ထိုးထည့်လိုက်ပြီး သံခမောက် ကိုခေါင်းတွင်ဆောင်းလိုက်သည်။ စောစောက သူ့ရွတ်ထားပစ်ခဲ့ရသော သားရေ ဇိုဂို အတွင်းသို့ သူ့ခြေထောက်များကို ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး မှောက်သို့လှည့်ထိုင်လိုက်သည်။ စောစောက သူဝင်လာခဲ့သော ရဲတိုက်ဝင်ပေါက်ဆီသို့ လျှင်မြန်စွာ လျှောက်လာ ခဲ့လေ၏။

1

မမြင်ရသော ဂျပန်ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်း၏အပေါ်ဘက် အဆမတန် အလှမ်းဝေး လှသောကြယ်များဖြင့် လင်းနေသည့် အမှောင်ထုကြီးအတွင်းမှ ထူးဆန်းသော ကန်တော့ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် အဖြူရောင်အလင်းတန်းတစ်ခုသည် ရုတ်တရက် ဘွားခနဲ ပေါ်လာသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ရေတပ်မတော် စစ်သင်္ဘော ယူအိတ်စီအက်စ် ဆတ်စ်တို့ဟန်နာ မှ ဒု-ဗိုလ်ရောဘတ်အိဒ်သည် အရာရှိများအတွက် သီးသန့် လှုပ်ပေးထားသော ကုန်းပတ်ခန်းမှနေ၍ ထိုအလင်းရောင်ကို ဆောင့်ကြည့်လျက်ရှိ၏။ အိဒ်အဖို့တော့ လင်းလက်တောက်ပနေသော အလင်းရောင်သည် ပစ်ဖိတ်သမုဒုရာ ကြီး၏အောက် အလှန်နက်ရှိုင်းသော နေရာတစ်နေရာမှ ကြိုတင်အချက်ပြခြင်းမရှိပဲ တိတ်တဆိတ်ရေပေါ်သို့ တက်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ရတော့မလိုဖြစ်နေသည်။ သူသည် သူ့ရဲလိုလို နာနာသာဝလီလို ထင်ဘွယ်ရာရှိနေသော ထိုအရာအား စိတ်ဝင် စားခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့ဖြင့် တအံ့တဩကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ထိုအရာပေါ်မှ လွှဲဖယ်၍မရ။

သူ့အမြင်တွင် တောက်ပလွန်းလှသော ကန်တော့အလင်းတန်းသည် ကောင်းကင် သို့အမြင့်နှစ်မိုင်အထိတက်၍ ဝဲပျံနေသည်ဟုထင်ရ၏။ ထိုအရာ၏အောက်တွင် ပိတ် ထားသောကမ်းရိုးတန်းသည် တည်ရှိနေသည်။ ထိုကမ်းရိုးတန်းနှင့် တဆက်တည်း တည်ရှိနေသော ကုန်းမြေသည် လျှို့ဝှက်လွန်းလှပေသည်။ ထိုမြေဆီသို့ ဦးတည်ပြီး ရပ်နေသော ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် လှော်တက်ထိန်းဘီးများ တပ်ထားသည့် စစ်သင်္ဘောသည် အမှောင်ထုထဲတွင် ငြိမ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏။ ဒု-ဗိုလ်အိဒ်သည် အရာရှိ ကုန်းပတ်၏ သံလက်ရန်းများဘေးတွင် တစ်ယောက်တည်း ရပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သင်္ဘော၏ဘေးဘက်ရှိ လှော်တက်များသည် မှန်မှန်လည်ပတ်လျက်ရှိလေရာ တိတ်တိတ်သောညွှတ်၏ အမှောင်ထုအတွင်းတွင် ထိုအသံသာလျှင် တစ်သံတည်း ထွက် ပေါ်လာလျက်ရှိလေ၏။

သူ့ကြည့်နေစဉ်အတွင်းမှာပင် ရုပ်လွှာသည် သူ့စိတ်ကို ညှို့ယူဖမ်းစားထားသလို ဖြစ်လာသည်။ ကျိုးကြောင်းမခံလျော်သော ယုတ္တိမတန်သော အံ့ဩစရာအတွေးတစ်ခု

။ (၁) ညီ သူ့စိတ်အာရုံတွင် မျက်ခနဲဝင်လာသည်။ ယခု သူ့မြင်နေရသော အရာသည် ။ ကိုကူးအာရုံတွင် ထင်ဟပ်လာသည့် အမြင်တစ်ခုလေလား... ကောင်းကင်နှင့် ပျံကြီးကြား အလယ်တည့်တည့်တွင် ရပ်တည်နေသော ပီရမစ်ပုံနှင့်တူလှသော ထို ။ လင်းတန်းအရာဝတ္ထုသည် သူ၏ပင်ကိုယ်သဘာဝအလင်းရောင်ဖြင့် ရှင်သန်တည်ရှိ ။ နေသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာရှိ၏။

သူ့မြင်တွေ့နေရသော အရာသည် အံ့ဖွယ်သူရဲ တွေးကလွန်းလှ၏။ သူ မယုံကြည် ။ ယခုသည် ဘုရားသခင်က တန်ခိုးထူ၍ပတ်ဖြင့် ဖန်ဆင်းထားသော အရာတစ်ခုမျှား ဖြစ်နေလေသလား... လူသားတို့အပေါ်၌ ကရုဏာထားတတ်သော မေတ္တာတရား ။ ဘေးတတ်သော လူ့လောက၏ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်အပေါ် မယုံကြည်မှု နှင့် ပစ်ပယ်မှုတို့ကြောင့် သူ့အပေါ်အမျက်ရှုကာ ဤအရာကို ပြုနေလေသလား... ။ ယူစိတ်တွင် ရိုင်းခိုင်းကြမ်းတမ်းသည့် ထိုအတွေးမျိုးဝင်နေသော်လည်း အလိုလိုဖြစ်ပေါ် လာသည့် စိတ်၏ထင်ဟပ်မှုတစ်ခုက သူ့အား သူ့အကြည့်ကို အောက်သို့နှိမ့်ချလိုက် ပျက်စီးအားပေးလျက်ရှိသည်။ သူသည် သင်္ဘောလက်ရန်းအနီးတွင် မလှုပ်မရှက် ယက်၍ရပ်နေရာမှ သူ့ဦးခေါင်းကိုအနည်းငယ်မျှင့်လိုက်၏။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ လုပ်မိသည်ကိုကား သူမသိ။

ဒု-ဗိုလ်ရောဘတ်အိဒ်သည် အရပ်အမြင့် မြောက်ပေရှိ၍ အသက်မှာ နှစ်ဆယ့် ယလားနှစ်မျှသာ ရှိပေသေးသည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်တည်မှာ တောင့်တင်းဖြောင့်စင်း၍ ။ ယားကစားသမားပုံမျိုး ပေါ်လွင်လျက်ရှိ၏။ စစ်အရာရှိများ ဝတ်ဆင်သည့် ဖရောကုတ် ။ ကိုပေါ်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ရွှေရောင်ပန်းပွားများသည် သူ့အရပ်အမောင်း ။ ဂိုယီခန္ဓာတို့နှင့် လိုက်ဖက်ညီနေပေသည်။ သူ့ပုခုံးများသည် ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသည် ။ ဖြစ်ရာ ဝတ်ဆင်ထားသည့် နက်ပြာရောင်စစ်ကုတ်အင်္ကျီနှင့် များစွာအဆင်ပြေလှ ပေသည်။

ဗိုလ်အိဒ်၏ ဘယ်ဖက်လက်သည် သူ့ခါးတွင် ချိတ်ထားသည့် ခါးရှည်၏ခါးရိုး ။ ကိုရုပ်ကိုင်ထားသည်။ မျတ်လတ်တက်ကြွသော အဖူအရာနှင့် စူးရှသောမျက်လုံးအစုံ ။ ယည် ကာယနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့် စိန်ခေါ်မှုမျိုးကိုမဆို လက်ခံရန် အဆင်သင့်ရှိ ။ ယည်ဟု မပြောနေသည့်နှယ်ရှိသည်။ သူ၏ခေါင်းပေါ်တွင် အပြာရောင် ကက်ဦးထုပ် ။ ကောင်းထားသဖြင့် မဲနက်သောဆံပင်များသည် ဦးထုပ်အောက်တွင် ပုန်းအောင်း ။ နေသည်။ ရာသီဥတုဒဏ်ခံထားရ၍ ညိုမှောင်းမှောင်းဖြစ်နေသော အသားအရောင် ။ ယင်ဂလိုဘက်ဆွန် လူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်ဟု သက်သေထုလျက်ရှိလေသည်။ သူ၏ချောမောလှပသော မျက်နှာသည် ငေါထွက်နေသော ပါးရိုးများနှင့်ကွဲပြားခြင်း

သော မျက်လုံးများကြောင့် အဆင်မပြေသလို ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ယင်းလက္ခဏာ ရုပ်နှစ်ရပ်သည် မြောက်အမေရိကန်အင်ဒီးယန်းသွေးနှင့် ရောစပ်မှုကို ဖုံးဖိ၍မရနိုင်အောင် ဖော်ပြလျက်ရှိကြသည်။ ထို့အပြင်လည်း သူသည် နယူးအင်္ဂလန်ပြည်နယ်တွင် ရှေ့ပြေ ပထမဆုံး အခြေစိုက်ခဲ့ကြသူများနှင့်လည်း သွေးမကင်းကြောင်း သူ့ရုပ်ရည်က ဖော်ပြ လျက်ရှိ၏။ တကယ်တော့ နယူးအင်္ဂလန်ပြည်နယ်၌ ပထမဆုံးခြေချခဲ့သူများတွင် သူ၏ဘိုးဘေးဘီဘင်များ ပါခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

သူ့မျက်နှာထားသည် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သောအသွင်ကို ဆောင်နေရုံမျှမက အများအားဖြင့် တွေ့တွေ့ငေးငေးရှိနေတတ်၏။ အလွန်တည့်ငြိမ်ပြီး ပြုံးခဲ ရယ်ခဲသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့လက်အောက်မှ လူကောင်ထူးထွား အမြောက်တပ်သားများသည် သူ့ထံမှ အမိန့်ပေးသံကြားရသည့်အခါ အချိန်ကြာမြင့်အောင် မလုပ်ရဲ။ အမြန်ဆုံး ပြီးမြောက်အောင် အကောင်အထည် ဖော်ပေးလေ့ရှိကြသည်။

ဗိုလ်အင်ဒီးသည် မတ်တပ်ရပ်ကာ ဦးခေါင်းကို ငုံ့ထားဆဲဖြစ်၏။ ယင်းကဲ့သို့ လုပ်ခြင်းမှာ သူငယ်စဉ်ကလေးဘဝက သင်ကြားခဲ့ရသလို ဘုရားသခင်ထံ၌ ဆုတောင်း နေခြင်းမဟုတ်။ ထိုစဉ်တုန်းကတော့ သူသည် လောင်းအိုင်လင်ဆောင်းနှင့် မိုင်အနည်း ငယ်မျှကွာ၍ ကွန်နက်တီးကပ်ပြည်နယ် အရှေ့ပိုင်းတောအုပ်များ ထူထပ်ရာ အမြင့်ပိုင်းရှိ မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့၌ နေထိုင်ခဲ့ရ၏။ မိရိုးဖလာထုံးတမ်းစဉ်လာအရ စရစ်ယာနီဘာသာ ဝင်အဖြစ် သွတ်သွင်းခံခဲ့ရသည့်အခါ ဆုတောင်းပုံဆုတောင်းနည်းမျိုးစုံကို သင်ယူခဲ့ ရ၏။ သို့တစလည်း အခု သူ့ဦးခေါင်းကိုငုံ့၍ ငြိမ်ဆိတ်နေခြင်းမှာ ဆုတောင်းနေခြင်း မဟုတ်။ ယင်းကဲ့သို့ လုပ်လိုသောစိတ်လည်း သူ့တွင်မရှိတော့ . . .

ယင်းဆန္ဒမျိုးရှိရမည့်အစား သူ့စိတ်သည် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့် နက်ရှိုင်းသော အတွေးအမြင်ဝင်လျက်ရှိ၏။ ထိုစဉ်အတွင်းတွင် သူ့စိတ်သည် ထူးထူးခြားခြား ငြိမ်ဆိတ် နေသည်။ စစ်သင်္ဘောဆတ်စိကွီ ဟန်နု၏ လှော်တက်တီးများ ရိုက်ခတ်သံများနှင့် ပင်လယ်ပြင်၏ လှုပ်ရှားသံများသည် တဒတ်မျှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူ့စိတ်သည် တစုံတစ၏ အညှို့ကိုခံနေရသည့်အလား ထူးဆန်းသော ခံစားမှုကို ရရှိနေရသည်။

ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသည် လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ထပ်တလဲလဲပေါ်လာခဲ့ဖူးသော အရာ များကို ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာစေသည်။ နက်ရှိုင်းသော ခံစားမှုကိုသာ ဖြစ်ပေါ်စေ သည်မဟုတ်။ နှစ်ကာလအားဖြင့် မြောက်ခမီနီးပါးမျှ သူ့အား မြောက်လန်ခဲ့သော ရုပ်ပုံလွှာများသည် မမျှော်လင့်ပုံနှင့် သူ့စိတ်ထဲသို့ ရောက်လာသည်။ သို့သော်လည်း ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ထိုရုပ်ပုံလွှာများသည် ယခင်ကထက်ပို၍ ပြင်းထန်သောသဘောကို သာဆောင်သည်မဟုတ်။ ယခင်ယခင် အချိန်များကထက်ပို၍ ထင်ရှားပြီးပီပြင်

ပြုတ်သွားနေသည်။

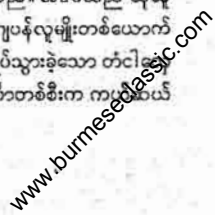
မှောင်ခဲကာ လေမုန်တိုင်းကျရောက် ရိုက်ခတ်ထားသော ကွန်နက်တီးကပ် ။ကာတွင်းတစ်နေရာဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ် အလွန်ငယ်ရွယ်သေးသည့် သူ့ ဝန်းသည် သစ်ပင်တစ်ပင်၏ ခြေရင်းတွင် တစ်ဖက်သို့စောင်း၍ လဲကျနေ ဖြစ်သည်။ အနီးတွင် မှောက်နေသော လေးဘီးတပ်အမိုးဖွင့် လှည်းတစ်စီး . . . ၊ လှည်းဘီးများမှာ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လည်နေဆဲ . . . ၊ အလွန်နူးညံ့ပျော့ပြောင်း ပသာ သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရရှိထားသောဝေဒနာကို ပြင်းစွာခံစားနေရသဖြင့် ပျက်စီးလိမ့်ကွေးကောက်ကာ အကြောဆွဲလျက်ရှိ၏။ သူသည် မျှော်လင့်ချက် ပါင်းမဲ့စွာဖြင့် မွေးကင်းစ ကလေးငယ်ကိုပွေ့ထားသည်။ ကလေးငယ်မှာ ယခု မမျိုနီထိ ချော်ချွတ်ချွတ်ဖြစ်နေဆဲ . . . သေငယ်စောနှင့်မျောနေသော မိခင် ၎င်းပါပမ်းမှ မကျွတ်မလွတ်သေး။

မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် ပြင်းထန်ကြီးမားသော ဝေဒနာကို အိဒင်ခံစားနေရ လည်။ သူ့စိတ်အာရုံ၌ ထင်ဟပ်နေသော ရုပ်ပုံလွှာများသည် ဝင်လာစဉ်ကကဲ့သို့ပင် လျှင်မြန်စွာ အစိုင်အငွေ့များဖြစ်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ သူ့အာရုံခံစားမှု များသည် လျှင်မြန်စွာ သက်သောင့်သက်သာဖြစ်သွားသဖြင့် များစွာအံ့အားသင့် လျက်ရှိ၏။ တစ်ခဏမျှတော့ဖြင့် စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုသည် ပြင်းထန်ကြီးမားနေရုံမျှမက ပါဝင်က ခံစားခဲ့ရဖူးသော နာကျင်မှုထက်ပိုသလိုပင် ထိတွေ့သိရှိနိုင်သည့် အခြေအနေ၌ ရှိနေသည်။ ထို့နောက် ထိုခံစားမှုအားလုံးသည် ရုတ်တရက်ပျောက်သွားပြီး သူသည် များစွာစိတ်ရှုပ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

“ဖူရို ဖူရို - ဆန်”

သူ၏နှုတ်မှထုတ်ဖော်၍ မမေးသောမေးခွန်းအတွက် အဖြေပေးသည်။ သူ့ဘေး ။မှောင်ထုအတွင်းမှကပ်၍ တီးတိုးပြောလိုက်သော အသံတစ်သံကို ကြားရ၏။ စကား ပြောသံမှာ ချားရရှိလိုရုံမျှမက ဆတ်စိကွီဟန်နုသင်္ဘောမှ အမေရိကန်သင်္ဘောသား များ၏ စကားပြောပုံပြောနည်းနှင့် လုံးဝစတုပ။ ကြားလိုက်ရသောအသံမှာ ကြားနေ ကြုံအသံမျိုးမဟုတ်ပေ။

အိဒင်သည် ဖျတ်ခဲနေလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ပုပုညက်ညက်နှင့်သေးငယ်လွန်း ။မှောင် အာရုသားတစ်ယောက်သည် သူ့ဘေး၌ရောက်နေသည်။ အိဒင်သည် ထိုသူ ။ကားချက်ခြင်းမှတ်မိသည်။ ထိုသူသည် ဆင်တာရီအမည်ရှိ ဂျပန်လူမျိုးတစ်ယောက် ျစ်သည်။ ဆင်တာရီသည် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ နှစ်မြုပ်သွားခဲ့သော တံငါ ယာဇ်စီးမှ တံငါသည်တစ်ဦးဖြစ်၍ အမေရိကန်ကုန်တင်သင်္ဘောတစ်စီးက ကာကွယ်

ပြီး ဆန်ပရစ်စတုကိုသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဆင်တာရီသည် ဆန်ပရစ်စတုကိုမြို့ သင်္ဘောဆိပ်၌ ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမား ဘဝဖြင့် လေးနှစ်နီးပါးမျှနေထိုင်ခဲ့သည်။ ယခု ဆတ်စံကိုဟန်နာသင်္ဘောနှင့် ပါလာခြင်း မှာ သူ့ဇာတိနိုင်ငံသို့ ပြန်ရန်ဖြစ်၏။ အိဒင်သည် အရာရှိကုန်းပတ်ခန်းမဆီသို့ ဆင်တာရီ ရောက်လာသည်ကို သတိမထားလိုက်မိသည့်အတွက် သူ့ကိုယ်သူကြိုက်ပြီး အပြစ်တင် နေမိသည်။ သို့သော်လည်း အခုမှတော့ သူဘာမှလုပ်မရတော့... ဆင်တာရီသည် သူ့ရှေ့၌ခူးထောက်ကာ အရိုးအသေပေးလျက်ရှိပြီ။ ဆင်တာရီ၏မျက်နှာသည် တလက် လက်တောက်ပနေသော ကြိုင်ပုံသဏ္ဍာန် အလင်းရောင်ဘက်သို့ လှည့်လျက်ရှိ၏။

အိဒင်သည် ဆင်တာရီလုပ်နေပုံကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ ဆင်တာရီသည် သူ့ ရှေ့၌ခူးထောက်ကာ သူ့နဖူးနှင့် ကုန်းပတ်ကြမ်းပြင်ထိသည်အထိ ခါးကိုကုန်း၍ အရိုး အသေပေးလျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ခါးကိုကုန်းထားရာမှ ဆန်လိုက်ပြီး တည့်တည့်မတ်မတ်ထိုင်ကာ အိဒင်အား လှည့်ကြည့်သည်။ အိဒင်သည် ဆင်တာရီ၏ ပါးနှစ်ဖက်ပေါ်၌ မျက်ရည်များ စီးကျလျက်ရှိသည်ကို မြင်တွေ့နေရ၏။

“ကျွန်တော့်လှေ ပင်လယ်ထဲခနစ်သွားပြီးကတည်းက ကျွန်တော်ဟာ ဖုရီတောင် ကိုအိပ်မက်ထဲမှာ အမြဲမြင်ခဲ့ရပါတယ်” ဟု ဆင်တာရီက ဂျပန်စကားဖြင့် တိုးတိုး ပြောသည်။ ‘လရောင်ပတ်ဖျန်းထားတဲ့ညဆိုရင် ဖုရီတောင်ဟာ ငွေရောင်စိညာဉ်ဖြစ် သွားပြီး ညအမှောင်ထဲမှာ လွင့်မျောနေတတ်ပါတယ်။ အခုလို ဖုရီတောင်ကို ပြန်မြင် ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်သိပ်ကိုပျော်ပါတယ်... ဒါပေမဲ့... ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ကြောက်စိတ်လည်း ဝင်နေပါတယ်”

ဂျပန်တံငါသည်၏ မျက်ရည်များကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် စိတ်ထိခိုက်သွားသော အိဒင်သည် သူ့ထံသို့ တိတ်တဆိတ်ရောက်လာသည့်အတွက် ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်း လိုစိတ် ပျောက်သွားသည်။ အိဒင်သည် ရေတပ်သင်္ဘောနှင့်အခြေစိုက်စခန်းမှ ထွက်ခွာ မလာမီကတည်းက ဤဂျပန်နှင့်ခင်မင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဝေးလွန်းလှသည့် ခရီးလမ်း တစ်လျှောက်တွင်လည်း စတုရန်းအတွင်းရှိ နေရာတစ်နေရာ၌ ကျဉ်းကျဉ်းကြပ်ကြပ် အိပ်နေရရှာသော ဆင်တာရီထံ မကြာခဏရောက်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင်လည်း သူသင်ယူ နေသော ဂျပန်စကားကို သွက်သွက်လက်လက် ပြောတတ်လာစေရန် လေ့ကျင့်လိုသဖြင့် ဆင်တာရီအား သူ့အခန်းသို့ မကြာမကြာ အလည်ခေါ်ခဲ့လေသည်။

ရင်းနှီးခင်မင်လာသည့်အခါ ဆင်တာရီသည် အိဒင်အပေါ်၌ ယုံကြည်စိတ်ချမှု ကြီးမားလာသည်။ သူ၏ မွေးရပ်နိုင်ငံနှင့်နီးကပ်လာသည့်အခါ သူ့စိတ်သည် ယခင် ကထက်ပို၍ပျော်လာသည်။ အားတက်လာသည်ဟု သူကပြောသည်။ သို့တစေလည်း

ဝမ်းသာအားတက်လာသည်နှင့်အမျှ ကြောက်စိတ်ကလည်း ဖိစီးလာသည်ဟု သူက ဟိုသည်။ သူ့အနေဖြင့် သူ့နိုင်ငံနှင့်အလှမ်းဝေးရာ ဒေသတစ်ခု၌ ရောက်နေစဉ်က သူ့ ပါသားစုနှင့် သူ့ဇာတိနိုင်ငံကိုအလွန်ပြန်ချင်လာခဲ့၏။ သို့သော်လည်း သူ့နိုင်ငံသည် နိုင်ငံပြင်ပသို့ ခရီးသွားလာခြင်းကို ဥပဒေနှင့်ပိတ်ပင်ထားမြစ်ရာ၌ အလွန်တင်းကြပ် လှဖြင့် ပြင်ပသို့ရောက်သွားပြီး ပြန်ရောက်လာခဲ့သော သူ့အဖို့ လုံခြုံမှုမှရှိပါမလား ဟူသော သံသယဖြင့် ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်စိတ် ဝင်လျက်ရှိလေသည်။

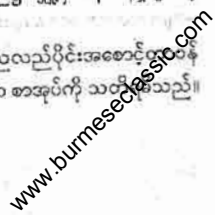
“အရာရာတိုင်းဟာ အဆင်ပြေသွားမှာပါ ဆင်တာရီရယ်” ဟု အိဒင်က ဂျပန် ကာသာဖြင့် ဖျောင်းဖျစ်ကားပြောသည်။ သူသည် သင်္ဘောလက်ရန်းပေါ်မှကျော်၍ ကုန်းမြေဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေသည်။ “အခု ပထမဆုံးမြင်လိုက်ရတဲ့ ဖုရီတောင်ရဲ့ အလှ ဟာ မင်းအတွက် အတိတ်နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ငါပြောရပါတယ်ကွာ...”

ဆင်တာရီကမူ အိဒင်၏မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ သံသယမကင်းသည့် မာရီပီလူကဏ္ဍများသည် ထင်ဟပ်လျက်ရှိ၏။ ‘ကျွန်တော်လည်း အဲသလိုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် လို့မျှော်လင့်ထားပါတယ်... မာစတာ’ ဟု ပြောကာ အိဒင်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းကို ပျက်ထားသည်။ ထိုနောက် နောက်သို့ပြန်လှည့်ကာ အမှောင်ရိပ်အတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး သင်္ဘောကုန်းပတ် စတုရန်းစီသို့ဆင်းရာလှေခါးဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ အိဒင် သည် ဂျပန်အမျိုးသားထွက်သွားရာဆီသို့ တွေဝေငေးမောလျက်ရှိလေ၏။

ထို့နောက်တွင်မူ သူသည် ဂျပန်တို့အတွက်အမြတ်ပြုရာ မီးတောင်၏အလှကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ကြည့်နေပြန်သည်။ လရောင်သည် ဇောဇောကထက် အရိန်မြင့် လာသည်။ သူသည် ပထမဆုံးအကြိမ် အောက်ခြေအမှောင်ရိပ်ထဲမှ အပေါ်သို့ ထိုးထွက် လာသော ဖုရီတောင်တစ်တောင်လုံးကို အပီအပြင်မြင်လာရသည်။ ကန်တော့ပုံ သဏ္ဍာန်သည် အထင်အရှားဖြစ်လာသည်။ လေသည် အမြင့်ပိုင်းသို့ တက်လာနေပြီ ဖြစ်ရာ ခားပတ်ပတ်လည်မှ ဆီးနှင်းခဲများ ဖုံးအုပ်နေသော တောင်ထိပ်ကို မြင်နေရ၏။

လရောင်ဖြင့် အသစ်မြင်လိုက်ရသောရှုခင်းကြောင့် အိဒင်၏စိတ်ထဲတွင် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်လာသည်။ ကိုယ်ကာယ ရုပ်ဝတ္ထုတစ်ခုမှ ထွက်ခွာသွားသော နှာမိပ်ညာဉ်တစ်ခုသည် လွတ်လပ်စွာ လွင့်မျောနေလေသလားဟုပင် ထင်ရလောက် ပါပေ၏။ ဇောဇောကတော့ သူ့အမြင်သည် တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ညအမှောင်တွင်း၌ အပေါ်သို့ ထိုးထွက်နေသော ဖုရီတောင်သည် သူ့ပတ်လည်၌ လျှို့ဝှက်နက်နဲမှုများကို ဖန်တီးထားလေသလား ဟုထင်ခဲ့၏။

အိဒင်သည် သင်္ဘော၏ ဒုတိယအရရှိအနေဖြင့် ညလည်ပိုင်းအစောင့်တပ်စု ယူရန် တက်မလာမီက သူ့အိပ်စင်ပေါ်၌ချထားပစ်ခဲ့ရသော စာအုပ်ကို သတိမထားမိဘဲ

ထိုစာအုပ်မှာ ဒတ်ချီဘာသာမှာ ဘာသာပြန်ထားသော သမိုင်းစာအုပ်ဖြစ်၍ ယင်းစာအုပ်ထဲတွင် ဖူဂီတောင်အကြောင်း ရေးထားသော စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ပါသည်။ မီးတောက် မီးလျှံများထွက်လာသော ဤတောင်သည် လှူနံ့ခံသော နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကာလက ညတစ်ည၏ အရိုင်းအောက်၌ မြေငလျင်များ ပြင်းထန်စွာ အဆက်မပြတ်လှုပ်ရှားမှု အရှေ့ဘက်လှိုင်ပြင်ထက်ရှိ မြေတို့သည် ရွေ့လျားမြင့်တက်ကာ ဤနေရာ၌ တောင်အဖြစ် ရပ်တည်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု စာအုပ်ကဆိုသည်။

ထိုအချိန်က ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ပထမဆုံးသော စကရာဇ်ဘုရင်သည် တမျိုးသားလုံးအားအုပ်ချုပ်သည့် မင်းဖြစ်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုထားသည်။ ထိုအချိန် ထိုကာလမှစ၍ စကရာဇ်မင်းများနှင့် ဖူဂီတောင်တို့အား အလှူနံ့ဖြင့်မြတ်သည့် ထာဝရနတ်တရားများအဖြစ် ကိုးကွယ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်ဟုလည်းဆို၏။ အဲဒီဒေသ၌ ထိုအကြောင်းများကို တွေးတောရင်း ဆီးနှင်းများ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသော တောင်ထိပ်ကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်လာသော ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စိတ်ကြောင့် ကျောရိုးတစ်ခုလုံး ဝိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

“ဒီတောင်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလှဆုံးတောင်ဖြစ်ရမယ်” ဟု ရေရွက်သည်။
 “ကြည့်ရတာ . . . တကယ့်တောင်နဲ့ မတူဘူး”

1

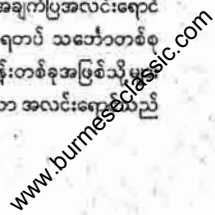
ရေနေ့ငွေဖြင့် ခုတ်မောင်းသော စစ်သင်္ဘောနှင့် ယင်း၏ညီအစ်မသုံးယောက် စစ်သင်္ဘောများသည် ကမ်းရိုးတန်းဘက်သို့ ရျဉ်းကပ်သွားနေသည်။ ပီရမစ်သင်္ဘောနဲ့ အလင်းတန်းသည် ကမ်းရိုးတန်းနှင့်နီးလာလေလေ ပို၍ ပို၍ တောက်ပလာလေ ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အဲဒီဒေသ၌ တောင်ကိုကြည့်ကာ အတွေးပင်လယ်တွင် နှစ်ဝင်လျက်ရှိသည်။ ဤတောင်သည် အချက်ပြအလင်းရောင်အဖြစ် အမှောင်ထုအတွင်းမှ တွားခနဲ ထွက်ပေါ်လာလေသလား . . . ပြင်ပကမ္ဘာမှ တိတ်ဆိတ်စွာ ချဉ်းကပ်လာနေသော လူစိမ်းသူစိမ်းများအား လမ်းပြရန်အတွက် ထွက်ပေါ်လာလေသလား။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံခြားသားတိုင်းအား လျှို့ဝှက်နက်နဲလှန်းလှသော ဤကျွန်းများပေါ်သို့ လာရောက်ခွင့်မပြုဟု အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်ပြီး တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော်ခဲ့ပြီ။ အဲဒီဒေသ၌ အသစ်ဖွင့်လှစ်လိုက်သော အင်နာပိုးလစူမြို့ရှိ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ရေတပ်မတော် အကယ်ဒမီကျောင်း၌ နောက်ဆုံးနှစ် ပညာသင်ကျောင်းသားဘဝက ကျောင်းစာကြည့်တိုက်အတွင်း၌ ယနေ့အချက်ကို လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအသိကို အကြောင်းပြု၍ သူသည် ဂျပန်နိုင်ငံခရီးတွင် လိုက်ပါရန် ဆန္ဒပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အခုကျတော့လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ တသီးတခြားဖြစ်ကာ အထီးကျန်ခဲ့သော မြို့နယ်ကာလသည် ကုန်ဆုံးရပေတော့မည်။ ထိုကုန်ဆုံးမှု ဇာတ်လမ်းတွင် မိမိသည် မယသားအဖွဲ့အခန်းကဏ္ဍတွင် ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်အဖြစ် ပါဝင်ကပြရပေတော့မည်။
 (၁) တစ်ကွီဟန်နာ သင်္ဘောဖြင့် ပတ်ပတ်လည်ရှိ ငွေရောင်သောက်နေသော ပင်လယ်။
 (၂) ပြင်ပေါ်တွင် အခြားသောအမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ရေတပ်မတော် သင်္ဘောသုံးစီး၏။
 (၃) သင်္ဘောနဲ့ အရိပ်များကို မြင်တွေ့နေရ၏။
 သင်္ဘောသုံးစီးတွင် နှစ်စီးမှာ ရွက်မြင့်သင်္ဘောကြီးများဖြစ်၍ ပလိုင်းမောက်ပူပူ စာရာရာတို့က ဟုအမည်ပေးထားသည်။ ဒုတိယစစ်သင်္ဘောကြီးမှာ ဘေးတစ်ဖက် (၁) နှစ်ကျက်တွင် သစ်သားတီးများတပ်ထားသည်။ သင်္ဘောကြီးဖြစ်၍ မစ်စတူပီ ဟု (၂) မည်ပေးထားသည်။ သင်္ဘောများသည် ဂျပန်ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းကိုဖြတ်၍ မြောက် (၃) ဖူးသို့ ခပ်ပြည်းပြည်းခပ်မှန်မှန် ရွေ့လျားသွားလာလျက်ရှိ၏။ သင်္ဘောအားလုံးသည် (၄) တပ်မတော်၏ ဗိုလ်မှူးချုပ် . . . မက်သူးကလီဘာရိတ်ပါရီ၏ ဦးစီးမှုအောက်၌ ရှိကြ (၅) လသည်။

ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်သည် ဆတ်စံကွီဟန်နာ အား တပ်ရင်းမှူးသင်္ဘောအဖြစ် လက်မှတ်ထားသည်။ သူသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတထံမှ တင်းကြပ်သော (၆) မြို့နယ်များကို သယ်ဆောင်လာခဲ့ရသူဖြစ်၏။ သူ၏သံအဖွဲ့သည် အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံ (၇) စံနိုင်ငံမှ ပိတ်ဆို့ထားသောတံခါးများကို အမေရိကန်သင်္ဘောများအား ဖွင့်ပေးရန်နှင့် လျှတ်လပ်စွာကုန်သွယ်မှုကို ခွင့်ပြုပေးရန် စီမံဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။
 ဗိုလ်ချုပ်ပါရီသည် အမေရိကန်သမ္မတ မစ်လတ်ဖစ်သ်လစ်မိုးထံမှ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ (၈) ကိရိစကရာဇ်ဘုရင်ထံသို့ ပါးလိုက်သည့် မေတ္တာရပ်ခံစာသင်္ဘောကို သယ်ဆောင် (၉) သွားသည်။ ထိုပြင်လည်း လိုအပ်လာလျှင် အသုံးပြုရန်အတွက် လက်နက်အပြည့်အစုံ (၁၀) ပံင်ဆင်ထားသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု မရိန်းတပ်သားများနှင့် အမြောက်ကြီးများ (၁၁) ညှိယူလာခဲ့သည်။ ရောတတ်အိဒ်သည် လရောင်လွှမ်းခြုံထားသော အဝေးမှ (၁၂) ကင်ထီပိကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုရင်း သူတို့ဆောင်ရွက်ပေးရမည့် တာဝန်များကို သတိရ (၁၃) ကြံရှိ၏။ ထိုအခါ ရွှင်လန်းအားတက်နေသော စိတ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ် မသက် (၁၄) ဖြစ်လာလေသည်။

ကြည့်လင်တောက်ပလျက်ရှိသော ဖူဂီတောင်ထိပ်သည် အချက်ပြအလင်းရောင် (၁၅) ဖြစ် ဆောင်ရွက်ရမည့်အစား ကမ်းမြစ်ဆီသို့ အမေရိကန်ရေတပ် သင်္ဘောတစ်စုံ (၁၆) ကပ်လာနေပြီဟု သတိပေးနေသည့် အချက်ပြအလင်းတန်းတစ်ခုအဖြစ်သို့ မှုတ် (၁၇) ပြောင်းရောက်ရှိသွားလေသလား . . . အခု သူမြင်တွေ့နေရသော အလင်းရောင်သည်

သူတို့အား ဆုတ်ခွာသွားဖို့ သတိပေးနေသည့် အချက်ပြုမှုတစ်ခုများ ဖြစ်သွားပြီလား...။ သို့တည်းမဟုတ် ... ရှေးအလွန်ကျပြီး လျှို့ဝှက်လွန်းလှသော ဤမြေကို ချဉ်းကပ်ရာ၌ သတိကြီးစွာထား၍ ချဉ်းကပ်ရန် သတိပေးနေခြင်းများ ဖြစ်လေမလား...။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ရသည့် ဓမ္မီရည်ကြီး တစ်လျှောက်လုံး အိဒင်သည် ဒတ်ချ်သမီးစာအုပ်ကို အငမ်းမရ ဖတ်ခဲ့ရ၏။ သတ္တပစ္စည်းများနှင့် သားရေ ထည်ပစ္စည်းများကို ချပ်ဝတ်တန်ဆာများပြုလုပ်၍ ဝတ်ဆင်ထားကြသော အလွန် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သည့် စစ်သည်တော်အုပ်စုများသည် အလယ်ခေတ်က တည်ဆောက် ထားခဲ့ကြသော ရဲတိုက်ကြီးများ၌ နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ ပဒေသရာဇ် အရှင်သခင် များအား ယနေ့အချိန်ထိ သစ္စာရှိစွာဖြင့် အလုပ်အကျွေး ပြုနေကြဆဲဖြစ်၏။

ယနေ့အချိန်ထိ တောင်ပေါ်ဒေသ နတ်ကွန်းများတွင် စစ်သည်တော်များနှင့် တောင်သူလယ်သမားများသည် နေနတ်သမီး၊ နတ်ဘုံမှ ဆင်းသက်လာသော ဧကရာဇ် မင်းမြတ်နှင့် ဝိညာဉ်အခြောက်အများအား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်နေကြဆဲဖြစ်၏။ ထို စစ်သည်တော်များသည် မြင်းများကိုနှင့်ကာ ရောင်စုံအလံများကိုင့်စွဲ၍ စစ်ပွဲအများ အပြားကို တိုက်ခိုက်နေကြဆဲဖြစ်၏။ အောင်ပွဲရသည့်အခါ သူတို့သည် အညာအတာ ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ရန်သူတို့၏ ခေါင်းများကို ဖြတ်ကြသည်။ သို့တစလည်း စစ်ပွဲ၌ သူတို့ ရှုံးသည့်အခါ သူတို့၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့်အရက်မကင်းမဲ့စေရန် ဗိုက်များကို ခေါင်းနှင့်ခွဲ၍ သေကြသည်။

စာအုပ်ထဲ၌ ဖတ်၍ရသည့်အတိုင်းဆိုပါက သူတို့၏မြင့်မြတ်လှစွာသော စကား၏ မင်းမြတ်သည် လျှို့ဝှက်နက်နဲစွာဖြင့် ပြင်ပလောကနှင့် အဆက်အဆံ အဆက်အသွယ် မရှိပဲ အထီးကျန်နေသူဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ မြို့ငယ်များတွင် မကြာခဏ ဆိုသလို လမ်းများပေါ်၌ ရောင်စုံမီးများဖြင့် စီတန်းလှည့်လည်ပွဲများရှိသည့် မီးတထိန်ထိန် ဖြင့်ဇာတ်ရုံများလည်း ရှိလေသည်။

ဤကျွန်းစုများပေါ်မှ မြေကြီးသည် စိမ်းမြမြအရောင်ရှိပြီး မြေဩဇာထက်သန် ကောင်းမွန်သည်။ သစ်ပင်များသည် နွေဦးပေါက်ရာသီတွင် ပွင့်ဖူးလာတတ်သည့် ပန်း၊ အလှများကြောင့် ကျော်ကြားကြသည်။ ဤမြေပေါ်မှ အမျိုးသမီးများသည် လှပကြ သည်။ ကျက်သရေရှိကြသည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကြသည်။ အဆိုနှင့်အတိုးတွင် ရိုးရာ ဓလေ့ထုံးစံအရ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်ကြသည်။ အချို့မှာ အချစ်၏ တာဝန်ဝတ္တရား များကို လိုမ္မာကျွမ်းကျင်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်အောင် စနစ်တကျ လေ့ကျင့်သင်ကြား ပေးထားကြသည်ဟုပင် စာအုပ်ကဆိုထားသည် မဟုတ်ပါလား...။

စာအုပ်ထဲမှာ ရောင်စုံပုံကြမ်းများသည် သူ့စိတ်ထဲတွင် ကပ်ငြိလျက်ရှိ၏။ ထို

ပြုများသည် ဂျပန်အမျိုးသမီးများအား သေးသေးညက်ညက်နှင့် ကစားစရာ ယမင်းရုပ် (၁)လေးများနှင့် အလွန်တူသည်ဟုဖော်ပြသည်။ အလွန်အရောင်တောက်ပသော ပိုးသား (၂)ကျိပ်ကြီးများကိုဝတ်၍ ဆံပင်များကို တခမ်းတနားဖြစ်အောင် ဆိမ်ကာ ဆင်ယင် ပြုစုကြရုံမျှမက ထုံးထွားထားသည့်ဆံပင်တွင် အလှအပ ပစ္စည်းမျိုးစုံဖြင့် မွမ်းမံခြယ်လှယ် ကြားလေ့ရှိသည်။

အမျိုးသားစစ်သည်များမှာ မျက်စိပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် ခက်ထန်မာကြောသော ပျက်နာပေါက်ရှိသည်။ သူတို့ကျတော့လည်း ဆံပင်ကို ထူးဆန်းစွာ ပြုပြင်ကြသည်။ ယံပင်ကို ထိပ်တွင် ထုံးခြင်းနှင့် ကျစ်ဆံမြီးကျစ်ခြင်းများ ပြုကြ၏။ သူတို့သည် ပိုးသား ဝတ်စုံပွဲပွဲကြီးများကို ဝတ်စားဆင်ယင်ကြသည်။ အိဒင်သည် လရောင်ဆန်းထားခြင်း မှုဖုရသည့် ဖူဂျီတောင်အားကြည့်နေစဉ်အတွင်းမှာပင် ထူးဆန်းလှလေခြင်းဟူသော (မသိနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို သိသိသာသာ ခံစားနေရသည်။ အကယ်၍ ကျန်းမာမြဲ ကျက်သို့ သူတို့မြေချပီပါက သူ့ခံစားချက်များသည် မည်ကဲ့သို့ ရှိလာလိမ့်မည်နည်း...။

သူသည် အမှောင်ရိပ်များကျနေသော ကုန်းမြေသို့ မကြာခဏ လှမ်းကြည့်သည်။ ပူသည့် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ခေါက်တံ့ခေါက်ပြန်လမ်းသလားရင်း ဇောဇောက ခေါင်းထဲ ပုပ်လာသည့်မေးခွန်းကို လေးနက်စွာ တွေးတောဆင်ခြင်လျက်ရှိသည်။ သူ၏ ကင်း (မလှည့်ပြီး၍ သူ့အခန်းသို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ အဝတ်အစားပင် မလဲဘော့ပဲ အိပ်ခင် မပျံ၍ မြေပစ်လက်ပစ် လုံချလိုက်သည်။

ဇောဇောက သူ့ရထားခဲ့သော သမိုင်းစာအုပ်ကို ကောက်ယူကာ ဖူဂျီတောင် (၁)ကြောင်းရေးထားသည့် အပိုင်းကိုရှာသည်။ လွန်လေပြီးခဲ့သော ကိုးရာစုနှစ်က ဂျပန် (၂)ရာစုဆိုတစ်ဦး စပ်ဆိုခဲ့သော ကဗျာတစ်ပိုဒ်ကို တွေ့သည်။ ဖူဂျီတောင်ကို ချီးကျူး ပြုဆိုထားခြင်းဖြစ်၏။ သူ ဤကဗျာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖတ်ခဲ့သည်မှာ အကြိမ်ပေါင်း ပျားစွာရှိခဲ့ပြီ။ ကဗျာ၏ နောက်ဆုံးဆုံးပိုဒ်များကို သူ အလွတ်ပင်ရနေပြီ။

ထူးထူးကဲကဲ ကြီးကျယ်ခမ်းနား
မိုးထိမြင့်မား၊ မဟာ ဖူဂျီယာမား ...။
မတည်မြဲသော ...လူသားအား
ပေးထားသည့်
အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် အလှရတနာတစ်ပါး...။
ဂျပန်နိုင်ငံအား ကာကွယ်ပေးနေသည့်
နတ်ဘုရား ...။
ကျွန်ုပ်...သင့်အား အစဉ်ထာဝရ ကြည့်နေပါ ရစေလား...။

အိမ်ထဲမှာ စာအုပ်ကို ဘေးတစ်ဖက်၌ ချထားလိုက်ပြီး မျက်စိကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ လင်းလက်တောက်ပနေသော တောင်ထိပ်သည် သူ့စိတ်အာရုံထဲတွင် တရုတ်စံပဲ... ပေါ်နေဆဲ... 'သူသည် အိပ်၍မပျော်။ အိပ်ရာထက်တွင် တလူးလူး တလဲလဲလိမ့် ဖြစ်နေသည်။ ဆတ်စိတ်ဟန်နာ ချစ် လှေတက်ဘီးရိုက်ခတ်သံများကို သူ နားပွင့် လျက်ရှိသည်။ သူသည် နှစ်ကြိမ်တိတ် အိပ်ရာမှထကာ ချောင်းကြည့်ပေါက်မှနေ၍ အပြင်ကုန်းပိုင်းကိုကြည့်သည်။ တောင်ကို မမြင်ရတော့ပေ။ သူသည် ဘေးတစ်ဖက်ရှိ သေတ္တာကိုဖွင့်ကာ အထဲမှ သားရေပိုးနေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကိုထုတ်၍ မိနစ်အတော်ကြာမျှ သူ့စားချက်များကို ရေးနေသည်။ ရေးနေသည့်ကြားမှပင် ကမ်းခြေဘက်သို့ မကြာမကြာ လှမ်းမျှော်ကြည့်မိလေ၏။

နောက်ဆုံး သူ အိပ်ပျော်သွားသည့်အခါ တဝင်းဝင်း တလက်လက် တောက်ပနေသော ဖျံတောင်ထိပ်သည် အိပ်မက်ထဲတွင် ပြန်ပေါ်လာသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် တောင်ပေါ်သို့ ကျော်ဖြတ်၍ မီးတောင်ထိပ်သို့ သွားနေသည့်အခါ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ကြည့်လင်တောက်ပလျက်ရှိ၏။ သူ့အထက်ရှိ မှောင်မနေသော ကောင်းကင်ပြင်တွင် သန်းပေါင်းများစွာသော ကြယ်များသည် တဝင်းဝင်း...တလက်လက်...။

သူသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သွားသည်။ သူသည် မီးတောင်ထိပ်ဝမှနေ၍ အတွင်းဘက်သို့ ငုံ့ကြည့်နေရမည့်အစား သူတစ်ကိုယ်လုံးသည် ညသန်းခေါင် မိုးကောင်းကင်ထဲ သူ့ရောက်နေသည်။ သူသည် အခက်အခဲဟူ၍ လုံးဝ မရှိဘဲ ဆန့်တန်းခံထားသော လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကောင်းကင်ထက်မှ အရာများကို ဆွဲယူသည်။ ညဉ့်ထဲမှ ခပ်မဲမဲအရာများသည် သူ့လက်ထဲသို့ လိုက်ပါနေကြ၏။ သူ့လက်တွင်းသို့ အလွယ်တကူ ပါလာနေကြသော ထိုအရာများသည် ပိုးသားကဲ့သို့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းနေရုံမျှမက အရောင်တဝင်းဝင်း လက်နေကြလေသည်။

သူသည် ကြယ်များကို ခူးဆွတ်ကာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ရစ်ပတ်ပြီး စီနေသည်။ ရွှေရောင်ကြယ်ပွင့်များသည် အရောင်တဖျံ...ဖျံပျံထွက်နေကြဆဲ။ ဆီးနှင်းပြင်တစ်လျှောက် သူ့နောက်မှ ဒုဂ္ဂတိဆွဲ၍ လိုက်ပါလာနေသော အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီကြီးသည် ကြယ်များ တပ်ဆင်လိုက်သည့်အခါ တင့်တယ်လှပလာကြသည်။ ပွယောင်းယောင်း ဖြစ်နေသော အင်္ကျီကြီးအား ခပ်တင်းတင်းဆွဲ၍ ပတ်လိုက်သည့်အခါ သူ့စိတ်အာရုံတွင် အံ့သြခြင်းနှင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းများသည် ကိန်းအောင်းလာသည်။ ယခင်က သူတစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မသိရှိခဲ့ဖူးသော အေးချမ်းသာယာမှုသည် တည်ရှိလာသည်။

တစ်ဖက်သို့ လှည့်လိုက်သည့်အခါ တောင်ထိပ်တွင် နတ်ကွန်းတစ်ခု ပေါ်လာသည်ကို မြင်ရ၏။ နတ်ကွန်း၏အမိုးများသည် ကွေးကောက်နေကြသည်။ သစ်သား

ထည်များမှာ နီရဲနေကြသည်။ တစ်ဖက်တွင် အဆမတန်ကြီးမားသော ရွှေရောင်မှန်ကြီး တစ်ချပ်ရှိ၍ ယင်းမှန်ကြီးထဲတွင် နတ်ကွန်းသည် ပေါ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် မှန်နှင့် ဖာနီးဆုံးတစ်နေရာ၌ ရပ်လိုက်သည်။ မှန်ထဲတွင် သူမြင်ရသည့်အရာကို တွေးပြီး မကြောက်လန့်နေသည်။ ထို့နောက် မှန်ထဲတွင် အံ့သြဖွယ်ကောင်းသည့် သူ၏ဝတ်စုံကို မြင်နေရ၏။ ကြယ်များသည် အခုအချိန်ထိ တောက်ပနေဆဲ...။

သူသည် သံသယကင်းစွာဖြင့် မှန်အနီးသို့ တိုးကပ်သွားသည်။ သို့သော်လည်း ပျံစံထံ၌ ထင်ဟပ်နေသော သူ့ရုပ်လွှာကို လေ့လာလိုက်သည့်အခါ ရုတ်တရက် ပေါ်လာသည့် ထိတ်လန့်မှုကြောင့် သွေးလန့်သွားသည်။ သူသည် သူ့ရုပ်ပုံလွှာကို မြင်ရမည့်အစား မပြုံးမရယ်ပဲ မျက်နှာထားကြီးဖြင့် ကြည့်နေသော ဂျပန်ဆာမူရိုင်းတစ်ယောက်ကို မြင်နေရ၏။

ဆာမူရိုင်းကြီးသည် ဦးခေါင်းထိပ်ကို ပြောင်နေအောင် ရိတ်ထားသည်။ ကျစ်ဆံပြီး ကျစ်ဖားခေးဆာ ဆံပင်သည် ဆီတည့်တည့်ဖြင့် နောက်ဖက်တွင် တွဲလောင်းကျလျက်ရှိ၏။ ပဲနက်သော မျက်လုံးများသည် ရန်လိုသော သဘောကို ဖော်ပြနေသည်။ ထို့နောက် အိမ်ထဲကြည့်နေရုံကဲ့သို့ပင် ခက်ထန်တင်းမာသော မျက်နှာသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထိုနေရာတွင် အလွန်လှပပြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့သည့် ဂျပန်မလေးတစ်ယောက်၏ မျက်နှာပင်လာသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် သူမ၏ မျက်လုံးအစုံသည် ရှေ့တည့်တည့်သို့ မကြည့်တော့ပဲ မျက်လွှာကိုချထားသည်။ ဆံပင်သည် ရော့မွေ့ပြောင်လက်နေသည်။ ဆံပင်တွင် ရွှေရောင်ဆံထိုးများနှင့် ဆံညှပ်များ ပြည့်နေသည်။ အရောင်သည် တလက်လက်...။ သူမ၏ ဝတ်စုံတွင်လည်း သူမ၏ရှေ့မှ ပေါ်လာခဲ့သော ဆာမူရိုင်းကဲ့သို့ပင် ကြယ်များ တပ်ဆင်ထားသည်။

နောက်တစ်ခဏမျှ အကြာတွင် သူမ၏ ဦးခေါင်းသည် မော့လာပြီး သူ့အား လှမ်းကြည့်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏ မျက်လုံးများ ရင်မဆိုင်မီခင် တောင်ထိပ်နှင့် ထိုတောင်ထိပ်၏အပေါ်ဘက်မှ ကြယ်များသည် ကြီးတင့်၍ အချက်ပေးခြင်းမပြုပဲ ရုတ်တရက် ပေါက်ကွဲသွားကာ အဖြူရောင်အလင်းရောင်ပေါ်လာသည်။ ပြီးတော့... အိပ်မက်သည် စတင်မက်သည့်အခါကလိုပင် ဖျတ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်ပြီး အဆုံးသတ်သွားလေ၏။

အပိုင်းတစ်
သင်္ဘောနက်များဆိုက်ရောက်လာခြင်း
ဂ-ရက်၊ ဂူလိုင်-၁၈၅၃

စိမ်းမြေမြေတောင်တန်းကြီးများ ထူထပ်သော...၊ ယနေ့ခေတ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံဟု လူအများက သိနေကြသော ကျွန်းစုများသည် ၁၈၅၃-ခုနှစ်အတွင်းက ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလွန်ပိုက်အနက်နဲဆုံးနှင့် အရေးပါအရာရောက်ဆုံးသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့လေ သည်။ သန်းသုံးဆယ်မျှရှိသော လူဦးရေဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် အမျိုးသားတစ်ရပ် သည် အလွန်အတီးကျန်နိုင်လှသော လူမျိုးတစ်မျိုးအဖြစ် ရပ်တည်လာခဲ့သည်။ သူတို့ သည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ရော၊ သူတို့၏မင်းဧကရာဇ်ကိုပါ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက် လာသည့် မြင့်မြတ်သော အဆက်အနွယ်များဟု ယုံကြည်ကြသည်။ သူတို့သည် သူတို့ နိုင်ငံအား တမင်သက်သက် အခြားနိုင်ငံများနှင့် အဆက်အဆံမပြုလုပ်ပဲ နှစ်ပေါင်း ဂျာကျော်မျှ အထီးကျန်နေခဲ့ကြသည်။

အာရှတိုက်၏ ပင်မကျွန်းမြေကြီးနှင့် မိုင်တစ်ရာမျှကျယ်သော ပင်လယ်ပြင်က ပွဲခြားထားသဖြင့် တစ်သီးတစ်ခြားဖြစ်နေခဲ့သော ဂျပန်လူမျိုးတို့သည် သူတို့၏ လွတ်လပ်ရေးနှင့် မျိုးနွယ်စင်ကြယ်ရေးတို့နှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်လာလျှင် ကြမ်းတမ်း မက်ထန်စွာ အပြင်းအထန် ခုခံကာကွယ်တတ်သူများအဖြစ် သမိုင်းတွင် အမြဲတစေ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော လူမျိုးများဖြစ်၏။ သူတို့သည် အလယ်ခေတ်ကာလ တစ်လျှောက်လုံး သူတို့နိုင်ငံ၏ အိမ်နားနီးချင်းများဖြစ်သော အိန္ဒိယ၊ တရုတ်နှင့် အရှေ့ တောင်အာရှဒေသနိုင်ငံများနှင့် ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကို အစဉ်အမြဲ သတိကြီးစွာ ထား၍ ပြုခဲ့ကြသော်လည်း အများအားဖြင့်မူ တစ်သီးတခြား ခပ်ကင်းကင်း ခပ်ခွဲခွဲ နေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

ဆယ့်ခြောက်ရာစုနှစ်တွင်မူ ဥရောပတိုက်သားကုန်သည်များသည် ဂျပန်တို့၏ ပင်လယ်ကမ်းခြေပေါ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာကြသည်။ ထိုဆိုက်ရောက်မှုသည် ထိုအချိန် အခါက ဂျပန်တစ်မျိုးသားလုံးအား အုပ်ချုပ်နေကြသော သားစဉ်မြေးဆက်ရာထူး အရှိက်အရာကို ရလှဆက်ခံခွင့်ရှိနေသည် စစ်အာဏာရှင်ရှိုးဂန်းများ၏စိတ်ကို အကြီး အကျယ် ထိတ်လန့်ရွှေ့ကန်ခြားစေခဲ့သည်။ ဤကိစ္စသည် သူတို့အတွက် သတိပေး ခေါင်းလောင်းသံများ ကြားလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားခဲ့၏။

ထိုကာလအတွင်းမှာပင် အလွန်စိတ်အားထက်သန် ပြင်းပြလျက်ရှိကြသော ဓရစ်ယာန် သာသနာပြုများသည်... လောဘာဂုဗ္ဗန်ချောင်းချောင်းထွက်နေကြသောပင် ပေါ်တူဂီနှင့် စပိန်ကုန်သည်များနောက်မှ လျင်မြန်စွာ နောက်ယောင်ခံပြီးလိုက်လာကြသည်။ ထိုနောက် ရာပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဂျပန်တို့အား ဓရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ ယင်းလုပ်ရပ်နှင့် ယင်းအဖြစ်တို့သည် မိမိတို့၏ ဩဇာ အာဏာကို ကျဆုံးအောင်ခြိမ်းခြောက်နေသော အရာများဖြစ်သည်ဟု ရှိုးဂန်းများက ထင်မြင်ယူဆကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရှိုးဂန်းများသည် နိုင်ငံခြားသား ဓရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီးအခြောက်အများကို လက်ခံ၊ ကပ်တိုင်တွင်ကပ်၍ သတ်ဖြတ်ခြင်း ပြုကြသည်။

သွေးချောင်းစီးခဲ့သော ထိုစစ်ပွဲသည် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်မျှ ကြာခဲ့၍ နောက်ဆုံး အဆင့်တွင် ဂျပန်လူမျိုးဓရစ်ယာန်သားသောင်းအား ရှိုးဂန်းများက သူတို့၏ ရဲတိုက်ခံတပ် ကြီးများအတွင်း၌ သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ခြင်းအားဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ကြသည်။ ချက်ခြင်း ပင် တင်းကြပ်သောဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ကြသည်။ ဂျပန်လူမျိုးမှန်သမျှ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ မသွားရဟုသော တားမြစ်ချက်သည် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုပြင်လည်း ပင်လယ်သို့ ထွက်နိုင်သော သင်္ဘောကြီးများ တည်ဆောက်ခြင်းသည် ရာစုဝတ်ပြစ်မှုတစ်ခုအဖြစ် ကျူးလွန်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်လာလေသည်။

တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် နိုင်ငံခြားသားအားလုံးကို ပြည်ဝင်ခွင့် ပိတ်ပင်လိုက်ရုံမျှမက အဓိနိတစ်ရပ်ကိုပါ ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ထိုအဓိနိက...

နောင်အနာဂတ်တွင် ဤကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်၌ နေမင်းကြီးထွန်းလင်း တောက်ပနေသမျှ ကာလပတ်လုံး နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသားများသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ဂျပန်နိုင်ငံဘက်သို့ ရေကြောင်းဖြင့် ကူးသန်းလာခြင်း မရှိစေရ။ ဤအမိန့်သည် သံအမတ်တစ်ဦးကိုပင် ခြိမ်းချက်မပေးရ' ဟု ညွှန်ကြားထားသည်။ ဤအမိန့်က ဆက်လက်၍ ဤကြေညာချက်ကို ဘယ်သော အခါမှ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိမ့်မည်မဟုတ်။ သေမင်းနှင့်ရင်ဆိုင်ရသည်အထိ အခိုင်အမာ တည်တံ့စေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်ဟုဖော်ပြထားသည်။ ဤခေတ်ကာလ

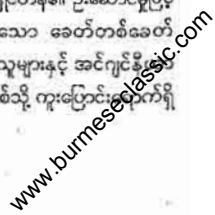
ပ)တွင်း ကံမကောင်း အကြောင်းမလှလွန်း၍ ဂျပန်နိုင်ငံကမ်းခြေဘက်သို့ လပတ်ပျက်ပြီး ရောက်ရှိသွားသော နိုင်ငံခြားသားသင်္ဘောသားများသည် တစ်ခါ ကမ်းရံတွင် တိရစ္ဆာန်များသဖွယ် လှောင်ချိုင်ကြီးများထဲ၌ ထည့်ကာ လူအများ ပူး ပြသထားခြင်း ခံရတတ်လေသည်။

ပြင်းထန်တင်းကြပ်သော ဤဥပဒေများသည် ဂျပန်နိုင်ငံအား ကမ္ဘာပေါ် ပျံ့ အထီးကျန်အနိုင်ဆုံး အမျိုးသားတစ်ရပ်အဖြစ်သို့ အသွင်ပြောင်းသွား ပါသည်။ ယင်းပုံစံသည် အလယ်ခေတ်(ခရစ်နှစ် ၅၀၀ မှ ၁၄၀၀ အထိ) ဂျပန်ခါနီးအထိ ခြေရာလက်ရာ မပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းထားခဲ့လေရာ ဆယ့်ကိုး များခေတ်၏ ခေတ်လယ်အထိ တည်တံ့ခဲ့လေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရှိုးဂန်းများသည် ၁၁၉၂-ခုနှစ်မှစ၍ ဧကရာဇ်ဘုရင်များအား လက်တွေ့ဘဝတွင် အာဏာကို အမှန်တကယ် ပိုင်စိုးခြင်းမရှိသောအဆင့်သို့ ရောက် ပြားအောင် လျှော့ချပစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် 'ဒိုင်မို' ဟု ခေါ်သော ဒေသခံမြေရှင် ပူးသရဇ်ကြီးများ၏ ထောက်ခံပံ့ပိုးမှုကို ရယူကာ ပြည်သူများအား အုပ်ချုပ်ကြသည်။ 'ဒိုင်မို' များမှာ နယ်မြေဒေသအတွင်း၌ ရဲတိုက်ကြီးများ အခိုင်အမာ တည်ဆောက်၍ ပျံ့လှိုင်လျက်ရှိသူများဖြစ်၍ နယ်မြေအတွင်းရှိ လယ်သမားများ၊ ယာသမားများ၊ ပြုပြင်ကျွန်များအပေါ်၌ အလွန်ဩဇာ လွှမ်းမိုးနေကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

ဒိုင်မိုလူမျိုးများသည် သူတို့၏ ဘဝလုံခြုံရေးအတွက် လိုအပ်လာလျှင် အသုံးပြု နိုင်ရန် သစ္စာတော်ခံ ဆာမိုရိုင်းစစ်သည်များအားလည်း စားနပ်ရိက္ခာပေး၍ ကိုယ်ပိုင် ပါးပိုက်ဆောင် စစ်တပ်များ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ကြသည်။ ထိုစစ်တပ်များမှာ အင်အား ပကောင်တင်းသော တပ်များဖြစ်ကြ၏။ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်တို့အား အကာအကွယ် ပေးရသော တပ်များဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ (၁၆၃၈ ခုနှစ်မှ ၁၈၅၃ ခုနှစ်)အထိ ပေါ်ပေါင်းနှစ်ရာ ကာလအတွင်း ဂျပန်နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှ မှန်တိုင်းအလွန်ထန်သော မြစ်စဉ်များနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ယင်းဖြစ်စဉ်များ၏ အကြောင်းကို အနည်းဆုံး တစ်စွန်း ပူး၍ ဖြစ်စေသိခွင့်ရခဲ့လေသည်။

ဆယ့်ရှစ်ရာစုနှစ်နှင့် ဆယ့်ကိုးရာစုနှစ်များအတွင်းတွင် ဥရောပတိုက်အတွင်းရှိ ပြုပြင်ပဒေသရာဇ်စနစ် ဇာတ်သိမ်းပြီး အချက်ပေးလိုက်သည့် ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးကြီး ပါးပိုက်များလာခဲ့၏။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင်လည်း ဂျော့ပါရှင်တန်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် (၁၈၀၆)ကုန်တိုက်သည် ခေတ်သစ်ဒီမိုကရေစီစနစ်ထွန်းကားသော ခေတ်တစ်ခေတ် ပ)တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှနိုင်ငံမှ တီထွင်သူများနှင့် အင်ဂျင်နီယာ များကလည်း ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးအား ခေတ်မောင်းမှခေတ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းရာကုန်

ရေးအတွက် အသစ်အသစ်သော ပြောင်းလဲမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ကြသည်။ ယင်း ပြောင်းလဲမှုများမှာ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် စက်မှုတော်လှန်ရေးဟု အမည်တွင်ခဲ့ရသော ဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ခုပေတည်း။

ရှေးနေ့တွေ့မြင် ခုတ်မောင်းသော သင်္ဘောများနှင့်မီးရထားများ၊ ကြေးနန်းလုပ်ငန်းများ၊ စစ်ပွဲများအတွက် ခေတ်မီတိုးတက်သော စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ စသည်... စသည်တို့သည် ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ယင်းတို့ကို လက်ဝယ်ရရှိထားပြီး ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေကြသော ဥရောပတိုက်သားများအပေါ် အရေအတွက်အားဖြင့် ယင်းတို့လောက် မများသော အမေရိကန်တို့သည် အားအင်ချို့သော နိုင်ငံငယ်ကလေးများအား ကိုလိုနီနိုင်ငံများအဖြစ်ထိ သိမ်းပိုက်ရေးကို ဦးတည်သော ဩစထရီးယားလွှမ်းမိုးရေး အလုပ်များကို စတင်လုပ်ဆောင်လာကြသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်များနှင့် ဥရောပတိုက်သားများသည် နှစ်နိုင်ငံသဘောတူစာချုပ်များဖြင့် ထိန်းချုပ်နိုင်ခွင့်ရှိသော ဆိပ်ကမ်းမြို့များနှင့် နိုင်ငံခြားသားတို့၏ အထူးအခွင့်အရေးများကို တရုတ်နိုင်ငံမှ အတင်းပဲ့ယူကြသည်။ ပထမဘိန်းစစ်ပွဲဖြစ်ချိန်က မဟာဝိဇ္ဇာကောင့်ကျွန်းကို ဗြိတိသျှတို့ သိမ်းယူခဲ့သည့်နည်းတူ အမေရိကန်နှင့် ဥရောပနိုင်ငံများသည် အာဖရိက၊ လက်တင်အမေရိက၊ အိန္ဒိယနှင့် အာရှနိုင်ငံများတွင် ဝင်ရောက်၍ ခြယ်လှယ်လွှမ်းမိုးခဲ့ကြလေသည်။

ယင်းဖြစ်ရပ်သတင်းများသည် ပင်လယ်ဒီရေများသဖွယ် လူးလိမ့်ပြေးသွားလျက် ရှိရာ နိုင်ငံခြားသားတစ်ချို့၏ သယံဆောင်လာမှုကြောင့် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်သူများထံသို့ ဆိုက်ရောက်လာကြသည်။ ဗြိတိသျှ၊ စပိန်နှင့် ဝေါ့တူဂီကုန်သည်များသည် နောက်ဆုံးတွင် ဂျပန်တို့ပြဋ္ဌာန်းထားသော နိုင်ငံခြားသားကြောက်ရောဂါနှင့် ယုတ်နွယ်နေသည့် ဥပဒေများအတိုင်း နှစ်လှိုက်နှပြား ဂျပန်နိုင်ငံတွင်းမှ ဆယ်ခုနှစ်ရော့ အစောပိုင်းကာလတွင် ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း ခေါင်းအလွန်မာသည့် ဒတ်ချ်ကုန်သည်အနည်းငယ်သည်...ဂျပန်နိုင်ငံမှ လုံးဝထွက်ခွာခြင်းမပြုပဲ ဆက်လက်နေထိုင်လျက်ရှိကြလေ၏။

ဂျပန်တို့သည် သူတို့နိုင်ငံအား အလွန်မြင့်မြတ်ပြီး အဖိုးထိုက်တန်သော မြေဟု ယုံကြည်ကြသည်။ အခြားဘယ်နိုင်ငံနှင့်မှ မတူ၊ တမူထူးခြားသော မြေဟုယူဆကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့သည် သူတို့နိုင်ငံအား သူတို့ဘာသာစကားဖြင့် 'နိပွန်' သို့မဟုတ် 'နီပွန်' ဟုခေါ်ကြသည်။ ဤအမည်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ 'နေမုမွေးဖွားလာသောမြေ' ဟု ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ဂျပန်တို့သည် ဒတ်ချ်လူမျိုးကုန်သည်များအား တောင်ပိုင်းအကျဆုံးဖြစ်သော နဂါခါခါ ဆိပ်ကမ်းမြို့ရှိ လူတို့ စီမံတည်ဆောက်

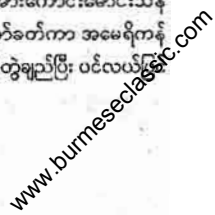
ကြီးသော ကျွန်း၌ အကျဉ်းချထားခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ အကျဉ်းချထားခဲ့သည်မှာ ၂၂၀ ဝယ်ရာစု ကာလပတ်လုံးဖြစ်သည်။

အကျဉ်းခံနေရသော ဒတ်ချ်ကုန်သည်များအား ဂျပန်တို့က မျက်ခြည်မပြတ်... ပုံကြပ်ထားခဲ့သည်။ ဘယ်ကိုမှ သွားလာခွင့်မပြု။ တစ်နှစ်မှ တစ်ကြိမ်သာလျှင်... ကျားအကြပ်များ ဖြို၍ မြို့တော်၌ ကျင်းပပြုလုပ်သော ပွဲတော်သို့ ရွှိးဂန်း၏ ခွင့်ပြု... ကိုဖြင့် တက်ရောက်ခွင့်ရသည်။ ထိုစဉ်က ရွှိးဂန်းမြို့တော်မှာ 'ယိဒို' ဖြစ်၍ ယနေ့ခေတ်... တို့ကို 'ဟိုကျို' ဟု ခေါ်နေသော မြို့ဖြစ်ပေသည်။

ဒတ်ချ်ကုန်သည်များအား မြို့တော်သို့ခေါ်သွားသည့် ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်ရှိ... ပျားနှင့် ရွာများကို ဖြတ်သွားရသည့်အခါတိုင်း ဂျပန်လူမျိုးတို့၏ စစ်မှန်မြင့်မြတ်... မဟာဘဝကို နိုင်ငံခြားသားများ မမြင်နိုင်၊ မကြည့်နိုင်စေရန် လမ်းဘေးငယ်ဘဝတွင်... ကျယ်ပြန့်လှိုက်ကာကြီးများချ၍ ပိတ်ကာလာတတ်သည်။ ဒတ်ချ်လူမျိုးများသည်... ပတ်သို့ ရောက်သည်အခါ ရွှိးဂန်း၏ရှေ့၌ အနောက်တိုင်းအကျဆုံးစွဲ ကပြ၍ ရွှိးဂန်း... မှားပြေပျော်ကြရလေသည်။

သို့သော်လည်း ဤဒတ်ချ်ကုန်သည်များသည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုဆိုင်ရာ... ကျွမ်းကျင်ပွားများကို ဟော်လန်နိုင်ငံမှ အတော်အသင့် ရရှိခဲ့ကြ၏။ အပြန်အလှန်အားဖြင့်... ကျတို့သည် ပြင်ပကမ္ဘာမှ သတင်းများကိုလည်း ရယူပေးကြသည်။ ရွှိးဂန်း၏အိမ်နဲ့အရ... ကိုရုကုန်သည်များသည် ဥရောပ၊ အမေရိကနှင့် အရှေ့အာရှနိုင်ငံများ၏ နိုင်ငံရေး... ကိုတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုများကို ပုံမှန်အစီရင်ခံစာများ ရေးသားပေးပို့ကြရသည်။ ထိုအစီရင်... ကေးများမှတစ်ဆင့် ရရှိသောသတင်းများသည် ဂျပန်နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်နေသူများအတွက်... ကိုပေးအေးစရာ ဖြစ်ကြရသည်သာမက သူတို့နိုင်ငံ၏ အမြတ်တန်းပြုအပ်သည်ဟု... ပူထထားသော အရာများကို ဆက်လက်တိုက်သိမ်းသွားရန် အခိုင်အမာတိုး၍... ကမ္ဘာ့ဥက္ကဋ္ဌချစေခဲ့သည်။

ဆယ်ကိုးရာစုနှစ်၏ ပထမပိုင်းနှစ်များအတွင်းတွင် အရေအတွက်အားဖြင့်... ကျည်းငယ်မျှသော နိုင်ငံခြားသင်္ဘောများသည် ဂျပန်ဆိပ်ကမ်းမြို့များ၌ ဝင်ရောက်... မျှော်ရှားရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ ၁၈၄၆-ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်... မရတပ်မရတပ်သားများသည် ယိဒိုပင်လယ်ကွေ့အတွင်းသို့ အစမ်းသင်္ဘောဖြင့်ဝင်... ပျောက်ခဲ့ကြ၏။ သို့တစေလည်း ဆိပ်ကမ်းစောင့်တပ်မှ အားကောင်းမောင်းသန်... ကာပူရိုင်းစစ်သည်များသည် သမ္မန်များကို တအားကုန်လှောင်ခတ်ကာ အမေရိကန်... ကြည့်စောင့်စေရတပ်မှ စွက်သင်္ဘောနှစ်စီးကို ဖမ်းဆီး၍ ကြီးနှင့်တူခဲ့သည်ပြီး ပင်လယ်... ကိုပြန်လည်ပို့ပေးခဲ့ကြရသည်။

တလက်လက်တောက်ပကာ ကြည့်ရှု၍မဝနိုင်အောင် လှပကျက်သရေရှိလေသည်။

သူမသည် ကိုမိနီဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ဖို့ အချိန်မကျသေးသော်လည်း အရောင် တလက်လက်ဖြင့် လှချင်တိုင်းလှနေသော ဝတ်စုံကို မထိပဲမကိုင်ပဲ မနေနိုင်။ သူမသည် ကိုမိနီအား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အသားအယာကလေး လှမ်းကိုင်ကြည့်သည်။ ပိုးထည်၏ နူးညံ့မှုမှာပြောင်းမှုသည် သူမ၏စိတ်ကိုပါ နူးညံ့သိမ်မွေ့စေသည်ဟု ထင်မိ၏။ ထို အခိုက်မှာပင် တောအုပ်နှင့်ရှိရုံခန်းဆီးများကားလည်း အိမ်ခန်း၏ အခြားသော ဘက်မှ အော်ဟစ်သံများနှင့် ပြေးလွှားနေသံများသည် သူမထံသို့ ရောက်လာသည်။

ညပိုင်းတွင်ကြားနေရသော အသံများဖြစ်၍ စိတ်လှုပ်ရှားဖို့တော့ ကောင်း၏။ လေးဘက်လေးတန် အုတ်နံရံများ ကာရံထားသော ယိဒိုခရိုင် ယိုဂိုဝါရာညွှ ကျင်းပပြုလုပ် နေသော ပျော်ရွှင်ပွဲများဆီမှ လွင့်မျောလာနေသော ဆူညံလှုပ်ရှားသံများဖြစ်သည်။ ထိုအသံများသည် လူဝယ်တစ်ဦးမျှသာဖြစ်သော မတ်ဆူမုရာတိုက်ကီဝါအဖို့ စိတ်လှုပ်ရှား စရာမဖြစ်။ တကယ်တော့ မတ်ဆူမုရာတိုက်ကီဝါသည် အသက်နှစ်ဆယ်ပင် မပြည့်သေး။ သို့သော်လည်း သူမသည် 'ရွှေပေစိလီယံဂေရှားရိပ်သာ' ၏ အထက်တန်းစား အဆင့် မြင့်မြင့် မောက်သည်များအား ဖြေဖျော်ရသည့် အလုပ်ကိုသာ လုပ်နေရခဲ့သည်မှာ သုံးနှစ် မျှရှိခဲ့ပြီ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မတ်ဆူမုရာတိုက်ကီဝါသည် ယိုဂိုဝါရာညွှ လုပ်ကိုင်နေရသော အလုပ်အပေါ်၌ နှစ်သက်လိုလားခြင်းမရှိ။ ယင်းအလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အလုပ်သဘော အရ ပြီးရှင်ရယ်မောနေခြင်း၏ နောက်ကွယ်၌ မနှစ်သက်မလိုလားမှုများကို မျက်နှာပုံး စွပ်၍ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့၏။ တကယ်တော့ သူမသည် 'ရွှေပေစိလီယံဂေရှားရိပ်သာ' သို့ စိတ်မပါလက်မပါဖြင့် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စီးပွားပျက်ကပ်ဆိုက်ကာ ဘဝပျက်သွားခဲ့သော သူမ၏ ဇေယျာတို့က ငွေကြေးအမြောက်အများပေးရန် လိုအပ် လျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုငွေနှင့်ညီမျှသော သူမ၏ အလှသည် သူမ၏ အဖေအား ကယ်တင်ပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။

သူမ၏ ဇေယျာသည် ယခင်က ဆာမူရိုင်းတစ်ဦးဖြစ်၍ နောင်အခါတွင် ကုန်သည် ဖြစ်လာသည်။ သူမ၏ အဖေသည် ယိုဂိုဝါရာ မှ လောင်းကစားဂေဟာတွင် စည်းကမ်းမဲ့ လောင်းကစားခြင်း ပြုခဲ့သည်။ သူ၏ လောင်းကစားမှုသည် ရှိရှိသမျှ စည်းစိမ်ပြုတ် ရတော့မည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေရာ ခိုသားစုမူတေမသွားခေရန်အတွက် မတ်ဆူမုရာတိုက်ကီဝါသည် စိတ်မပါတပါးဖြင့် အနစ်နာခံ၍ ဝင်ရောက်ကူညီခဲ့ရလေ၏။

ယခုကြားနေရသော အသံများမှာ ညစဉ်ညတိုင်းကြားခဲ့ရသော အသံများဖြစ် သည်။ ဆူလည်းဆူ၍ ကြမ်းလည်းကြမ်းတမ်းလွန်းသဖြင့် သူမအနေဖြင့် နားများကိုပင်

ကြားထားရသည်။ အများအားဖြင့် ထိုအသံများသည် အပြင်ဘက်လမ်းမပေါ်အထိပင် မျောက်လာ၏။ သို့တစေလည်း ယခုကြားနေရသော အသံများသည် ယခင် ယခင် ပြုပျားက အသံများနှင့်မတူ . . .။ သူမ၏ လသာဆောင်ဆီထိ ဝင်လာနေသော ယာဉ်များသည် ယခင်ညတွေထက် ပို၍များ၏။ ပို၍လည်း စူးစူးရှရှနိုင်၏။ ပို၍လည်း ကြွယ်လောင်သည်ထင်၏။

မတ်ဆူမုရာတိုက်ကီဝါသည် ယခုအချိန်အထိ အဝတ်အစား မဝတ်သေး။ သူမ ပြည့် သူမနှင့်အနီးဆုံးသော ရှိရုံခန်းဆီးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး အပြင်လမ်းမဆီသို့ နေစေ ၍စပ်ကြည့်နေမိသည်။ ဆူညံလှုပ်ရှားနေသော လူစုလူဝေးအလည်တွင် တစ်ခေါင်းလုံး မှပင်တွေ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည့် အဖွားအိုတစ်ဦးအား ကျောပိုးထားသည့်ယောက်ျား မှာစိယောက်ကို ရှေးဦးစွာ သတိထားလိုက်၏။ အမျိုးသားသည် သူ့ကျောပေါ်မှ ပျံ့ထုပ်ဝန်ပိုးကြောင့် ဓယိုးခရိုင် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အဖွားအိုကမူ သူမအား ကုန်းပိုးထား ပြည့် အမျိုးသား၏ ကျောကို တအားကုန်ဖက်တွယ်ထားသည်။

အဖွားအို၏ မျက်နှာသည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို အပီအပြင်ပေါ်ပြလျက် ရှိ၏။ အဖွားအိုမှာ တိုက်ကီဝါ ခန့်မှန်းတွေထင်ထားသည့်အတိုင်း ကျောပိုးထားသော မမျိုးသား၏ မိခင်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားသည် ကျောပေါ်မှ အလေးဒင်ထဲကြောင့် ပုံမှန် မလျှောက်နိုင်။ တစ်ကိုယ်လုံး ယိမ်းထိုးကာ ဒယိုးဒယိုးဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အမေဖြစ်သူ ပြည့် မကြာခဏ နောက်သို့လှည့်ကြည့်လာသည်။ သူမ၏ နောက်မှ ငရဲသားကြီးတွေ လိုက်လာမည်ကို စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေသည့် ပုံမျိုးဖြစ်၏။

တိုက်ကီဝါသည် အသက်ငယ်ငယ်အမျိုးသမီးများ၏ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေ ပသာ အမှုအရာကိုလည်း မြင်နေရသည်။ ထိုမိန်းမများသည် သူတို့၏ ကလေးငယ်များ ပြီး လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဗွေကာ နောက်သို့ မကြာခဏ လှည့်ကြည့်ပြီး သူတို့သီးသူတို့ပြာ ပြေးသွားနေကြသည်။ ကလေးသူငယ်များသည် သူတို့အဖေများကို ဖက်တွယ်ကာ ပြေးနေကြသည်။ အိမ်ထောင်စုအများအပြားသည် သူတို့ပိုင်ဆိုင်သည့် အနည်း ငယ်မျှသော တိုလီနီပီစွည်းများတင်ထားသည့် လက်တွန်းလှည်းများကို အမြန် ကျွန်းကာ အလျင်စလို သွားလာနေကြသည်။

မြို့တွင်းရှိ နတ်ကွန်းများနှင့် ဘုရားကျောင်းများဆီမှ ခေါင်းလောင်းထိုးသံများ ပြည့် အဆက်မပြတ်ထွက်ပေါ်လာနေသည်။ ယခင်က ထိုပုံမျိုးမဟုတ် . . .။ မဂရေကြီးသော အရေးပေါ်ကိစ္စရှိလာ၍ ထိုးနေသည့်ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ ယောက်ျားများနှင့် မိန်းမများသည် အရေးတကြီး ပြေးသွားနေရင်းမှ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အော်ကြ ခေါ်ကြ ပြုကြ ဆိုကြနှင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ဘာတွေပြော၍ ဘာတွေပြောမည်

နေသည်ကို သံသကွဲကွဲကြားလိုနေသော တိုက်ဝါသည် လက်နှစ်ဖက်ကိုပိုက်၍ လသာဆောင်ဘက်သို့ လှမ်းဝင်လာခဲ့သည်။

“ လူရိုင်းတွေက တို့အားလုံးကို မျက်ဆီးဖို့ ရေပေါ်မှာ ပေါ်နေတဲ့မီးတောင် တွေမျှောပြီး လွှတ်လိုက်တယ် ”ဟု လသာဆောင်အောက်ဘက်မှ အပြေးအလွှား သွားနေသော ယောက်ျားတစ်ယောက်က အခြားတစ်ယောက်အား လှမ်းအော်ပြော နေသည်။

“ သူတို့ကို အစ်ဇူးအငှက်နေပြီး မြင်ကြရတယ် . . . ။ မီးခိုးလုံးနက်နက်ကြီးတွေ မှုတ်ထုတ်ပြီး လာနေတာတဲ့ . . . က ”

“ အလွန်ရဲရင့်တဲ့ သာမုရိုင်းစစ်သည် နှစ်သောင်းကို ကမ်းရိုးတန်းတလျှောက်မှာ စောင့်ရှောက်ဖို့ ချထားတယ် ”ဟု နောက်တစ်ဦးက အော်ပြောသည်။ “ ဒါပေမဲ့ သူတို့ အားလုံးနဲ့လည်း ရမယ်မထင်ဘူး ”

“ အမွှေးတွေ သိပ်ထူတဲ့ လူရိုင်းဘီလူးကြီးတွေက မီးတောင်တွေ နောက်က လိုက်လာတယ် ”ဟု နောက်တစ်ဦးက ဝင်ပြောသည်။

“ သူတို့ ယီဒိုတစ်မြို့လုံးကို မီးရှို့မှာ၊ ယီဒိုက မိန်းမတွေအားလုံးကိုလည်း မှဒိမ်းကျင့်ကြလိမ့်မယ် ”ဟု မိန်းမတစ်ယောက် ပြောသံကို ကြားရသည်။ “ ဘယ်သူမှ ကျွန်မတို့ကို ကယ်ဆယ်နိုင်မယ် မထင်ဘူး ”

တိုက်ဝါသည် ကြားလိုက်ရသည့် စကားများအတွက် ထိတ်လန့်အံ့ဩခြင်း ဖြစ်ကာ တကိုယ်လုံး တုန်သွားသည်။ လူအများပြောနေသည့် ရေမျှောမီးတောင်ကြီးများ ဆီမှ ထွက်လာနေသည့် မီးခိုးလုံးကြီးများကို မြင်လေ့ မြင်ရငြား မျက်စိရောမိသည်။ သို့သော်လည်း မြို့တော်၏ အထက်ဖက်ရှိ ကောင်းကင်ပြင်တွင် ငြိမ်ဆိတ်စွာ တလက်လက် တောက်နေသော ကြယ်ပွင့်များမှတစ်ပါး အခြားဘာကိုမှ မမြင်ရ။ ဇူလိုင်လ၏ညများတွင် အစဉ်အမြဲမြင်ရလေ့ရှိသည့် အနေအထားအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

တိုက်ဝါအနေဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်မကင်းသည့် အရိပ်အခြည်ကိုပင် မမြင်ရ။ ကောင်းကင်ယံတစ်ခုလုံး တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပင် ရှိသည်။ ကြယ်များသည် မြေထဲမှ ရရှိလာသည့်အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများသဖွယ် တလက်လက်တောက်ပနေကြ သည်။ ကြယ်များကိုမြင်လိုက်ခါမှပင် စောစောက နာရီဂက်ခန့်စော၍ သူမ အနှစ်သာကဆုံး သော ကိမိန့်ဝတ်စုံ ထုတ်ချထားခဲ့သည့်အဖြစ်ကို သတိရလာသည်။ ထိုဝတ်စုံကို သူ ဘာကြောင့်ချထားခဲ့ရသနည်း . . . ။ ကျိတို့မှ မမျှော်လင့်ပဲ ဆိုက်ရောက်လာသော တောင်ပိုင်းကားကိုဆွဲမျိုးအုပ်စုဝင် မင်းသားတာနာကာယိုရှိအိုထံမှ လျှို့ဝှက်စာ တစ်စောင်ကို ရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ထိုစာတွင် မင်းသားတာနာကာယိုရှိအိုက သူသည် စကရာဇ်မင်းမြတ်စံမြန်းရာ မြို့တော်မှနေ၍ ယီဒိုမြို့သို့လမ်းတွင်အရပ်အနားဟူ၍ လုံးဝမရှိပဲ မြင်းကိုနှင့်လာခဲ့ ရကြောင်း၊ ယခုည တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဘယ်သူမှ မရိပ်မိ မဆီရိအောင် တိတ်တဆိတ် ကြိတ်၍ “ ရွှေပေဇီလီယံရိပ်သာ ”သို့ လာလိုကြောင်းရေးထားသည်။ တိုက်ဝါသည် စကောက်ဖက်လမ်းပေါ်မှ အလန့်တကြား ပြေးသွားနေသော လူအုပ်ကြီးကို နောက်ထပ် ပုံကြည့်ပြန်သည်။

တစ်မြို့လုံး အခုလို အံ့အားကျွတ်ကျွတ် ဖြစ်နေချိန်တွင် သူ လာမှလာပါမလားဟု တိုက်ဝါ တွေးနေမိသည်။ မိမိကတော့ ဤကိစ္စကို တာဝန်ကြီးတစ်ခုသဖွယ် သဘော ထားပြီး သူချိန်းသည်နေရာမှ စောင့်ရမည်လော . . . ။ သို့တည်းမဟုတ် မိမိအနေဖြင့် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာမည့် လူရိုင်းများ၏ ဘေးမှလွတ်မြောက်အောင် ထွက်ပြေးနေ ကြသော လူအုပ်ကြီးနှင့်ရော၍ လိုက်သွားရလျှင် ကောင်းမလား . . . ။

တိုက်ဝါသည် ရုတ်တရက် ချက်ခြင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ဦးခေါင်းကို ထောင် ကာ အသံပလံများကို နားစွင့်နေသည်။ သူမ၏နောက်ဖက်ရှိ ရွှေပေဇီလီယံ၏ အတွင်း မန်းများသည် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ ရုတ်တရက်ဝင်လာသော အတွေး တစ်ခုကြောင့် သူမ၏စိတ်တွင် ကြောက်စိတ်ဝင်လာသည်။ သူ ရေချိုးနေစဉ်က အခြား သော ရေချိုးခန်းမပျိုးများနှင့် အစေ့အပါးများသည် လန့်ပျပ်ပြီး ထွက်ပြေးကုန်ကြလေ သလား။

တိုက်ဝါသည် လမ်းမဆီသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ပုံကြည့်ပြန်သည်။ သူ မြင်ဖူးနေကျ မင်းသားတာနာကာ၏ ရုပ်လွှာကို လမ်းပေါ်၌ တွေ့ရလေမလားဟူသော အတွေးဖြင့် ထပ်မံကြည့်ရှုခြင်းဖြစ်၏။ တာနာကာသည် မြေလှမ်းများကို ကြိုကြိုလှမ်း၍ရင့်ကို မကျပြီးလျှောက်တတ်သည်။ ပြီးတော့ သူ၏တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ချိတ်ထားသော စာမုရိုင်းခါးနှစ်လက်သည် သူ့တင်ပါး၏အပေါ်ဘက်သို့ ထိုးထွက်နေကြသည် မဟုတ်ပါလား . . . ။ သို့သော်လည်း ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးနှင့် ပြေးလွှားနေကြသော လူအများကြားတွင် မင်းသား၏ အရိပ်လက္ခဏာကို မမြင်ရ။ မီးအိမ်များ ထွန်းထားသည့် ရွှေပေဇီလီယံရိပ်သာ၏ တံခါးများရှေ့တွင်လည်း ရှိများပေရေနေသော အညိုရောင် ဖက်ရုံကြီးဝတ်ထားသည့် ခါးကုန်းကုန်းကြီးတစ်ပါးမှလွဲ၍ အခြားလူများ၏ အရိပ်အရောင်ကို မတွေ့ရ။ ဘုန်းကြီး၏ ပြုမူနေထိုင်ပုံမှာ သဘာဝမကျ ဖြစ်နေသဖြင့် တိုက်ဝါ၏ အကြည့်သည် ဘုန်းကြီးအပေါ်၌ တရုတ်ဝတ်စုံဖြစ်နေသည်။ ထိုခဏမှာပင် သူ့စတောင်းစားဟုယူဆရသော ဘုန်းကြီးသည် လသာဆောင်ဆီသို့ မော့ကြည့်နေမည် ကို မြင်လိုက်ရလေ၏။

တိုက်ဝါသည် တစ်ခွန်းမျှလှူလှူအော်ပြီး အခန်းထဲသို့ ကပြကာရာ ပြေးဝင်သွားသည်။ ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်နေသော ခန္ဓာကိုယ်အား ကိမိန့်အတွင်းခံဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလိုက်သည်။ ချက်ခြင်းပင် ဆံတုံး၊ ဆံညှပ်၊ လိပ်ခွား၊ စသည်တို့ကိုယူကာ မှန်ရှေ့၌ထိုင်၍ သူမ၏ဆံပင်ကို ကပြကာရာပြီးသည်။ ဆံပင်ကို တစ်ဝက်ခန့်မျှ ဖြီးအပြီးတွင် သူမ၏ နောက်မှ ရှိရှိ ခန်းဆီးဆွဲသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ထို့နောက် စောစောက လသာဆောင်မှ လှမ်းမြင်ခဲ့ရသော ခေါင်းစွပ်ကြီးနှင့် သူတောင်းစားလိုလို လူ၏ရုပ်ပုံလွှာသည် သူမ၏ရှေ့ရှိ မှန်ထဲ၌ ထင်ဟပ်လာသည်။

တိုက်ဝါသည် ထိတ်လန့်အံ့သြခြင်းဖြစ်ကာ အမှတ်တမဲ့ အော်လိုက်မိသော်လည်း လှုပ်ရှားခြင်းတောမပြု၊ သူမ၏ သေးသွယ်ပျော့ပြောင်းသော လက်တစ်ဖက်သည် ကိမိန့်ပတ်စုံအောက်သို့ ရောက်သွားပြီး ချက်ခြင်းပင် ခါးမြှောင်တစ်ချောင်းကိုကိုင်၍ အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာသည်။ သူမ၏ရှေ့မှ သူတောင်းစားလေးလိုလို လူနှင့်မျက်ခနဲ လှည့်၍ ရင်ဆိုင်သည်။ ထိုလူကလည်း စက္ကန့်ပေါင်းများစွာ ကုန်သွားသည်အထိ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်သဖွယ်ရပ်ကာ တိုက်ဝါအား ကြည့်နေသည်။ ဘုန်းကြီးများ ဝတ်လှေရုံက အပေါ်ဝတ်ရုံ စကသီကို လွှမ်းခြုံထားသဖြင့် သူ့မျက်နှာကို ဝီဝီပြင်ပြင် မမြင်ရ။

ထို့နောက် ရုတ်တရက် ချက်ခြင်း သူ၏ညာလက်သည် ချွံတွေပေနေသည်။ စကသီဝတ်ရုံအောက်မှ ခါးရှည်ကြီးတစ်ချောင်းကိုင်၍ ထွက်လာသည်။ သူသည် ခါးရှည်ကို သူ့မျက်နှာ၏ရှေ့တည့်တည့်၌ မြှောက်ကိုင်ကာ တိုက်ဝါအား လှမ်းကြည့်နေသည်။ သူ့လှုပ်နေပုံသည် တိုက်ဝါအား အလေးပြုနေသည်နှင့်တူသည်။ သူ၏ကျွန်လက်တစ်ဖက်သည် ခေါင်းပေါ်၌ အုပ်ထားသည့် အစွပ်ကို ဖယ်ချလိုက်သည်။ အပြီးအရယ် မရှိသော မင်းသားတာနာကာယိုရှိအို၏ မျက်နှာသည် ဘွားခနဲပေါ်လာသည်။ သူသည် တည့်ငြိမ်အေးဆေးသော မျက်နှာထားကြီးဖြင့် တိုက်ဝါအား ကြည့်နေရာမှ မြှောက်ထားသည့် ခါးကိုပြန်ချကာ ဦးခေါင်းကိုညှုတ်၍ နှုတ်ဆက်သည်။

“သင့်ရဲ့ထူးခြားပြောင်မြောက်လွန်းတဲ့ သတ္တိဟာ သင့်ရဲ့ အရားပါးဆုံးသော အလှနဲ့ လိုက်ဖက်ညီလှပါပေတယ် တိုက်ဝါ-ဆန်” ဟု မင်းသားတာနာကာယိုရှိအိုက ပြောသည်။ “ကျုပ်ဟာ မင့်ရဲ့ ‘ဟိုက်ကု’ တေးသီချင်းနဲ့ ‘ဆမိဆင်း’ တူရိယာတီးတာကို ကြည့်ပြီး အံ့သြချီးမွမ်းခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင့်ရဲ့ အခုတွေ့ရတဲ့ အရည်အသွေးကို တော့ အရင်တုန်းက တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး။”

တိုက်ဝါသည် လက်ထဲမှ ခါးမြှောင်ကို ဘေးသို့ချလိုက်ပြီး ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်သည်။ “တအံ့တည့်ဖြစ်ရတာဟာ အရှင်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူး” ဟု တိုက်ဝါက ဦးခေါင်းကို မင်းသားဘက်ညှုတ်၍ ပြောသည်။ “သူတောင်းစားလို

ပတ်ဆင်ထားတဲ့ အရှင်ကို ကျွန်မ လုံးဝ မမှတ်မိတာဟာလဲ အံ့သြစရာတစ်ခုပါပဲ။”

မင်းသားသည် တိုက်ဝါအား ငြိမ်ဆိတ်စွာရပ်၍ ကြည့်နေရာမှ ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်း ကိုးလာသည်။ သူ၏ ခါးရှည်မှာ ခုချိန်ထိ ခါးအိမ်အတွင်းသို့ ပြန်မသွင်းသေး။ လက်လက်ထနေသော ခါးကိုသတ်ပြုမိလိုက်သော တိုက်ဝါသည် သူမ၏ ဦးခေါင်းကို နှိုးလိုက်သည်။

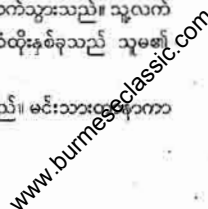
“ဒီကိုလာရင် မကြာခဏ ရုပ်မျက်ပြီး လာသင့်တယ်လို့ ထင်မိတယ်” ဟု မင်းသားက အသံကို ထိန်းချုပ်ပြီးပြောသည်။ “ဒါမှလဲ ပြင်ဆင်ဖို့ အချိန်မရတဲ့ မင်းကို မရလိုပုံပုံမျိုးတွေ ရမှား ဒီပုံပုံမျိုးကလည်း ကိုယ့်မျက်လုံးထဲမှာ သိပ်ပြီးဆွဲဆောင်မှု ရှိနေတာ တွေ့ရတယ်။”

ကိမိန့်အတွင်းခံအောက်ရှိ တိုက်ဝါ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘာအဝတ်အစားမှမရှိ။ ၎င်းရောင်အဆင်းက ရွှေဝါရောင်...။ မင်းသားသည် မတုန်မလှုပ်ကျောက်ရုပ်သဖွယ် ဖျပ်ကာ တိုက်ဝါအားကြည့်နေသည်။ တိုက်ဝါ၏ နောက်ကျောသည် သေးသွယ်ရှည် ဂျားပြီး လှပသော ခါးကိုဖြစ်ပေါ်စေသည်။ သူမ၏ တင်ပါးနှစ်ဖက်သည် သေးသမျှောင်ယောင်ရှိသော်လည်း တင်းရင်းပြည့်ဖြိုးသည်။ ငယ်ရွယ်နုနယ်သေးသူတစ်ဦး ပြုံးသဖြင့် သူမ၏ ရင်သားများသည် ကိမိန့်အတွင်းခံအတွင်းမှ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားကာ ကိုးထွက်ကာ တိုးထွက်လာတော့မည့်နယ်ရှိသည်။ မင်းသား၏ မျက်လုံးအစုံသည် ဂျပ၏တစ်ကိုယ်လုံးအပေါ်တွင် အချိန်အတော်ကြာမျှ လှည့်လည်ကျက်စားလျက် ရှိလေ၏။

“ဒီမှာ ဆက်နေရင် လုံခြုံပါမလားဟု” ဟု တိုက်ဝါက သောကမကင်းသော ယလသံဖြင့်မေးသည်။ “ရေပေါ်မှာ မျောနေတဲ့ မီးတောင်တွေနဲ့ပါလာတဲ့ လူရိုင်းတွေက ပြီး တစ်မြို့လုံးကို လာပြီး ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မယ်လို့ အရှင် ထင်ပါသလား။”

တာနာကာသည် တိုက်ဝါ၏အမေးကို ဖြေမည့်အစား သူ့လက်ထဲမှခါးကို ၎င်းပြုကာ တိုက်ဝါ၏လက်ထဲမှ ခါးမြှောင်ကို အသားအယာ ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။ ပါးမြှောင်သည် တိုက်ဝါ လက်လှမ်းမမီနိုင်သည့် ထောင့်တစ်ထောင့်ဆီသို့ လွင့်ထွက် ပျားသည်။ ထို့နောက် သူသည် သူ့ခါးကို အသာမြှောက်ကာ တိုက်ဝါ၏ လည်ကုပ်ပေါ်သို့ တိုးကပ်သွားသည်။ သူ၏ကျွမ်းကျင်သော ကိုင်တွယ်မှုဖြင့် သူ့ခါးထိပ်များသည် ပျူပ၏ချောမွေ့ပြောင်လက်ပြီး ဇန်နန်နေသော ဆံပင်ဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ သူ့လက် ၎င်းကျက်လှုပ်ရုံမျှဖြင့် သူမ၏ဆံပင်မှ ဆင်စွယ်ဘီးနှင့် ငွေဆံထိုးနှစ်ခုသည် သူမ၏ နားသို့လွင့်ကျလာသည်။

တိုက်ဝါ၏ ဆံပင်သည် ပခုံးများပေါ်သို့ ဖြန့်ကျလာသည်။ မင်းသားထောင့်ကျကာ

သည် သူမ၏ လှပသော ဆံပင်များကို ကြည့်နေရာမှ လက်ထဲမှ ခါးရည်ကို ကျွင့်လည်စွာ ကိုင်တွယ်ပြီး ကီမိုနိုအောက်စ်ရင်စည်းကို ခါးထိပ်ဖြင့် အသားအယာထိကာ ခွဲချ လိုက်သည်။

“တို့များရဲ့ နိုင်ငံရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ဟာ သိပ်ပြီးစိုးရိမ်ရတဲ့ အခြေ အနေဖြစ်နေပြီ ဟု မင်းသားတာနာကာက ပြောသည်။ “ဒီကိစ္စကို မင်း အခုလောက် ဆိုရင် သိနေလောက်ပြီလို့ ထင်တယ်။ မင်းကိုယ်တိုင်လည်း ဘေးအန္တရာယ်မကင်း ဘူးလို့ ယူဆရလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မင်းက ကိုယ်နဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ် မဟုတ်လား။”

တိုက်ဝါ၏ ဦးခေါင်းသည် ပထမဆုံးအကြိမ် မော့လာပြီး စိုးရိမ်မကင်းသော မျက်နှာထားဖြင့် တာနာကာအားကြည့်သည်။

“ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မတို့ အခုချက်ခြင်း ဒီနဲ့ဝေးရာကို ပြေးကြရမှာလား အရှင်။”

“အန္တရာယ်တွေက သိပ်ကြီးမားပြီး များမယ်ဆိုရင်တော့ လွယ်လွယ်နဲ့ ပြီးသွား လိမ့်မယ်လို့ တွက်လို့မရဘူး။ ဟု တာနာကာက ပြန်ပြောသည်။ “ယီဒိုက လူတွေရဲ့ အကြောက်ကတော့ ပုံကြီးချဲ့သလို ဖြစ်နေတယ် ဒီလောက်အထိ ကြောက်ဖို့ တော့လို့မယ် မထင်သေးပါဘူး။”

အပြင်ဘက်လမ်းပေါ်မှ ကြောက်လန့်တကြား ပြောသံဆိုသံ အော်သံ၊ ဟစ်သံ များသည် တိုး၍သာလာနေသည်။ ခြေသံများ၊ ပြေးလွှားသံများနှင့် အော်သံများသည် ဖောဖောကထက်ပို၍ ကျယ်လောင်လာသည်။ အသံတွေမှာ ဘာသံတွေဟုပင် ခွဲခြား၍ မရအောင်ဖြစ်လာသည်။ တိုက်ဝါသည် မင်းသား၏ ခါးဦး သူမ၏ ပန်းဆီဦး ရောက် နေသည်ကို သတိထားမိလာသည်ကြားမှပင် စိုးရိမ်စိတ်ကဝင်လာသည်။ “ဒါပေမဲ့ ပင်လယ်ပြင်ပေါ်မှာ ရွှေ့လျားသွားနိုင်တဲ့ မီးတောင်တွေဟာ နိပ္ပန်နိုင်ငံက လူအများ အပြားကို သေတွင်းပို့ကြမှာ သေချာနေပြီ။ ဒါဆိုရင် ကြောက်ကြာ လန့်ကြတာကို ဖိုက်မိမှုတစ်ခုလို့ ပြောလို့ဘယ်ရမှာလဲ။”

“အဲဒီ ကောလိဟာလဲသတင်းတွေဟာ လုပ်ကြံပြီး ပြောနေကြတာပါ။ လူရိုင်း တွေဟာ ရေပေါ်မှာ မျောသွားနေတဲ့ မီးတောင်တွေကို လွှတ်ပြီး တိုက် ဆန့်ကျင်မယ် ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တာနာကာသည် သူ့ခါးအတုံးဘက်မှနေ၍ တိုက်ဝါ၏ ဆံပင် ကို ချစ်စနိုးတို့ထိကာ ကျီဆယ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် ဆံပင်ကို မှောက်ကျောတစ် လျောက် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဆင်းသွားအောင် ခါးဖြင့်ပွတ်သပ်ပေးနေသည်။

“မီးနိုးတွေဟာ သူတို့သင်္ဘောတွေက ထွက်လာနေတာပါ။ သင်္ဘောပေါ်မှာ

လုပ်ထားတဲ့ စက်တွေကလည်း သံထည်တွေနဲ့လုပ်ထားတာ။ အဲဒီစက်တွေထဲမှာ မကျောက်မီးသွေးထည့်လိုက်ရင် မီးလောင်တယ်။ ပြီးတော့ လေကိုဆန့်ကျင်ပြီး ပျားအောင် သင်္ဘောတွေကို တွန်းအားပေးတယ်။ စက်တွေက သိပ်ကို အားကောင်း ပယ် တခြားသင်္ဘောတွေကို လွယ်လွယ်နဲ့ ကျော်သွားနိုင်တယ်။”

သူမ၏ နောက်ကျောတလျောက် ရွှေ့လျားနေသော သံမဏိခါးသွားကြောင့် တိုက်ဝါသည် တွန့်လိမ့်လျက်ရှိ၏။ “နေပါဦး . . . အရှင်။ သူတို့က ဘာလို့ချင်လို့လဲ ဘာပြုလို့ ဒီကိုလာကြတာတဲ့လဲ။”

သူတို့က တို့လူမျိုးတွေကို အရှက်ခွဲဖို့ လာကြတာပေါ့။ တို့လူမျိုးတွေကို ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ တိုင်းနိုင်ကို ကိုလိုနီလုပ်ဖို့လာကြတာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ အနည်းဆုံး သူတို့အနေနဲ့ ကိုဆန္ဒမပါပဲ သူတို့ရဲ့ ကုန်တင်သင်္ဘောတွေကို လက်ခံဖို့ ဖွတ်အမေ့ တို့ကိုလုပ်ကြမှာ ကတော့ ကျိန်းသေပဲ။

တာနာကာ၏လေသံသည် တင်းမာလှ၏။ သူ့မျက်နှာထားသည် ခက်ထန်လှ ကျသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ဗလာကျင်းလျက်ရှိသော တိုက်ဝါ၏ ကမ်းကိုယ်လုံးကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ အပြောင်းအလဲရှိလာသည်။ သူ့တွင် အလိုဆန္ဒ ကမ်းမျိုးဝင်လာသည်ကို တိုက်ဝါ သတိထားမိ၏။

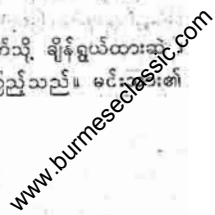
အရှင်နဲ့ ဆက်သွယ်ရုံကလေးနဲ့ ကျွန်မဟာ ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်လိမ့်မယ် လို့အရှင်ကပြောတယ်။ အဲဒါ ဘာပြုလို့လဲ ဟု တိုက်ဝါက မေးသည်။ “ပြီးတော့ လူရိုင်းတွေလာတဲ့အတွက် အရှင်အနေနဲ့ ဘာပြုလို့ အခုလို စွန့်စွန့်စားစား သွားလာ လုပ်ရားနေရတာလဲ . . . အရှင်။”

ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သူတို့ရောက်လာတဲ့အတွက် တို့ကို အုပ်ချုပ်တဲ့လူ တွေကြားမှာ မကျေနပ်မှုတွေနဲ့ နှိုက်ရန်ပွားမှုတွေ ဖြစ်လာတယ်။ သူတို့ကို ဘယ်လို ဟုံပြန်ရမလဲဆိုတဲ့ အချက်နဲ့ ပတ်သက်လို့ အုပ်စုတွေ ကွဲသွားကြတယ်။

ကျွန်မကတော့ နားမလည်ဘူး။

မင့်အနေနဲ့ မင်းနားလည်ပါတယ်လို့ ဝန်ခံစားတာထက် ပိုပြီးနားလည်ချင် ပွားလည်နေမှာပါ အို တိုက်ဝါ - ဆန့်၊ ပြီးတော့ ငါ့ရဲ့ရန်သူတွေကို မင်း သိချင်သိနေ ပါရမယ်။ ဒါမှမဟုတ်လည်း သူတို့က မင့်ကို ငွေအများကြီးပေးပြီး ခါးခွေင်ကိုလည်း ငါ့ကို သတိမို့ မင့်လက်ထဲထည့်ချင်ထည့်ခဲ့မှာ . . . အခုဖြစ်နေတာဟာ အဲသလိုဖြစ်တာ လို့ကော မပြောနိုင်ဘူးလား။

မင်းသားတာနာကာသည် သူ့ခါးဖြင့် တိုက်ဝါဘက်သို့ ချိန်ရွယ်ထားဆီ တိုက်ဝါသည် မင်းသား၏ မျက်နှာကို တစ်ချက်မော့ကြည့်သည်။ မင်းသား၏

မျက်လုံးများသည် သံသယနှင့်ဆန္ဒရမက်တို့ကို ပေါင်းစပ်၍ဖော်ပြနေကြသည်။ အကယ်၍ သူမအနေဖြင့် ထိုင်နေရာမှ ဖြန့်ခွဲထပြေး သူမကိုယ်သူမ ကာကွယ်မည် ဆိုပါက မင်းသားဘက်မှ ဘယ်လိုတုံ့ပြန်လိမ့်မည်နည်း...။ သို့သော်လည်း သူမထံ၌ အခိုင်အမာ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသော သဘာဝစိတ်က သူမအား ထိုင်နေရာမှ မထအောင် ဟန့်တားထားလေသည်။

တိုက်ဝါသိထားသည့် အတိုင်းဆိုပါက ရှေးဟောင်းခေတ် 'ဘူရီဒီကျင့်ဝတ် ကျင့်ထုံးဥပဒေ' တွင် ဆာမူရိုင်းတစ်ဦးသည် ပင်ကိုယ်သဘာဝစိတ်အရ သတ်ဖြတ်လိုစိတ် ပေါ်လာပါက သတ်ဖြတ်ပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ယင်းသတ်ဖြတ်မှုအတွက် ဆာမူရိုင်း၏လုပ်ရပ်ကို အပြစ်တစ်ခုဟု သတ်မှတ်၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းမပြုပဲ ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုပေးရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆာမူရိုင်းအား စဉ်ဆဲရန်ဖြစ်ရသော ရေရာမယ်တိုင်းသည် ယင်းအချက် ကိုသိနားလည်ထားကြသည့်အားလျော်စွာ ဆာမူရိုင်းများနှင့်ဆက်ဆံကြရသည့်အခါတိုင်း ချင့်ချိန်တတ်သောဉာဏ်ကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ အသုံးချလေ့ရှိကြသည်။

ယင်းအချက်ကို သတိရလျက်ရှိသော တိုက်ဝါသည် ရှက်ဟန်ကြောက်ဟန်ဖြင့် သူမ၏ဦးခေါင်းကို မသိမသာလေး ငဲ့ထားသည်။ သူမ၏အတွေ့အကြုံနှင့် ရယူခဲ့ရသည့် လေ့ကျင့်သင်ကြားမှုများအရ ကျိုးနွံနို့မို့ချသော အမူအရာကိုသာ အထူးသတိထား၍ ဖော်ပြသည်။ တကယ်တော့ သူမ၏ အလုပ်သည် နိပုန်တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ယောက်ျား အားလုံးကို ချစ်ရေးချစ်ရာက်စွာအရပ်ရပ်တွင် ကျေနပ်မှုရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရမည်ဟု သင်ထားရသည် မဟုတ်ပါလား...။ သူမသည် သူမ၏ဆံပင်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဝပ်ဖြည်းဖြည်းသပ်ကာ ဘေးတစ်ဖက်သို့ မီးလျှားချထားလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူမ၏ လှပသော လည်တိုင်ကြောကြောသည် ထင်းခနဲပေါ်လာသည်။

'အရှင်... ကျွန်မပြောတာကို ယုံကြည်ပါ' ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ 'အရှင်မှာ အန္တရာယ်မဖြစ်ပါအောင်လို့ ကျွန်မဆိုတာင်းပေးပါတယ်...။ ကျွန်မကတော့ အရှင်မှာ အန္တရာယ် မဖြစ်စေချင်ပါဘူး။ အရှင်က အရှင် ကျွန်မမိမိ မကြာခဏ လာခဲ့ဖူးတော့ အဲဒီအလည်လာမှုတွေဟာ ကျွန်မရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို အများကြီးတက်စေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက အဖြစ်တွေဟာ ကျွန်မကို အလွန်စိတ်ချမ်းသာစေခဲ့ပါတယ်။ အလွန် ကြီးမားတဲ့ သာယာမှုတွေကို ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီနေ့ ဒီအချိန်မှာတော့ ကျွန်မဟာ ကိုယ် မသိတဲ့ ကျူးကျော်သူတစ်ယောက်ရဲ့ အန္တရာယ်က ကျွန်မဘဝလုံခြုံအောင် ကာကွယ်ဖို့ ပြင်ဆင်နေရတဲ့သူ ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျွန်မအနေနဲ့ အရှင်ရင်ဆိုင်နေတဲ့ ဘေးအန္တရာယ် ကိုလည်း မသိပါဘူး။ အုပ်ချုပ်သူတွေကြားမှာ ဖြစ်နေတဲ့ အငြင်းပွားမှုတွေကိုလည်း မသိပါဘူး။'

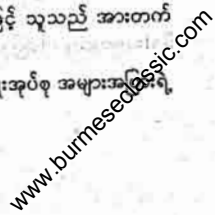
တာနာကာ၏ ခါးသည် ရပ်တန့်မသွား၊ ဆက်လက်ရွေ့လျားနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ (၂)ကိုဝါသည် မင်းသား၏ခါးဦးနှင့်မထိမိအောင် ရှောင်လိုစိတ်ရှိသော်လည်း သူမ၏ ပြုကြားကိတ်ကို သူသိသွားအောင် ထုတ်ဖော်ပြသခြင်းမပြုဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ယူသည် ဖျာပေါ်၌ အသက်ကိုဖြောင့်ဖြောင့်မရှုနိုင်သော်လည်း မိမိ၏ကိုယ်ပေါ်၌ ယူလျားသွားလာနေသည့် ခါးကိုတော့ တည်ငြိမ်သော မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်မလျက် ဖြည့်နေသည်။

နံ့ဦးလုံး စကားမပြောပဲ တိတ်ဆိတ်နေသည့်အခါ လမ်းပေါ်မှ အသံများသည် (၂)ကျွဲကျယ်လောင်လာသည်။ နတ်ကွန်းများနှင့် ဘုရားကျောင်းများမှ ထိုးနေသော ယဝါင်းလောင်းသံများကြားမှပင် ပြေးလွှားနေကြသော လူအမြောက်အများ၏ အသံ များသည် တိုး၍များလာသည်။ သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာအား ထိလှနိုးပါးဖြစ်နေသော ခါး (၂)သည် ဆက်လက်ရွေ့လျားခြင်း မပြုတော့ပဲ ရပ်သွားသည်။ မင်းသားသည် အပြင်မှ (၂)နေသော အသံများကို သတိထား၍ နားစွင့်နေဟန်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း တိုက်ဝါ (၂)သည် ဦးခေါင်းကို မထောင်ရုံ၊ အကယ်၍ သူမ၏ဦးခေါင်းကို မော့လိုက်၍ မင်းသား (၂)စိတ်တွင် အပြောင်းအလဲဝင်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို ရုတ်တရက် ထပြီးလုပ်လိုက်ခဲ့ (၂)သည်ရှိသော်...။ တိုက်ဝါသည် သူ့အတွေးနှင့်သူ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်စုံ...။

'တောင်ပိုင်းက ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ နီးနီးနားနားနေရတဲ့ တို့လူစုကတော့ (၂)ရောက်လာတဲ့ လူရိုင်းတွေရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို လေ့လာနိုင်ဖို့ ကြိုးစားချင်ကြ (၂)ရယ်။ အဲသလို ယုံကြည်နေကြတယ်' ဟု တာနာကာက တီတိုးလေသံဖြင့်ပြောသည်။ 'မတတ်ဆွမာနဲ့ မျိုးစေ့မျိုးစေ့ကတော့ တို့အဖေနဲ့ တစ်သဘောထဲပဲ။ တို့အဖေလို (၂)ကောင်ပိုင်းက ရိုးရာတူဆွမျိုးအုပ်စုကလေးတွေကို ခေါင်းဆောင်ကြတဲ့ လူတွေက (၂)ရည်း တစ်သဘောထဲပဲ။ တို့ကတော့ နည်းပရိယာယ်တွေသုံးပြီး ဒီလူရိုင်းတွေ (၂)ကြီးစားကြမှ ဖြစ်မယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ အဲသလိုသိလာတဲ့အခါ ကျမှ တို့ဟာတို့ (၂)ရယ်တိုင်အင်အားကြီးမားနိုင်ခဲ့အောင် လုပ်ပြီး တို့တစ်မျိုးသားလုံးကို ကယ်တင်နိုင်မှာပဲ (၂)ဟုတ်လား'

'ဒါဆိုရင် အရှင်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး အတိုက်အခံလုပ်နေတာ ဘယ်သူလဲ' ဟု (၂)ကိုဝါက ကြားဖြတ်၍မေးသည်။ သူလွတ်ရာ လွတ်ကြောင်းအတွက် အရှင်ကောင်း ကစ်စ ပေါ်လာကောင်း ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟုသော အထင်ဖြင့် သူသည် အားတက် (၂)ရသည်။

'ဒီမြောက်ပိုင်းဒေသမှာ နေကြတဲ့ မျိုးတူရိုးတူ ဆွေမျိုးအုပ်စု အများအပြားရှိ

ခေါင်းဆောင်တွေကတော့ တိုရဲ့ သဘောထားမျိုး မရှိကြဘူး . . .။ သူတို့က အပူချက်ခြင်းတိုက်ချင်ကြတယ်။ တို့များရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့မြေပေါ်က တိုင်းတစ်ပါးသာ၊ လူရိုင်းတွေကို အမြန်ဆုံးမောင်းထုတ်နိုင်တဲ့နည်းဟာ ဒီတစ်နည်းပဲရှိတယ်လို့ သူတို့က ယုံကြည်နေကြတယ် . . .။ ဟိုင်းဖူးက လော့ဒ်ဒိုင်စိုလို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ သူ့ကိုထောက်ပံ့နေကြတဲ့ လူများစုတွေကတော့ ကံယုံပြီး ဆူးပုံနင်းကြမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားကြတယ်။ လူတွေထောင်ပေါင်းများစွာ အသေခံပြီး လုပ်ရလည်း အရေးမကြီးဘူးလို့ သူတို့ကတော့ တွက်ထားကြတယ်။

မင်းသားတာနာကာသည် အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြနေရင်းမှ ဒေါသတကြီးဖြစ်လာသည်။ သူ၏ခါးသည် တိုက်ဝါဆီသို့ ဦးတည်ထားပြန်သည်။ တိုက်ဝါကတော့ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို မမေ့ပြတော့ပဲ ငြိမ်သိတ်စွာ ထိုင်နေသည်။

အရှင်ရွေးထားတဲ့လမ်းဟာ ပညာအရှိဆုံးနဲ့ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းပါ . . .။ ကျွန်မကတော့ အရှင်ကို မဆန့်ကျင်ပါဘူး 'ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ 'ကျွန်မကတော့ အရှင်အပေါ် သစ္စာပေးပါတို့ အကြောင်းမရှိပါဘူး။ အရှင်အနေနဲ့ ကျွန်မရဲ့ သစ္စာစောင့်သိမှုကို အမြဲတစေ အပြည့်အဝရနေလိမ့်မယ်ဆိုတာ အရှင်သိစေချင်ပါတယ်။

တိုက်ဝါသည် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အရောင်တလက်လက် ထွက်နေသော ခါးသွေးကိုကိုင်းတွယ်နေသည်။ သူမ၏ ရန်ခန့်သံသည် မြန်လျက်ရှိ၏။ သူမသည် မင်းသား၏ မျက်လုံးများဖြင့် ရင်ဆိုင်ကာ စူးစူးရှရှကြည့်နေသည်။

အရှင်ရဲ့ ခါးကို ခါးအိမ်ထဲ ပြန်မသွင်းသေးဘူးလား . . . အရှင် 'ဟု သူမက တီးတိုးမေးသည်။ 'ခါးကို ပြန်ထည့်လိုက်ပါတော့ . . .။ ကျွန်မအနေနဲ့ အရှင်လိုပဲ ဆန္ဒကပြင်းပြနေလေတော့ . . .။

တိုက်ဝါသည် ဖျာပေါ်၌ထိုင်နေရာမှ သူမ၏လက်နှစ်ဖက်ကို မင်းသားဆီသို့ ဆန့်တန်းလိုက်သည်။ မင်းသားသည် ရုတ်တရက် ခေတ္တစုံမရသေးသော အခိုက်အတန့်တွင် ခါးရိုးကိုတင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ကာ ငြိမ်သိတ်နေသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် သူ၏ပြင်းပြသော ဆန္ဒကိုပေါ်ပြနေကြ၏။ သူ၏ အသက်ရှူပြင်းထန်မှုကြောင့် ရင်သည် လှိုင်းထလျက်ရှိ၏။

ငါ မင့်ဆီကို ခြင်းစီးလာတုန်းက မင်းဟာ ငါ့အပေါ်မှာ သစ္စာရှိပါစေလို့ ကာမိဆီမှာ ဆုတောင်းလာခဲ့တယ်။ ဖို့ တိုက်ဝါ-ဆန် 'ဟု မင်းသားတာနာကာက ပြောသည်။ 'ငါ့မှာက မင့်ရဲ့ မှန်ကန်တဲ့ စိတ်စိစားမှုကို သိရှိအတွက် စမ်းသပ်စရာဆိုလို့ ဒီခါးပဲရှိတယ်။ ငါပြောတဲ့စကားကို မင်းနားလည်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

ကျွန်မ နားလည်ပါတယ် . . . အရှင် 'ဟု တိုက်ဝါက သူမ၏ စိတ်သက်သာရာ

ပျိုကျို မင်းသားမရိပ်မိအောင် ဖုံးကွယ်ရင်းပြန်ပြောသည်။

'ဒါဆိုရင် သိပ်ကောင်းတာပေါ့ တိုက်ဝါ . . .။ မင့်ဆီက ဒီလိုစကားမျိုး ကြားရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားခဲ့မိတဲ့အတွက် မင့်အတွက် ပုန်းအောင်းစရာနေရာ ကံစေ့ရာကိုတောင် ငါရွေးထားပြီပြီ။ အဲဒီနေရာမှာသာဆိုရင် မင်းဟာ တိုင်းတစ်ပါးသား လူရိုင်းတွေနဲ့ ငါ့ရန်သူတွေရဲ့ဘေးက လွတ်မြောက်မှာ သေချာပါတယ်။

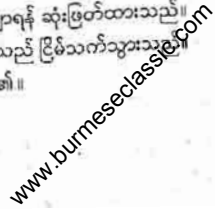
'အဲဒီနေရာက ဘယ်မှာပါလဲ . . . အရှင်'

'အလွန်ခရီးဝေးပြီး ခေါင်တဲ့တောပိုင်းဒေသက တည်းခိုရိပ်သာတစ်ခုမှာပါ။ ဝါဒီရိပ်သာကနေကြည့်ရင် အလွမ်းအလွန်စေးကွတ်နေရာက ဖူကိုတောင်ကို မြင်နေရတယ်။ ယီဒိုနဲ့ပိုင်နစ်ဆယ်လောက် ဝေးလိမ့်မယ် . . .။ ငါ . . . တောင်ပိုင်းကနေပြီး ကိုလာတော့ ငါ့ရဲ့အစေအပါးတွေနဲ့ ကိုယ်ရံတော်တွေဟာ ငါနဲ့အတူလိုက်လာကြတယ် . . .။ သူတို့လူစုဟာ မင်းကို အဲဒီတည်းခိုရိပ်သာဆီပို့ပေးဖို့ ဒီအနီးအနားက ပါကင်နေကြတယ်။

အရှင်ရဲ့ ကြင်နာမှုဟာ အဆမတန်ကြီးမားလှပါတယ် . . . အရှင် 'ဟု တိုက်ဝါက သူမ၏ဦးခေါင်းကိုညှုတ်၍ပြောသည်။ သူမ၏အောင်မြင်မှုသည် တည်ရှိလာပြီဖြစ်တော်လည်း ခိုင်မာရန် လိုနေသေးသည်ကို သတိထားမိသော တိုက်ဝါသည် လက်နှစ်ဖက်ကို မင်းသားဘက်သို့ ဆန့်တန်းလိုက်ပြီး . . . အရှင်အနေနဲ့ ကျွန်မတာကို ယမ်းတမ်းတတ ဖြစ်နေသလိုဆိုတာ သိလိမ့်မယ်ထင်ပါရဲ့ . . .။ ကျွန်မတို့ လူချင်းမခွဲမိနစ်ဦးစလုံးမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဆန္ဒရုဏ်းကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်ကြမယ်ဆိုရင် . . .။

တာနာကာသည် သူ့ခါးကို ခါးအိမ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။ ခါးတွင် ချိတ်ထားသည့် ခါးအိမ်ကိုဖြုတ်၍ တာကာမိဖု၏ တစ်နေရာ၌ ချထားလိုက်သည်။ ရုပ်ဖျက်ထားသည့် ဓန္ဒာကိုယ်ထက်မှ ရှိ အလူးလူးဖြစ်နေသော ဝတ်ရုံကို ချွတ်ချလိုက်သည်။ သူသည် တိုက်ဝါ၏ ဘေးတွင် ချူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ဟာကာမာ ခါးစည်းကို ဖြုတ်ချလိုက်ကာ တိုက်ဝါအား ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွေ့ယူလိုက်သည်။

တိုက်ဝါသည် မျက်လုံးများကို ဖုံးမှိတ်ထားကာ တာနာကာပြုသမျှ နုရန်အသင့်ပြင်ထားလိုက်သည်။ တိုက်ဝါမျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် တာနာကာသည် သူမဖား အငမ်းမရတင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားသည်။ တိုက်ဝါအဖို့တော့ သူမအား လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားသည့်အတိုင်း ကိုယ့်ဆန္ဒကို အရေးမထား . . .။ သူ့ဆန္ဒကို လိုက်လျောဖြည့်ဆည်းပေးရန်သာ အဓိကထား၍ လိုက်လျောရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သို့သော်လည်း တာနာကာ၏ ပွေ့ဖက်ထားသော လက်များသည် ငြိမ်သက်သွားသည့် သူ့ခေါင်းသည် ဖျတ်ခနဲထောင်လာပြီး နားစွင့်လျက်ရှိလေ၏။

ရွှေပေဇီလီယံရိုပဲသာ၏ အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံ အသံဗလံများသည် ကျယ်လောင် လာနေသည်။ အောက်ထပ်မှ ရုတ်တရက် ပြုလဲသံများကြားရသည်။ ထို့နောက် တစ်ဆက်တည်းပင် လှေခါးထစ်များပေါ် ပြေးတက်လာနေသည့် ခြေသံများ...။ တာနာကသည် လျှင်မြန်စွာထရပ်လိုက်ပြီး သူ့ဟာကမာ ကိုပြန်ဝတ်သည်။ သူ့ခါးကို မျတ်ခနဲ ကောက်ယူလိုက်သည်။ သူသည် အခန်းထဲတွင် လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုလိုက်ပြီး လသာဆောင်နှင့်အခန်းကြားမှ ရှိရှိဆီသို့ပြေးသွားသည်။ သူသည် ခန်းဆီးများကို ဆွဲပယ်လိုက်ပြီး အပြင်ဘက်သို့ကြည့်သည်။

'ထ... မြန်မြန်လာ...။' နောက်ကလိုက်ခဲ့ 'တာနာကသည် သူ့လက်ကို တိုက်ဝါအားလှမ်းပေးသည်။' တကယ်လို့ မင်း ဒီမှာနေခဲ့ရင် မင်း အသတ်ခံရမှာ သေချာတယ်'

အတွင်းဘက် လှေခါးထစ်များပေါ် နင်းလာသည့် ခြေသံများသည် ပို၍ကျယ် လောင်လာသည်။ တိုက်ဝါသည် ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်ကာ လှဲနေရာမှ ထသည်။ သူမသည် တာနာကဆီသို့ ဦးတည်ပြီးသွားနေရာမှ တုန်ခန်ရပ်သွားသည်။ သူမသည် ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်နေဆဲ မဟုတ်ပါလား...။ သူမသည် သန်းခေါင်ယံဝတ်စုံဟု ခေါ်သည့် အပြာရောင်ကိုမိုနိုကို ကောက်ယူကာ မင်းသားတာနာကရှိရာ လသာဆောင် ဘက်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။

လသာဆောင်ရောက်သည့်အခါ တာနာကက သူမအား သူ့နောက်မှလိုက်ရန် လက်ပြသည်။ တိုက်ဝါသည် တာနာကနောက်သို့ အပြေးအလွှားလိုက်နေရင်းမှ ကိုမိုနိုဝတ်စုံကို ကပြောရာဝတ်သွားသည်။ နောက်တစ်ခဏမျှအကြာတွင် သူတို့ နှစ်ယောက်သည် လမ်းပေါ်၌ ပြေးသွားလှုပ်ရှားနေသော လူအများကြားသို့ ရောက်သွား ကြလေ၏။

1

www.burmeseclassic.com

အရက်တက်နေပြီ။ ဗိုလ်ရောတတ်အိဒင်သည် ဆတ်စံကွီဟန်နာ သဘော (ကုန်းပတ်ပေါ်၌ရပ်ကာ သူ့ရှေ့တည့်တည့်သို့ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လျက်ရှိ၏။ သူ့လက် ကစ်ဖက်သည် ခါးအိမ်ထဲမှ ထုတ်ထားသော ခါးကိုဆုပ်ကိုင်ထား၍ ကျန်လက် ကစ်ဖက်သည် ခါးတွင်ချိတ်ထားသည့် ပျံင့်သုံးခြောက်-ကိုးလ်အမျိုးအစား ခရ (က)မတော်သုံး ပစ္စုတိုအိတ်ပေါ်တင်ထားသည်။ သူသည် သူမသိသေးသော ဂျပန် (က)မ်းခြေကို စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ရွက်တိုင်များအား (က)က်တွယ်ထားကြသည့် ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသော မြူများကြောင့် မည်သည့်အရာကိုမှ (က)သဲကွဲကွဲ မမြင်ရ။ အထူးသဖြင့် ဂျပန်ကျွန်း၏ ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းတလျှောက်ကို (က)သေးစိတ်၍ ပီပီပြင်ပြင် မြင်လိုပါသော်လည်း မမြင်နိုင်...။

(J)

ပြန်ပြုရေးကျယ်ပြောလှသော ပင်လယ်ပြင်သည် တည်ငြိမ်တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏။ (က)မ်မွေ့လှသည့် လေသည် ရုတ်တရက်ငြိမ်ကျသွားသည်။ လေဆက်လက်တိုက်ခတ် (က)ည့် အရိပ်လက္ခဏာများကို မမြင်ရ။ ကြောက်စဖွယ်ကောင်းလှသော တိတ်ဆိတ် ပြုပါသက်မှသည် နံနက်ခင်း ကျဆင်းလျက်ရှိသော မြူနှင်းများနှင့်အတူ ပတ်ဝန်းကျင် (က)စ်ခွင်သို့သက်ဆင်းလာသည်။ သဘာဝတရားသည် ဤအခိုက်အတန့်အတွင်း ပြစ်ပွားလာမည့် ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်ကို ကြိုတင်၍ သိနေသဖြင့် အသက်ပင်ရဲရဲပုံပုံ (က)ရှုနိုင်ပုံ မျက်ခြည်မပြတ် ခောင့်ကြည့်နေသည်ဟုထင်ရ၏။ အလွန်တိတ်ဆိတ်လျက် (က)ပယာ ဤဆိတ်ငြိမ်မှုကြားတွင် ဖရီးဂိတ်စစ်သင်္ဘော၏ အင်ဂျင်စက်သံများကို (က)ည်းကောင်း။ လှောင်တက်ထိန်းဘီးများနှင့် ရေပြင်တို့၏ ထိတွေ့ ရိုက်ခတ်သံများကို (က)ည်းကောင်း ပီပီပြင်ပြင် မကြားရ။ သင်္ဘော၏ ဦးပိုင်းနှင့်ပိုပိုင်းကြား သင်္ဘော (က)လယ်ပိုင်းရှိ ခေါင်းတိုင်ဆီမှ မဲနက်သော မီးခိုးလှားများသည် တလိပ်လိပ်ပျံ့နှံ့ကာ

သဘောပဲပိုင်းဘက်သို့ ရွှေလျားသွားလာလျက်ရှိကြလေသည်။

'တော်တော်ကိုကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အရုဏ်တက်ချိန်ပဲ . . . ဗိုလ်ကြီး ဟု ဗိုလ်အိဒင်၏ ဘေး၌ရပ်နေသော မရိန်းတပ်သားတစ်ဦးက ရေရွတ်သည်။' အခုကျနေတဲ့ မြူတွေမရှိတော့တဲ့ အချိန်ကျရင် ကမ်းခြေပေါ်မှ လက်နက်ကိုင်ဂျပန်တပ်တွေ စောင့်နေတာ မြင်ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်သလား ဗိုလ်ကြီး'

'ဒါကတော့ လူတိုင်းရဲ့အထင်ပဲ ရဲဘော် ဟု ဗိုလ်အိဒင်က ပြန်မပြောသည်။

'လောလောဆယ် အရေးကြီးတာက မင့်အနေနဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်းနေသွားဖို့နဲ့ နှုတ်ဆိတ်နေဖို့ပဲ'

တပ်မှူး၏ သဘောလက်ရန်းများနှင့် တစ်ပြေးညီတည်း ရင်ဘောင်တန်း၍ ရပ်ထားကြသော အခြားစစ်သင်္ဘောများပေါ်တွင် မရိန်းတပ်သားများသည် တန်းစီ၍ ရပ်နေကြ၏။ သူတို့သည် ဦးထုပ်ချွန်ချွန်များ ဆောင်းထားကြပြီး အဖြူရောင်တီရှပ်အင်္ကျီများနှင့်အပြာရောင်ကျက်ကတ်အင်္ကျီ ယူနီဖောင်းများကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ သူတို့၏ ရင်ဘတ်များတွင် ကျည်ဆံများအပြည့်ထည့်ထားသည့် ကျည်စလွယ်များကို သိုင်းထားကြ၏။ သူတို့လက်များထဲတွင် အသင့်ကိုင်ထားသော ကာဘိုင်သေနတ်ပြောင်းဝများသည် သူတို့ရှေ့တည့်တည့်ရှိ ကမ်းခြေဘက်သို့လှည့်ကာ တည့်တည့်မတ်မတ် ချိန်ရွယ်ထားကြလေသည်။ သူတို့၏ မျက်လုံးများသည် မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် ကမ်းခြေဆီသို့ စူးစူးချိုက်ချိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။

သဘောအားလုံး၏ ဦးပိုင်းရှိ အမြောက်ချိန်ပေါက်အားလုံးကို အဆင်သင့်ဖွင့်ထားကြပြီး အမြောက်ဆံများကိုလည်း အမြောက်များထဲ၌ အဆင့်သင့်ထည့်ထားပြီး အမြောက်ပြောင်းများမှာလည်း အမြောက်ချိန်ပေါက်တွင် အသင့်အနေထား၌ ရှိနေကြပြီ။ လက်နက်အားလုံးကို သူ့နေရာနှင့်သူ အစုအပြုံလိုက် စီထားသည်။ လက်နက်များမှာ မတ်စကက်ပြောင်းရှည်သေနတ်များ၊ ကာဘိုင်သေနတ်များ၊ ပစ္စတိုသေနတ်များနှင့် ဓားရှည်များဖြစ်သည်။ သဘောအားလုံးတွင် ထိုလက်နက်များကို အလုံအလောက် တင်ထားကြခြင်းဖြစ်၏။ သဘောဦးပိုင်းနှင့် ပိုပိုင်းများ၌ တာဝန်ကျနေကြသော အစောင့်စစ်သားများသည် သဘောများ၏ လက်ရန်းများပေါ်မှကျော်၍ ကမ်းခြေဘက်သို့ ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့သည် ကမ်းခြေဘက်မှ ပေါ်ထွက်လာမည့်ပြဿနာကို သတိကြီးစွာဖြင့် မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြခြင်းပေတည်း။

အိဒင်သည် မြူများကြားမှဖြတ်၍ ဖူဂီတောင်ရှိမည့်နေရာကို မှန်းဆပြီးကြည့်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ကြည့်ချင်နေသည့်တောင်ကို အရိပ်အရောင်ပင် မမြင်ရ။ ညက တစ်ညလုံး သူ့မျက်လုံးများကို ကျိန်းစပ်စေခဲ့သည့် မီးတောင်ကို နေ့ခင်းကျလျှင်

ပြင်ရပါဦးမည်လောဟု တွေးနေမိသည်။ အကယ်၍ တွေ့မြင်ရမည်ဆိုပါက ထူးခြားမယားအမြင်ကို နေ့ခင်းဘက်တွင်ကော မြင်နိုင်ပါမည်လော . . .

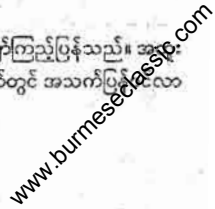
သူ့အနေဖြင့် ထိုမေးခွန်းများ၏ အဖြေကို စဉ်းစားရှာဖွေနေဆဲမှာပင် ဖူဂီတောင်နှင့် ၁၀၀၀၀၀၀၀၀ မှတ်ခွဲသောအိပ်မက်သည် သူ၏အသိစိတ်အတွင်းသို့ ပြန်ဝင်လာပြန်သည်။ ဤအိပ်မက်၏ ဩဇာသည် သူ့အပေါ်၌ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်ဖြစ်ရာ သူသည် အိပ်မက်မကြောင်းကို တွေးရင်း တွေးရင်းနှင့် သူ့အတွင်းစိတ်သည် ချောက်ချောက်ခြားခြား ဖြစ်လာသည်။ အိပ်မက်ထဲ၌မြင်ခဲ့ရသော ဖူဂီတောင်ထိပ်၏အလှသည် သူ့စိတ်ကို လွှမ်းမိုးနေဆဲဖြစ်သဖြင့် အခြားဘက်မှ မတွေ့နိုင် . . .

စိတ်အာရုံထဲ၌ အလွန်ရှင်းလင်းပြတ်သားလျက်ရှိသော ဖူဂီတောင်၏ အလှသည် သူ့စိတ်တွင် မျောက်မျက်၍မရနိုင်အောင် ခွဲလျက်ရှိ၏။ ထို့နောက် . . . ကြယ်များဖြင့် လင်းလက်နေသော . . . သူ့တစ်ကိုယ်လုံးအား ထိတွေ့ပွတ်သပ်သွားနေသည့်လေ . . . အိပ်မက်ထဲ၌ သူ့စံစားထိတွေ့ခဲ့ရသမျှသည် မေ့ဖျောက်နိုင်စေမရှိ၊ ထို့နောက် ဟိပ်မက်၏ ထူးဆန်းသော အဆုံးသတ်ပုံ . . . ဤအပိုင်းတွင် သူသည် နတ်ကွန်းကိုရာ မီးတောင်ထိပ်မှ အဆမတန်ကြီးမားလှသော မှန်ချပ်ကြီးကိုပါ မြင်ရ၏။ ပြီးတော့ ငွေရောင်လွှမ်းနေသော မျက်နှာပြင်ထက်မှ ဂျပန်တို့၏ မျက်နှာများ . . . ထို့နောက် ယင်းမျက်နှာများ၏ နေရာ၌ အစားဝင်ရောက်သွားသည့် မိမိတို့၏ မျက်နှာများ . . . ပျံ့အခါ အေးမြစိုစွတ်သော အရုဏ်တက်ချိန်တွင် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး စိမ့်ခနဲဖြစ်သွားလေသည်။

ကြည့်ရတာတော့ ကျွန်တော်တို့ ထူးထူးခြားခြား အရာတစ်ခုကို တွေ့ကြမလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ် . . . ဗိုလ်ကြီး ဟု ဗိုလ်အိဒင် ဘေး၌ရပ်နေသော ကင်းစောင့်ကပ်သားက ကမ်းခြေဘက် လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ပြောသည်။

သူ့အတွေးနှင့်သူ နှစ်မြောနေသော ဗိုလ်အိဒင်သည် မရိန်းတပ်သား၏ အသံကို ကြားခါမှပင် အသိပြန်ဝင်လာသည်။ သူသည် မရိန်းတပ်သား လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည့် ကမ်းခြေတစ်နေရာသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ မြူများကြားမှနေ၍ ခပ်နိမ့်နိမ့် တောင်တန်းနှစ်ခုက တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ အနားသတ်ထားသည့် ပင်လယ်ဘက်သို့ ကိုးထွက်နေသောကုန်းမြေကို မြင်နေရ၏။ သူ့အိပ်မက်ထဲမှ အမှတ်တရဖြစ်ရပ်များသည် သူ့စိတ်အား ရွှင်ပျအားတက်ခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေ၍ အနောင်အယုတ်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏။

သူသည် အထူးသတိထားကာ ကမ်းခြေဘက်သို့ မျှော်ကြည့်ပြန်သည်။ အားပပြင် အသက်ကင်းမဲ့သလိုဖြစ်နေသော ကမ်းခြေတလျှောက်တွင် အသက်ပြုတ်လာ

အောင် လုပ်လုပ်ရှားရှားဖြစ်လာအောင် လုပ်ပေးမည့် လူရပ်လွှာတွေကိုများ မြင်ရလို့ မြင်ရငြား အသေအချာရရှိကံကြံ့ကြည့်သည်။ သို့သော်လည်း သူမြင်တွေ့နေရသည် များမှာ ခမ်းနားကြီးကျယ်လွန်းလှသော ချောက်ကမ်းပါးကြီးများနှင့် တောင်စုံ၊ တောင်တန်းကြီးများသာလျှင် ဖြစ်လေသည်။

‘အဲဒါ - အိဒါ(အေဒေ)ပ’ ဟု ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်သော အသံ သည် ဗိုလ်အိဒင်၏ တံတောင်ဆစ်နားမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ‘ကျွန်တော်တို့အခု ယိပို ပင်လယ်ကွေ့ထဲကို ဝင်လာနေပြီ’

အိဒင်သည် သူ့ဘေးသို့ မျှတ်ခနဲလှည့်ကြည့်သည်။ သင်္ဘောဖျက်မှ အကယ်တင် ခံခဲ့ရသူ ဂျပန်အမျိုးသားဆင်တာရှိသည် သူ့ဘေးတွင်ရောက်နေပြီး မြူများကြားသို့ စိတ်ဝင်တစားကြည့်လျက်ရှိ၏။ သူသည် မှုန်ဂါးဝါးဖြစ်နေသောကမ်းရိုးတန်း တလျှောက်ကို ပိုက်စိတ်တိုက်၍ ကြည့်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် သူ့စိတ်၌ စံစားနေရသော သာယာကြည်နူးမှုကို ပီပြင်စွာအော်ပြောလျက်ရှိလေ၏။

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ မွေးဇာတိနိုင်ငံကို မမြင်ရတာ လေးနှစ်တောင်ရှိသွားပြီ ... မာစတာ ဟု ဆင်တာရှိက ပြောသည်။ ‘ကိုယ့်နိုင်ငံကိုယ် တွေ့ချင်မြင်ချင်လွန်းလို့ တမ်းတခုရတဲ့အချိန်တွေဟာ အတော်ကိုကြာခဲ့ပြီ ဒါပေမဲ့ အရင်တုန်းက ကျွန်တော်ပြောခဲ့ဖူးသလို ကျွန်တော်သိပ်ပြီးရိုးရိမ်နေတာက’

ကမ်းရိုးတန်းကို ဖုံးလွှမ်းထားသော မြူများသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပျက်ပြယ်စ ပြုနေပြီ။ ထိုအခါ မှန်သားပြင်ကဲ့သို့ ကြည့်လင်နေသော ပင်လယ်ရေပြင်သည် တဖြည်းဖြည်း ပေါ်လာသည်။ ကြည့်လင်တောက်ပသောရေပြင်နှင့် ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင် ထူထပ် သော ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်တွင် လှေသင်္ဘောဟူ၍ တစ်စီးမျှမရှိ။ မျက်စိတစ်ဆုံး မြင်နေရသော မြင်ကွင်းထဲ၌အရာရာတို့သည် ငြိမ်ဆိတ်ကာ လူသူကင်းမဲ့ မြောက်သွေ့ လျက်ရှိလေသည်။

‘ဒီဘက်က အခြေအနေကိုကြည့်ရတာတော့ သိပ်ပြီးစိတ်ပူစရာရှိမယ် မထင်ပါဘူး’ ဟု အိဒင်က သူ့အေးရည်ကို အနီးရှိလက်နက်များထားရာ စင်ထက်သို့ လှမ်းတင်လိုက် ပြီးပြောသည်။ ‘လက်နက်ကိုင်ထားတဲ့ လူတွေကို အရိပ်အယောင်တောင် မမြင်ရဘူး’

‘ဒီဘက်မှာက ခံတပ်တွေမရှိဘူး မာစတာ’ ဟု ဂျပန်အမျိုးသားက ကမ်းခြေ ဘက်သို့ကြည့်ရင်းပြန်ပြောသည်။ ‘ပင်လယ်အော်ထဲမှာရှိတဲ့ ယိဒိုဘက်ကို ခိုးသွားတဲ့ အခါကျမှ ခံတပ်တွေအများကြီးတွေ့ရမှာ။ ခံတပ်တွေကို ချောက်ကမ်းပါးကြီးတွေထိပ်မှာ တည်ဆောက်ထားတာဆိုတော့ အမြင်ကြီးတွေပဲ။ အမြောက်တွေ သေနတ်တွေကလည်း အများကြီးရှိတယ်။ ဘယ်နိုင်ငံကသင်္ဘောမှ သူတို့ရှေ့ကျော်ဖြတ်သွားဖို့ မစဉ်းစားတဲ့ဘူး’

‘ယိုကြတယ်’

မြူနင်းများ ဆုတ်ခွာသွားပြီဖြစ်၍ ရေတပ်မတော်မှ အခြားသင်္ဘောသုံးစီးသည် ပြုပြင်ပြင်ဆင်ချင်း ရုပ်လုံးပေါ်လာသည်။ ဆုတ်စင်ကွီဟန်မှာ နှင့် မစ်စတူပီ စစ်သင်္ဘော များမှာ မြောက်အမေရိကရှိ မြစ်ကြီးနစ်သွယ်၏ အမည်များကိုယူ၍ မှည့်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ လုံခြုံရေးကိုအကြောင်းပြု၍ ဤသင်္ဘောနှစ်စီးအား တစ်စီးနှင့်တစ်စီး ကွဲကွာ ပေးထားစေရန် ကြိုးပမ်းပူးချည်ထားသည်။ နေတက်လာပြီဖြစ်၏။ သင်္ဘောနှစ်စီးစလုံးကို ပေါ်အပြင်မြင်လာရသည်။ သင်္ဘောနှစ်စီးမှ သင်္ဘောသားအားလုံးအဖို့ မြင်ကွင်းသည် မျှော်စဖွယ်တင့်တယ်လျက်ရှိသည်။ ကမ်းခြေဆီမှ မမြင်ရသေးသော ဂျပန်တို့၏ မျက်လုံး များသည် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောနှစ်စီး၏ တခမ်းတနားရှိလှသော မြင်ကွင်းကို ကြောက်လန့်တကြား ကြည့်နေကြလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ရပေ၏။

ထိုသင်္ဘောနှစ်စီးသည် တစ်စီးလျှင် တန်ချိန်နှစ်ထောင်စီရှိသည်။ စစ်သင်္ဘော နှစ်စီးစလုံးသည် ခေတ်မီပြီး အလွန်တိုးတက်သည့်အသွင်အပြင်များကို တွေ့နေရ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်က သင်္ဘောများ၌မရှိဖူးသော အဆင်အပြင် အစွမ်းအခံများကိုလည်း မြင်နေ ရ၏။ နှစ်စီးစလုံးမှာ သုံးပင်တိုင်ရွက်သင်္ဘောများချည်းဖြစ်၍ ထုထည်ကြီးမားရုံမျှမက ပတ်လှော်တက်ထိန်းဘီးများကို ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် တပ်ထားသည်။ မီးခိုး ပေါင်းတိုင်များသည် အနာဂတ်တွင် တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းလာမည့် ခေါင်းတိုင်များ၏ မျှော်ပြဟုဆိုနိုင်သည်။ သင်္ဘောများသည် အလွန်တည်ငြိမ်ခုံညားလှသည်သာမက ပျိုင်းရှစ်မိုင်နှုန်းဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ပေါ်၌ သွားနေသည့်အခါ ရန်သူဘက်မှ တိုက်ခိုက်ရန် ပလွယ်ကူသော အခြေအနေ၌ ရှိနေလေသည်။

ဆုတ်စင်ကွီဟန်မှာ သင်္ဘော၏တစ်ဖက်တွင် တန်တစ်ထောင်အလေးချိန်ရှိသော ပလိုင်မော့စ် သင်္ဘောရှိ၏။ မြူနင်းများပြယ်သွားသည့်အခါ ပလိုင်မော့စ် သည် ပေါ်အပြင်ပေါ်လာသည်။ ပလိုင်မော့စ်နှင့်နှစ်ဖက်ခန့်အကွာတွင် မစ်စတူပီ သင်္ဘော ကြုံ ခေါင်းတိုင်မှ မဲနက်သော မီးခိုးလုံးကြီးများသည် တလိပ်လိပ်တက်လာနေသည်။ မစ်စတူပီ သင်္ဘောသည် သူ့နေ့ကပ်ဖက်ရှိ ဆာရာတို့ဂါ သင်္ဘောနှင့်အတူ အခိုင်အမာ ပျံ့လွှားသည့်နေရာ၌ ငြိမ်ဆိတ်စွာရပ်လျက်ရှိလေ၏။

အိဒင်သည် သင်္ဘောလေးစီးပေါ်၌ အသင့်နေရာယူထားကြသော မရိန်းတပ်သား များနှင့် သင်္ဘောသားများကို မြင်တွေ့နေရသည်။ ဆုတ်စင်ကွီဟန်မှာသင်္ဘော၏ ပွဲပိုင်း နှုတ်အခိုင်းဆွဲတိုင်၌ တပ်ထားသည့် အချက်ပြအလံများသည် လေတွင်တဖြတ်ဖြတ် ပျံ့လျက်ရှိ၏။ ‘သင်္ဘောအားလုံးတိုက်ပွဲပင်ဖို့ အသင့်ပြင်’ ဟူသောအမိန့်ကို မျှော်စင် ဖက်စားနေသည့်နယ်ရှိ၏။

လွန်ခဲ့သော သုံးရက်အတွင်းက အိမ်နှင့်သူ့အဖော်အရာရှိများသည် အမြောက်တပ်သားများအား အလွန်ထူထပ်ကြီးမားသော မြောက်ဆယ့်လေးပေါင်ဒါအမြောက်ကြီးများထံ သတ်မှတ်ချိန်အတွင်းရောက်အောင် အပြေးသွားခြင်း၊ အသင့်နေရာယူခြင်း။ စနစ်တကျပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်ပစ်ခတ်ခြင်း စသည်များကို အမြန်ဆုံးလုပ်နိုင်အောင် ထပ်တလဲလဲ လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ကြရသည်။ စစ်သင်္ဘောအားလုံး၏ အမြောက်ပစ်အားများကို တိုးပွားသည်ထက် တိုးပွားအောင်လည်း လေ့ကျင့်ဖြင့်တင်ပေးခဲ့ကြရလေသည်။

သင်္ဘောအားလုံးပေါ်ရှိ အမြောက်များကိုလိုအပ်လျှင် အသင့်ဖြစ်စေရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပြီးပြီ။ ထိုပြင်လည်း သင်္ဘောများ၏ ဦးပိုင်းနှင့်ပိုပိုင်းများတွင် ကင်းများကို အသင့်ရထားပြီးပြီ။ တပ်သားအားလုံးကို ကမ်းခြေတက်တိုက်ပွဲများ၌ ရန်သူအားဖိစွဲစီးနှင်းတိုက်ခိုက်နိုင်ရန် အကြံမရှိမိအထိထပ် လေ့ကျင့်ပေးထားပြီးပြီ။ အကယ်၍ ဂျပန်တို့က ရေကူးလှည့်ပြီး သင်္ဘောများပေါ်တက်၍ တိုက်ခိုက်ပါက မည်ကဲ့သို့ ခုခံကာကွယ်ရမည်ကိုလည်း လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားပြီးပြီ။

ယီဒိုပင်လယ်အော်ဆီသို့သွားရာ ရေလက်ကြားသည် အကျယ်ရှစ်ခိုင်ခန့်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း စနစ်တကျနှင့် အသေးစိတ်ရေးဆွဲထားသော ရေကြောင်းပြမြေပုံများ မရနိုင်သဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ရေတပ်သင်္ဘောများသည် အရှိန်ကို လျှော့ချကာ သင်္ဘောကြီးစွာထား၍ တဖြည်းဖြည်းချင်း ခုတ်မောင်းလျက်ရှိကြသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်၍သွားနေသော ဆတ်စံကွီဟန်နာ စစ်သင်္ဘောကြီး၏ နောက်မှနေ၍ အခြားစစ်သင်္ဘောများသည် နံနက်ခင်းအလင်းရောင်ကိုခိုကာ နှစ်မိုင်မျှသာ ကွာဝေးသည့်ပင်လယ်အော်၏ မြောက်ဘက်ကမ်းခြေဆီသို့ ဦးတည်ပြီး ဧပြီလျားလျက်ရှိကြလေ၏။

မွန်လွဲပိုင်းဝင်စအချိန်တွင် ကမ်းရိုးတန်းတလျှောက်၌ ကျဆင်းလျက်ရှိသော မြို့များသည် လွင့်ပျယ်သွားကြသည်။ ထိုအခါကျမှပင် ဗိုလ်အိဒင်သည် ကမ်းခြေထက်မှ လူသူလေးပါးနေထိုင်ရာ အရှိပ်အခြည်များကိုမြင်ရသည်။ ပထမဆုံး သူမြင်ရသည်မှာ ကျောက်ဆောင်ထူထပ်ပြီး မတ်စောက်သော ကမ်းပါးကြီးတစ်ခု၏ အရိပ်အောက်၌ တည်ရှိနေသော ရွာတစ်ရွာဖြစ်ပေသည်။

ချက်ခြင်းလိုလိုပင် ရွာထဲရှိ အိမ်များအတွင်းမှ လူများထွက်လာကြပြီး ပြေးလွှားနေကြသည်။ ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် မဲနက်သောရုပ်ပုံသွားများ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို မြင်နေရ၏။ ယောက်ျားများဖြစ်၍ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လက်ဟန်မြွေဟန်နှင့် စကားပြောနေကြသည်။ ရေလက်ကြား၏ အထက်ဘက်တွင်မူ တံငါလှေတစ်ခါဒေါင်ခန့် သည် ပင်လယ်ကျွေကလေးတစ်ခု၏ အပေါ်ဘက်၌ လိုဏ်ခေါင်းတစ်ခုအတွင်းမှ ထွက်လာကြသည်။

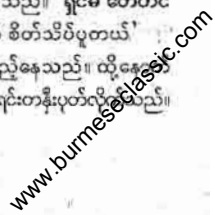
အမေရိကန်သင်္ဘောကြီးများကို မြင်သည့်အခါ တံငါလှေများသည် ဘာလုပ်မျှမပြုမသိဖြစ်ကာ တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ခန့် ချာချာလည်နေကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့ထံမှ ပါးပါးတစ်ခန့်သည် အုပ်စုထဲမှခွဲထွက်လာကာ ယိဉ်တက်သို့ ထွက်ခွာသွားနေကြသည်။ ပါးပါးကမ်းခြေ၌ ရန်သူတွေ့ရောက်နေကြပြီဟု သတိပေးရန်သွားသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

တံငါလှေနှစ်စီး သုံးစီးမှာမူ စစ်သင်္ဘောကြီးများဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့ပြီးနောက် မျှတညီတညီမှကျော်မြတ်ကြသည်။ သူတို့အနေဖြင့် စစ်သင်္ဘောကြီးများ၏ လှုပ်ရှားမှုကို ကြိုတင်မှန်းမားသည်ကို ကောင်းစွာသိကြသည်။ ဆတ်စံကွီဟန်နာ သင်္ဘောကြီးက ကျွန်တို့ဘက် ဦးတည်ပြီး ချဉ်းကပ်သွားသည့်အခါ ဂျပန်တံငါသည်များသည် အထိတ်ပါးပါးဖလှယ်လှည့်နေကြကာ ရွက်တိုင်ထိပ်မှ ရွက်များကို အမြန်ဆွဲချနေကြသည်။

ထို့နောက် ရှည်လျားသောတက်များကို ဒလကြမ်းလှော်ခတ်ကြသည်။ သူတို့၏ ကြိုးပမ်းလေးလံလွန်းလှသော တံငါလှေကြီးများသည် ကမ်းခြေဆီသို့ ဦးတည်ကာ မျှလျားလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့လှေများသည် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများအနီးမှ ကပ်၍ဖြတ်သွားကြခြင်း ဖြစ်လေရာ ဆတ်စံကွီဟန်နာ သင်္ဘောထက်မှ ဗိုလ်အိဒင်နှင့် ပါးပါးအစောင့်တပ်သားများသည် တံငါသည်များ၏ မျက်နှာပေါ်မှ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကျလွန်လာကြသောအခါ အသေအရာ မြင်တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

လှေများဖြတ်သွားနေသည့်ကို ကြည့်နေခိုက်မှပင် သူ့အင်္ကျီလက်မောင်းကို ကျွဲမဲလိုက်ရသဖြင့် ငုံ့ကြည့်လိုက်မိသည်။ သူ့ဘေးနား၌ကပ်၍ ရပ်နေသော ဆင်တာရို... ဆင်တာရိုသည် ဗိုလ်အိဒင်အား ကမ်းခြေပေါ်ရှိ တစ်နေရာဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြနေသည်။ သူ့လက်ညှိုးနောက် လိုက်၍ကြည့်သည့်အခါ လှေနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိမည်ဟု ယူဆရသော လှေအုပ်စုတစ်စုကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ ထိုလှေများသည် သူတို့ဘက်သို့ ယှဉ်ခတ်လာနေကြပြီ။ လှေတစ်စင်းစီတွင် ဦးပိုင်းထိပ်၌ အသွေးအရောင်တူ အလံတစ်ခုစီ ပျံထားသည်။ အလံပေါ်တွင် ဂျပန်အက္ခရာ စာလုံးတစ်လုံးမျှသာပါသည်။ ဤလှေများ နှုံးထေ့ ကမ်းခြေကို ကာကွယ်မည့် စနစ်တကျပြုစဉ်းထားသော တပ်တစ်တပ်ပါလာမည်မှာ သိသာထင်ရှားလျက်ရှိပေ၏။

ဆင်တာရို၏ မျက်နှာတွင် အရေးအကြောင်းများပေါ်လာသည်။ စိတ်ပျက်ယက်ပျက်ဖြစ်နေသဖြင့် စကားတစ်ခွန်းကို ထပ်တလဲလဲရွတ်နေသည်။ 'ရှင်မိ စောဟင် ဂျီလ်' ကျွန်တော်စိတ်ပူတယ်... မာစတာ... ကျွန်တော် စိတ်သိပ်ပူတယ်' အိဒင်သည် လှေများကို စတုရန်းပေါင်းများစွာ ဖောင်ကြည့်နေသည်။ ထိုနေရာများသည် သင်္ဘောပျက်၍ကယ်ဆယ်လာသူ ဂျပန်အား ပန်ကို တရင်းတရင်းပုတ်လိုက်မည်။

'မပူပါနဲ့... အခုပဲ သူတို့နောက်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့ကို သူတို့ဖို့အောင် မလိုက်နိုင်ပါဘူး။ စိတ်ခါတ်မကျပါနဲ့' ဟုပြောသည်။

အိဒင်သည် ဖျတ်ခနဲ နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး အရာရှိများအတွက် လုပ်ပေးထားသည့် သီးသန့်ကုန်းပတ်ခန်းများဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ မှန်ရိပ်တွင် ထင်ဟပ်နေသည့် တုတ်ခိုင်မိုင်ရုပ်လွှာသည် ကွန်မီဒိုမက်သူးပါရီ ဖြစ်၏။ သူသည် နက်ပြာရောင် ကျွန်းနစ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီကိုဝတ်ထားသည်။ ပန်းနှစ်ဖက်တွင် ရွှေးရောင်ပန်းပွားများ တပ်ထား၍ ရင်ဘတ်တွင် ရွှေကြယ်သီးများ တပ်ထားသဖြင့် ဝင်းလက်နေသည်။ သူသည် ရာသီဥတုခန့်မှန်းရာစင်၌ ကပ်၍ရပ်ကာ ရည်လျားသော တယ်လီစကုပ်ဖြင့် ရှေ့ဘက်ရှိ မြူများဆိုင်လျက်ရှိသောနေရာကို အထူးသတိထား၍ ကြည့်ရှုလျက် ရှိလေသည်။

မွန်းတည့်ချိန်တွင် သူတို့စစ်သင်္ဘောများသည် ဆော့ဂါမီအင်ဆီသို့ ရှဉ့်ကပ်လာကြသည်။ ထိုအခါ အထူးတာဝန်ဖြင့်ရောက်လာသော စစ်သင်္ဘောလေးစီးအုပ်စုမှ ကက်ပတိန်များမှတစ်ဆင့် အရာရှိအားလုံးကို အမိန့်ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ အရာရှိအားလုံးကွန်မီဒိုသင်္ဘောအခန်းသို့ လာရောက်ကြရန် အမိန့်ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အခုအတိုင်းဆိုလျှင် ဂျပန်အား မိမိတို့စစ်အင်အားကို ပြသ၍ သို့မဟုတ် မိမိတို့စစ်အင်အားကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း အသုံးပြု၍ ကုန်သွယ်မှုတစ်ခါကို ဖွင့်ခိုင်းရန်သာ ရှိတော့၏။ ထိုနည်းနှစ်နည်းမှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်း မရှိတော့ပြီ။

အကယ်၍ မိမိတို့၏အင်အားကြီးမားသော စစ်သင်္ဘောများတွင် ရှိနေသည့် အမြောက်များနှင့် လက်နက်ကိုင်တပ်သားများအား ပြသရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်ပါက မိမိအနေဖြင့် ထိုအမြောက်များနှင့် လက်နက်ကိုင်များကို အသုံးပြုရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပြီးခဲ့လေပြီ။ မိမိ၏သင်္ဘောလေးစီးမှ တပ်သားအင်အားသည် တစ်ထောင်မျှသာ ရှိ၍ မရေတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားလှသော ဂျပန်တို့အား တိုက်ခိုက်ရမည်ဆို၌တော့ တိုက်ရတော့မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ဤလုပ်ငန်းတွင် ရဲရင့်မှုနှင့်ယုံကြည်မှုတို့သည် အရေးပါဆုံးသော အရာများဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်များအတွင်းက သူမှတ်မိနေသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အမေရိကန်သင်္ဘောတစ်ချို့သည် ဤပင်လယ်အော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ဆိုက်ကပ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုစဉ်က တပ်များများသည် ဂျပန်တို့၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ အရှက်ခွဲခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ဤအဖြစ်မျိုး နောက်ထပ်အဖြစ်မခံနိုင်၊ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးနှင့် ကြုံရသည်ဖြစ်စေ ဤအဖြစ်မျိုး ဖြစ်မလာအောင်တော့ ကြိုးစားမှုဖြစ်မည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်

(လည်း သူသည် သူတပ်သားများအား စစ်စခန်းများ၌ မရပ်မနား လေ့ကျင့်စေခဲ့သည်။ မရတပ်သားများကိုသာမက မနိန်းတပ်သားများကိုပါ စံချိန်အမြင့်ဆုံး ရောက်သည်အထိ ဝတ်တလဲလဲ လေ့ကျင့်စေခဲ့သည်။

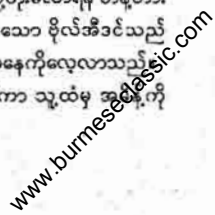
သူ့အနေဖြင့် အရာရှိ အရာခံ အကြပ်တပ်သားအားလုံးအား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ယူစာမူ ဂျပန်နိုင်ငံ၏အင်ပါယာစကရာဇ်တရုတ်ရင်မင်းမြတ်ထံ ပေးလိုက်သည့်စာ၏၊ (၁)ရေးကြီးပုံကိုလည်း အသိပေးထားခဲ့ပြီးပြီ။ ယင်းစာကို ဂုဏ်သိက္ခာအမြင့်ဆုံး နှုန်းလမ်းဖြင့် ဂျပန်စကရာဇ်တရုတ်ရင်လက်သို့ ဆက်သနိုင်အောင် လုပ်ဖို့လိုအပ်၏။ (၂)ကယ်၍ ငြိမ်းချမ်းသောနည်းဖြင့် ဂျပန်အင်ပါယာစကရာဇ်တရုတ်ရင်လက်သို့ သူကိုယ်တိုင် (၃)အင်နိုင်ခွင့်မရပါမူကား နောက်ဆုံးအနေဖြင့် မိမိ၏တပ်အား ယိဒိုသို့ အလုံးအရင်း ပြုဝင်ရောက်ကာ စာကို ဘုရင့်လက်သို့ ဆက်ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် အဓိပ္ပါယ်မရှိ ပြောနေသော စကားမဟုတ်၊ (၁)ပေးဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပြုလုပ်ခဲ့သူမှာ သေနတ်ယမ်းဆောင်တလို တင်းမာခိုင်ခန့် ပျန်းလှသည့် ကွန်မီဒိုမက်သူးပါရီဖြစ်၏။ သူ့စိတ်သည် သံမဏိသဖွယ် ခက်ထန် (၂)ကြော့လွန်းလှ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက လူသည် ယခုလို စစ်အင်အားအပြည့်နှင့်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဂျင်နီသို့ စေလွှတ်ရန် အကြံပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခုကဲ့သို့ သူ့အကြံအတိုင်း တာဝန်ပေး စေလွှတ်ခြင်းခံရသည့်အခါ သူသည် လူ့ယန္တရားဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်ဆောင်လိုသည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြပုံရသည်။ အလွန် လျှို့ဝှက် ပျက်သည့် ဤနိုင်ငံအပေါ် သူ့ချမှတ်ပေးရမည့် တာဝန်အတွက် သူသည် သူ့မျက်စိများကို (၃)မသုံးချကာ မြူများကိုဖြတ်၍ နောက်ကွယ်မှ အခြေအနေများကို လေ့လာလျက် ရှိ၏။

ကမ်းခြေဆီမှ ပစ်လိုက်သော အမြောက်သံများသည် အိဒင်၏အတွေးကိုရပ်သွား (၁)မျှမှက သူ့စိတ်ဝင်စားမှုကိုပါ အခြားတစ်နေရာသို့ ရောက်သွားစေခဲ့သည်။ သူသည် (၂)ပျောက်တက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်မိ၏။ မနက်သော မီးခိုးလုံးကြီးတစ်ခုသည် ရောက် (၃)ပါးပါးခံတပ်တစ်စု၏ အထက်ဘက်သို့ လွင့်တက်လာနေသည်ကို မြင်ရပေ၏။

ခုံးကျည်တစ်လုံး သို့မဟုတ် အမြောက်တစ်ချက် ပစ်ခတ်လိုက်သည်ဟု ခိုလ် (၁)ပိုင်လဲသည်။ ဤပစ်ခတ်မှုသည် စစ်သင်္ဘောများအား ရှေ့သို့တိုးမလာရန် ဟန့်တား (၂)ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်မည်ထင်၏။ ထိုအချက်ကို သိမြင်လိုက်သော ခိုလ်အိဒင်သည် (၃)ကဲ့သို့ ချာခနဲပြန်လှည့်ကာ သူတို့ကွန်မီဒိုပါရီ၏ အခြေအနေကိုလေ့လာသည်။ ပါရီ၏ အလံကိုငိုလိုသည် သူ့နှင့်မလှမ်းမကမ်း၌ရပ်ကာ သူ့ထံမှ အစွမ်းကို

တလေးတစား စောင့်စားလျက်ရှိသည်။ အရာခံဗိုလ်များသည်လည်း သူတို့ဗိုလ်ချုပ် ထံမှပေးလာမည့်အမိန့်ကို တဆင့်ထပ်မံ၍ ပေးရန်စောင့်စားလျက်ရှိကြ၏။ သို့တစလည်း ကွန်မိုဒိုကတော့ သူ့နေရာ၌ ရွေ့လျားခြင်းမရှိ။ သူသည် တယ်လီစကုပ်ဖြင့် ကမ်းခြေမှ ပေါက်ကွဲသံလာရာဆီသို့ လှမ်းမျှော်၍ ကြည့်နေဆဲ . . . သူ့ပါးစပ်မှ ဝေဖန်သံကိုရော အမိန့်ပေးသံများကိုပါ မကြားရ။

ဗိုလ်အိဒင်သည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်စုကြည့်သည်။ သင်္ဘောသားများ နှင့်မရိန်းတပ်သားများသည် တင်းမာသောစိတ်ဖြင့် တစ်စုတစ်စုကို စောင့်မျှော်နေကြ သည့်နှယ်ရှိ၏။ အလွန်ကွာဝေးသော ချောက်ကမ်းပါးများထက်မှ ခံတပ်များကို ပို၍ ထင်ရှားပြတ်သားစွာ မြင်တွေ့ နေရလေပြီ။ သို့တစလည်း နောက်ထပ် ပစ်ခတ်သံများ ကိုကား မကြားရတော့ပေ။

ဗိုလ်အိဒင်သည် သူ့ကိုယ်ပိုင်မုန်ပြောင်းငယ်တစ်ခုကို သူ့ဂျက်ကက်အင်္ကျီထဲမှ ဆွဲထုတ်ကာ အလှမ်းကွာဝေးသော နေရာများကို ပိုက်စိတ်တိုက်၍ကြည့်သည်။ ခံတပ် အများစုတွင် အမြောက်များ ချထားသည်ကို မြင်နေရ၏။ နောက်ထပ် တံငါလှေများ သည် တိုး၍ တိုး၍ များလာသည်။ လက်နက်ငယ်များ တပ်ဆင်ထားသည့် မော်တော်တူတို များကိုလည်း မြင်နေရ၏။ ယင်းမော်တော်တူတိုများတွင် အလံများ လှင့်ထူထားကြ သည်ကိုလည်း မြင်နေရ၏။ ယင်းတို့သည် အစုလိုက် အပြုံလိုက် မိမိတို့စစ်သင်္ဘော များဆီသို့ လာနေကြသည်ကိုလည်း ဗိုလ်အိဒင်မြင်နေရသည်။ သူ့ဘေးပတ်လည်ရှိ သင်္ဘောသားတစ်ချို့၏ မျက်နှာများသည် စိုးရိမ်သောကဖြစ်ခြင်းကို ဖော်ပြနေကြ လေသည်။

'မာစတာ . . . တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကို ဂျပန်နိုင်ငံထဲ သွင်းလာရမလားဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို စွပ်စွဲကြတော့မယ်' ဟု ဆင်တာရိုက အိဒင်အား ပြောသည်။ 'လူရိုင်းစစ်သင်္ဘောတစ်စီးနဲ့ ကိုယ့်နိုင်ငံထဲ ပြန်ရောက်လာတာကိုက အပြစ် မြင်နေပြီ . . . မာစတာ . . . ကျွန်တော့်အတွက် အဲဒါဟာ အဆိုးတစ်ခုပဲ။ ကျွန်တော့်ကို သူတို့သတ်မယ်ဆိုရင်တောင်မှ သတ်ပိုင်ခွင့်ရှိနေပြီ'

'ခင်ဗျားဂျပန်မှာ နေခဲ့ဖူးမလို့ဘူး ဆင်တာရို' ဟု အိဒင်က မှန်ပြောင်းဖြင့် ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်ကို ကြည့်နေရာမှ ပြန်ပြောသည်။ 'ခင်ဗျား ဒီသင်္ဘောပေါ်က မဆင်းပဲ နေလို့ရတယ်။ အပြန်ကျတော့ ကျွန်တော့်တို့နဲ့အတူတူ အမေရိကန်ကို လိုက်ခွဲရုံပဲ'

၂

'ဘာ . . . ဘယ်လို' ဟု ဆင်တာရိုက အလန့်တကြားပြန်မေးသည်။ 'ကျွန်တော့်ကို

မိမိခွဲရုံ ကျွန်တော်က တောင်းခံခဲ့တာ။ အခုကျတော့ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူက လှယ်လိုကူညီမှာလဲ . . .

အိဒင်က ချက်ခြင်းပြန်၍ အဖြေမပေး။ ထပ်မံ၍ပြင်လာနေရသော တောင်ထိပ် ကျပ်များကိုသာ စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေသည်။ ခံတပ်များအတွင်း၌ စနစ်တကျ မယူကွင့်နေကြသော လက်နက်ကိုင်လူများကိုလည်း အသေအချာ ထပ်ကြည့်နေသည်။

မွန်းလွဲပိုင်းနေရောင်သည် ထူးထူးခြားခြားလှသည့် ရှုခင်းအလှပေါ် ဖြာကျနေ ပါသည်။ ချောက်ကမ်းပါးကြီးများကြောင့် ဖြစ်လာသည့် နက်ရှိုင်းသော လျှိုကြီးများ ကြားတွင် စိစိမီးစိမီး ခိုက်ခင်းများရှိနေသည်။ ယင်းခိုက်ခင်းများသည် ပင်လယ်ရေပြင်နှင့် ဟစ်ပြေးတစ်ညီတည်းရှိနေသည့် မြေပြင်နှင့်ရေပြင်ကြားရှိ ရေလက်ကြားဆီသို့ ထိုးထွက် လာနေကြသည်။

ရေလက်ကြား ပတ်ပတ်လည်တွင် ရွာငယ်အများအပြားသည် ဟိုတစ်ရွာသည် ဟစ်စု တည်ရှိနေကြသည်။ ရွာများဆီမှ လူအများအပြားသည် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘော များကို ကြည့်ရှုရန် အဖြေအလွှားလာလျက်ရှိသည်။

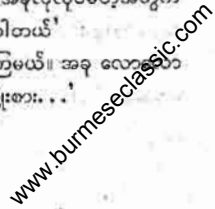
'ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်ကူညီမှာပေါ့ . . . ဆင်တာရိုရယ်' ဟု နောက်ဆုံးတွင် မိဒင်ကပြောသည်။ 'ခင်ဗျားရဲ့အတ္ထာရပ်ခံချက်ကို ကွန်မိုဒိုပါရီက လက်ခံအောင် ကျွန်တော်ကပါ ထောက်ခံပေးမှာပေါ့။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အိမ်က သင်္ဘောသားတွေ လာဖျားကြီးနေတဲ့ 'လောင်အိုင်လင်ဆောင်း' နားမှာရှိတာ။ ခင်ဗျားကို အဲဒီမှာ အလုပ် ဟစ်ခရအောင် ကျွန်တော်ကူညီမယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘဝသစ်တစ်ခု ပြန်ခံလို့ရတာပဲ'

'မာစတာကသာ ကျွန်တော့်ကို အမေရိကန်ခေါ်သွားမယ်ဆိုရင် မာစတာအတွက် ကျွန်တော် ဘာမဆိုလုပ်ပေးမှာပဲ . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက ပြောသည်။ သူသည် မိဒင်မြေရင်းတွင် ဒူးနှစ်ဖက်ထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်ကာ အိဒင်၏ ခြေသလုံးများကို ကြည့်ထားသည်။

'ဟာ . . . အဲသလို မလုပ်ပါနဲ့ ဆင်တာရို' ဟုပြောကာ အိဒင်က ဂျပန်အား မြတင်းဆွဲထုပြီး ရပ်ခိုင်းသည်။ 'နောက်ကိုလည်း အဲဒါမျိုး ဘယ်တော့မှ ထပ်မလုပ်ပါနဲ့ . . . တကယ်လို့ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကိုကူညီတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေရဲ့ ကူညီတာပဲ။ ကျွန်တော်ပြောတာ ခင်ဗျားနားလည်တယ် . . . နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ . . . နားလည်ပါတယ် . . . မာစတာ . . . အခုလိုလုပ်မိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ် . . . မာစတာ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ကျွန်တော်တို့ဒီကိစ္စကို နောက်ပိုင်းကျမှ ထပ်ပြောကြမယ်။ အခု လော့ဂျာလ် မှာပေးတော့ . . . ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား မကြောက်အောင် ကြိုးစား . . .

အိပ်ခါနီးမှာ သူ့မှန်ပြောင်းကို မြောက်၍ မျက်စိများတွင်အပ်ကာ ကမ်းရိုးတန်း ဆီသို့ ပိုက်စိတ်တိုက်ပြီး ကြည့်နေပြန်သည်။ စုများ၏ အပေါ်ဘက်ရှိ ကုန်းမြင့်များ ထက်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော လယ်ကွက်များနှင့် အရိပ်ကောင်းသော တောအုပ်များကို မြင်နေရ၏။ ယင်းလယ်ကွက်များနှင့် တောအုပ်များ၏ အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ ဓပင်နိမ့်နိမ့် တောင်စဉ်တောင်တန်းများသည် ဒိုးဒလီမိုပြေးကာ မှန်မှိုင်းမှိုင်းနှင့်မြေများကြားသို့ တိုးဝင်သွားသည်။ အိပ်ခါနီး မိမိတို့တပ်ခွဲများ၌ ဘေးအန္တရာယ်များ ရှိနေသည်ကို သိနေသော်လည်း အလှမ်းကောလွန်းလှသော ရှုခင်းများထဲ၌ သူ့မြင်တွေ့ ရလိမ့် မည်ဟု ယူဆထားသော အရာတစ်ခုကို မမြင်ရသဖြင့် မကျေမနပ် ဖြစ်လျက်ရှိလေ၏။

'ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်၊ နေ့ခင်းကြီးဖြစ်ရက်နဲ့ ဖူဂျီတောင်ကို ကျွန်တော် မမြင် ရတာဘာကြောင့်လဲ . . . ဆင်တာရုံ' ဟု သူကလှမ်းမေးသည်။ 'ဒီတောင်ကို အစ အနတောင် မမြင်ရပါလား'

ဆင်တာရုံက အိပ်ခါနီးလက်မောင်းကိုဆွဲ၍ သူ့ခေါင်းကို မော့ပြသည်။ 'မာစတာ ကအောက်ဖက်ကိုပဲ ကြည့်နေတာကိုး . . . ခေါင်းကို သိပ်ငုံ့ပြီးကြည့်လို့မရဘူး၊ ခေါင်းကိုမော့ကြည့်မှ ဖူဂျီဆန်ကို ရှာတွေ့မှာပေါ့'

အိပ်ခါနီးကော့ကြည့်သည်။ ကောင်းကင်ဆီသို့ မြင့်မားစွာ တိုးတက်နေသည့် တောင် . . . မီးတောင်၏ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသောတိမ်သည် နေရောင်ခြည်၏ နွေးထွေး သော ယုယပိုက်ထွေးမှုကို ခံယူလျက်ရှိ၏။ ယမန်နေ့ညက ပုံစံအတိုင်း တောင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အလယ်တွင် ခဲ့ငင်အားကို အန်တုကာ လွင့်မျောနေသည့်နယ် ရှိသည်။

သူ့သော်လည်း သူ ထပ်မံပြီး အသေအချာကြည့်လိုက်သည့်အခါ နိမ့်ဆင်းကျနေ သော တိမ်များသည် ကျယ်ပြန့်သောအောက်ခြေကို လုံးဝဖုံးကွယ်မသွားအောင် ရစ်ပတ် လှမ်းခြုံထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ တောင်သည် သူ၏အမြင်အာရုံအပေါ်၌ များစွာ ဩဇာညောင်းပြီး လှမ်းမိုးလျက်ရှိလေရာ အိပ်ခါနီး တစ်မိနစ်၊ နှစ်မိနစ်ကြာမျှ ပါးစပ် အဟောင်းသားဖြင့် ဝေးကြည့်နေမိလေ၏။

ထို့နောက် သူသည် မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူအိပ်မက် ထဲမှ ရုပ်လွှာများသည် သူ့စိတ်အာရုံထဲသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူသည် သူ့မျက်လုံး အစုံကို ပြန်ဖွင့်မိ၊ သူ ယခုမြင်နေရသော မြင်ကွင်းကို သူ အရင်က စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် ထဲ၌ တွေ့ဖူးတွေ့ဖူးခဲ့လေသလားဟု တွေးနေမိသည်။

သူသည် တောင်ထိပ်ဆီသို့ ထပ်ကြည့်မိပြန်သည်။ နံနက်ခင်း အလင်းရောင်ဝင်စ ကောင်းကင်ယံတွင် ဖူဂျီတောင်၏ အလှူသည် ခန့်ခြားထည့်ဝါလှချေသည်။ သူ

ကြည့်နေစဉ်မှာပင် တောင်ထိပ်သည် ပြိုလင်းကာ ပြို၍တောက်ပလာသည်။ ဖြည်းဖြည်းချင်း

။ လာနေသော မြူငြင်းများကြားတွင် အရောင်သည် တိုး၍ တိုး၍ မြူ . . . မြူလာ ပြုသည်။ ဤမြင်ကွင်းကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားနေသော ရောဘတ်အိပ်ခါနီးသည် သူ့ရှင်ထံ၌ မျှပ်မှန်းချက်သစ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာနေသည့်နယ် စံစားနေရလေသည်။

'ဆင်တာရုံ . . . ခင်ဗျားတို့ အထွတ်အမြတ်ပြုထားတဲ့ တောင်ပေါ်ကို လူတွေက ပါကြရဲ့လား' ဟု ဆင်တာရုံဘက်လှည့်၍ မေးသည်။ 'သူတို့တက်ကြတော့ကော

။ ဘယ်ထိပဲအရောက် တက်ကြရဲ့လား' 'တက်ကြပါတယ် . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရုံက ခေါင်းကိုပြို၍ အဖြေ

။ သည်။ 'ရှေးဟောင်းဘုရားတွေကို ကိုးကွယ်ကြတဲ့လူတွေအားလုံး သူတို့ တစ်သက် ပါသွား တောင်ထိပ်ရောက်အောင် တစ်ကြိမ်တော့ တက်ကြရပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်

။ သည် နိပုန်နိုင်ငံရဲ့ နယ်မြေဒေသအားလုံးကလူတွေဟာ ဖူဂျီဆန်ကို တက်ကြရပါတယ်' တောင်ထိပ်မှာ တာကိုတွေကြရသတဲ့လဲ . . . ဟု အိပ်ခါနီးကမေးသည်။ 'တောင်ထိပ်

မှာ နတ်ကွန်းရှိသတဲ့လား' 'ဟုတ်တယ်၊ တောင်ထိပ်မှာ အလွန်လှပချောမွေ့တဲ့ ရှင်တို့နတ်သမီးနတ်ကွန်း

။ ပါ။ တောင်ထိပ်ကို တက်ကြတဲ့လူတွေဟာ ရှင်တို့နတ်သမီးကို ကြိုကြရတယ်တဲ့။ သူတို့အနေနဲ့ မီးတောင်ထိပ်ဝက တွင်းပေါ်မှာ တိမ်တစ်ခုလို

။ ပျုပ်မျောနေတဲ့ ရှင်တို့နတ်သမီးကို မြင်ကြရသတဲ့ . . . သည်။ 'သူတို့အနေနဲ့ ရှင်တို့နတ်ကွန်းရှေ့မှာ ဆုပူ ဆုတောင်းပြုကြတယ်။ တောင်ထိပ်

။ ပြီး တက်လာနေတဲ့နေ့ကို အလေးပြုကြတယ်။ ဒါပေမဲ့လို့ အသလုပ်လုပ်တာဟာ မရဘူး။ များတယ်လို့ ယူဆကြတယ်။ သူတို့ပြောနေတာက ရှင်တို့နတ်သမီးရဲ့ အစောင့်

။ မဂျက်ဝိညာဉ်တွေဟာ မသန့်မစင်တဲ့ နှလုံးသားနဲ့ တက်လာတဲ့လူတွေကို အပြစ် ပြုပို့ အပေါ်မှာပုန်းပြီးစောင့်နေကြတယ် . . . တဲ့' အစိုက်အတန့်အားဖြင့်တော့ ရောဘတ်အိပ်ခါနီးသည် ပင်လယ်ပြင်အား ကြည့်နေ

။ သည်။ မိမိတို့၏ သင်္ဘော ဆတ်စိမ့်ဟိုနီနာ ဆီသို့လာနေကြသော ဂျပန်လှေများကို ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူသည် ဖူဂျီတောင်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။

မိန်းမတွေကိုတောင် ကျွန်တော်တို့ အတွက်အမြတ်ပြုထားတဲ့ တောင်ပေါ်ကို မြေချရွာ
မပေးပါဘူး

အိဒင်သည် ဆင်တာရီ၏ စကားကို ငြိမ်ဆိတ်စွာ စဉ်းစားနေသည်။ သူသည်
အတွေးတွင်နှစ်မြောကာ ဖူဂျီတောင်အား လှမ်းကြည့်နေဆဲ . . . ဒီလို အလှမျိုးကို
လူမျိုးတစ်မျိုးတည်းကသာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိတယ်ဆိုတာ မဖြစ်သင့်ပါဘူး' ဟုပြောသည်။

'ဒီအလှကို ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ လူသားအားလုံး ပိုင်ဆိုင်သင့်ပါတယ်'
'တကယ်လို့ မာစတာအနေနဲ့ ဖူဂျီ-ဆန်ကိုတက်ဖို့ ကြိုးစားရင် မာစတာကို
သတ်မှာပဲ' ဟု ဆင်တာရီကပြောသည်။ 'မာစတာတက်ဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့'

'ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဖူဂျီ-ဆန်ကို တက်ခဲ့ပြီးပြီ' ဟု အိဒင်ကပြန်ပြောသည်။
'တယ်လို့လုပ်ပြီး ခင်ဗျားတက်နိုင်မှာလဲ . . မာစတာ . . အရင်က ဒီနေရာကို
မာစတာရောက်မှ မရောက်ဘူးတာ'

ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက ဖူဂျီ-ဆန်ကို ကျွန်တော်နည်းသားထဲမှာ တက်ပြီး
နေပြီလို့ပြောတာ' ဟု အိဒင်က ဆင်တာရီအား လှည့်ကြည့်ပြီးပြောသည်။ 'မနေညက
အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်တော်တောင်ထိပ်ကို ရောက်ခဲ့ပြီးပြီ။ ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ အလွန်
လှပပြီး ထူးဆန်းတဲ့အရာကို ခံစားခဲ့ရတယ်။ အဲဒီခံစားမှုကို တခြားလူတွေ နားလည်
အောင် ကျွန်တော်ရှင်းမမြဲနိုင်ဘူး။ အဲဒီခံစားမှုကို အခုအချိန်ထိ ကျွန်တော် မမေ့နိုင်
သေးဘူး။ ကျွန်တော် အဲဒီတောင်ထိပ်ကို အခုထိ တက်ချင်နေတုန်းပဲ'

'ကျွန်တော်ကတော့ . . မာစတာ အဲသလို မလုပ်ဘူးလို့ မျှော်လင့်နေပါတယ်
. . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ထိတ်လန့်တကြားပြောသည်။

'ဘာပြုလို့လည်း ဆိုတော့ တကယ်လို့ မာစတာ တောင်ပေါ်ကို တက်ရင်
မာစတာသေမှာပဲ'

(၃)

အရာရှိများအတွက် သီးသန့်ပေးထားသည့် ပဲပိုင်းကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ကွန်မိုဒို
ပါရီ၏ အလင်ကိုင်ဗိုလ်ချွန်ရိုက်စ်သည် သူ့တပ်မှူးနှင့် အလှမ်းဝေးဝေးနေရာ၌ရပ်ကာ
ကာဝန်သိသိဖြင့် ပေးလာမည့်အမိန့်ကို စောင့်မျှော်လျက်ရှိသည်။ သူ့ဘေး၌ ရပ်နေသူမှာ
မာရာခံဗိုလ်ဖြစ်၍ သတိအနေအထားဖြင့် ရပ်နေခြင်းဖြစ်၏။

နှစ်ဦးစလုံးသည် သူတို့၏ တပ်မှူးကဲ့သို့ပင် အေးဆေးတည်ငြိမ်သည်။ သူတို့
လျှာညီ ကမ်းခြေခံတပ်တစ်ခုဆီမှ ပစ်လွှတ်လိုက်သော သက်ပေးအမြောက်သံကို ကြားခဲ့
ဖူးသူများဖြစ်၏။ သူတို့သည် တာလူလူထွက်ကာ ကောင်းကင်ဆီသို့တက်သွားနေသော
။။။လုံးကြီးကိုကြည့်ကာ နောက်ထပ်ထွက်လာမည့် အမြောက်သံများကို စောင့်မျှော်
လျက်ရှိကြသည်။

ချွန်ရိုက်စ်ကတော့ သူ့တပ်မှူးအား မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်နေဆဲ . . . ကွန်မိုဒို
ပါရီသည် လက်ထဲမှမုန့်ပြောင်းဖြင့် ကောင်းကင်ဆီသို့ တက်သွားနေသော မီးခိုးလုံးကို
ကြည့်နေသည်။ သို့တစေလည်း သူ့ထဲတွင် အမိန့်တစ်ခုတစ်ရာ ပေးမည့်အရိပ်လက္ခဏာ
ကို မမြင်ရသဖြင့် ချွန်ရိုက်စ် စိတ်အေးသွားသည်။

'ဗိုလ်ချုပ်အနေနဲ့ သင့်တော်တဲ့အချိန်မှာ ထိုက်သင့်တဲ့ တုံ့ပြန်မှုတစ်ခုကိုတော့
ပေးမှာပဲ' ဟု ရိုက်စ်က တိုးတိုးပြောသည်။ အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်မျှသာ ရှိသေးသော
မာရာခံဗိုလ်ကလေးက ဗိုလ်ရိုက်စ်စကားကို ထောက်ခံသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြ
ပုံမျှမက နှုတ်ဖြင့်လည်း 'ဟုတ်တယ် . . . အဲသလို လုပ်မယ့်ပုံရှိတယ်' ဟု ပြန်ပြော
သည်။

ရိုက်စ်သည် သင်္ဘောကုန်းပတ်ကို မကြာခဏလှမ်းကြည့်ကာ သူ စောစောက
ပေးထားသည့်အမိန့်များကို အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း ရှိ မရှိ စစ်ဆေးသည်။ ဤ
။။။ကိုတွင် သူတို့ကယ်ဆယ်ခဲ့သော ဂျပန်ဆင်တာရီက ဗိုလ်အိဒင်၏ရှေ့၌ ဦးဆောင်

ထိုင်ချလိုက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိုလ်အိမ်က ဆွဲထုလိုက်သည်။ ပြီးတော့ စကား ပြောနေသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။

တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်မျှအကြာတွင် ရိုက်ခတ်သည့် သူ့တပ်မှူးအား လှမ်းကြည့် သည်။ ဗိုလ်အိမ်နှင့်ဆင်တစ်ကွက်၏အဖြစ်ကို မြင်သွားလေသလားဟူသော အတွေး ပြင်သတိထား၍ ထပ်မံကြည့်ရှုခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ပါရိကတော့ ကမ်းခြေထက်မှ ခံတပ်များကိုသာ မှန်ပြောင်းဖြင့် ပိုက်စိတ်တိုက်၍ ကြည့်နေသည်။

တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးနေသည့်မျက်နှာထားဖြင့် ရိုက်ခတ်သည့် သူ့မှတ်စု စာအုပ်ငယ် ကိုထုတ်ယူလိုက်သည်။ တပ်မှူး၏ အမိန့်များကိုမှတ်၍ တဆင့်ပို့လေ့ရှိသော စာအုပ် ကလေးဖြစ်၏။ သူသည် စာအုပ်ထဲတွင် အိမ်အနာမည်ကိုရေးကာ စာတစ်ကြောင်း နှစ်ကြောင်း ရေးလိုက်သည်။ စာရွက်ကိုဆုတ်ယူပြီး ခေါက်လိုက်ကာ အရာခံဗိုလ် ကလေး၏ လက်သို့လှမ်းပေးသည်။

'မင်း အောက်ဆင်းတဲ့အခါ ဒီစာကို ဗိုလ်အိမ်ခံလက်ထဲ ထည့်လိုက်ပါ' ဟု ရိုက်ခတ်ပြောသည်။ 'ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတစ်ခု သတင်းပေးတာ အမိန့်စာ မဟုတ်ဘူး' ကောင်းပါပြီ . . . ခင်ဗျာ'

အရာခံဗိုလ်ကလေးသည် ရိုက်ခတ်ပေးသောစာကို သူ့ကျူးနှစ်အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရိုက်ခတ်နှင့်အတူ အိမ်နှင့်ဂျပန်အမျိုးသား ဆင်တစ်ကွက်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ အိမ်တို့သည် ကမ်းခြေထက်မှ ဖူဂျီတောင်ကိုကြည့်ကာ စကား ပြောနေကြသည်ကို သတိထားမိနေကြသည်။

'သူ့လူတွေပြောပြောနေတာ ကျွန်တော်ကြားဖူးတယ်။ ဗိုလ်အိမ်ဟာ အလွန်ကို သတ္တိကောင်းတယ် . . . တဲ့' ဟု အရာခံဗိုလ်ကလေးက မဝံ့မရဲဖြင့် ပြောသည်။ သူတို့အားလုံး ဗိုလ်အိမ်အပေါ်မှာ အရမ်းလေးစားကြတယ်'

'အဲဒီလေးစားမှုဟာ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ဟာပဲ' ဟု ရိုက်ခတ် ပြောသည်။ ကိုယ်က ဗိုလ်အိမ်အကြောင်းကို တခြားလူတွေထက် ပိုပြီးသိတယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ကိုယ်တို့ အင်နာပိုလစ်တစ်မှာ ပထမနှစ်ကျောင်းသားဘဝတုန်းက အတူတူပဲ . . . အဲဒီနှစ် ကပဲ ရေတပ်သိပ္ပံတက္ကသိုလ်ကို စပြီးတည်ထောင်လာခဲ့တာ . . . မကြာခင်ကိုစစ်ပွဲမှာ တို့နှစ်ယောက်ဟာ အရာခံဗိုလ်တွေပေါ့ . . . အဲဒီတုန်းက သူဟာ ရန်သူတွေရဲ့ အမြောက်တွေကိုတက်ပြီး မျက်ဆီးဖို့ လုပ်ခဲ့တယ်။ သူ့အနေနဲ့ ထူးခြားတဲ့သတ္တိကို ပြခဲ့တဲ့လူပဲ'

'အဲဒီသတ္တိမျိုးကို ကျွန်တော်လည်း ရချင်တယ်။ ရလိမ့်မယ်လို့လည်း မျှော်လင့် မိပါတယ်' ဟု အရာခံဗိုလ်က ကမ်းခြေဘက်သို့ မျှော်ကြည့်နေရင်းမှပြောသည်။ 'ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဗိုလ်အိမ်ဆီက ရော-ဗိုလ်ရိုက်ခတ်ဆီကပါ လေ့လာဖို့ အများကြီး

ရှိနေဦးမှာပါ'

သူ့သတ္တိမျိုးက သင်ယူလိုရမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကိုယ်ထင်တယ် - မစ္စတာဟာရစ္စ' ဟု ရိုက်ခတ် ပြန်ပြောသည်။ 'လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက ဗိုလ်အိမ်ရဲ့ဘေးကြီးဟာ ပျိုရိုကစ္စအင်ဒီးယန်းတွေက အရှေ့ပိုင်း ကွန်နက်တိကပ်ပြည်နယ်ထဲက ရွာတစ်ရွာကို ပင်တိုက်ရာမှ မမ်းမိသွားတယ်။ နောက်နှစ်အနည်းငယ်ကြာတော့ သူဟာ အိုင်ရီကစ္စ 'ပင်ဒီးယန်းသတ္တိခဲတွေကို ဦးဆောင်ပြီး တခြားရွာတစ်ရွာကို ဝင်တိုက်ခဲ့ကြတယ်'

'နောက်ပိုင်းမှာ သူဟာ သူ့ဇာတိမြေကို ပြန်လာခဲ့တယ်။ သူနဲ့အတူ အင်ဒီးယန်း ကပြားသားတစ်ယောက် ပါလာခဲ့တယ်။ အဲဒီသားဟာ ဗိုလ်အိမ်ခံရဲ့ အမိုးဖြစ်လာ ပဲ့တယ် . . .'

ရိုက်ခတ်၏စကားသည် လူငယ်အရာခံဗိုလ်ကလေးအတွက် အံ့အားသင့်စရာ လည်းဖြစ်ရ၏။ အားရကျေနပ်စရာလည်း ဖြစ်ရ၏။ သူသည် ဗိုလ်အိမ်အား အားကျ လေးစားသော မျက်နှာထားဖြင့် လှမ်းကြည့်နေရာမှ 'အဲဒါတွေကို ကျွန်တော် မသိခဲ့ ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ အခုလိုဆိုတော့ ဗိုလ်အိမ်ဟာ ထူးခြားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေ ကာပေါ့' ဟု ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

'မင်းထင်သလို ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်ပေလိမ့်မယ်' ဟု ရိုက်ခတ်ပြန်ပြောသည်။ သူသည် သူ့သိထားသမျှကို ဆက်၍ပြောရန် သင့် မသင့် စဉ်းစားနေသည်။ 'ဗိုလ်အိမ် ဟာ အလွန်ချမ်းသာတဲ့ ကုန်သည်မိသားစု မွေးဖွားလာတဲ့လူ . . . ပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ ငေးကြီးလို တော်လှန်ပုန်ကန်ချင်စိတ်ရှိတယ်။ အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မှာ သူငယ်ဘဝ ဂျစ်သူကို လက်ထပ်ဖို့ အိမ်ကထွက်ပြေးသွားတယ်။ သူ့ချစ်သူကလည်း အသက်ဆယ့် ငါးပြောက်နှစ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ သူနဲ့သက်တူရွယ်တူပေါ့။ သူ့ချစ်သူဟာ ကြော့ကွရာအဖြစ်နဲ့ ပေးဆုံးခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအဖြစ်အတွက် ဗိုလ်အိမ်ဟာ အခုအချိန်အထိ သူ့ကိုယ်သူ ပြေစိတ်တင်နေတုန်းပဲလို့ထင်တယ်'

အရာခံဗိုလ်ကလေးသည် ရိုက်ခတ်မှ ဆက်ပြောမည့်စကားကို မျှော်လင့်ချက် ပြီးစွာဖြင့် စောင့်စားလျက်ရှိ၏။ တစ်ဖက်မှ ရုတ်တရက် ဆက်ပြောသည့်အခါ ပြော လာအောင် မေးလိုမြန်းလိုသည့်စိတ်က ဖြစ်လာသည်။ သို့သော်လည်း သူ မမေးရဲ့၊ မျောက်ဆုံးတဲ့မူ သူ့ပါးစပ်မှ 'ကြားရတာ ဝမ်းနည်းစရာပဲ' ဟု စကားတစ်စွန်း ကျက်လာသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ စိတ်ထိခိုက်စရာပဲ၊ လမစေခင် ကလေးမွေးရမယ့်အဖြစ်နဲ့ ရင်ဆိုင် မျက်အတွက် ပြစ်လာရတဲ့ကိစ္စပဲ' ဟု ရိုက်ခတ် ဆက်ပြောသည်။ 'မုန့်တိုင်းကျွန်တော့် ပြည်ရဲ့ သန်းခေါင်ကျော်အချိန်မှာ သူဟာ သူ့မိန်းမကို ဆရာဝန်ဆီပို့ပေးဖို့ မြင်ရတာနဲ့ ပြက်လာတယ်။ သစ်တောထဲက လမ်းတစ်လမ်းပေါ်မှာ မြင်းရထားမှာအစွဲသွားတယ်။

သူ့သားလေးကတော့ အသက်ရှင်တယ်။ သူ့မိနိုးမကတော့ အသက်ဆုံးသွားရှာတယ်။ ရိုက်စံသည် စကားကို မဆက်သေးပဲ ရပ်နေသည်။ ပြောရန် သင့် မသင့် စဉ်းစား ချိန်ဆနေသည့် သဘောဖြစ်သည်။ 'အခုပြောမှာကတော့ ကိုယ့်အထင်ပါ။ သူ့ရဲ့သတ္တိဟာ အဲဒီအဖြစ်က ပေါက်ဖူးလာတာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်။ သူ့ချစ်တဲ့သူ ဆုံးသွားကတည်းက သူဟာ သူ့အသက်သူ တန်ဖိုးမထားတော့တာ ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မယ်။'

'ဗိုလ်အိဒင်ဟာ အမြဲတန်းလိုလို သူတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ နေတာတွေ့ရတယ်။ တခြားလူတွေနဲ့ သိပ်ပြီးတရောတနေမှမနေဘူး... ခင်ဗျ။ အဲဒါကြောင့်လားတော့ မသိဘူး' ဟု အရာခံဗိုလ်ကလေးက ပြောသည်။

ရိုက်စံက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'တစ်ခါတုန်းက သူပြောဖူးတယ်... မြင်းရထား မောက်တဲ့ညက သူ့ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲခဲဖူးတယ်... တဲ့၊ အဲဒီညကစပြီး သူ့ဘုရားသခင်ကို လုံးဝအာရုံမပြုဘဲ နေလာခဲ့တာ ကြာပြီ... တဲ့၊ အဲဒီနောက် ရေတပ်ထဲဝင်တယ်။ သူ့နဲ့တပ်ထဲမှာ စသိတာ...။ စသိကတည်းက သူဟာ တခြားလူတွေနဲ့ မရောပဲ တသီးတခြားနေတတ်တဲ့ အကျင့်ရှိတာကို သတိထားမိခဲ့တယ်'

ရိုက်စံသည် အိဒင်ဆီသို့ နားမလည်နိုင်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် လှမ်းကြည့်နေသည်။ 'စဉ်းစားစရာ အကြောင်းတစ်ခုက ကိုယ့်မှာရှိလာတယ် မစ္စတာဟာရစ္စ... ဗိုလ်အိဒင်ဟာ ဟိုဂျပန်နဲ့ကျမှ ဘာကြောင့် တရင်းတနီး စကားပြောနေရတာလဲ...။ ကိုယ်တို့နဲ့ကျတော့ စကားပြောဖို့မလွယ်ဘူး'

'ဗိုလ်ရိုက်စံ...။ တပ်ကို နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ပြီး တပ်လှန့်ထားလိုက်တော့' ဗိုလ်ချုပ်မက်သူးပါရီ၏ အသံဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ရိုက်စံသည် သူ့မှတ်စုစာအုပ်နှင့် ခဲတံကိုအသင့်ကိုင်ကာ သူ့တပ်မှူးဘေးသို့ အပြေးအလွှား ရောက်သွားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ပါရီကတော့ လက်ထဲမှပုန်ပြောင်းဖြင့် ကမ်းခြေဆီသို့ ထပ်မံကြည့်ရှုနေဆဲ...။ ဂျပန်ကမ်းခြေစောင့်လှေများသည် အဖတ်ပက်တွင် ပေါ်လာနေကြသည်။ အင်အားကြီးသော ကမ်းခြေစောင့် ရွက်လှေကြီးများသည်လည်း ကျောက်ဆောင်များ နောက်ကွယ်၌ ပုန်းအောင်းနေရာမှ အလျှိုလျှိုထွက်လာကြသည်။ လှေအားလုံးသည် စစ်သင်္ဘောကြီးများဆီသို့ ဦးတည်၍လာနေခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ခည့်သည့်လှေမှ ကျူးကျော်လာသော သင်္ဘောများ၏ အရှိန်ကို မမှီနိုင်ကြချေ။

'ငါ့ရဲ့ သတိပေးချက်က "ကမ်းခြေနဲ့ မညီသည့်အဆက်အသွယ်မှမရ"၊ အဲဒါပဲ' ဟု ဗိုလ်ချုပ်ပါရီက အမိန့်ပေးသည်။ 'ပြီးတော့ ကမ်းခြေမှ လှေများ ထွက်မလာစေနဲ့' 'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဗိုလ်ချုပ်'

ဗိုလ်ရိုက်စံသည် သူ့တပ်မှူး၏ အမိန့်ကို နားလည်နာခံကြောင်း အသိပေးသည်။

ဖျတ်ခနဲ အလေးတစ်ချက်ပြုလိုက်ပြီး ရေးထားသည့် အမိန့်စာရွက်ကို ပေးရန် အရာခံဗိုလ်ကလေးဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။

သူ့လက်အောက်မှ အရာရှိငယ်သည် လှေခါးမှ ကြွကာရာ ဆင်းသွားသည်။ 'အချက်ပြ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိ၏ ကုန်းပတ်အလယ်မှ ရုံးခန်းဆီသို့ ပြေးသွားသည်။' 'က္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အရောင်မျိုးမဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အချက်ပြအလံများသည် သင်္ဘောပိုင်းနှင့် အနီးဆုံးရွက်တိုင်ထိပ်တွင် တလူလူလွင်လျက်ရှိသည်။

အရာခံဗိုလ်ကလေး ဟာရစ္စသည် လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လှည့်ကာ ဗိုလ်အိဒင်ထံ သွားသည်။ 'ဗိုလ်ရိုက်စံက ပေးလိုက်သည့်စာကို ပေးရန်ဖြစ်၏။

'ဗိုလ်ရိုက်စံက ပေးခိုင်းလိုက်တာပါ... ခင်ဗျာ'

အရာခံဗိုလ်ဟာရစ္စက စာကို ဗိုလ်ရောဘတ်အိဒင်လက်သို့ လှမ်းပေးပြီး တစ်ချက်မျှ ကလေးပြုလိုက်သည်။ အနီးကပ်ကြည့်ခွင့်ရသည့်အခါ သူသည် အိဒင်၏ မျက်နှာထက် ပု အင်ဒီးယန်းသွေး၏ အရိပ်လကွဏာများကို သတိထား၍ကြည့်သည်။

အိဒင်သည် ဟာရစ္စအား တည့်တည့်မကြည့်၊ ပေးလိုက်သည့် စာအတွက် ကျေးဇူးတင်သည့်အနေဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက် ဆက်ပြသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်ရိုက်စံရှိရာ ကက်သိုတစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ စာကို မဖတ်ခင် ပတ်ဝန်းကျင် ပင်လယ်ကမ်းခြေနှင့် ပင်လယ်ပြင်ကို တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်သည်။ သူ့အမြောက်တပ်သားများအား မမြောက်များနှင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ရန် အမိန့်ပေးတော့လေမလားဟူသော အတွေးဖြင့် ကြည့်ခြင်းဖြစ်၏။ ရုတ်တရက် အမိန့်ပေးဦးမည့် အရိပ်လကွဏာကို မမြင်ရသည့်အခါ ဂျပန် လက်ထဲမှ စာရွက်ခေါက်ကို ဖြန့်လိုက်သည် - - - -

ရောဘတ် - - - ပထမတစ်ချက်က ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို မိတ်ဆွေချင်း ရင်းနှီးတဲ့ အနေနဲ့ အကြံပြုပါရစေ...။ ကျွန်တော်ကို ကမ်းခြေထိ ချဉ်းကပ်နေတဲ့ အချိန်တာ သေးအနွယ်များတဲ့ ကာလ၏ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ကို ကယ်လာတဲ့ဂျပန်ကို အများက မမြင်မတွေ့နိုင်အောင် သူ့နေရာမှာပဲ နေပါစေ၊ သင့်တယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်...။ သူ့အတွက်ရော ကျွန်တော်တို့အတွက်ပါ ကောင်းစေချင်လို့ ပြောတာပါ။ ရောဘတ်အနေနဲ့ သူ့ကိုသင်တော်မယ့် ညွှန်ကြားချက်တွေ ပေးလိမ့်မယ်လို့ တွက်ထားပါတယ်...။ ခုတီယအချက်က ပုဂ္ဂိုလ်ရေး မေတ္တာရပ်ခံချက်တစ်ခုပါ။ ဗိုလ်ချုပ်က သံတမန်ရေးရာ အချက်အလက်တွေပေါ် အခြေခံပြီး ကျွန်တော်ကို အမိန့်ပေးထားတာရှိပါတယ်။ သူ့အမိန့်က သူ့ကိုယ်စား ပဏာမစေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု လုပ်ဖို့ပါ။ သူ့အနေနဲ့ကတော့ အဲဒီကိစ္စမှာ လူ့အသိအမြင် မခံချင်ပါဘူး။ နောက်ဆုံးကျလို့ အခြေခံဆုံးနုတ်တွင်းပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံရတော့မယ်ဆိုမှသာ သူ့အတွေးခံချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိနေပါတယ်...။ တကယ်လို့ လက်နက်ဖြင့်

ခြင်စေ၊ လက်နက်ပစ္စည်းစေ ဂျပန်တစ်ဦး သင်္ဘောပေါ်တက်လာရင် ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့်အစောင့်တပ်ဦးဆောင် ခေါ်မလာစေချင်ဘူး။ ဝိုင်းဆီးခင်ကလည်း သင်္ဘောတုလင်းပယ် လို့ ကျွန်တော်ပျော်လင့်ပါတယ် . . .

ရွှန်တော်

အိမ်ထဲမှာ ဆရာတော်ကြီးက အင်အားကောင်းကောင်းထဲသို့ ထည့်လိုက်ပြီး ဆင်တစ်ကောင် လှည့်ကြည့်သည်။ ဆင်တစ်ကောင် အခုအချိန်ထိ ကုန်းပတ်ထက်၌ ရပ်ကာ ကမ်းခြေဘက်သို့ မျှော်ကြည့်နေဆဲ . . . ။ ဆင်တစ်ကောင်ကြည့်နေရာဘက်သို့ လိုက်ကြည့်သည့်အခါ အိမ်ထဲမှာ ဖုရီတောင်ကိုမြင်ရသည်။ ဖုရီတောင်သည် ရုတ်တရက် ချက်ခြင်းကြီးထွားလာသည်ဟု ထင်ရ၏။ တောင်၏အောက်ခြေကိုလည်း ပထမဆုံးအကြိမ် မြင်တွေ့ရပြီဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း တဖြည်းဖြည်းဝင်လာနေသော အလင်းရောင်၏အောက်တွင် တောင်၏အောက်ဖက် ဆင်ခြေလျော့များသည် ပြာရှင်းမှိုင်း ဖြစ်လျက်ရှိလေရာ နံနက်ခင်းကောင်းကင်၏ ပျော့တော့တော့အရောင်နှင့် တစ်သား တည်းလို ဖြစ်နေသည်။

ဖုရီတောင်၏အလှသည် အပီအပြင်ရှိလှစွာလှ၏။ ညဘက်တွင် ဆွဲဆောင်မှု ရှိသလို အခုလိုနေ့ဘက်ကျတော့လည်း ဆွဲဆောင်မှုကအပြည့် . . . ။ သူသည် ဖုရီ ၏အလှတွင် နစ်မြေ့နေရာမှ နောက်သို့လှည့်ကာ ဆင်တစ်ကောင်ပန်းကို လှမ်းပုတ် လိုက်သည်။

'နောက် နာရီအနည်းငယ်ဆိုရင် ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ ပြဿနာတွေ ရှိလာနိုင်တယ် . . . ဆင်တစ်ကောင် ဟု အိမ်ထဲက ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြောသည်။ 'အိမ်တော့ ခင်ဗျားနေရာမှာ ခင်ဗျားပြန်နေတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တစ်ကောင် ပြန်ပြောသည်။ ကျွန်တော် အခုချက်ခြင်းပဲ သွားပါမယ် . . . ခင်ဗျာ'

'ကျွန်တော်က ဘေးကင်းပြီလို့ မပြောမချင်း ခင်ဗျား အိမ်မှာပဲနေပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ . . . မာစတာ'

ဆင်တစ်ကောင် ပထမနေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ဆင်တစ်ကောင်၏ မျက်လုံးများ ထဲတွင် ကြောက်စိတ်များကို မြင်နေရ၏။ သူသည် ဆင်တစ်ကောင်၏ ပခုံးထက်သို့ ကြင်နာ စိတ်ဖြင့် လက်တစ်ဖက် လှမ်းတင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဘေးအန္တရာယ် ထဲမှာရောက်နေကြတာပါ . . . ဆင်တစ်ကောင်၊ ဒါပေမဲ့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားကို အစွမ်းကုန်ကာကွယ်နိုင်သမျှ ကာကွယ် သွားပါမယ်'

(၄)

ပင်လယ်အော်၏အောက်ဖက်ပိုင်းရှိ ကမ်းပါးတစ်ခု၏ ထိပ်တွင် မင်းသား တာနကာ ဝါဂျီကိုသည် ဂျပန်အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးတစ်စု၏ အလယ်၌ရပ်ကာ ယိဒိုဘက် ဦးတည် လှည့်လျားနေကြသည့် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများအား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့် လျက်ရှိသည်။

နေ့ခင်းမွန်းလွဲပိုင်းအချိန်ကာလသည် တစ်ဝက်ကျိုးခဲ့ပြီ။ သူတို့လူစုသည် သူတို့ ပြင်ပကမ်းခြေစောင့်လေ့များနှင့် ရွက်သင်္ဘောများ၏ အရာမရောက်သော လှုပ်ရှား ပုံများကို မြင်နေရ၏။ စစ်သင်္ဘောများဆီမှ မီးခိုးလုံးကြီးများသည် မိုးကောင်းကင်ဆီသို့ တိုးတက်သွားနေကြသည်။ ကမ်းခြေအမြောက်တပ်များဆီမှ သတိပေး ပစ်ခတ်သံများ လည်း အဆက်မပြတ် ပေါ်နေသော်လည်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဂေဟဓိတ်စစ်သင်္ဘော များ၏ အချိန်အဟုန်ကို မဟန့်တားနိုင်ခဲ့ကြချေ။

'သူတို့က ပင်လယ်အော်ထဲကို ထိုးဖောက်ပြီး ဝင်လာနေကြပြီ။ နိုင်ငံရပ်ခြား ပိုင်းတစ်ပါးက တခြားသင်္ဘောတွေထက် ပိုပြီးအားကြီးပုံရတယ်' ဟု တောင်ဘက်သို့ ပြီးတည်သွားနေသော သင်္ဘောကြီးများကိုကြည့်နေသည့် 'ဒိုင်မျို' တစ်ဦးက ရေရွတ် လှည့်သည်။ 'သူတို့ရပ်သွားအောင် အင်အားသုံးမှ ဖြစ်တော့မယ်'

'ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ လက်နက်အင်အားသုံးပြီး သူတို့ကို ဟန့်တားဖို့ဆိုတာ မဖြစ် နိုင်ဘူး . . . အမတ်ကြီးလော့ဒ်ဒိုင်မို' ဟု မင်းသားတာနကာကပြောသည်။ 'အခု လက်တလောမှာတော့ ဒီလိုအင်အားမျိုးကို ခုခံကာကွယ်နိုင်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့မှာ လုံလောက် တာ) အင်အားမရှိသေးဘူး'

'ကျွန်တော်မျိုးတို့မှာ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားတဲ့သူရဲကောင်းတွေ မဟုတ်ဘူးတွေရှိနေတာပဲ။ သူတို့အနေနဲ့ သွေးမြေကျတိုက်ပွဲဝင်ကြမှာပါ . . .'

ဟု ထည်ဝါလှသော ဝတ်ရုံအင်္ကျီကြီးကို ဝတ်ထားသည်။ ဒိုင်မျို ကပြန်ပြောသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ဒေါသအရှိန်ဖြင့် တင်းမာခက်ထန်လျက်ရှိ၏။ 'အရှင် အဲဒီအချက်ကို တောမမေ့ပါနဲ့' ဟု ထပ်ပြောသည်။

'သူတို့ဟာ တကယ့်ကို ကုရူဇူနီ တွေပဲ။ ကောလဟာလ သတင်းတွေထဲမှာ ပြောနေကြသလို အလွန်ဆိုးဝါးမယ့် သင်္ဘောနက်တွေပဲ' ဟု ဂျပန်စစ်အရာရှိတစ်ဦး ကဆိုပြောသည်။ သူသည် လက်ပူပူအခိမ်းရောင် ပိုးသားဝတ်ရုံအင်္ကျီကြီး ဝတ်ထားပြီး ယွန်းဘိုးနက်ဦးထုပ်ဆောင်းထားသည်။ ကာမိကာစေကြောင့် ကုာလိုင်ခန့်ရဲ့ ရေတပ်ကြီးပျက်သွားသလို တန်ခိုးကြီးတဲ့ နတ်ဘုရားတွေရဲ့ လေအရှိန်နဲ့ကျမပဲ ဒီစစ် သင်္ဘောတွေ ပြေးကြလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

စာပေညာရှင်ပုံပေါက်နေသည့် ဒုတိယအရာရှိ စကားပြန်တစ်ဦးသည် သာယာ ကြည်လင်နေသော မိုးကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းတရမ်းရမ်း လှုပ်နေသည်။

'ဒီနေ့အဖို့ လေအကြီးအကျယ် တိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့လို့ ရှိုးဂန်းကောင်စီ က ညွှန်ကြားထားတဲ့အတိုင်းလုပ်ရင် သူတို့ကို ကျောက်ဆူးချနိုင်အောင်တော့ တားမြစ် နိုင်စရာရှိပါတယ်'

'ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ ဒတ်ရီဘာသာစကားကိုအသုံးပြုပြီး အမိန့်တစ်ခုကို ထုတ်ပြန် ထားခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ကို ဒီကမ်းခြေက အမြန်ဆုံးထွက်ခွာပြီး နာဂါစကီးကို သွားဖို့ နှိုင်းစေတဲ့ အမိန့်ပါ . . .'

'ငေးဗျားရေးခဲ့တဲ့ အမိန့်ကတယ်လို့အမျိုးအစားလဲ။ ဟာနီဝါရာတိုကူမာ' ဟု ဒိုင်မျို တစ်ယောက်ကမေးသည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်ပါရစေလား'

စကားပြန်ပညာရှင်သည် သူ့လက်ထဲမှ စာရွက်လိပ်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်၍ အများမြင်သာအောင် ဖြန့်ပြသည်။ စာရွက်ပေါ်တွင် ရေးထားသည့် ဒတ်ရီ ဘာသာစကား စာလုံးကြီးများမှာ အဝေးကလှမ်း၍ ဖတ်နိုင်လောက်အောင် ကြီးမား လှပေ၏။ အမိန့်စာတွင် ရေးထားသည်မှာ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများ နာဂါစကီးသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားရန် ရာဇဝံပေးထားသည်။

နာဂါစကီးမှာ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ တောင်ပိုင်းအကျဆုံးနေရာ၌ တည်ရှိသော သင်္ဘော ဆိပ်ဖြူဖြစ်၍ ရာစုခေတ်နှစ်ခေတ်မျှ နိုင်ငံခြားသားများကို လုံးဝ အဝင်မခံခဲ့သော ခြံ ဖြစ်၏။ ယခုအခါတွင်မူ ဤခြံ၌ နယ်သာလန်နိုင်ငံမှ ကုန်သည် လက်တစ်ဆုပ်စာကို ကုန်သွယ်ခွင့်ပြုထားသည်သာမက အနောက်တိုင်းနိုင်ငံအချို့နှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ် ခြင်းကိုပါ လုပ်ဆောင်လျက်ရှိလေသည်။

'မင်းရဲ့အမိန့်စာဟာ ဥပေက္ခာအပြစ်ရမှာ သေချာတယ် ဟာနီဝါယာ-ဆန်'

ဟု အမတ်ကြီးလော့ဒ်ဒိုင်ဇိုက ခက်ထန်မာကြောသော အသံဖြင့် ပြောသည်။ 'ဒီအမိန့် စာဟာ အသုံးဝင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စက ကျွန်ုပ်ရဲ့တာဝန်ဖြစ်ပါတယ် . . . အမတ်ကြီး' ဟု ကားပြန်က သူ၏အမိန့်စာ စာရွှန်တော်ကို ပြန်လှုပ်နေရာမှ အမတ်ကြီးဘက်သို့ ကြိမ်ရက်၍ ဦးညွတ်ကာ ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့ ဒီအမိန့်စာရေးဖို့ ညွှန်ကြားခဲ့ ပါတယ်။ ဒီအမိန့်စာဟာ အနည်းဆုံး ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အခြေအနေကိုတော့ ပေါ်ပြနိုင်မှာပါ'

'ကမ်ကောင်း အကြောင်းမလှလေတော့ အမတ်ကြီးလော့ဒ်ဒိုင်ဇိုက မှန်နေတယ်' ဟု မင်းသားတာနာကာက ပြောသည်။ မင်းသားသည် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများ ကို လှမ်းကြည့်နေကြသည့် ဒိုင်မျို များအား လှည့်ကြည့်သည်။ 'အမေရိကန်တွေ မှာ အမြောက်တွေ အများကြီး ရှိနေပါတယ်။ အခု ရေးထားတဲ့ တောင်းဆိုချက်မျိုးကို လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဒါပေမဲ့လို့ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ခုခံတိုက်ခိုက်ဖို့ အသင့်ရှိနေတယ်ဆိုတာကို မျှန်သူတွေသိအောင်ပြရမယ်' မကြာခင်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကြ ရမယ့်ပုံမယ်' ဟု အမတ်ကြီးလော့ဒ်ဒိုင်ဇိုက မင်းသားတာနာကာအား ပြန်ပြောသည်။ 'လျှောက် သူသည် သူ့လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကမ်းပါးထိပ်တလျှောက်ရှိ ခြေလျင်တပ်သား များနှင့် မြင်းတပ်သားများဘက်သို့ လက်တွေ့ယမ်းပြသည်။

'ကျွန်ုပ်တို့မှာ တပ်သားနှစ်သောင်းရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်ပိုင်း နယ်မြေတွေနဲ့ တခြား ကျွန်ုပ်မြေတွေထဲက စုထားတာပဲရှိတယ်။ ဒီလူတွေထဲမှာ လူရိုင်းတွေကိုရော သူတို့ရဲ့ ဝယ်ယူပုံပျက်တွေကိုပါ ကြောက်မမယ့်လူ တစ်ဦးမှမရှိဘူး'

တပ်သားများသည် ရိုးရာတူ အုပ်စုဝင်ချင်း ကိုယ့်အုပ်စုနှင့်ကိုယ် တန်းစီ၍ ရပ် ကြပ်ကြခြင်းဖြစ်၏။ လန်ကွတ်တီဝတ် လယ်သမားများသည် ရှေးဟောင်းအမြောက်ကြီး များကို တပင်တပန်းဆွဲယူကာ စစ်သားများကြားတွင် နေရာချထားပေးလျက်ရှိသည်။ ကမ်းရိုးတန်းတလျှောက်တွင် ရောင်စုံရွက်ထည် လိုက်ကာကြီးများကို လိုက်၍ စိုက်ထူ မြေကြာသည်။ စစ်သားများနှင့်လက်နက်များကို ပင်လယ်အော်ဘက်မှ မမြင်အောင် ကာကွယ် ပြုလုပ်နေကြခြင်းဖြစ်၏။

ပိနစ်အနည်းငယ်မျှအတွင်း သားရေနှင့်သတ္တု မျှပ်ဝတ်တန်ဆာဝတ် တပ်သားများ ပါဝင်သော တပ်ခွဲများသည် တောင်စောင်းများ တလျှောက်ဆင်းလာနေကြသည်။ ထို တပ်ခွဲများသည် မိုန်းများ၊ လုံများ၊ လေးနှင့်ဖြားများ ကိုင်ဆောင်ကြသည့် တပ်သား များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်၍ တပ်ခွဲတစ်ချို့မှာ ရှေးဟောင်းပြောင်းရှည် မတ်ခကူ များကိုကိုင်များဖြစ်သည်။ သူတို့ကျတော့ သေနတ်များကို ပရုံးများပေါ်၌ ထား၍

တန်းစီပြီး လျှောက်လာနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အခုချက်ခြင်း ပြောင်းပြောင်းတင်းတင်း ထွက်တိုက်လိုက်တော့ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အကျိုးမရှိနိုင်ပေဘူး ဟု မင်းသားတာနာကာက သူတို့အင်အားကို စနစ်တကျကြည့်ပုံ သုံးသပ်ပြီး ပြောသည်။ 'အမေရိကန်အမြောက်တွေနဲ့ သေနတ်တွေဟာ သိပ်အားကောင်းတယ်။ အရေအတွက်အားဖြင့် နည်းကောင်းနည်းပေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့လိုသင်္ဘောတွေကို ဦးဆောင်တဲ့လူတွေက သူတို့အင်အားကို အလွန်အမင်း ယုံကြည်ကြတယ်'

'မင်းသားတာနာကာ . . . ။ အရှင်စကားတွေဟာ အကြောင်းတွေအမျိုးမျိုး ပြုပြီး ရန်သူကိုတိုက်ဖို့ စိတ်မပါဖြစ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စကားပဲ ဟု အမတ်ကြီး လောဒ်ဒိုင်စိုက မခန့်လေးစား အမူအရာဖြင့် ပြောသည်။ 'အရှင်မင်းသားက ဒါတွေအားလုံးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ သိပ္ပာလဲ'

တာနာကာကသည် ထိုစကားကြားသည့်အခါ ဒိုင်ချို အားလှမ်းကြည့်သည်။ သူ့အား ခော်ကားမော်ကား ပြောလိုက်သော စကားအတွက် စိတ်ဆိုးဟန်မပြု 'အမတ်ကြီး လျူရူးကျွန်းမှာ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောတွေ ကျောက်ချပြီး ရုပ်နားနေတဲ့နန်းကလီလိုက်တဲ့ သတင်းတွေအရ ကျွန်ုပ်သိရတာပဲ . . . ။ အခုလောလောဆယ် သူတို့ပို့အင်အားပမာဏကို မသိရသေးဘူး။ အဲဒါကြောင့်မို့ သူတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ စတင်တိုက်ခိုက်ခြင်းဟာ ပညာအမြော်အမြင် ကင်းမဲ့ရာ ရောက်ပေလိမ့်မယ်'

'သမားမိုင်းခါးရဲ့အားဟာ အမြဲတမ်းသေချာတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ လက်နက်ပါ အားမင်းသား ဟု မျှမတ်နှယ်ဝင်လူငယ်တစ်ဦးက ပြောသည်။ ထိုလူငယ်သည် အမတ်ကြီး လောဒ်ဒိုင်စို၏ဘေး၌ ရေငုံနှုတ်လုပ်၍ ရပ်နေသူဖြစ်၏။ အခုမှသာ သူသည် စကားဝင်ပြောခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူသည် စကားကို မဆက်သေးပဲ တာနာကာအား မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြူစူးစူးရဲရဲကြည့်လျက်ရှိသည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်သည် သူ့ခါး၌ ချိတ်ထားသည့် ဓားရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ 'စပြီးတိုက်တဲ့ အလုပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ကသာ ပထမဆုံး စသင့်ပါတယ် . . . အရှင် ဟုထပ်ပြောသည်။

ဤလူငယ်၏ ကြန့်အင်လက္ခဏာနှင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ သူ့ဘေးရှိ အဖိုးအိုနုတူနေသည်မှာ သိသာထင်ရှားလှပေ၏။ သူသည် စကားအဆုံးတွင် သူပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူများအား စိန်ခေါ်ချင်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ထို့နောက် . . . 'အခုဒီမှာ ရှိနေကြတဲ့ လူအားလုံးထဲက အများစုဟာ မိမိတို့အသက်တွေကို တိုင်းပြုပုံအတွက် စွန့်လွှတ်ဖို့ ပံ့ပိုးကြမယ် မထင်ပါဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မြင်မြတ်တဲ့ နယ်မြေကို

ကံကွယ်တဲ့နေရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ကြောက်စိတ်ကင်းမဲ့ကြတယ်ဆိုတာ ရန်သူတွေ ပါလွှားစေရမယ်'

'ကျွန်ုပ်ရဲ့သား ယာကာမိုချီရဲ့ စိတ်ခံစားမှုတွေဟာ ခင်ဗျားတို့အားလုံးရဲ့ နှလုံးသားတွေက ထွက်လာနိုင်တဲ့ဟာတွေပါ ဟု လောဒ်ဒိုင်စိုက ပြောသည်။ 'အဲဒီတာနာကာ ကျွန်ုပ်ဝမ်းသာတာက သူ့လိုသတ္တိမျိုးရှိတဲ့လူဟာ သူနဲ့အတူတူပဲပြီး ပေးရိုကန်သင်္ဘောတွေဆီ ချဉ်းကပ်မှာ မလွဲပါဘူး'

'ဘာကြောင့် ဒီစကားကို ခင်ဗျားပြောလိုက်တာလဲ . . . အမတ်ကြီး' ဟု တာနာကာက မေးသည်။

'ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အမေရိကန်သင်္ဘောတွေပေါ်ကို ကလိန်ညက်သုံးပြီး တက်သွားနိုင်ရင် သူတို့ရဲ့တပ်မျိုး ဒါမှမဟုတ် သူတို့ရဲ့အရာရှိတွေကို ကိုက်လို့ ခုခိုက်တယ် . . . ။ အဲဒါဆိုရင် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေအနေနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ ပစ္စည်းသောထားကို မမြင်ပဲ ဘယ်နေမလဲ'

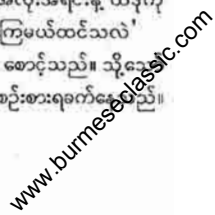
တာနာကာသည် အမတ်ကြီး၏စကားကို ပြန်လည်ချေပခြင်းမပြုမီ သူပတ်ပတ် လှည့်၍ လူအများ၏ မျက်နှာများကို အက်ခတ်သည်။ အားလုံး၏ မျက်နှာများသည် ကျယ်တညွတ်တည်းမဟုတ်။ မချေရာရှိလွန်းလှသည့် သဘောကို ဖော်ပြနေသည်။

'ကျွန်ုပ်တို့တပ်သားတွေရဲ့ သတ္တိအပေါ်မှာ ဘယ်သူကမှ သံသယမရှိကြပါဘူး။ သူတို့အားလုံးဟာ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိနဲ့ သေဖို့အဆင့်သင့်ပုံဆိုတာလည်း နားလည်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့က တိုက်ပွဲကို စတင်ပြီး ရန်သူအုန်းညှင်းငယ်ကို သတ်နိုင်ခဲ့ပြီဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့ ဒါပေမဲ့ . . . တကယ်လို့ ချက်ခြင်းရရှိလာမယ့် အကျိုးဆက်တွေက ဘာတွေ ဖြစ်လာမလဲ'

'အဲဒါဆိုရင် သူတို့အနေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ဟာ အချည်းနှီးပုံဆိုတာကို ပြုလုပ်သွားကြပြီး နောက်ဆုတ်သွားကြမှာပါ ဟု ယာကာမိုချီက ပြောသည်။ 'သူတို့က ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆက်မနှောင့်ယှက်တော့ပဲ ထားခဲ့ကြမှာပေါ့'

တာနာကာက ခေါင်းခါသည်။ 'မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူတို့အနေနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောကြားပြီးတွေနဲ့ ဒလစပ်ပစ်ခတ်ဘိုက်ခိုက်ကြမှာ သေချာတယ် . . . ။ သူတို့က သူ့နယ်ကင်းတဲ့ အကွာအဝေးကနေပြီး ပစ်ကြမှာ . . . ။ အဲဒီအခါကျရင် လူများကြီး အသက်ဆုံးရှုံးကြရမှာ။ သူတို့ဘက်က အင်အားအလုံးအရင်းနဲ့ ယိဒိုကို ပြုလုပ်ကြမှာ။ သူတို့ဝင်လာပြီဆိုရင် ယိဒိုမှာ သူတို့ ဘာတွေ ကြမယ်ထင်သလဲ'

တာနာကာသည် သူ့လူများထံမှ ပေးလာမည့် အဖြေကို စောင့်သည်။ သို့သော် . . . ။ သူ့လူများသည် သူတို့မမျှော်လင့်သော မေးခွန်းအတွက် စဉ်းစားရခက်ပေသည်။

လို့ကြောင့်လည်း မည်သည့်အရာရှိ မည်သည့် ဒိုင်မီရှီ ကမှ ထိုမေးခွန်း၏ အဖြေကို မမေးကြ။

သူတို့ ပထမဆုံးတွေ့ရမှာက သူတို့ရဲ့ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့မှုပဲ... လျှားချား ကျွန်းစုမှာ ရှိနေကြတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ သူလျှို့တွေဆီက ရတဲ့သတင်းအရဆိုရင် အမေရိကန် တွေအနေနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ ယီဒိုရဲတိုက်မှာ စံနေတော်ပူ တယ်လို့ ထင်နေကြတယ်။ အဲဒီအထင်ကြောင့်လည်း သူတို့ဟာ ဒီနေရာကို လာကြ တာ။ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရင်ဆီကို သူတို့စာတစ်စောင် ပေးခဲ့ရုံတယ်။ စာထဲမှာက ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရင်ကို စော်ကားတဲ့ တောင်ဆိုးချက်တွေပဲတယ်...'

'တကယ်လို့ ကမ်းခြေကိုကပ်မိရင် ယီဒိုရဲတိုက်ကိုသွားကြမှာပဲ။ ရဲတိုက်ကို ရောက်သွားရင်တော့ အဲဒီရဲတိုက်ဟာ ရှိကုန်း 'နေထိုင်ရာ ရဲတိုက်ပါလားဆိုတာ သိသွား လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့လို့ ရှိကုန်းဟာ အလွန်အမင်း မမာမကျန်းဖြစ်ပြီး ကွယ်လွန်ဖို့ နီးနေပြီ ဆိုတာကို သိသွားကြလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အခိုးရအုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီ အားနည်းနေတာရယ်။ သူတို့ကို ဘယ်လိုခွခံတိုက်ခိုက်ရမလဲဆိုတာ မဆုံးဖြတ်နိုင် ဖြစ်နေတာရယ်ကို သိသွားကြတော့မယ်'

သူတို့ ယီဒိုကို ဘယ်တော့မှမရောက်ဘူး'ဟု လော့ဒ်ဒိုင်ဇိုက ပြောသည်။ 'တိုက် ပွဲဝင်မယ့် လူတွေကို ပတ်ဝန်းကျင်နယ်မြေက အမြန်ဆုံးလာကြဖို့ ဆင့်ခေါ်ထားပြီးပြီ။ အရှေ့၊ မြောက်ပိုင်း၊ တောင်ပိုင်း၊ အနောက်ပိုင်းက တိုက်ပွဲဝင်မယ့်လူတွေ အဆက် မပြတ် ရောက်လာနေကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ဒီကမ်းပါးတွေကို ကာကွယ်ဖို့ စစ်သည် တစ်သိန်းရှိလာလိမ့်မယ်'

'ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အခုထက်ထိ သူတို့သင်္ဘောတွေနဲ့ လက်နက်တွေရဲ့ စွမ်းအား ကြီးမားမှုကို နားမလည်ကြသေးဘူး'ဟု တာနာကက ပြောသည်။ 'သူတို့ဘက်က ကမ်းပေါ်တက်မိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှာ အမြောက်တွေ သေနတ်တွေ အနည်းငယ်ပဲရှိတာကို သိသွားကြတော့မယ်။ လက်နက်တွေအားလုံးဟာ အသေးစား၊ တွေ့ချည်း ဖြစ်ရုံမကဘူး ထိရောက်မှု လုံးဝမရှိနိုင်ဘူးဆိုတာကိုပါ သိကုန်ကြတော့မယ်။ သူတို့လက်နက်တွေကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က မယှဉ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့အချက်ကိုလည်း သိကုန် ကြတော့မယ်'

တာနာကကသည် စကားကိုဖြတ်ကာ မတ်စောက်သော ကမ်းနဖူးတလျောက်ရှိ ရွက်ထည်လိုက်ကာများကို ချွတ်ကြည့်နေသည်။ 'သူတို့အနေနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ကမ်းရိုးတန်း၊

Sho gun - ရိုးကုန်း၊ သားခွင့်မြေးဆက် ရာထူးအရိုက်အဖျား ဆက်ခံခွင့်ရှိသော ဂျပန်စော်ခေမား၊ ပတ်ချုပ်

ပထမကွယ်ရေးစနစ်ရဲ့ အားနည်းမှုအားလုံးကိုလည်း တွေ့သွားကြတော့မယ်။ သူတို့ ပြန်နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ အားနည်းချက်တွေကိုရော ဟို . . . လိုက် ကာတွေရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ အင်အားလုံးဝမရှိဘူးဆိုတာကိုပါ သိမြင်ကုန်ကြတော့မယ်။ 'အဲသလိုသိသွားရင် သူတို့ဟာ သူတို့နိုင်ငံကို အမြန်ဆုံးပြန်သွားပြီး အခုထက် ပထမပေါင်းများစွာ အားကြီးတဲ့တပ်ကြီးနဲ့ တစ်နိုင်ငံလုံးကို အနိုင်ရအောင်တိုက်ဖို့ အား ပိုတဲ့ကြတော့မယ်။ ဒတ်ချီတွေက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြသွားတဲ့ ဟာမျိုးတွေဖြစ်လာ တော့မယ်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ကာကွယ်ရေးစနစ်တွေကို တိုးတက်အောင် ကုပ်ထားဖို့ အချိန်လိုတယ် . . .'

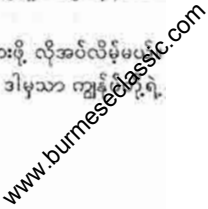
ကျွန်ုပ်တို့ နိပ္ပန်စစ်သည်တွေဟာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့မြေကို ကာကွယ်ဖို့ ပြုပြင်အဆင်သင့်ပါ'ဟု ဝတ်ရဲဂျာနီကြီးဝတ်ထားသည့် လော့ဒ်ဒိုင်ဇိုအိန္ဒိယ ဒိုင်မီရှီ ပြောသည်။ 'အခုလည်း သူတို့ဟာ အဆင်သင့်ရှိနေကြတာပဲ မဟုတ်လား' မင်းသားတာနာကကတော့ ထိုသူများ၏ စကားကို သူ သဘောမတူ၊ လက် ကြောင်း ပြတ်သားစွာပင် ခေါင်းခါ၍ငြင်းသည်။ 'နိပ္ပန်နိုင်ငံဟာ ကမ္ဘာကြီးနဲ့အဆက် ကြီးပြီး တံခါးပိတ်ထားခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာ ရှိသွားခဲ့ပြီ။ ဒီကာလတလျောက်လုံး ပြုပြင်ချစ်ခင်နေတာပါ။ အဲဒီတော့ ကျွန်ုပ်တို့စစ်သည်တွေဟာ စစ်ပွဲအတွေ့အကြုံမရှိ မှုကကြာပြီး ကြံ့ခိုင်မှုကလည်း သိပ်နည်းနေပြီ . . .'

'သူတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲဝင်လိုစိတ်ဟာ နိမ့်နေတယ်။ သူတို့ရဲ့ လုံတွေနဲ့ မတ်စကက် တွေပတ်တွေလည်း သံချေးတက်ကုန်ပြီ။ သူတို့မြားတွေမှာလည်း အမွှေးအတောင် မရှိတော့ဘူး။ ရန်သူသင်္ဘောတွေရဲ့ ရဲရင့်မှုနဲ့ပတ်သက်လို့ကလည်း တိုက်ချင်ခိုက် ချုပ်စိတ် အကြီးအကျယ်ပြင်းပြနေတဲ့အကြောင်းကို ဂေ-ဂျင် တွေက ပြနေတယ်'

'မင်းသားအနေနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ရန်သူလူရိုင်းတွေကို လုံးဝခွခံတိုက်ခိုက် ပြုပြင်ပြုန်း ခြင်းချက်မရှိ။ အလျော့ပေးဖို့ လက်နက်ချဖို့ အကြံပြုနေတာလား . . .'

ပုဂံဘက်ကမျိုးချိက ဆော်ပြောသည်။ 'မင်းသားက လုံးဝအညံ့ခံ အရုံးပေးဖို့ တိုက်တွန်း ပြတာကိုး' 'အဲဒါ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့က လူရိုင်းတွေကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက် ပြုပြင်ချင်သွားအောင် လုပ်လိုက်ကြရင် ကျွန်ုပ်တို့ပြည်သူတွေရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ ပုဂံကဲ့ရဲတော့မယ် . . . အဲသလိုဖြစ်ရင် အခြေအနေတွေ ရှုပ်ထွေးကုန်မယ်။ ပထမလူနိမ့်ကနိမ့်တွေတောင်မှ ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိတယ်'

'အဲဒါကြောင့်မို့ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က ရန်သူကို လှည့်စားဖို့ လိုအပ်လိမ့်မလား' ဟုတွေ့နဲ့ လိမ္မာပါးနပ်စွာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးဖို့လိုမယ် . . . ဒါမှသာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့

အင်အားအစစ်အမှန်ကို သူတို့မသိအောင် ရောင်လို့ရမှာ'

'အဲဒီနည်းဟာ အန္တရာယ်များတယ်... မင်းသား' ဟု လောဘီဒိုင်ဇိုက ကြားဖြတ် ပြောသည်။ 'တကယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့က သူ့ရဲဘော်ကြောင်းသိသွားလို့ လုပ်လိုက်ရင် ရန်သူ တွေအနေနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အားနည်းချက်ကို သိသွားကြမှာ သေချာတယ်။ ဒီတော့ကား အင်အားသုံးမှုကို စွန့်ပယ်လိုက်ရင် ရှေးခြင်းတစ်မျိုး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ လမ်းမှားကိုလှည့်မိရင် ရန်သူရိုင်းတွေဘက်က ယိဒိုကို လွယ်လွယ် ကလေးနဲ့ သိမ်းသွားလိမ့်မယ်လို့မျှား မတွေ့မိဘူးလား... 'ဟု တာနာကကားက လေသံ အေးအေးဖြင့် ပြန်မေးသည်။ သူသည် အနက်ရောင်စစ်သင်္ဘောကြီး လေးစီးရှိရာ ပင်လယ်အော်ထဲသို့ တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်သည်။ သင်္ဘောကြီးများသည် မိမိတို့ဘက် မှရှေ့လျားနေကြသည့် ရွက်သင်္ဘောများနှင့် လှေများကြား၌ ဖြတ်၍သွားနေခြင်း ပေတည်း။

'ဟိုမှာ ကြည့်ကြပါဦး... 'ဟု တာနာကကားက ပြောသည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့ မြို့တော်ကြီး အတွက် ရိက္ခာတင် လှေတွေ၊ တုန့်ကင်းတွေ သွားလိုက် ပြန်လိုက် လုပ်နေကြတာ အများကြီးပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့ကြီးကို ကျော့ဖို့အတွက် သွားလာနေကြရတာ။ ရန်သူ ဘက်က ကျွန်ုပ်တို့မြို့ရဲ့ စားစရာတွေဟာ ပင်လယ်ဘက်က ဝင်လာနေကြတယ်ဆိုတာ မသိပဲ ဘယ်နေမလဲ။ အဲဒီတော့ သူတို့သင်္ဘောကြီးတွေနဲ့ တစ်ချက်ကလေး ပိတ်ဆို့ လိုက်ရင် ယိဒိုက လူတစ်သန်းဟာ အစာပြတ်လုနီးပါးဖြစ်ကုန်မှာ သေချာတယ်'

'မင်းသားရဲ့စကားဟာ မှန်ချင်လည်း မှန်မှာပဲ' ဟု ယာကာမိုချိုက ဒေါသဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ သူသည် ရှေ့သို့တိုးလာပြီး မင်းသားတာနာကကားနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ရပ်နေသည်။ 'ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ငတ်သေရတာထက် တိုက်ပွဲဝင်ပြီး ခေါ်ရတာ ပိုကောင်းတယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ သာမန် ဆာမူရိုင်းအစောင့်တစ်ယောက်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်ပြီး လူရိုင်းသင်္ဘောတွေဆီ လွှတ်မယ့် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နဲ့လိုက်ဖို့ ဆန္ဒပြုခဲ့တာပေါ့'

ယာကာမိုချိုသည် စကားကိုဖြတ်၍ရုပ်ကား သူ့ခါးရှိ ခါးအိမ်ထဲမှ ခါးကို သူ၏ ကိုမိုနိုဝတ်စုံထဲသို့ ထိုးသွင်းကာ ဖုံးကွယ်ထားလိုက်ပြီး တာနာကကားအား ဒေါသဖြင့် စူးစူးရှရှကြည့်နေသည်။ 'တကယ်လို့သာ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းခေါင်းဆောင်တွေ ပေါ်လာလို့ကတော့ တစ်ယောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ရသလောက် အခွင့်အလမ်းကိုသုံးပြီး သတ် မှာပဲ။ အမြန်ဆုံးသတ်နိုင်အောင် ဒီပုံစံအတိုင်းပဲ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားမယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ နိပုန်နိုင်ငံကို ကယ်တင်ရတော့မယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ရဲဝံ့ ပြတ်သားဖို့လိုမယ်လို့ ယုံကြည်တယ်' ဟုပြောသည်။

ပင်းသားတာနာကကားသည် တိတ်ဆိတ်စွာရပ်၍ သူ့အားကြည့်နေကြသော များမတ်နွယ်ဝင် လူငယ်များ၏ ရင်ဆိုင်မှုကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ရင်ဆိုင်ပြီး ပြန်ကြည့်နေသည်။ 'ကိုယ့်နောက် သူသည် လောဘီဒိုင်ဇိုဘက်လှည့်၍ တစ်ချက်မျှ ဦးညွှတ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် မလျှားရွေးပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဟု ကိုယ်အမူအရာဖြင့် ပြလိုက်သည်။

'ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်းပဲ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ လေ့နဲ့လိုက်မယ်။ အစောင့် ကပ်သားတစ်ယောက်လို့ ရုပ်ဖျက်ပြီးလိုက်မှာ... 'ဟု တာနာကကားက အားလုံးကို ပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်လုပ်နိုင်သမျှကို အစွမ်းကုန်လုပ်သွားဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ ပထမ သူတစ်ယောက်တော့ အချိန်မကျသေးခင်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က ခါးလုံးဝ မသုံး ပါ။ . . '

'ဘယ်သူ့ဗားလို့ ဘယ်သူ့မှန်တယ်ဆိုတာ မကြာခင် သိကြရတော့မှာပါ' ဟု ပပတ်ကြီးလောဘီဒိုင်ဇိုက ဝတ်ကျော့တန်းကျော့ အမူအရာဖြင့် ဦးခေါင်းကို မင်းသားဘက် လှည့်၍ ညွတ်လိုက်ပြီးပြောသည်။ 'ကဲ... သွားကြစို့၊ ဒီလူရိုင်းတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ပပတ်နက်တွေကို ကျွန်ုပ်တို့ရင်ဆိုင်ဖို့ အချိန်ကျပြီ'

လောဘီဒိုင်ဇိုသည် နေဝက်သို့ ချာခနဲလှည့်ကာ သူ့သားနှင့် သူ့ကိုယ်ရံတော် ကပ်သားများအား စိတ်အလွန်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် လက်ရှေ့ရမ်းပြလိုက်ပြီး ကြီး များနှင့် ချည်နေောင်ထားသည့် သူတို့မြင်းများဆီသို့ ဦးဆောင်၍ခေါ်သွားလေသည်။

... (faint Burmese text, likely bleed-through from the reverse side)

... (faint Burmese text, likely bleed-through from the reverse side)

... (faint Burmese text, likely bleed-through from the reverse side)

(၅)

နေရာယူ

ရောဘတ်အိဒင်၏ အမိန့်ပေးသံသည် ပြတ်သားစွာ ထွက်လာသည်။ သူ

။ ပြောက်တပ်သားများသည် ထုထည်ကြီးမားလှသော ခြောက်ဆယ့်လေးပေါင်ခါ

။ ပြောက်ကြီးဆီသို့ ပြေးသွားကြပြီး ပြောင်းတပ်ရန် ဖောက်ထားသည် သင်္ဘောနံရံ

။ ယပ်ကံဆီသို့ ဆွဲယူသွားကြသည်။

ကျည် . . . ထည့် . . . အသင့်ပြင်

ရောဘတ်အိဒင်ထံမှ နောက်ထပ်အမိန့်ပေးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ တပ်သား

။ သည် အမြောက်ထိုးတံကြီးများကို ယူသကဲ့သို့ ကျည်လုံးကြီးများကို သယ်သက

။ ယပ်ယူကြသည်။ သူတို့နားများကို ဝှမ်းစများဖြင့် ဆွဲသကဲ့သို့က အမြောက်များကို

။ ယပ်သင်ဖြစ်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်ထားကြသည်။

အိဒင်သည် သူ၏ ဓါးရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ အမိန့်တစ်ခုကို ထပ်ပေးသည်။

။ ပြောက်ပြောင်းဝများကို နံရံအပေါက်များမှ အပြင်သို့ ထုတ်ရန် ခေခိုင်ခြင်းဖြစ်၏။

။ ပြောက်ကြီးများသည် ဂျပန်နိုင်ငံကမ်းခြေဆီသို့ စနစ်တကျ ချိန်ရွယ်လျက် ရှိနေကြပြီ။

အိဒင်သည် သူ့တပ်သားများ၏ စံချိန်ကို သူ့အိတ်ဆောင်နာရီဖြင့် ချိန်ကိုက်

။ ပြန်နေသည်။ တပ်သားအားလုံး၏ လှုပ်ရှားမှုများသည် သတ်မှတ်ထားသော စံချိန်ကို

။ ပြန်အံ့မှီလျက်ရှိ၏။ ဈေးများစိုရွဲနေသည့် တပ်သားများသည် အမြောက်များကို

။ ကျုပ်သော ကြီးရွေးများအား လိုက်လံကြည့်ရှု စစ်ဆေးနေကြဆဲ . . . အိဒင်သည်

။ ကိုဆွဲထုတ်ကာ အားလုံးမြင်သာအောင် အပေါ်သို့ မြှောက်လိုက်ပြီး နောက်ဆုံး

။ ပြန်ကို အော်၍ပေးလိုက်သည်။

ပစ်

အမြောက်သံများသည် ဟိန်းရွှေထွက်လာသည်။ ကျည်များသည် ရည်မှန်းချက် အတိုင်း ကမ်းခြေဆီသို့ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ပြေးထွက်သွားသည်။ အမြောက်တပ်သား များသည် ကျည်များထွက်သွားပြီးနောက် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် အမြောက်များအား ပြန်လည် စစ်ဆေးနေကြသည်။

အိဒင်သည် သူ့တပ်သားများ၏ လုပ်ရပ်ကို သဘောကွလက်ခံကြောင်း ခေါင်း တစ်ချက် သတ်ပြလိုက်ပြီး အသိပေးသည်။ သူသည် အမြောက်ကြီးများကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ကြည့်ရှုစစ်ဆေးသွားရုံမျှမက အမြောက်တပ်သားများကိုလည်း ချီးမွမ်းစကား ပြောခြင်းဖြင့် အားပေးသမှုပြုခဲ့၏။

အိဒင်သည် သူ့တပ်သားများအား ဤလေ့ကျင့်မှုများကို ထွက်လာခဲ့ရသည့် ခရီးစဉ်တစ်လျှောက်လုံး နာရီပေါင်းများစွာ လေ့ကျင့်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ တပ်သားများသည် ဘယ်အချိန်ချိန်ပဲခိုင်းခိုင်း အမြင့်မားဆုံးသောစံချိန်နှင့် တာဝန်ကို ကျေပြန်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။ . .

အမြောက်အားလုံးကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုအပြီးတွင် အိဒင်သည် အမြောက် ဘစ်လက်အနီး၌ရပ်ကာ ပြောင်းဝဲတစ်လျှောက်လိုက်၍ ကမ်းခြေဆီသို့ အသေအချာ ကြည့်နေမိသည်။ ယိဒိုရေပြင်ထက်၌ ထူထပ်စွာ တည်ရှိနေသော အမဲစက်များစွာကို မြင်နေရ၏။ ဂျပန်ရေယာဉ်များပေတည်း။ ယင်းရေယာဉ်ငယ်များမှာ အလွန်နေ့ကျေး သည့် တင်ငါးလှေများနှင့် ကုန်တင်ရွက်လှေများ ဖြစ်လေသည်။

ယင်းတို့ကြား၌ အရောင်ပြောင်ပြောင်လက်လက်ရှိသည့် ကမ်းခြေစောင့်လှေများ ကိုလည်းမြင်ရ၏။ ယင်းလှေများသည် ကျွမ်းကျင်သော လေ့သမားများ၏ လှော်ခတ်မှု ကြောင့် လျှင်မြန်စွာ ရှေ့လျားလျက်ရှိကြသည်။ ထိုလှေများ နီးလာသည့်အခါ လှေ တစ်စင်းစီတွင် လှော်သူမြောက်ဦးမူရှင်ဦးအထိ ပါလာသည်ကို အိဒင်မြင်ရသည်။

လေ့သမားဂျပန်များ၏ အပေါ်ပိုင်းတွင် ဘာမှခတ်မထား၊ အားလုံးကိုယ်လုံးတီး ဖြစ်သည်။ လှေထဲ၌ တောင့်တောင့်မတ်မတ်ရပ်ကာ ရှေ့တည့်တည့်သို့ မျက်နှာပြုပြီး ရှေ့သို့ငိုက်ခြင်း၊ ငုံ့ခြင်း၊ ကုန်းခြင်း မရှိပဲ တက်များကို တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း စည်းချက် ကျကျ မှန်မှန်ငှော်ခတ်လျက်ရှိကြ၏။ လှေအားလုံးတွင် ဂျပန်အက္ခရာစာလုံးများ ပါသော အလံပေါင်းများစွာသည် ပိုင်းများဘက်၌ တဖျပ်ဖျပ်လွင့်လျက် ရှိလေသည်ကို သူ့သတိထားနေမိလေသည်။

လှေတစ်စီးချင်းပေါ်တွင် စစ်သားနှစ်ဆယ်ဆီပါသည်။ ထိုင်နေကြသော ဟို စစ်သားများအား အရာရှိနှစ်ဦးက ကြံကြပ်အုပ်ချုပ်ထားသည်။ အရာရှိနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ လှေဦးပိုင်းကွင်ရပ်နေပြီး ကျန်တစ်ဦးသည် ပိုင်း၌ရပ်နေသည်။ စစ်သားများ

၀)၀) သားရေချုပ်ဝတ်တန်ဆာများ ဝတ်ထားသည်။ လက်မောင်းပွပွ ဂျက်ကက်အင်္ကျီ များနှင့် ဘောင်းဘီပွပွများကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

အချို့သည် သူတို့လက်များတွင် မတ်စကက်သေနတ်များ ကိုယ်စီကိုင်ထားကြ ၀)၀)။ အားလုံးသည် သူတို့၏ခါးစည်းများ၌ ခါးနှစ်လက်ထိုးထားကြသည်။ မျက်စိ ၀)၀)ပါကကျည်းကျည်းနှင့် မျက်နှာများသည် ရန်လိုခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။ သူတို့၏ ၀)၀)ပုံများသည် ဟနေကြသည်။

စစ်သင်္ဘောကြီးများ၏ အင်ဂျင်စက်သံများကြောင့် တခြားဘာသံကိုမှ ပီပီ ၀)၀)ပြင် မကြားရသော်လည်း လေ့သမားများနှင့် စစ်သည်များ သံပြိုင်သီဆိုနေကြသည် ၀)၀)။ ဖိလ်ချင်းသံများသည် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများဆီသို့ ပျံ့လွင့်လာနေသည်။

အခြားလေ့တစ်စီးသည် သူ့မျက်လုံးကို ဖမ်းစားနေသည်။ ထိုလှေမှာ ဦးပိုင်းတွင် ၀)၀)ယုန်ရောင် ပန်းပွားများကို လှပစွာ ချိတ်ဆွဲ၍ တန်ဆာဆင်ထားသည်။ လှေပေါ်၌

၀)၀)ကိုင့်ဆာမူရိုင်း ဒါဇင်ဝက်ခန့် လိုက်ပါလာသည်။ သူတို့အားလုံးသည် အမေရိကန် ၀)၀)။ ဘင်ဘောများအား ရန်မူလိုသည့် မျက်နှာထားဖြင့် စူးစူးရှရှ ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့

၀)၀)။ ပိုးခေါင်းထိပ်ပိုင်းများကို ပြောင်နေအောင်ရိတ်ထားပြီး ကျစ်ဆံပြီးများကိုမှ ခွေလိပ် ၀)၀)။ ထားသည်။ ယင်းတို့ထဲတွင် အရောင်တောက်ပလှသည့် ပိုးသားဝတ်ရုံကြီးများ

၀)၀)။ တံ၍ ဘိုးနက်ဦးထုပ်ကြီးများကို ဆောင်ထားသော လက်နက်မဲ့အရာရှိတစ်စု ၀)၀)။ ပည်း အိဒင်မြင်တွေ့နေရလေသည်။

အိဒင်စောင့်ကြည့်နေခိုက်မှာပင် လေ့သမားများသည် သူတို့လှေများကို ပို၍ ၀)၀)။ ရိုက်ပြီး လှော်ခတ်နေကြသည်။ လှိုင်းတံပိုးများဖြင့် အပြင်းအထန် လှုပ်ရှားထကြ

၀)၀)။ ရိုက်နေသော ရေပြင်ကျယ်ကိုဖြတ်၍ စစ်သင်္ဘောကို အမှီလိုက်ရန် အားထုတ် ၀)၀)။ ကြံခြင်းဖြစ်၏။ နောက်တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ခန့် အားသွန်ခွန်စိုက် လှော်ခတ်အပြီးတွင်

သူတို့လှေသည် စစ်သင်္ဘော၏ ဦးပိုင်းလက်ဝဲဘက်အောက်သို့ ရောက်လာသည်။ 'သူတို့လူစု သင်္ဘောပေါ်တက်ဖို့ ကြိုးစားကြလိမ့်မယ်' ဟူသော အသံသည်

၀)၀)။ သားနားမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။ 'ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ဖို့အတွက် လိုကိုင်တပ်စု ၀)၀)။ အဆင်သင့်ပြင်ထား'

၀)၀)။ မိဒင်သည် သူ့နောက်နား၌ကပ်၍ ရပ်နေသော လက်ဖက်ရည်နှင့်ရိုက်စိအား လှည့် ၀)၀)။ လှိုသည်။ သူသည် ချက်ခြင်းနောက်ပြန်လှည့်ကာ သင်္ဘောအောက်ဖက်မှ လှေကြီး

၀)၀)။ ပျက်ခြည်အပြတ်မခံပဲ စောင့်ကြည့်ရှင်း စကားကိုဆက်ပြောသည်။ 'ကွန်ဒိုဒိုပါရီက သင်္ဘောတွေကို ပင်လယ်အော်တစ်လျှောက် ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ် ၀)၀)။ ၀)၀)။ ချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိတယ် . . . မူရောဂါမြို့ရှေ့ကျမှ ကျောက်ဆူးချရမယ့် . . .'

www.burmeseclassic.com

အဲဒီအချိန်မတိုင်ခင်မှာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာ သူ့အမိန့်ပေးထားပြီးပြီ။ တလေးတစား ဆက်ဆံမှုနဲ့ သံတမန်ပုံစံ အနေအထားမရှိရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ သဘောပေါ်တက်ခွင့် မပေးရဘူး...တဲ့။ ဒါပေမဲ့လည်း အားလုံးကို အခွမ်းကုန် ကိုယ်ပိုင်ညဏ်သုံးပြီး ဆုံးဖြတ် ရမယ်လို့လည်း မှာထားတယ်။ အသက်ဆုံးရှုံးသည်အထိ တိုက်အောင်ခိုက်အောင် လည်း လှုံ့ဆော်မပေးရဘူးလို့လည်း ပြောထားတယ်။

အိမ်သည် လျှင်မြန်စွာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး သူ့နှုတ်အနီးဆုံးသော အမြောက် တပ်သားဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ မလှမ်းမကမ်းရှိ လှုံ့များထားရာ ခုံဘက်သို့ လက်ရွှေ့ရမ်းပြလိုက်ပြီး လေးသံဖြင့်လှမ်းပြောသည်။ 'လှုံ့တွေယူကြတော့၊ အခု ဟာကမ ဘာကယ်ဖြစ်လာမယ့်ကိစ္စ'

ရေတပ်သားများသည် လှုံ့များကို တစ်ချောင်းစီ ဆွဲယူလာကြသည်။ လှုံ့သွားများ သည် နေရောင်တွင် တလက်လက် တောက်ပနေကြသည်။ သူတို့သည် လှုံ့များကို ကိုယ်စီကိုင်ကာ အိမ်အား လှမ်းကြည့်နေသည်။

'ဦးပိုင်းဘယ်ဘက်ဘေးက တက်လာနေတဲ့ လူတွေကို တွန်းချနိုင်အောင် ပြင် ထားကြ ဟု ပြောကာ ထိုနေရာနှင့် အနီးဆုံးသို့ ခေါ်သွားသည်။

သူသည် တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာနှင့်ပင် သူ့လူများအား တန်းစီ၍ နေရာချထား ပေးသည်။ အောက်ဖက်ရှိ လှေကြီးများပေါ်မှ တက်လာမည့်လူများအား လှုံ့ဖြင့် ထိုးချရန် အသင့်ပြင်ထားကြသည်။ သင်္ဘောတစ်စီးလုံးတွင် ထိုအတိုင်း လိုက်နာလုပ်ကိုင်ကြရန် အမိန့်ပေးသံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ နောက်တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သင်္ဘောပေါ်ရှိ အမြောက်စင်များနှင့် သင်္ဘောလက်ရန်းတစ်လျှောက်ရှိ လှုံ့သွားများ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေ ကြလေပြီ။

အောက်ဖက်ရှိ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသော ဂျပန်လှေကြီး၏ အလယ်တွင် အစိမ်းရောင် ပိုးသားဝတ်ရုံကြီး ဝတ်ထားသည့် အရာရှိတစ်ဦး ရပ်နေသည်။ သူသည် ရွှေရောင်တံဆိပ် တပ်ဆင်ထားသည့် ရေတပ်အရာရှိ ဦးထုပ်ကို မြင်လိုက်ရသည့်အခါ အိမ်အား အရာရှိ တစ်ဦးမှန်း ချက်ခြင်းသိသွားသည်။

သူသည် သူ့အင်္ကျီလက်မောင်းအတွင်း၌ ဝက်ယူလာသည့် စာလိပ်ကြီးကို ထုတ် ယူလိုက်ပြီး ဦးခေါင်း၏အထက်ထိ မြှောက်ကာ ဖြည့်ချလိုက်သည်။ ဆတ်စက်တီယာနီယာ သင်္ဘော၏ လှော်တက်ထိန်းဘီးများ လည်ပတ်မှုအရှိန်ဖြင့် ဂျပန်လှေကြီးသည် တ လှုပ်လှုပ်...။ သို့သော်လည်း ဂျပန်အရာရှိသည် သူ့ကိုယ်သူ လှုပ်ရှားခြင်း မဖြစ် အောင် အထူးသတိထား၍ထိန်းကာ စာရွက်လိပ်ကြီးကို ဖြန့်ပြထားသဖြင့် စာလိပ်ပေါ်မှ စာလုံးများကို အပီအပြင်မြင်နိုင်သည်။

ပထမမြင်စတွင် စာလုံးများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးထားသည်ဟု ထင်ရ၏။ ဂျပန်လည်း ဂျပန်လှေနှိုးကပ်လာသည့်အခါ စာရွက်ကြီးအပေါ်၌ ရေးထားသော စာလုံးများသည် ဥရောပနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံမှ ဘာသာစကားဖြစ်သည်ကို အိမ်သိလာရ၏။ ဂျပန်အိုက်မှာပင် ရေယက်ဘီးကြီးများကြား၌ ဆောက်လုပ်ထားသည့် ကွပ်ကဲစင် ဆီမှ ဂျပန်ရုပ် ကွန်မိုဒိုမက်သူပါရီ၏ စကားပြောသံများ ကြားလိုက်ရသည်။ စာရွက်လိပ် ကြီးပေါ်၌ ရေးထားသည့် စာလုံးများ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သူ့စကားပြန်အား ဘာသာ ပြန်ပိုင်းနေခြင်းဖြစ်၏။

'ဒတ်ချ်ဘာသာ စကားနဲ့ရေးထားတာပါ... ကွန်မိုဒို'ဟု တရုတ်နိုင်ငံဆိုင်ရာ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သားမှာပြု ဆင်မြူရယ်အမ်းစထရောင်းက ပြန်ပြောသည်။ အမ်းစထရောင်း သည် ဘာသာစကား အတော်များများကို လေ့လာတတ်ကျွမ်းသူဖြစ်၍ ဟောင်ကောင်၌ ပျံ့ပြီး စစ်သင်္ဘောများနှင့်ပါလာသည့် အမေရိကန်ရေတပ်၌ စကားပြန်အဖြစ် လိုက်ပါ လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူသည် စာလိပ်ပေါ်မှ စာတမ်းများကို တစ်ချက်မျှ ကြည့်လိုက်ပြီး စကားကို ပြန်ပြောသည်။ 'စာတမ်းမှာရေးထားတာက - ချက်ခြင်း ပြန်ထွက်သွား နိုင်ငံခြား ဝန်ထောက်ဆိုင်ရာ ဆိပ်ကမ်းမှာ ကျောက်ဆူးချခွင့် မပေးဘူး'တဲ့။

'ကျွန်တော် ဘာပြန် ပြောလိုက်ရမလဲ'

'ဘာမှ ပြန်မပြောနဲ့'ဟု ကွန်မိုဒိုပါရီက ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဝန်ထောက်ဆိုင်ရာ ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွင့်အားလုံးကို ဥပက္ခာ မပြုလို့ မဖြစ်ဘူး'

စစ်သင်္ဘောဆီမှ တုံ့ပြန်မှုမရသည့်အခါ ဂျပန်အရာရှိသည် စာရွက်လိပ်ကြီးကို ကြည့်လိုက်ကာ ပိုးကြီးဖြင့် ပြန်ချည်လိုက်သည်။ ထိုနောက် လှေပေါ်ရှိ အခြားလူများ သို့မဟုတ် အမေရိကန်သင်္ဘောသားများအား မော့ကြည့်နေသည်။ သူ၏သတင်းပေးမှုကို ဂျပန်လှေကြီးမှ ပြန်ဖြေခြင်း ခံနေရသည့်အတွက် သူသည် နောက်ထပ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို မပြုနိုင် ဖြစ်သည်။

ပထမ သူသည် ဆတ်စက်တီယာနီယာ သင်္ဘော၏ ကျောက်ဆူးကို လက်ညှိုး ပြုသည်။ ထိုနောက် ပင်လယ်အော်ဘက်သို့ ဒေါသတကြီးဖြင့် လက်ညှိုးထိုးပြ သည်။ စစ်သင်္ဘောများအား အခုချက်ခြင်း ကျောက်ဆူးနှုတ်ကာ ပင်လယ်ပြင်ဘက်သို့ ပြန်သွားဟု စေခိုင်းနေခြင်းဖြစ်၏။ သူ့တောင်းဆိုချက်ကို အပြတ်အသား သိစေရန် အတွက် သူသည် သူ့လက်ထဲမှ စာလိပ်ကြီးကို စစ်သင်္ဘောဆီသို့ တအားကုန် ပစ်တင် လိုက်သည်။ ရေတပ်သားတစ်ဦးသည် သူ့လိုကို ဘေးချားချကာ စာရွက်လိပ်ကြီးကို ကျန်၍ အိမ်အား လှမ်းပေးသည်။ အိမ်က ချက်ခြင်းပင် ကွပ်ကဲစင်ဆီသို့

တက်လာသူ၏ မျက်နှာတည့်တည့်ကို ချိန်ရှယ်ထားသည်။

'နောက်ဆုတ်'

အိဒင်က သူ့လက်ထဲမှ ဓါးဖြင့် အမြောက်တပ်သား၏ လှံကို ဘေးတစ်ဖက်သို့ တွန်းထုတ်လိုက်သည်။ တပ်သားသည် အိဒင်အား အံ့အားသင့်ပြီး ကြည့်နေသည်။ အိဒင်ကတော့ သူ့ခါးကို ဓါးအိမ်ထဲသို့ ပြန်သွင်းလိုက်ပြီး တပ်သားလက်ထဲမှ လှံကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ထိုနောက် လှံကို စောက်ထိုး ပြင်ကိုင်လိုက်သည်။

သူသည် လှံရိုးဖြင့် တက်လာနေသော ဂျပန်၏ ရင်ဘတ်ကို ချိန်ရှယ်ထားသည်။ ထိုဂျပန်မှာ ကြိုးလှေခါး၏ ထိပ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ အိဒင်သည် ထိုဂျပန်၏ ရင်ဘတ်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ထိုးချလိုက်သည်။ ဂျပန်သည် ခြေကားယား လက်ကားယား ဖြစ်ကာ အောက်ဖက်ရှိ အမြူများထနေသည် ရေထဲသို့ ကျသွားလေသည်။

'အားကို အနည်းဆုံးသုံး'

ဟု အိဒင်က နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်ပြီး သူ့လူများအား လှမ်းပြောသည်။ 'သွေးထွက်သံသို့ မဖြစ်အောင် ရှောင်ဖို့ကြိုးစား'

အိဒင်၏ လုပ်ဟန်ကို ယူကာ ကျန်သင်္ဘောသားများသည် သူတို့လှံများကို အောက်ထိုးကိုင်လိုက်ကာ တက်လာနေသော ဂျပန်များ၏ လက်များနှင့် ရင်ဘတ်များကို ထိုးချကြသည်။ ဂျပန်များသည် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အော်ဟစ်ကာ ရေထဲသို့ လန်ကျနေကြသည်။ အောက်ဖက်ရှိ ကမ်းခြေစောင့်လှေပေါ်မှ ဂျပန်များကလည်း ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ကာ လှေခါးမှ ထပ်တက်လာနေကြသည်။

ရေထဲသို့ ကျမ်းပျံကျသွားခဲ့ကြသည့် ဂျပန်များသည် ချက်ခြင်းပင် သူတို့လှေများ ပေါ်သို့ အမြန်ဆုံးတွယ်ဝက်ပြီး တက်လာကြသော်လည်း စစ်သင်္ဘောပေါ် ထပ်တက်ရန်ကား မကြိုးစားကြတော့ချေ။ အိဒင်ထံမှ ထပ်မံ၍ ထွက်လာသည့် အမိန့်အရ ရေတပ်သားတစ်ဦးသည် ကြိုးလှေကားကို တွယ်ဆင်း၍ သွားသည်။ ချိတ်ဆွဲရန် သံချိတ်များပါသော ကြိုးများကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ဂျပန်လှေနှစ်စီးသည် ဆတ်စံကွီဟန်နာနှင့်ဝေးရာသို့ ရေစီးနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားကြလေသည်။

သင်္ဘောပေါ်တက်ရန် အဖွဲ့ဝင်များပါသော လှေနှစ်စီး နောက်ဆုတ်သွားကြသည်ကို မြင်တွေ့နေရသည့်အခါ ဆတ်စံကွီဟန်နာသင်္ဘောဆီသို့ ကပ်လာနေကြသော လှေများသည် အရှိန်ကို လျှော့သွားကြသည်။

'သိပ်ကောင်းတယ်' ဟု ထိန်းကွပ်ရေးစင်ပေါ်မှ ပြောလိုက်သည့် လက်ဖက်ရည်ခင်းရိုက်စံ၏ အသံကိုကြားရသည်။ အားလုံးသတိနှင့်နေကြပြီး တို့များ ကျောက်ဆူးချတဲ့ အချိန်မှာ ဒီကောင်တွေ တို့ဆီကို ပြန်လာကြလိမ့်ဦးမယ်

အိဒင်သည် သင်္ဘောပိုင်းနှင့်ဦးပိုင်းကို ကြည့်သည်။ မစ်စစ္စပီ နှင့် ပလိုင်းမောက်

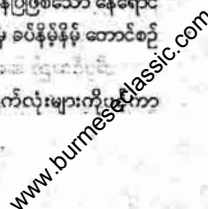
၁) ဝတ်များသာမက ဆာရာတိုဂါ သင်္ဘောတွင်လည်း လှံများကို မြင်နေရသည်။
၂) သင်္ဘောသုံးစီး၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ဂျပန်ကမ်းခြေစောင့် တပ်လှေများကိုပါ မြင်နေရသည်။ ထိုလှေပေါ်မှ လန်ကွတ်တီဝတ် ဂျပန်များ ကြိုးလှေကားဖြင့် တက်သွားနေကြသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့နေရ၏။ ထိုဂျပန်အားလုံးသည် တစ်ဖက်ရှိ ဆာရာတိုဂါ

၃) ဝတ်မှ တွန်းချနေသည့်ဒဏ် ခံနေရသည်ကိုလည်း သူ့မြင်နေရလေသည်။
အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများသည် သူတို့တာဝန်ထားသည့် ခရီးအတိုင်း ဆက်လက်ကြွတ်လျက်ရှိ၏။ စစ်သင်္ဘောလေးစီးပေါ်မှ ရေတပ်သားများနှင့် မရိုင်းတပ်သားများသည် ရန်သူပေါ်ထွက်လာပါက ဆီး၍တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားနေကြလေပြီ။
၄) ဟောင်သင်္ဘော ဆတ်စံကွီဟန်နာ သည် အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေနှင့် တစ်မိုင်ခန့်အတွင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့လေရာ ကျန်သင်္ဘောသုံးစီးသည်လည်း နောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာလာကြလေသည်။

များစွာအလှမ်းဝေးနေသေးသည့်နေရာ၌ ကျဆင်းလျက်ရှိသော မြူများကြားမှ ရှေ့သို့ထွက်နေသော မတ်စောက်စောက်ကမ်းပါးကို မြင်နေရသည်။ ထိုနေရာ၌ စံတပ်များသည် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ခံတပ်များသည် မြင်ကွင်းအတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ စစ်ရေးအရ အချက်အချာကျသော နေရာများတွင် အမြောက်များ ချထားသည်ကိုလည်း မြင်နေရ၏။ သို့တစေလည်း သူတို့သင်္ဘောများ ကမ်းပါးအောက်ခြေသို့ လှည့်ပြီး အမြောက်များနှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာရောက်ချိန်အထိ ပစ်သံခတ်သံဟူ၍ မကြားရသည့်အခါ အိဒင်သည် စိတ်သက်သာရာ ရသွားခဲ့လေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဂျပန်တို့၏ ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံနှင့်အညီ ဆောက်လုပ်ထားသည့် စစ်သားကျွန်းအိမ်များသည် သစ်ပင်များအုပ်ဆိုင်လျက်ရှိသော ကမ်းပါးအောက်ခြေ၌ ဝန်ပေါ်လာသည်။ မိမိတို့သင်္ဘောများသည် ယူရာဂါမြို့ဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာနေကြ။ အိဒင် ခန့်မှန်းသည်။ ယူရာဂါသည် မိမိတို့ သင်္ဘောလေးစီးစလုံး ကျောက်ဆူးချမှုများပြီး ခြောက်ဆယ်ပေါင်ဒါအမြောက်ကြီးများ၏ ကြီးမားသောအားကို အသုံးပြု၍ နှင့်စတင်ပစ်များကို မိအားပေးရန် အစီအစဉ်ရှိထားသည် မဟုတ်ပါလား . . .

ဆတ်စံကွီဟန်နာသင်္ဘောသည် အရှိန်ကိုလျှော့ချကာ ကမ်းဘက်သို့ ဘေးတိုက်၍ ဝင်ပြည်ဖြည်းဖြည်း ခုတ်မောင်းနေသည်။ အတော်ကြီးစောင်းနေပြီဖြစ်သော နေရောင်သည် မြူခင်းများအားဖွဲ့လိုက်ပြီဖြစ်၍ အလွန်ကွာဝေးသောနေရာမှ ဝန်ခံမိန့်မိ တောင်စဉ်ကပ်တန်းများသည် အပီအပြင် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုရှုခင်းကို သတိပြုမိလိုက်သော အိဒင်သည် သူ့မျက်လုံးများကို

တောင်စဉ်တောင်တန်းများကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ ဖုရီတောင်၏ ဆီးနှင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် အလှကို သူမြင်နေရ၏။ အနောက်ဘက်သို့ ရွှေလျားလျက်ရှိသော နေသည် ရွှေရောင်တောက်နေသော ရောင်ခြည်ဖြင့် သဘာဝရွှေခင်းများကို ပက်ဖြန့်ထားသည်။ တောင်စဉ်တောင်တန်းများ၏ အလှသည် အိဒင်၏ အာရုံကို အပြည့်အဝခွဲဆောင်နေသည်။

ထို့နောက် ချောက်ကမ်းပါးထိပ်ရှိ ခံပတ်တစ်ခုဆီမှ အမြောက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ သူသည် ရုတ်တရက် ဝပ်ချလိုက်၏။ နောက် စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှ အကြာတွင် အမြောက်သံတစ်ချက် ထပ်မံထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ မီးခိုးလုံးများသည် တလိပ်လိပ်တက်လာသည်ကို မြင်ရ၏။

အမေရိကန်စစ်သင်္ဘော လေးစင်းစလုံးသည် သူတို့ကျောက်ချရန် ရာထားသည် နေရာများဆီသို့ သတိကြီးစွာထား၍ ချဉ်းကပ်သွားလျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ပြင်းထန်ကျယ်လောင်သော အမြောက်သံများကြောင့် ဆတ်စံကွီဟန်နာ သင်္ဘော၏ ကုန်းပတ်နင်းကြမ်းဆီမှ အမိန့်ပေးသံတစ်သံ ထွက်လာသည်။ သင်္ဘောအားလုံးကို ရပ်တန့်ခိုင်းသည့် အမိန့်ပေးတည်း။

သင်္ဘောများဆီမှ သွက်လက်လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားသံများ ကြားကြရသည်။ စစ်သင်္ဘောကြီးနှစ်စီးနှင့် တိုက်ရေယာဉ်အငယ်စားများဆီမှ သံကျောက်ဆူးကြီးများသည် အေးချမ်းငြိမ်ဆိတ်နေသော ရေပြင်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲကျသွားကြသည်။ ထို့နောက် ကျောက်ဆူးကြီးများ ကျသွားရာနောက်သို့ လိုက်ပါသွားနေကြသည့် ကြေးနန်းကြိုးကြီးများ၏ အသံများသည် နားကွဲလှပတတ် ဆူညံလျက်ရှိ၏။ ကမ်းခြေဘက်ရှိ ချောက်ကမ်းပါးကြီးများဆီမှ ထွက်လာနေသည့် ပုံတင်သံများသည် ဆူညံလျက်ရှိသည်။ ကမ်းပေါ်၌ အလန်တကြားပြေးသွားနေကြသော ဂျပန်စစ်သားများကို အိဒင် မြင်နေရလေသည်။

မီးခိုးလုံးများ တလှလှထွက်နေသည့် သင်္ဘောကြီးများဆီမှ ပြုထွက်လာသော အမြောက်ဝကြီးများသည် ကမ်းဘက်သို့ တည့်မတ်စွာ ချိန်ရွယ်လျက်ရှိကြ၏။ စစ်ပုံစံတော့မည်ဟု မြိမ်းခြောက်နေသည့် ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ကမ်းပြေစောင့်လှေများပေါ်မှ လှေသမားများသည် လှုပ်ရှားလာကြသည်။ ယခင်ကထက် အပူနစ်ဆဲမြင့်ကာ သူတို့လှေများကို စစ်သင်္ဘောများဘက်သို့ ဦးတည်၍ လှေခါလာကြပြီ။ အမေရိကန်သင်္ဘောကြီးများ၏ ပတ်ပတ်လည်၌ ကျက်စားနေကြသည်။

အိဒင်သည် အမြောက်စင်ချောင်းကြည့်ပေါက်မှနေ၍ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေသော ဂျပန်လှေများကို ဂရုတစိုက်ကြည့်သည်။ လှေတိုင်းတွင် ရိက္ခာသေတ္တာများ၊ သောက်ရေ

ပျံများနှင့် ဖျာများပါလာသည်ကို တွေ့နေရ၏။ ဤလှေများသည် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောများ၏ ပတ်ပတ်လည်၌ နေရာယူ၍ ဝိုင်းထားရန် ပြင်ဆင်နေကြခြင်းပေတည်း။ ထိုပြင် လှည်း၊ သူရာဂါမြို့ရှေ့တည့်တည့်ကမ်းခြေဆီမှ ကမ်းခြေစောင့်စစ်လှေများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ကျောက်ဆူးချထားသည့် သင်္ဘောကြီးများဆီသို့ အပြင်းလှော်ခတ်လာနေသည်ကို မြင်တွေ့နေရလေ၏။

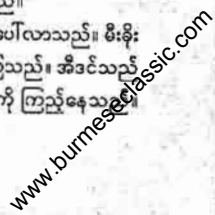
တစ်ခဏမျှအကြာတွင် ရေခွေးငွေ့ဖြင့်မောင်းသော စစ်သင်္ဘောကြီးနှစ်စီးသည် ထင်ရှင်စက်များကို သတ်လိုက်သည်။ နောက်ဖက်မှ လည်ပတ်နေသော ယက်ဘီးကြီးများသည် ရပ်သွားသည်။ ကမ်းဆီမှ ဆုဆူညံသံများကို ကြားနေရသည်။ အသံများမှာ အမျိုးမျိုးဖြစ်၏။ ဤအထဲတွင် မောင်းတီးသံများကိုပါ ကြားနေရသည်။ ပြီးတော့ စစ်သားများနှင့် အရပ်သားများ၏ အော်ဟစ်သံများနှင့် သီချင်းဆိုသံများ...

ဘုရားကျောင်းများဆီမှ ခေါင်းလောင်းသံများကိုလည်း ကြားနေရ၏။ အများကို ယူကာပေးနေသည့် သတိပေးခေါင်းလောင်းသံများကိုပေးတည်း။ ခွေးဟောင်းသံများမှာ လှည်း ဆူညံလျက်ရှိ၏။ အထုပ်များသယ်၍ ရွှေလျားနေကြသော လူတန်းရှည်ကြီးများ ပျံလည်း မြင်တွေ့နေရသည်။ သူရာဂါမြို့မှ ထွက်လာသည့် မြေလိမ်မြေကောက် လူများလမ်းပေါ်၌ လျှောက်သွားနေကြခြင်းပေတည်း။ အမြိမ်းခြောက်ခံနေရသော မြင်းရိုးတန်းနှင့် ဝေးရာသို့ ထွက်သွားနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

'ကြည့်ရတာ တအားကြီးကို ဆိုးတာပဲ... မာစတာ' ဟုသော အသံသည် ပျံပိတ်သားမှ ထွက်လာသည်။ 'သူတို့က စစ်မောင်းသံတွေတောင် ပေးနေကြပြီ' အိဒင်က သူ့ဘေးနားရှိ အမြောက်ဘေး၌ ခူးထောက်ထိုင်ကာ ပုန်းနေသော တာရီအား ငဲ့ကြည့်သည်။ ဆင်တာရီသည် ကြောက်လန့်စိတ်ဖြင့် အမြောက် ပျံပေါ်ပေါ်မှ ကမ်းပေါ်သို့ ချောင်းကြည့်နေသည်။ သင်္ဘောပတ်ပတ်လည်ရှိ ဝိုင်းရံရုံပူယာ ဂျပန်ကမ်းခြေစောင့်လှေများကို မြင်နေရသည်။

'ခင်ဗျားအနေနဲ့ အိပ်ရာပေါ်မှာပဲ ရှိနေသင့်တယ် ဆင်တာရီ' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားရဲ့အကျိုးအတွက် ခင်ဗျားဟာ ဒီမှာဖြစ်ပေါ်လာမယ့် မြင်ကွင်းများကို ကျွန်တော် မမြင်ခင် မမြင်သင့်ဘူးလို့ ထင်တယ်' တကယ်လို့ ဒီပွဲမှာ သူတို့ဘက်က တိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ရင် ကျွန်တော်တို့အားလုံး

ကြောက်စင်ကြရတော့မှာပဲ မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ရေရွက်သည်။ ချောက်ကမ်းပါးထိပ်မှ အမြောက်သံ နောက်တစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ မီးခိုးလုံးများသည် အထက်ဖက်ကောင်းကင်ဆီသို့ လှင့်တက်သွားနေကြသည်။ အိဒင်သည် မြောက်ဖက်ရှိ လှေများနှင့် အော်ဟစ်နေကြသော လှေသားများကို ကြည့်နေသည်။

ထို့နောက် သူသည် တောင်ကုန်းထိပ်များပေါ်မှ ခံတပ်များကို ကြည့်နေသည်။ ထိုနေရာ တစ်ဝိုက်တွင် လက်နက်ကိုင်စစ်သားများ စုနေကြသည်ကို ကောင်းစွာမြင်နေရ၏။

ကျွန်တော်တို့ မကြာခင် သိလာကြမှာပါ။ ခင်ဗျား ကိုယ့်နေရာ ကိုယ့်အိပ်ရာကို ပြန်သွားပါ။

ဆင်တာရိုသည် အိမ်ထဲကားကို ရှိသေ့စွာလိုက်မှာသည်။ အိမ်သည် ကမ်းခြေ၏ လှမ်းကြည့်ပြန်သည်။ ကမ်းပေါ်မှ အသံများနှင့် လူဝှံရှားမှုများကို ကြည့်ပါက ဂျပန် များသည် စစ်သင်္ဘောများအား အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ခိုက်မည့် အရိပ်လက္ခဏာ များကို မြင်နေရ၏။ သူသည် သူ့ဘေး၌ရှိနေသည့် အမြောက်တပ်သားများနှင့် မရှိ၊ တပ်သားများကို ကြည့်မိသည်။ အားလုံးသည် သူတို့ရှေ့မှ မြင်ကွင်းကို သူ့လိုပင် ကြည့်လျက်ရှိသည်ကို မြင်နေရလေသည်။

သူသည် ဓါးတွင်ချိတ်ထားသည့် ဓါး၏ ဓါးရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ အလှမ်းများစွာ ကွာဝေးသည့် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်မိသည်။ ထိုနေရာတွင် အလျှံ ဝင်ကြယ်လှပပြီး ဖြူဖွေးနေသည့် ဖူဂျီတောင်သည် အပီအပြင် အထင်းသားပေါ်လျက် ရှိသည်။ နေ့ခင်းနေ့လည်၏ ကောင်းကင်ပြာပြာသည် အပေါ်မှ အုပ်ဖုံးလျက်ရှိ၏။ ယီဒိုပင်လယ်ကျော့အတွင်း၌ ဖြစ်ပွားနေသည့် ဆူပူလှုပ်ရှားနေမှုနှင့် ဖူဂျီ၏ လှပသာသာယာ ထိုသည် နှိုင်းယှဉ်မရအောင်ပင် ကွာခြားလျက်ရှိပေသည်။

သူ့ဘေးပုတ်ပတ်လည်တွင် ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်မှုများနှင့် ချောက်ချောက်ခြားခြား ဖြစ်မှုများသည် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေဆဲ...။ သို့သော်လည်း အိမ်သည် အလှပ၊ များစွာကွာဝေးလှသည့် ဖူဂျီကို မေ့မရ။ သူ့သင်္ဘောနှင့် သူ့တပ်သားများတွင် ဘော အန္တရာယ်ရှိနေသည်ကို သူ့သိရှိနားလည်ထားသည်။ ဤကြားထဲမှပင် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်၌ သူကိုယ်တိုင် ဖူဂျီ၏ အလှပဆုံးနှင့် အထူးခြားဆုံးသော ကန်တော့ပုံ တောင်ထိပ်သို့ တက်ရလိမ့်မိုးမယ်ဟူသော အတွေးသည် သူ့စိတ်ထဲသို့ အဆက်မပြတ် ဝင်ရောက်လာနေဆဲ...။

သူ့အတွေးသည် ဤအထိသာ မြောက်သော်လည်း နောက်တွင် သူ့စိတ်ထဲသို့ အခြားအရာများ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသည်ကို သူမသိရသေး။ သူ့အတွေးသည် ဤအထိသာ မြောက်သော်လည်း နောက်တွင် သူ့စိတ်ထဲသို့ အခြားအရာများ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသည်ကို သူမသိရသေး။

မတ်ဆူရာတိုက်ဝါသည် ယီဒို၏အနောက်ဘက် မိုင်နှစ်ဆယ်အကွာ ကျေးရွာ ပျားနီရိပ်သာ၏ ပြတင်းပေါက်ရှိဂျိနန်းဆီးကို ဘေးသို့ ဆွဲဖယ်လိုက်ပြီး အလှမ်း ကွာဝေးလှသည့် ဖူဂျီတောင်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ မွန်းလွဲပိုင်းနေရောင်သည် ပျားလက်တောက်ပနေသည်ဖြစ်ရာ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ပီရမစ်ပုံသဏ္ဍာန် ပေါက် မှုမသာ ဖူဂျီတောင်၏ အလှသည် ပီပြင်လျက်ရှိ၏။

စောစောပိုင်းကတော့ ဖူဂျီသည် မြူနင်းများ လှမ်းမြို့ထားသဖြင့် အပြင်သို့ ထွက်ပြု မလာနိုင်၊ ပြာသောကောင်းကင်၏ အရောင်ကို အမှီပြုကာ မှန်တုန်တုန် ဝါးတားတား ပြုလျက်ရှိ၏။ ပြိုင်ဘက်ကင်းအောင် ဖွေးဖွေးလှပမှု ဖြူနေသော တောင်ထိပ်အောက် ပျား မီးတောင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် လက္ခဏာရပ်များဖြစ်သော ချော်ရည်စီးကြောင်းများကို မြင်နေရသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဖူဂျီတောင်သည် အချိုးအစား ပြေပြစ်လှပလွန်းလှပါ မှုမသည်။

တိုက်ဝါအဖို့တော့ ဖူဂျီတောင်၏ မြင်ကွင်းထဲ၌ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသူ ဖြစ်လေရာ ပျားတစ်လျှောက်လုံး ထည့်ဝါခန့်ငြားလွန်းလှသည့် ဖူဂျီတောင်အား ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု ပြည့်ဖြင့် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရပါသည်ဟု ဆိုပါက မှားနိုင်အံ့ မထင်ပေ။ သူသည် ဖူဂျီတောင် မကြောင်း ကောင်းစွာသိသူဖြစ်၏။ ဖူဂျီသည် အမြင်အာရုံများကို မကြာခဏ ပြောင်းလွဲအောင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသဖြင့်လည်း ကျော်ကြားလျက်ရှိခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အထဲပြန်ဝင်၊ မင့်ကိုအမြင်ခံတာဟာ မလိမ္မာရာကျလိမ့်မယ်' တိုက်ဝါ၏ အာရုံသည် လသာဆောင်အောက်သို့ ရောက်သွားသည်။ ပြောလိုက် ပျား ဤတည်းခိုရိပ်သာတွင် သူ့အား အကာအကွယ်ပေးရန် အစောင့်အဖြစ် မင်းသည် ကာနာကာက တာဝန်ချထားပေးခဲ့သည့် ဆာမူရိုင်းအကြီးအကဲဖြစ်သည်။ သူ့အထံ

တိုက်ဝါအား ပေါ့ပေါ့တန်တန် နေရကောင်းလားဟု အပြစ်တင်လိုဟန်ရှိ၏။ သူ့အား ကျဉ်းမြောင်းသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ဒေါသတကြီး ကြည့်နေသည်။

'မင့်အနေနဲ့ မင့်အခန်းထဲမှာပဲ နေရမယ်။ ခန်းဆီးတွေကိုလည်း အချိန်ရှိသမျှ ပိတ်ထားရမယ်'

အစောင့်သည် စကားအဆုံးတွင် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။ အထိုက်အလျောက်အားဖြင့် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော တည်းခိုရိပ်သာဖြစ်၏။ လူမသိ သူမသိဖြစ်အောင် ခပ်လျှိုလျှိုနေလိုသူများအတွက် ပို၍သင့်တော်သော နေရာဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် ခရီးသွားကုန်သည်များနှင့် လယ်သမားများ တည်းခိုကြသည်။ ယင်းတို့မှာ အများအားဖြင့် ခြေလျင်ခရီးသွားများနှင့် မြင်းစီးခရီးသည်များဖြစ်၏။ သူတို့သည် တစ်ညတာ တည်းခိုရေးကို ရှေ့ရသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဤနေရာမျိုးတွင် အများဆုံးတည်းခိုတတ်သူများမှာ စာပိုဒ်ခြေမြန်တော်များဖြစ်၏။ သူတို့သည် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ အပြေးအလွှား သွားနေကြသူများဖြစ်၍ ဤတည်းခိုရိပ်သာသို့ တော်ဝိုင်းဒေသမှ ရိပ်သာများတွင် တစ်ညတာမျှ ဝင်ရောက်တည်းခိုလေ့ရှိသည်။ အခုလည်း ထိုလူစု အဝင်အထွက် လုပ်နေကြသည်ကို မြင်နေရလေသည်။

တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် ဝတ်စားထားပြီး တန်းစီ၍ ချီတက်လာနေကြသည့် လေးသည်တော်များနှင့် လှိုက်စစ်သည်များကိုလည်း မြင်နေရ၏။ သူတို့သည် အရပ်လေးမျက်နှာမှ ခြေလျင်လာနေကြခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့၏ ဆာမူရိုင်းအရာရှိများသည် သူတို့၏မြင်းများပေါ်မှ ဆင်းကာ စိတ်အပန်းဖြေစရာများကို လိုက်လံရှာဖွေလျက်ရှိကြ၏။

ညနေခင်းလေထဲတွင် အသံမျိုးစုံ လိုက်ပါလာလျက်ရှိသည်။ ရိပ်သာ၏ ရှေ့ဘက် မျက်နှာစာ လသာဆောင်အပေါ်၌ ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်နှင့် မိန်းမတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို မြင်ကြရသည်အခါ အပြင်ဘက်လမ်းပေါ်၌ ရေးကြီးသူတို့ဟု သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသော ယောက်ျားများသည် အထူးအဆန်းတစ်ခုကို မြင်ကြရသည့်နယ် မော့ကြည့်ကြသည်။

'အထဲဝင်ပါတော့လေ'

အသံနှင့်အတူ အညိုရောင်ကီဖီခိုဝတ်ထားသည့် အစေအပါးမိန်းကလေး တစ်ယောက်အခန်းထဲဝင်လာသည်။ တိုက်ဝါ၏ နောက်တွင် ပင်ရပ်ကာ လက်တစ်ဖက်ကို ပန်းပေါ်လှမ်းတင်လိုက်ပြီး တိုက်ဝါအား အခန်းထဲသို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။ ခန်းဆီးများကို ကပြကာရာဆွဲပိတ်လိုက်ပြီး တိုက်ဝါဘက်လှည့်၍ ဦးညွတ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် သောကမကင်းခြင်းကို ပေါ်ပြလျက်ရှိလေသည်။

အစောင့်တွေရဲ့ အကြီးအကဲ ဂိုတာရို-ဆန်ကပြောတယ်။ တကယ်လို့များ (၁) ဦးတစ်ယောက်က ရှင့်ကို မှတ်မိသွားရင် ကျွန်မတို့အားလုံး ဘေးအန္တရာယ်နဲ့ (၂) ဖြုတ်ဖမ်းမယ် . . . တဲ့။ အတိုက်အခိုက်တောင် ခံရဖို့ရှိတယ် . . . တဲ့'

တိုက်ဝါသည် သက်ပြင်းချမိသည်။ ညကြီးမင်းကြီး ယိဒိုမ အပြေးအလွှားလာခဲ့ (၁) ည ခရီးမှာ ရှည်လွန်းလှရုံမျှမက သက်သေသင့်သက်သာမရှိလှ။ မင်းသားတာနာကာ (၂) လူချင်းအမြန်ခွဲလာပြီးနောက် သူ့အား ခန်းဆီးများ ကာရံထားသည့် နိရိမိနီခရီး (၃) ထမ်းစင်ဖြင့် သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ သူ့အားမြင်းစီးအစောင့်သုံးဦးက တာဝန်ယူ (၄) ကင့်ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

အစောင့်များက တိုက်ဝါအား မျက်နှာကို လူအများမြင်အောင် မပြုရန် အမိန့် (၁) ထားခဲ့၏။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ခဏတပြတ်သာ ရပ်နားခဲ့ရ၏။ ထိုခဏမှာ (၂) လည်း မြင်းများနှင့်အထမ်းသမား ကူလီများလဲရန် ရပ်နားခဲ့ခြင်းသာဖြစ်၏။ တစ်ခါ (၃) ရဲရဲတွင် တိုက်ဝါသည် ခန်းဆီးကို အသာလှစ်ကာ အပြင်ကိုချောင်းကြည့်လေ့ (၄) ရှိသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ညအမှောင်ထုအောက်ရှိ လမ်းမကြီးများပေါ်တွင် ချီတက် (၅) လာနေကြသော စစ်သားများကို မြင်ခဲ့ရလေသည်။

နောက်ဆုံး မိုးလင်းလူနီးပါးအချိန်တွင် သူတို့သည် သိပ်ပြီး သပ်သပ်ရပ်ရပ် (၁) သော ကျေးလက်တည်းခိုရိပ်သာတစ်ခုသို့ ဆိုက်ရောက်ကာ ရပ်နားခဲ့ကြသည်။ (၂) မှတ်က အစေအပါးမိန်းကလေးကိုလည်း အစောင့်များက ဒေသထဲမှ ရှာဖွေငှားရမ်း (၃) ပြုကြ၏။ အစေအပါးမိန်းကလေး၏ အကူအညီဖြင့် သူသည် အခန်းတစ်ခန်းထဲ၌ (၄) ဘက်ရိုးပျာတစ်ချပ်ဖြင့် အိပ်ခဲ့ရသည်။

အခန်းမှာ အခန်းကျဉ်းကလေးဖြစ်၍ ကျပ်ကျပ်သပ်သပ် နိုင်လွန်းလှသည်။ (၁) ဘာသာမိ ဖျာတစ်ချပ် စားပွဲသေးသေးနိမ့်နိမ့်တစ်လုံးနှင့် မှန်အိမ်လေး တစ်လုံးမျှသာ (၂) ရှိ။ အခန်းထဲတွင် တလှုပ်လှုပ်လျှောက်သွားနေသူမှာ အစေအပါးမိန်းကလေးတစ်ဦး (၃) ယာရှိသည်။ သူ့အိပ်ရာက နီးလာသည့်အခါ မိန်းကလေးက သူ့ယာယီသခင်မ (၄) ကိုဝါအား ရေချိုးမလား၊ အစားဘာစားမလဲ စသည်ဖြင့် မေးခဲ့သည်။

အခုလည်း မိန်းကလေးက တိုက်ဝါအား အထဲသို့ ဝင်ဖို့ပြောနေသည်။ တိုက်ဝါ (၁) ဖို့ အံ့ဩစရာတစ်ခုဖြစ်နေသည်။ 'ဒါတွေကို မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိထားတာလဲ' (၂) တိုက်ဝါကမေးသည်။ 'ဘာလဲ . . . မင့်ကို အစောင့်တွေက ပြောပြထားသလား' 'ကျွန်မ အားလုံးကို မသိပါဘူး။ အခုပြောသလောက်ပဲ သိတာပါ' ဟုပြောကာ (၃) မိန်းကလေးက တိုက်ဝါဘက်လှည့်၍ ဦးခေါင်းတစ်ချက်ညှုတ်သည်။ 'ကျွန်မ သိထင် (၄) ပါတစ်ခုပဲရှိပါတယ်။ သခင်မအတွက် လူဖြင့်မခဲပဲ ပုန်းနေဖို့ကိစ္စဟာ အရေးကြီးပါတယ်'

ဆိုတဲ့အချက်ပါ။

'မီးခိုးတွေထွက်နေတဲ့ သင်္ဘောကြီးတွေအကြောင်း နောက်ထပ် ဘာသာတင်းဆွေကြားသေးလဲ' ဟု တိုက်ဝါက မေးသည်။ 'သူတို့ ယီဒိုကို ရောက်ကြပြီလား...။ မြို့ကိုတိုက်နေကြပြီလား'

မိန်းကလေး၏ မျက်နှာတွင် စိုးရိမ်ကြောင့်ကျမူများ ဝင်လာပြန်သည်။ သူသည် အပြင်ဘက်စကြိုလမ်းနှင့် ခန်းဆီးများသာခြားသော အခန်းကလေးထဲမှ စကားများကို အပြင်မှကြားသွားမည်ကို စိုးရိမ်ဟန်ရှိ၏။ သူသည် ခန်းဆီးများဘက် တစ်ချက်မျှ လှည့်ကြည့်ပြီး တိုက်ဝါ၏ အမေးကို နှစ်ကိုယ်ကြားလေသဖြင့် အဖြေပေးသည်။

'ကမ်းရိုးတန်းဘက်က ရောက်လာတဲ့ ကောလဟာလ သတင်းတွေကတော့ အများကြီးပဲ။ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေရဲ့ သင်္ဘောကြီးတွေဟာ လှော်တက်မပါ။ လေမရှိပဲနဲ့ အမြန်ဖြေးဖြေးလဲသတဲ့။ ဒီရေအတက်အကျကိုလည်း ဂရုစိုက်စရာမလိုဘူး...တဲ့'

'သူတို့ပြောနေကြတာကတော့ လူရိုင်းတွေဟာ စုန်းတွေ၊ ကဝေတွေ၊ မော်ဆရာတွေတဲ့၊ လူတစ်ပိုင်း သားရဲတိရစ္ဆာန်တစ်ပိုင်းကောင်တွေ...တဲ့၊ ကျွန်မတို့နဲ့ လုံးဝမတူဘူး...တဲ့၊ သူတို့ရဲ့တန်ခိုးတွေကို သင်္ဘောကြီးတွေထဲ ပြောင်းပေးထားတယ်...တဲ့၊ သူတို့ဟာ တန်ခိုးတွေကို သူတို့နှစ်သက်သလို ထိန်းချုပ်လို့ရတယ်...တဲ့၊ ရွာတွေအားလုံးက ဘုရားကျောင်းတွေနဲ့ နတ်ကွန်းတွေထဲမှာ နေရောညပါ ရွာသူရွာသားတွေနဲ့ ပြည့်နေတယ်...။ သူရဲသဘက်လို သတ္တဝါကြီးတွေ လက်ထဲက လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ပေးဖို့ ဆုတောင်းနေကြတာ...တဲ့'

'သူတို့ဘက်က ဝင်တိုက်ကြပြီတဲ့လား' ဟု တိုက်ဝါက မေးသည်။

မိန်းကလေး၏ မျက်လုံးအစုံသည် ပြူးသွားပြီး ခေါင်းခါသည်။ 'အဲဒါကိုတော့ ကျွန်မ မသိဘူး...။' ဟု ပြောသည်။

ထိုအခိုက်တွင် လသာဆောင်ဘက်မှ ရှိဂျီခန်းဆီးများ ဆွဲဖွင့်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မိန်းကလေးထံမှ လန့်၍အော်သံထွက်လာသည်။ ခန်းဆီးကိုဖွင့်၍ ဝင်လာသူမှာ အစောင့်အကြီးအကဲဖြစ်၏။ သူသည် အထဲသို့လျှင်မြန်စွာ ဝင်လာပြီး သူ့ခါးမှ ခါးရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ သူတို့နှစ်ယောက်အား ဒေါသတကြီးဖြင့် စူးစူးဝါးဝါးကြည့်နေသည်။

'မင့်တို့အနေနဲ့ ရှိုးဂန်းရဲ့အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ထားတာကို သိသင့်တယ်' ဟု အစောင့်အကြီးအကဲက ပြောသည်။ 'တိုင်းတစ်ပါးသား လူရိုင်းတွေရဲ့ သင်္ဘောနက်တွေ အကြောင်း အများပြည်သူတွေ မပြောရ၊ မဆိုရ၊ မဆွေးနွေးရလို့ ပိတ်ပင်ထားတယ်။ ဒီအကြောင်းကို လုံးဝမပြောပဲ ပါးစပ်ပိတ် နှုတ်ဆိတ်လုပ်နေတာဟာ အကောင်းဆုံးပဲ' သူသည် စကားကို ဆက်မပြောသေးပဲ ရပ်ထားပြီး တိုက်ဝါဘက် လှည့်ကြည့်သည်။

'မင်းလည်း အချိန်ရှိသမျှ ပုန်းနေမှဖြစ်မယ်...။ ရေချိုးသွားရင်လည်း လူခြေကိတ်ချိန်ကမျှ တစ်ကိုယ်လုံး လှဲအောင်ခြုံပြီးမှသွားပါ'

သူသည် အစေအပါးမိန်းကလေးအား လက်ပြု၍နှင့်သည်။ မိန်းကလေးသည် မအနပ်ထံမှ ကပြကရာထွက်သွားပြီး ခန်းဆီးကို အသံမထွက်အောင် ပြန်ပိတ်ပစ်ခဲ့သည်။

'ကျွန်မကို ဒီနေရာမှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဆက်ထားဦးမှာလဲ... ဂိုတာရီ-ဟန်' ဟုတိုက်ဝါက အစောင့်အား မေးတစ်ချက် ငေါ့၍မေးသည်။ 'ကျွန်မအနေနဲ့...။ ကျွန်းသားတစ်ယောက်အဖြစ်မျိုးနဲ့ နောက်ထပ်ဘယ်လောက်ကြာကြာ နေရဦးမှာလဲ'

'မင့်လုံမြဲရေးအတွက် လိုအပ်သည်အထိတော့ နေရဦးမှာပဲ' သူသည် စကားကို မထက်သေးပဲ ရပ်ထားလိုက်ပြီး တိုက်ဝါအား စူးစူးရှဲရှဲစိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့အကြည့်တွင် ဆန္ဒရုဏ်ကပြင်းပြနေသည့် အရိပ်အငွေ့များ ထင်ဟပ်လျက်ရှိသည်ကို တိုက်ဝါ သတိထားမိ၏။ 'ကျုပ်ကို မေးထားခဲ့တဲ့အမိန့်ကတော့ မင်းသားတာနာကာ ပြန်ရောက်လာချိန်အထိ မင့်ကို ဘာမှမဖြစ်အောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထားဖို့ပဲ တိုက်ဝါ-ဆန်' ကျုပ်ကတော့ အဲဒီအတိုင်းပဲ လုပ်ရမှာပဲ'

တိုက်ဝါသည် အစောင့်၏ မျက်နှာကို စိုးရိမ်ခြင်း မကင်းသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ သူသည် သူ၏ နောက်ဆုံးစကားများကို အလွန်အလေးအနက်ထားပြီး ပြောနေဟန်ရှိသည်ဟု တိုက်ဝါထင်သည်။ 'မင်းသားတာနာကာ ဘယ်တော့လောက် ပြန်လာမယ်လို့ ရှင်ထင်သလဲ' ဟုမေးသည်။

'စစ်ဖြစ်နေချိန်မှာ ဘာကိုမှ အတိအကျပြောလို့ မရနိုင်ဘူး တိုက်ဝါ-ဆန်' တိုက်ဝါသည် အသက်ကိုပင်မရှုပဲ ဓတဗျ အောင်ထားလိုက်သည်။ 'ဒါဆိုရင်...။ ခုစစ်ပွဲက စနေပြီလား'

ဂိုတာရီသည် တိုက်ဝါအား စေတနာကြည့်၍ အကဲခတ်နေသည်။ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေသော မျက်လုံးအစုံပိုင်ရှင်သည် ထူးထူးခြားခြား လှုပ်နေသည်။ ခရီးပန်းလာပဲ့သည် အရှိန်ကြောင့် တိုက်ဝါသည် သူ့ကိုယ်သူ အလှမပြင်နိုင်သေး၊ ဆံစအရွေအလိပ်ကလေးများသည် အဖုံးအလွှမ်းမရှိသည့် လည်တိုင်ကြောကြောတွင် ဝဲပျံနေသည်။

တိုက်ဝါ၏ ကိုမိန့်မှာ ခရီးပေးသွားခဲ့ရဖြင့် ယခုအချိန်ထိ ကြေမှုန့်ဆဲ...။ ဟူ၍ နေရာများတွင် တွန့်လိမ်၍ စောင်းနေကြသည်ဖြစ်ရာ တိုက်ဝါ၏ လှုပ်သော ပန်းကပ်မက်ကိုသာမက ရင်ဖုံးအတွင်းမှနေ၍ ရင်ညှန်အလှကိုပါ မြင်နေရလေသည်။

'ကျုဗုဗုဗု' တွေဟာ ယီဒိုဘက်ကို နီးလာပြီလို့ ကျုပ် သတင်းကြားတယ်' ဟု ပစောင့်ကပြောသည်။ 'ယောက်ျားထောင်ပေါင်းများစွာဟာ ဒိုင်နိုပွန်ကို သွေးချွေးချွေး

ကာကွယ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြပြီး မင်းသားတာနာကာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း စစ်ပွဲကို စွန့်ပစ်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး။

အစောင့်သည် ရတ်တရက်စကားကို မဆက်သေးပဲ တိုက်ဝါအား စိုက်ကြည့်နေသည်။ 'တကယ်လို့ မင်းသားတာနာကာ ပြန်မလာရင် မင့်အနေနဲ့ ကြောက်စရာ ဘာမလိုဘူး တိုက်ဝါ-ဆန့်၊ သူ မရှိချိန်မှာ ကျုပ်ဟာ မင်းလိုခြံရံရေးအတွက် တစ်ဦးတည်း တာဝန်ရှိရမယ့်လူပဲ'

တိုက်ဝါရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ အစောင့်၏ စကားပြောပုံနှင့် စကားလုံးသုံးသွားပုံများသည် မရိုးမသားဟုပင် သံသယဝင်စရာရှိနေသည်။ သူသည် ရင်ဘတ်မှ ကွဲနေသော ကိရိနီအင်္ကျီစုံများကို ဆွဲစေလိုက်ကာ မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့ လှည့်ထားလိုက်သည်။ သူ့အပြုအမူကို မြင်ရသည့်အခါ အစောင့်ကပြုံးသည်။ သူသည် တိုက်ဝါအား အလေးပြုလိုက်ပြီး ချာခနဲလှည့်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။

အစောင့်သည် ခန်းဆီးကိုဆွဲ၍ ပိတ်သွားသည်။ တိုက်ဝါကတော့ အခန်း၏ အလယ်တည့်တည့်တွင် မတ်တပ်ရပ်လျက် ကျန်ရစ်သည်။ သူသည် ခြံဝင်းထဲမှ အသံမလဲများကို နားစွင့်လျက်ရှိ၏။ သူသည် မြင်းခွာသံများ၊ လူခြေသံများ၊ သံပတ်လက်နတ်ပစ္စည်းများ၏ အသံများကိုကြားနေရ၏။

ထို့ပြင်လည်း ဝင်းခြံ၏အပြင်ဘက်ဆီမှ မြင်းခွာသံများ၊ စစ်လက်နက်ချင်၊ ထိခိုက်မိသံများ၊ ကူလီများ၏ အော်သံများ၊ အမိန့်ပေးနေသံများကိုပါ ကြားနေရ၏။ သူကြားနေရသမျှ အသံတိုင်းတွင် သောကရိပ်နှင့်မကင်း...။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း အတွေးပေါင်းများစွာဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားလျက်ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား...။ သူသည် ပိတ်ထားသည့်ခန်းဆီး၏ အစွန်းတစ်ဖက်သို့ ခြေသံမကြားအောင် လျှောက်လာခဲ့သည်။

ပထမတော့ သူသည် ချက်ခြင်း မဆုံးဖြတ်နိုင်၊ အတန်ကြာတော့မှ သူ့ဘာဘက် လက်ညှိုးဖြင့် အပေါက်လေးတစ်ပေါက် ထိုးဖောက်လိုက်သည်။ သူသည် ထိုအပေါက်မှနေ၍ အပြင်သို့ချောင်းကြည့်သည်။ လက်နက်ကိုင်စစ်သားအများအပြားသည် ယီဒိုသို့ သွားရာ အရှေ့ဘက်သို့ ဦးတည်ပြီး ချီတက်နေကြသည်။

စစ်သားများနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဆီသို့ စီးသွားနေသည့် လူရေစီးကြောင်းတွင် လမ်းတလျှောက်ရှိ ဦးများနှင့် ကျေးရွာများမှ အရပ်သားများနှင့် လယ်သမားများ ပါဝင်သည်။ အများစုမှာ ထမ်းလာ၊ ရွက်လာသည့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများကို မနိုင်ကြ၊ ဒယ်ဒယ်နှင့် ရရွတ်သီထိုးဖြစ်လျက်ရှိကြ၏။ ကလေးသူငယ်များမှာ ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်ကာ သူတို့မိဘများအား အတင်းဖက်တွယ်ထားကြသည်။ အချို့သော အုပ်စုများသည် သွားလာနေရာမှရပ်ကာ နောက်သို့လှည့်၍ ကောင်းကင်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေကြသည်။

ပျက်ချောက်မှ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ လိုက်လာမည်ကိုစိုး၍ သောကကြီးစွာဖြင့် မျှော်ကြည့်နေကြသည့်ပုံမျိုး ဖြစ်လေသည်။

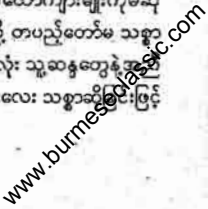
ထိုလူတန်းကြီး၏ တစ်ဖက်တွင် ဖုရီတောင်သည် ပတ်ဝန်းကျင် ရေမြေတောတောင်များ၏ ရှုခင်းအားလုံးကို အုပ်မိုးထားသည်။ ယီဒိုမှပြေးလာသည့် သူ့အား ဖုရီတောင်က ပါးကြို၍ ထွေးပိုက်ထားသည်နယ် ခံစားနေရသည်။ သူ့အနေဖြင့် ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်နေသော အသံများကိုသာ ကြားနေရ၏။ သူကိုယ်တိုင်မှာလည်း ရွာတစ်ရွာ၏ (ပျက်ချိုးရိပ်သာအတွင်း၌ အကျဉ်းသားတစ်ယောက်သဖွယ် ဖြစ်နေရ၏။ သို့သော်လည်း ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး အချိန်ကာလမှာပင် သူချစ်သော ဖုရီ-ဆန်သည် သူ့အား (။။။)သာကြည့်နူးခြင်းကို ပေးစွမ်းနိုင်ဆဲပင်...။

သူသည် ခန်းဆီးပေါက်ကလေးမှနေ၍ ဖုရီ-ဆန်အား မျက်စိတစ်ဖက်တည်းဖြင့် မကြည့်ကြည့်နေရသည်ကို အားမရ၊ သို့တစလည်း သူ့ရင်ထဲမှာကတော့ ဤမျှလောက် (။။။)မင်းမြင်လိုက်ရသည့်အတွက် ကြည့်နူးခြင်းကိုသာမက စိတ်အေးချမ်းခြင်းကို ရရှိစိတ်မကင်းရသည့်မှာ အမှန်...။

သူသည် ဖုရီ-ဆန်အား မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသည်အထိ ကြည့်နေပြန်သည်။ ပျက်ချောက် သူသည် ဒူးထောက်၍ထိုင်ချလိုက်ကာ ဖုရီ-ဆန်ဘက်လှည့်ပြီး ဦးခေါင်းငုံ့ကာသည်။ ဖုရီ-ဆန်မှတဆင့် တန်ခိုးကြီးသော နတ်ဘုရားများအား တိုင်တည်သည်။ ပျက်ချောက်များအနေဖြင့် မိမိတို့၏ အင်ပါယာစကားရပ်ဘုရင်နှင့် တကွ နိဗ္ဗန်လူမျိုး၊ မ။။။လုံးလုံးအား တိုင်းတစ်ပါးသားလူရိုင်းများ၏ စစ်သင်္ဘောများ၏ အန္တရာယ်မှ အကာ (။။။)လေးပေးပါရန် တိုင်တည်သည်။

ထို့ပြင်လည်း သူ့မိသားစု အသက်ဘေးအန္တရာယ် လွတ်မြောက်ရေးနှင့် မင်းသား (။။။)ကတစ်ယောက် ဘေးမသိ ရန်မခပဲ ပြန်ရောက်လာပြီး မိမိအား အကျဉ်းသား (။။။)မှ ကယ်တင်နိုင်ပါစေဟုလည်း ဆုတောင်းသည်။ နောက်ဆုံးအနေဖြင့် သူ့အား (။။။)စောင့်တို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သော ဂိုတာရို၏ ရန်မှ ကယ်တင်ပေးရန်နှင့် အခုလို (။။။)မဖြစ်အေးအရပ်ရပ် ရွပ်ထွေးနေချိန်တွင် ဂိုတာရိုက မိမိအား မုဒိမ်းမကျင့်ရန် သို့မဟုတ် (။။။)သတ်ဖြတ်ရန် ကာကွယ်ပေးဖို့ကိုပါ ဆုတောင်းသည်။

တကယ်လို့သာ ဖုရီရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ စာဖီ က တပည့်တော်ရဲ့ လျှို့ဝှက်တဲ့ မှုပတောင်းမှုတွေကို အရေးတယူမြဲမယ်ဆိုရင် တပည့်တော်မအနေနဲ့ ကာဖီ က တပည့်မဟာမန် ထိုက်တန်တယ်လို့ ယူဆသတ်မှတ်ပေးတဲ့ ဘယ်လိုယောက်ျားမျိုးကိုမဆို (။။။)နံသီသိ သစ္စာရှိရှိနဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ပေးအပ်ပါတယ်လို့ တပည့်တော်မ သစ္စာပိုပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း တပည့်တော်မရဲ့ ဘဝတလျှောက်လုံး သူ့ဆန္ဒတွေနဲ့အညီ (။။။)ရွာရှိစွာနေထိုင်ပြီး အလုပ်အကျွေး ပြုသွားပါမယ်' ဟု တိုးတိုးလေး သစ္စာဆိုခြင်းဖြင့်

သူ့ဆုတောင်းမှုကို အဆုံးသတ်လိုက်လေသည်။

တိုက်ဝါသည် ခန်းဆီးတော၌ မျက်လုံးများကို စုံမှိတ်ကာ ဒူးထောက်၍ ထိုင်နေဆဲ သူသည် သူ့စိတ်အာရုံအတွင်းသို့ ယိဒိုပင်လယ်ကျော့ ရှုခင်းမြင်လာအောင် အားထုတ်သည်။ သူ့စိတ်အာရုံသည် အမဲရောင် ပိရမစ်ကြီးများနှင့်တူသော အလွန်ကြီးမားသည့် ကျဗုဗုနီ ကြီးများစွာကို မြင်နေရ၏။

ကျဗုဗုနီကြီးများဆီမှ နက်မှောင်သော မီးခိုးလုံးကြီးများသည် တလိပ်လိပ်တက်လာနေကြသည်။ ယင်းမီးခိုးလုံးကြီးများသည် ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရှားနေကြသည့် လှိုင်းလုံးကြီးများကဲ့သို့ပင် ကမ်းခြေတစ်လျှောက်၌ ရွေ့လျားနေကြသည်။ လူ့ဘီလူးကြီးများနှင့်တူလှသော လူ့စိမ်းများသည်လည်း သားမွေးဝတ်စုံများကိုဝတ်ကာ လှုပ်ရှားနေကြသည်။

လေထဲတွင် ထူးဆန်းသော နိုင်ငံရပ်ခြားဘာသာစကားများ လွင့်ချောနေသည်။ ထို့နောက် နားကွဲမတတ် ကြီးမားပြင်းထန်သည့် အမြောက်သံများ . . . ၊ ကမ်းပေါ်တွင် ဖြူဖွေးနေသာ မီးခိုးလုံးများသည် ကျရောက်ကာ ပြေးသွားနေကြသည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းတစ်ပါးသားတို့၏ ဗယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ကြီးမားသည့် စွမ်းပကားကို မြင်နေရ၏။

သတ္တိအလွန်ကောင်းပြီး ရဲရင့်သော နိပ္ပန်လှိုင်းစစ်သည်တော်များနှင့် မတ်စကက်သေနတ်ကိုင်စစ်သည်တော်များသည် ပင်လယ်ကျော့ရေပြင်တွင်းသို့ဆင်း၍ ကူးခတ်သွားနေကြသည်။ ရေသည် သူတို့၏ ရင်ခေါင်းကို ထိနေကြသည်ဖြစ်ရာ သူတို့အားလုံး လက်နက်များကို ခေါင်းများအထက်တွင် မြှောက်ထားကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့အနားမှကပ်၍ ခုတ်မောင်းသွားကြသော ကျဗုဗုနီ များက သူတို့၏ကြီးမားသော အရှိန်ဖြင့် နိပ္ပန်စစ်သည် ရာပေါင်းများစွာအားဆွဲယူပြီး ရေထဲသို့ နှစ်ပစ်ကြသည်။

ကြောက်စရာကောင်းလှသည့် ထိုရုပ်လွှာများကြောင့် တိုက်ဝါသည် မှိတ်ထားသည့် မျက်စိများကို ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ သူ့စိတ်ကူးအာရုံထဲ၌ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကွယ်ပျောက်လုနီးပါးဖြစ်နေသော အရာများသည် ဖြန့်ခဲနဲ့ ပျောက်သွားသည်။ သူသည် မိနစ်ပေါင်းများစွာ ကုန်လှန့်သွားသည်အထိ ဒူးထောက်၍ ထိုင်နေရာမှ မထ . . . ၊ ရိပ်သာ၏အပြင်ဘက်လမ်းပေါ်မှ အဆက်မပြတ်လျှောက်သွားနေသော ခြေသံများကို အမှတ်တမဲ့ နားစွင့်နေမိ၏။

ထို့နောက် သူ့စိတ်သည် မြို့တော်ဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ အခုအချိန်တွင် မြို့တော်တွင်း၌ ဘာတွေများဖြစ်နေမလဲဟု တွေးနေမိသည်။ သူသည် ဦးခေါင်းကို ပြန်ငုံ့ကာ လေသံတိုးတိုးဖြင့် သူ့လှူငံသည့် ဆုများကို ထပ်မံတလဲလဲ တောင်းလျက် ရှိလေသည်။

(၇)

ထိုးချ' ဟု ရောဘတ်အိဒင်က အော်၍အမိန့်ပေးသည်။
'မိမိရရထိုး!'

စကွင်းလက်ဖတင်နှင့်ရောဘတ်အိဒင်သည် ကမ်းခြေစောင့်လှေများပေါ်မှ ညာသံ . . . ပြီး ဆတ်ကီဟန်နာ သင်္ဘောနံရံကို တွယ်ဖက်၍ တက်လာနေကြသော လန်ကွတ် (၂)ဝတ် ဂျပန်များအား စောင့်ကြည့်နေသည်။ ဤအုပ်စုမှာ အသစ်တက်လာနေသော လူမျိုးဖြစ်သည်။ သူတို့သည် စောစောကလိုပင် ကုန်းပတ်ပေါ်ရောက်ရန် ထပ်မံ၍ အားပူဟ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အမေရိကန်အမြောက်တပ်သားများကလည်း စောစောက . . . ဟိုင်းပင် တက်လာနေကြသော ဂျပန်တို့၏ လက်များနှင့် လက်မောင်းများကို လှံများဖြင့် (၂)ဆွဲကာ ရေထဲသို့ ပြန်ကျသွားအောင် မောင်းချလျက်ရှိလေ၏။

ယခုအခါတွင် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောလေးစီးသည် ငြိမ်ဆိတ်လျက်ရှိသော ပင်လယ်အော်ရေပြင်ထက်၌ ကျောက်ဆူးများချကာ အခိုင်အမာ ရပ်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ (၂)ပုန်တို့အတွက် ပို၍လွယ်ကူသော ပစ်မှတ်များ ဖြစ်နေခဲ့လေပြီ။

သင်္ဘောတစ်စီးချင်း၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ကမ်းခြေစောင့်တပ်လှေ တစ်ဒါဒင် ပုန်တို့ပိုင်းရဲလျက်ရှိ၏။ ကျန်လှေများကမူ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေ၍ ရေပြင်ပေါ်၌ ပိုင်းကြီး (၂)ဝတ်လည် ပြုလုပ်ကာ သူတို့လူများ၏ သင်္ဘောများပေါ်တက်ရန် အားထုတ်မှုများကို မတတ်ကြည့်နေကြသည်။

'ခုခံတိုက်ခိုက်ဖို့အတွက် ကုန်းပတ်တွေကို ရှင်းထား' ဟူသော အမိန့်သည် (၂)ပုန်အနည်းငယ်ကြာမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အပြာရောင်ဂျက်ကတ်အင်္ကျီပတ် (၂)ပုန်တပ်သားများနှင့် ရိုးရိုးသင်္ဘောသားအားလုံးသည် ရန်သူများ တက်လာနိုင်ဖွယ်ရှိ (၂)သည့် နေရာတိုင်းတွင် နေရာယူထားကြသည်။ သူတို့သည် ကာတိုင်သေနတ်များ၊

လုံကြီးများ၊ သင်္ဘောသားကိုင် ခါးရှည်ကြီးများနှင့် ပစ္စတိုများကို ကိုင်ဆောင်ထားကြလေသည်။

သူတို့သည် ခါးများကိုဝင်၍ လုံများကိုမြှောက်ကာ သေနတ်များဖြင့်ချိန်၍ တက်လာနေသည့် ဂျပန်ကမ်းခြေစောင့် တပ်သားများအား ဆီး၍တားရန် အော်ကာ ဟစ်ကာ အားထုတ်နေကြသည်။ အချို့အားကောင်းမောင်းသန် ဂျပန်များသည် ကျောက်ခုံ၊ ကေဘယ်ကြိုးကြီးများကို တွယ်၍တက်လာနေကြသည်။ တချို့ကတော့ သင်္ဘောခုံရံတွင် ချိတ်ထားသည့် ကျောက်ဆူးနှင့် ဆက်ထားသော ချိတ်ကြီးများကို အားပြုကာ တက်ကြသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းကြိုးများကို ခါးများဖြင့် ခုတ်ဖြတ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဖြတ်ချလိုက်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် တက်လာနေသူအားလုံး ရေထဲသို့ ကျွမ်းပျံ၍ ကျန်ကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကမ်းခြေစောင့်တပ်မှ ဂျပန်များသည် အရှုံးပေး မသွားကြချေ။

အိဒင်သည် ဒုတိယမြောက်အုပ်စု တက်လာနေသည်ကိုကြည့်ကာ သူ့လူများအား အခိုင်အမာ နေရာယူထားဖို့ အမိန့်ပေးသည်။ ဂျပန်တို့၏အော်သံမှာ ဓောဓောက လူများထက် ပို၍ကျယ်လောင်လာသည်။ သူသည် ထိုးချ၍ ရှောင်မည်အကွာအဝေး ရောက်လာအောင် စောင့်ကြည့်နေပြီးမှ လိုအပ်သည့် အမိန့်ကိုပေးသည်။ သူ့လူများကလည်း ကျင်လည်စွာဖြင့် တက်လာသူအားလုံးကို ထိုးချကြသည်။

အရပ်ခပ်ပုနှင့် သန်မာတောင့်တင်းလှသော ဂျပန်တစ်ယောက်သည် သင်္ဘောကိုယ်ထူထိပ်သို့ အောင်မြင်စွာ ရောက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ခုန်ချရန်တာစုလျက်ရှိ၏။ ထိုအခိုက်တွင် တောင့်တင်းသန်မာလှသော အမြောက်တပ်သား သုံးဦးက ထိုဂျပန်အား ဖမ်းယူချုပ်ကိုင်ကာ ရေထဲသို့ ပစ်ချသည်။ ဂျပန်သည် ယက်ကန်... ယက်ကန်ဖြစ်ကာ ရေထဲသို့ ပြန်ကျသွားလေ၏။

ဇနားအကြားတွင် တတိယလူစု ညာသံပေး၍ တက်လာကြပြန်သည်။ ဤအုပ်စုမှာလည်း အပေါ်မှ အစွမ်းကုန်ခုန်မူကြောင့် ကုန်းပတ်ပေါ်မရောက်ပဲ... မြေကားယားလက်ကားယားဖြင့် ပြန်ကျလာကြသည်။ အောက်ဖက်လှေများဆီမှ ဒေါသတကြီး အော်သံများသည် တိုး၍ တိုး၍ ဆည်လာသည်။

တကယ်လို့ သူတို့ဘက်က အစွမ်းကုန်တိုက်ကြမယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိထားရင် အားလုံးဟာ အလွန်ကို မသက်သာစရာတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရဖို့ရှိတယ်' ဟု အိဒင်ဘေးနားရှိ အမေရိကန်တစ်ဦးထံမှ ထင်မြင်ချက်ထွက်လာသည်။ ကျုပ် တွက်လိုရတာကတော့ သူတို့လူစုဟာ သန်းပေါင်းများစွာရှိနေတာပဲ၊ ရာဂဏန်းလောက်သာ ရှိတဲ့ ကျုပ်တို့ကို ဘယ်ဂရုစိုက်မှာလဲ'

အိဒင်က ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်သည်။ ဆင်ဖြူရယ် အမ်းစထရောင်းပေတည်း။ သူသည် တရုတ်နိုင်ငံ ခရစ်ယာန်သာသနာပြုအဖွဲ့မှ အတွေ့အကြုံများလှပြီဖြစ်သော ပျိုလိပ်တစ်ဦးဖြစ်၏။ သင်္ဘောများနှင့်ဟောင်ကောင်၌ ဆုံမိခဲ့ရာမှ ကွန်မိုဒိုပါရီ၏ မေတ္တာမျှော်မချက်ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် အာရှ၌ ဂျပန်ဘာသာစကားကို ပါကောင်းစွာတတ်ကျွမ်းသည့် တစ်ဦးတည်းသော အမေရိကန်ဖြစ်သဖြင့် ကွန်မိုဒိုပါရီက မမုမက ခေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဟောင်ကောင်မှ ထွက်လာကတည်းက ဆင်ဖြူရယ်အမ်းစထရောင်းသည် ကွန်မိုဒိုဘေး၌ အထူးတစ်နေရာ ရထားခဲ့သူဖြစ်၏။ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်လုံး သူ့ကို ပြုပြင်စောင့်ရှောက်ခဲ့ရာမှ ကွန်မိုဒို၏ အနားမှ တစ်ဖဝါးမခွာနေခဲ့သူက ယခုကျခါမှ အန္တရာယ်မကင်းကင်းထိဝင်လာသဖြင့် အိဒင်မှာ များစွာအံ့အားသင့်နေသည်။

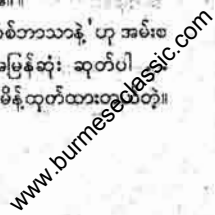
'ကိုယ့်နေရာကိုယ် ချက်ခြင်းပြန်သွားရင် လူကြီးမင်းဟာ အန္တရာယ်က ကင်းလွတ်ပါရဲ့ဟု တယ်' ဟု ရောဘတ်အိဒင်က ပြောသည်။ 'ဒီနေရာမှာ လာနေရင်တော့ စိတ်ချမ်းသာစရာ ရှိမယ်မထင်ပါဘူး'

ရောဘတ်အိဒင်၏ စကားသည် သူ့အတွက် အရေးကြီးသည်ကို ဆင်ဖြူရယ်ကလည်း စထရောင်း နားလည်သည်။ နှစ်ဦးစလုံးသည် သင်္ဘောများပေါ် တက်ရောက်ရေးနှင့် အတတ်မခံဈေး ဟူသောမူဝါဒနှစ်ခုကြောင့် များစွာရှုပ်ထွေးနေရ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤကိစ္စသည် မကြာခင် ပြေလည်သွားစရာရှိနေသည်ဟု နားလည်ထားကြသည်။

'မဟုတ်သေးဘူး - လက်ဖက်တင်နင်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ရှင်းပြသည်။ 'ကျုပ်တို့ကို ရောက်လာတာဟာ ကွန်မိုဒိုပါရီရဲ့ အမိန့်ကြောင့်ပဲ။ သူသည် ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တို့ဖက်မှ လှေတစ်စီးကို ညွှန်ပြနေသည်။' အိဒီလေ့ကိုကြည့်ရတာ အခွင့်လမ်းမကင်းတစ်ခု ပေါ်လာဖွယ်ရှိတယ်လို့ ကွန်မိုဒိုပါရီက ယူဆနေပါတယ်။ 'အိဒီလေ့နဲ့ ကျုပ်တို့အဖွဲ့အား အလားအလာကောင်းတွေ အများကြီး ရှိလာနိုင်လိမ့်မယ်လို့ သူက ကြည့်နေတယ်'

အိဒင်သည် အမ်းစထရောင်း လက်ညှိုးထိုးပြနေသော လှေကိုလှမ်းကြည့်သည်။ 'ဟိုလှေပေါ်မှ စာလိပ်တစ်လိပ် ဖြန့်ပြထားသည်ကို မြင်နေရ၏။ ထိုစာကို ပြထားသူမှာ ဖမ်းမိရောင်းဝတ်ရုံကြီးကို ဝတ်ထားသည့် အရာရှိကြီးပင်ဖြစ်၏။

'ဒီတစ်ခါတော့ ဒုတိယဘာသာနဲ့ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ပြင်သစ်ဘာသာနဲ့' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ '... စာကတော့ သင်္ဘောတွေကို အမြန်ဆုံး ဆုတ်ပါရဲ့ဟု ပြင်သစ်ဘာသာနဲ့ ဒီနေရာမှာ ကျောက်ဆူး မချရဘူးလို့ အမိန့်ထုတ်ထားတာပဲတဲ့။

အမ်းစထရောင်းသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် လက်နှစ်ဖက်ကို မြောက်၍ ရှေ့ယမ်း၊ ပြုလေသည်။ သူတို့ပြောသည့် စကားများကို မိမိတို့ဘက်မှ နားလည်ကြောင်း။ သူတို့ ပြောသည့်စကားကို မိမိတို့လက်မခံကြောင်း၊ ပြောပြလိုသည့် သဘောများပါသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကမ်းခြေစောင့်တပ်လှေမှ လှေတစ်စီးသည် သင်္ဘောဆီသို့ ချဉ်းကပ် လာသည်။

'ကျုပ် ဒတ်ချီဘာသာစကားပြောနိုင်တယ်' ဟူသော အသံသည် အင်္ဂလိပ် ဘာသာစကားဖြင့် ဟာနီဝါရာတိုကုမာ ထံမှထွက်ပေါ်လာသည်။ သူသည် ဝတ်စုံ စိမ်းစိမ်းကို ငတ်ထားသူ၏ ဘေးမှထရပ်လာသူဖြစ်သည်။ 'ခင်ဗျား ဒတ်ချီဘာသာ စကားကို နားလည်သလား'

'ပြောစရာရှိတာ ပြောပါ' ဟု အမ်းစထရောင်းက ဒတ်ချီဘာသာဖြင့် ပြန်ပြော သည်။ 'ကျွန်တော် ဒတ်ချီဘာသာစကားကို ဂျပန်စကားထက် ပိုပြီးနားလည်တယ်' 'ကျုပ်တို့ကို သင်္ဘောပေါ် တက်ခွင့်ပြုပါ' ဟု စကားပြန်က ပြန်ပြောသည်။

'ကျုပ်တို့မှာ အရေးပါအရာရောက်တဲ့ အရာရှိတစ်ဦးပါပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကို တလေးတစားလက်ခံဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကြစေချင်ပါတယ်'

အမ်းစထရောင်းက အိဒင်အား လှမ်းကြည့်သည်။ အိဒင်က ပြန်၍ကြည့် သော်လည်း စောစောကပြောလိုက်သည့် ဒတ်ချီစကားများကို သူ နားမလည်။

'ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အခုလောလောဆယ် ပဋိပက္ခမဖြစ်အောင် ရှောင်လို့ ရနိုင်တယ် . . . ' ဟု အမ်းစထရောင်းက ရှေ့ရွတ်သည်။

'ကျုပ်တို့ကို သင်္ဘောပေါ်တက်ခွင့်ပြုပြီး စကားပြောခွင့်ပေးပါ' ဟု စကားပြန်က ထပ်ပြောပြန်သည်။ 'ကျုပ်တို့ကို လက်ခံဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု လုပ်ပေးကြပါ'

'ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားတို့ကို ဆီးကြိုဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး' ဟု အမ်းစ ထရောင်းက ပြန်အော်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ရဲ့အကြီးအကဲဟာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ အမြင့်ဆုံးရာထူးရှိသူပါ။ သူဟာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံသမ္မတကို ကိုယ်စားပြု ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့သမ္မတဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အင်ပါယာစကားရာဇာတ်ရုပ်ခံမြတ်နိုး အဆင့်အတန်း အတူတူပါ။ အဲဒါကြောင့်မို့လည်း ကျွန်တော်တို့အကြီးအကဲအနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗန်တွေ့ရဲ့ အမြင့်ဆုံးနဲ့ အထက်တန်းကျဆုံးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့သာ စကား ပြောမှာပါ'

အိဒင်သည် ဂျပန်စကားပြန်နှင့် အမ်းစထရောင်းတို့ အပြန်အလှန်ပြောနေကြသည့် များကို အသက်ပင် မှန်မှန်မရှုနိုင်ပဲ နားထောင်လျက်ရှိသည်။ မမြင်နိုင်သော အချက်ပေးပု တစ်ခု ပြထား၍လားမသိ။ ကမ်းခြေစောင့်တပ်မှ ဂျပန်များသည် ဦးစီးသင်္ဘော

။တိမ်ကျီဟန်နာ ပေါ်တက်ရန် နောက်ထပ် အားမထုတ်ကြတော့ပေ။

ထိုအဖြစ်ကို မြင်နေကြသော အမြောက်တပ်သားများသည် သင်္ဘောလက်ရန်း ပဲတန်းများအနီး၌ ရပ်နေကြသေးသော်လည်း လှံများနှင့်အခြားလက်နက်များကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုကြတော့ပေ။ သူတို့အားလုံး မျက်စိများကိုဖွင့်၍ နားများ ကိုသာစွင့်နေကာ သာသနာပြုနှင့်ဂျပန်တို့၏ အရိပ်အခြည်ကို အကဲခတ်နေကြသည်။

'ဒီလှေပေါ်မှာ ယူရာဂါပြည်နယ် ဒုတိယဘုရင်ခံချုပ် ပါလာပါတယ်' ဟု ဂျပန် ကားပြန်က သူ့ဘေးမှ အမ်းစထရောင်းသားဝတ်စုံဝတ်ထားသည့် ခက်ထန်တင်းမာ သော မျက်နှာပိုင်ရှင်အား လက်ညှိုးထိုးပြနေပြီး ပြန်ပြောသည်။ 'ဒုတိယဘုရင်ခံအား လက်ခံပြီး တွေ့ဆုံဖို့လုံလောက်တဲ့ ရာထူးဖြစ်မှာပါ'

အမ်းစထရောင်းသည် အောက်ဖက်ရှိလှေမှ လူများအား ငဲ့ကြည့်သည်။ 'ဒီ

။ယတာတွေကို အုပ်ချုပ်လာတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ပြည်တွင်းမှာ အဖြင့်ဆုံးရာထူးကို ရထား

။ပုဂ္ဂိုလ်ပါ' ဟု အော်ပြောသည်။ 'သူ့အနေနဲ့ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးထက် ရာထူး

။ယင့်နိန်သူနဲ့ တွေ့လိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် အခု

။မျက်နေတဲ့အဖွဲ့ကို ကမ်းခြေဘက် ချက်ခြင်းပြန်ခေါ်သွားစေချင်ပါတယ်'

ဂျပန်အရာရှိများသည် အကြံရခက်သွားဟန်တူ၏။ သူတို့ချင်း ခေါင်းချင်းဆိုင်

။ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လျက်ရှိကြသည်။ သူတို့အရိပ်အကဲကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်

။ပသော အမ်းစထရောင်းက အိဒင်အား လှမ်းကြည့်သည်။

'အလုပ်ဖြစ်ပြီလို့ထင်တယ် . . . လက်ဖတင်နှင့်' ဟု သူက လေသံတိုးတိုးဖြင့်

။ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကွန်မီဒိုက သိပ်ခေါင်းမာတယ်။ နိုင်လို့မင်းထက်

။ပျိုပျို ဖြစ်ရင်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်'

အခု ကစားနေတဲ့ပွဲတွေဟာ အန္တရာယ်မများဘူးလား . . . မေ့တာအမ်းစထရောင်း'

။ပပင်က အောက်ဖက်ရှိ ရေထဲတွင် ရှိနေသော လှေများကို တစ်ချက် ငဲ့ကြည့်ပြီး

။လိုက်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့က ရန်လိုတဲ့လုပ်ရပ်တွေ အများကြီး ပြခဲ့ပြီးပြီ။ မလို

။ပပဲ့ ခေးမြေကျမှုတွေ ဖြစ်မလာအောင် အမြော်အမြင်ကြီးကြီးနဲ့ စကားပြောကြရင်

။ကကင်းပေးဘူးလား'

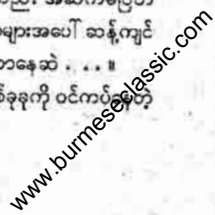
ကမ်းပေါ်မှ မောင်းသံများနှင့် ဗုံသံများသည် တိုး၍ကျယ်လာသည်။ ဘုရား

။ပပျားများနှင့် နတ်ကွန်းများဆီမှ ခေါင်းလောင်းသံများမှာလည်း အဆက်မပြတ်

။ပပျက်လာသည်။ ကမ်းခြေစောင့်တပ်သားများက စစ်သင်္ဘောများအပေါ် ဆန့်ကျင်

။ပပျက်သည့် ကြွေးကြော်သံများသည် တစ်ခက်ထွက်ပေါ်လာနေဆဲ . . .

'မကြာသေးခင် နှစ်တွေအတွင်းက ဂျပန်သင်္ဘောဆိပ် တစ်ခုခုကို ဝင်ကပ်ခဲ့တဲ့

နိုင်ငံခြားသင်္ဘောတိုင်းဟာ အရလို့ပဲ ကြိုဆိုတဲ့ သင်္ဘောမပါပဲနဲ့ ဂျပန်တွေ တက်လာ တတ်ကြတယ် . . . လက်ဖက်ရည်နဲ့ ဟု အမ်းစထရောင်းက မြောသည်။ 'သူတို့က သင်္ဘောအရာရှိတွေကို တွန်းလား ထိုးလားလုပ်တယ်။ အရှက်ကွဲအောင် ပြောဆို ဆက်ဆံတာ ခံရတယ်။ သင်္ဘောကမ်းကပ်ခွင့်ကိုလည်း မပေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အဲသလိုအတွေ့အကြုံမျိုးကို မရချင်ဘူး . . . အဲဒါပဲ'။

အကောက်ဌာနက လုံတွေအနေနဲ့ ဝင်လာသမျှ သင်္ဘောတွေ အားလုံးကို စစ်ဆေးကြတာပဲ။ အဲဒါဟာ နိုင်ငံတိုင်းက လုပ်လေ့ရှိတဲ့ အလုပ်ပါ။ ဟု အိဒင်က အေးအေးသံသာ ပြန်ပြောသည်။ 'ဂျပန်တွေအနေနဲ့လည်း သင်္ဘောပေါ်တက်ခွင့်ကို တောင်းပိုင်ခွင့်ရှိတာပဲ မဟုတ်လား'။

'လက်ဖက်ရည်နဲ့ပြောတဲ့အထဲမှာ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှု ရှိတန်သလောက် ရှိပါတယ်။ ဟု အမ်းစထရောင်းက စကားပေးသည်။ ထိုစကားပင် ဂျပန်စကားပြန်သူ၊ ထိုင်နေရာမှ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ထလာသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ပြောလက်။ စကားကို မဆက်သေးပဲ ရပ်ထားလိုက်သည်။ စကားပြန်က လက်မြောက်ပြလျက် ရှိသဖြင့် အမ်းစထရောင်းက ငိုကြည့်သည်။

'ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က အကြံပြုစရာ တစ်ခုရှိပါတယ်။ ဟု စကားပြန်ဟန်နီဝါရာ။ ဒတ်ချီဘာသာဖြင့် လှမ်းပြောသည်။ 'အဆင့်အမြင့်ဆုံး အမေရိကန်အရာရှိကြီးအနေနဲ့ ယူရာက ဒုတိယဘုရင်ခံကို လက်ခံတွေ့ဆုံဖို့အတွက် သူ့လက်အောက်က အဆင့်တူမယ့် အရာရှိတစ်ဦး ရွေးချယ်ပေးသင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်'။

အမ်းစထရောင်းသည် တစ်ခဏမျှငိုငို စဉ်းစားနေသည်။ ထိုနောက် သူ့ခေါင်။ ကို တစ်ချက်မျှ ငြိမ်လိုက်သည်။ ကျုပ်ရဲ့ အထက်အရာရှိကြီးဆီသွားပြီး ဒီအချက်ကို တင်ပြပါမယ်။ မကြာခင်ပြန်လာပြီး သူ့မေးတဲ့အဖြေကို ပြောပြပါမယ်'။

အမ်းစထရောင်းသည် နောက်သို့လှည့်ကာ အောက်ဖက်ရှိလှေများထဲမှ ဂျပန်မျှ မမြင်နိုင်လောက်သည့် နေရာအထိ လျှောက်သွားသည်။ သူသည် ထိုနေရာ၌ ရပ်။ ခါးပိုက်ဆောင်ရွေးရာရှိ အိတ်ကပ်ထဲမှ ထုတ်ယူကာ အချိန်ကိုကြည့်သည်။ အမှိုက် အတန်ကြာသည့်အခါ သူသည် နာရီကို အိတ်ထဲပြန်ထည့်၍ အိဒင်ထံ ပြန်လျှောက် လာပြီး ဂျပန်များ မမြင်နိုင်မည့် နေရာ၌ ပုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုးရပ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ ကြိုတင်ပြီး တွက်ထားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာဖို့ကတော့ ရှိမျှ လက်ဖက်ရည်နဲ့ပဲ။ ကျုပ်တို့အရာရှိကြီးက ဘာဆင့်ခွင့်အရာရှိတစ်ယောက် ရွေးချယ်ပြီး သူ့ဘက်က အဆင့်တူသူနဲ့ တွေ့ဆုံဖို့အကြံပြုလာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားတာကတော့ မှန်နေပြီ' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'အဲဒီတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲသလို

ကျွန်ုပ်တို့ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုမှာ လက်ဖက်ရည်နဲ့ပဲ လက်ထောက်အဖြစ် ပါသင့်တယ်။ ဂျပန်ကလည်း ခင်ဗျားကို သူ့သက်တော်စောင့်အဖြစ်တော့ ရွေးမှာပဲ . . . အေးလေ။ ကျွန်ုပ်တို့နည်းငယ်လောက် စောင့်နိုင်ထားတာကတော့ ကိစ္စမရှိနိုင်ပါဘူး . . . လူရှိသေ ပျက်ရှိသဖြင့်အောင် လုပ်ရတဲ့သင်္ဘောလို့ပဲ ယူဆရတော့မှာပေါ့'။

အမ်းစထရောင်းသည် သူ့အိတ်ဆောင်မှာရှိတဲ့ ထုတ်ကြည့်ပြန်သည်။ အိဒင်က ပြောပြီး သူတပ်သားများဘက် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ တပ်သားများသည် တာဝန် ဂျပန်ထားသည့် နေရာများ၌ရပ်ကာ နောက်ထပ် ဖြစ်လာဖွယ်ရာရှိနေသေးသည့် ပွဲ မကျက် အသင့်ပြင်ထားကြသည်။ သူတို့သည် အိဒင်နှင့်စကားပြန်တို့အား နားမလည် နိုင်သည့် မျက်နှာထားများဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

'သူတို့ရဲ့ ဒုတိယဘုရင်ခံ လှေခါးက တက်လာပြီဆိုတော့ အမေရိကန်ပိုင် နှုတ်ပြန်ထုတ်ပတ်ပထမဦးဆုံးခြေချတဲ့ ဂျပန်အရာရှိလို့ ပြောရတော့မှာပဲ။ ပြီးတော့လည်း မယူမရိကန် လိုချင်တဲ့ပုံစံကို ရတာလို့ ပြောနိုင်တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီပွဲမှာတော့ နှုတ်ပြားသားတွေကို ဂျပန်ဆက်ဆံနေတဲ့ မထီလေးစားမှုတွေကို ရပ်တန့်ကာ ရပ်သွား ပေးဖို့ ကျုပ်တို့ လုပ်နိုင်တော့မှာပေါ့'။

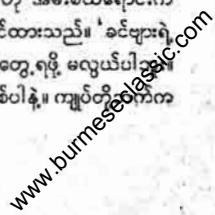
'ဒါပေမဲ့ အင်အားသုံးရဲ့ ခြိမ်းခြောက်ထားတာက ရှိနေတယ်' ဟု အိဒင်က ပြန် ပြောသည်။ 'ပြီးတော့လည်း မဖိတ်ခေါ်ပဲ လာရမှာဆိုတော့ သူတို့ဟာ ကျိုးကျော်သူ မဟုတ်ဖြစ်မနေဘူးလား'။

အမ်းစထရောင်းသည် လူငယ်လက်ဖက်ရည်နဲ့အား စူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။ 'လက်ဖက်ရည်နဲ့ပဲ မိသားစုသမိုင်းကြောင်းက လက်ဖက်ရည်နဲ့ပဲ စိတ်ကို အနိုင်ခံရ လှူထွာဘက်က နေချင်တဲ့ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် ပေးချင်လည်း ပေးထားခဲ့လေလိမ့်မယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။

'အဲဒီစိတ်မျိုးအပေါ်မှာ ကျုပ်ဟာ ဘယ်လောက်အထိ အံ့ဩကြည့်ညီငြယ် ပြီးတာကို လက်ဖက်ရည်နဲ့ သိစေချင်တယ်'။

'ကျွန်တော်အနေနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အံ့ဩကြည့်ညီငြယ်ကို မရလိုပါဘူး' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ဒေါသဖြင့် ဝင်းဝင်းတောက်နေသည်။ 'အကောင်းဆုံး ကျုပ်တို့ ဒီအကြောင်းကို ဆက်မပြောဖို့ပဲ'။

'ကျုပ်အပေါ် အမြင်မလွဲပါနဲ့ . . . လက်ဖက်ရည်နဲ့ပဲ ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောပြီးပြောကာ အိဒင်၏ လက်ဖက်ရည်ကို သူ့လက်ဖြင့် လှမ်းကိုင်ထားသည်။ 'ခင်ဗျားရဲ့ ကိုလွတ်လပ်မှုမျိုးဟာ လူငယ်ရေတပ်အရာရှိတစ်ဦးဆီမှာ တွေ့ရဖို့ မလွယ်ပါဘူး'။ မယူမရိကန်အခက်ခဲဟာ တစ်ဖက်သတ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မေ့မပစ်ပါနဲ့။ ကျုပ်တို့ဘက်က

ဂျပန်တွေကို တရားမျှတစွာနဲ့ တန်းတူရွယ်တူထားပြီး ဆွေးနွေးဖို့ ကမ်းလှမ်းထားဖို့ ပါတယ်။

သူသည် သူ့အိတ်ဆောင်နာရီကို ထုတ်ကြည့်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ ပြန်ထည့်သည်။ ကုန်းပတ်ဝင်ပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားကာ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်သည်။ ကမ်းစောင့်လှေပေါ်မှ ဂျပန်စကားပြန်ဆီသို့ လက်ရေယမ်းပြသည်။

‘ခင်များတို့ရဲ့ ဒုတိယဘုရင်ခံကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်အောက်အရာရှိတွေထဲက တစ်ဦးနဲ့ ပဏာမဆွေးနွေးဖို့အတွက် သင်္ဘောပေါ် တက်ခွင့်ပြုဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်’ ဟု အမ်းစထရောင်းက ဒုတိယဘုရင်ခံကားဖြင့် အော်ပြောလိုက်ပြီး သားတစ်ဖက်သို့ ဖဲ့၍ရပ်လိုက်သည်။ အိဒင်က လက်ပြလိုက်သဖြင့် သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်သည် ကုန်းပတ်ဝင်ပေါက်မှ လှေခါးချပေးရန် ပြောသွားကြသည်။

ကမ်းခြေစောင့်လှေသည် ဆတ်စိန်ကျီဟန်နာအနီးသို့ ကပ်မိသည့်အခါ ဂျပန် စကားပြန်သည် ယူရာဂါပြည်နယ် ဒုတိယဘုရင်ခံအား ရှေ့မှလမ်းပြကာ လှေခါးပေါ်သို့ တက်လာသည်။ နောက်မှလိုက်ပါလာသည့် အချွေအရံများထဲတွင် သက်တော်စောင့် သုံးဦးလိုက်ပါလာ၏။ အပေါ်စီးမှကြည့်နေသော အိဒင်သည် ထိုသုံးယောက်ထဲမှ စာရွက်လိပ်ကြီးကို သူပြန်ပြီး ပစ်ချလိုက်စဉ်က အောက်မှနေ၍ ကျင်လည်စွာ ဖမ်းယူ ခဲ့သော လူငယ်ဆာမူရိုင်းကို သတိထားမိသည်။ ‘သူ့မျက်လုံးအကြည့်သည် ရုပ်မျက် ထားသော ထိုသူ မင်းသားတာနကာထံမှ ခွာမရ...။’

ထို့နောက် သူ့မျက်လုံးအကြည့်သည် အညိုရောင် ကီမိုနိုဝတ်ထားသည့် အရပ် ဖြင့်ဖြင့် ဆာမူရိုင်းထံ ရောက်သွားသည်။ ထိုသူကလည်း ခက်ထန်သော မျက်နှာထား၊ ရန်လိုသော အကြည့်များဖြင့် အိဒင်အား မော့ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ထိုသူမှာ ဟောဖူမှ လောဒီဒီခိုင်မို၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံမည့်သား ယာကာရိုမို ဖြစ်လေသည်။

သူသည် အများတကာထက် ရန်ပြုလိုသော လမ်းကြောင်းကို နှစ်သက်လက်ခံ သူဖြစ်သည်။ ဂျပန်တစ်စု ဝင်ပေါက်ဆီသို့ လှေကားမှ တက်သွားနေစဉ်အတွင်း သူသည် နိုင်လိုမင်းဆက်ပြုလိုသော အမူအရာကို ပေါ်ပြနေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အိဒင်သည် ယုံကြည်စိတ်ချမှုကို အပြည့်အဝ မထားနိုင်တော့ပဲ သူ့ခါးမ ခါးရိုးပေါ် လက်တင်ထား လိုက်မိလေ၏။

...ပြောစကားများ ပြောနေခဲ့ပြီးတော့ ဂျပန်လှေကားများ ပြန်ပြီး ခြားလှားနေကြပြန်ပါတယ်။ အိဒင်က အောက်သို့ ကျညီကာ ကုန်းပတ်ဝင်ပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားကာ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်သည်။ ကမ်းစောင့်လှေပေါ်မှ ဂျပန်စကားပြန်ဆီသို့ လက်ရေယမ်းပြသည်။ ‘ခင်များတို့ရဲ့ ဒုတိယဘုရင်ခံကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်အောက်အရာရှိတွေထဲက တစ်ဦးနဲ့ ပဏာမဆွေးနွေးဖို့အတွက် သင်္ဘောပေါ် တက်ခွင့်ပြုဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်’ ဟု အမ်းစထရောင်းက ဒုတိယဘုရင်ခံကားဖြင့် အော်ပြောလိုက်ပြီး သားတစ်ဖက်သို့ ဖဲ့၍ရပ်လိုက်သည်။ အိဒင်က လက်ပြလိုက်သဖြင့် သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်သည် ကုန်းပတ်ဝင်ပေါက်မှ လှေခါးချပေးရန် ပြောသွားကြသည်။

(၀)

‘အနာတာကာ ရီဝါ အမေရိကာ - ဂျင်ဒီဆူကာ’
ယူရာဂါပြည်နယ် ဒုတိယဘုရင်ခံ၏ နှုတ်ထွက်လာသည့် ပထမမေးခွန်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ကက်ပတ်နီ၏ အခန်းထဲရှိ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်လျက်ရှိသည်။ မိမိမီးရောင်ဝတ်ရုံကြီး ဝတ်ထားသည့် ဤအရာရှိသည် မျက်နှာခိုင်းခိုင်းနှင့် အေးဆေး ဟည်ငြိမ်သည့် မျက်နှာထားရှိသည်။

သူ့မေးခွန်းကို သူ့ဘေး၌ထိုင်နေသော သူ့စကားပြန် ဟာနိုဝါရာတိုကူမာက ဒုတိယ ဟာသာပြန်ပေးသည်။ ဒုတိယဘုရင်ခံ၏ မျက်လုံးအစုံသည် မျက်တောင် တဖျပ်ဖျပ် ပပ်ကာ အခန်းတစ်ခန်းလုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူ့ ယကြည့်သည် ဖလက်-လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်ခံပေါ်သို့ ရောက်လာတတ်၏။

ဖလက်-လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်ခံသည် ပြောင်လက်နေသော စားပွဲနောက်၌ တောင့်တောင့်မတ်မတ်ထိုင်နေသည်။ သူ၏ အဆောင်အယောင်တစ်ခုဖြစ်သော ခါးကို ပါးအိမ်မှ မချွတ်ပဲ စားပွဲပေါ်၌ တင်ထားသည်။

ထိုစားပွဲတွင် ရိုက်ခံ၏ ဘေး၌ထိုင်နေသော ဆင်မြူရယ်အမ်းစထရောင်းသည် ဂျပန်စကားပြန်၏ အေးအေးဆေးဆေး ဖွဲ့လျက်ရှိရာမှ ဂျပန်စကားပြန်၏ စကားကို ကြား ရသည့်အခါ ပြုံးသည်။ သူသည် ကုလားထိုင်ကို ကျောနှင့်မီ၍ နေရာပြင်ထိုင်လိုက် သည်။

‘ဒုတိယဘုရင်ခံက ကျွန်တော်တို့ကို အမေရိကန်တွေလားလို့ မေးနေတယ်’ ဟု ရိုက်ခံအား လှမ်းပြောသည်။

ရိုက်ခံက ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်ပြသည်။ ‘ကျွန်တော်တို့ဟာ အမေရိကန်တွေပဲ ပါလို့ ပြောပေးပါ’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ အမေရိကန်တွေပါ’ ဟု အမ်းစထရောင်းက

ဒတ်ချီဘာသာစကားဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ ဂျပန်စကားပြန်သည် အမ်းစထရောင်း၏ အဖြေကို သူ့ဘုရင်ခံအား ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြန်ပြောပြနေသည်။

'အမေရိကန် ဘာကြောင့်ဂျပန်ကို ရောက်လာကြတာလဲ' ဟု ဒုတိယဘုရင်ခံက မေးသည်။ 'ခင်ဗျားတို့ ရောက်လာတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ'

'ကျွန်တော်တို့ လာတာဟာ အကြောင်းတစ်ကြောင်း ရှိလို့ပါ' ဟု ရိုက်ခဲက သတိထား၍ ပြန်ပြောသည်။

'အဲဒီအကြောင်းက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတဆီက စာကို ဂျပန်စကားရစ် ဘုရင်ရဲ့ လက်ကိုဆက်သဖို့ပါ'

ရိုက်ခဲ၏နောက်တွင် ရုပ်နေကြသူများမှာ အရာခံဗိုလ်ဟာရစွန့်နှင့် ဆတ်ခဲကို ဟန်နာသင်္ဘော၏ အလုပ်သင်အရာရှိ ပေါက်စများဖြစ်၏။ သူတို့သည် ခါးဖျားကို ခါးတွင်ချိတ်၍ ရုပ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တောင့်တောင့်မတ်မတ်ရပ်၍ ရှေ့တည့်တည့်သို့ ကြည့်နေကြသော်လည်း သူတို့ရှေ့မှောက်၌ ပြောနေကြသည့် စကားများကို ကြားနေသည့် အရိပ်လက္ခဏာမပြု။

စားပွဲ၏တစ်ဖက်၌ နေရာယူထားသူမှာ စက္ကင်းလက်ဖက်ရည် ရောဘတ်အိဒင် ... သူသည် ခြေနှစ်ဖက်ကို ရွဲကာ သက်သာအနေအထားဖြင့် ရုပ်နေခြင်းဖြစ်၍ သူ ဘယ်စာကလက်သည် ခါးမှခါးထိပ်ကို အုပ်ကိုင်ထားသည်။ သူသည် နှစ်ဖက် ပြောနေကြသည့် စကားများကို ဂရုစိုက်၍ နားထောင်နေသော်လည်း မျက်စိများကတော့ လခြမ်းပုံသဏ္ဍာန်ဝိုင်း၍ ရုပ်နေကြသည့် ဂျပန်ကိုယ်စားလှယ် အရာရှိနှစ်ဦး၏ နောက်မှ ဆာမူရိုင်းသုံးယောက်ထံ ရောက်နေသည်။

လှေပေါ်တွင် ရှိနေခဲ့စဉ်က မိမိအား စိတ်ဝင်တစားကြည့်ခဲ့သော ဆာမူရိုင်းကို အိဒင် ကောင်းစွာသတိထားမိသည်။ ထိုသူသည် ဂျပန်ရိုင်းရာစလေ့ထုံးစံနှင့်အညီ ခါးရှည်နှင့်ခါးမြှောင်အစုံကို ခါး၌ချိတ်ထားသည်။ မင်းသားတာနာကာသည် အခြားဆာမူရိုင်းနှစ်ယောက်၏ ကြား၌ရပ်နေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုဆာမူရိုင်းနှစ်ဦးသည် အခန်း၏ကြမ်းပြင်ကိုသာ ငုံ့ကြည့်နေကြသော်လည်း အလယ်လူ မင်းသားတာနာကာကတော့ သူ့ရှေ့မှလူများ၏ မျက်နှာများကို လိုက်လံ ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် အိဒင်ပေါ်ရောက်တိုင်း အမေရိကန်အရာရှိ အိဒင်သည် မိမိအားစူးစမ်းထောက်လှမ်းခြင်းခံရသလို ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသည်သာမက ဂျပန်ဆာမူရိုင်း၏ မျက်နှာထားသည် ရန်လိုသောအသွင် ပေါ်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။

အိဒင်သည် အခြားဆာမူရိုင်းနှစ်ဦးအား အသေအချာ ဝေလုလာနေမိသည်။ ထိုနှစ်ဦးသည် သူတို့၏လက်များကို ကိုမိုနိုင်ဝံ့စံ၏ ပွယောင်းယောင်း လက်မောင်းများ အတွင်းသို့ ထိုးသွင်းထားကြသည်။ ထို့ပြင်လည်း ဆာမူရိုင်းတစ်ဦး (ဒိုင်ဖီယာကာမိုချီ)

ပျိုလှပုံမှာ သဘာဝကျကျမဟုတ်။ သူသည် ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ အနည်းငယ်မျှ ကုန်းထား ပြုလုပ် ထိုအခိုက်မှာပင် အိဒင်သည် ထိုလူ၏ အကိုလက်မောင်းပွပ္ပကြီးထဲ၌ လက်နက် ကြမ်းစု ဝှက်ထားသည်ကို သတိထားလိုက်မိလေ၏။

'စာကလေး တစ်စောင်ပေးဖို့အတွက် အမေရိကန်သမ္မတအနေနဲ့ ဘာကြောင့် ပေါ်သင်္ဘောလေးစီး လွှတ်ရတာလဲ' လိုအပ်လို့လား

ဒုတိယဘုရင်ခံနှင့် သူ့စကားပြန် တီးတိုးစကားပြောအပြီးတွင် ထိုမေးခွန်းသည် ပျက်လာသည်။ ထိုမေးခွန်းကို ကြားလိုက်ရသော အမ်းစထရောင်းထံမှ ဘာသာပြန် ပျက်သည် လက်ဖက်ရည်နှင့်ရိုက်ခဲ၏ နားသို့ ချက်ခြင်းရောက်သွားသည်။ ရိုက်ခဲသည် ပျက်ပုံများကိုပင်လိုက်ပြီး ခေါင်းဆတ်ပြသည်။ ထိုလူမှာ အခန်းတံခါးဝမှရပ်ကာ အပြန် ပြန်လှည့် ပြောနေကြသည့် စကားများကို သတိထား၍ နားထောင်နေသူ ဖြစ်လေသည်။

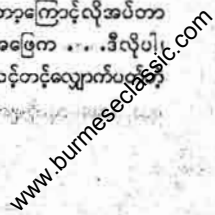
ရိုက်ခဲအချက်ပေးသည်ကို မြင်လိုက်ရသော အရာခံဗိုလ်သည် သူ့ကိုယ်ခန္ဓာအား သပ်စေရောင်းဘက်သို့ကိုင်းကာ နှစ်ကိုယ်ကြားလေသံဖြင့် ကွန်ရိမိုဒိုပါရီက အခြေခံ ကျရာထုံး မေးခွန်းများ မေးလာလျှင် မိမိတို့အခန်းနှင့်အနီးဆုံးဖြစ်သော သူ့အခန်းထဲ၌ ပြန်ရသည် သူ့ထံလာရောက်အသိပေးပြီးမှ ပြောပြသွန်ကြားထားသည်ဟု ပြောပြသည်။

အရာခံဗိုလ် ပြန်ရောက်အလာကို စောင့်နေစဉ်အတွင်း ရိုက်ခဲသည် ဂျပန်များ ကိုယ်မှ ချက်ခြင်းအဖြေပေးမှုအပေါ် သံသယမဝင်အောင် အထူးသတိထား၍ နေထိုင် ပျက်ရှိ၏။ ဤအတောအတွင်း အလှမ်းဝေးသော ကမ်းခြေဘက်ဆီမှ မှောင်းသံများနှင့် ဂျပန်များသည် တိုး၍ကျယ်လောင်လာသည်။ ဒုတိယဘုရင်ခံ၏ မျက်နှာသည် တစ်မျိုး ဖြစ်လာသည်။ ထိုင်ခုံပေါ်၌ ထိုင်နေရသည်မှာလည်း မမြဲမမဲသက် ဖြစ်လာသည်။

နောက်ထပ် မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ကုန်သွားသည်။ မကြာခင် အရာခံဗိုလ်၏ ခြေသံများ ကြားရသည်။ သူသည် အခန်းထဲသို့ဝင်လာပြီး စားပွဲဆီသို့ လျှောက်လာကာ အလေး ပြုသည်။ လက်ဖက်ရည်နှင့်ရိုက်ခဲ၏ အနီးသို့ကပ်ကာ စကားတီးတိုးပြောသည်။ အရာခံ ဗိုလ်၏ စကားကို နားထောင်လျက်ရှိသော လက်ဖက်ရည်နှင့်ရိုက်ခဲသည် စားပွဲပေါ်မှ လာဝင်တံကို လှမ်းယူကာ သူ့ရှေ့မှစာရွက်ပေါ်၌ အချက်အလက်များကို ချရေးသည်။

အရာခံဗိုလ်သည် သူ့ပြောစရာရှိသမျှကို ပြောအပြီးတွင် စောစောက သူရပ်နေသော ကျပ်ပေါက်ဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ ထိုအခါကျမှ ရိုက်ခဲသည် ဒုတိယဘုရင်ခံဘက် ပျဉ်၍ မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

'စာတစ်စောင်ကို စစ်သင်္ဘောလေးစင်းက ယူလာဖို့ ဘာကြောင့်လိုအပ်တာ လုပ်သလို့ လူကြီးမင်းက မေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဖြေက ... ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စကားရစ်ဘုရင်မင်းမြတ်ကို သင့်တင့်လျှောက်ပန်စွာ ပြောသော မြုဖို့ပါ'

ထိုပြန်ကြားချက်ကို ကြားသည့်အခါ ဒုတိယဘုရင်ခံ၏ မျက်နှာထားသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှု အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။ 'ဒီမှာက ဘယ်လိုစာမျိုးကိုပုလက်ခံလို့မရဘူး ဟု သူက ပြောသည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ဥပဒေအရ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေက ဆက်သွယ်မှုတွေကို နာဂါဂေရီး ဆိပ်ကမ်းဖြို့ဖွာသာ လက်ခံလို့ ရပါတယ်။ တခြားလုပ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းမရှိပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့စာ အဲဒီကဲ့ပဲ ယူသွားပါ'

တစ်ခဏမျှ လက်ဖက်ခံနိုင်ရုံကိစ္စသည် သူ့ရှေ့ရှိ စာရွက်ပေါ်၌ သူရေးထားသည့် မှတ်စုများကို ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး ဂျပန်အရာရှိအားကြည့်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကွန်မီဇီနဲ့ သူတပ်ကတော့ ကျွန်တော်တို့သမ္မတထံဆီ အဖြစ်မျှတင်ပြပြီး အခြေရလာတဲ့အထိ ဒီနေရာမှာပဲ နေရပါလိမ့်မယ် ဟု ရိုက်စိက ပြောသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာကိုလာတာက ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဒီပင်လယ်အော်ဟာ ယီဒိုမှာရှိနေတဲ့ ခင်ဗျားတို့ အပင်ပါယာဘုရင်ရဲ့ နန်းတော်နဲ့ အနီးဆုံးဖြစ်နေလို့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကွန်မီဇီအနေနဲ့ ဂျပန်ရဲ့ ချစ်ကြည်မှုကလွဲပြီး တခြား ဘာကိုမှ မလိုလားပါဘူး။ သူ့အနေနဲ့ သူ့နိုင်ငံကိုရော သူ့သမ္မတကိုပါ ဂုဏ်သိက္ခာ မကင်းမဲ့စေချင်ပါဘူး'

ရိုက်စိသည် စကားပြန်က ဘာသာပြန်ပြောနေသည်ကို စောင့်နေသည်။ ဤအတွင်းတွင် သူသည် ဒုတိယဘုရင်ခံ၏ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်နေသည်။ စကားပြန်၏ စကားကို နားမလည်လိုက်သော ဒုတိယဘုရင်ခံသည် မလိုတဖန်ဖြင့် တစ်ချက်မျှ ရယ်လိုက်ပြီး အဖြေပြန်ပေးရန် ဟန်ပြင်သည်။ သို့သော်လည်း လက်ဖက်ခံနိုင်ရုံကိစ္စက သူပြောနေသည့်စကား မပြီးဆုံးသေးဟု အသိပေးသည့်အနေဖြင့် လက်တစ်ဖက် မြှောက်ပြပြီးတားသည်။

'ကျွန်တော်တို့ အကြံပြုချင်တာက အင်ပါယာစကားပုစံဘုရင်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တော်တစ်ဦးကို စနစ်တကျ ရွေးချယ်ပြီး ယီဒိုပင်လယ်အော်ထဲမှာ ကျောက်ချပြီး ရပ်နေတဲ့ ဒီသင်္ဘောပေါ်ကို အပြန်ဆုံးလွှတ်ပေးဖို့ပါ' ဟု ရိုက်စိက ဆက်ပြောသည်။

'အဲဒီ ကိုယ်စားလှယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့သမ္မတရဲ့ မိတ္တူစာကို ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီနောက် ကွန်မီဇီကိုယ်တိုင် သူ့အစောင့်အမှုနဲ့အတူ နန်းတော်အထိလာပြီး သမ္မတရဲ့ စာမူရင်းကို လက်မှတ်ပေးထားတဲ့အချိန်မှာ ပေးအပ်ပါလိမ့်မယ်'

ထိုအချိန်ကာလအတွင်းတွင် ရောဘတ်အီဒင်သည် ဂျပန်ငါးဦး၏ မျက်နှာအဖုံအထားကို အကဲခတ်လျက်ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဂျပန်စကားပြန်က သူ့အထက်အရာရှိအား ပြောပြနေပြီဖြစ်သည်။ သည်စကားပြန်၏ ပြောပြချက်များကို အပြည့်အစုံကြားရသည့်အခါ သူတို့မျက်နှာထားများသည် မုန်းဆရာစက်လောက်အောင်ပင် ဣန္ဒြေဖြူ

။လ။သည်။ တည်ငြိမ်တင်းမာလာသည်။

။လူချောကြန့်အင်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော မင်းသား တာနာကကတော့

။မ။အေးတည်ငြိမ်သယောင် ရှိသော်လည်း မျက်လုံးများကတော့ ခက်ထန်လာသည်။

။ပ။။သားတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ရုပ်နေကြသော လက်နက်မဲ့အစောင့်နစ်ဦးသည် တစ်ဦး

။ပ။။တစ်ဦး ကြည့်ကြသည်။ ထို့နောက် ဒိုင်ဖိုယာကာရိုနိုသည် အမေရိကန်တစ်ယောက်

။ပ။။ဆီကို လိုက်ကြည့်ပြီး မျက်လွှာများကို ရှု၍ကြမ်းပြင်ကို ကြည့်နေကြသည်။

'လက်နက်ကိုင်လူစုတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ . . . ' ဟု

။ပ။။ဂိုဏ်က သူ့စကားကို ဆက်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော့်အနေနဲ့ တာဝန်အရ သတိပေး

။ပ။။ကမှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ကမ်းခြေစောင့်လှေတွေ ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောတွေနားလာပြီး

။ပ။။လူတာကို လက်မခံနိုင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်ကြည့်ပြီး စုံစမ်းနေတာ

။ပ။။ကျွန်တော်တို့ မလိုလားပါဘူး'

ဒုတိယဘုရင်ခံသည် ရိုက်စိ၏ စကားဘာသာပြန်ချက်ကို နားထောင်အပြီးတွင်

။ပ။။လူကလားထိုင်ပေါ်၌ ဂဏှားမငြိမ်ဖြစ်လာသည်။ 'ကမ်းစောင့်တပ်က လှေတွေ ဒီရောက်

။ပ။။နဟာက ဂျပန်တွေရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံနဲ့ ဥပဒေအရပဲ . . . ' ဟု ဒုတိယဘုရင်ခံက ပြန်

။ပ။။ပြောသည်။

'ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ဥပဒေအတိုင်း ရှိသလိုက်မှာကြရမှာပါ။ ကျွန်ုပ်

။ပ။။ပဲ။ ဥပဒေအတိုင်း လုပ်ကိုင်ကြရမှာပါ'

။ပ။။ဒီလိုဆိုရင်လည်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကျွန်တော့်တာဝန်အရ အမေရိကန်

www.burmeseclassic.com

ထိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် လူကြီးမင်းကို သိအောင်ပြောပြနိုင်တာ တစ်ခုပဲရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူတွေဟာ လက်နက်တပ်ဆင်ထားတဲ့ စစ်သင်္ဘောတွေပါ။ ကျွန်တော်တို့ ခေလေထုံးစံက အခုမေးတဲ့ မေးခွန်းမျိုးကို ဘယ်တော့မှ အဖြေပေးဖူး မရှိပါဘူး။

ဒါ့အပြင်လည်း အခု ကျွန်တော်ပြောမယ့် စကားထိုးဆိုချက်တွေကို ချက်ပြုပါ လက်ခံပြီး လိုက်နာလုပ်ကိုင်ပေးစေချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လှေတွေကို အခုချက်ပြုပါ ကမ်းခြေဘက် ပြန်ကြည့်ဖို့ အမိန့်ပေးပါ။ တကယ်လို့ အဲဒီအမိန့်ကို မပေးဘူးဆိုရင် လှေတွေကို ကျွန်တော်တို့ အမြောက်နဲ့ ပစ်ရပါလိမ့်မယ်။

ရိုက်စံသည် စကားကို ဆက်မပြောပဲ ရပ်ထားလိုက်ပြီး သူ့ဂျက်ကက် အပြင် အိတ်ကပ်ထဲမှ အိတ်ဆောင်နာရီကို ထုတ်ယူပြီး ကြည့်သည်။ ထို့နောက် အရာခံပိုက် ဟာရစ္စဘက်လှည့်၍ ဂျပန်များကြားအောင် အသံကိုဖြင့်၍ ညွှန်ကြားချက်များပေးသည်။

'အပေါ်ကုန်းပတ်ပေါ်ကို ချက်ခြင်းသွားပါ မစ္စတာဟာရစ္စ၊ လက်နက်တပ်ဆင် ထားတဲ့ တပင်တိုင်ရွက်လှေနှစ်စီး၊ ရေထဲချခိုင်းပါ။ အခုအချိန်ကစပြီး နောက် ဆယ့်ဂါ၊ မိနစ်ကြာသည်အထိ သင်္ဘောနားက ဝိုင်းနေတဲ့ ဂျပန်လှေတွေကို ဆုတ်ခွာ မသွား သေးရင် ဟော်ဝစ်စာအမြောက်နဲ့ ပစ်မှတ်တွေကို ပစ်ခိုင်းပါ။ ကျွန်တော်ပြောတာ ရှိပါ ရဲ့လား...'

'ရှင်းပါတယ်... ခင်ဗျာ'

အရာခံပိုက်သည် အခန်းထဲမှ သုတ်သီးသုတ်ပြာ ထွက်သွားသည်။ ရိုက်စံသည် ဒုတိယဘုရင်ခံအား တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ကြည့်နေသည်။ 'ခင်ဗျား အမိန့်ပေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆယ့်ဂါးမိနစ် အချိန်ပေးပါမယ်။ တကယ်လို့ ဆယ့်ဂါးမိနစ်ပြည့်သွားရင် အထိ လှေတွေရှိနေဦးမယ်ဆိုရင်တော့ လှေပေါ်ကသူတွေ ခံရဖို့ပဲ...။ ဘယ်ဟာ ရွေးမလဲ။ ကြိုက်တာသာရွေးပါ'

ဂျပန်ဒုတိယဘုရင်ခံသည် သူ့စကားပြန်နှင့် တီးတိုးဆွေးနွေးပြန်သည်။ ခဏမှ စောင့်နေသော ရိုက်စံသည် ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ 'ကျွန်တော် ခင်ဗျား။ သင်္ဘောဦးပိုင်းဘက် ခေါ်သွားမယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်နက်အင်အားကို ခင်ဗျား ဘာသာ ခင်ဗျား ကြည့်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါကျရင် ကျွန်တော်တို့ ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်လို့ ဖြစ်မဖြစ်ဆိုတာ ခင်ဗျားခန့်မှန်းနိုင်မှာပါ။ အဲဒီနေရာကနေပြီး ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လှေတွေကို ပြန်ဆုတ်သွားဖို့ အမိန့်ပေးမယ်ဆိုရင်လည်း ပေးလို့ရပါတယ်'

လက်မတင်နှင့်ရိုက်စံသည် စားပွဲပေါ်၌ ချထားသောခါးကို ကောက်ယူကာ သူ့ ခါးပတ်တွင် ပြန်ချိတ်လိုက်ပြီး အမ်းစထရောင်းနှင့်အတူ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ အရာခံပိုက်အားလုံး နောက်မှလိုက်ပါသွားကြသည်။ ဂျပန်အရာရှိ နှစ်ဦးသည်လည်း

ဂျပန်အရာရှိများ ကပြောကရာထကာ လိုက်သွားကြသည်။ ရောဘတ်အိဒင်သည် ဆာမူရိုင်း ပြုပြင်ထိ နောက်မှလိုက်ပါသွားလေသည်။

အရာရှိအခန်းများရှေ့၌ ရှိနေကြသော မရိန်းတပ်သားအစောင့်များကို လွန်စွာ ကျယ်စွာ ကုန်းပတ်ပေါ်တက်သည့် လှေခါးသို့ ရောက်ကြသည်။ အားလုံးလှေခါးမှ ကျော်သွားကြသည်။ နောက်ဆုံးမှလိုက်ပါလာသော အိဒင်သည် ဆာမူရိုင်းသုံးဦးအား ကြည့်မပြတ် ကြည့်လာသည်။ အထူးသဖြင့် အရပ်မြင့်မြင့်၊ ခက်ထန်မာကြောသော ဂျပန်လှေအနုပိုင်ရှင်ဖြစ်သူအား အခြားနှစ်ဦးထက်ပို၍ ဂရုစိုက်လာသည်။ ထိုသူမှာ ဂျပန်ပိုင်ခိုင်စို၏ နာမည်မသိရသေးသော သားဖြစ်၏။ ထိုသူသည် အခုအချိန်အထိ ဂျပန်လက်ကို အတိုက်လက်မောင်းပွပွကြီးထဲသို့ ထိုးထည့်ကာ ရင်ဘတ်ပေါ်၌ တင်ထား ပြုလုပ် မဟုတ်ပါလား...။

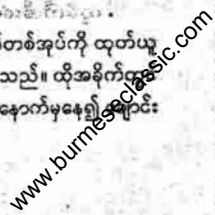
သင်္ဘောကုန်းပတ် ရှေ့ပိုင်းသို့ ရောက်လာသည်။ အမြောက်တပ်သားများသည် ဂျပန်အမြောက်များတွင် တာဝန်ယူနေကြဆဲ။ လက်မတင်နှင့်ရိုက်စံသည် ဂျပန် ဂျပန်စားလှယ်အဖွဲ့အား အပြာရောင် ဂျက်ကတ်ဝတ်စုံဝတ် မရိန်းတပ်သားများရှေ့မှ ကြိုက်၍ ခေါ်လာသည်။ တန်းစီ၍ရပ်နေကြသော သူတို့လက်ထဲတွင် ကာဘိုင်သေနတ် များ အသင့်ကိုင်ထားသည်။ မွန်းလွဲပိုင်းနေရောင်တွင် သေနတ်များ၌ တပ်ထားသည့် မှန်ပွဲများသည် တလက်... လက်... တစ်ဦးချင်းဆီ၏အကြည့်သည်...။ မြေစောင့်လှေများပေါ်တွင် စူးစိုက်ထားကြလေသည်။

လူကြီးမင်းတို့အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမြောက်တွေနဲ့ ကျည်ဆံတွေကို ကြည့်ချင်ရင် ကြည့်ကြပါ' ဟု ရိုက်စံက ပြောသည်။ 'ဒါတွေကို ကြည့်လိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့ လက်နက်အင်အားကို နားလည်နိုင်ရပါလိမ့်မယ်'

ဒုတိယဘုရင်ခံသည် သူ့အနီးရှိ အမြောက်အပေါ် အာရုံဝစားလျက်ရှိသည်။ သူ့လက်သန်ပြင်းပြသော သိချစ်တံ၏ တွန်းအားကြောင့် သူသည် အနီးရှိ ကျည်ဆန် ပုံပုံမှ အမြောက်ဆန်တစ်လုံးကို မကြည့်ရန် အားထုတ်သည်။ သို့သော်လည်း မ၍မရ။ အမြောက်ဆံသည် နေရာမှပင်မရွေ...။

သူသည် ကျည်ဆံကို လက်ချောင်းများဖြင့် အုပ်ကာ... အရွယ်ပမာဏကို ပြုပြင်ထည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့လူများဘက်လှည့်၍ နှစ်ကိုယ်ကြား လေသံဖြင့် ပြောသည်။ သူ့နောက်လိုက်များသည် အမြောက်များကို အထူးအဆန်းများသဖွယ် ပာဖတ်ကြ ကြည့်စုနေကြသည်။

စကားပြန်သည် သူ့အင်္ကျီလက်မောင်းထဲနံ့ကို စွာအုပ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်ယူ သည်။ အမြောက်နှင့်ပတ်သက်၍ သူမြင်တွေ့သမျှကို ရေးမှတ်သည်။ ထိုအခိုက်အတန့် မှ ဂျပန်ဒုတိယဘုရင်ခံသည် ခါးကိုကုန်းကာ အမြောက်၏ပြောင်းကို နောက်မှနေ၍ ချောင်း

ကြည့်သည်။ ပြောင်းဝသည့် အလွယ်တကူ ဝင်သွားနိုင်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအဖြစ်ကို ကြည့်ကာ သူမှတ်စုစာအုပ်ထဲ၌ ကပြကာရာ မှတ်သားနေပြန်သည်။

အဲဒီအမြောက်ကို ကျွန်တော်တို့က မြောက်ဆယ့်လေးပေါင်ဒါ အမြောက်လို ခေါ်ပါတယ်။ ဟု ရိုက်စစ်က ချောင်ယဉ်ကျေးသောလေသံဖြင့် ပြောသည်။ အမြောက်ရဲ့ အရှည်က အလျားဆယ့်တစ်ပေ သုံးလက်မ ရှိတယ်။ ကျည့်တစ်လုံးရဲ့ အလေးချိန်က မြောက်ဆယ့်လေးပေါင်ရှိတယ်။ အပေါက်က ဆယ့်ရှစ်လက်မ ကျယ်တယ် . . . အမြောက်ပြောင်းက သိပ်ရှည်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမြောက်အားလုံးဟာ သိပ်ပြိုရှည်လျားတဲ့အတွက် ပစ်လိုက်လို့ ကမ်းခြေပေါ်က ပစ်မှတ်ကိုထိရင် အလွယ်တကူနဲ့ ပျက်စီးနိုင်ပါတယ်။

ဒုတိယဘုရင်ခံသည် ကုန်းပတ်တလျှောက်ချထားသော အမြောက်များ၏ အခအထားကို ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ညိုလျက်ရှိ၏။ သူသည် ပတ်ပတ်လည်ရှိ မရိန်းတပ်သားများအား ကြည့်ပြန်သည်။ မသားယာသော မျက်နှာဖြင့် သူ့စကားပြန်အား လေသံတိုးတိုးဖြင့် စကားပြောသည်။

ဒုတိယဘုရင်ခံက အခုမြင်နေတဲ့ အမြောက်မျိုး ဘယ်နှစ်လက်ရှိသလဲဆိုတာ သူ သိချင်တယ်လို့ ပြောတယ်။ ဟု ဘာနီဝါရာတိုကုမာက ပြောသည်။

ခင်ဗျားတို့ လက်နက်တွေဟာ အားလုံး အခုလိုအားကြီးတာချည်းပဲလား။ ကျွန်တော်တို့မှာ ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်ဝအောင်လုပ်ဖို့ အမြောက်အင်အားဟာ လိုအပ်တာထက် ပိုပြီးများများရှိနေပါတယ်။ ဟု လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စစ်က ပြောသည်။ သူသည် အိတ်ကပ်ထဲမှ နာရီကိုထုတ်ယူပြီး ကြည့်ပြန်သည်။

အခုဆိုရင် ပေးထားတဲ့အချိန်ဟာ ကုန်သွားပါပြီ။ ကျေးဇူးပြုပြီး ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လှေတွေအားလုံး ကမ်းခြေဘက်ပြန်သွားဖို့ အမိန့်ပေးစေချင်တယ်။

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ရိုက်စစ်သည် ဂျပန်များအား သင်္ဘောလက်ကိုင်ဘက် ဦးခိုင်းဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။ ထိုနေရာသည် အောက်ဖက်ကို ကောင်းစွာ မြင်နိုင်နေသည် မဟုတ်ပါလား။ ဒုတိယဘုရင်ခံသည် . . . တွန့်ဆုတ်ဆုတ်အမှအရာဖြင့် ရိုက်စစ်၏ ဘေးသို့ရောက်လာပြီး အောက်ဖက်ရှိ လှေတစ်ဒါခင်ခန့်ကို ငုံ့ကြည့်သည်။

သူ့ကိုမြင်လိုက်သည့်အခါ အောက်ဖက်လှေများဆီမှ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဆတ်စံကိုဟန်နာသင်္ဘောဆီသို့ ပို၍တိုးကပ်လာသည်။ သူတို့ဘက်မှ သင်္ဘောပေါ်တက်ခွင့်ကို ရပြီဟု ယူဆနေကြပုံပေါ်၏။

ယူမီကီအီးဖေကရီ ဟူသော အော်သံသည် ဒုတိယဘုရင်ခံ၏ နှုတ်မှ ထွက်လာသည်။ သူ့ပုယောင်းယောင်း အင်္ကျီလက်ထဲမှ ထွက်လာသည့် ယပ်တောင်ကို ယမ်းပြသည်။ လှေများအား ဆုတ်ခွာရန် အရိပ်အခြေ ပြုနေခြင်းပေတည်း။ ယူမီကီအီးဖေကရီ ဟု ထပ်အော်ပြန်သည်။ ကမ်းခြေဘက်ကို ချက်ခြင်း ဆုတ်ခွာသွားကြဟု

ယူမီကီအီးဖေခြင်းပေတည်း။

အော်ဟစ်သံများသည် ထွက်ပေါ်လာသည်။ အားလုံးရုပ်ထွေးကုန်သည့် သင်္ဘောကြီး၏ အချို့လှေများသည် ပြန်လှည့်ကာ ကမ်းခြေဆီသို့ ပြန်၍လှေခတ်နေကြသည်။ ကျန်တော့ အမိန့်ကိုကြား၍ သို့မဟုတ် အမိန့်ကို အာခံလို၍လားမသိ . . . သင်္ဘောကြီးသို့ ပို၍တိုးကပ်လာအောင် လှေခတ်လာကြသည်။ ထိုအခါ ဂျပန်ဒုတိယ ဘုရင်ခံသည် သူ့လက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြကာ အမိန့်ကို ထပ်တလဲလဲ အော်ပြောသည်။

ယူမီကီ အီး ဖေကရီ၊ ယူမီကီ အီး ဖေကရီ။

ထိုတစ်ခေတွင် ဒိုင်ဗိုယာကာမိုချီသည် ဒုတိယဘုရင်ခံ၏ နောက်ဖက် ဝယ်အနည်းငယ်ကွာတွင် ရပ်နေရာမှ ပထမဆုံးအကြိမ် တောင့်တောင့်မတ်မတ် ရပ်လိုက်သည်။ သူသည် ရှေ့သို့ မြွေနှစ်လှမ်း တိုးလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာများသည် လက်ဖတင်နှင့် ရိုက်စစ်အား စူးစူးရှရှကြည့်လျက်ရှိ၏။ သူ့ဘယ်ဘက်လက်သည် သူ့ကိုမိန့်အင်္ကျီလက်မောင်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ပြန်ထုတ်လိုက်သည်။ ဤအစိုက်မှာပင် ရေဘတ်အိဒင်ဂါလက်သည် နောက်မှနေ၍ ဒိုင်ဗိုယာကာမိုချီ၏ လည်ပင်းကို သိုင်းဖက်ထားသည်။

အိဒင်သည် သူ့ဘယ်လက်ကို ကိုမိန့်လက်မောင်းထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူ့လက်ချောင်းများသည် ဓါးမြှောင်တစ်ချောင်း၏ အရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည် ဂျပန်၏ လက်ကိုထိတွေ့မိသည်။ အိဒင်၏ လက်တစ်ဖက်သည် ယာကာမိုချီ၏ လည်ပင်းကို တအားညစ်ထားသည်။ အိဒင်သည် ညစ်အားကို တိုးလိုက်ပြီး ဂျပန်၏ ယက်ထဲမှ ဓါးကို ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် လွတ်ကျသွားအောင် အားထုတ်သည်။

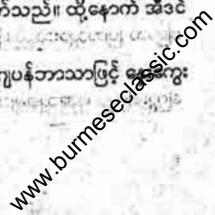
ယာကာမိုချီ၏လက်ထဲမှ ဓါးသည် ကုန်းပတ်ပေါ် ကျလာသည်။ ကျလာသော ဝါးကို ကုန်းကောက်လိုက်သူမှာ မင်းသားတာနာကာ . . . တာနာကာ၏ မျက်နှာသည် ဒေါသဖြင့် မိုရဲလျက်ရှိ၏။ အံ့အားသင့်စရာကောင်းသည်ကား . . . တာနာကာ၏ ပေါ်သသည် မိမိအပေါ်တွင်မဟုတ်။ အခုအချိန်အထိ မိမိလက်ထဲမှ လွတ်မြောက်ရန် ဘေးထုတ်ရုန်းကန်နေဆဲဖြစ်သူ ဆာမိုရိုင်းအပေါ်၌ဖြစ်၏။

ဘာကာ မီ၊ အရူး ဟု တာနာကာက ဒေါသတကြီး ပြောသည်။

ဘာကာ န ကိုတို့ အိုကျီတာ ဆူရိုနာ အလွန်ကို ဆိုးဝါးမိုက်မဲတဲ့ လုပ်ရပ်ကြီး တစ်ခုပါလား . . . ကွာ

ထိုအချိန်အထိ ယာကာမိုချီအား အပြင်းအထန်စိတ်ဆိုးလျက်ရှိသော တာနာကာသည် ကြမ်းပေါ်မှဓါးကို ကောက်ယူပြီး သူ့ဓါးတွင် ထိုးလိုက်သည်။ ထို့နောက် အိဒင်မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဟွန်တိုနီဘာကာဒါနာ ဟု အမေရိကန်အရာရှိက ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ခေါ်တွင်လေးလံစွာ ပြန်ပြောသည်။

'ဟုတ်တယ်' သူလုပ်ဟာ အလွန်ကိုခိုက်ခဲတယ်' ဟု ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူအားလုံးသည် ဖြန့်ခွဲ နောက်လှည့်သွားကြသည်။ သူတို့သည် ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသော အခြေအနေတစ်ရပ်ကို မြင်တွေ့ကြရခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဆတ်စိန်ဟန်နာ ထက်မှ လှေငယ်တစ်စီးသည် အောက်ဖက်ရှိ ရေပြင်ထက် သို့ကျလာသည်။ လှေပေါ်တွင် လက်နက်ကိုင် မရိုင်းတပ်သား တစ်ခါစင်ခန့် ပါလာ၍ သူတို့နှင့်အတူ ရုတ်လက်မ ဟော်ဝစ်စာအမြောက်ငယ် တစ်လက်လည်းပါသည်။

လှေထက်သို့ရောက်လာသည့် အမြောက်ငယ်များအား လှေသမားများက စနစ် တကျ နေရာချထားပေးကြသည်။ ထိုတစ်ခဏမှာပင် ဂျပန်ကမ်းခြေစောင့်လှေ အကျန် များသည် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း သူတို့ကမ်းခြေဆီသို့ လှော်ခတ်သွားနေကြလေပြီ။ သင်္ဘောပေါ်မှ မရိုင်းတပ်သားများနှင့် အမြောက်တပ်သားများ၏ ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ် ကြွေးကြော်သံများသည် တစ်နက် ထွက်ပေါ်လာလျက်ရှိလေ၏။

'ကျွန်တော် သူ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ ခင်ဗျားလက်အပ်လိုက်မယ်' ဟု အိဝင်က ဂျပန်စကားဖြင့် လှမ်းပြောကာ သူ့ရုပ်ကိုင်ထားသည့် ဒိုင်နိုဗာကာမိုရိုအား တာနာကာ ဆီသို့ တွန်းပို့လိုက်သည်။ သူသည် ခါးမှ ခြောက်လုံးပြူးအိတ်ကိုဖွင့်၍ အတွင်းမှ ပစ္စုတိုကို အလွယ်တကူ ဆွဲထုတ်နိုင်ရန် သေနတ်ဒင်ကို အပေါ်သို့ ဆွဲတင်ထားလိုက်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ဘက်က သွေးကြောတက်မှ မလိုလားဘူး...။ ဒါပေမယ့်လို့ တစ်ဖက်က တိုက်လာတဲ့အခါ လိုအပ်သလို ခုခံကာကွယ်ဖို့တော့ ရှိနေပါတယ်' ဟုလည်း တာနာကာအား လှမ်းပြောသည်။

တာနာကာသည် တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်ကြာမျှ ဖုံးအားသင့်ကာ အိဝင်အား စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့အဖို့ အမေရိကန်အရာရှိ၏ အပြုအမူသည် အံ့ဩစရာ ဖြစ်နေပုံ ရ၏။ ထိုနောက်တော့ သူသည် လော့ဒ်ဒိုင်မို၏ သားရှေ့သို့ သွားရပ်ကာ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောတော့မည့်ဟန်ပြင်သည်။ အိဝင်က တာနာကာအနီးသို့ သွားသည်။

'အိဒီကီစွန့်ပတ်သက်ပြီး ဘာမှပြောဖို့မလိုပါဘူး' ဟု သူက တာနာကာအား နှစ်ကိုယ်ကြားပြောသည်။ 'ဒီလို မိုက်ခဲမှုမျိုး နောက်ထပ်မလုပ်မိဖို့သာ လုပ်ထားပါ' သူလုပ်ရပ်ဟာ အသိအမှတ်ပြုထားတဲ့ တရားဝင်ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး' ဟု တာနာကာက အိဝင်အား ဖေဖေကြည့်၍ပြောသည်။ 'ကဲမကောင်းလို့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ တွန်းအားတစ်ခုကြောင့်...။

ရုတ်တရက် ဟော်ဝစ်စာအမြောက်ပစ်သံ ထွက်လာသဖြင့် တာနာကာ၏ စကားပြောသံ ပြတ်သွားသည်။ ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲသံနှင့်အတူ ဆုတ်ခွာသွားနေကြသော ကမ်းခြေစောင့်လှေများဆီမှ အော်ဟစ်သံများ ကြားကြရ၏။ ဆတ်စိန်ဟန်နာဆီမှ ကြွေးကြော်သံအသစ်များ ထပ်၍ကြားကြရသည်။

အိဝင်သည် ရှေ့သို့တိုးကာ မျှော်ကြည့်သည်။ မော်ဝစ်စာအမြောက်ပြောင်းဝဆီမှ ပါးပါးငွေ့တလုလုထွက်နေဆဲ...။ သို့တစေလည်း ဂျပန်လှေများဆီမှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ခံရမှုများ တစ်ဦးမှ မမြင်ရ။ သတိပေးသည့်အနေဖြင့် ပစ်ခတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု အိဝင် ကျက်သည်။ ကမ်းခြေစောင့်လှေအများစုမှာ ကမ်းခြေဆီသို့ လျှင်မြန်စွာ ရွေ့လျား လျက်ရှိကြသော်လည်း လှေအနည်းငယ်မှာမှ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းလောက်သည့်နေရာမှ ပျံ့ကာ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေကြလေသည်။

ရုတ်တရက်ရင်ခံနှင့် ဟာနိုဝါရာတိုကူမာတို၏ မျက်နှာများသည် ရုတ်တရက် ပြုတ်သလို ဖြစ်သွားသည်။ သူတို့ချင်း စကားတီးတိုးပြောအပြီးတွင် စကားပြန်က သူ့လက်ထဲမှ ယပ်တောင်ဖြင့် သူတို့သင်္ဘောပေါ်မှ အမြန်ဆုံးဆင်းလိုသည့် အရိပ် ပြုည့်ကိုပြုသည်။

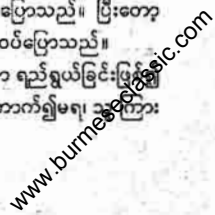
'ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြဖို့ အချိန်သင့်ပါပြီ' ဟု သူက ရိုက်စိန်နှင့် အမ်းစထရောင်း ကျားများ မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်ဖြင့် ကြည့်၍ပြောသည်။ ထိုနောက် အောက်သို့ကြည့် ပြုလုပ်သမားအား သူတို့ဆင်းလာလျှင် ဆင်းလာခြင်း ကမ်းခြေသို့ အမြန်ပို့ပေးရန် မျက်နှာပိုက် မျက်နှာကပြု၍ညွှန်ကြားသည်။ ထိုနောက် ရိုက်စိန်တို့ဘက် ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

'ရုတ်တရက်ရင်ခံက လူကြီးမင်းတို့ဆီကို အကြောင်းကြားခိုင်းပါတယ်' ဟု ကျားပြန်က ဒတ်ချ်ဘာသာဖြင့် လှမ်းပြောသည်။ 'မနက်ဖြန် မနက်ကျရင် အဆင့်မြင့် ရေပျို တစ်ဦးရောက်လာပြီး ဆွေးနွေးစရာရှိတာတွေ ဆက်ဆွေးနွေးပါလိမ့်မယ်တဲ့။ ပါပရစ်လို့ လူကြီးမင်းတို့ အဖြေအပြည့်အစုံရဖို့ကတော့ အနည်းဆုံး သုံးရက်တော့ ပျော်ရလိမ့်မယ်လို့ သူက ပြောခိုင်းပါတယ်'

သူတို့သည် တစ်ဖက်မှပေးလာမည့် အဖြေကိုပင် မစောင့်တော့ပဲ ကတိုက်ကရိုက် ပြုလုပ်သွားကြသည်။ ဆာမူရိုင်းသုံးယောက်သည်လည်း သူတို့နောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ အိဝင်သည် ယာကာမိုချီအား လုံးဝအလစ်မပေးပဲ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့် ရသည်။ ယာကာမိုချီ၏ မျက်နှာထားကတော့ ထုံပေပေကပ်တတ်တတ်...။ ပျံ့သည် အိဝင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ မကြည့်ပဲ မျက်လွှာအောက်ချကာ လှေခါးမှ ပြုလုပ်သွားကြပြီး လှေပေါ်တက်သွားသည်။

တာနာကာသည် နောက်ဆုံးထွက်ခွာသူဖြစ်၏။ သူသည် အိဝင်ရှေ့မှ ဖြတ် သွားပြီး တွင် ခဏမျှရပ်သည်။ 'တေဟင်အွန်နီနာရ' ဟု ပြောသည်။ ပြီးတော့ ပျံ့သည် အိဝင်အား စူးစူးရဲရဲကြည့်ကာ 'ဆူစီမာဆင်' ဟု ထပ်ပြောသည်။

တာနာကာ ပြောသည့်စကားများသည် အိဝင်ကြားသော ရည်ရွယ်ခြင်းပြစ်၍ မပြုလိုတိုင်းသည်။ အိဝင်အနေဖြင့် အမိပြုယ်ကို ကောင်းစွာကောက်၍မရ သူ့စကား

လှိုက်ရသော စကားအတွက် စဉ်းစားနေစဉ်အတွင်းမှာပင် တာနာကားသည် အောက်ဖက်ရှိ လှေဆီသို့ ဆင်းသွားသည်။ ထိုဆာမူရိုင်းသည် နောက်ထပ် ဘာတစ်ခုနဲ့မှ မပြော လှည့်၍လည်းမကြည့်။ အိမ်အဖို့တော့ သူ့ဘဝအတွက် အမှတ်တရဖြစ်စေမည့် စကား များဟု သတ်မှတ်ရုံမှတစ်ပါး အခြားဘာကိုမှမရှိ။

တာနာကားတို့၏ လှေထွက်သွားသည့်အခါ လက်ဖက်တင်နှင့်ရိုက်စိတ်မှ စိတ် သက်သာရာ ရသွားသည့် သက်ပြင်းချသံကို အိမ်ကြားရသည်။ ကမ်းခြေဘက်မှ အော်ဟစ်သံများကိုလည်း ကြားနေရ၏။ အလှမ်းအလွန်ဝေးသော နေရာများ၌ ရပ် ထားသော ကမ်းခြေစောင့်လှေများသည် ဆတ်စိတ်ကိုဟန်နာသဘောနှင့် အခြားသဘော များကို ကြည့်နေဆဲ . . .

ကျွန်တော်တို့ စစ်ပွဲတစ်ပွဲ ဖြစ်မလာအောင် ရှောင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျာ ထင်ပါသလား၊ မစ္စတာအမ်းစထရောင်း' ဟု လက်ဖက်တင်နှင့်ရိုက်စိတ်က မေးသည်။

ဆင်ဖြူရယ်အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။ ထို့နောက် သူ့ဆေးတံကို မီးညှိကာ မီးခိုးငွေ့များ ထောင်းထောင်းထလာသည်အထိဖွာသည်။ 'ကျွပ်ကတော့ ရှောင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်လေ . . . အနည်းဆုံး အခုလောလောဆယ်တော့ စစ်ဖြစ်လာနိုင်စရာ မရှိပါဘူး . . . လက်ဖက်တင်နှင့်'

ဆုတ်ခွာသွားကြပြီဖြစ်သော ကမ်းခြေစောင့်လှေများဆီမှ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘော များအား နောက်ထပ်ကြည့်နေသည်ကို မမြင်ရ။ သို့တစေလည်း ကြည့်နေသူ တစ်ဦး၊ ကတော့ရှိ၏။ ထိုသူကား ဆာမူရိုင်းအသွင် ရုပ်မျက်ထားသည့် မင်းသားတာနာကား ပေတည်း။

မင်းသားတာနာကားသည် သင်္ဘောဝင်ပေါက်အနီး၌ ရပ်နေသော ရေဘတ် အိမ်အား လှမ်းကြည့်နေသည်။ ရေဘတ်အိမ်၏ ပြောဆိုပြုမူပုံနှင့် နေထိုင်ပုံများကို ကြည့်ရသည်မှာ စိတ်သက်သာရာ ရပွယ်ရှိ၏။ ထိုအမေရိကန်သည် စောစောက ဖြစ်ပွား ခဲ့သမျှ အရာရာတိုင်းအတွက် အဆင်ပြေသွားအောင် လုပ်ဆောင်သွားလိုသော သဘော ထားရှိလိမ့်မည်ဟု သူထင်နေမိသည်။

ရေဘတ်အိမ်သည် သင်္ဘောအနီးမှ ခွာသွားသော လှေများ တဖြည်းဖြည်းချင်း ဝေးသွားသည်ကို လှမ်းကြည့်နေရာမှ စောစောက ဆာမူရိုင်းပြောသွားသည့် စကားကို သတိရနေမိသည်။ သူသည် ထိုစကားများကို ဘာသာပြန်ရန် အားထုတ်ပါသော်လည်း မရ။ သူသည် ညနေခင်း နေရောင်ထဲ၌ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကွယ်ပျောက်သွားနေကြသော လှေများကို ကြည့်ရင်း ဆာမူရိုင်းပြောခဲ့သည့် စကားများ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပေါ်ပူ သည့်အတွက် စိတ်ရွပ်လျက်ရှိလေသည်။

... နေရာတော်တို့ စစ်ပွဲတစ်ပွဲ ဖြစ်မလာအောင် ရှောင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျာ ထင်ပါသလား၊ မစ္စတာအမ်းစထရောင်း' ဟု လက်ဖက်တင်နှင့်ရိုက်စိတ်က မေးသည်။ ဆင်ဖြူရယ်အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။ ထို့နောက် သူ့ဆေးတံကို မီးညှိကာ မီးခိုးငွေ့များ ထောင်းထောင်းထလာသည်အထိဖွာသည်။ 'ကျွပ်ကတော့ ရှောင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်လေ . . . အနည်းဆုံး အခုလောလောဆယ်တော့ စစ်ဖြစ်လာနိုင်စရာ မရှိပါဘူး . . . လက်ဖက်တင်နှင့်'

(၉)

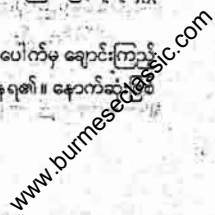
နေဝင်ဖျိုးဖျိုးအချိန်ဖြစ်သည်။ နေရောင်ခြည်သည် အစောင့်များကြား၌ ရောက် မှုရာသော မတ်ဆုမူရာတိုက်ဝါ တည်းခိုနေထိုင်လျက်ရှိသည့် ကျေးရွာတည်းခိုရိပ်သာ ပေါ်ပက်ဖျန်းလွှမ်းခြုံထားသည်။ တိုက်ဝါသည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်လွန်းလှသည့် စိတ်ဖြင့် လူ့အစန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းသလားလျက် ရှိလေသည်။

သူသည် ကိုဗိုနိုဝက်စုံအောက်မှစဝတ်သည့် အဖြူရောင်စာအင်္ကျီ ပါးပါးလေး ကိုသာ ဝတ်ထားသဖြင့် သူ၏ဆေးသွယ်သော ခါး၊ တင်းတင်းရင်းရင်း ရှိလှသည့်တင်၊ ပြုပြင်ထားသော လက်မောင်းများကို ဝီပြင်စွာ မြင်နေရသည်။ လှပသောမျက်နှာသည် ပြုပြင်ထားသော ခွာ ပေါ်လွင်လျက်ရှိလေသည်။

လမ်းမကြီးပေါ်မှ လျှောက်သွားနေသော ခြေသံများသည် စောစောပိုင်းကလို ပုံကဲ့သို့ များစွာလျော့နည်းသွားခဲ့လေပြီ။ သို့သော်လည်း သူ၏ နှစ်ထပ်တည်းခိုရိပ်သာ မထောက်အညီအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာနေသည့် လှုပ်ရှားသံများနှင့် စကားပြောသံ များမှ ပုံ၍များပြားလာနေသဖြင့် မကြာခဏရပ်၍ နားစွင့်နေမိ၏။ တစ်ဖက်ခန်းမှ ပျက်စားသတ်စယောက်၏ ကျယ်လောင်သော ဘုရားရှိခိုးသံကို ကြားနေရ၏။

သိပ်မဝေးလှသော နေရာတစ်နေရာမှ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် မဟုတ်သည့် တီးသံ ပျက်သံများနှင့် သီချင်းဆိုသံများသည် လေထဲတွင် လွင့်ပျောလာလျက်ရှိ၏။ သူ့ ရှိဂျီ ဝါးဖြားတစ်ဖက်ရှိ စင်္ကြံလမ်းပေါ်မှ ပြေးသွားသည့် ခြေသံများကို မကြာခဏ ကြား မှုရုံမျှမက မမြင်ရသော ရေချိုးခန်းတစ်ခန်းဆီမှ အသံသေး အသံကြောင်ဖြင့် စူးစူးရှရှ သံများနှင့် ရေကျသံများ ကြားနေရလေသည်။

သူ စောစောက မဟိုက်ထားခဲ့သည့် စက္ကူလိုက်ကာ ခန်းဆီးပေါက်မှ ရောင်းကြည့် ပုံကိုသည့်အခါ ဝင်စပြုနေသည့် နေ၏ရောင်ခြည်များကို မြင်နေရ၏။ နောက်ဆုံး

သောနေ့ရောင်ခြည်များသည် ဖူရီတောင်ထိပ်ကို လွှမ်းခြုံထားသည်။ ဖူရီတောင်၏ အခြားတစ်ဖက်ရှိ မိုးကောင်းကင်သည် နက်ပြာရောင်သန်းလျက်ရှိ၏။

အခုလို ဆည်းဆာချိန်ဆိုလျှင် ဖူရီတောင်ထိပ်ဆီမှ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ကာမိများသည် ထွက်လာနေပြီဟု တိုက်ဝီ တွေးနေမိသည်။ ကာမိများအနေဖြင့် အောက်ဖက်နယ်မြေဒေသအတွင်းမှ ဖြစ်ပျက်လာသမျှကို စောင့်ကြည့်ကာ အားလုံးကို ရှင်းလင်းစင်ကြယ်သွားအောင် ဆောင်ရွက်ပေးလိမ့်မည်ဟုလည်း စိတ်ကူးယဉ်နေမိလေသည်။

တည်းခိုရိပ်သာ၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် အမှောင်ရိပ်များ ထူထပ်စွာကျဆင်းလာနေသဖြင့် ဘာကိုမှ သဲကွဲစွာ မမြင်ရသော်လည်း သူ့နားများကမူ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဘာတွေဖြစ်နေသည်ကို ပြောပြနေသည်။ အပြင်ဘက်လမ်းများပေါ်၌ လူများနှင့် တိရစ္ဆာန်များသည် သွားလာလှုပ်ရှားလျက်ရှိကြ၏။ ယင်းလူအုပ်များထဲတွင် အများစုသည် အရပ်သားများဖြစ်ကြ၏။

ဤလူအုပ်များကြားတွင် မြင်းများနှင့် သွားလာနေသည့်များကိုပါ ကြားနေရသည်။ ထိုလူစုသည် တည်းခိုရိပ်သာ အဝင်တံခါးများရှေ့မှဖြတ်ကာ အနောက်စူးစူးသို့ ရှေ့လျက်ရှိကြ၏။ ထိုလူစုတွင် အစောင့်အရှောက်များသာမက ခြေလျင်လိုက်ပါလာသော အစေခံများပါ ပါလာသည်။

မြင်းများ၏ ကျောများပေါ်၌ ခွ၍တင်ထားသော မြင်းတောင်းများထဲမှ မင်းရိုးရာဇာနည်ဝင်ကလေးများအား ထည့်ထားသည်။ တည်းခိုရိပ်သာရှေ့၌ ထွန်းထားသည့် စက္ကူဖယောင်းတိုင်များ၏ အလင်းရောင်ဖြင့် မြင်းတောင်းများထဲမှ ကလေးသူငယ်များ၏ အပြစ်ကင်းစင်သော မျက်နှာများကို မြင်နေရသည်။ တိုက်ဝီသည် ထိုကလေးသူငယ်များ၏ သက်သောင့်သက်သာရှိမှုနှင့် ဆားရန်ကင်းမှုများကို ကြည့်ကာ စိတ်ထဲတွင် မလိုလားသလိုလို၊ ဘာလိုလိုနှင့် မရမရာ စိတ်တစ်မျိုး ဝင်လာသည်။

အမှောင်ထုအတွင်းသို့ ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် တိုးဝင်သွားနေကြသော ထိုလူစုကို ကြည့်ရင်းနှင့် သူ့ရင်ထဲတွင် အလိုဆန္ဒတစ်ခု ဝင်လာသည်။ သူ့အနေဖြင့် ဤတည်းခိုရိပ်သာအတွင်း၌ မိမိဆန္ဒမပါပဲ မင်းသားတကာက၏ ရန်သူများက သူ့အားအန္တရာယ်တစ်ခုခု ပေးလာသည်ကို ခံရကောင်း ခံရပေလိမ့်မည်ဖြစ်သော်လည်း အမှန်တကယ် ပေးလာလိမ့်မည်ဟုကား အခိုင်အမာ အတိအကျ ပြောနိုင်သည်မဟုတ် . . .

ထိုပြင်လည်း . . . အခု မိမိရောက်နေသည့် တည်းခိုရိပ်သာသည် မိမိအတွက် လုံခြုံမှု တကယ်ရှိမည် ခိုလှုံရာ စခန်းဖြစ်နိုင်ပါမည်လော . . . အခြေအနေအားလုံး ရှုပ်ထွေးနေသည့် အခုလိုအချိန်တွင် မိမိ၏ဘဝသည် အစောင့်အရှောက် အကြီးအကဲ

။ ကာရီ၏ အန္တရာယ်စက်ကွင်းအတွင်းသို့ ကျရောက်သွားနိုင်လေမလား . . . အဲသလိုပဲ ဟုက တယ်နည်းနှင့်မှ အဖြစ်မခံနိုင် . . .

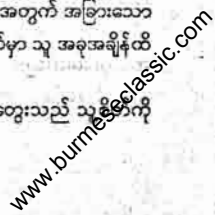
လက်ရှိအခြေအနေအရ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူပေါင်းအမြောက်အများသည် ပျားလာလှုပ်ရှားနေကြ၏။ လူအများအပြားသည် ကြောက်လန့်ခြင်းကို ရင်ဝယ်ကာ ရပ်တည်ရာ ရှာနေကြ၏။ ဤသို့သော ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုများနှင့် လှုပ်ရှားမှုများကြားတွင် မိမိတစ်ယောက်တည်း ကျေးဇူးတည်းခိုရိပ်သာတစ်ခုထဲ၌ အထီးကျန်ဖြစ်နေခြင်းကို ဆက်လက်သည်းခံနိုင်ပါမည်လော . . .

အကယ်၍ မိမိအနေဖြင့် မိမိပတ်ဝန်းကျင်၌ ဖြစ်ပေါ်နေသမျှကို အငိုက် အရိုက်အတိုင်း ယူဆမှုကိုအမှန်အတိုင်း နားလည်ထားမည်ဆိုပါက မိမိအနေဖြင့် တခြားလူများ၏ ကာကွယ်မှုကို ယုံနေရခြင်းထက် မိမိကိုယ်မိမိ တာဝန်ယူ၍ ကာကွယ်သွားနိုင်ဖွယ်ရှိသည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ဝင်လာသည်။ ဤသို့ဖြင့် တိုက်ဝီသည် ဘယ်လိုစွန့်စားမှုမျိုး ကျပ်လုပ်ရ . . . လုပ်ရ သူ့အနေဖြင့် ဤနေရာမှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

ရှည်လျားလျား လသာဆောင်မှာ သူ့အခန်းအပြင်ဘက်၌ ကပ်လျက်တည်ရှိ၏။ ဤလသာဆောင်ပေါ်တွင် အမှောင်ထုသည် အုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိနေလေပြီ။ လသာဆောင်၏ တစ်ဖက်သောဒေါင့်တွင် တည်းခိုရိပ်သာဝင်းအတွင်းသို့ ဆင်းသွားနိုင်သည့် လှေခါးကန် ရှိသည်။ အောက်ဖက်တွင် အစောင့်တစ်ယောက် ချထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဤဝယ်လည်း အကယ်၍သာ အစောင့်ငိုက်မျဉ်းနေနိက်နှင့် ကြုံကြုံမည်ဆိုပါက လသာဆောင်အရိပ်ကိုခို၍ လစ်ထွက်သွားနိုင်ဘွယ်ရာရှိသည်။ ထွက်သည့်အခါ ရုပ်မျက်ကြူမည်ဆိုပါက သူ့အတွက် ပို၍လွယ်ကူချောမွေ့နိုင်မည်ဟု ယူဆရလေသည်။

ထိုအခိုက်အရာနဲ့အတွင်းမှာပင် သူ့ခေါင်းထဲသို့ အသိတစ်ခု ဝင်လာသည်။ ဘာစေကာ သူ့မြင်ခုံရသော မင်းစိုးရာဇာတို့၏ နည်းကို မလိုက်ပဲ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို လျစ်လျူ၍ သင့်တော်သလို လုပ်သွားရန်ဟူသော အသိဖြစ်၏။ ထိုအသိအတိုင်းဆိုလျှင် ဤဝီဝီသည် ဘယ်သူမှ မသိနိုင်သော အမှောင်ထုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်လျှင် ရန်သာ ဖြစ်လေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့အနေဖြင့် ယီဒိုသို့ ပြန်နိုင်မလား . . . ယိုဂိုဝါယာနယ်သို့ ပြန်နိုင်မလား၊ သို့မဟုတ် သူ၏ဘဝသစ်တစ်ခုကို အစပြုနိုင်ရန်အတွက် အခြားသော ဝန်ရာသစ်တစ်ခုဆီသို့ သူ သွားရလျှင် ကောင်းမလား၊ ဤအချက်မှာ သူ အခုအချိန်ထိ မသိရသေးသော အရာတစ်ခု ဖြစ်လျက်ရှိလေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘဝသစ်တစ်ခု အစပြုရန်ဟူသော အတွေးသည် သူ့အတွက်

များစွာမှပင် လှုပ်ရှားစေခဲ့၏။ သူ့အနေဖြင့် ရေရာမယ်ဘဝ ရောက်လာကတည်းက တစ်ခဲတဲသော အရာတစ်ခုသည် ရှိခဲ့သည်။ ထိုအရာမှာ သူ မွေးဖွားကြီးပြင်းလာခဲ့သည့်ဘဝအတွင်း၌ ယောက်ျားများ ပြောသမျှ ဆိုသမျှ လုပ်သမျှ ကိုင်သမျှကို ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်တုံတရား အသုံးမပြုပဲ မိန်းမများက လိုက်နာရမည် ဟူသောအချက် ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်သည် သူ့အတွက် အရုအချိန်အထိ ဘဝင်မကျသော အချက်တစ်ချက်ဖြစ်နေဆဲ တကယ်တော့ ထိုအချက်သည် သူ၏ ဆာမူရိုင်းဖခင်ထံမှ သမီးအဖြစ် တစ်ယောက်အနေဖြင့် အမွေဆက်ခံပြီး ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်လေလား

ကော်ရစ်ဒါဆီမှ ရှိရှိ ခန်းဆီးဆွဲလိုက်သော အသံသည် နောက်မှ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် သူ့အတွေးစများသည် ပြတ်သွားသည်။ နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဝင်လာသူမှာ လယ်သူမ အစေအပါး မိန်းကလေး သူမသည် စိတ်တစ်လုံးကို မရွံ့သယ်လာသည်။ စင် မှာ စားပွဲအနီးစားကလေးဖြစ်၍ စားပွဲပေါ်တွင် ထမင်းတစ်ပန်းကန်၊ ကြက်ဥပြုတ်တချို့၊ လျှက်ရည်အိုးသေးသေးတစ်လုံးနှင့် လက်ဆေးရေ ကြေးစလုံတစ်ခွက် တင်ထားသည်။ မိန်းကလေးသည် သူမ၏နောက်မှ ခန်းဆီးကို သတိထားရွံ့ပိတ်လိုက်ပြီး တိုက်ဝါဘက်လှည့်၍ ဦးညှတ်ကာ အရိအဝေပေးသည်။ ထိုနောက် စားပွဲကိုမရွံ့ အခန်းအလယ်ရှိ တာတာမီဖျာပေါ် ချလိုက်သည်။

‘စားစရာယူလာပါတယ် အို တိုက်ဝါ-ဆန်’ ဟု မိန်းကလေးက ပြောသည်။
 ‘အစောင့်တွေက အခုချက်ခြင်း စားစေချင်တယ်လို့ မှာပါတယ်။ မနက်ကတည်းက တိုက်ဝါ-ဆန် ဘာမှ မစားသေးဘူးလို့ ပြောလိုက်ကြပါတယ်’
 တိုက်ဝါသည် မိန်းကလေးအား ဘာမှပြန်မပြော။ မလှမ်းမကမ်းတွင် တင်ထားသည့် မိုးကုတ်စတစ်စပြင့် ထုပ်ထားသည့် အနီရောင်ယွန်းသေတ္တာဆီသို့ ကပြောကရာ သွားသည်။ ယိဒိုမှ သူယူလာသည့် ငွေကိုသေတ္တာလေးထဲ၌ သိမ်းထားသည် မဟုတ်ပါလား

တိုက်ဝါသည် သေတ္တာကိုဖွင့်ကာ အထဲမှ ငွေသား ငါးအိချီဘူ ထုတ်ယူပြီး သူ့ကိုမိန့်အကျီ၏ လက်မောင်းပွပွအတွင်းသို့ ထိုးသွင်းထားလိုက်သည်။ ထိုနောက် မိန်းကလေးအားလက်ပြု၍ ကော်ရစ်ဒါနှင့် အဝေးဆုံးနေရာသို့ လာရောက်ရန် ဝိုင်းသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှပင် သူသည် လက်ညှိုးကိုပါးစပ်တွင် ကပ်၍ စကားကို တိုးတိုးပြောရန် သတိပေးသည်။

‘မင့်နာမည် ဘယ်သူလဲ’ ဟု တိုက်ဝါက နှစ်ကိုယ်ကြားလေသဖြင့် တိုးတိုးကလေးမေးသည်။

‘ကျွန်မနာမည် အီကို . . . ပါ’ ဟု မိန်းကလေးက စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေသော

ပြောပြနေသည်။ ‘ဘာပြုလို့ အခုလိုလှုပ်ရှားတာပါလဲ . . . တိုက်ဝါ-ဆန်’ ဟုလည်း ကြိမ်မူသည်။

‘တိုက်ဝါ မင့်ဆီက အကူအညီ လိုချင်တယ် . . . အီကို’ ဟု တိုးတိုးကပ်ပြောကာ ကြိုလက်မောင်းအတွင်း၌ ထိုးဝက်ထားသည့် ငွေသား ငါးအိချီဘူကိုယူကာ ကြိုပါးပေါ်တင်၍ ပြန်ပြသည်။ ‘မင်း တိုက်ဝါကို ဒီကလွတ်အောင် ကူညီမယ်ဆိုရင် ပျက်စီးမင်း အပိုင်ယူတော့’

မိန်းကလေး၏ မျက်လုံးအစုံသည် ပြူးကျယ်သွားသည်။ လယ်သူမကလေး ပြူးမျှသာဖြစ်သော ဤမိန်းကလေးသည် ဤမျှလောက်သောငွေကို သူမ၏ လက်တာတွင် အခုတစ်ကြိမ် ပထမဦးဆုံး မြင်ဖူးခြင်းဖြစ်၏။ သူမသည် ကြောက်ကြောက်စိတ်ဖြင့် အခန်းထဲကို လှည့်ကြည့်သည်။ စက္ကူလိုက်ကာအားလုံး အလုံမှ ထားပါလေစေ။ အခန်းထဲမှ စကားပြောသံများကို အပြင်မှ ကြားသွားမဖြစ် . . .

‘ကျွန်မ . . . ကျွန်မ ကြောက်တယ် တိုက်ဝါ-ဆန်’ ဟု မိန်းကလေးက ပထမထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ တိုက်ဝါထံမှ ငွေကိုယူချင်စိတ်နှင့် အစောင့်များ ကြောက်သောစိတ် နှစ်စိတ်ကြားတွင် သူမသည် ဝေခွဲ၍မရဖြစ်နေသည်မှာ လာထင်ရှားနေသည်။

‘ကျွန်မက တိုက်ဝါ-ဆန်ကို ကူညီလိုက်ရင် သူတို့က ကျွန်မကို သတ်ချင်လားကြမှာ’

‘သူတို့ လုံးဝသိမို့ မလိုဘူး’ ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ ‘မကြောက်နဲ့၊ တိုက်ဝါ ဒီကထွက်သွားတဲ့အခါကျရင် ဒီကိစ္စ ကျွန်မဘာမှ မသိဘူးလို့သာပြော . . . ပါပါ’

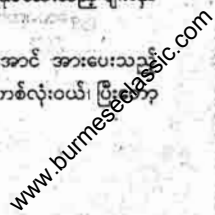
ဒါပေမဲ့ သူတို့က ကျွန်မကိုယုံကြည်မှာ မဟုတ်ဘူး တိုက်ဝါ-ဆန်’ ဟု လှုပ်ရှားနေသောစိတ်ဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

‘မင်း စိတ်ကို အေးအေးထားပြီး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နေလိုက်ရင် သူတို့ဘက်က လာယမဖြစ်ပါဘူး’ ဟု တိုက်ဝါက ချောချောမော့မော့လေသဖြင့်ပြောသည်။

‘တိုက်ဝါပြောတာကို အသေအချာ နားထောင်ပါ။ ဒီငွေထဲက တစ်ချို့တစ်ဝက်နဲ့ တစ်ကောင်ရယ်၊ လယ်သူမ အဝတ်အစား တစ်စုံလောက်ရယ် ဝယ်ပေးပါ’

‘ဘယ်လို အဝတ်မျိုးတွေလဲ’ ဟု မိန်းကလေးက ဝေခွဲ၍မရနိုင်သေးသည့် မျက်နှာဖြင့်မေးသည်။

‘တိုက်ဝါက သူရိုင်းထားသမျှကို လုပ်ချင်စိတ်ဝင်လာအောင် အားပေးသည့်မျက်နှာထားဖြင့် ပြုံးပြသည်။ ‘ပထမ ဝါးမောက် အကြီးကြီးတစ်လုံးဝယ်၊ ပြီးမှ

တိုက်ဝါရဲ့ခေါင်းကိုစီးဖို့ အပြာရောင်ပုဝါတစ်ထည်နဲ့ အပြာရောင် ဘောင်းဘီပွအရှည် နည်းနည်းပါးပါးဝယ် . . . ၊ သစ်သားခွံဖိနပ် အနည်းအပါးဝယ် ပြီးရင် အလုပ်လုပ်စ) အခါ ဝတ်တဲ့ ရုပ်တစ်ထည်ထပ်ဝယ် . . .

အဲဒါကို သူမ၏ပါးတစ်ဖက်ကို လက်ဖဝါးဖြင့်ပွတ်ကာ တိုက်ဝါလက်ထဲမှ ငွေကိုကြည့်နေသည်။ သူမသည် ခေါင်းတိုခါသည်။

'ကိုယ် - မင်းကို ဆယ်အိချီဘူ ပေးမယ်' ဟု တိုက်ဝါက တီးတိုးထပ်ပြော သည်။ အနီရောင်ယွန်းသေတ္တာထဲကို ထပ်ဖွင့်ကာ ငွေသားတစ်ချို့ နှိုက်ယူသည်။

'ဘယ်နှယ့်လဲ . . . ၊ မင်း ကိုယ့်ကို ကူညီမယ် မဟုတ်လား . . . ကွယ်'

တိုက်ဝါသည် လယ်သူမ မိန်းကလေးအား စိုက်ကြည့်နေသည်။ မိန်းကလေးမှာ အသက်အားဖြင့် ဆယ့်ခွန် သို့မဟုတ် ဆယ့်ရှစ်နှစ်ထက် ပိုမည်မထင် . . . ၊ သူမသည် တိုက်ဝါနှင့်ချက်နာချင်းဆိုင်၍မကြည့်။ သူမ၏ မျက်လုံးနက်နက်များကို အောက်စိုက် ထားပြီး လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပါးကိုသာ ပွတ်နေသည်။

တိုက်ဝါရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ မိန်းကလေးအနေဖြင့် သူပေးထား သည့်ငွေကိုယူ၍ အမှောင်ထုအတွင်းသို့ ထွက်ပြေးကာ သူထံ လုံးဝပြန်မလာခဲ့သည့် ရှိသော် . . . ၊ ထို့နောက် သူခိုင်းသမျှ အရာရာတိုင်းကို အစောင့်များထံ သွားဖို့ ပြောမည်ဆိုပါက . . . ၊ သက်သေခံအဖြစ် သူပေးထားသော ငွေသားဒင်္ဂါးပြား တစ်ပြားကို ထုတ်ပြလိုက်ပြီး ကျန်ဒင်္ဂါးပြားများကို သူ့အတွက်ဂုဏ်ထားမည် ဆိုလျှင် လည်း . . . ၊ သို့သော်လည်း တိုက်ဝါအဖို့ ဤမိန်းကလေးမှလွဲ၍ အခြားယုံကြည် စိတ်ချစရာ လူတစ်ဦးမျှမရှိ . . . ၊ သူသည် လက်ထဲမှငွေ လှမ်းပေးပြန်သည်။

'အဝတ်တွေကို မင်းကိုယ်ပေါ်မှာ အောက်ခံထားပြီး ဝတ်လာခဲ့ရင် ရတယ်၊ ကိုယ်က ဒီမှာအဝတ်အစားလဲပြီး သိပ်မှောင်လာတဲ့အခါကျမှ ဆင်းလို့ရတယ် ...' ဟု တိုက်ဝါကပြောသည်။ 'ဒါဆိုရင် အစောင့်တစ်ယောက်ကမြင်လဲ ကိုယ့်ကို ယုံရိုဝါယာ ကလာတဲ့ ဂေရာမယ်တစ်ယောက်လို့ မမှတ်မိနိုင်တော့ဘူး . . . ၊ ဒါပေမဲ့ အဲသလို လုပ်ဖို့က မင်းမကူညီရင် ကိုယ်လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး . . . ၊ အဲကို'

မိန်းကလေးသည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် သူ့အားကြည့်နေသည်။ ဓတမျှ အကြာ တွင် တိုက်ဝါပြောသမျှ သူ့နားလည်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'အန္တရာယ်သိပ်များတယ် တိုက်ဝါ-ဆန်၊ အဝတ်တွေကို ဘယ်တော့ယူမှာလဲ'

'မြန်လေကောင်းလေပဲ . . . ၊ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီညပေါ့'

'မနက်ဖြန်ညအထိ စောင့်ရင် မကောင်းဘူးလား။ မနက်ခင်း ကျွန်မလာတဲ့အခါ အိမ်ကအဝတ်တွေ ယူလာနိုင်တယ် . . . လေ'

'မင်း ကောင်းသလိုသာလုပ်ပါ' ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့ လာတာ

၁) ဟာ မြန်မြန်လာလေ ကောင်းလေပဲ၊ ကိုယ်က မင်း ရောက်အလာကို စောင့်နေရမှာ'

'မြင်းက ဘယ်လိုမြင်းမျိုး လိုချင်တာလဲ'

'မြင်းအိုပေါ့ . . . ၊ ခြည်းခြည်းသွားတတ်တဲ့ မြင်းမျိုး . . . ၊ မြင်းရဲ့ ကျောပေါ်မှာ

၂) တင်ထားတဲ့ ဘေးနှစ်ဖက်ခွါ မြင်းတောင်းကြီး နှစ်တောင်းပါအောင်တော့ လုပ်

၃) ပုံပုံ၊ မြင်းတွေထဲမှာ ဆန်ထည့်ထားဖို့လည်း မမေ့နဲ့၊ အဲဒါမှ ဈေးသွားမယ့် ခရီးသည်

၄) ယ်သူမတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ သွားရလွယ်မှာ'

'မြင်းကိုရလာရင် ကျွန်မဘယ်လိုလုပ် ထားပေးရမလဲ'

'တည်းခိုရိပ်သာရဲ့ အနောက်ဘက်က ပထမဆုံး သစ်ပင်မှာ ချည်ထားခဲ့' ဟု

၅) ဝါဝါက ပြောသည်။ သူ့အလုပ်ပြင်ပစွဲညည်းများထည့်သည့် ဖူးကလေးထဲမှ အပြာရောင်

၆) ပုံညည်းကြီးလေး နှစ်ခုကို ထုတ်ယူကာ အဲဒီလိုလက်သို့ လှမ်းပေးသည်။ 'ကြိုးတစ်ကြိုး

၇) ပုံပိုင်းရဲ့ လည်ဆံမွှေးမှာ ချည်ထားပေးခဲ့ . . . ၊ ဒါဆိုရင် ဒီမြင်းဟာ ကိုယ့်မြင်းပဲဆိုတာ

၈) ပုံပုံမြင်းသိနိုင်မယ်၊ ဒီပိုးစည်းကြိုး တစ်ပင်ကတော့ မင့်အတွက် လက်ဆောင် . . . ၊

၉) ပုံပုံ လှ . . . ၊ မလှကြည့်ချင်တဲ့အခါ အဲဒီကြိုးကလေးနဲ့ မင့်ဆံပင်ကို စည်းထား . . . ၊

'ကျေးဇူးပါပဲ အို တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟုပြောကာ အဲဒီသည် ပိုးစည်းကြိုးနှစ်ချောင်း

၁၀) ပုံပုံဖြင့် လက်ခံသည်။ သူမ၏ ရိုးသားဖြူစင်သော မျက်နှာတွင် သံသယရိပ်

၁၁) ကာ ထင်ဟပ်နေဆဲ . . . ၊ သို့တလေလည်း သူမသည် ငွေဒင်္ဂါးဆယ်ပြားကို ဖျတ်ခနဲ

၁၂) ကက်ယူကာ အိမ်တွင်းရက္ကန်းစင်မှ ထွက်သည့် ကိရိနီ အင်္ကျီလက်မောင်းအတွင်းသို့

၁၃) ပုံပုံထားလိုက်သည်။ 'ကျွန်မ ရှင်ခိုင်းသမျှအားလုံးကို လုပ်ပေးနိုင်အောင် ကြိုးစား

၁၄) ပုံပုံပယ်' ဟု ပြောသည်။

အစေအပါးမိန်းကလေးသည် ကော်ရစ်ဒါဆီသို့ ရေးကြီးသုတ်ပြာ ထွက်သွား

၁၅) ပုံပုံ။ သူ့နောက်မှ လိုက်ကာကို အသံမကြားအောင် အသားကလေး ပိတ်ထားခဲ့သည်။

၁၆) ပုံပုံနန်း၏ အလယ်၌ တစ်ယောက်တည်းရပ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သော တိုက်ဝါသည် မိမိ၏

၁၇) ပုံပုံနန်းဘက်သို့ လျှောက်လာနေသော အစောင့်အကြီးအကံ၏ ခြေသံများကို နားစွင့်ရင်း

၁၈) ပုံပုံကံစိတ်ဝင်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်လျက်ရှိ၏။

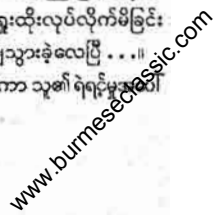
အကယ်၍သာ မိန်းကလေးက မိမိထံမှ သူသိထားသမျှကို အစောင့်အကြီးအကံ

၁၉) ပုံပုံ သတင်းပေးလိုက်မည်ဆိုပါမူကား ထိုလူသည် မိမိထံ ဒေါသတကြီးဖြင့် ရောက်

၂၀) ပုံပုံပြီး ထိပ်တိုက်တွေ့ချေတော့မည်။ တိုက်ဝါသည် သူ၏တရားထိုးလုပ်လိုက်မိခြင်း

၂၁) ပုံပုံကျက် နောင်တရနေမိ၏။ သို့သော်လည်း များစွာနောက်ကျသွားခဲ့လေပြီ . . . ၊

တိုက်ဝါသည် အခန်းအလယ်တွင် နှစ်မိနစ် သုံးမိနစ်ခန့်ရပ်ကာ သူ၏ရဲရင့်မှုအပေါ်

ဆင်တာရီသည် အတန်ကြာမျှ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ အိဒင်အား မော့ကြည့်လိုက်သည့် သူ့မျက်လုံးများသည် ကြောက်လန့်စိတ်ဖြင့် ပြူးထွက်နေသည်။ 'ပြောရာမှာ ဆောရီပဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့က ပြောနေကြတယ်။' နိုင်ငံခြားသား အရိုင်းအစိုင်းတွေကို မောင်းထုတ်ဖို့ လက်နက်ကိုင်ကြတဲ့

'ကျွန်တော်တို့ကို သူတို့ တကယ်တိုက်ကြလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား... ဆင်တာရီ'

'အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး မာစတာ... 'ဟု ဆင်တာရီက ခေါင်းတခါခါဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ 'မာစတာရဲ့ ညီအစ်ကိုတော် အရာရှိတွေကလည်း ဒီမေးခွန်းမျိုး ကျွန်တော့်ကို မေးကြတယ်...။ တိုက်ချင်လည်း တိုက်ကြမှာပဲ မာစတာ။ အတိအကျတော့ မသိဘူး'

တည့်ပြီမိလျက်ရှိသော ပင်လယ်အော်ရေပြင်ထဲတွင် လမ်းပေါ်မှ လိမ္မော်ရောင်မီးတောက်များ၏ အရိပ်များသည် တဖြုတ်ဖြုတ် ထင်ဟပ်လျက်ရှိသည်။ ကမ်းပေါ်နှင့်ကပ်နေသော နေရာများတွင် ကမ်းခြေစောင့်လှေများမှ တပ်သားများသည် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများအား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေဆဲ...။

ညဉ့်၏ နက်ရှိုင်းသော တိတ်ဆိတ်မှုထဲတွင် ထက်သန်တက်ကြွသော တေးဆိုသံများကြားနေရ၏။ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများအပေါ်မှ အမိတ်ကြသေးသူများ၏ နားများတွင် ထိုအသံများသည် လေနှင့်လိုက်ပါကာ ရောက်လာလျက် ရှိကြလေသည်။

'ဘုရားကျောင်းတွေနဲ့ နတ်ကွန်းတွေထဲမှာ လူတွေ အများကြီးရောက်နေကြတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကာမီဆီမှာ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေရဲ့ သင်္ဘောကံတွေကို အမြန်ဆုံးမောင်းထုတ်ပေးဖို့ ဆုတောင်းနေကြတာ' ဟု ဆင်တာရီက ကမ်းခြေဘက်မှလာနေသော အသံများကို သတိထား၍ နားထောင်နေရာမှ ရှင်းပြသည်။

'ဒီညတော့ ဘယ်သူမှ အိပ်မယ့်ည မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်'

အိဒင်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး ဆတ်စိကွီဟန်နာ၏ ကိုယ်ထည်ကြိုနှင့် ရွက်တိုင်၊ ရွက်ကြိုးများအား မော့ကြည့်မိသည်။ ကင်းမျှော်စင် သို့မဟုတ် ဘော်ကြည့်စင် အများအပြားကို မြင်နေရ၏။ စင်ပေါ်မှ လူများသည် မျက်စိများကိုဖွင့်၍ နားများကိုစွင့်ကာ ကမ်းခြေဘက်သို့ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်လျက်ရှိကြလေသည်။

ဆတ်စိကွီဟန်နာ ဆီမှ စီးနင်းကြီးများသည် တလိပ်လိပ်တက်ကာ မိုးကောင်းကင်ဆီသို့ လွင့်ပါသွားလျက်ရှိသည်။ အောက်ကုန်းပတ်ဆီမှ ထွက်ပေါ်လာနေသော အသံများအရ သင်္ဘော၏ အင်ဂျင်စက်များမှာ အရေးကြီးလာလျှင် အဆင်သင့် လှုပ်ရှားနိုင်ရန် ဦးထားသည်မှာ သေချာလျက်ရှိလေ၏။

ဂျပန်စေတီဆွေးရွေးရေးအဖွဲ့ ပြန်သွားလျှင် ပြန်သွားချင်း ကွန်မိဗိုပါရီသည်

ဂျပန်ထပ်အစောင့်များ နှစ်ဆတိုး၍ ချထားရန်သာမက ဦးပိုင်းနှင့်ပိုပိုင်းတို့တွင် ကင်းများတိုး၍ချထားရန် အမိန့်များ ထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့ညနေပိုင်းတွင် သူ့တပ်များအား စစ်ဆေးရန် တာဝန်ကျခဲ့သော အိဒင်သည် သူ့တပ်သားများနှင့် အမြောက်များကို စနစ်တကျ ပိုက်စိတ်တိုက်၍ စစ်ဆေးခဲ့လေသည်။

အစောပိုင်း မိနစ်အနည်းငယ်ခန့်က ဆတ်စိကွီဟန်နာသင်္ဘောမှ ခေါင်းလောင်းပြီဟု ရှစ်ချက် ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ထိုရှစ်ချက်သည် ညသန်းခေါင်ယံ အချိန်ရှိသွားပြီဟု အသိပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ရုံမျှမက အိဒင်တာဝန်ကျနေသည့် လေးနာရီတာဝန် ကုန်ဆုံးပျားပြီဟု အသိပေးလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

အိဒင်သည် တာဝန်ချိန်ဆွဲသွားပြီဖြစ်၍ အပေါ်ထပ်မှနေ၍ လှေခါးအတိုင်း ဆင်းလာခဲ့သည်။ သူသည် အမြောက်စင်ဘားပေါက်မှနေ၍ ကမ်းခြေဘက်သို့ ချောင်းကြည့်ဖို့ရသော ဆင်တာရီကိုမြင်သည်။ စောစောပိုင်း တာဝန်ကျစဉ်က သူသည် ကင်းတပ်သားများအား လှည့်လည်စစ်ဆေးရင်းနှင့် ဆင်တာရီအား တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က အမှောင်ပြိတ်ထဲသို့သွားနေရန်နှင့် အကယ်၍အရေးပေါ်ကိစ္စ ပေါ်လာပါက ပို၍လုံခြုံသောနေရာသို့ ပျား၍ ပုန်းရှောင်နေရန် ပြောပြခဲ့မိသေးသည် မဟုတ်ပါလား...။

'အခု အိပ်တော့မယ်လို့ ခင်ဗျားစိတ်ကူးပြီလား ဆင်တာရီ' ဟု အိဒင်က ပခုံးကိုလှုပ်ပတ်လိုက်ပြီး မေးသည်။ 'ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ဒီညတစ်ညလုံး ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကာမီက ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောတွေကို မောင်းထုတ်ပေးဖို့ ဆုတောင်းနေတော့မှာလား'

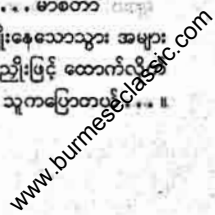
'ကျွန်တော့်မှာ စိတ်နှစ်မျိုး ရှိနေပါတယ်... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ပါးကို ကုန်းပြီး ချောင်းကြည့်နေရာမှ အိဒင်ဘေးသို့ လျှောက်လာလိုက်ပြီး ခါးကိုဆန့်၍ ဖက်ဖတ်ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင် သူ့ညာလက်ဖြင့် သူ့နဖူးအလယ်တည့်တည့်ကို လိုက်ပြီး ရင်ဘတ်ကို ထပ်ထိလိုက်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်တစ်ပိုင်းက နိပ္ပန်ပြီပဲဟု နေချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တို့တစ်ပိုင်းက အမေရိကန်ကို ပြန်ချင်နေတယ်။'

'ခင်ဗျားရဲ့ ဘယ်အပိုင်းက ဘယ်နေရာမှာ နေချင်တာလဲ' ဟု အိဒင်က ပြန်မေးသည်။

ဂျပန်၏ မျက်နှာသည် အလေးအနက်ဖြစ်လာသည်။ သူသည် သူ့လက်ဖဝါးကို ရှုထုတ်အလယ်တည့်တည့်ပေါ် တင်ထားလိုက်သည်။ 'ကျွန်တော့်နှလုံးသားက ပြုလုပ်ပါတယ်... မာစတာ။ သူ့မွေးရပ်မြေပေါ်ရောက်တော့ ခုန့်ချင်ပြန်ပါတယ်။ သူက ပြုလုပ်တော့သားနဲ့ သမီးကိုရော ကျွန်တော့်ဇနီးကိုပါ မြင်ချင်တွေ့ချင်နေပြန်ပါတယ်။'

ကျွန်တော် သူတို့ကို မမြင်ရတာ လေးနှစ်ရှိသွားပါပြီ... မာစတာ'

သူသည် ဝမ်းနည်းစွာပြုံးသည်။ သူ့အပြုံးကြောင့် ကျိုးနေသောသွား အများပြား ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် သူသည် သူ့နဖူးကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်လိုက်၍ ပြုံးသည်။ 'ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ခေါင်းက ပညာဉာဏ်ပိုကြီးတယ်။ သူကပြောတာပဲ...။'

မင်းသွားသင့်ပြီ...တဲ့။ ကျွန်တော့်ခေါင်းက ကျွန်တော်ကမ်းခြေကဲ့သို့သွားရင် အသပါခံရလိမ့်မယ်လို့ သိနေတယ်။ အဲဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်နှလုံးသားဟာ နောက်ထပ် ဘယ်ခုန်နိုင်တော့မလဲ'

အဲဒီအခါမှာ ဆင်တာရီအား စဉ်းစဉ်းစားစား မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ကမ်းခြေဆီမှ ထိန်ထိန်ညှိညှိနေသော ဖိပုံများဆီသို့ ဖျော်ကြည့်သည်။

'ခင်ဗျားရဲ့ ဇာတိရွာက ဒီကနေပြေး ဘယ်လောက်ပေးသလဲ... ဆင်တာရီ' ပင်လယ်အော်ရဲ့ အနောက်ဘက် ကမ်းပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ယူရာဂါကဆိုပါ။ ဆယ်မိုင်ပဲဝေးပါတယ်... မာစတာ ဟုခေါ်တာ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် တောင်ဖက်ဆီပါ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ 'ရွာနာမည်က ယူရာဂါကိုခေါ်ပါတယ်'

'ခင်ဗျားသားနဲ့သမီးက ဘယ်အရွယ်တွေလဲ' အခုဆိုရင် တာရီက ကိုးနှစ်ပေါ့'ဟု ဆင်တာရီက ပြန်ပြောသည်။ 'သူ့ညီဟာရှက ငါးနှစ်...'

'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့နှလုံးသားနဲ့ ဦးခေါင်းနှစ်ခုစလုံး ကျေနပ်အောင် လှသင့်တယ်'

ဆင်တာရီသည် အမေရိကန်အရာရှိအား မှားမလည်နိုင်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ 'ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ... မာစတာ'

'ခင်ဗျား ရေကူးသမားကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်လား ဆင်တာရီ' ဆင်တာရီက ခေါင်းညိုတိုသည်။ 'ဟုတ်ပါတယ်... မာစတာ၊ ကျွန်တော် ရေကောင်းကောင်း ကူးတတ်ပါတယ်'

'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားသင်္ဘောရဲ့တန်းကိုကျော်ဆင်းပြီး အမှောင်ထဲမှာ ကမ်းပေါ်အရောက် ကူးသွားနိုင်တယ်။ ကမ်းရောက်တော့ မြင်းတစ်ကောင်ရှာပြီး ခင်ဗျားရွာ၊ ဘယ်သူမှ မသိအောင် စီးသွားလို့ရတယ်။ အနည်းဆုံး ခင်ဗျားမိန်းမနဲ့ သားသမီးတွေ၊ တောတွေ ရုမှာပေါ့။ တကယ်လို့ အဲဒီအချိန်အထိ ကြောက်စိတ်ဝင်နေသေးတယ်ဆိုမှ အသွားတုန်းက ပုံစံအတိုင်း သင်္ဘောဆီကို ပြန်လာနိုင်တာပဲ...။ ကျွန်တော်ကတော့ ပေးထားတဲ့ကတိအတိုင်း ခင်ဗျားကို အမေရိကန်ပြန်သွားနိုင်အောင် ကူညီမှာပဲ'

ဆင်တာရီသည် အံ့အားသင့်လွန်း၍ အသက်ကိုပင် မှန်မှန်မရှုနိုင်... ဒါပေမယ့်... မာစတာ ကမ်းခြေဆီကို တိတိတိတ်ကလေးသွားဖို့ဆိုတာ သိပ်ကိုအန္တရာယ်များပါတယ်။ မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်းမှာ ရဲထောက်လှမ်းရေး စပိုင်တွေ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် ကြောက်စရာကြီးပါ'

အဲဒီအခါမှာ ကမ်းခြေဆီမှ အချက်ပြမီးပုံကြီးကြီးကြည့်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှနေသည်။ ထို့နောက် ဆင်တာရီအား လှမ်းကြည့်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် တလှ

...ကိုတောက်ပနေသည်။ 'တကယ်လို့ ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့လိုက်လာမယ် ဆိုရင်ကော မဟုတ်ကြောက်မှာပဲလား'

'ကျွန်တော်နဲ့လိုက်လာမယ်... ဟုတ်လား... မာစတာ' ဆင်တာရီ၏ မျက်လုံးအစုံသည် အံ့အားဖြင့် ကြီးစွာဖြင့် တအားကုန်ပြူးသွားသည်။ 'မာစတာက ပျော်ပျော်တတ်နဲ့ ဘာကြောင့် လိုက်ချင်တာလဲ'

'ဟိုးက မီးပုံတွေရဲ့နောက်မှာ အမှန်တကယ် ဘာတွေဖြစ်နေသလဲဆိုတာ မိမိအောင် ကြိုးစားဖို့ပေါ့' အဲဒီက ရင်ထဲ၌ရှိနေသည့် ပြင်းထန်သော ဆန္ဒအတိုင်း ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ဟာ ခင်ဗျားတို့မြေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ လူမျိုးတွေအကြောင်း မသိဘူး။ အဲသလို မသိတဲ့ကြားကပဲ အချိန်မရွေးထပြီ မမှန်မကန်တဲ့ အတွေးပေါ့။ အယူအဆနဲ့ ကြောက်စရာ စစ်ပွဲတစ်ပွဲကို စစ်ချင် စမိလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ မဟုတ်အတူ ကျွန်တော်လိုက်လာရင် ဝိုင်းခိုင်းလို့တဲ့ သတင်းတွေကို ကျွန်တော်ပြန်ပြီး... လာနိုင်မယ်'

'တစ်ဦးတစ်ယောက်က အဲသလိုလုပ်ပေးဖို့ မာစတာကို အမိန့်ပေးထားသလား' ဟု ဆင်တာရီက အံ့အားဖြင့် ကြီးစွာဖြင့် တီးတိုးပြန်မေးသည်။ 'မာစတာရဲ့ အကြီးဆုံး မျက်စိကပေါ့' သူက မာစတာကို ကမ်းပေါ်တက်ရမယ်လို့ အမိန့်ပေးထားပြီလား။ 'ဟုတ်ပေါ့ မကြွသီကိုမှာတုန်းက မာစတာ လုပ်ခဲ့သလိုမျိုးပေါ့'

အဲဒီက အနီးတစ်ဝိုက်တွင် ကြားမသိသူ ရှိ မရှိ သတိထား၍ကြည့်သည်။ 'ယူရာဂါ သူ့ခေါင်းကို ခါလိုက်ပြီး သူ့အသံကို နှိမ်လိုက်သည်။ 'ဘယ်သူကမှ လိုလုပ်ဖို့ အမိန့်မပေးပါဘူး... ဆင်တာရီ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ တခြား များစွာက ညွှန်ကြားတဲ့အထိ အမြဲတစေ စောင့်နေလို့ကတော့ မသင့်ဘူး။ တစ်ခါ... ပဲလေ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်က ကျွန်တော်တို့ကို ခိုင်းပါလို့ ပြောရတာပေါ့'

'ကျွန်တော်ကတော့ အလွန်ကိုကြောက်ပါတယ်... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။ 'ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အဲသလို လုပ်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ သိပ်ကိုကြောက်ပါတယ်'

အဲဒီက ဆင်တာရီအား မျက်မှောင်ကုပ်၍ကြည့်သည်။ 'ကြောက်တယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဟာ ပညာရှိပဲ... ဆင်တာရီ၊ ခင်ဗျားသင်္ဘောပေါ်မှာ နေတာဟာ မှန်ကန်ပျော်ရစ်ပဲ'

'မာစတာကကော... အခုအတိုင်းဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ' ဟု ဆင်တာရီက မြစ်သည်။

အဲဒီက တစ်ကွန့်မျှရပ်နေသည်။ 'ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲပဲ ကမ်းခြေအနီးမှာ အောင်သွားမယ်။ ဟိုမှာ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲဆိုတာ ကြည့်မယ်'

'မဖြစ်နိုင်ဘူး' ဟု ဆင်တာရိုက ရေရွတ်သည်။ 'ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း၊ သွားဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး... မာစတာ၊ နိုင်ငံခြားသားအရိုင်းအစိုင်းတွေကို နိမ့်နိမ့် မြေပေါ် မြေရေနှင့်မပေးခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာ ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ ခင်ဗျားကို သူ့လျှို့ဝှက်တစ်ယောက် အဖြစ်ဖမ်းပြီး တရားစီရင်ခံရမှာပါပဲ။ နောက်ဆုံး အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ပဲဖြစ်မှာပါ။'

အိဒင်က သူ့ဝတ်စုံနီးကျင့်ကို ဝှေ့ကြည့်ပြီးပြုံးပြုံးသည်။ 'မဖြစ်နိုင်ပါဘူး... ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျားတို့ဘာသာစကား နည်းနည်းပါးပါး ပြောတတ်အောင် သင်ပေးထားတာပါ... ဆင်တာရို၊ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ရုပ်ဖျက်ပြီး လိုက်လာရပါ ရတာပဲ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားရဲ့ ဓာတ်ရွာကိုတောင် ရောက်သွားနိုင်တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ မိသားစုကို ခင်ဗျားမသေသေးဘူး။ ကျန်းမာစွာ ရှိနေတယ်လို့ ပြောလို့ရတယ်။'

ဂျပန်ဆင်တာရိုသည် ကမ်းခြေဘက်သို့ ချောင်းကြည့်ပြန်သည်။ အချက်ပြ ဖိးပုံ များသည် ပို၍ကြီးမားလာသည်။ မီးရောင်နှင့်အတူ လက်နက်ကိုလှေစုကို မြင်နေရ၏။ အမှောင်ထုအတွင်းမှ မောင်းထုသံသည် ဆက်လက်ထွက်ပေါ်နေဆဲ။ နောက်တစ်ကြိမ် သူသည် အိဒင်အားလှည့်ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာထားသည် မရေမရာဖြစ်နေခြင်းကို ပေါ်ပြလျက်ရှိလေ၏။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်-မာစတာ ကမ်းခြေကိုသွားမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် မာစတာနဲ့ လိုက်ရမှာပဲ။ ကျွန်တော် မပါရင် မာစတာ အသက်ရှင်မှာ မဟုတ်ဘူး။'

အိဒင်က ဆင်တာရို၏ စကားကို ငြိမ်ဆိတ်စွာ စဉ်းစားနေသည်။ ထို့နောက်မှ သဘောတူလက်ခံကြောင်း ခေါင်းညှိတ်ပြသည်။ 'ကောင်းပြီ ဆင်တာရို၊ ခင်ဗျား ဘက်က အဲသလို စွန့်စားဖို့ ဝန်မလေးဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်လက်ခံတယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို အများကြီး ကူညီနိုင်ဖို့ရှိတယ်။'

'ကျေးဇူးပါပဲ... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုကပြောသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ပြုံးနေသည်။ ထို့နောက် သူသည် ကမ်းခြေဘက် လှမ်းကြည့်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်အချိန်မှာ ထွက်ကြမလဲ... မာစတာ'

မြန်မြန်သွားနိုင်လေ ကောင်းလေပဲ... အရုဏ်မတက်ခင် ထွက်နိုင်ရင် ပိုကောင်းမယ်... ဒါပေမဲ့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေကို သတိထားပြီး လုပ်သွား ရလိမ့်မယ်။'

'ကျွန်တော်တို့မှာ ဘာတွေလို့မလဲ... မာစတာ'

အိဒင်က အမြန်စဉ်းစားသည်။ 'မိုးကာနဲ့ချုပ်ထားတဲ့ အိတ်နှစ်လုံးလို့မယ်။ ခင်ဗျား အိတ်နှစ်လုံးတော့ချုပ်ပါ။ ခါးပတ်မှာတွဲချုပ်မဖြစ်မှာ။ ဒါမှ ကျွန်တော်တို့ပစ္စည်းတွေ ခြောက်သွေ့နေမှာ... ကျွန်တော်က ပစ္စုတ်တစ်လက်နဲ့ကျည်ဆံ၊ ခါးမြှောင် တစ်ချောင်း၊ ကွန်ပါတစ်ခုနဲ့ မှန်ပြောင်းတစ်လက်ယူခဲ့မယ်။'

'အစားအစာကော မယူဘူးလား... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက မေးသည်။ အိဒင်က ခေါင်းခါသည်။ '... မယူဘူး။ ကျွန်တော်ဟောင်ကောင်ဝင်တုန်းက စုလာခဲ့တဲ့ တရုတ် ဟင်းပြားတစ်ချို့ ယူခဲ့မယ်။ အဲဒီတွေတွေနဲ့ ခင်ဗျားက အစားအစာ ဝယ်ပေးနိုင်မှာပါ။'

'ဟင့်အင်း... မယူဘူး။ ကျွန်တော်ဟောင်ကောင်ဝင်တုန်းက စုလာခဲ့တဲ့ တရုတ် ဟင်းပြားတစ်ချို့ ယူခဲ့မယ်။ အဲဒီတွေတွေနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အဝတ်ဟောင်းတွေ လိုလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် ဝတ်စုံကလေးလေးနီးနီးယားမှာတုန်းက ရက်ထားတဲ့ ကောက်ရိုးဦးထုပ်အကြီးကြီး ရှိတယ်။ အဲဒီ ဦးထုပ်နဲ့ဆိုရင် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ကွယ်ထားလို့ရမယ်။'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ... မာစတာ'

'ကျွန်တော် ခင်ဗျားအိပ်ခန်းဆီ ထပ်လာပြီး ပြောစရာရှိတာ ထပ်ပြောဦးမယ်။ ကောင်းပါပြီ... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက ပြန်ပြောသည်။

'ကျွန်တော် သွားတော့မယ်... နေဦး' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ 'မေးစရာတစ်ခုရှိတယ်။ ဒီနေ့ ကျွန်တော် မှုပလည်တဲ့ ဂျပန်စကားတစ်ချို့ ကြားခဲ့ရတယ်။ ဂျပန်တစ်ယောက် ကျွန်တော့်နားမှာ ပြောသွားတာ၊ တေဟင်းအွန်နီနာရု'

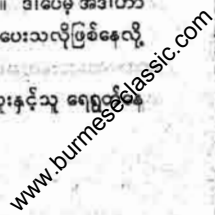
'အဲဒီစကားက 'ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ခင်ဗျားရဲ့ကျေးဇူးတွေ အများကြီးရှိသွားပြီ' လို့ပြောတာပါ' ဟု ဆင်တာရိုကပြောသည်။ 'အဲဒီစကားလုံးတွေဟာ စိတ်စေတနာ ပြုဖို့စင်စင်နဲ့ အရိုးခံသဘော ပြောသွားတာ သေချာပါတယ်။ တယ်သူ ပြောသွားတာလဲ။'

'စောစောပိုင်းက ဒီသင်္ဘောပေါ်ကို ရောက်လာတဲ့ ဂျပန်သံအဖွဲ့ထဲက အစောင့် ဝတ်စုံတစ်ချောင်းနဲ့ သူ့စကားကို အဆုံးသတ်သွားတယ်။ သူပြောသွားတာ... ဘာတဲ့ 'ဆူမီမာဆန်' ဆိုလား၊ ဘာလား။'

ဆင်တာရိုသည် နဖူးကြောများ ရှုံ့သွားသည်အထိ အားယူကာ စဉ်းစားလျက် ရှိသည်။ 'မာစတာစကားက 'ဆူမီမာဆန်' ဆိုတဲ့ စကားတစ်လုံးတည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပယ်။'

'... 'ဆူမီမာဆန်' ဆိုတာ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်' ဆိုတဲ့စကားကို သီးသန့် သုံးအနှုန်းနဲ့ အထူးပြုပြီး ပြောတဲ့စကားပါ... မာစတာ' ဟုပြောကာ ဆင်တာရိုသည် မှုပလည်စကားနှင့် တူညီသော စကားကို စဉ်းစားကြံဆလျက်ရှိ၏။ 'ဒါပေမဲ့ အဲဒါဟာ မာစတာရဖို့ မမျှော်လင့်နိုင်တဲ့ စကားတစ်လုံးတည်းပါ။ ဒုက္ခပေးသလိုဖြစ်နေလို့ ကောင်းပန်တဲ့စကားလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်... မာစတာ'

'ခင်ဗျားကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်' ဟု အိဒင်က သူ့စိတ်ကူးနှင့်သူ ရေရွတ်ခဲ့၏။

သည်။ သူ့မျက်နှာသည် အေးဆေးကြည်လင်လျက်ရှိ၏။ ထို့နောက် ခေါင်းတည့်တည့်တံလုပ်ကာ 'ဆူမီမာဆင် . . . ဆူမီမာဆင် . . .' ဟု ရေရွတ်နေသည်။ 'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လည်း အဲသလိုပဲထင်တယ်'

အခုဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေတွေကြားမှာတောင် လက်ဖက်ရည်ခွက်က ဘာသာစကား သင်ကြားမှုကို မေ့မထားဘူး။ အခုလိုအားထုတ်တာ မြင်နေတော့ ဝမ်းသာတယ် လက်ဖက်ရည်ခွက်

ပြောင်ပြောင်နောက်နောက်ပြောလိုက်သော ဆင်မြူရယ်အမ်းစထရောင်း၏အသံ။ သာသနာပြုစကားပြန်သည် မှောင်ရိပ်ထဲမှ ထွက်လာသည်။ သူ့အသံကြောင့် အိမ်ခံ၏အတွေးစသည် ပြတ်တောက်သွားသည်။

'ဆူမီမာဆင်' ဆိုတဲ့စကားလုံးကို စာသံပေးပေါက်အောင် ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီစကားလုံးဟာ ဂျပန်ဘာသာနဲ့ပြောတဲ့ တောင်းပန်စကား ဒါပင်ပဲလောက်ထဲမှာ တစ်လုံးအနေနဲ့ ပါဝင်တယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ရှင်းပြသည်။ 'ဆူမီမာဆင်' ကို စာပေသဘောအရ ပြန်ရှင် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတယ်။ သူ့အဖိပ္ပာပွယ်က 'တာဝန်ဝတ္တရားဟာ ဘယ်တော့မှ မကုန်ဆုံးဘူး' လို့ ပြောတဲ့သဘောရှိတယ်'

အိမ်သည် တရုတ်နိုင်ငံသာသနာပြုအား စူးစမ်းသော မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ သူ့နှင်ဆင်တံတို ပြောနေကြသည့် စကားများထဲမှ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို မစွတာအမ်းစထရောင်း ကြားများသွားလေသလား . . . သို့သော်လည်း မျက်နှာကို ခပ်ပြုံးပြုံး ဘေးပြီး ဆေးတံကို ဖွဲ့ရနေသော အမ်းစထရောင်းသည် ကြားခဲ့သည့် အရိပ်လက္ခဏာ ရှိ။

'မစွတာအမ်းစထရောင်းက ကျွန်တော့်ဘာသာစကားကို ကောင်းကောင်းပြောတတ်တယ် . . . နော်' ဟု ဆင်တာရိုက ရေရွတ်ကာ အမ်းစထရောင်းဘက် လှည့်၍ ဦးခေါင်းကိုညွတ်လိုက်သည်။ 'ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ . . . မာစတာ၊ ကျွန်တော် သွားတော့မယ်'

ဆင်တာရိုသည် အိမ်ခံဘက်လှည့်၍ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး အနီးမှ ထွက်ခွာသွားသည်။ စကားပြန်အမ်းစထရောင်းသည် အမြောက်သေးတွင် ဝင်လိုက်ကာ ကမ်းခြေဆီသို့မျှော်ကြည့်သည်။ သူသည် အရက်ပြမ်းမိုးများကို စိတ်ဝင်စားစေ လေ့လာလျက် ရှိလေသည်။

ကျုပ်အနေနဲ့ ဂျပန်စကားကို သိပ်ကောင်းကောင်း မပြောတတ်သေးပါဘူး။ ခင်ဗျားလိုပဲ အနည်းအပါးလောက် သိတာပါ။ ဟောင်ကောင်နဲ့ကန်တိုမှနေတုန်းက တတ်တာလေးတွေပါ။ အဲဒီတုန်းက တရုတ်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းက ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လုပ်လေ့ရှိတဲ့ ဒတ်ချီကုန်သည်တွေနဲ့ မကြာခင်ဆုံမိခဲ့တယ်။ သူတို့က နာဂါစတီးက

ပြန်လာတဲ့လူစုဆိုတော့ သူတို့နဲ့ ဂျပန်စကားပြောရင်း ကိုယ်တတ်ထားတာလေးတွေ မလှပအောင်လုပ်ခဲ့ရတယ်ဆိုပါတော့'

အမ်းစထရောင်းသည် အိမ်အားရှင်းပြနေရင်းမှ ခါးကိုဆန့်၍ မတ်မတ်ရပ် ပျက်သည်။ 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်ဖက်ရည်ခွက်က အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ အတော်လေး ပြောတတ်အောင် အားထုတ်ထားတာပဲ။ ခင်ဗျားရဲ့ဂျပန်စကားဟာ ကျုပ်တတ်လာတာ နီးပါးဖြစ်နေပြီ။ ခင်ဗျားကြည့်ရတာ သာမန်ရိုးရိုးစိတ်ဝင်စားမှုမျိုးထက် ပိုတဲ့လက္ခဏာရှိတယ်။ ကျုပ်ထင်တာ မှန်နေမလားပဲ'

'ဘာသာစကားတတ်ထားရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာလုပ်ဖို့ အားထုတ်နေတဲ့ကိစ္စ ပပူအပေါ်မှာ နားလည်နိုင်မယ်လို့ထင်တယ် . . . လေ' ဟု အိမ်ခံက ပြန်ပြောသည်။

'အင်မတန်ကို ရိုးကျူးဖို့ကောင်းတဲ့ သဘောထားပါပဲ . . . လက်ဖက်ရည်ခွက်

။ လိုအားတဲ့လူမျိုးဟာ အရေအတွက် သိပ်နည်းပါတယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပျက်ချက်ချသည့်။ 'အခုဆိုရင် အခြေအနေတွေကို အတော်ကြီးသိနေပြီလား'

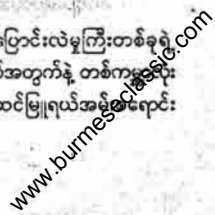
'များများစားစား မသိသေးပါဘူး။ ခင်ဗျား ဆုံးဖြတ်ဖို့ သိပ်စောနေပါတယ်'

'ခင်ဗျားရဲ့ပါးစပ်က ဖွင့်ပြောလို့ မရနိုင်တဲ့ ခံစားမှုတွေဟာ ခင်ဗျားရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ အများကြီးရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ် လက်ဖက်ရည်ခွက်' ဟု အမ်းစထရောင်းပြောသည်။ 'ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်နဲ့ ဖွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနိုင်ပါတယ်။ ကျုပ်ဟာ အရပ်သားတစ်ယောက်ဆိုတာ သတိရပါ။ အစောပိုင်း ကျုပ်က ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် စိတ်ဝင်စားစရာတွေ ပြောခဲ့ကြပြီပါ။ ဆက်ပြောကြသေးတာပေါ့'

အိမ်ခံကတော့ အချိန်အတော်ကြီးကြာမျှ စဉ်းစားနေသည်။ သူ့အနေဖြင့် ယူကင်ထပ် ဘာမှမပြောတော့ဟု စောစောကတည်းက ဆုံးဖြတ်ထားလေသလားမသိ။ ပျက်နောက် သူသည် ဦးခေါင်းကိုရေငိုက်ကာ ကမ်းရိုးတန်းဆီသို့ကြည့်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ဟာ ကြီးမားတဲ့ စွန့်စားမှုတွေကို လုပ်နေသလို ဖြစ်မနေဘူးလား . . . မစွတာအမ်းစထရောင်း' ဟု အိမ်ခံစကားစသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ လုပ်လိုက်လို့ ကမ်းရိုးတန်းပေါ်မှ အကြီးအကျယ် ဆူလှုပ်ရှားပြီး ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်နေကြပြီ။ အဲဒါကကြောင့်လဲ . . . ဒီလူတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ဘာအန္တရာယ်မှ မပေးကြပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့နှစ်နိုင်ဟာ မိုင်ထောင်ပေါင်းများစွာကွာတဲ့ နိုင်ငံတွေပါ။ အခု ကျွန်တော် ပျက်လုပ်နေတာတွေအားလုံးဟာ ဘာအတွက်လဲ'

ကျုပ်တို့တတွေဟာ သမိုင်းရဲ့ အကြီးမားဆုံးသော ပြောင်းလဲမှုကြီးတစ်ခုရဲ့ ပျက်စီးပေါ်မှာ ရပ်နေကြပြီ . . . လက်ဖက်ရည်ခွက် . . . အခုရတိုက်အတွက်နဲ့ တစ်ကမ္ဘာဆီမှ ကာကွယ်ပါလို့ ပြောမယ်ဆိုရင်တောင် ရခိုင်စရာရှိတယ်' ဟု ဆင်မြူရယ်အမ်းစထရောင်း

ကကမ်းခြေဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ပြီး ပြောသည်။ 'ဒီလူတွေဟာ နှစ်ရာပေါ့။ များစွာ လုံးဝအပြောင်းအလဲမရှိပဲ အလယ်ခေတ်နတ်သမီးပုံပြင်တစ်ခုထဲမှာ နေဖူးကြတာ'

'သူတို့ဟာ ကမ္ဘာ့ရဲ့ ကျန်အစိတ်အပိုင်းတွေနဲ့ အဆက်ပြတ်နေကြတယ်။ ကောင်းကင်ဘုံက ဆင်းသက်လာတဲ့ မြင့်မြတ်သော အင်ပါယာစကရာဇ်ဘုရင်တစ်ပါး၊ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ နေကြရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ဘယ်သူမှ မမြင်ကြရဘူး။ ဒိုင်မို ဂျီဂေါ့တို့ နယ်မြေဒေသအတွင်းက နယ်စား၊ ပယ်စား၊ များမတ်ကြီးအဖွဲ့ ကျတော့လည်း အလွန်အလှမ်းဝေးတဲ့ ရဲတိုက်တွေထဲမှာ တစ်ထီးတစ်နန်းနေပြီး အပဲလိုက်ကြ၊ သူတို့ချင်း ရန်ဖြစ်ကြနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေကြတယ်။' ပြီးတော့ သူတို့ဟာ အခုအချိန်အထိ ကိုယ်ပိုင်စစ်သည်တွေနဲ့ ကိုယ်ပိုင်စစ်တပ်တွေဖွဲ့စည်းထားပြီး သူတို့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ကာကွယ်နေကြတုန်းပဲ။ အလယ်ခေတ်တုန်းက ဥရောပတိုက်ဘက်မှာ နောက်ဆုံးလုပ်ခဲ့ကြတဲ့ မြင်ကွင်းတွေအတိုင်း။ လယ်သမားတွေစုများလည်း စပါးခင်းတွေထဲမှာ တကယ့်ကျွန်တွေ အတိုင်းပဲ။ သူတို့ ခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးနေကြရတယ်။

'မြို့သူမြို့သားတွေကျတော့...၊ ဘာများထူးလို့လဲ...၊ သူတို့ခိုင်းသမျှကို လုပ်ပေးနေကြရတဲ့ ကျွန်တွေပါပဲ။ သူတို့ချမှတ်ပြီး လုပ်နေတဲ့စနစ်ကိုက သူတို့ကလေး၊ ကျန်တဲ့လူတွေအပေါ်မှာ ရက်ရက်စက်စက် မတော်မတရား မိန့်ပုံချုပ်ချယ်တဲ့စနစ်ပဲ။ တကယ့်လွတ်လပ်မှုဆိုတာ သူတို့ကလေးပြီး ဘယ်သူမှမှ မရှိဘူး။ အဲဒီတော့ သူတို့ဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ နောက်မှာ နှစ်ရာပေါင်းများစွာ နောက်ကျကျန်ရစ်ခဲ့ကြပြီ... လက်ဖောင်နဲ့၊ အမှန်တော့ ကျုပ်တို့ဟာ ခေတ်သစ်ကိုသယ်လာပြီး သူတို့ရဲ့ တံခါးဝဆိုမှာ ဒီသူချပေးလိုက်တာပဲ။

သာသနာပြုစကားပြန်၏ စကားများကို နားထောင်နေသော အိဒင်သည် တစ်ချက်မျှ မော့ကြည့်သည်။ စစ်သင်္ဘောလေးခင်း၏ အပေါ်ဘက်ရှိ မှောင်မဲနေသော ကောင်းကင်ယံတွင် ကြယ်များဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း လထွက်လာမည့် အရိပ်လက္ခဏာကိုမှ မမြင်ရ။ သူ့ခေါင်းကို တစ်ဖက်သို့လှည့်လိုက်သည့်အခါ အနောက်တောင်ဘက်တွင် အလင်းရောင်မျော့မျော့ကို မြင်နေရသည်။ ထိုအလင်းရောင်အောက်တွင် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောလေးစင်း...။

'ခင်ဗျားပြောပုံအတိုင်းဆိုရင် ပြဿနာဆိုတာ မရှိသလိုပါပဲ... မစ္စတာ အမ်၊ ထရောင်း၊ ကျွန်တော်တို့ဘက်က တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ သဘောမရှိပါဘူး' ဟု အိဒင်က ယဉ်ကျေးစွာ ပြန်ပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့လို့ ယုန်းကိုင်နိုင်သားတွေ ဂုဏ်သိက္ခာ ပြန်တက်အောင် လုပ်နိုင်ဖို့အတွက် သူတို့ကို အမြောက်တွေနဲ့ပဲ ချိန်စွယ်ထားပါတယ်။

ကြားတာကိုမှမလုပ်ပါဘူး...။

'အမှန်တော့ ကျွန်တော်တို့ကို ဒီလာဖို့ ဘယ်သူကမှ မဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါဘူး။ ဂျပန်ဟာ ကလည်း မခေါ်ခဲ့တာအမှန်ပါ။ ဂျပန်တွေအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောတာက ဂျာဂါစကီး ရောက်သည်အထိ သွားဖို့ပါ။ ဒီစကားကို ကျွန်တော်တို့က ဥပမာပြုနိုင်တဲ့ မပျံ့အလမ်း ရှိပါသလား'

အမ်းစထရောင်းက သူ့မှတ်ဆိတ်ဖွေး ဖွေးဖွေးများကိုကိုင်ကာ အတန်ကြာမျှ ပျိုစားနေသည်။ ထို့နောက်တော့ ပြုံးသည်။

'ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ လူငယ်အတွေး ကိုချီးမွမ်းမိပါတယ်...လက်ဖောင်နင်၊ ကျွန်တို့တုန်းကတော့ ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားနဲ့ သိပ်ကိုတူပါတယ်။ အသက်ကြီးလာတာကလည်း အရာရာတိုင်းကို အချိန်အဆန့် မြင်လာခဲ့ပါတယ်'

'မှန်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့သမ္မတက သူတို့ရဲ့အင်ပါယာစကရာဇ်ဆီ ပေးလိုက်တဲ့အတွက် သူတို့ရဲ့သင်္ဘောဆိပ်တွေကို ကျုပ်တို့သင်္ဘောတွေနဲ့ ကုန်သွယ်မှုတွေ တရားဝင်ပြုလုပ်ဖို့ တံခါးဖွင့်ခိုင်းတာပါ။ ကျုပ်တို့ကို သူတို့က ကျောက်မီးသွေး၊ ရေနံတခြား ပျော့တွေ ရောင်းပေးနေချင်ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ သင်္ဘောတွေဖျက်ပြီး သူတို့ရဲ့ ကျွန်းကျွန်းပေါ်ရောက်သွားကြတဲ့ အမေရိကန်လေင်း၊ဖမ်းသင်္ဘောသားတွေကို စေတီနိုင်ငံ၊ ဂျီပိုးပေးဖို့လည်း ကျုပ်တို့က တောင်းခံထားပါတယ်'

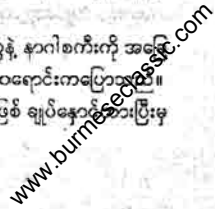
အိဒင်သည် ကမ်းခြေဆီမှ စစ်မောင်းသံများကို နားစွင့်လျက်ရှိ၏။ သူသည် ကြားပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။ 'ကျွန်တို့ကမ္ဘာ့နံ့ဆက်သွယ်ဖို့တိစ္ဆာကို သူတို့ဖာသာပျတို့ ဆုံးဖြတ်ခွင့် မပေးနိုင်ဘူးလား...။ အချိန်ကိုလည်း သူတို့ဖာသာသူတို့ မှတ်တိုင်ခွင့် ပေးလို့မရနိုင်ဖူးလား'

အမ်းစထရောင်းက ပြုံးသည်။ အိဒင်ပုခုံးထက်သို့ သူ့လက်တစ်ဖက်ကို ပျံ့ပေးတင်သည်။ 'လူ့ဘဝဟာ အဲသလိုချည်းဖြစ်လာနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဂျာဂါလည်ရမယ်...။ သူ့ရဲ့အကျိုးကျေးဇူးအတွက် ဂျပန်ဟာ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ကျန်တဲ့ပျိုင်းက လူတွေ ဘယ်လိုလုပ်ကိုင်နေကြတယ်ဆိုတာ သင်ယူလေ့လာဖို့ လိုတယ်'

'တကယ်လို့ ဂျပန်အနေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လမ်းကို သူတို့ဖာသာသူတို့ ရှာချင်တာဆိုရင် သူတို့ဖာသာသူတို့ အချိန်အခါရွေးပြီး ရှာကြပစေပေါ့' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့က ဘာပြုလို့ သူတို့ဦးခေါင်းတွေကို သေနတ်တွေနဲ့ ချိန်ပြီး ပျက်စီးတာလဲ'

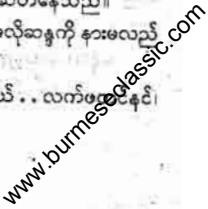
'ဂျပန်တွေဟာ အနောက်နိုင်ငံသား ဒတ်ချ်ကျန်သည်တွေနဲ့ နဂါးစကီးကို အမြောက်ကျွန်သွယ်လာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာရှိခဲ့ပြီ' ဟု အမ်းစထရောင်းကပြောသည်။

'ဒါပေမဲ့ ဂျပန်တွေဟာ ဒတ်ချ်တွေကို အကျဉ်းသားအဖြစ် ချုပ်နှောင်ထားပြီးမှ

ဆက်ဆံတာမျိုးလုပ်ခြင်းအားဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာကင်းမဲ့အောင် လုပ်ခဲ့ကြတယ်။
 'ဒတ်ချ်တွေကို ဆိပ်ကမ်းတက်ခွင့် မပြုဘူး။ ဒတ်ချ်သင်္ဘောတစ်စီး ရောက်လာရုံ
 သင်္ဘောဆိပ်ရုံအပြင်မှာ ရပ်ခိုင်းထားပြီး တစ်စင်းလုံးကို ဝိုက်စိတ်တိုက်ပြီး ရှာတယ်။
 သမ္မာကျမ်းစာ အာပုံတွေကို တွေ့ရင်သိမ်းတယ်... ကုန်ကုန်ပြောရရင် ကြက်၊
 ဘဲတို့ကိုတောင် ခွဲပြီးအထဲမှာ စိုက်ပြီးထည့်လာတဲ့ ပစ္စည်းပါ မပါကြည့်ခံရတယ်။
 အမ်းစထရောင်းသည် သူ့ဆေးတံကိုခေါက်၍ ဆေးချေးများကိုခါသည်။ အထဲမှ
 မီးခဲရဲရဲများသည် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ လွင့်ကျလာကြသည်။ သူသည် ဂျပန်အကောဂါ
 အရာရှိများအကြောင်း တွေးမိသောအခါ ပြုံးနေမိ၏။ ထို့နောက်တော့ သူ့မျက်နှာသည်
 ပြန်လည်တည်ငြိမ်လာသည်။
 'ပြင်ပကမ္ဘာအနေနဲ့က ဂျပန်နဲ့ ကုန်ကူးသန်းမှုကို ဒီပုံစံအတိုင်း ဆက်လုပ်နေလျှင်
 မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ... ဟု အမ်းစထရောင်းက ဆက်ပြောသည်။ 'ဒီနေ့တော့ ဝင်ဗျားကို
 ကွန်မိုဒိုက တိုင်းတစ်ပါးသားတွေအပေါ် ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် အရှက်
 သိက္ခာကင်းမဲ့အောင် ဆက်ဆံပြုနေတဲ့ ဂျပန်တွေကို နောက်မလုပ်အောင် အတား၊
 အကြပ်ဆုံးမတားမြစ်ရတော့မယ်...'
 'ကွန်မိုဒိုအနေနဲ့ ဂျပန်ကမ်းခြေစောင့်တပ်က လှေတွေကို သင်္ဘောကြီးတွေ၊
 တရုတ်သီသံမလုပ်အောင် အင်အားပြုပြီး မောင်းထုတ်ထားခဲ့ပြီးပြီ။ ဂျပန်အရာရှိတွေ
 ဘက်က သူ့ကို တရုတ်သေ တံလေးတစ်စားဖြစ်သွားအောင်လည်း လိမ္မာပါးနပ်စွာ
 လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ... ဂျပန်အရာရှိတွေဘက်က တရားဝင် သူ့ဆီလာပြီး ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း
 အောင်လည်း အသိပေးခဲ့ပြီးပြီ။
 အမ်းစထရောင်းသည် စကားကိုဖြတ်၍ မြောက်ဆယ့်လေးပေါင်ဒါ အမြောက်ကြို
 ပေါ် သူ့လက်ကိုတင်ထားလိုက်ပြီး ပြုံးနေပြန်သည်။
 'ခင်ဗျားအဖို့တော့ ကျုပ်ရဲ့စကားတွေဟာ အထူးအဆန်းတွေ ဖြစ်နေကော။
 ဖြစ်နေမှာပဲ... လက်ဖက်ခင်းနဲ့ ကျုပ်လို သာသနာပြုတစ်ဦးဆီက ဒီစကားမျိုးတွေ
 ထွက်လာနေတာဟာ အံ့ဩစရာကော ကောင်းမနေပေဘူးလား... တကယ်တော့
 ကျုပ်ဟာ 'ဘုရားသခင်ရဲ့နောက်လိုက်တပည့် တစ်ယောက်ပါ'
 'ကျုပ်အနေနဲ့ စစ်သင်္ဘောတစ်စီးနဲ့ ခရီးသွားဖူးတဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
 အခုလို သွားဖူးလာတဲ့အခါကျတော့ အခုလိုအခြေအနေမျိုးမှာ မဲတင်းပေးနိုင်တဲ့ အဖု
 အထားကို ကျုပ်တွေ့လာရတယ်... ဒီကိစ္စမှာ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်ကလေး၊
 အဖေရှားအာဂျာ လူမျိုးတွေကို ထာဝရ တစ်သီးတစ်ခြားဖြစ်ပြီး အမှောင်ထုအတွင်း၊
 မထွက်နိုင်တာကို လိုလားမယ် မထင်ပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကုန်ကူးသား၊
 ရောင်းဝယ်မှုနဲ့ နိုင်ငံချင်းသံတမန် ဆက်ဆံမှုတွေရဲ့ နောက်ကွယ်က လျှို့ဝှက်နည်းလမ်း

ကျွန်ုပ် အသုံးပြုပြီး ဘုရားသခင်ကလည်း လှုပ်ရှားမှာပါ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
 ကျတပ်ရဲ့စစ်သင်္ဘောတွေ နောက်ကလိုက်ပြီးတောင်မှ လှုပ်ရှားပေးလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်
 လုပ်ပါတယ်။
 'ဒီလူတွေမှာလည်း သူတို့ကိုးကွယ်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဘုရားတွေရော ယုံကြည်မှု
 မရှိဘဲဖြစ်နေကြတာပဲ ဟု အီဒင်က ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့နဲ့ကတော့ အလွန်
 ကျေးဇူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့က လေးစားမှုရှိသင့်တယ်။
 အမ်းစထရောင်းက အီဒင်၏တင်းမာသော လေသံကြောင့် အံ့အားသင့်ကာ
 ကျက်စနဲ့ မော့ကြည့်သည်။ လက်ဖက်ခင်းနဲ့ မျက်နှာထားသည် တင်းလွန်းနေသည်။
 'တစ်ဖက်၌ တွဲလောင်းချထားသော ညာလက်သည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်
 ပါးဖောင် ဆုတ်ထားသည်။
 'ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုဆန္ဒဆိုတာကို ခင်ဗျားမယုံဘူးလား... လက်ဖက်ခင်း'
 'အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။ 'ခင်ဗျားမှာ ယုံကြည်မှုဆိုတာ မရှိဘူးလား'
 အီဒင်သည် ထိုမေးခွန်းကို ချက်ခြင်း အဖြေပြန်မပေး။ သူသည် ညအမှောင်ထဲမှ
 ကြေမီသို့သာ ကြည့်မြဲတိုင်း ကြည့်နေသည်။ သူ့ခေါင်းအထက် ရွက်တိုင်များ
 ပေါက်တွင် အပြာရောင်နုနုသန်းနေသော ကောင်းကင်ကို မြင်နေရ၏။ ထို့နောက်
 သူသည် အမ်းစထရောင်းဘက် မျက်စိနဲ့လှည့်ကြည့်သည်။
 'ကျွန်တော်ရဲ့ ယုံကြည်မှုတွေဟာ ကျွန်တော်လက်ပေါ်မှာ ကျွန်တော့်ဖနီးဆုံး
 တွဲအချိန် လွန်ခဲ့တဲ့ ခုနစ်နှစ်ကပဲ ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရပါတယ်... မစ္စတာအမ်းစထရောင်း၊
 ကျွန်တော်က သူဟာ သားဖွားရင်း...'
 'ကျုပ် အများကြီးဝမ်းနည်းပါတယ်... ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသော်လည်း
 အီဒင်က လှည့်မကြည့်...။
 'ဇနီးဟာ အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်... ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်
 ကာလယ့်တစ်လပဲ ရှိပါသေးတယ်... အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော် ဘုရားရှိမခိုး
 ကုန်းဘူး။ ဘယ်တော့မှရှိမခိုးတော့ဘူးလို့လည်း သစ္စာဆိုထားတယ်... ကျွန်တော်
 ဝတ်စုံမှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာပဲနေရ... နေရ... အခုအတိုင်းပဲ နေသွားဖို့ဆုံးဖြတ်
 ကတယ်။
 အီဒင်အသံသည် ပျောက်သွားသည်။ သူ့ဦးခေါင်းသည် ငိုက်စိုက်...။
 'အထရောင်းသည် မတုန်မလှုပ်...။ စကားမပြောပဲ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။
 'တစ်ခါတစ်လေမှာ ကျုပ်တို့တတွေဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့အလိုဆန္ဒကို နားမလည်
 ကြရတယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။
 'ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့ နောက်ထပ် စကားပြောရင်ပါသေးတယ်... လက်ဖက်ခင်း'

အခုထက်ပိုကောင်းပြီး သင့်တော်မယ့် အချိန်တစ်ချိန်မှာပေါ့ . . .

အိပ်ခါနီး လက်ကာပြသသည်။ သူ့ထံမှ နောက်ထပ်စကားပြောသံ ထွက်လာ သည့်အခါ လေသံသည် အေးစက်တင်းမာရုံမျှမက ခက်ထန်မာကြောလာသည်။

'နောက်ထပ်ပြောစရာ ဘာမှမရှိတော့ပါဘူး . . . မစ္စတာအမ်းစထရောင်း။ ဘုရားသခင်အကြောင်းကို စင်စားနဲ့လည်း မပြောချင်ဘူး။ တခြား ဘယ်သူနဲ့မှလည်း ကျွန်တော် မပြောချင်ဘူး'

နှစ်ဦးစလုံး ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ အမ်းစထရောင်းသည် ဦးခေါင်းကိုမော့ကာ ယိဒိုပင်လယ်အော်၏ အထက်ဘက်မှ လင်းနေသော မိုးကောင်းကင်ကို လှမ်းကြည့် သည်။ လင်းလက်နေသော အရောင်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် မြင်ရခြင်းဖြစ်၏။ ဆတ်စံကျီ ဟန်နာသင်္ဘောနှင့် အပေါ်သင်္ဘောများ၏ ရွက်များ၊ ရွက်တိုင်များနှင့် ကိုယ်ထည်ကြီး များသည် မိုးကောင်းကင်ကို နောက်ခံပြုကာ မားမားမတ်မတ် ရပ်နေကြသည်။ အနောက်တောင်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသော အမ်းစထရောင်းသည် များစွာ အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

'ကြည့်စမ်းပါဦး . . . လက်ဖတင်နှင့် . . . အလွန်ကိုထူးခြားတဲ့ မြင်ကွင်းတစ်ခု ပါလား'

အိပ်ခါနီးများသည် အမ်းစထရောင်းကြည့်ရာဘက်သို့ ရွေ့လျားသွားသည်။ အရောင်တလက်လက်လင်းနေသော အပြာရောင်လုံးဝန်းဝန်း အရာတစ်ခုသည် မိုးကုပ် စက်ဝိုင်း၏ အထက်ဘက်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း မြင့်တက်လာနေသည်။ ဗြာထွက်နေသော အလင်းရောင်နှင့်အတူ ထိုအရာသည် မိုးကောင်းကင်အတွင်း၌ တဖြည်းဖြည်းချင်း ကြီးလာနေသည်။ ထိုနေရာ၌ ဝိသုဗ္ဗာန် အနီရောင် မီးခန်းတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ ထို မီးခန်းမှ ဗြာထွက်နေသော အလင်းရောင်သည် ကျယ်ဝန်းကြီးမားသော မြေပြင်နှင့် ပင်လယ်ပြင်ထက်သို့ ကျဆင်းလွှမ်းခြုံလျက် ရှိလေသည်။

မြေပြင်ထက်မှ စောစောက တီးနေသော မောင်းသံသည် ရုတ်တရက် ရပ်သွား သည်။ သံပြိုင်သီဆိုနေကြသော အသံများသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ် သွားသည်။ ထို့နောက် ကမ်းခြေမြေပြင်တစ်ခုလုံးသာမက ပင်လယ်အော်တစ်ခုလုံး ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဒါကိုဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ . . . အမ်းစထရောင်း' ဟူသော အသံ သည် အပေါ်ဘက်ကုန်းပတ်ဆီမှ ထွက်လာသည်။ ကွန်မိုဒိုပါရီ၏ အသံမှန်း သိလိုက် သောအိပ်ခါက သတိအနေအထား ရပ်လိုက်သည်။

နောက်ခဏမျှအကြာတွင် လူပုံထွားထွားနှင့် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင် ရိုလွန်းလှသော စစ်ဦးစီးချုပ်သည် အိပ်ခါထံသို့ လျှောက်လာသည်။ ရွှေပန်းပွားတပ် ယူနီဖောင်းဝတ်စုံ၏

မျက်ကက်အင်္ကျီ ကော်လာကြယ်သီးကို တပ်မထား။ သင်္ဘောလေးစီးပေါ်မှ အခြား လူများကဲ့သို့ပင် သူသည်လည်း မယုံကြည်နိုင်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် မိုးကောင်းကင် မှာသို့ မော့ကြည့်နေသည်။

'ကြည့်ရတာ ကြယ်ပျံတစ်ခုလို့ ထင်ရတယ် . . . ကွန်မိုဒို' ဟု အမ်းစထရောင်း ကပြသည်။ 'ဒါမှမဟုတ်ရင် ကြယ်တစ်ခုခု ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကွန်မိုဒို အနေနဲ့ ဘယ်လိုပင်ပေါ်ခေါ် ကျွန်တော်အရင်က တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတဲ့ အရာတစ်ခုဆိုတာ ကိုတော့ သေချာတယ်'

လူအများကြားတွင် ဆွေးနွေးမှုများ ပေါ်လာသည်။ သူတို့မြင်နေရသော အရာ များသည် ဘာများပါလိမ့် . . . ။ အားလုံးအတွက် စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်နေသဖြင့် ဤကောင်းကင်ကို အဆက်မပြတ် ကြည့်နေကြသည်။

'ကျွန်တော် ထင်တာကတော့ ရှေးခေတ်လူတွေအနေနဲ့ ဒါမျိုးကို အလားအလာ ပါပဲကောင်းတဲ့ အတိတ်နိမိတ်တစ်ခုလို့ အဓိပ္ပာယ်ကောက်တတ်ကြတယ် . . . မစ္စတာ အမ်းစထရောင်း' ဟု ပါရီက ပြောသည်။ 'အခုကျတော့ ဧည့်သည်များဘာပြောမလဲ'

'သူတို့ရဲ့ အကောက်အဆဟာ မှန်တယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ် . . . ဧည့်ပု' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့ ကမ်းခြေပေါ်က ဂျပန်တွေကတော့ များပြီးပြန်ပြန်မှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ မကောင်းဆိုးဝါးနဲ့ ပူပေါင်းထားတဲ့ 'လူရိုင်းတွေ' လို့ပဲ သတ်မှတ်ကြမှာပါ'

အတန်ကြာမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေပြန်သည်။ ကွန်မိုဒိုသည် ထိုအချိန်ထိ မိုးကောင်းကင် ကိုကြည့်နေဆဲ . . . 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ . . . အမ်းစထရောင်းရယ်' ဟု သူက ပြောသည်။

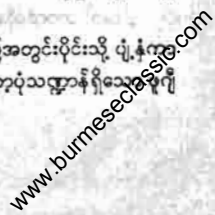
'ကျွန်တော်တို့လုပ်ရမယ့် တာဝန်အတွက် အကူအညီတော့ ဖြစ်ကောင်းပါရဲ့'

'ဖြစ်တန်ကောင်းရဲ့လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်' ဟုအမ်းစထရောင်းက ပြန်ပြော သည်။ 'အပေါ်ထပ်ကနေကြည့်ရင် ပိုပြီးကောင်းမယ်လို့ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် လိုက် လာနဲ့ပါမယ်'

'လိုက်လာခဲ့ပါ။ ချက်ခြင်း အပေါ်ကိုလိုက်ခဲ့ပါ'

ကွန်မိုဒိုသည် ချက်ခြင်းအပေါ်ထပ် ပြန်တက်သည်။ အမ်းစထရောင်းကလည်း ကပြကာရာ လိုက်သွားသည်။ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သော အိပ်ခါသည် အရှေ့ မြောက်ဘက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်။ စောစောက သူမြင်ထားသော အလင်း မျှောင်တန်းသည် တိုး၍ . . . တိုး၍ တောက်ပကာ ပင်လယ်ပြင်အထက်မှဖြတ်၍ အရှေ့ မြောက်အရပ်သို့ ဦးတည်ပြီး ရွေ့လျားလျက်ရှိလေသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့်ထိုအလင်းရောင်တန်းသည် ကုန်းမြေအတွင်းပိုင်းသို့ ပျံ့နှံ့ကာ ကောင်တန်းများဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုအခါ ကန်တော့ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော အရပ်ကို

တောင်သည် မြင်ကွင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ သူ့အထက်သို့ ရောက်လာသည့် အလင်းရောင်တန်းကြောင့် ဖူဂျီမီးတောင်သည် သဘာဝမီးဖိုကြီးတစ်ခုအဖြစ် အသွင်ပြောင်းသွားသည်။ အပြာရောင်သန်းနေသည့် တကယ့်ရောမ မီးပုံကြီးပေတည်း။ ဤသို့ဖြင့် ကမ်းခြေတစ်လျှောက် လူအများပိုထားသည့် မီးဖိုများသည် ဖူဂျီတောင်၏ သဘာဝမီးရောင်အောက် ပြားပြားလပ် ရောက်ကုန်ကြသည်။ အိမ်စိတ်ထဲတွင် ယမန်နေ့ ညခင်းက မက်ခဲ့သော အိပ်မက်သည် ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်လာလေ၏။

ထိုအခါ အိပ်မက်မက်စဉ်က ခံစားခဲ့ရသည့် ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့် အံ့ကြွခြင်းတို့ ဝှန်တွဲနေသော ခံစားမှုသည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးအား ချုပ်ကိုင်ထားသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြယ်များစီခြယ်ထားသည့် ဝတ်ရုံကြီးကို ဆွဲချခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား...။ တစ်နေ့လုံး တပင်တပန်း ရှိခဲ့သော်လည်း သူ့စိတ်သည် တည်ငြိမ်အေးဆေးကာ နိုးကြားတတ်ကြုံလျက် ရှိလေသည်။

အခြောက်များကြား၌ သူ့ရုပ်နေမိသည်မှာ ဘယ်လောက်ကြာပြီကို သူမသိ။ ကောင်းကင်ထက်မှ အလင်းရောင်တန်းသည် အရှေ့မြောက်ဘက်ဆီသို့ လိပ်ခုံးသဏ္ဍာန် အသွင်ပြောင်းကာ အောက်ဖက်သို့ စိုက်၍ရွေ့လျားလျက်ရှိနေဆဲ...။ ယခုအခါတွင် အလင်းရောင်တန်းသည် ပင်လယ်ပြင်ဆီသို့ ဦးတည်လျက် ရှိနေလေပြီ။ ရွေ့လျားသွားနေပုံမှာ နှေးကွေးလွန်းလှ၏။ အိမ်ခံကတော့ အလင်းရောင်တန်းပေါ် ရောက်နေသည့် အကြည့်ကို လွှဲဖယ်၍မရ။

'အဲဒါဟာ ကောင်းတဲ့အတိတ်နိမိတ်လား...။ ဆိုးတဲ့အတိတ်နိမိတ်လား-မာစတာ!' ကျွန်တော်တို့ကို ကမ်းခြေဘက် မသွားသင့်တူးလို့ ပြောနေတဲ့ အတိတ်နိမိတ် ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မှာ'

သူ့နောက်၌ ပြန်ရောက်နေသော ဆင်တာရီ၏ အသံဖြစ်၏။ သူသည် ထိုမေးခွန်းကို စိုးရိမ်သောက မကင်းသောလေသံဖြင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အိမ်ခံအားစိုက်ကြည့်နေသည့် မျက်နှာထားကလည်း အဖြေရချင်စိတ် ပြင်းပြလျက်ရှိသည်ကို ဖော်ပြနေပေသည်။

'အဲဒါ ဘာလဲဆိုတာ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး၊ ဘာကိုဆိုလိုသလဲဆိုတာလည်း နားမလည်ဘူး' ဟု အိမ်ခံကပြောသည်။ 'ဘာဆိုတာ သိအောင်လည်း ကျွန်တော် မစဉ်းစားဘူး၊ သိဖို့လည်း မကြိုးစားဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ သေချာတာ တစ်ခုကိုတော့ အသေအချာ သိနေတယ်။' အဲဒါ ဘာလဲ... မာစတာ'

'အဲဒါ ဘာလဲဆိုရင် ဒီအချိန်ဟာ ချိတ်ချတုံ့လုပ်နေရမယ့် အချိန်မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားအိပ်ရာကို ပြန်သွားပြီး ခါးပတ်မှာ အိတ်တွေကပ်ချုပ်တဲ့အလုပ်ကို ပြီးအောင်လုပ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီညရေကူးပြီး ကမ်းပေါ်တက်မယ်။ အဲဒါပဲ'

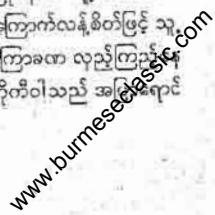
(၁၁)

မတ်ဆုရုရာတိုက်ဝါသည် အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်နိုးလာသည်။ မှောင်မဲနေသော...။ ပန်းထဲတွင် အပြာရောင်အလင်းတန်းတစ်ခုသည် ကျရောက်လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။...။ ကရောင်သည် တိုက်ဝါအတွက် ကြောက်စရာကောင်းသည့် အထူးအဆန်းတစ်ခု...။ ဖုန်ရသည်။ ပထမတော့ တိုက်ဝါသည် သူ့ကိုယ်သူ ထမင်းလုံးတစ္ဆေအချောက်ခံ...။ ပလီ ဖြစ်နေသည်ဟု ထင်သည်။ ကြောက်စိတ်ဖြင့် အသံထွက်သည်အထိ တစ်ချက်မျှ...။ အော်လိုက်မိသည်။

ထိုနောက် လသာဆောင်နှင့်သူ့အခန်းကို ခြားထားသည့် ရှိဂျီခန်းဆီးဘက်မှ...။ ကံသံသဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအခါကုမ္ပဏီပင် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အိပ်မက်...။ နေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သိလာရလေ၏။

ထူးဆန်းသော အပြာရောင်အလင်းတန်းသည် တိုက်ဝါအား စိတ်ရှုပ်နေရုံမျှမက...။ ကြွခြင်းကိုပါ ဖြစ်စေသည်။ သူသည် ဖြိုထားသည့် ဝှမ်းစောင်အောက်မှ အသာထက...။ နီးဘက်သို့ ခြေဖျားတောက်၍သွားသည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်သည် ကန်လန်ကာ...။ ဝဲလျက်ရှိ၏။ ထိုအိမ်မှာပင် ခေါက်သံသဲ့သဲ့ကို ထပ်၍ ကြားရပြန်သည်။ ကန်စက်တည်းမှာပင် သူ့နားမည်ကိုခေါ်နေသည့် မိန်းမတစ်ယောက်အသံ တိုးတိုးကို...။ ကူးရသည်။

'ကျွန်မ အထဝင်ပါရစေ အို တိုက်ဝါ-ဆန်၊ ကျွန်မ အိပ်ပါ' တိုက်ဝါသည် ခန်းဆီးကိုဖယ်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် သူ့အစေအပါး...။ ကလေးသည် အခန်းထဲသို့ လျှင်မြန်စွာ ဝင်လာသည်။ ကြောက်လန့်စိတ်ဖြင့် သူ...။ ကိုယ်လုံးသည် တုန်နေသည်။ နောက်ဖက်ကိုလည်း မကြာခဏ လှည့်ကြည့်...။ ကြည့်။ မိန်းကလေး၏ နောက်သို့လှမ်းကြည့်လိုက်သော တိုက်ဝါသည် အခြေရောင်

အလင်းတန်းကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ထိုအလင်းတန်းသည် ကောင်းကင်ကိုရော မြေပြင်ကိုပါ အလင်းပေးလျက်ရှိ၏။

တိုက်ဝါသည် အလင်းရောင်ကိုကြည့်နေရာမှ 'အဲ ဟိုဟာ ဘာလဲ . . အဲကို ဟုမေးသည်။ 'အပြင်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေလဲ'

'ရီဂျီ ပိတ်ထားလိုက်ပါ တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု မိန်းကလေးက ပြန်ပြောသည်။

'မြန်မြန်ပိတ်လိုက်ပါ'

တိုက်ဝါသည် ခန်းဆီးများကို ဆွဲပိတ်လိုက်ပြီး နောက်သို့ပြန်လှည့်ကာ အိကိုနာ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။ အိကိုသည် ဝါးခမောက်ကြီးကို ကျောပေါ်၌ တင်ထားပြီး အဝတ်အထည်ထုပ်ကို ချိုင်းတွင်ညှပ်ထားသည်။

'ဒါတွေကို အရယူတော့မလား တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု အိကိုက မေးသည်။ သူသည် အပြောရောင် အဝတ်ထည်များကို ထုတ်ပြသည်။ 'လွတ်အောင်ပြေးဖို့ ကြိုးစား၊ မှာလား'

'ဟိုအလင်းရောင်က ဘာလဲ . . ထူးဆန်းလိုက်တာ' ဟု တိုက်ဝါက လေသံဖြင့် မေးသည်။ သူသည် ခန်းဆီးများကြားမှ ထွက်ပေါ်လာနေသော အလင်းရောင်တန်းကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ 'ဒါဟာ တိုင်းတစ်ပါးသား လူရိုင်းတွေက လွှတ်ထားတာလား'

'ဘာဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိဘူး တိုက်ဝါ-ဆန်၊ ဒါပေမဲ့ လူအများကတော့ ဒါဟာ ကျွန်မတို့ ကာမိတွေက ဒေါသဖြစ်နေပြီလို့ ပြောလေ့လာတာလို့ ထင်နေကြတယ်။ ကျွန်မတို့ရွာက ဘုရားကျောင်းထဲမှာ လူတွေအများကြီးပဲ။ မိန်းမတွေအားလုံး ငိုနေကြတယ်'

'တခြားကောက်ချက်တွေကော မရှိဘူးလား၊ ဖြစ်နိုင်စရာရှိတယ်လို့ထင်ပြီ၊ ပြောတဲ့ကောက်ချက်တွေကို ပြောတာ . . .'

'တစ်ချို့ကတော့ တိုင်းတစ်ပါးသား လူရိုင်းတွေရဲ့ နတ်ဘုရားတွေဟာ သိပ်ပြီ တန်ခိုးကြီးကြောင်း ဖော်ပြတဲ့ အတိတ်နိမိတ်လို့ ပြောနေကြတယ်။ အဲဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း လူရိုင်းကောင်တွေက သူတို့ရဲ့ မီးတောင်သင်္ဘောတွေကနေပြီး ကောင်းကင်ထဲကို အမြောက်တွေနဲ့ ပစ်တာလို့ ပြောကြတယ်'

ရုတ်တရက် အိကိုက သူ့လက်ထဲမှ အဝတ်ထုပ်ကို တိုက်ဝါဘက် ထိုးပေးသည်။ 'ကျွန်မ ဒီအဝတ်တွေကိုယူပြီး လဲသာဆောင်ဘက်က တက်လာတာ၊ အစောင့်တွေအားလုံး တည်းခိုရိပ်သာဂိတ်ကနေ အပြင်ထွက်သွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ သူတို့အားလုံး လမ်းပေါ်မှာစုနေတဲ့ လူတွေနဲ့အတူ မိုးကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်နေကြတယ်'

'အဲဒါတွေ ဒီမှာလာပြီး ဝှက်လှည့် . . မြန်မြန်လုပ်' ပြောပြောဆိုဆို တိုက်ဝါ

သည် သူ့အိပ်ရာဆီသို့သွားကာ မွေ့ရာကို မပေးသည်။ အိကိုကလည်း အဝတ်ထုပ်ကို ယူရာအောက် ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ 'ဦးထုပ်ကိုတော့ စောင်းအောက်မှာထား'

အိကိုသည် လည်ပင်း၌မိုတ်ထားသည့် မမောက်ကို ဦးခေါင်းမှဖြုတ်ကာ စောင်းမကက်သို့ သွင်းလိုက်သည်။ ထိုနောက် လဲသာဆောင်ခန်းဆီးများဆီသွား၍ အသာမူပုံလိုက်သည်။ ကောင်းကင်ထက်မှ အလင်းရောင်သည် လျင်မြန်စွာ ဆင်းလာနေသည်။ အရောင်ကလည်း ယခင်ကထက်တိုး၍ လင်းလာနေသည်။ တည်းခိုရိပ်သာ၏ အပြင်ဘက်လမ်းမပေါ်တွင် ရှိနေသည့် လူအုပ်စုသည် ငြိမ်ဆိတ်စွာရပ်၍ ကောင်းကင်ကို ကြည့်နေကြသည်။ လဲသာဆောင်၏ အောက်ဖက်တွင်မူ လူသူမရှိ။

'ငါထွက်ဖို့အကောင်းဆုံးဟာ ဒီအချိန်ပဲလို့ထင်တယ်' ဟု တိုက်ဝါက တီးတိုးပြောသည်။ 'အလင်းရောင်ဟာ အားသိပ်နည်းသွားပြီ၊ မကြာခင် အမှောင်ပြန်လာမယ့်ပဲ။ ဟောရီတယ် . . အခုအချိန်မှာ လူတိုင်းရဲ့အာရုံဟာ တခြားနေရာတွေကို ရောက်နေတယ်'

အိကိုက စဝေဝေမျက်နှာထားဖြင့် ခေါင်းညှိတ်သည်။ 'သွားရမှာ မကြောက်နဲ့၊ လား တိုက်ဝါ-ဆန်'

'အင်း . . ကြောက်တာပေါ့' ဟု ရောရှာမယ်က ပြန်ဖြေသည်။ 'ဒါပေမဲ့လို့ ကိုယ့်လွှတ်မြောက်ဖို့အတွက် နတ်ဘုရားတွေက ဒီအလင်းရောင်ကို လွှတ်သလားမှ'

'ဟဲ့ဟာ . . ကိုယ့်အနေနဲ့ ဒီအခွင့်ကောင်းကို အလဟဿဖြစ်သွားအောင် လုပ်လို့ မလား . . အခုဆိုရင် ကြည့်နေမယ့်လူ တစ်ဦးမှ မရှိဘူး၊ ဒီအခွင့်အရေးမျိုး ရဖို့ မလွယ်ဘူး မင်း မြင်းကော ရခဲ့လား'

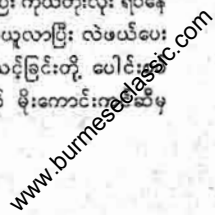
'ရခဲ့တယ်၊ မြင်းကို လမ်းဘေးတစ်နေရာက သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ ချည်ထားခဲ့တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ရိပ်သာရဲ့ အနောက်ဘက် မိုင်ဝက်လောက် အကွာမှာရှိတယ်၊ မြင်းရဲ့ ကျောပေါ်မှာ မြင်းတောင်းကြီးနှစ်လုံး ခွတင်ထားတယ်၊ ရှင်ရဲ့ ဝါးစည်းကြီးအပြောက်ကို လည်ဆံမွှေးမှာ ချည်ထားခဲ့တယ်'

'မင်းလုပ်တာ သိပ်ကိုစေ့စပ်တာပဲ' ဟုပြောကာ တိုက်ဝါသည် ယွန်းသေတ္တာကိုကလေးကိုဖွင့်၍ အိချီးဘူးငွေဒင်္ဂါးလေးပြားကို ထုတ်ကာ အိကိုအား လှမ်းပေးသည်။

'ဒါ အပိုပေးတာ . . လှပါ၊ ကိုယ့် အဝတ်မြန်မြန်လဲချင်တယ်၊ မင်း ကူပါအုံး' တိုက်ဝါသည် သူ၏ ကိုမိုနီအောက်ခံများကို ချွတ်လိုက်ပြီး ကိုယ်တုံးလုံး ရပ်နေသည်။

'အိကိုသည် ဝှက်ထားသည့် လယ်သူမဝတ်ခုံများကို ယူလာပြီး လဲဖယ်ပေးသည်။ အိကိုသည် တိုက်ဝါအား အားကျခြင်းနှင့် အံ့အားသင့်ခြင်းတို့ ပေါင်းစပ်၍

ပြောသည်။ မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ အပြင်ဘက် မိုးကောင်းကင်ဆီမှ

လာနေသော အလင်းရောင်တွင် တိုက်ဝါ၏ ကိုယ်ကာယအလှသည် အပီအပြင် ပေါ်လွင်လျက်ရှိပေ၏။

'ဒီလောက်လှတာမျိုးကို ကျွန်မ တစ်ခါမှ မမြင်ခဲ့ဖူးဘူး တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု အီကိုက ရေရွတ်သည်။ သူသည် တိုက်ဝါအား ရုပ်အင်္ကျီဝတ်ပေးနေရင်းမှ တိုက်ဝါ၏ အလှတွင် ငေးမောနေသည်။ 'ကောင်းကင်ဆီကလာနေတဲ့ အလင်းရောင်ထူးထူး ဆန်းဆန်းကြောင့် တိုက်ဝါ-ဆန်ဟာ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဝိညာဉ်နတ်နိမယ်တစ်ပါးနဲ့ သိပ် တူတာပဲ'

တိုက်ဝါက ပြုံးသည်။ အီကိုသည် ချည်ကြမ်းဘောင်းဘီရှည်ကို ဝတ်ပေးပြီး ရုပ်အင်္ကျီကြိုးကို ခါးတွင်မတ်၍ ချည်ပေးသည်။ ကောက်ရိုးဖွတ်ပြီးထိုး သဲကြိုးတပ် ထားသည့် ညှပ်ဖိနပ်ကို တိုက်ဝါ၏ နူးညံ့သော ခြေနှစ်ဖက်တွင် ဝတ်ပေးသည်။ ထို့နောက် ဝါးခမောက်ကိုယူ၍ တိုက်ဝါ၏ ဦးခေါင်းတွင် ဆောင်းပေးသည်။

အီကိုသည် ရုပ်ဖျက်ထားပြီးပြီဖြစ်သော တိုက်ဝါအား အချိန်အတန်ကြာမျှ ကြည့် နေသည်။ 'အနားကပ်ကြည့်လိုက်ရင်တော့ ရှင်အလှကို မြင်ကြမှာပဲ။ လယ်သူမှ အဝတ် တွေ ဝတ်ထားပေးမယ့် အလှကို ဖုံးလွှဲမရဘူး။ ဒါပေမယ့် ရှင် ဒူးနှစ်ဖက်ကို ကွေးပြီး လယ်သူမတစ်ယောက်လို လျှောက်လိုက်ရင်တော့ ဘယ်သူကမှ မသိနိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်မယူလာတဲ့ ဝါးထမ်းပိုးနဲ့ ခြင်းတောင်းနှစ်လုံးကို လှေခါးနား အမှောင်ရိပ်ထဲမှာ ချထားခဲ့တယ်။ ဝါးထမ်းပိုးကို ပန်းပေါ်တင်ပြီး ခပ်သုတ်သုတ်သာ သွားပေးတော့... အစောင့်တွေကလည်း ရှင့်ကို မှတ်မိမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

တိုက်ဝါက ခေါင်းညှိလိုက်ပြီး သူ့ကိရိနပ်နှင့် အဝတ်အထည် အနည်းငယ်ကို စုကာ အီကိုလက်သို့ လှမ်းပေးသည်။ 'ဒါလေးတွေနဲ့ ယွန်းသေတ္တာနီကလေးကို စုထုပ်ပေးပါ။ မြင်းပေါ်က ခြင်းတစ်လုံးထဲ ထည့်သွားလို့ ရမှာပဲ'

တိုက်ဝါသည် ဝါးခမောက်ကို သူ့မျက်နှာကွယ်သွားသည်အထိ ရှေ့သို့ငိုက်၍ ဆွဲချလိုက်သည်။ ထို့နောက် အီကိုနှင့်အတူ လသာဆောင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ခိုက်ကြည့်နေကြသည်။ အီကိုက သူ့မျက် ထားသည့် ကိရိနပ်အဝတ်ထုပ်ကို တိုက်ဝါအား လှမ်းပေးလိုက်ပြီး ရှိရှိ ဖွင့်လိုက်သည်။

စောစောက အလင်းတန်းသည် ကောင်းကင်တွင် နိမ့်ဆင်းလာသည်။ အလယ် ရောင်အားကလည်း ပို၍ကောင်းလာသည်။ တည်းခိုရိပ်သာ၏ အပြင်ဘက်တွင် လူ အများအပြား စုမိလျက်ပင်ရှိ၏။ ထိုလူစုသည် မိုးကောင်းကင်ဆီသို့ တအံ့တဖြူ မော့ကြည့်နေကြဆဲ...။

'ရှင်ပြောတာ မှန်တယ်လို့ ကျွန်မထင်ပါတယ် တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု အီကို။

ပြောသည်။ 'အလင်းရောင်ဟာ ဖြည်းဖြည်းချင်း အားနည်းသွားပြီ။ မကြာခင် အမှောင် ဝပ်လာတော့မယ်'

'ကောင်းတာပေါ့... ဝင်းထဲမှာလည်း လူမရှိဘူး။ အခုချက်ခြင်း ထွက်မှဖြစ်မယ်' ဟိုက်ဂျီသည် အီကိုအား ကျေးဇူးတင်ခြင်းနှင့် ခင်မင်ခြင်းတို့ကို ပေါ်ပြသည် မျက်နှာထား ပြုကြည့်သည်။ 'မင်း ကိုယ့်အတွက် ဆုတောင်းပေးပါ။ ကိုယ့်အတွက် ကံကောင်း ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါ'

'ကျွန်မ ဆုတောင်းပေးပါ့မယ် အိုတိုက်ဝါ-ဆန်။ အခု တိုက်ဝါ-ဆန် ဘယ်ကို ပြေးမှာလဲ'

တိုက်ဝါသည် မျက်ခြင်း မဖြေနိုင်။ 'ကိုယ့်အနေနဲ့ ယိဒိုဘက် သွားတဲ့လမ်းအတိုင်း ပိုက်ရင်လိုက်မယ်။ ကိုယ့်မိဘတွေရဲ့ ရွာက ယိဒိုမြို့ရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ပါသရာပေါက်တော့ မပြောနိုင်သေးဘူး။ ကိုယ့်အနေနဲ့ ဒီနေရာကဝေးနိုင်သမျှ ဝေး...။ သွားစေချင်တယ်'

ကြီးမားသော အလင်းရောင်တန်းကြီးသည် ကောင်းကင်တွင် ပြည့်လျှံသွားသည်။ မျက်တရက် လမ်းမပေါ်ရှိ လူများ၏ အလန်တကြားအော်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဟိုမနားက ကောင်းကင်ထက်မှ အလုံးကြီးသည် အလင်းရောင်မှန်းမိန့်ကာ ပင်လယ် ပေါ်သို့ ကျသွားသည်။ လူတိုင်း၏ မျက်လုံးများသည် ထိုအရာပေါ်၌သာ စူးစိုက်လျက် ပြုကြလေသည်။

'သွားပါတော့ တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု အီကိုက ပြောသည်။ 'ဒီဘက်ကို ဘယ်သူမှ မကြည့်ကြဘူး။ ကာမိက တိုက်ဝါ-ဆန်ကို အမြဲတမ်း ကာကွယ်ပေးပါစေ'

အဝတ်ထုပ်ကလေးကို ချိုင်း၌ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ညှပ်ထားသော ဂေရာမယ် ပြည့် လသာဆောင်ဘက်သို့ မျတ်ခနဲထွက်ကာ ခြေထောက်များကို ခပ်ဖျော့ဖျော့နင်း၍

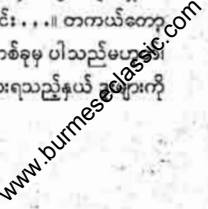
လှမ်းမှဆင်းသည်။ ဒုတိယအလင်းတန်းသည် ကောင်းကင်ယံတွင် ဝင်းခနဲ လက်လာ ပြန်သည်။ သူသည် ဝါးလုံးထမ်းပိုးကိုယူရန် ဆင်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ လှေခါးအောက်သို့

ဝေးရာကတွင် လမ်းပေါ်ရှိ လူအုပ်ဆီမှ အော်ဟစ်ရေရွတ်သံများ ထွက်လာပြန်သည်။ အတန်ကြာသောအခါ အစေအပါးမိန်းကလေးအီကိုသည် တည်းခိုရိပ်သာ

ကံတိုင်းမှ ဘယ်သူမှမမြင်ပဲ ထွက်သွားသော တိုက်ဝါကို မြင်သည်။ တိုက်ဝါသည် မြည်ထားခဲ့သော မြင်းရှိရာ အနောက်ဘက်ဆီသို့ ကသုတ်ကရက် သွားလျက်ရှိ၏။

ပျားနှစ်လုံးကို ထမ်းထားသဖြင့် သူပန်းများသည် ခပ်ကိုင်းကိုင်း...။ တကယ်တော့ ပျားထမ်းထားသည့် တောင်းများထဲတွင် လေးလေးပင်ပင် ဘာတစ်ခုမှ ပါသည်မဟုတ်ပါ။

ပျားပါလျက်နှင့်ပင် တိုက်ဝါသည် အလေးအပင်များကို ထမ်းထားရသည့်နယ် အများကို

ကျေးဉ် ပြေးသွားလျက် ရှိလေသည်။

နောက်တစ်စက္ကန့်မျှအကြာတွင် ကောင်းကင်ထက်မှ အလင်းရောင်သည် လျှံပျောက်သွားသည်။ လမ်းပေါ်မှလူစု၏ အော်သံများကြားမှပင် အမှောင်ထုကြီးသဖြင့် မြေပြင်ထက်သို့ နောက်တစ်ကြိမ် ဖြန့်ကျက်လွှမ်းခြံသွားသည်။

(၁၂)

'ကျွန်တော် လျှို့ဝှက်မစ်ရှင်တစ်ခုကို တာဝန်ယူချင်တယ်... ဂွန်'
'တဲခါးကို တစ်ချက်မျှခေါက်၍ ဝင်ရောက်လာသူ ရောဘတ်အိဒင်အား ဖလက်
(၁) ဟင်တင်နှင့်ရိုက်စံက မျက်ခနဲမော့ကြည့်သည်။ မှန်အိမ်မီးရောင်ကို အားပြု၍ ယနေ့
(၂) ဟင်တင်နှင့်ရိုက်စံက ထူးဆန်းသော အလင်းတန်းအကြောင်း အစီရင်ခံစာ အသေးစိတ်
(၃) မျှဝေရသည့် လက်ဖက်ခင်းရိုက်စံသည် သူ့အလုပ်ကို စော့မျှရပ်လိုက်သည်။ ဤ
(၄) ကြားရသည်မှာ ရိုက်စံအဖို့ အံ့အားသင့်စရာ ဖြစ်နေသည်။ တကယ်တော့ ဤ
(၅) ကားသည် အိဒင်၏အရေးတကြီး လာရောက်တောင်းခံနေသည့် မေတ္တာရပ်ခံချက်
(၆) စီရင်လို ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား'

'ဘယ်လို လျှို့ဝှက်မစ်ရှင်မျိုးကို ပြောတာလဲ... ရောဘတ်၊ ပြီးတော့ ဘယ်ကို
(၇) ပြောရမှာလဲ'

'ကုန်းပေါ်ကိုလေ... ဒီပင်လယ်အော်ထဲမှာပေါ့'
လက်ဖက်ခင်းရိုက်စံသည် လက်ထဲမှ မင်တံကို စားပွဲပေါ်ချထားလိုက်ပြီး အရာရှိ
(၈) ပုဂံအား မော့ကြည့်သည်။ အရာရှိများ၏ အခန်းများအား ကာရံထားသည့် သစ်သား
(၉) မြက်အရံများသည် ထူထူထဲထဲ မဟုတ်၊ ဝပ်ပါးပါးဖြစ်ရာ မကြားစေချင်သည့် စကား
(၁၀) ပြောသည့်အခါ နှစ်ကိုယ်ကြားလေသဖြင့် တိုးတိုးသာသာ ပြောကြရ၏။ အခုလည်း
(၁၁) ပုဂံစံယောက်သည် သူတို့လိုက်နာနေကျ စည်းကမ်းအတိုင်း လိုက်နာလျက် ရှိကြ
(၁၂) ပေသည်။

'ကိုယ်တို့အနေနဲ့ အဲသလို အန္တရာယ်များတဲ့ လျှို့ဝှက်မစ်ရှင်တစ်ခု လွှတ်သင့်
(၁၃) ကယ်လို ဘာကြောင့်တွေ့ရတာလဲ' ဟု ရိုက်စံက မေးသည်။ 'ကိုယ်တို့ဟာ သတ္တိ
(၁၄) လည်းကောင်း၊ ခေါင်းလည်း အလွန်မာတဲ့ လူမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်နေကြရတာ။ သူတို့နဲ့

အဖွဲ့နဲ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူးတဲ့ လူမျိုးလည်း မဟုတ်သေးဘူး။ ကိုယ်တို့နဲ့လည်း စစ်ဖြစ်ပါ။ သေးတာ မဟုတ်ဘူး။ အခုအချိန်ထိ သိမ်မွေ့လွန်းလှတဲ့ နိုင်ငံတကာဆက်ဆံမှု ပရိယာယ်ကိုပဲ သုံးနေကြတုန်းပဲ။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖြီးတုန်း၊ ညာတုန်း။ ရှိကြသေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ သုံးနေတဲ့ပရိယာယ်တွေ မှန် မမှန် ဘယ်သူမှ ဆုံးဖြတ်လို့ မရသေးပါဘူး... ဟုအိဒင်က ပြန်ပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဟိုကမ်းခြေမှ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ လုံးဝသိကြသေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီနေ့ သင်္ဘောပေါ် ရောက်လာတဲ့ ဂျပန်တွေကတော့ တင်းမာတဲ့ပုံတွေပဲ။

အိဒင်သည် အတန်ကြာမျှ စဉ်းစားချိန်ဆနေသည်။ ထို့နောက် သူသိထားသမျှကို ဖုံးကွယ်ထားသင့်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ ကျွန်တော် သူတို့ထဲက အစောင့်တစ်ယောက်၊ ဝှက်ယူလာတဲ့ ဓါးမြောင်ကို သိမ်းလိုက်ရတယ်။ လက်ဖက်ရည်ခင်း သူ့ကိုကျောပေးလိုက် တဲ့အချိန်မှာ ဓါးနဲ့ထိုးမလို့ ရည်ရွယ်ဟန်တူတယ်။

ရိုက်စိက အိဒင်အား အံ့အားသင့်ပြီး ကြည့်နေသည်။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ် ကုန်သလဲ။

သူ့လက်ကို လိမ်ချိုးပြီး ဓါးကို လှည့်လိုက်တယ်။ ဘယ်သူမှ မမြင်ဘူး။ သူ့ကို ထဲမှာ ပါလာတဲ့ရာထူးကြီးပုံပေါ်တဲ့ အစောင့်ကတော့ မြင်တယ်။ သူကတော့ သူ့လုပ်ပုံ ကိုကြည့်ပြီး ဒေါသဖြစ်နေပုံပေါ်တယ်။ ကျွန်တော်က အခုလို လုပ်လိုက်တဲ့အတွက် စိတ်သက်သာရာ ရသွားပုံလည်းပေါ်တယ်။ သူက လွတ်ကျသွားတဲ့ ဓါးမြောင်ကို ကောက်ယူပြီး ဟိုအစောင့်ကိုကြိမ်းတယ်။ ကျွန်တော်ဝင်ပြီး တားလိုက်တာကို သူ သိပ် ဝမ်းသာသွားပုံပဲ။

ရိုက်စိသည် လေတစ်ချက်ရွန်လိုက်ပြီး အဖြစ်ကိုပြန်ပြီး ဆင်ခြင်စဉ်းစားလျက် ရှိသည်။ ထိုစဉ်က သူ့အသက်သည် အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲ ရောက်နိုင်သည်ကို မြင် သည်။ ဟုတ်တယ်။ သူ့တို့ကိုကြည့်ရတာ အတော်တင်းမာတဲ့ပုံရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်သတိမထားမိခဲ့ဘူး။ မင်း သတိရှိခဲ့တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်တယ်... ရော့ဘတ် ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့ မလိုပါဘူး ဟု အိဒင်က ပြန်ပြောသည်။

ကျွန်တော် အဲဒီမှာရောက်နေတာကိုက အဲဒီတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ဖို့မဟုတ်လား ဒီကိစ္စကို ဓောဇာစီးခီး သတင်းမပို့တာ ဘာကြောင့်လဲ ဟု ရိုက်စိက မျက်မှောင် တစ်ချက်ကုပ်၍မေးသည်။

အိဒင်က ပခုံးများကို တွန့်လိုက်သည်။ အဲဒီအချိန်ကတော့ ဒါတွေကို ပြောဖို့ မလို့အပ်သေးဘူးလို့ ထင်တယ်လေ... အဲဒီနောက် ဖြစ်လာတာတွေက များလာတယ်။

လက်ဖက်ရည်ခင်းရိုက်စိသည် သူ့၏ သင်္ဘောနေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲတွင် ထို ကျောင်းကို မှတ်စုအဖြစ် ရေးသွင်းလိုက်သည်။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အသေးစိတ်

ရုပ်ပုံစာ ရေးပေးပါ။ ရော့ဘတ် ဟုပြောသည်။ မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန်လုပ်ပေးပါ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ရပါစေမယ် ဟု အိဒင်က စိတ်မရှည်သဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

ဒါပေမဲ့ လက်ဖက်ရည်ခင်းက ကမ်းခြေပေါ်မစီရင် တစ်ခုလွှတ်ပေးဖို့ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့် ပြဿနာတွေကို ထောက်ခံမှာလား။

ဒီကိစ္စကို မင်းသိပါတယ်။ တို့များရဲ့ ရည်မှန်းချက်က သွေးမြေကျမှုကို ရှောင်ဖို့ပဲ။ ရိုက်စိက သူမငတ်ကို ဘေးချပြီးပြောသည်။ အဲဒီအကြောင်းတစ်ခုတည်းနဲ့ပဲ။

ဂျက်မစ်ရှင်တစ်ခုကို လွှတ်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဘက်က အခြေအနေတွေကို ကျွန်တော်တို့ဘက်က အခုထက်

အသေးစိတ်သိထားနိုင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့အတွက် အပက်ပက်မှာ အဆင်ပြေ ပြီးမယ်ထင်တယ် ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ ဆိုကြပါဖို့... သူတို့ရဲ့ စစ်အင်အား။

ဂျပန်လက်မှာ အမြောက်တွေ ဘယ်နှစ်လက်ရှိမလဲ... အမှန်တကယ် ကျွန်တော်တို့ကို ပိုမို အဆင်သင့်ရှိနေပြီလား။ ကမ်းခြေရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ သူတို့ဘာတွေဝှက်ထားကြ သလဲ... ဆိုတဲ့အချက်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ သိသင့်တဲ့အချက်တွေပဲ။ ဒါပေမဲ့

ကျွန်တော်တို့ မသိကြသေးဘူးဆိုတော့... မင်းပြောတာ မှန်ပါတယ် ရော့ဘတ်။ တို့အနေနဲ့ အဲဒီမေးခွန်းတွေရဲ့ အဖြေကို

ရှာဖွေတာအမှန်နဲ့ပဲ။ အဲဒါတွေကို သိထားရရင် အလွန်ဘေးအန္တရာယ်များတဲ့ ဒီအလုပ်ကို စတင်တာသက်သာ ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ပေးနိုင်စရာ ရှိပါတယ်...။ ရိုက်စိသည်

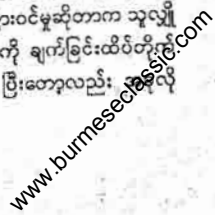
ဂျာနာကိုပိုထားပြီး ခေါင်းတစ်ချက်ယမ်းသည်။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေက အခုဆိုရင် ကမ်းခြေရဲ့ ဒီတော့ကား...။

မှန်တော့မှန်ပါတယ်။ တစ်ခုစက်တာက ကျွန်တော်တို့ဟာ အမှောင်ထဲမှာ လှုပ်လှုပ်နေရသလို ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ လျှို့ဝှက်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ကမ်းပေါ်ကိုလွှတ်ပြီး

တင်းယူခိုင်းထားတာဟာ အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်မယ်။ မင်အတွက်ကတော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မတော်တဆ တစ်ခုခုဖြစ်

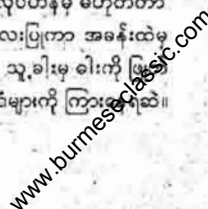
လျက်ရင် ကြီးသည်ဖြစ်စေ ငယ်သည်ဖြစ်စေ ပဋိပက္ခက အများကြီး ကြီးသွားမှာ ဟု ရိုက်စိကပြောသည်။ ကမ်းတက်လျှို့ဝှက်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ရဲ့ ကြားဝင်မှုဆိုတာက သူ့လျှို့

လုပ်တာပဲ။ ဒီအလုပ်က တို့ရောင်ဖို့ အားထုတ်နေတဲ့အရာကို ချက်ခြင်းထိပ်တိုင်း ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ ငြီးတော့လည်း အခုလို

ဘေးအန္တရာယ် ထူပြောမယ့် အဖွဲ့မျိုးနဲ့ ဘယ်သူက လိုက်ချင်မှာလဲ
 ဒီကိစ္စမှာ တခြားလူတွေရှာနေစရာ မလိုပါဘူး' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။
 'ကျွန်တော်တို့ ကယ်ထားခဲ့ဖူးတဲ့ သင်္ဘောပျက်သမား ဂျပန်ဆင်တာရိုက
 ကျွန်တော်သာ ကမ်းခြေတက်မယ်ဆိုရင် သူ လိုက်မယ်လို့ပြောတယ်။ လိုအပ်သလို
 ကူညီသွားဖို့လည်း အဆင်သင့်ပဲတဲ့'
 'မဟုတ်သေးပါဘူး... ရောဘတ်၊ မင့်စိတ်ကူးက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိ
 သေသလိုဖြစ်နေမယ့် မစ်ရှင်တစ်ခုဖြစ်လာဖို့ပိုရှိတယ်' ဟု ရိုက်စိကပြောသည်။
 'မကြာခင်မှာတုန်းက မင်းရန်သူရဲ့ နောက်ပိုင်းကို သွားခဲ့တဲ့နည်းဟာ အတော်ကို
 အဆင် ပြေခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု ဒီမှာကျတော့ အခြေအနေတွေ မတူဘူး။ သိပ်ကိုခြားနား
 နေတယ်'
 အိဒင်က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ 'ကျွန်တော်ကတော့ လုပ်ကြည့်ချင်တယ်'
 လက်ဖောင်နင်ရိုက်စိသည် မတ်တပ်ရပ်လိုက်ကာ အခန်းကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲ၌
 တစ်ပတ်နှစ်ပတ်မျှ လှည့်လျှောက်လိုက်ပြီး အိဒင်ရှေ့၌ လာရပ်သည်။ 'မင့်ကို ကိုယ့်ရဲ့
 အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ခွင့်ရတဲ့အတွက် ကိုယ်ရထီယူပါတယ်။
 မင်းဟာ တကယ့်ကိုလည်း ရဲရင့်တဲ့လူပါ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတလေကျတော့ မင်းဟာ
 မင်းရဲ့ အသက်ကို တန်ဖိုးထားမှု သိပ်နည်းတယ်လို့ထင်တယ်။ အခုပြောနေတဲ့ မစ်ရှင်
 မျိုးနဲ့ပတ်သက်လို့ စွန့်စားမှုတွေကိုသာ မင်းမြင်နေပုံလည်းပေါ်တယ်'
 သူ့စကားအဆုံးတွင် ရိုက်စိက ပြုံးနေသည်။ အိဒင်အပေါ် လေးစားခြင်းနှင့်
 ချစ်ခင်ခြင်းကို သူ့မျက်နှာထားက ဖော်ပြနေသည်။ 'မင်းကြည့်ရတာ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်
 ပြီး အတော်ကြီးကို စနစ်တကျ စဉ်းစားထားပြီးပဲ ပေါ်နေတယ်။ မင်းအနေနဲ့ ကမ်းပေါ်
 မှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာနေမယ်လို့ စီစဉ်ထားသလဲ။ နာရီပိုင်းလောက်နေပြီး အရက်
 မတက်ခင် ပြန်ရောက်သွားမှာလား'
 'သင့်တော်တဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေရဖို့က နှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက်နဲ့
 မလုံလောက်ဘူး'
 'မိုးလင်းပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း အထိဆိုတာကတော့ ဖြစ်နိုင်ဖို့ မလွယ်ဘူး' ဟု ရိုက်စိ
 ကပြောသည်။ 'မင်း ဘာလာလုပ်သလဲဆိုတာ စုံစမ်းခံရမယ်၊ ပြီးရင်အဖမ်းခံရမယ်'
 'ဂျပန်စကားပြန် ပြောသွားတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေ
 အတွက် အဖြေရဖို့ အနည်းဆုံး သုံးရက်ကြာမယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် စုံစမ်းမယ့်
 ရက်ဟာ တစ်ရက်မက ကြာဖို့တော့လိုမယ်။ မကြာခင်မှာတုန်းကဆိုရင် တိုက်ခိုက်ရေး
 အဖွဲ့နဲ့သွားတာ ကျွန်တော်လေးရက် ကြာခဲ့တယ်'

ဒါပေမဲ့ အဲဒါက စနစ်တကျစီစဉ်ပြီး သွားခဲ့တဲ့ခရီး။ အခုဟာက ကိုယ့်ဘက်က
 ဟာမှမသိနားမလည်တဲ့ မြေပေါ်ကို တစ်ဦးတည်း သွားရမှာ။ ကြိုတင်ပြီး မမှန်းဆီနိုင်တဲ့
 ကားအန္တရာယ်တွေကများမှာ'
 'ကျွန်တော်ကတော့ အများကြီး အထောက်အကူပြုနိုင်မယ့် အလုပ်တွေကို
 လုပ်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်နေတာပဲ'
 'မင်း ဘာပြုလို့ ဒီလိုလုပ်နေတာလဲဆိုတာ ကိုယ်နားမလည်တော့ဘူး ရောဘတ်'
 'ဟုပြောကာ ရိုက်စိက ခေါင်းခါသည်။ 'တကယ်လို့ မေရီသာ မသေသေးရင် မင်း
 ကိုယ်မင်း ဒီလောက်အထိ ပစ္စလကွသဘောထားမယ် မထင်ဘူး'
 အိဒင်က ဘာတစ်စွန်းမှ ပြန်မပြော နှုတ်ခမ်းများကို တင်းကြပ်စွာဖြေပြီး ရှေ့
 ကြည့်တည်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးကြား၌ရှိနေသော တိတ်ဆိတ်မှုကို
 ကမ်းခြေဆီမှ စစ်မောင်းသံများက နှောင့်ယှက်ဖျက်စီးလိုက်သည်။ မောင်းသံများနောက်မှ
 ကပ်ရွိပါလာသည့် အသံများမှာ ဆုတောင်းစာ ရွတ်သံများဖြစ်၏။ လူနှစ်ယောက်သည်
 ကမ်းခြေကို အတန်ကြာမျှရပ်၍ နားထောင်နေကြသည်။ ထို့နောက် အိဒင်သည် အခန်း
 ကျဉ်းဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။
 'ကျွန်တော်ရဲ့ အကြံပြုချက်ကို ကွန်မိုဒိုပါရီဆီအထိ တင်ပြပေးမှာလား' ဟု
 ရိုက်စိက ပြောင်ပြောင်မေးသည်။
 ရိုက်စိက အိဒင်အားကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့ ခေါင်းခါသည်။ 'မထင်ဘူး...
 မကဘတ်၊ ဒီကိစ္စ တို့ဒီမှာပဲ ရပ်လိုက်မယ်။ မင်းလည်း တို့များနဲ့အတူတူ စောင့်တဲ့
 လုပ်ကိပ် လုပ်ပါတော့'
 'ဒါဟာ လက်ဖောင်နင်ရဲ့ နောက်ဆုံးစကားလား'
 'ဟုတ်တယ်' ဟု ရိုက်စိက ပြုံး၍ပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့ အခု ကိုယ့်ဖါကိုယ်
 ကိုမှီဖမ်းနေရတယ်။ မင်းနဲ့ ဟိုဂျပန်ဆင်တာရိုကို ဖမ်းပြီးနှစ်ရက်လောက် ချုပ်ထားရင်
 ကောင်းမလားလို့...။ ဘာကိုမှ ဆင်ကန့်တောတိုး အလုပ်မျိုး မလုပ်အောင် မင်းကို
 မြေကြွင်းတွေပါ ခပ်ထားရင် ကောင်းမလား မသိဘူး'
 'လက်ဖောင်နင်က အဲသလို တကယ်လုပ်မှာလား' ဟု အိဒင်က စိန်ခေါ်သံဖြင့်
 မှီဖမ်းသည်။
 'မလုပ်ပါဘူး... ရောဘတ်၊ အဲဒီဟာမျိုးက ကိုယ့်ရဲ့လုပ်ဟန်မှ မဟုတ်တာ'
 အိဒင်သည် လက်ဖောင်နင်ရိုက်စိအား ချက်ခြင်းအလေးပြုကာ အခန်းထဲမှ
 ကြွလာခဲ့သည်။ သူ့အခန်းပြန်ရောက်သည့်အခါ ပထမဆုံး သူ့ခါးမှ ခေါက်ပြူး
 ရှေ့ဆီမီးအိမ်ကို ထွန်းသည်။ ကမ်းခြေဆီမှ အသံပေးများကို ကြားရမည်။

သူသည် သူ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ထုတ်၍ မင်တံကိုယူကာ စားပြင်ထိုင်၍ ယယု တစ်နေ့တာအတွက် မှတ်သင့်သည်များကို ရေးမှတ်လျက်ရှိလေသည်။

သူ၏မှတ်တမ်းရေးနေစဉ်အတွင်း ကမ်းခြေဆီမှ မီးဖိုများကို မြင်နေရ၏။ ဆုကောင်းသံများကိုလည်း ကြားနေရသည်။ စစ်မောင်းသံများကိုလည်း ပို၍ပိုပြုပြင်ထားစွာ ကြားနေရ၏။ သူသည် ထိုအသံများကို ဥပေက္ခာပြုနိုင်ရန် အားထုတ်သည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် သူ့စိတ်ကူးနှင့် အကြံပြုချက်ကို ရိုက်ခတ်ကာ ပယ်ချလိုက်သည်ကို စွဲသည်ရှိနေဆဲ . . .

ထို့ပြင်လည်း သူမြင်တွေ့ခဲ့သည့် ဖုရီတောင်နှင့် မိုးကောင်းကင်ထဲ၌ ပေါ်လာသည့် အလင်းရောင်တို့သည် သူ့စိတ်တွင် ပေါ်လာနေဆဲ . . . သူသည် ကလောင်ပါးကိုချစ် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ပိတ်လိုက်ကာ ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

သူသည် သူ့ပစ္စုတ်ဆန်နှင့် သေတ္တာထဲမှ ကျည်ဆံများကိုယူ၍ ဓါးပတ်တူး၊ ချိတ်ကာ ဓါးတွင်ပတ်သည်။ သူ့အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲသို့ အသေးစားကွန်ပါတစ်ဖု အော်ပရာ ဓာတ်ကြဲညှိမျက်မှန်၊ ဓါးမြှောင်တစ်ချောင်း၊ မှတ်စုစာအုပ်တစ်အုပ်နှင့် ဓါးများကို စုထည့်ထားသည်။ ထို့နောက် မုန်အိမ်မီးကို ဂရုတစိုက်ငြိမ်းလိုက်ပြီး အပြင်သို့ ထွက်၍ သင်္ဘောအပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

လက်နက်စင်ရှေ့အရောက်တွင် အချိန်အတန်ကြာမျှရပ်၍ သင်္ဘောသားကို ဓါးတိုကောင်းကောင်းတစ်ချောင်း ရွေးယူသည်။ ထို့နောက်တော့ သူသည် ဆင်တာရီဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ကြီးခွေကြီးတစ်ရပ်၌ တင်ပလွင်ခြေထိုင်ကာ ဖောင်းတိုင်တစ်တိုင် မီးဖြင့်အလုပ်ရှုပ်နေသော ဆင်တာရီသည် အိမ်ကြိုမြင်သည့်အခါ သွားပြုပြင်လေသည်။

'အားလုံးအိုကေတယ် မဟုတ်လား . . . မာစတာ'
'အင်း . . . အိုကေတယ်' ဟု အိမ်က တိုးတိုးပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်သွားအသင့်ဖြစ်နေပြီ'
'အခုသွားမယ် . . . ဟုတ်လား' ဟု ဆင်တာရီက တအံ့တဩမေးသည်။
'ဟုတ်တယ် . . . အခုပဲသွားမယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော်နဲ့လိုက်ချင်စိတ် ရှိသေးရဲ့လား'

ဆင်တာရီက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'ကျွန်တော် မာစတာကို ကတိပေးပြီ။ မာစတာသွားရင် ဆင်တာရီလည်း သွားမှာပဲ'
'ဒါဆိုရင် . . . သွားဖို့ပြင်တော့၊ မြန်မြန်လုပ်'
ဆင်တာရီသည် ဒုတိယဆီစိမ်သားရေအိတ်ကို အမြန်ပြီးအောင်ချုပ်ကာ သူ့

ပါပတ်တွင် ကပ်လိုက်သည်။ အိတ်ထဲသို့ သူ့အဝတ်အထည်တချို့နှင့် ကိုယ်ပိုင်သုံးပုစွဲအတိုအထွာလေးများထည့်သည်။ အိမ်ထဲသည် ဆင်တာရီလုပ်ကိုင်နေပုံကို ကြည့်ကာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်လျက်ရှိ၏။

'ခင်ဗျားလုပ်တာ စနစ်သိပ်ကျတယ် . . . ဆင်တာရီ၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော်ရုပ်ဖုတ်ဖို့'

ပါပတ်တွေကော ရလာရဲ့လား'

'ကျွန်တော် မောဒီအဝတ်ဟောင်းတွေ ရထားတယ် . . . မာစတာ၊ အတိအကျ ကြိုတင်မှတ်တမ်းမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဝတ်လို့တော့ရမှာပဲ'

ဆင်တာရီက အရောင်အဆင်းမရှိတော့သည့် လက်မောင်းကျယ်ပွပွ လယ်သမားဝတ်ပုံကိုအင်္ကျီ၊ သရက်ထည်စ အပြာရောင်၊ ဘောင်းဘီပွပွ အပြာရောင်များနှင့် ဖွတ်မြီးထိုးပုံကောက်ရိုးသံကြိုးတပ် ညှပ်မိနပ်တို့ကို မြှောက်ပြသည်။ ထို့နောက် အဝတ်များကို ပါးကပ်လိုက်ပြီး သူ့ချုပ်ထားသည့် ဆီစိမ်သားရေအိတ်ထဲသို့ ထိုးထည့်ကာ အိမ်ခေါင်းတွင် ပါပတ်နှင့်တွဲ၍ ချည်ပေးသည်။

အိမ်ထဲသည် သူ့ပစ္စုတ်ကျည်ဆံ၊ ကွန်ပါ၊ မုန်ပြောင်းနှင့် အခြားအတိုအထွာ ပစ္စည်းများကို အိတ်ထဲထည့်သည်။ သင်္ဘောသားကိုင် ဓါးတိုကို ရွက်ထည်စ တစ်ပိုင်းနှင့် ပျက်ကာ သူ့ကျောပေါ် ကန့်လန့်ဖြတ်တင်၍ ကြိုးခိုင်ခိုင်တစ်ချောင်းဖြင့် မြဲနေအောင် ပြုလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ ကမ်းပေါ်ရောက်တဲ့အခါကျရင် မာစတာ ဒီဗီးထုပ်ကို ဆောင်းပေါ့'

ပြောကာ ဆင်တာရီသည် ခမောက်ကို ကျောပေါ်တင်၍ ကြီးတစ်ချောင်းဖြင့် စည်း

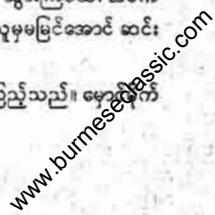
လိုက်သည်။ 'အဲဒါဆိုရင် မာစတာ မျက်နှာကို ဘယ်သူမှ မမြင်ရတော့ဘူး'

'ဒါပေါ့'

အိမ်ထဲသည် သူ့လူနီဖောင်းဝတ်စုံကို လိပ်လိုက်ပြီး အပေါ်မှ သူ့ကက်ဗူးထုပ်ကို ပျက်ကာ စုတ်ပြုနေသော ရွက်များကြားသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ သူသည် ချက်ခြင်း ကြိုတင်မှတ်တမ်းရုပ်လိုက်သည်။ သူ့ခြေတောက်တွင် ဖိနပ်မရှိ၊ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းတွင်လည်း မရှိပါ။

ဘောင်းဘီတိုသာလျှင် ဝတ်ထားသည်။
'ခင်ဗျား အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီဆိုရင် အခုပဲသွားကြစို့' ဟု အိမ်က လက်တစ်ဖက် ကြည့် ဆင်တာရီ၏ပခုံးကို လှမ်းပုတ်လိုက်ပြီး ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်နောက်က ကပ်လိုက်ခဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ လက်ဘာကကုန်းပတ်လေ့ခါးဆီ သွားကြမယ်၊ အဓိက သူ့မျက်က ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောပေါ်က ဆင်းတဲ့အခါ ဘယ်သူမှမမြင်အောင် ဆင်းမှာပဲ'

အိမ်ထဲသည် ကုန်းပတ်ပေါက်မှနေ၍ အပြင်သို့ရောင်းကြည့်သည်။ မှေ့ချက်

နေသည့် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် လှုပ်ရှားမှုဟူ၍ ဘာမှမရှိ၊ လူသူမရှိဟု သေချာသည့်အခါ အိမ်သည် ဆင်တာရီအား လက်ပြု၍ခေါ်သည်။ သူသည် အပေါက်မှဖြတ်၍ အပြင်သို့ ပြေးထွက်သည်။ နှစ်ဦးသည် အလျားခြောက်ပေရှိ သင်္ဘောအရိပ်ကိုခိုကာ လက်ကုန်းပတ်လှေခါးဆီသို့ ပြေးသွားကြသည်။

သူတို့နှင့်အနီးဆုံးနေရာ၌ အစောင့်ကျနေသူများမှာ မရိန်းတပ်သားနှစ်ဦးဖြစ်သည်။ နှစ်ဦးစလုံး သေနတ်များကိုထမ်း၍ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ အပြန်အလှန် လျှော့၊ နေကြခြင်းဖြစ်၏။ အသာစောင့်ကြည့်နေသော အိမ်သည် မရိန်းတပ်သားနှစ်ဦး ကျောပေးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဆင်တာရီ၏လက်ကိုဆွဲ၍ ရှေ့သို့ဆက်ပြေးသည်။ လှေပါထိပ်မှအပေါက်သို့ ဆင်းသည်။ ထိုနောက် ရေအောက်သို့ငုပ်လိုက်ကာ ဆတ်စံ(ပျံ) ယာန်နာပေါ်မှ လူများမမြင်အောင် ဖြည်းဖြည်းချင်းဆက်၍ ကူးခတ်သွားကြလေ၏။

အခြားသော နိုင်ငံများနှင့် လုံးဝအဆက်အသွယ်မပြုဘဲ အထီးကျန်နေခဲ့သော ပျံ၊ တစ်မျိုးသည် ဝရုဂ္ဂ-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထဲတွင် 'သင်္ဘောနက်များ' ပေါ်မှ တိုင်းကပ်ပါးသား လူရိုင်းများ သူတို့နိုင်ငံကမ်းခြေထက်သို့ တက်လာမည်ကို စောင့်ကြည့်မှုကြည့်သည်။ ထိုလူမျိုးသည် အလွန်ရဲရင့်ကြံ့ခိုင်သော ဗွန်ဂိုလူမျိုးစုများမှ ဆင်းသက်လာကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

အပိုင်းနှစ်
ကျောက်ချားသည်သင်္ဘောနက်များ
၉ ဇူလိုင်-၁၈၇၃

သူတို့၏ အစောပိုင်းဘိုးဘွားများသည် အာရှတိုက်၏ အလယ်ပိုင်းရှိ လူသူပလပါးနှင့် အလွန်အလွမ်းဝေးကွာလွန်းလှသော သဲကန္တာရကြီးများ၏ တောင်စူးစူးယရပ်များ၌ လှည့်လည်သွားလာကျက်စားခဲ့ကြသည်ဟု ယုံကြည်ရ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျတိုသည် အစောပိုင်းကာလ နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်ခန့်က မေါင်များနှင့် လှော်လှေပျံစားများစီးကာ ပင်လယ်ပြင်ကိုဖြတ်၍ ဂျပန်ကျွန်းများဆီသို့ ကူးလာခဲ့ကြလေသည်။

ခေတ်သစ်ဂျပန်ဘာသာစကားနှင့် ယနေ့ခေတ်ဂျပန်တို့၏ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကြံ့ခိုင်လက္ခဏာများသည် ထိုခေတ် ထိုအချိန်ကာလက နေရာတစ်နေရာရာ၌ အခြေမရှိရန် လှည့်လည်သွားလာနေကြသူများသည် မလေးနှင့် ပိုလီနီးရှန်းလူမျိုးစုများနှင့် ပျားရင်းလာရင်း ဆက်သွယ်မိကြပုံပေါ်သည်။

ပထမဆုံး ဂျပန်ကျွန်းစုထက်၌ အခြေစိုက်နေထိုင်ခဲ့ကြသူများကို အေခ ဟုခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းတို့သည် မုတ်ဆိတ်မွေးများထားကြ၍ မွန်ဂိုလီယန်များ မတိုင်မီခေတ်က ပျံစီးများဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သြစတြေးလျတိုက်၏ မူလတိုင်းရင်းသားများဖြစ်သည်။

သဘောသဘာဝ တူညီကြသည်။

အေဒုတိယသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း တစ်သိန်းကျော်က ဆိုက်ဘားနီးယားနိုင်ငံ၊ ဘက်က ရောက်လာကြသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာရှိ၏။ ရေခဲခေတ်အချိန်ကာလဖြစ်၍ အာရှတိုက်၏ ပင်မကုန်းမြေကြီးနှင့် ဆက်စပ်နေသော မြေများဖွဲ့စည်းဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ကြ ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းရောက်လာခဲ့ကြသော ဗွန်ဂိုလီယန်များသည် သူတို့အပိုင် ရောက် နေကြသည့် အေဒုလူမျိုးစုများနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းဖြင့် သွေးနှောမှုများ ရှိပုံ သော်လည်း သူတို့ဘက် ခေတ်နောက်ကျသည့် အေဒုများအား သူတို့၏လက်အောက်ခံ များအဖြစ် ထားခဲ့ကြသည်။ အေဒုအများစုမှာ မြောက်ဘက်သို့ မောင်းအထုတ်ခံခဲ့ ကြရ၍ လူအရေအတွက် အနည်းငယ်မျှသည် ယနေ့အထိ ဟိုကိုင်းဒိုးကျွန်းဘက်၌ ကျန်ရှိနေပေးသေးသည်။

တောင်ထူထပ်သော ဂျပန်နိုင်ငံ၏ မြေတစ်ဆယ့်ခုနစ်ရာခိုင်နှုန်းမျှသာလျှင် စိုက်ပျိုး၍ရ၏။ အသစ်အမြေချလာခဲ့ကြသော ဗွန်ဂိုမျိုးများသည် လျှင်မြန်စွာပင် ကျရှုကျွန်၊ တောင်ပိုင်းရှိ မြေဩဇာကောင်းသော ဒေသများ၌ စပါးစိုက်ပျိုးသူများ ဖြစ်လာကြ လေသည်။

ထိုစဉ်က ကေးဌာတစ်ရာချင်းစီတွင် အိမ်ထောင်စုကို မိခင်က ဦးစီးအုပ်ချုပ်ရသော စနစ်ကိုကျင့်သုံးသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်မြေ၏ အကြီးအကဲအား 'အေမာတာစု' တန်ဖိုး ထက်သော နေ့နက်သမီး' ဟုခေါ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်မျိုးသားလုံး၏ ယုံကြည်မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ကူးယဉ်မှုများ၊ ယုံတမ်းစကားများနှင့် ဒဏ္ဍာရီများသည်သာလျှင် လွှမ်းမိုးခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ဒဏ္ဍာရီနှင့်သမိုင်းသည် ပထမဆုံး အင်ပါယာစကားရာစံ ဘုရင်ဂျင်မူလက်ထက်၌ အပိုင်အမာဖြစ်လာသည်။ ဂျင်မူသည် ခရစ်သက္ကရာဇ် စတင်ပေါ် ပေါက်လာချိန်မှစ၍ စစ်သည်များ၏ အကြီးအကဲအဖြစ် ထင်ရှားလာခဲ့ပြန်၏။ သူသည် အေမာတာရာဆုအဖြစ် မွေးဖွားကြီးပြင်းလာရသူဖြစ်လေရာ ယနေ့လက်ရှိ အင်ပါယာ ဘုရင်သည် ဂျင်မူစကားရာစံဘုရင်ဆီမှ တိုက်ရိုက်ဆင်းသက်လာရသူ ဖြစ်လိမ့်မည် ဟူသော အယူအဆသည် လုံးဝသယံဇာတဖြစ်ပွယ် အကြောင်းမရှိပေ။

ဂျင်မူသည် သူ့ကိုယ်သူ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အဓိကဖြစ်သော ဗဟိုကျွန်းပွန်းရှားကို အုပ်ချုပ်သူအဖြစ် ကြေညာခဲ့၏။ သူသည် သူ၏နိုင်ငံတော်အား ယာမာတိုဟု ခေါ်ခဲ့ သည်။ ယင်းကို 'အသစ်အောင်နိုင်ရာလမ်း' ဟု ဘာသာပြန်လျှင် ရနိုင်အုံထင်သည်။

သူသည် ပထမတွင် ယနေ့ခေတ် ကျိုတို၊ အိုဆကာနှင့်ကိုဘေးစသော နယ်မြေ များပါဝင်သည့် ဒေသများကို ဘုရင်လုပ်၍ အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရာစုနှစ် များအတွင်းတွင် သူနှင့်သူတို့ဆက်ခံသူများသည် သူတို့၏ အုပ်ချုပ်မှု အာဏာစက်ကို

ပျံ့နှံ့ပေါင်းများစွာသို့ ပျံ့နှံ့ကျယ်ပြန့်သည်အထိ တိုးချဲ့လာခဲ့ကြသည်။

အေဒီခုနစ်ရာစုအတွင်းက ဘုရင်နိုင်ငံမှ ရရှိလာခဲ့သော ကွန်ပရီးရှပ်အယူဝါဒ ပါရှိ သူ၏စကားရာစံနိုင်ငံတော်အား ယခင်ကထက်ပို၍ အားပြည့်လာအောင် တွန်းအား ပေးခဲ့သည်။ ဘိုးဘွားမိဘများ ကိုးကွယ်မှုနှင့် စည်းကမ်းကြီးမှုကို အသားပေးလွန်းသော ပါရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာအယူဝါဒသည် နိုင်ငံတွင်း၌ တည်ရှိပြီးဖြစ်သော ရှင်တိုဘာသာ၏ အယူသည်းမှုများနှင့် ပေါင်းစပ်လာခဲ့သည်။

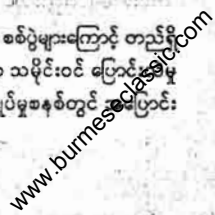
အေဒီကိုးရာစုတွင် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စကားရာစံဘုရင်သည် 'မီကာဒို' ဆိုသည်မှာ ပေးစားကြည့်ညို ကိုးကွယ်သောပုဂ္ဂိုလ်' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထိုအချိန် ပုစ၍ ဝခပဂ-ခုနစ်အထိ ဂျပန်တို့၏ 'ကျိုတိုမြို့' သည် စကားရာစံဘုရင် ရုံးစိုက်ရာ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ကျိုတိုမြို့အလယ်၌ အနီရောင်ဝတ်ရုံကြီးများကို တစ်ခမ်းတနား ပြုစုပေးအပ် ခွင့်မခံမြေလယ်ပြီး ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ဘုရင်အဆက်ဆက်သည် တစ်မျိုး ကျွမ်းကျင်စွာ နှစ်ပိုင်းဆိုင်ရာသခင်ကြီးများအဖြစ် မင်းလုပ်၍ အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်း ကျွမ်းကျင်စွာ စကားရာစံဘုရင်များ သို့မဟုတ် 'အနီစွန်ဘုရားများ' ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြ လေသည်။

သူတို့သည် မယားပေါင်းအများအပြားကို ယူထားကြသည်။ အပျော်မယား များစွာလည်းရှိ၏။ ယင်းတို့မှတစ်ဆင့် သားသမီးအများအပြား မွေးခဲ့ကြလေသည်။ ဤပုံစံ၏ မြေပေါ်တွင် သူတို့မွေးဖွားသည့် သားများနှင့်ဆွေမျိုးများအား ရဲတိုက်များ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ပေးရန်ထိုင်ပိုင်ခွင့်များကိုသာမက မြေယာပိုင်ဆိုင်ခွင့်များကိုပါ ပေးထားခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထိုသူများသည် မျိုးနွယ်တူ ရိုးရာတူ အုပ်စုများ၏ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်လာ ကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မျိုးရိုးအနိမ့်ဆုံး များမတ်များပိုင် နယ်မြေများပေါ်၌ ပုဂ္ဂလိကပိုင် ယာယုရိုင်းစစ်သည်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ဓားပိုက်ဆောင် စစ်တပ်များသည် မှီတွေ့ ပါက်သလို အပြင်းအရှိုင်း ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ဒိုင်မျိုးများသည် မသမာမှု ပြုမှုကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြရာမှ အစပြု၍ အချင်းချင်းတိုက်ခိုက်မှုများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ ပြန်သည်။ အထူးသဖြင့် ကျိုတိုနန်းတွင်းအပေါ် ဩဇာသက်ရောက်ရေးအတွက် အာဏာ ပုစုများသည် စဉ်ဆက်မပြတ် ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

ဆယ့်နှစ်ရာစုအကုန်တွင် အချင်းချင်းတိုက်နေကြသော စစ်ပွဲများကြောင့် တည်ရှိခဲ့ ကြသည့် ကစဉ့်ကလျားဖြစ်မှုကြီးများကို အကြောင်းပြုကာ သမိုင်းဝင် ပြောင်းလဲမှု ကြီးစွာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်မှုစနစ်တွင် အပြောင်း

အလဲရှိလာခြင်းပေတည်း။ နိုင်ငံခြောက်ပိုင်းမှ မင်းသားများသည် အာခံရန်ပြုလျက်ရှိကြသော တောင်ပိုင်းမှ မျိုးနွယ်တို့ မဟာမိတ်အဖွဲ့များအား အောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ယနေ့ခေတ် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဗြိတိသျှတို့ကျိုးအနီးရှိ ကာမာကူရမြို့ကိုအခြေခံ၍ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ စစ်ကောင်စီ၊ တည်ထောင်သည်။ ကောင်စီအကြီးအကဲအား ရှိုးဂန်းဟူသောဘွဲ့ကို ပေးအပ်သည်။ ရှိုးဂန်းဆိုသည်မှာ 'လူရိုင်းများ နှိမ်နင်းရေး မဟာစစ်သေနာပတိချုပ်' ဟု အဓိပ္ပာယ် ရသည်။

ရှိုးဂန်းကို ခန့်ထားသူများအင်ပါယာတရုတ်ဖြစ်၍ ယင်းရာထူး အရိုက်အရာကို သားစဉ်မြေးဆက် စံစားခွင့်ပေးထားသည်။ ဤပြည်ပြည်နှင့် ရှိုးဂန်းနှင့်သူရာထူးကို ဆက်ခံသူများသည် ထိုရောက်စွာ အုပ်ချုပ်နိုင်သော စစ်အာဏာရှင်များ ဖြစ်လာကြသည်။

ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းခုနစ်ရာအတွင်း မိကာဒိုအား အာဏာကင်းမဲ့သော ရုပ်ပေး၊ အပြစ်လျော့ချကာ သူ၏ ကျိုတိုကို နန်းတော်အတွင်း၌ အထီးကျန်ထားခဲ့သည်။ ပြင်ပ ကမ္ဘာမှ လူများသည် အပြစ်မှန်ကို မသိနားမလည်ကြသည့်အားလျော်စွာ ယိဒိုခံတပ်မှ ရှိုးဂန်းသည် အင်ပါယာစကရာဇ်ဘုရင်ဟု အမှတ်များနေကြသည်။

ကွန်မိုဒိုပီရိုသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံသားက အမေရိကန်အင်္ဂါ ရရာ အခြားနိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ပါ ရောနှောပြီး ဤအမှတ်များမှတို့ လက်ခံထားခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆယ့်ကိုးရာစု အလယ်ပိုင်းတွင်ရော ကွန်မိုဒိုပီရို၏ ထိပ်တိုက်တွေ့နေသည့် ၁၈၅၃-ခုနှစ်အတွင်း၌ပါ ထိုအမှားကို အမှန်ဖြစ်သွားအောင် မပြင်နိုင်ခဲ့ကြပေ။

ထို့ကြောင့်လည်း နောင်နှစ်ပေါင်း တစ်ရာသုံးဆယ်ကြာတွင် ခေတ်သစ်ကမ္ဘာ၏ အင်အားအကြီးဆုံး နှစ်နိုင်ငံဖြစ်လာမည့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဂျပန်တို့သည် သူတို့၏ ပထမဆုံးသော ဆက်သွယ်မှုများကို ကြိုမီးမောင်းခြင်း၊ မြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ လိမ်လည်ခြင်း၊ လှည့်ဖျားခြင်း စသည် နည်းလမ်းများကို အပြန်အလှန်သုံး၍ ပြုလုပ်ခဲ့ကြလေသည်။

ယခုကဲ့သို့သော နောက်အနည်းငယ်မျှအတွင်း ဖြစ်လာရသည့် ဆက်ဆံမှုနှင့် တင်းမာမှုများကြားတွင် အမေရိကန်နှင့်ဂျပန် နှစ်ဖက်စလုံးမှ လူများသည် သူတို့လျှို့ဝှက်များအတွက် ထိုရောက်သော အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုတစ်စုံ ပိုင်နိုင်စွာ ဆုပိုက်နိုင်ရေးအတွက် မလျော့သာ ဇွဲလှလဲများဖြင့် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ကြလေသည်။

ယိဒိုပင်လယ်အော်၏ ကမ်းခြေများတလျှောက်တွင် မဲနက်သော အမှောင်ထုကြီး ပြုလုပ်လျက်ရှိ၏။ အနက်ရောင်ကတ္တီပါစကြီးတစ်စ လွှမ်းခြုံဖြန့်ပိုးထားသည်နှင့် ပြုလုပ်သည်။ မင်းသားတာနာကာသည် သူ့ဖူးများဖြင့် သူ့မြင်း၏ဘေးတစ်ဖက် ပြုလုပ်ကုန် တအားဖိညှပ်ကာ အရိုန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ဒုန်းစိုင်း၍ ပြေးသွားရန် ပြုလုပ်ထားပေးလျက်ရှိလေသည်။

ကံ၏တစ်ရံတွင် သူသည် မြင်းခြေနင်းကွင်းများကိုနင်း၍ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာအား ဝေပေါ့ယို ကြွားထားသည်။ မြင်းပေါ်၌ မတ်တတ်တစ်ဝက်ရပ်နေသည့် ပုံစံမျိုးဖြစ်နေ၏။

ထိုကဲ့သို့ကောပေါ်မှ အလေးချိန်လျော့သွားပြီး အပြေးကို အရိုန်ဖြင့်သွားစေရန် လုပ်ပေး ပြုလုပ်စေလေသည်။

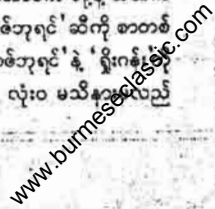
ဤဝတ်တန်ဆာများ ဝတ်ထားသည့် အစောင့်စစ်သည် ဆာမိုရိုင်းလေးဦးသည် ဤပုံစံ ဦးကာ မင်းသား၏နောက်မှ လိုက်ပါလာကြသည်။ သူတို့သည် မင်းသား၏ ဝတ်ပုံရိုက်ရန်အတွက် သူတို့မြင်းများ၏ အရိုန်ကို တအားကုန် မြှင့်တင်လျက် ရှိကြ သည်။

သူတို့သည် တောင်ကုန်းထူထပ်ပြီး တောအုပ်များ ထူထပ်သည့် တောင်ပိုင်း များကို ကျော်ဖြတ်သွားနေခြင်းဖြစ်၏။ မကြာခဏဆိုသလို လှေခါးထစ်နှင့်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် စပါးခင်းများကြားမှ ဖြတ်သန်းကြရသည်။ ကျဉ်းမြောင်း၍ အသုံး ပြုလုပ်သော တောင်ကုန်းတိပ်လမ်းများမှာ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှ တန်းစီ၍ ပေါက်နေ သည့် ထင်းရှူးပင်များကြောင့် အမှောင်ရိပ်ထဲကျနေသည်။ အလွန်တိတ်ဆိတ်သည့် ကျောက်ကျင့်တွင် မြင်းရွာသံများနှင့် သံချပ်ဝတ်တန်ဆာများ၏ ထိခိုက်မိသံများသည် ပျက်ကျကျ ထွက်ပေါ်လာလျက်ရှိလေ၏။

ချက်ခြင်းကြီး ရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မမျှော်လင့်ခဲ့မိဘူး။
 ဒီညအဖို့ ယီဒိုဟာ သူ့အစွမ်းနဲ့သူ့ မွန်းကျပ်နေတယ်' ဟု တာနာကက ပြု
 ပြောကာ သူခြင်းအား ဂိတ်တံခါးမှ ဖြတ်ကာ တည်းခိုရိပ်သာသို့သွားခဲ့သည်။
 'ဒီမှာကော အားလုံးအဆင်ပြေကြဲ့လား'
 'ပြေပါတယ်... အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ဂိုတာရိုက ပြန်ဖြေကာ... တာနာကက
 မြင်းဘေးမှကပ်၍ ရိပ်သာမြင်းစောင်းအထိ လိုက်လာသည်။
 'အားလုံးကျေနပ်စရာ ကောင်းပါတယ်၊ ဟိုး... အောင်းကင်းက-ထူးဆန်းပဲ။
 အလင်းရောင်ကတော့ လူတိုင်းကို ကြောက်လန့်တကြား ဖြစ်စေခဲ့တာကလွဲလို့ တဖြူ
 ဘာပြဿနာမှ မရှိပါဘူး'
 တည်းခိုရိပ်သာ၏ အတွင်းတွင် တေရီ (တည်းခိုရိပ်သာပိုင်ရှင်) သည် ရိုး
 ဝေလှထုံးစံအတိုင်း အပြေးအလွှားရောက်လာပြီး ကြိုဆိုသည်။ တာနာက ဝင်လာရုံ
 တွင် သူသည် ဒူးထောက်၍ ထိုင်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆက်၍ ယုတ်ထားသည်။
 ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ဝပ်စင်းကာ သူ့နဖူးနှင့် ကြမ်းပြင်ကို သုံးကြိမ်တိတ်ထိ၍ အရိုအစ။
 ပေးသည်။
 တာနာကကနှင့် စကားစမြည်ပြောကြသည့်အခါ တေရီသည် သူပိုင်တည်။
 ရိပ်သာ တန်ခိုးမရှိကြောင်းနှင့် အသေးအဖွဲ့မျှသာ ဖြစ်ကြောင်းကို ထပ်တလဲလဲ ပြော
 သည်။ သူသည် အနီး၌ ရပ်နေသော အစေခံတစ်ယောက်အား လက်ထဲ၌ အသင့်ကို
 ထားသည့် ဂျပန်အရက်ဆာကေးနှင့် တာနာကကအား ဧည့်ဝတ်ပြုရန် စေခိုင်းသည်။
 အစေခံကလည်း ပိုင်ရှင်ခိုင်းသည့်အတိုင်း တာနာကကနှင့် သူ့အဖွဲ့အား ဧည့်ခန်းတစ်ခု
 အတွင်းသို့ ခေါ်သွားပြီး နေရာချထားပေးသည်။ သူ့လက်ထဲ၌ ပါလာသည့် ဆာကေးနှင့်
 ဧည့်ခံသည်။
 'တိုက်ဝါ-ဆန်ကော၊ ဘယ်လိုလဲ' ဟု တာနာကက သူ့အား ဆာကေးဆီ
 အရက်နှင့် ဧည့်ခံလိုက်သည့်အခါ မေးသည်။ 'သူ့ကိုရော ကောင်းကောင်း အ။
 အကျယ် ပေးထားကြရဲ့လား'
 'သူ့ အရလောက်ဆိုရင် အိပ်နေပါပြီ' ဟု တာနာကက၏ ရှေ့၌ တင်ပလွင်ဖြူ
 ထိုင်နေသော ဂိုတာရိုက အဖြေပေးသည်။ 'သူ့လည်း ကောင်းကင်မှာရှိနေတဲ့ အလံ၊
 တန်းကြောင့် အလန့်တကြားဖြစ်မှာ သေရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အတွက် ထားပေးတဲ့
 အစေအပါးမလေးကတော့ ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ်။ သူ တိုက်ဝါ-ဆန်နဲ့ ဒီည တစ်
 လုံးနေပြီး စိတ်သက်သာရာရအောင် မျောင်းပျံပေးမယ်တဲ့'
 တာနာကက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'အစေအပါးမလေးကို ပြန်လွှတ်လိုက်'

သွားပြောခိုင်းပါ။ တာနာကက ရောက်နေပြီလို့ တိုက်ဝါ-ဆန်ကို အသိပေးပါ။ ကိုယ်
 လာတာကို ကြိုဆိုဖို့ အခုချက်ခြင်း အဆင်သင့်ဖြစ်ပါစေလို့ သူ့အိမ်ကြောင်းကြား
 လာပါ။
 'ဟုတ်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်၊ အခုချက်ခြင်း အကြောင်းကြားခိုင်းပါမယ်' ဟု
 ပြောကာ ဂိုတာရိုသည် သူ့လက်ထောက်များထံမှ တစ်ယောက်အား သတင်းပို့ခိုင်း
 သည်။ ထိုနောက် သူ့သခင်မင်းသားဘက် လှည့်လိုက်သည်။ 'ယီဒိုက သတင်းတွေ
 ပြောပြပါဦး - အို ကာမိ-ဆန်၊ တိုက်ပွဲတွေကော စနေပြီလား'
 တာနာကက ခေါင်းခါသည်။ 'အခုချိန်ထိ လူရိုင်းတွေနဲ့ရော၊ သူတို့သင်္ဘော
 ရုက်ကြီးတွေပါ တိုက်ပွဲဖြစ်သေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ကတော့ တို့ကို အမြောက်ကြီး
 တွေနဲ့ ပစ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်နေကြတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ စစ်ကတော့ အချိန်မရွေး
 ဖာပြန်နိုင်တယ်'
 'အားလုံးထဲမှာ အဆိုးဆုံးက ဘာကျဖူးထဲမှာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်
 ပအောင် ဆိုးပိုးပြင်းထန်တဲ့ ငြင်းခုံပွဲဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စပဲ။ အရည်းအဝေးတွေ အဆက်မပြတ်
 ဝှာပြီး တိုင်ပင်ကြ၊ ဆေးနွေးကြနဲ့ ရုပ်နေတယ်။ ဒိုင်မျိုးတွေကြားမှာ သံသယတွေနဲ့
 ငြိမ်းစရာအသစ်တွေပဲ ထွက်... ထွက်လာနေတာပဲ...'
 'အများစုက တို့ဘက်ကရှိသမျှ အင်အားကို ပုံအောပြီး တိုက်ချင်နေကြတယ်။
 ကျွန်တို့တစ်ခုက မရေမရာဖြစ်နေကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တို့များရဲ့ တပ်တွေနဲ့
 လက်နက်တွေက သိပ်အားနည်းနေလေတော့...'
 'ရှိုးနန်းက ဘယ်လိုအမိန့်ပေးလဲ... အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ဂိုတာရိုက ထပ်မေး
 သည်။ 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူက ပြဿနာကို ဆုံးဖြတ်ရမယ်လို့ပဲ'
 တာနာကက ခေါင်းယမ်းပြသည်။ 'ရှိုးနန်းက သိပ်ပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေတယ်။
 ဂျပန်ကြောင့် သေလိမ့်မယ်လို့ တွက်ရတယ်။ အခုဆိုရင် သူ အိပ်ရာပေါ်က မထနိုင်
 တော့ဘူး။ အရေးအခင်းတွေ ပါဝင်ဖို့ဘောင် မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့ အနေအထား ရောက်နေပြီ'
 ဂိုတာရိုက တာနာကက၏ မျက်နှာကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။ 'လူရိုင်း
 ပတ္တက ကျွန်တော်တို့ကို အမြောက်တွေနဲ့ ပစ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်နေတာ ဘာကြောင့်လဲ
 ပို ကာမိ-ဆန်'
 'သူတို့ပြောနေတာကတော့ သူတို့ရဲ့ အမြင့်ဆုံးခေါင်းဆောင်က တို့နဲ့ အဆက်
 သွယ်လုပ်ဖို့အတွက် ယီဒိုရိုတိုက်မှာနေတဲ့ တို့ရဲ့ 'စကရာဇ်ဘုရင်' ဆီကို စာတစ်
 ပောင်ပေးလိုက်တယ်... တဲ့။ အမှန်တော့ သူတို့ဟာ 'စကရာဇ်ဘုရင်' နဲ့ 'ရှိုးဂစ်စ်' နဲ့
 တမှတ်မှားနေကြတယ်။ တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ထားမှုစနစ်ကို လုံးဝ မသိနားလည်

ကြား... မောင်ထွန်းသူ

အခု သူတို့ပြောနေတာက သူတို့ရဲ့ ဆက်သွယ်မှုကို လက်မခံမချင်း ဒီမှာနေပြီး ပစ်မယ်။ ခတ်မယ်လို့ ဖြိမ်းခြောက်နေတဲ့ သဘောပဲ။ လိုအပ်လာရင် တို့ကမ်းခြေကို တက်ပြီး စာကိုပေးမယ်လို့လည်း ပြောနေတယ်။

စာထဲမှာ ဘာပါလို့လဲ။ အို ကာမိ-ဆန်၊ ဒီစာကို ဘာပြုလို့ လက်နက်တွေ တပ်ဆင်ထားတဲ့ စစ်သင်္ဘောကြီးတွေနဲ့ ယူလာရတာတုလဲ။

နာဂါစကားများနေကြတဲ့ ဒတ်ချီလူရိုင်းတွေရဲ့ စကားအရဆိုရင်တော့ အမေရိကန်တွေရဲ့ ဆက်သွယ်မှုဟာ လိမ်လည်လှည့်စားမှု တစ်ခုပဲတဲ့။ တို့ကို အရှက်တကွ ဖြစ်အောင်နိမ်မှာတဲ့။ သူတို့က ငါတို့ကို အတင်းအကြပ် နိုင်ထက်စီးနင်းပြုပြီး ဆိပ်ကမ်းတွေကို ဖွင့်ပေးရမယ်။ ကုန်သင်္ဘောတွေကို အဝင်ခံရမယ်။ တို့ရဲ့ သင်္ဘောဆန်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး ခွတ်လုပ်မှာ...။

နောက်ပြီးတော့ သူတို့သင်္ဘောတွေအတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အတင်းအောင်းခိုင်းမယ်။ သူတို့ရဲ့ အလွန်ကြီးမားတဲ့ အမြောက်ကြီးတွေနဲ့ ယူရာဂါမြို့ကို ချိန်ထားတယ်။ ယူရာဂါက မင်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ယီဒိုနဲ့ မိုင်အနည်းငယ်ပဲပေးတာ။ မြို့ထဲမှာ လူတွေကတော့ အတွင်းပိုင်းကို ထွက်ပြေးကုန်ကြပြီ။

ဘာတွေထပ်ဖြစ်လာဦးမယ်လို့ ထင်ပါသလဲ အို ကာမိ-ဆန် ဟု ဂိုတာရိုက စိုးရိမ်လေသံဖြင့်မေးသည်။ 'အဲဒီဘက်မှာ တိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်လာမလား'။

ဖြစ်လာချင် ဖြစ်လာမှာပဲ။ ငါ့ကိုယ်တိုင် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရေး ပထမအဖွဲ့နဲ့အတူ သင်္ဘောနက်တစ်စီးပေါ် ရောက်ခဲ့တယ်။ လူရိုင်းတွေဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ယုံကြည်မှုလည်းရှိတယ်။ ဘဝင်မြင့်နေပုံလည်း ပေါ်တယ်။ သူတို့အနေနဲ့ အဖက်ဖက်မှာ တခြားလူတွေထက် သာလွန်နေတယ်ဆိုတာလည်း သိနေကြတယ်။

အလွန်ခေါင်းမာတဲ့ အထက်တန်းစား မျိုးမတ်စပ်စုဝင် တစ်ယောက်က လူရိုင်းအရာရှိတစ်ယောက်ကို သတိပို့ကြိုးစားတယ်။ ကံအားလျော်စွာပဲ သူ့လက်နက်ကို လှပူထားလိုက်လို့ ဘာမှဖြစ်မသွားဘူး။ တကယ်လို့များ သူ့ရဲ့လုပ်ကြံမှုသာအောင်မြင်သွားရင် အခုလောက်ဆို စစ်ပွဲကြီးစနေပြီ...။

ဂိုတာရို၏မျက်လုံးများသည် ကျဉ်းမြောင်းသွားသည်။ 'တကယ်လို့ လိုအပ်လာတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့က ပြန်တိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့ဘက်က နိုင်ပါ့မလား'။

တာနာကာ၏မျက်ခုံးများသည် ကုပ်နေကြသည်။ 'ပြည်နယ်အများအပြားက ရာနဲ့ ထောင်နဲ့ ချီအုတ် တိုက်ခိုက်ရေးသမားတွေကတော့ ပင်လယ်ကမ်းခြေဘက်ကို သွားနေကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တို့ဘက်က အမြောက်တွေက နည်းနည်းပဲရှိတာ။ ရှေးဟောင်း'။

။တိုက်ကတိသေနတ်တွေကလည်း လူရိုင်းတွေရဲ့ သေနတ်တွေနဲ့ မယှဉ်နိုင်ဘူး။

တကယ်လို့ စစ်ဖြစ်ပြီဆိုရင်တော့ တို့ဘက်က သူတို့ကို ခါးနဲ့ခုတ်သတ်ကြဖို့ ပဲရှိတယ်။ နှစ်ဖက်စလုံးမှာ အသေအပျောက် များမှာပဲ။ ပြီးတော့ လူရိုင်းတွေက နောက်ကပ်ကြိမ် စစ်သင်္ဘောတွေ၊ အမြောက်တွေ၊ သေနတ်ကိုင်စစ်သားတွေ အများကြီး ထပ်ရောက်လာကြဦးမှာပဲ...။

ကျွန်တော်တို့ မြင်လိုက်ရတဲ့ အလင်းရောင်တန်းကြီးဟာ လူရိုင်းသင်္ဘောတွေဆီက လာတာလား ဟု ဂိုတာရိုက မေးသည်။ 'ဒါမှမဟုတ်ရင် ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်နေကြတဲ့ နတ်တွေအတွက် ဆိုးဝါးတဲ့ အတိတ်နိမိတ်ပြတာလား'။

တာနာကာက သက်ပြင်းတစ်ချက် မှုတ်လိုက်သည်။ 'အဲဒါက သဘာဝတရားပဲ။ ဖြစ်ရပ်ပဲ။ ဘာအဓိပ္ပါယ်လည်းဆိုတာ ဘယ်သူက ပြောနိုင်မှာလဲ'။

သင်္ဘောနက်တွေဆီကို ပြန်ဦးမှာလား အို ကာမိ-ဆန် ဟု ဂိုတာရိုက မေးသည်။ နောက်ထပ် စကားပြောစရာ ရှိနေသေးသလား။ တာနာကာက ခေါင်းညိတ်သည်။ ထို့နောက် ဆာကေးလက်ကုန်ကို အကုန်ပမာချလိုက်၏။ 'တကယ်လို့ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ သင်္ဘောနက်တွေဆီပြန်မယ်။ အရင်တက်ပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးတွေ ပါဝင်တဲ့ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ သင်္ဘောပေါ်ကက်ကြလိမ့်ဦးမယ်။ ကိုယ် ဒီကိုလာခဲ့တာက ယီဒိုမှာ ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေကို စိတ်ပျက်လို့...။ တစ်နာရီ နှစ်နာရီလောက် သူတို့နဲ့ကင်းကွာနေချင်လို့ သူသည် ထရပ်လိုက်ပြီး ပြေးသည်။' ငါ့မှာ အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး ဂိုတာရို-ဆန်။

တာနာကာသည် တစ်ဖက်သို့ လှည့်ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်သည်။ ဤအခိုက်မှာပင် အပြင်ဘက်ကော်ရစ်ဒါဆီမှ ဆုဆုညီညီအသံများ ကြားရသည်။ မိန်းမဟစ်ယောက်၏ ထိတ်လန့်တကြား ငိုကြွေးနေသံကိုလည်း ကြားရ၏။ နောက်ကပ်တစ်ယူအကြာတွင် ရှီဂျီ ကို တအားဆွဲဖယ်လိုက်သံ ထွက်လာသည်။ ရှီဂျီ ၏ ယောက်မှ ပေါ်လာသူမှာ ဂိုတာရို၏လက်ထောက် အစောင့်တစ်ယောက်ပေတည်း။

အစောင့်၏ လက်တစ်ဖက်သည် ခါးကိုကိုင်ထားပြီး ကျန်လက်တစ်ဖက်သည် မြိုက်၏ သေးသွယ်သော လည်ကုပ်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ အီကို၏ မျက်နှာတွင် မြည့်အမဲ ဒဏ်ရာများရှိနေသည်။ ဆံပင်မှာလည်း ပြေကျနေသည်။ ကိုမိုနိုမှာလည်း ရုတ်ပြီနေသည်။ အစောင့်သည် တစ်ခွန်မျှ ဆဲဆိုလိုက်ပြီး အစေအပါး မိန်းကလေးအား စောင့်တွန်းကာ အခန်းထဲသို့သွင်းလိုက်သည်။ တာတာမိ မြက်ဖျာပေါ် အလျားဖောက်ကျလာသော အီကိုသည် သူ့ရေမှ တာနာကာအား မော့ကြည့်သည်။

ကျွန်တော် ပြောရမှာတော့ စိတ်မကောင်းဘူး။ တိုက်ဝါ-ဆန် မရှိတော့တော့

ဟု တာနာကတတ်သို့ ဦးခေါင်းတစ်ချက် ညွတ်လိုက်ပြီး ပြောသည်။ 'သူ့အခန်းထဲမှာ သူ မရှိတော့ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နာရီလောက်က ထွက်သွားတယ်လို့ ယူဆရပါတယ်' သူသည် လက်ထဲမှခါးဖြင့် အစေ့အပါးမိန်းကလေး အီကိုဆီ ထိုးပြသည်။ 'ကျွန်တော် ဒီကောင်မလေး စတုရန်းထဲ ဝင်ပုန်းနေတာ တွေ့ပါတယ်။ သူ တိုက်ဝါဆန်ဆီက ငွေကြေးလက်ယူပြီး သူ့ရဲ့လယ်သူမအဝတ်အထည်တွေ ရောင်းတယ်။ မြင်းတစ်ကောင် လည်း ဝယ်ပေးတယ် . . .'

အခန်းအလယ်တွင် အလွန်ငြိမ်ဆိတ်စွာ ရပ်နေသော တာနာကသည် အဝတ် အစားများ စုတ်ပြတ်ကာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လျက်ရှိနေသော လယ်သူမ မိန်းကလေး အား နှိုးကြားသည်။ မိန်းကလေးမှာ ငိုရိုက်နေဆဲ . . . 'တိုက်ဝါဆန်က ဘာပြုလို့ အဲသလိုလုပ်တာလဲ' ဟု တာနာကက အေးစက်စက်လေသံဖြင့် မေးသည်။

'ကျွန်မ မသိပါဘူးရှင်' ဟု အီကိုက ပြောသည်။ 'ဒီမှာနေရတာ ယိဒီမှာ နေရ တာထက် ဆေးအန္တရာယ်တွေ ပိုပြီးပိုများမယ်ထင်တယ်လို့ သူကပြောတယ်။ ကျွန်မက သူ့ကို ဒီမှာပဲ ဆက်နေသွားအောင် ကြိုးစားပြီး နားချပါတယ်ရှင်၊ ဒါပေမဲ့ . . .'

'သူ ဒီလားကို ယူတာ' ဟု အစောင့်က သူ့လက်ထဲမှ ငွေပြားများကို အီကို ဘေးနားသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်ပြီးပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ယုံကြည်မှုကို သူ သစ္စာ ပေါက်တာပဲ'

ဒေါသအရှိန်ဖြင့် ဂိုတာရီသည် သူ့ခါးမှ ခါးရှည်ကြီးကို ဆွဲထုတ်ကာ လက် နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ သူ့ခေါင်းအထက်သို့ တအားလှ၍ မြှောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အီကို၏ သေးသွယ်သော လည်ဂုတ်ဆီသို့ ချိန်ရှယ်ကာ အားယူလိုက်သည်။ တစ်စက္ကန့် မှု့အတွင်း တာနာကသည် သူ့ခြေထောက်များကိုပင် လှုပ်ရှားခြင်းမပြုဘဲ သူ့ခါး၌ ချိတ်ထားသည့် ခါးအိမ်အတွင်းမှ ခါးရှည်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အီကိုပေါ် ကျရောက် လာသည့် ခါးကို ဆီးနှဲခံကာ ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။ ခါးရှည်နှစ်လက်၏ အသွားများ သည် အီကို၏ ဦးခေါင်းအထက်နားတွင် အရှိန်ပြင်းစွာ ထိခိုက်မိကြသည်။ ထို့နောက် ဂိုတာရီ၏ ခါးသည် အခန်း၏ ဘေးတစ်ဖက်ရှိ စက္ကူခန်းဆီးများဆီသို့ လွင့်ထွက် သွားသည်။

ဂိုတာရီသည် မျက်နှာဖြူဖတ်ဖြူရောင်ဖြင့် သူ့နေရာ၌ရပ်ကာ သူ့သခင်အား ကြည့် နေသည်။ သူ့မျက်နှာထားမှာ သူ့သခင်က သူ့အသက်ကိုချေလိမ့်မည်ဟု ယူဆခြင်း ကိုဖော်ပြနေသည်။ သို့တစေလည်း တာနာကသည် သူ့ခါးကို ခါးအိမ်အတွင်းသို့ ပြန်သွင်းလိုက်သည်။

'တကယ်လို့ မင်းသာ မင်းတာဝန်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် တိုက်ဝါ-

မင်းလက်ထဲက အခုလို ဘယ်လွတ်သွားမှာလဲ' ဟု တာနာကက ပြောသည်။ 'မိန်းကလေးလည်း တိုက်ဝါ-ဆန် ဆီက လာဘ်ယူဖို့ အခွင့်အရေး ရမတဲ့လား'

'အခုလိုဖြစ်ရတာဟာ ကောင်းကင်မှာ ပေါလာတဲ့ အလင်းတန်းကြီးကြောင့်ပဲ ပြီးပယ်' ဟု ဂိုတာရီက ရှက်စိတ်ဖြင့် တိုးတိုးရှေ့ထုတ်သည်။

'တိုက်ဝါ-ဆန် ဘယ်ဘက်ကို ထွက်သွားသလဲ' ဟု တာနာကက မိန်းကလေး ကို ဘေး၌ ခူးတစ်ဖက်ထောက်၍ ထိုင်ကာ မေးသည်။ 'သူ ဘယ်လို ဝတ်စားထား သလဲ'

အီကိုက မော့ကြည့်သည်။ 'သူ ယိဒီဘက်သွားမယ်လို့ ပြောသွားပါတယ်...'

ယုယုမှာ ပါသွားတဲ့ မြင်းက မြင်းအိုကြီးပါ။ ကျနေပါပြီ . . . ကျောပေါ်မှာ တောင်း ဂိုတာရီက ခွတင်ထားပါတယ်။ မြင်းလည်ဆံမှာ အပြာရောင် ပိုးစည်းကြီးလေး တစ်စ ဖြန့်ထားပါတယ်။ သူကတော့ ဝါးခမောက်အကြီးကြီး ဆောင်းထားပြီး လယ်သမားလို ကြက်ထားပါတယ် . . .'

'ကျေးဇူးပဲ' ဟု ပြောကာ တာနာကသည် ဘေးနား၌ ကျနေသော ငွေပြားများ ကို ကောက်ယူပြီး အီကိုလက်ထဲ ထည့်ပေးသည်။ 'မင်းမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ ငွေကိုယူပြီး ပါးရဲ့ ဒီသားစုရိုရာ အိမ်ကိုပြန်ပေါ့'

သူသည် ထရပ်လိုက်ပြီး သူ့နောက်လိုက် လက်နက်ကိုင်များကို ကြည့်သည်။ 'တို့ ယိဒီကိုပြန်ရင် လမ်းသုံးလမ်းရှိတယ်' ဟု တာနာကက ပြောသည်။

'အဲဒီတော့ ငါတို့ အုပ်စုသုံးစုခွဲပြီး ပြန်မယ်။ လမ်းမှာ တိုက်ဝါ-ဆန်ကို ရှာသွား ကြမယ်'

သူသည် အခန်းထဲမှ ခြေလှမ်းများကို ဝပ်ကြဲကြဲလှမ်း၍ ထွက်သွားသည်။ ဝင်း ကျောက်သည်အခါ သူတို့မြင်းများကို ယူလာရန် အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသည်။ အချိန် အတန်ကြာသည့်အခါ တာနာကသည် သူ့မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းကာ တည်းခိုရိပ်သာကိတ်မှ ကြွသွားသည်။ သူ့နောက်မှ သူ့နောက်လိုက် အစောင့်အရှောက်အားလုံး သုံးစုခွဲ၍ ပြန်ပါးသွားကြသည်။ အုပ်စုအားလုံး တစ်စုပြီးတစ်စု မှောင်ထဲတွင် တိုးဝင်ပျောက်ကွယ် ကြလေသည်။

လာနေကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တိုက်ဝါကတော့ သူရပ်ဖျက်ထားသည့်အတိုက်၊ ဣန္ဒြေမပျက် ခရီးဆက်လျက်ရှိလေ၏။

သူ့ခရီးသူဆက်နေသော တိုက်ဝါသည် သူ့နောက်မှ အန္တရာယ်လိုက်လာမည်ကို စိုးရိမ်သည့်အားလျော်စွာ မကြာခဏရပ်၍ နောက်သို့လှည့်ကြည့်သည်။ မင်းသား၊ တာနာက၏ အစောင့်များဟု ယူဆနိုင်လောက်သည့် မြင်းရွာသံများကို နားစွင့်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုလူစု သူ့နောက်က လိုက်လာသည်ဟု ပြောနိုင်လောက်သည့် အနီး လက္ခဏာများကို မမြင်ရ။

သို့သော်လည်း တိုက်ဝါသည် ဤမျှလောက်ဝေးသောခရီးကို အခုလောက အချိန်ကြာကြာ သွားခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်သဖြင့် မောပန်းနွမ်းနယ်လှပြီ။ အကယ်၍ တောင်ကုန်းပေါ်မှနေ၍ တောင်ကုန်းခြေရင်းရှိ မြေပြန့်သို့ရောက်ပါက ခဏတဖြူပဲ ပုန်းအောင်း နားနေနိုင်မည့်နေရာကို ရှာမှဖြစ်တော့မည်ဟု တွက်ထားပြီးပြီဖြစ်၏။

တောင်ကုန်းခြေရင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ လမ်းသည် စပါးခင်းများ၏ အလယ်မှ ဖြတ်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရေဝပ်နေသော စပါးခင်းများသည် လရောင်အောက်တွင် တလက်လက် တောက်ပနေကြသည်။ လမ်းသေးလမ်းဖွားများသည် ကျွန်းပေါ်မှ ရွာများဆီသို့ ဦးတည်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ရွာတစ်ရွာချင်းစီကို ဂျုံ၊ ပဲမျိုးစုံ၊ ကြက်သွန်နှင့်အခြားသီးနှံ စိုက်ခင်းများက ဝိုင်းပတ်ထားသည်။ ရွာတိုင်းမှာ ငြိမ်ဆိတ်လျက်ရှိပြီး ညအမှောင်ထုအောက်၌ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိကြ၏။ အချိန်မှာ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ကျော်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ရွာသူ ရွာသား၊ အချို့သည် အစုလိုက်ထွက်လာပြီး အချိန်မတော် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသည့် လက်နက်ကိုင်များကို တအံတဩ စောင့်ကြည့်နေကြလေသည်။

တိုက်ဝါသည် သူ့ပုန်းရန် နေရာရှာခက်တော့မည်ကို ရိပ်စားမိသည်။ သူ့အနေဖြင့် ရွာသူရွာသားများအား အခြေအနေအရပ်ရပ် ရှင်းပြရခက်မည်ကိုလည်း မြင်သည်။ သူသည် အခြေအနေများကို တွေးကာ ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်ပြီး တခြားမျှ စရာလမ်းကို ရှာသည်။ တကယ်တော့ ထိုအတွေးများသည် သူ့စိတ်ကိုများစွာ ချောက်ချားစေခဲ့၏။

သူသည် ရုတ်တရက် မဆုံးဖြတ်နိုင်ပဲ ရပ်နေမိသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မြင်းရွာသံများကြားရသည်။ ရွာသံများသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် တိုးနေရာမှ ကျယ် . . . ကျယ်လာသည်။ အသံများသည် သူ့နောက်ဖက်ရှိ တောင်ကုန်းဆီသို့ နီးကပ်လာနေလေပြီ။ သူသည် တစ်ခဏမျှရပ်ကာ မြင်းတယ်နှစ်ကောင် လာနေသည်ကို အသံနားစွင့်၍ ခန့်မှန်းသည်။ အနည်းဆုံးနှစ်ကောင် အများဆုံး သုံးကောင်ရှိရမည်။ သူသည် သူ့မြင်း

ဝါကရီကို ဖျတ်ခနဲဆောင်ဆွဲလိုက်သည်။

'ဟာယာက (မြန်မြန်လှုပ်စမ်း) ဟု သူ့မြင်းကို အော်ကာ တောင်ကုန်းခြေရင်း၊ ဝါကရီလည်၌ရှိနေသော တောအုပ်ငယ်အတွင်းသို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။ 'ဟာယာက' ဟူသော အော်သံငေါက်သံများသည် ထပ်မံထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

မြင်းသည် တစ်ချက်မျှလိုက်ပြီး သူ့ မျှော်လင့်မထားသော အမိန့်ကို ချက်ခြင်း ပြောပုံ ဆုတ်ကန် . . . ဆုတ်ကန် လှုပ်နေသည်။ မြင်းမှာ အိုလှပြီဖြစ်၍ နောက်ခြေ နှစ်ဖက်သည် လေးလံသော ကုန်ပစ္စည်းများစွာကို နှစ်ဖျားစွာ သယ်လာခဲ့ရသဖြင့် ချိန်နဲ့ ပြုတ်တင်ဖြစ်နေသော်လည်း ခေါင်းကတော့မှာမသဲ . . .

မြင်းသည် ဝါကရီနေသော သွားများကိုဖြုတ် ခေါ်သတကြီးဖြင့် တိုက်ဝါ၏ ဝါကရီကို ကိုက်ရန် အားထုတ်နေသည်။ မြင်းရွာသံများသည် ပို၍နီးကပ်လာနေလေပြီ။ နှစ်ဖက်အတွင်း မြင်းသမားများသည် တောင်အစွန်းတစ်ဖက်တွင် သွားခနဲ ပေါ်လာသည်။ သည်အတိုင်းဆိုလျှင် သူတို့သည် တောင်ခြေရင်းရှိ မိမိအား မြင်သွားကြပါကတော့မည်။

တိုက်ဝါသည် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် သူ့မြင်း၏ ကုန်းနိုးခါးပတ်ကြီးကို မြဲမြံဆုပ်ကိုင်ကာ ပြုပြင်ကျောပေါ်သို့ မြင်းများ၏ နောက်ဖက်တစ်နေရာသို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။ အရိုး ဝါကရီတော့သည် မြင်း၏ကျောသည် နိမ့်သွားသည်ဟု ထင်လိုက်ရ၏။ သူသည် ရှေ့သို့ ကျန်းကန် မြင်းလည်ဆံမွေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲ၍ မြေထောက်များဖြင့် မြင်းကို ကာအားကုန်ထိုးပြီး နင်သည်။

မြင်းသည် မြောင်းသွားသော အခြေအနေအရ အခုအခါရှိတော့ပဲ တောအုပ်ဆီသို့ ပျက်စီးသည်။ တောအုပ်အတွင်းသို့ ဝင်မိသည်နှင့်တပြိုင်နက် တိုက်ဝါသည် မြင်းပေါ်မှ ပျက်စီးလိုက်သည်။ မြင်းခက်ကြီးကိုဆွဲယူသွားပြီး သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ချည်းထားလိုက်သည်။ သူကတော့ ပင်စည်ကြီးမှားသော သစ်ပင်တစ်ပင်နောက်သို့ ဝင်ပုန်းသည်။

အချိန်အတော်ကြာသည့်အခါ မြင်းစီးစစ်သည်နှစ်ဦး ပေါ်လာသည်။ မတ်စောက်လော တောင်ကုန်းအဆင်းတိုင်း ခက်ခက်ခဲခဲ ဆင်းလာနေကြခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့ ဝတ်လဲထားသည့် ချပ်ဝတ်တန်ဆာများသည် မင်းသားတာနာက၏ ဆာမူရိုင်းအဖွဲ့မှ ဖြစ်ကြောင်းပေးပြနေသည်။ သူ့ဘက်သို့ နီးလာသည့်အခါ သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှ မြေဝက် ပျက်ကြယ်ဖွင့်တံဆိပ်ကို မြင်ရသည်။ ယင်းအဆောင်အယောင် တံဆိပ်သည် ကာကို ပျက်အဖွဲ့ဝင် တံဆိပ်ဖြစ်၍ သူတို့ ဂျင်ဘာအိုရီ ၏ လက်မောင်းများ၌ တပ်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

လရောင်သည် ဦးဆောင်လာသူ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကိုပင် မမြင်နိုင်

စေသည်။ ရှေ့ဆုံးမှလူမှာ အစောင့်များ၏ အကြီးအကဲ ဂိုတာရီပေတည်း။ ဂိုတာရီမှမှါ သိလိုက်သည့်အခါ သစ်ပင်နောက်တွင် ကပ်နေမိသည်။

တာလမ်းထိပ်အရောက်တွင် ဂိုတာရီသည် သူ့မြင်းစက်ကြီးကို သပ်လိုက်သည်။ သူတို့သည် မြင်းများကို ပတ်ချာလှည့်စီးကာ စပါးခင်းများ၏ တစ်ဖက်သို့ လှမ်းဖျော်ကြည့်နေကြသည်။ သုံးဦးသား အသံကိုနိန့်၍ စကားပြောနေကြလေသည်။

ပုန်းနေသည့် တိုက်ဝါသည် အသက်ကို မှန်မှန်မရွံ့နိုင်။ သူ့နောက်၌ ရှိနေသော သူ့မြင်းကိုကြည့်၍ အသံမပြုလိုက်ပါစေနှင့်ဟု ကြိတ်၍ဆုတောင်းနေမိ၏။ မြင်းသည် ခေါင်းတလှုပ်လှုပ် လှုပ်နေရင်းမှ ကြိုးကိုဝါးလျက်ရှိသည်။ အကယ်၍ ကြိုးကိုသာ ဝါးမနေပါက တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နေလိမ့်မည်မဟုတ်။

တိုက်ဝါသည် ဂိုတာရီအား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေသည်။ ဂိုတာရီသည် ခြေခင်းကွင်းပေါ်ထရပ်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေသည်။ တစ်ကြိမ်သော် အမှောင်ထုထဲ၌ရှိနေသည့် မိမိဆီသို့ တည့်တည့်ကြီး ကြည့်နေသည်ဟုပင် ထင်လိုက်မိလေသည်။

ညသည် နွေးထွေးလျက်ရှိနေသော်လည်း ထိုတစ်ခဏတွင် တိုက်ဝါတစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွားသည်။ သို့သော်လည်း နောက်တစ်ခဏတွင် မြင်းစီးသမားနှစ်ဦးသည် သူတို့မြင်းများကို နောက်ပြန်လှည့်ကာ တာလမ်းအတိုင်း ရှေ့သို့ဆက်စီးသွားသည်။ တိုက်ဝါသည် သူ့ပါးတစ်ဖက်ဖြင့် ပင်စည်တွင်ကပ်ကာ မျက်လုံးအစုံကို မှိတ်ထားလိုက်၏။ မြင်းခွာသံများသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝေး... ဝေးသွားသည်။

(၁၅)

ရောဘတ်အိဒင်သည် ချောက်ကမ်းပါးထိပ်အရောက်တွင် ကျန်နေသေးသော ကျက်အနည်းငယ်ကို လေးဘက်တွား၍သွားကာ ခေါင်းကိုတစ်ချက် ထောင်လိုက်ပြီး ကျက်တွင်းဘက်ကို လှမ်းဖျော်ကြည့်သည်။ ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကို ကြည့်ကာ အံ့အားသင့်လျက်ရှိ၏။ သူမြင်နေရသည်မှာ ကြီးမားသော အမြောက်ကြီး ပါးစလက် ဖြစ်လေသည်။

အမြောက်ကြီးများမှာ ချောက်ကမ်းပါးထိပ်နှင့် ကိုက်နှစ်ဆယ်ပေ သုံးဆယ်ခန့်သာ ကျယ်၏။ အမြောက်ပြောင်းသည် ယင်းအားကာထားသည့် ဆယ်ပေအမြင့်ရှိ ကင်းဗတ် ကာ၏ အပေါက်မှ အပြင်သို့ ထိုးထွက်နေခြင်းဖြစ်၍ ပင်လယ်ဘက် မျက်နှာမူ လျက်ရှိသည်။ ယင်းပုံစံမျိုးဖြင့် နေရာချပေးထားသည့် အမြောက်များမှာ နှစ်လက်၊ ပျံလက်ခန့်မျှ ရှိသည်ကို သူမြင်တွေ့ နေရလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ အမြောက်တွေ့ချထားတဲ့နေရာကို ရောက်နေတယ်' ဟု အိဒင်က ပြော၏။ ကပြောကပြောပြန်နှင့်ကာ သူ့နောက်ဖက်၌ ဝပ်နေသော ဆင်တာရီအား တိုးတိုး လှမ်းပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့ အမြောက်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ထူးဆန်းတာတစ်ခု တွေ့နေရတယ်'

'တာများလဲ... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက တိုးတိုးပြန်မေးသည်။

'အမြောက်တစ်သား တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။ တခြားတစ်သားတွေလည်း မရှိဘူး။ ကစ်ယောက်မှကို မမြင်တာ'

ကျုပ်နှစ်ယောက်လူထွက်၏ မျက်နှာသည် အစဦးစားရခက်သည့် ပုံမျိုး ဖြစ် လျားသည်။ 'အဲဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ တာလုပ်ကြမလဲ... မာစတာ'

'အနားထိကပ်သွားပြီး ကြည့်ကြရအောင်လား'

အိမ်ခင်းသည် ကမ်းပါးအစွန်းထိ လျှင်မြန်စွာသွားသည်။ သူ့နောက်မှ ဆင်တာရီအား သူ့အနားရောက်လာသည်အထိ ဆွဲခေါ်သည်။ ကမ်းပါးထိပ်သည် မြက်ထူသော လှည်း ချောနေသဖြင့် လေးဘက်တွား၍သွားခြင်းကို အထူးသတိထား၍ လုပ်နေရသည်။ အမြောက်ဆီသို့ အဦးဆုံးရောက်သွားသူမှာ ရောဘတ်အိမ်ခင်း... သူထံမှ တစ်ခုတည်းရေရွတ်သံကို သူ့နောက်မှ ဆင်တာရီကြားသည်။

'မာစတာ... ဘာထပ်တွေ့ပြန်ပြီလဲ' ဟု သူ့ဘေးသို့ရောက်လာသော ဆင်တာရီက မေးသည်။

'အမြောက်ကြီးက အစစ်မဟုတ်ဘူး၊ အတုကြီး' ဟု အိမ်ခင်းက မယုံကြည်နိုင်သော မျက်နှာထားဖြင့် ခေါင်းယမ်းပြီး ပြောသည်။ သူသည် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အမြောက်ကြီးအား လှမ်းပုတ်သည်။ 'ကိုင်ကြည့်၊ သစ်သားအမြောက်ကြီး... အားလုံးဟာ လုံးဝသုံးလို့မရတဲ့ အတုကြီးတွေ... ဝင်ဗျား ဒီနေရာမှာ ဝေနေဦး'

အိမ်ခင်းသည် အခြားအမြောက်များဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်သွားပြန်သည်။ ဆင်တာရီကတော့ ပထမသစ်သားအမြောက်ဘေး၌ ဒူးထောက်ကာ အိမ်ခင်းသွားရာဘက်သို့ ကြည့်နေသည်။ သူသည် အမှောင်ထုအတွင်း၌ အသံမကြားအောင်၊ လှမမြင်အောင်၊ လှုပ်ရှားလျက်ရှိသော အိမ်ခင်းအား စိတ်ဝင်စားစား လှမ်းကြည့်နေသည်။

သူတို့သင်္ဘောပေါ်မှဆင်းပြီး ရေကူးလာခဲ့သည်မှာ တစ်နာရီနီးပါးခန့်ကြာသွားပြီ။ ယူရာဂါ၏ အနောက်တောင်ဘက် သုံးမိုင်အကွာရှိ လူသူမရှိသော သဲသောင်ယံဆီသို့ ကူးလာပြီး ထိုနေရာမှာပင် ခြေချခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ အိမ်ခင်းသည် မလိုအပ်သော စွန့်စားမှုများကို လုံးဝမပြုပဲ မတ်စောက်သော ချောက်ကမ်းပါးများထက်သို့ သတိကြီးစွာထား၍ တက်လာခဲ့ခြင်းပေတည်း။

အိမ်ခင်းသည် ခြေချရမည့်နေရာကို အလွန်သတိကြီးစွာဖြင့် ရွေးခဲ့သည်။ သူ့ရွေးထားသောနေရာသည် အချက်ပြမီးဖိုကြီးတစ်ဖိုနှင့် တစ်ဖိုခန့်ဝေးသည်။ ထိုမီးဖိုမှ မီးတောက်သည် အလွန်အားနည်းနေသဖြင့် မီးရောင်သည် အလွန်အားနည်းလှသည်။ မကြာသေးခင်ကမှ ထွက်လာသော လတစ်ခြမ်းပုံ၏ အရောင် မြေပြင်ထက်သို့ အလင်းရောင်မပေးနိုင်သေး။ အမှောင်ရိပ်များသည် သူတို့နှစ်ယောက်၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ဘေးမှ မမြင်သာအောင် အကာအကွယ်ပေးထားကြ၏။

အိမ်ခင်းသည် မြက်ဦးထုပ်ကြီးကို ဆောင်းထားသည်။ ခပ်အုပ်အုပ်ဆောင်းထားခြင်းဖြစ်၍ သူ့မျက်နှာကို မမြင်ရ။ ဝတ်ဆင်ထားသည်မှာ ဂျပန်ချည်ထည်ဝတ်စုံဖြစ်၍ ဖိနပ်မှာ ကောက်ရိုးလွှာချင်းဖိနပ်ဖြစ်၏။ သူတို့ကမ်းပေါ်ရောက်သည့်အခါ အိမ်ခင်းသည် ပစ္စတိုခါးပတ်ကို ရုပ်အင်္ကျီအောက်၌ ထား၍ပတ်လိုက်သည်။ သူ့ခါးကိုမူ ကျောတွင် ဖိုထားသည်။

ဤကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများကြောင့် အိမ်ခင်းသည် သွက်လက်ထိရောက်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်သည်။ ဆင်တာရီသည် အမြောက်ကြီးများဆီသို့ ခါးကိုကုန်း၍ ပြေးသွားနေသော ပထမရိုက်ခတ်မှုကို လှုပ်ရှားမှုများကိုကြည့်ကာ စိတ်ထဲမှကြိတ်၍ အံ့သြဆိုးမွမ်းလျက်ရှိ၏။ ပထမအမြောက်ကြီးဆီသို့ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ အိမ်ခင်းမျက်နှာသည် ပထမရိုက်ခတ်မှုတစ်ခုကို ရလာသည့် မျက်နှာဖြစ်နေသည်။

'ကျွန်တော်မှန်တယ်၊ ဆင်တာရီ၊ ဒီအမြောက်တွေအားလုံး အတုတွေချည်းပဲ' သူတို့ထား... မာစတာ'

ဆင်တာရီသည် အိမ်ခင်းအား ဖျတ်ခနဲဆွဲယူကာ အမြောက်တုကြီးဘေးနား၌ ဂရုစိုက်စဉ်ထားပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့ အရှေ့ဘက်သို့ ချောင်းကြည့်နေသည်။

'ဘဝလဲ... ဟင်' ဟု အိမ်ခင်းက လေသံနှင့်မေးသည်။ 'ဘာမြင်လို့လဲ'

'အစောင့်နှစ်ယောက် ဒီဘက်ကိုလာနေကြတယ်'

အိမ်ခင်းက အမှောင်ထဲသို့ချောင်းကြည့်နေသည်။ အရိပ်နှစ်ခုသည် ရွေ့လျားလာလာကြသည်။ သူတို့ကိုင်လာသည်မှာ မှိန်းတွေလား၊ မတိစကတိ သေနတ်တွေလား၊ ဝေသအချာ မမြင်ရ။ လက်နက်များကို ထမ်းလာကြခြင်းဖြစ်၏။ မိမိတို့နှင့် ကိုက်ကပ်ရာခန့်သာ ကွာမည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ သူတို့၏ သွားဟန်၊ လာဟန်နှင့် ပြုမူပုံများသည် အမြောက်တုကြီးဘေးမှ အနေအထားများပေါ် သံသယဝင်ဟန်မရှိ။

မြန်မြန်ထွက်ကြခို့' ဟု အိမ်ခင်းကပြောကာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ကမ်းတစ်ဘက်သို့ ကျန်ပိုင်းအတွင်းသို့ ဦးတည်နေသော 'လျှိုကလေး' ထံသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးဆင်းသည်။ ဂျပန်ကုန်မှ ပါလာသည့် ဂျပန်ကိုပဲ၊ လျှိုကလေးထဲ ရောက်နေနှင့်သည့် သူ့ဘေးသို့ ဂျပန်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတော်တယ်... ဆင်တာရီဟု အိမ်ခင်းက အသက်ကို အမောတကာရှုပရရင်းမှပြောသည်။ 'ကျွန်တော်သတိလစ်သွားတယ်၊ ဝင်ဗျားသတိရှိလိုက်ပေလို့သာ၊ သတိမမေ့တာ...'

ဂျပန်က ခေါင်းညိတ်ရုံသာ ညိတ်သည်။ ဘာမှ ပြန်မပြော... 'ကျွန်တော် အရေးကြီးတာ တစ်ခုမှမသွားတယ်' ဟု အိမ်ခင်းက တိုးတိုးကပ်၍ ပြောသည်။ 'အခုဆိုရင် ဝင်ဗျားရဲ့ ခြေပေါ် ဝင်ဗျားပြန်ရောက်နေပြီ။ ဝင်ဗျားရဲ့ ရွက်ကို ဖြိုဖျက်တဲ့အချိန် ပြန်နိုင်တယ်ဆိုတာ သိစေချင်တယ်'

ဂျပန်သည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အမှောင်ထုကို လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။ ဂျပန်ရောက်နေသည် အခုမှ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် သတိထားလိုက်သည်။

ဖြစ်၏။ သူသည် ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲသွားသည့် အရိပ်လက္ခဏာကို မပြ။ သူသည် ခေါင်းတခါခါ လုပ်နေသည်။

'ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲ' ဟု အိဒင်က မေးသည်။ 'ခင်ဗျား စိတ်ကိုပြောင်းချင်နေသေးလား'

'တကယ်လို့ ကျွန်တော်သင်္ဘောနက်တွေနဲ့ ပါလာတဲ့ကောင်ဆိုတာ သိသွားရင် ကျွန်တော် အသတ်ခံရမှာ...။ ရွာပြန်သွားရင်လည်း သူတို့ ကျွန်တော့်ကို သတ်ကြမှာ သေချာတယ်'

အိဒင်က ဆင်တာရို၏ ပခုံးကို အသာပုတ်သည်။ 'ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောတွေပေါ် ပါလာတယ်ဆိုတာ မသိအောင် လုပ်လို့ရတာပဲ။ အခု ပြဿနာတွေ မပြီးမချင်၊ အိမ်မပြန်နဲ့ဦး၊ တံငါ အလုပ်တစ်ခုရှာပြီး လအနည်းငယ်လောက် ဝင်လုပ်နေ။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လဲ၊ တစ်နေရာရာမှာ လယ်ဝင်လုပ်နေပေါ့'

ဆင်တာရိုက ခေါင်းခါသည်။ 'ဒီမှာ အလုပ်လုပ်ရင် လူတိုင်းမှတ်ပုံတင်ရတယ်၊ မာစတာ၊ လူတိုင်းကို ထောက်လှမ်းရေးသမားတွေက စောင့်ကြည့်နေကြတာ။ ဘယ်နေရာမှာမှ ပုန်းနေဖို့မလွယ်ဘူး။ ကျွန်တော့်အတွက် အခုလောလောဆယ် အလုပ်ခွဲချိမ့်၊ အိမ်ကတော့ ဆတ်စိကွီဟန်မှာ ပဲ။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်ကို သင်္ဘောပေါ်မှာပဲ မာစတာနဲ့အတူနေခွင့်ပေးပါ'

အိဒင်သည် ဆင်တာရိုမျက်နှာကို အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်လိုက်သည်။ 'ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားရဲ့ဆန္ဒက ဒီအတိုင်းပဲဆိုရင် အဲဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့'

'ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်ချင်ပါတယ် မာစတာ' 'ကောင်းပါတယ်လေ၊ ကဲ ကျွန်တော့် အနောက်ကသာ လိုက်ခိုတော့'

ဆင်တာရိုသည် စိတ်ချမ်းသာသွားဟန်ဖြင့် သွားဖြူလျက်ရှိသည်။ သူတို့သည် လျှို့ဝှက်မှုထရန် ဟန်ပြင်ကြသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ရုတ်တရက် ချီတက်လာနေကြသည့် ခြေသံများကြားလာရ၏။ နှစ်ဦးစလုံး လျှို့ဝှက်သည့် ပြန်နဲ့ကား ဝပ်နေလိုက်ကြသည်။ ခြေသံများသည် ပို၍ကျယ်လောင်လာသည်။

အိဒင်သည် ခေါင်းတစ်ချက်ထောင်ကာ လှမ်းကြည့်သည်။ အတွင်းပိုင်းမှနေ၍ တောင်ကုန်းနံရံဆီသို့ လာနေကြခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့ပုန်းနေသည့်နေရာနှင့် ကိုက်အနည်းငယ်ကွာသည်။ သူကြည့်နေစဉ်အတွင်းမှာပင် ဦးဆောင်ချီတက်လာနေကြသူများ၏ ဦးခေါင်းများနှင့် ဝန်းများသည် မြင်ကွင်းထဲ ဝင်လာသည်။ နောက်မှ လိုက်ပါလာမကြသူများမှာလည်း အများအပြား။

သူတို့သည် အိဒင်တို့ဘက်သို့ ဦးတည်လျက်ရှိကြ၏။ နီးလာသည့်အခါ ချီတက်လာနေသူများမှာ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်သားများ ဖြစ်နေသည်။ သူတို့သည် လှံများ၊ ပလားမြားများနှင့် ရှေးဟောင်းမတ်စကက်သေနတ်များကို ပခုံးများထက်တွင် ထမ်းလာမူကြသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ၊ မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက ထိတ်လန့်တကြား။ '...။သည်။' သူတို့ ကျွန်တော်တို့နားက ကပ်ပြီးဖြတ်ကြမှာ'

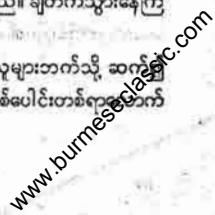
'မျက်နှာကို မှောက်ထား' ဟု အိဒင်က အမိန့်ပေးသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ဝတ်တာရိုဘေးတွင် အလျားမှောက်လိုက်သည်။ 'သူတို့လွန်သွားချိန်ထိ ငြိမ်ငြိမ်...။ရလားနေ'

သူသည် ကန်တော့ပုံမောက်ကို ဆွဲချကာ မျက်နှာကို ဖုံးလိုက်သည်။ မျက်လုံးများတည့်တည့်တွင် တစ်လက်မခန့် ပွင့်နေအောင် မ၍ တင်ထားသည်။ ချီတက်လာသူများမှာ သူတို့နှင့် တည့်တည့်သို့ရောက်သည့်အခါ အသက်ကိုပင် မရှုဘဲအောင်...။သည်။ လက်နှက်ကိုင်များထဲမှ တချို့သည် မှန်မီးအိမ်အနည်းငယ် ကိုင်ဆောင်လာကြသည်ကို မြင်ရ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့ရှေ့မှဖြတ်သည့်အခါ သူတို့ဂုဏ်ယောက်သည် အမှောင်ရိပ်ထဲမှာပင် ရှိနေကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အိဒင်ကတော့...။တက်သွားနေကြသူများ၏ ခြေထောက်များကို မြင်တွေ့နေရလေသည်။

တစ်စထမ္မာအကြားတွင် သူသည် ဦးခေါင်းကို မသိမသာမေ့ကာ နောက်တစ်ကြိမ်...။ကြည့်သည်။ သေနတ်များမှာ ရှေးဟောင်းယမ်းထိုး သေနတ်များဖြစ်၏။ လူအများ...။သည် သံမောက်များ ဆောင်းထားကြသည်။ ဝါးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ကိုယ်ကျပ်...။ဝတ်တန်ဆာ၊ သားရေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ချပ်ဝတ်တန်ဆာများ ဝတ်ထားကြသည်။

တပ်သားအားလုံးသည် ခည်းကမ်းတကျ ငြိမ်သက်စွာ ချီတက်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ ပျက်အားလုံး သူတို့အထက်မှ အရာရှိများဖြစ်ကြသော ဓားနှစ်လက်ကိုင် ဆာမူရိုင်းများ...။ အသစ်အသစ် ပေးလာမည့်အမိန့်များကို သတိထား၍ နားစွင့်လာကြပုံပေါ်၏။...။ကက်လာသူအားလုံး သူတို့ပုန်းနေသည့်နေရာကို လွန်သွားသည်အထိ ဆယ်မိနစ်ခန့်...။သည်ကို အိဒင်သတိထားလိုက်မိ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ခေါင်းကို ပြန်ထောင်...။ အမှောင်ထုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ ချီတက်သွားနေကြ...။များအား မျှော်ကြည့်နေမိလေ၏။

သူသည် လျှို့ဝှက်မှုအပေါ်သို့ပြန်တက်ကာ ချီတက်သွားသူများဘက်သို့ ဆက်၍...။ည့်နေသည်။ 'တချို့လက်နက်တွေက သိပ်ကိုရှေးကျနေပြီ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာခန့်မှာ

တောင် သက်တမ်းရှိလောက်ပြီ' ဟု တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်နေမိသည်။ 'လက်နက်ကိုင်တပ်ဟာ ခံတပ်ဟုလုပ်မယ့် နေရာကို ချီတက်နေကြတာနဲ့ တူတယ်။ သူတို့ကို လွှင့်ပြင်တစ်ခုထဲမှာ စစ်ခန်းအဖြစ်ချထားပြီး အစောင့်တပ်တစ်တပ် အဖြစ် အသုံးပြုမယ့်ပုံပဲ' ဟုလည်း တွေးနေမိသည်။

ကျွန်တော်တို့ သိပ်ကံကောင်းတယ်။ . . မာစတာ' ဟု သူ့ဘေး၌ရပ်နေသော ဆင်တာရိုက ပြောသည်။ 'တကယ်လို့သာ မြင်သွားရင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ဒီနေရာမှာတင် ချက်ခြင်းအသတ်ခံကြရမှာ။ ငြိမ်းချမ်းနေတဲ့ ကာလပဲဖြစ်ဖြစ် စစ်အတွင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဆာမူရိုင်းစစ်သည်ဟာ ချက်ခြင်းသတ်မှာပဲ။ အမြဲတမ်းလိုပါပဲ။ ခါးကို ထုတ်လိုက်ပြီး ခုတ်သတ်မှာပဲ။ ဘာမှမေးခြင်း၊ မြန်းခြင်း စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်း မရှိဘူး။ . . မာစတာ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ကို ကောင်းတဲ့ကံက နောက်ထပ်အခွင့်လမ်းသစ်ပျောပေးတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ' ဟု အိဒင်ကပြောကာ ဆင်တာရိုအား သူ့နောက်မှ လိုက်ခဲ့ရန် လက်ပြသည်။ 'အိဒီအခွင့်လမ်းတွေကို ကျွန်တော်တို့ အလဟဿဖြစ်အောင် မလုပ်ဘူးဆိုတာ ပြကြရလိမ့်မယ်'

ဆင်တာရိုသည် အိဒင်နောက်မှ ကပ်လိုက်လာသည်။ သူတို့သည် ရွှေလျှာ၊ သွားနေသော ခံတပ်၏ ဘေးတစ်ဖက်လမ်းကိုယူ၍ မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်ကြသည်။ သူတို့လိုက်နေသော လမ်းသည် ကမ်းခြေနှင့်တစ်ပြေးညီ တစ်ညီတည်း ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိ၏။ လရောင်မှာ ပို၍လင်းလာပြီဖြစ်သဖြင့် သူတို့အတွက် ဆူးခြံများနှင့် သစ်ပင်များကို လွယ်လင့်တကူ ရှောင်ရှားနိုင်ကြသည်။ အကယ်၍ အစောင့်များ ကင်းများနှင့် ဆုံပါကလည်း အလွယ်တကူ ပုန်းနိုင်ကြသည်။

မိနစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသည့်အခါ သူတို့မြင်ကွင်းအတွင်းသို့ ခံတပ်တစ်ခု ဝင်လာပြန်သည်။ လေးမြားကိုင် ခြေလျင်တပ်သားများဖြစ်၍ အုပ်စုငယ်များဖြစ်၏။ လုံနု၊ ဒိုင်းကိုင်များ အုပ်စုကိုပါ မြင်ကြရသည်။ သူတို့သည် မေ့မရနိုင်ဖြစ်နေသော သစ်သား အဆောက်အအုံများ ပတ်ပတ်လည်တွင် စုနေကြသည်။ ကျန်ယူနီဖောင်းဝတ်များသည် ရှေးဇေတ်သုံး အမြောက်ဆံများနှင့် ယမ်းမှုန့်စည်ပိုင်းများကို ထိုသစ်သား အဆောက်အအုံများထဲမှ သယ်ထုတ်လာနေကြသည်။

သူတို့သည် အစစ်အမှန်ဖြစ်သော အမြောက်ငယ်ဒါဒင်ဝက်အတွက် ကျည်များကို ပို့ပေးနေကြခြင်းဖြစ်၏။ အမြောက်ငယ်များမှာ အမြောက်ပြောင်းတပ် နံရံပေါက်များတွင် အသင့်တပ်ထားပြီး ဖြစ်သည်ကို အိဒင်မြင်နေရသည်။ မြေပြင်ပိုင်းရဲနေသည့် သုံးဘက် ပတ်ပတ်လည်တွင် မြေကတုပ်များ တူးထားသည်။

လောလောဆယ်တွင် ယောက်ျား၊ မိန်းမနှင့် ကလေးသူငယ်များအထိ ပါဝင်ပါပဲ။ သူပညာ ရာနှင့်ချီနေသည့် အရပ်သူအရပ်သားများသည် ဝါးထမ်းပိုးများဖြင့် မြေသယ်ကြီးကြီးများကို ထမ်းကာ တူးထားသမျှမြေများကို ကတုပ်များအပေါ်သို့ ပို့၍ပို့ပေးကြကြရသည်။

'အနီးကပ်ကြည့်ကြရအောင်' ဟု အိဒင်က တိုးတိုးပြောသည်။ 'ကိုယ်ကိုးလောက်နိမ့်ထား'

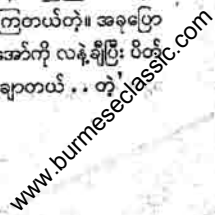
သူသည် ကိုယ်ကိုးနိမ့်ကာ ခံတပ်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်သည်။ ခံတပ်ထဲမှ ဂျပန်တို့၏ ပြာသာ၊ ဆိုသံများကို ကြားနိုင်လောက်သော နေရာအထိ ချဉ်းကပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အိဒင်လည် သူ့ခါး၌ချိတ်ထားသည့် အိတ်ထဲမှ အော်ပရာကြည့်မှန်ပြောင်းကို ထုတ်ယူကာ ပြပအဆောက်အအုံကြီးနှင့် အမြောက်ဒါဒင်ဝက်ကိုပါ ကြည့်သည်။

'လက်နက်တိုက်နဲ့ စစ်တန်းလျှားတွေကို သစ်သားတွေနဲ့ ဆောက်ထားတာ' ဟု ဂျပန် တိုးတိုးပြောသည်။ 'အမြောက်နဲ့ပစ်လိုက်လို့ တိုက်ရိုက် တစ်ချက်ထိရင် ခံတပ်ကပ်စုလုံး ပြိုဆင်းသွားမှာပဲ။ သူတို့အမြောက်တွေက ကိုးပေါင်ဒါ အမြောက်တွေထက် ပိုမိုကြီးဘူး။ ဒီကနေပြီး ပစ်ရင် ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောတွေဆီ ရောက်ဖို့တောင် ပဲပွယ်ဘူး။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကာကွယ်မှုက စနစ်တကျ မဟုတ်ဘူး' ဟု ဆင်တာရိုက ပြောသည်။ သူသည် မလွမ်းမကမ်းရှိ မြေသယ်နေသူများဘက် ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြုသည်။ 'ဒီအရပ်သားတွေဟာ သနားဖို့ သိပ်ကောင်းတယ်။ အားလုံးညည်းကြတာတယ်။ တံငါသည်တွေ၊ လယ်သမား၊ ယာသမားတွေ၊ သူတို့ရဲ့ မယားတွေနဲ့ သားသမီးတွေ . . . သူတို့အားလုံးကို တပ်ကအတင်းဆွဲထားပြီး ခံတပ်ကို ပြန်ဆောက်ပို့တာ။ အခကြေးငွေလည်း တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ပေးတာမဟုတ်ဘူး။

'တခြားကော သူတို့ ဘာတွေပြောကြသေးလဲ' ဟု အိဒင်က ခေါင်းကိုထောင်၍ ပုံကပ်တွင်းသို့ တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်ရင်း မေးသည်။

'သူတို့ကပြောတယ်။ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘိုးဘွားအစဉ်အလာက ရှိလာခဲ့တဲ့ နတ်ဘုရားတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို နိုင်ငံခြားသင်္ဘောတွေရဲ့ ပါးစာအန္တရာယ်က ကာကွယ်ခဲ့ကြတယ် . . . တဲ့။ ဒါပေမဲ့ အခုကျတော့ အုပ်ချုပ်တဲ့ ပါးစာတွေက အသိနဲ့သတိ မရှိကြတော့ဘူး။ မင်းကျင့်တရားနဲ့ မညီကြတော့ဘူး။ ကျွန်တို့ကျင့်တရားတွေ တအားပျက်ပြားပြီး သိပ်ဖောက်ပြန်လာကြတယ်တဲ့။ အခုပြောပါ့ကြတာကတော့ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေကသာ ပင်လယ်အော်ကို လန့်ချိပြီး ပိတ်ထားရင် ယိဒီကလူတွေအားလုံး ထမင်းငတ်ကြတော့မှာ သေချာတယ် . . . တဲ့။

ရုတ်တရက် အိမ်က မြေပိုနေသူများဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ 'ဟိုမှ မြင်လား... ဝါးထမ်းပိုး အရိတွေ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ချထားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဝင်လုပ်ရင်ရတယ်။ အဲဒါဆိုရင် အခြေအနေကို ပိုသိရတယ်' ဟု ပြောသည်။

'မလုပ်ပါနဲ့၊ အန္တရာယ်သိပ်များတယ်' ဟု ဆင်တာရိုက အလန့်တကြား ပြန်ပြောသည်။ သို့တစေလည်း အိမ်သည် ပုန်းအောင်းနေရာမှ ထွက်သွားခဲ့လေပြီ။ သူသည် ဦးထုပ်ကို မျက်နှာအုပ်စောင်းကာ မြေကတပ်များဆီသို့ ရောက်သွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သူသည် ဝါးထမ်းပိုးတစ်ချောင်းကို ကောက်ယူကာ မြေ၊ နှစ်လုံးကိုတပ်၍ ထမ်းသွားနေလေပြီ။ သူသည် နောက်ကိုပင် လှည့်မကြည့်တော့။ မြေထူးနေသည့် ဂျပန်အရပ်သားများထံ ရောက်သွားသည်။ ကြောက်စိတ်ဖြင့် တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေသော ဆင်တာရိုသည် ဝါးထမ်းပိုးတစ်ချောင်းကို ကောက်ယူကာ မြေသယ်ခြင်းနှစ်တောင်းကိုယူ၍ နောက်မှ အပြေးအလွှားလိုက်သွားသည်။ သူ ရောက်သွားရုံနှင့် တွင် အိမ်သည် မြေသယ်ခြင်းနှစ်ခြင်း၏ အလေးချိန်ကို ထမ်းကာ ဒယ်ဒယ်ဖြင့် ထွက်သွားသည်။

'ကျွန်တော်နောက်က လိုက်ခဲ့' ဟု လူချင်းဆုံမိသည့်အခါ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် တီးတိုးလှမ်းပြောသည်။ အမြောက်ပြောင်းဝ ထုတ်ထားသည့် အပေါက်တစ်ပေါက်ပေါ်သို့ လည်း ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြသည်။ 'အဲဒီနေရာမှာ အရာရှိတစ်ချို့ စကားပြောနေကြတယ်။ မြေကြီးတွေကို သူတို့နဲ့ အနီးဆုံးနေရာမှာ ချကြရမယ်'

ဆင်တာရိုသည် သူ့ခြင်းဆောင်းများထဲသို့ မြေကြီးများ ကသောကမျောကည့်ပြီ။ အိမ်အောက်မှလိုက်သည်။ ပင်လယ်ဘက်မျက်နှာပြုထားသည့် ကတတ်များဆီ ရောက်သည့်အခါ အမြောက်ပြောင်းဝ သွင်းထားသည့် အပေါက်နှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ထိုင်နေကြသည့် ဆာမူရိုင်းအရာရှိ ငါးယောက်၊ မြောက်ယောက်ခန့်ကို မြင်ရသည်။ သူတို့သည် အကြောင်းအရာ တစ်ခုခုနှင့်ပတ်သက်၍ ပြင်းထန်စွာ ငြင်းခုံလျက် ရှိကြလေသည်။

မြေသယ်ခြင်းများကို မထမ်းတတ် ထမ်းတတ်ဖြင့် ထမ်းလာသော အိမ်သည် အထမ်းကြီးနှင့် ကတပ်အမြင့်ပိုင်းသို့ တက်သွားသည်။ သူသည် အောက်ဖက်မှ လူစုကို တည့်တည့်မကြည့်။ ဆင်တာရိုကိုသာ သူ့ဆားမှ လိုက်တက်လာရန် လက်ဟန် မြေဟန် ပြ၍ ပြောသည်။

'သူတို့ကြည့်ရတာ ဒေါသဖြစ်နေကြသလိုပဲ' ဟု အိမ်က မနိုးမဝေးမှ အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြသည့်များကို နှစ်မိနစ် သုံးမိနစ်ခန့် နားစွင့်အပြီးတွင် ရေရွတ်သည်။

ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း လှုပ်ရှားမှုတွေ လုပ်လိုက်ရင် ကမ်းတက်တိုက်ပွဲ ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့၊ ဒိုင်မျို ကမလုပ်ရဘူးလို့ အမိန့်ပေးထားတာ ခံရပုံပေါ်နေတယ်။

သူတို့ အဲဒါကို မကျေနပ်ကြဘူးထင်တယ်။

'ဟုတ်တယ်... မစကား' ဟု ဆင်တာရိုက တိုးတိုးပြန်ပြောသည်။ 'ဒီအုပ်စုဝါက တစ်ချို့လူတွေက ပြောနေကြတယ်။ သူတို့က အရိုင်းအစိုင်းတွေရဲ့ သင်္ဘောတွေကို တိုက်ပါရစေလို့ ခွင့်တောင်းခဲ့ကြတယ်... တဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ကို မတိုက်ရဘူး... ကားတယ်... တဲ့။ ပြီးတော့ ပြောနေကြတယ်။ ဘာတူဖူ (ရှိုးဂန်းအစိုးရ)ဟာ သူတို့က စတိုက်ရင် လူရိုင်းနိုင်ငံခြားသားတွေက နိပုန်တစ်နိုင်ငံလုံးကို ဝင်တိုက်ပြီး ဝါးသွားမှာ ကြောက်နေတယ်... တဲ့။ သူတို့က တို့အားလုံး တရုတ်တွေလို ကိုလိုနီပြုရုံတွေ ဖြစ်ကုန်ကြမှာ ကြောက်နေကြတယ်...'

'အထူးအမိန့်တွေ ဘာတွေ ထုတ်ထားသေးသလား' ဟု အိမ်က ဒုတိယပြိုင်ထဲမှ မြေများကို သွန်ချလိုက်ရင်း တိုးတိုးပြန်မေးသည်။ 'သူတို့ပြောနေကြတဲ့ထဲမှာ လာတာ မကြားမိဖူးလား'

'အတင်းကြပ်ဆုံး အမိန့်တွေကတော့ လုံးဝ အပစ်အခတ် မလုပ်ရဘူးလို့ ပြန်ပိတ်ပင်ထားတဲ့ အမိန့်ပဲ' ဟု ဆင်တာရိုက ပြန်ပြောသည်။ 'သူတို့ကို အမိန့်ထားတာက နိုင်ငံခြားသားအရိုင်းအစိုင်းတွေက ဘယ်လိုပဲ မထိလေးစား လုပ်လုပ်... သေနတ်လုံးဝ မသုံးရဘူးတဲ့။' သွေးထွက်သံယိုဖြစ်အောင် မလုပ်ရဘူးလို့ ပြန်ပြောထားတယ်... တဲ့'

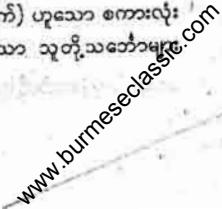
'သူတို့မှာ ကျည်အလုံအလောက် မရတဲ့အတွက်လည်း မကျေနပ်ကြဘူး... ဝါးတာရို' ဟု အိမ်က ပြောသည်။

ဆင်တာရိုက သူ့ခြင်းများထဲမှ မြေများကို သွန်ချလိုက်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'သူတို့မှာ ဒီအမြောက်တစ်လက်စီအတွက် ကျည်ဆယ်တောင်ပဲ ရှိတယ်...'

ကြားခြင်းခံတပ်တွေမှာလည်း ဒီပုံစံတွေချည်းပဲ... တဲ့။ တစ်ယောက်က ပြောတာတွေဖြင့် သူ့ဖတ်စကတ်သေနတ်က အိုလွန်း မောင်းလွန်းလို့ ပစ်ရမှာတောင် ကြောက်မက်တယ်... တဲ့'

'ကျွန်တော်တို့ဘက်က သူတို့လက်နက်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကြောက်စရာ... ဝါးရင်း ရေရွတ်သည်။ သူသည် အနိမ့်ပိုင်းထဲမှ ဆာမူရိုင်းအရာရှိတစ်စုကို မမောက်မက်မှ မသိသော ချောင်းကြည့်သည်။ လူစုသည် စကားအခြေအတင် ပြောနေကြဆဲ... ဤအခိုက်မှာပင် သူ့နားထဲသို့ ကူရူဖူနီ (သင်္ဘောနက်) ဟူသော စကားလုံး... ဝါးလာသည်။ ပင်လယ်အော်ထဲ၌ ကျောက်ဆူးချထားသော သူတို့သင်္ဘောများ... မကြောင်း ပြောနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သင်္ဘောနက်တွေပေါ်က လူရိုင်းတွေဟာ တို့ရဲ့အရာရှိတွေကို သူတို့ တိုက်ပါ။ ဆိုတာ အခိုင်အမာပြောပြီးနေပြီ ဟု ဆာမူရိုင်းအရာရှိတစ်ဦးက ပြောသည်။ ကောလာဟာလသတင်းတွေကတော့ အများကြီးပဲ။ ဘာကုမူ (ရိုးကန်းအနိုးရ)ဟာ ဒူးတုန်ချေ၊ တစ်ဖက်က တောင်းဆိုသမျှကို ဒူးထောက်အညံ့ခံပြီး ပေးမှာသေချာတယ်။ လူရိုင်းတွေဆီက စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ဆီပေးတဲ့ စာကိုတောင် နာဂါစက်ကအထိ မသပ်ပါ။ ဒီမှာတင်ပေးဖို့ လက်ခံကြမှာ ..

'ဒီစာကို ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အမြန်ဆုံးလက်ခံကြမှာလဲ' ဟု နောက်က အရာရှိတစ်ဦးကမေးသည်။

'နောက်သုံးရက် လေးရက်အကြားမှာ လက်ခံဖို့များတယ်' ဟု ပထမအရာရှိက ပြောသည်။ 'တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ကြာအောင်တော့ လုပ်ကြလိမ့်မယ်'

'ဘာပြုလို့လဲ'

'အဲဒီနည်းလမ်းထက် ကောင်းတဲ့နည်းကို သူတို့ရှာလို့မှ မရတာကိုး ..'

'အဲဒါကို မာစတာ နားလည်ရဲ့လား' ဟု ဆင်တာရိုက မေးသည်။ 'သူပြောနေကြတာက မာစတာတို့သမ္မတရဲ့စာကို လက်ခံလိမ့်မယ် ဆိုတဲ့သဘောရှိတာပါ'

'ကျွန်တော်နားလည်တယ်' ဟု အိဒင်က ပြန်ပြောသည်။ သူသည် လက်တစ်ဖက်ကို ဆင်တာရို ပခုံးထက်သို့ လှမ်းတင်လိုက်သည်။ 'ပုံမှန်ပုံသွားပါ၊ ကျွန်တော်ပါ အပေါ် သူတို့အာရုံစိုက်လာအောင် မလုပ်စေချင်ဘူး'

သတိပေးနေသည့်ကြားမှပင် ဆင်တာရိုမြင်းထဲမှ မြေကြီးများ သွန်ချသံများ၊ ဆာမူရိုင်းစစ်သည်တစ်ဦးအား အာရုံပြောင်းအောင် လုပ်သလိုဖြစ်သွားသည်။ ပါ၊ ဆာမူရိုင်းစစ်သည်၏ မျက်လုံးအကြည့်သည် အိဒင်နှင့်ဆင်တာရိုတို့ဘက်သို့ ရောက်လာသည်။ အိဒင်တို့နှစ်ယောက်သည် သူတို့မျက်နှာများကို မမြင်အောင်ကွယ်ပြီး၊ ကတုတ်ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့အပြုအမူများသည် ဆာမူရိုင်း စစ်သည်အရာရှိ၏ သံသယကို ပိုမို၍ ကြီးထွားလာစေသလားမသိ။

'ဟေ့ .. နေဦး၊ မင်းတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ' ဟုသော မေးသံထွက်လာသည်။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ဆင်တာရိုက လှည့်ကြည့်ပြီး အဖြေပေးသည်။ 'အမိန့်ပါ။ ထားတဲ့အတိုင်း ခံတပ်ကို ကျွန်တော် တိုးချဲ့ပေးနေတာပါ'

'ဒီအပိုင်းမှာ ဒီညလုပ်စရာ ဘာမှမရှိဘူးကွ။ ဒီကတုတ်တွေ မနေ့ကတည်းက ပြီးသွားပြီ ဟု ဆာမူရိုင်းက ပြန်ဟောကဲသည်။

'တောင်းပန်ပါတယ် .. ခင်ဗျာ' ဟု ဆင်တာရိုက တစ်လစ်လဲ၊ ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ နားလည်မှုလွှဲသွားလို့ပါ။ အခုချက်ခြင်း ဟိုဘက်ကို သွားလို့ပါ'

။။။။

ထိုအချိန်မှာပင် အိဒင်သည် အောက်သို့ပြန်ဆင်းနေပြီဖြစ်၍ လမ်းတစ်ဝက်သို့

။။။။ လိုက်သွားခဲ့လေပြီ။ သူသည် ဆင်တာရို၏ လက်မောင်းကို တစ်ချက်မျှတုံ့၍

။။။။ လိုက်သွားခဲ့ရန် သတိပေးခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သူသည် ဆာမူရိုင်းဘက်ဦးညွှတ်၍ အရို

။။။။ ပေးပေးပြီး သူ့အမေရီကန်နောက်မှ ကပြကသီ လိုက်သွားသည်။

'ဟေ့ .. ရပ်' ဟု အရာရှိကအော်သည်။ 'မင်းတို့ချောင်းပြီး နားထောင်တာ

။။။။ မဖြစ်ရမယ်' ဟု ပြောပြောဆို၍ သူနှင့်မနီးမဝေးမှ လုံနှင့်ဒိုင်းကိုင်း၊ လက်နက်ကိုင်း

။။။။ ပါဝင်နေအား လှမ်း၍လက်ပြသည်။ 'အဲဒီနှစ်ယောက်ကို စတုရန်းထား၊ မေးစရာ

။။။။ မရှိပါ'

အိဒင်သည် ဆင်တာရို၏လက်မောင်းကိုသွဲ၍ ခံတပ်ထဲသို့ လျှောဆင်းသည်။

'ပြေးတော့ .. မြန်မြန်သွားပြေး' ဟု တီးတိုးအမိန့်ပေးကာ အလယ်ရှိ လက်နက်တိုက်

။။။။ ကပ်လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ 'ခဲယမ်းမီးကျောက်စတို့တွေဘေးမှာ မြင်းတပ်က မြင်း

။။။။ ပျံ့ရှိတယ်'

သူတို့သည် ဝါးထမ်းပိုးများကို လှင့်ပစ်ပြီး သစ်သားအဆောက်အဦများဘက်

။။။။ စုတန်းကုန်ပြေးသည်။ နောက်မှလိုက်သူများမှာ ကိုင်ထားသည့် ဒိုင်းနှင့်လှေညှိကြီး

။။။။ ကြောင့် စိတ်ရှိသလောက် မပြေးနိုင်၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လူများအား ရှေ့မှဆီးပမ်းရန်

။။။။ မည်ပြောနေကြသည်။ ထိုအော်သံများကြောင့် အခြားလူများကလည်း နောက်မှ

။။။။ ပြုလိုက်လာကြလေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ မလွတ်နိုင်တော့ဘူး .. မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက ပြောသည်။

'ကျွန်တော်တို့ကို ပိုင်းထားပြီ'

'ပြေးသွားပြေး' ဟု အိဒင်က ဇွတ်တိုက်တွန်းသည်။ သူသည် ဆင်တာရို၏

။။။။ လက်မောင်းကို လွှတ်မပေး ..' 'မြင်းတွေနားရောက်ရင် လွှတ်နိုင်တယ်'

သူကိုယ်တိုင်လည်း အမြန်ပြေးသည်။ နောက်မှ လိုက်လာသူများ၏ အော်ဟစ်သံ

။။။။ များသည် ဆူညံလျက်ရှိ၏။ သူတို့မြင်းများဆီ ပြေးမှန်းသိလေ .. အော်သံများ ညံ့

။။။။ ဝေလ .. ။

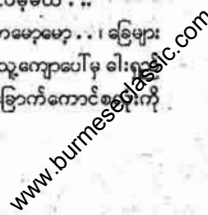
'မြင်းကိုရရင် ခံတပ်နောက်ဘက်က ကမ်းပါးဘက်သို့စီး' ဟု အိဒင်က သတိပေး

။။။။ ပြန်ပြောသည်။ 'ဘယ်ဂိတ်တံခါးဘက်ကိုမှ စီးမသွားနဲ့ .. ။ အမိခဲရလိမ့်မယ် ..'

ဆူညံလှုပ်ရှားမှုများကြောင့် မြင်းများသည် ခေါင်းများကိုတမော့မော့ .. ။ မြေများ

။။။။ ပျောက်ပျံ့ပြစ်ကာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေကြလေပြီ။ အိဒင်သည် သူ့ကျောပေါ်မှ ခါးရိုး

။။။။ ကိုထုထုထုကာ မြင်းအားလုံး၏ ကြိုးများကိုဖြတ်၍ မြင်းခြောက်ကောင်စီကို

လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ဆင်တာရီကိုလည်း မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်သို့ တွန်းထိုးပြီး တာရီသည်။

'သွားတော့' ဟု ဂျပန်လိုပြောကာ မြင်းတင်ပါးကို ခါးဖျားဖြင့် ရိုက်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကိုမှီအောင် လိုက်ခဲ့မယ်' ဆင်တာရီတစ်ယောက် မြင်း၏လည်ဆံမွေးကို ဆွဲ၍ပါ သွားချိန်တွင် အိဒင်သည်။

ဒုတိယမြင်းတစ်ကောင်၏ ကျောပေါ်သို့ ခုန်တက်သွားသည်။ လက်နက်ကိုင်လူတစ်ဦး၏ အော်ဟစ်သံများသည် ဆူညံလျက်ရှိနေသည်။

'ဟေ့ကောင်... ရပ်လိုက်' ဟု ရှေ့တည့်တည့်မှ ပြေးလာသော မိုန်းကိုင်တပ်သားတစ်ဦးက မိုန်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ ချိန်ထားသည်။ 'ရပ်... မြင်းပေါ်ကဆင်း'

မိုန်းကိုင်တပ်သားထံမှ နောက်ထပ်အော်သံကြားလိုက်ရပြန်သည်။ အိဒင်သည် သူ့မြင်းကို ဘေးတစ်ဖက်သို့ တိမ်း၍ တပ်သားအား ရောင်ပြေးရန် အားထုတ်သည်။

သို့သော်လည်း တပ်သားသည် ဒုတိယဖက်ထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ့လက်တွင်မူ မိုန်းဖြင့် တအားကုန်လှမ်းထိုးသည်။ လေးလံကြီးမားပြီး ပုဆိန်ငယ်အရွယ် အသွယ် ရှိသောလှုပ်သည့် မြင်း၏လည်ပင်းကို ဖောက်ထွက်သွားသည်။ အိဒင်သည် လဲကျသွားသည် မြင်းပေါ်မှ အရိန်ပြင်းစွာဖြင့် မြွေကြီးပေါ်သို့ ကျသွားသည်။ သူသည် မျက်ခြံဝါ

ကုန်းရုန်း၍ထကာ သူ့လက်ထဲမှ ခါးဖြင့်ခုခံရန် ဟန်ပြင်သည်။ သူ့လိမ့်ကျစဉ်က ယူခမောက်သည် ကျွတ်ကျသွားပြီဖြစ်၍ သူ့မျက်နှာသည် ပေါ်နေပြီဖြစ်၏။ သူ့အဖျားပိုင်းထားသူတစ်ချို့ ကိုင်လာသည် မှန်စိမ်းအိမ်များမှ အလင်းရောင်သည် သူ၏မြင့်ဖျားလွန်းလှသော အရပ်အမောင်း အညှိုးရောင်ဆံပင်နှင့် မျော့တော့တော့ အင်ဂလို-ဆက်စ်သူ့မျက်နှာကို အပီအပြင် ပေါ်လွင်လာစေသည်။

တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်မျှ ပြီးဆီတံသွားသည်။ စကားပြောသူ လှုပ်ရှားသူဟု တစ်ဦးမှမရှိ။ ပိုင်းထားသူအားလုံးသည် ပထမဆုံးမြင်ရဖူးသည့် နိုင်ငံခြားသားလူရိုက်အားကြည့်နေကြသည်။ သူနှင့်ခြောက်ပေအကွာတွင် သူ့အားမိုန်းနှင့်ထိုး၍ မြင်းပေါ်မှ ကျစေခဲ့သော တပ်သားသည် သွေးစွန်းနေသော မိုန်းကိုကိုင်၍ သူ့အားကြည့်နေသည်။

'ရှ-အီ' ဟု သူ့ပါးစပ်မှ အသံထွက်သည်။ 'သိပ်အရပ်ဆိုးတဲ့ နိုင်ငံခြားသားပါလား' ဟု ရေရှုတ်ခြင်းဖြစ်၏။

'ဘန်ဇိုကု' ဟု ဒုတိယတပ်သားက ရေရှုတ်သည်။ 'ခါးပြအရိုင်းကောင်' ဟု ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

'ဘန်ဇိုကု ကိုသတ်ကြ' ဟု ဒုတိယအသံ ထွက်လာသည်။ တခြားလူများ။

၁၁၂။ ထိုအတိုင်း လိုက်အော်လာကြသည်။ 'မသတ်နဲ့ ဒီကောင်ကို တို့အရှင်ဖမ်းကြ' ဟု သွေးစွန်းနေသော လှိုင်ရှင်က ပြောသည်။ ထိုခဏမှာပင် သူသည် မိုန်းနှင့်ချိန်ကာ အိဒင်ဆီ ချဉ်းကပ်လာသည်။

မိုန်းတပ်သား သူ့ထံလျှောက်လာနေခိုက်တွင် အခေရိကန်အရာရှိသည် သူ့ဦးထုပ်ကို အေးအေးဆေးဆေး ကောက်နေသည်။ ထို့နောက် တစ်ခွန်းမျှ သံကုန်ဟစ်၍အော်လိုက်ပြီး ကျန်နေသေးသည့် မြင်းတစ်ကောင်၏ ကျောပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။

ယူပါးကို ခေါင်းပေါ်၌ ရှေ့ယမ်းကာ မြင်းကိုနှင်သည်။ သူသည် မြင်းကို မိုန်းတပ်သားထံ တည့်တည့်မတ်မတ် ဦးတည်၍ စီးသည်။

ပုပုသည် ဘေးသို့ခြေတစ်ဖက်ချကာ သူ့လိုက် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တအားဆုပ်ကိုင်ကာ ပြေးနှင်မြင်းရှင်ကို ထိုးသည်။ သို့သော်လည်း အိဒင်က သူ့အားအပေါ်စီးယူ၍ လျှင်မြန်ပြေးထွက်တိုက်ခိုက်သည်။ သူ၏ပြင်းထန်သော ခါးချက်သည် မိုန်းသမား၏ သစ်သားပြုန်းရိုးကို နှစ်ပိုင်းပြတ်သွားစေခဲ့သည်။

မြင်းကို အရူးအမှူးစီးနေပြီဖြစ်သော အိဒင်သည် မြေကတုတ်တာရိုးထက်သို့ မြို့တက်သည်။ အော်ဟစ်သံများမှာ ဆူညံလျက်ရှိသည်။ သူ့နောက်သို့ ပြေးလိုက်သော စစ်သားများထံမှ 'ရှ-အီ' နှင့် 'ဘန်ဇိုကု' ဟုသော အသံများ ကြားနေရသည်။

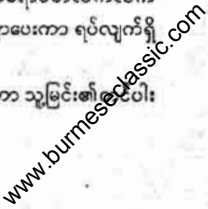
အိဒင်သည် မြင်းကို တာရိုးအောက်ခြေသို့ စီး၍ဆင်းသည်။ ကမ်းပါးအခြေသို့ မျက်သည့်အခါ မျက်စိရှာသည်။ သူ့လူ ဆင်တာရီအား အစအနပင် မမြင်ရ။ သို့သော်လည်း မလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်ပင်ကြားမှ ဘွားခနဲထွက်လာသော ဆင်တာရီသည် သူ့ပါးသို့ မြင်းကိုခုန်းခိုင်း၍ လာနေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဘက်ကို သွားကြမလဲ' ဟု အိဒင်က ဆီးမေးသည်။ 'ဟုတ်၏အပေါ်ဘက်မှ အသံများသည် တာရိုးဆီသို့ နီး၍ နီး၍ လာနေလေပြီ။

'မပြောတတ်ဘူး... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ဖြေသည်။ 'တစ်ခုတော့ ရှိတယ်... မာစတာ၊ ဘယ်ဘက်ကိုပဲသွားသွား အမြန်ဆုံးသွားမှဖြစ်မှာ'

အိဒင်က အပေါ်မော့ကြည့်သည်။ လရောင်အား ကောင်းလာနေသည်ကို မြင်ရပြီး။ ထိုစက္ကန့်အတွင်းမှာပင် အိဒင်သည် အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။ သစ်ပင်ပျက်၏ အထက်ဘက်မှ အလွန်အလှမ်းဝေးသည့်နေရာမှ အရောင်တလက်လက် ကြောက်ပနေသော ပူကိုတောင်ထိပ်... ညအမှောင်ထုကို ကျောပေးကာ ရပ်လျက်ရှိသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဒီဘက်လမ်း သွားမယ်' ဟု အိဒင်ကပြောကာ သူ့မြင်း၏အပေါ်စီးသည်။

ကို ဖိနှိပ်စွဲဖြင့် တိုက်နှင်သည်။ သူ့ရှေ့ရှိ သစ်ပင်များကြားကို ဖြတ်၍ဝင်သွားသော်
လမ်းသည် အထွတ်အမြတ် မီးတောင်ဆီ ဦးတည်လျက်ရှိ၏။ 'ကျွန်တော့်နောက်
လိုက်ခွဲ' ဟူသော အော်ပြောသံ ထပ်မံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

(၁၆)

မတ်ဆုမူရာတိုက်ဝါသည် မြေလိမ်မြေကောက်ဖြစ်နေသော လူသွားလမ်း
(၁၆) ကျဉ်းပေါ်တွင် သူ့မြင်းကို တွန့်ဆုတ်ဆုတ် သတိဖြင့်စီးလာသည်။ လမ်းသည်
(၁၇) ပျပ်နေသော စပါးခင်းများကြားမှ ဖြတ်သန်းလာခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် သူ့ရှေ့
(၁၈) ကျည့်တည့်မှ ခမ်းနားထည်ဝါပြီး ကျတ်သုရေရှိလွန်းလှသော ဖူရီတောင်၏ ဖွေးဖွေး
(၁၉) ပျပ်နေသော တောင်ထိပ်ကို မြင်တွေ့နေရလေ၏။

အလွန်အလှမ်းဝေးသော မြောက်ဘက်ကောင်းကင်ပြင်တွင် မီးတောင်သည်
(၂၀) တစ်ခြမ်းပုံ၏ အလင်းရောင်ဟူသမျှကို သံလိုက်ဓါတ်ဖြင့် သူ့ဆီသို့ ဆွဲယူလျက်ရှိ
(၂၁) (၂၂) (၂၃) (၂၄) (၂၅) (၂၆) (၂၇) (၂၈) (၂၉) (၃၀) (၃၁) (၃၂) (၃၃) (၃၄) (၃၅) (၃၆) (၃၇) (၃၈) (၃၉) (၄၀)
ထင်မှတ်မှားလောက်ပေ၏။ ဖူရီ၏အထက်နှင့် အခြားတစ်ဖက်တွင်
ပစ္စေမတူကိုင်နိုင်လောက်အောင် များပြားသော ကြယ်များကို မြင်နေရသည်။ တိုက်ဝါ
ကျည့် သူ့မြင်းကို စိုးရိမ်မကင်းစိတ်ဖြင့် တတ်အားသရွေ့ ဖြန့်ဖြန့်နှင်လျက် ရှိနေသော်
အကြိမ်ပေါင်းများစွာ လမ်းပေါ်၌ရပ်၍ ည၏ တိတ်ဆိတ်သောအလှကို ကြည့်
တွေ့ဝေးဝေးမောနေတတ်လေသည်။

သူ့ရွေးထားသော လမ်းသည် လူသွားလူလာမရှိသော လယ်ကြိုလယ်ကြားမှ
လမ်းဖြစ်၍ သူ့လုံခြုံရေးအတွက် တမင်သက်သက် ရွေးချယ်ခဲ့သော လမ်းဖြစ်
ထိုလမ်းအတိုင်း လိုက်လာခဲ့သော တိုက်ဝါသည် တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့နေကာ
ကင်းမဲ့သည့် လမ်းကျဉ်းတစ်လမ်းထဲသို့ ရောက်သွားခဲ့ပြန်သည်။ ထို
စပါးခင်းများတည်ရှိရာ တောင်ကြားဖြစ်၍ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် တောင်
သစ်တောများ တည်ရှိလေသည်။

သူသည် တောင်ကြားထဲမှနေ၍ တောင်ကုန်းများကြားသို့ မြင်းကိုဖြည်းဖြည်း
တက်လာခဲ့သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူ့ရှေ့တည့်တည့်မှ ရေတံခွန်ကူနေသမျှကို

www.burmeseclassic.com

ခပ်သဲ့သဲ့ကြားရသည်။ ရေသည်သည် သူ၏ပင်ပန်းနွမ်းနယ်အားငယ်နေသော ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို အားသစ်တစ်ဖန် ပြန်လောင်းပေးနေသည့်နယ် ရှိလှချေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် တွန့်ဆုတ်မနေတော့ပဲ သစ်ပင်ကြီးများကြားမှပြတ်၍ ရေတံခွန်ဆီသို့ တက်သွားရာ လမ်းကျဉ်းအတိုင်း သူ့မြင်းကိုစီး၍ တက်လာခဲ့လေ၏။

'ဟိုဟာ တိုက်ဝါဖြစ်နိုင်တယ်' ဟု မင်းသားတာနာကာက သူ့မြင်းနေရသည့် သေးသွယ်သွယ် ရုပ်ပုံလွှာကို လှမ်းကြည့်ပြီးပြောသည်။ မြင်းများတင်ထားသည့် မြို့ပေါ်မှ ရုပ်လွှာသည် သစ်ပင်များကြားသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ 'တို့ လူများ နေတဲ့ လုပ်ငန်းဟာ မကြာခင်ပြီးသွားနိုင်တယ်'

စောစောပိုင်း မိနစ်အနည်းငယ်ခန့်က တာနာကာကသည် သူ့မြင်းအား ဂိုတာရိုနှင့် ကျန်အစောင့်နှစ်ယောက်ဘေးမှ ကပ်၍စီးကာ တောင်ကြားလွင်ပြင်ထက်ရှိ မြေလိမ်မြေကောက်လမ်းအတိုင်း လိုက်လာခဲ့သည်။ အမြောက်ဆွဲလှည်းများကိုသာမက လက်နက်များနှင့် ရိက္ခာများတင်ထားသည့် လှည်းများကိုပါ အမှောင်ထုအတွင်းမှ ဖြတ်ဝင်သွားနေသည်ကို မြင်နေရ၏။ ယင်းတို့အထဲတွင် ပစ္စည်းများကို ဝါးထမ်းပိုးများဖြင့်ထမ်းကာ အပြေးအလွှား သွားနေကြသည့် အလုပ်သမားပေါ်တာများ ပါဝင်လျက်ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်နေရလေသည်။

သို့သော်လည်း တာနာကာကသည် ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ယင်းလုပ်ရှားမှုများကို သတိမထားနိုင်။ သူသည် စပါးခင်းများ၏ အပေါ်ဘက် ပေပေါင်းရာနှင့်ချီ၍ ရှိနေသော နေရာမှ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် မြင်နေရသည့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သေးသေးသွယ်သွယ် နှင့်ရုပ်လွှာကိုသာ အာရုံစူးစိုက်လျက်ရှိလေသည်။

သူ့မြင်နေရသော မြင်းပေါ်မှရုပ်လွှာသည် သူ့ဘက်သို့ ရွေ့လျားလာနေသည်ဖြစ်ရာ သူ့အနေဖြင့် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပင် ကြည့်နေမိ၏။ သူသည် သူ့မြင်နေရသည့် အရာကို သူ့အစောင့်များအား မပြော ...။ သူ့မြင်နေရသော မြင်းနှင့် မြင်းရှင်သည် နောက်ဆုံးတွင် သစ်ပင်များကြားသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

'ဟိုလူသွားလမ်းဟာ ကျွန်တော်တို့ အရောက်နေတဲ့ လမ်းမကြီးနဲ့ ဆက်နေတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ ဟိုတောင်ဘက်ကို ပိုနီးနေတော့ ဒီဘက်နဲ့ အလှမ်းဝေးသွားတယ် ... အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ဂိုတာရိုကပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ လမ်းဆုံကိုရောက်အောင် အမြန်ဆုံးစီးသွားကြပြီး အပေါ်ထိပ်ကနေစောင့်ရန် ကောင်းမလားမသိဘူး'

'အင်း ... လုပ်နိုင်တာပဲ' ဟု တာနာကာက တွေးတွေးဆဆပြောသည်။

'ငါထင်တယ်။ သစ်ပင်တွေကြားမှာ ဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်း မြင်မိသလိုပဲ၊ ယာခြံတစ်ခြံ နှစ်ခြံတောင်ရှိတယ် ထင်တယ်'

ဂိုတာရိုသည် တာနာကာကလက်ညှိုးထိုးပြရာဆီသို့ လိုက်ကြည့်သည်။ ထိုအခါ များကျောင်း၏ ကွေ့ကွေ့ ကောက်ကောက် တံစက်မြိတ်များကို လရောင်ဖြင့် အပိုအပြင်မြင်နေရ၏။ ထိုပြင်လည်း သက်ငယ်ရိုးယာခြံ အဆောက်အဦများကိုပါ သစ်ပင်များကြား၌ ရှိနေသည်။

'ဟိုအစောင့်နှစ်ယောက်ကို လမ်းထိပ်မှာ အစောင့်ချထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်က သစ်ပင်ထဲဝင်ရှာရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်' ဟု ဂိုတာရိုက အကြံပြုသည်။

'ကျွန်တော့်အမှားကို ပြုပြင်ချင်လို့ပါ အို ကာမိ-ဆန်' တာနာကာက ချက်ခြင်းအဖြေပြန်မပေးပဲ တောင်ကြားထဲကိုသာ ငုံ့ကြည့်နေသည်။ 'သေချာပေါက်ဖြစ်သွားဖို့အတွက် တစ်ဦးက တောင်နံရံအတိုင်း အောက်ဖက်ကို ဝင်သွားဖို့လိုတယ်။ ပြီးတော့ လူသွားလမ်းအတိုင်း သစ်ပင်တွေကြားက ဖြတ်သွားရမယ်။ ဒါဆိုရင် သူ့ကိုနေရာခံလို့ ရနိုင်စရာရှိတယ်'

'ဟုတ်တယ် ... အရှင်ပြောတာမှန်တယ် ... အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ဂိုတာရိုက ပြန်ပြောသည်။

'နောက်ဆုံးတာဝန်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ယူရင်လည်းရတယ်' ဟု တာနာကာက ပြောသည်။ 'ဂိုတာရို မင်းက မင်းလူနှစ်ယောက်နဲ့ လူသွားလမ်းဆုံကိုသွား။ လမ်းထိပ်မှာကိုင်ရင် သူတို့ကို အစောင့်ချထားခဲ့။ မင်းကတောင်ကြားထဲ ဆင်းရှာ၊ သူ့ကိုတွေ့တွေ့မိတော့ ကိစ္စပြီးရင် လူသွားလမ်းနဲ့ လမ်းမကြီးဆုံတဲ့ နေရာမှာ တိုပြန်ပြီး တောကြမ်းမယ်'

ဂိုတာရိုနှင့် ဆာမူရိုင်းနှစ်ဦးသည် သူတို့မြင်းများကို လှည့်ကာ ထောင်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုခဏမှာပင် သူတို့၏ နားများဆီသို့ မြင်းရွာသံများနှင့် အော်ဟစ်သံများရောက်လာသည်။ သူတို့ကြားနေကြရသည်မှာ 'ဘန်နီကု၊ ဘန်နီကု' ဟု အော်ဟစ်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ အရိုင်းအစိုင်းခါးပြတွေဟု အော်နေကြခြင်းပေတည်း။ အော်သံများမှာ ထပ်တလဲလဲပေါ်လာနေပြီဖြစ်၍ တာနာကာကသည် လက်တစ်ဖက်ကို မျှောက်၍ လမ်းဘေးတစ်နေရာသို့ ဖဲ့ဆင်းပြီး ပုန်းနေရန် အရိပ်အခြည်ပြသည်။

အော်သံများသည် ပို၍ကျယ်လာပြီး နောက်တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သူတို့ဘက်သို့ နီးကပ်လာနေသော လက်နက်ကိုင် မြင်းသမားတစ်စုကို မြင်ကြရသည်။ ထိုလူစုသည် ပေါ်တာများ၊ မြင်းလှည်းများနှင့် အမြောက်ဆွဲလှည်းများကြားမှ မြင်းများကို နှိမ့်ငိုင်း၍ လာနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အော်ဟစ်နေရုံမျှမက လှည်းသမားများနှင့် ပေါ်တာများအား အော်ဟစ်ပြီး မေးနေကြသည်။ ရှေ့ဆုံးမှလူစုသည် တာနာကာကနှင့် သူ၏ ရွှေရောင်ဝင်းနေသော 'ကာရိုကလင်းအုပ်စုတံဆိပ်' ကိုမြင်လိုက်ရသည့်အထိ အော်လှမ်း၏။ မြင်းစက်များကိုသပ်၍ ဦးညွတ်ပြီး အရိုအသေပေးကြလေသည်။

ရိုသေစွာနဲ့ ကျွန်တော့်ကို မေးခွင့်ပြုပါ အို ကာမိ-ဆန်၊ မြောက်ဘက်ကိုသွား။ မသင်္ကာစရာ မြင်းစီးသမားတွေ မြင်လိုက်မိပါသလား ဟု ခေါင်းဆောင်လုပ်သူ။ မေးသည်။

မင်းတို့ ဘာကိုလိုက်ရှာနေကြတာလဲ ဟု တာနာကက အေးအေးဆေးဆေး ပြန်မေးသည်။

ဘန်ဇိုက တစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေကြတာပါ။ လူရိုင်းခါးပြတစ်ယောက်ပါ။ အနည်းဆုံးနှစ်ယောက်ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျာ

တာနာကကုမျက်လုံးအစုံသည် ပြူးသွားသည်။ သို့တစေလည်း ကြားလိုပါ ရသော သတင်းအတွက် နောက်ထပ်အုံ့ကြည့်သည့် လက္ခဏာကို မပြောတော့ချေ။ '။ တော့ဖြင့် ဒီလမ်းဖေပါမှာ ဘန်ဇိုက တစ်ယောက်မှ မမြင်မိဘူး။ အဲဒီအကြောင်း။ ထပ်ရှင်းစမ်းပါဦး'

ကျွန်တော်တို့ကတော့ အဲဒီကောင်ဟာ ပင်လယ်အော်ထဲမှာ ရပ်ထား။ သင်္ဘောနက်တွေပေါ်က ဆင်းလာတယ်လို့ ထင်ပါတယ် ..အို ကာမိ-ဆန်' ။ ခေါင်းဆောင်က ပြောသည်။ ' ကမ်းခြေဘက်က စံတပ်တစ်ခုထဲဝင်ပြီး စုံစမ်းလာတာ တွေ့ရတယ်။ သူက မိုနိုးသမားတစ်ယောက်ရဲ့ လက်နက်ကို ခါးနဲ့ခုတ်ပစ်ခဲ့ရုံမက။ သူ့အဖော်နဲ့အတူ မြင်းတွေခိုးသွားတယ်'

သူတို့ မြင်းအတွဲတူ စီးလာကြသလား'

ဟုတ်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်၊ နှစ်ယောက်စလုံး မြင်းတွေကို တအားဒုန်းစိုပါ သွားကြတာပါ ဟု ခေါင်းဆောင်က ထပ်ရှင်းပြသည်။ ' အဲဒီပုံမျိုးနဲ့လူကို တစ်ယောက် တလေမှ မမြင်လိုက်ဖူးလား'

မမြင်လိုက်ဘူး ဟုပြောကာ တာနာကက ခေါင်းခါသည်။ 'အဲဒီရုပ်မျိုးနဲ့လူ တစ်ယောက်မှ မြတ်သွားတာ မမြင်လိုက်ရဘူး'

အတော်ထူးဆန်းတာပဲ ဟု ခေါင်းဆောင်က သူ့လူများနှင့် အပြန်အလှန်ကြား ပြီး ပြန်ပြောသည်။ ' နောက်ဘက်မှာ ဆုံမိခဲ့တဲ့ လူတွေကို မေးလာတာ။ သူတို့ကတော့ အဲဒီလူတွေ ဒီလမ်းအတိုင်း သွားကြတာ မြင်ကြတယ်လို့ ...'

တာနာကက တောအုပ်များ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် တောင်ထိပ်များဆီ မော့ကြား သည်။ 'သူတို့ သစ်တောထဲ ဝင်ချင်ဝင်သွားမှာပေါ့ ...။ ပုန်းနေရင် လွတ်နိုင်တယ် မဟုတ်လား'

ခေါင်းဆောင်က ခေါင်းညှိတ်သည်။ 'ဟုတ်ပါတယ် ...။ အဲဒါ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် လူတစ်ချို့ကို ပြန်လွှတ်ပြီး နောက်ဆုံးမြင်ခဲ့ရတဲ့ နေရာတွေမှာ ရှာခိုင်'

ကျွန်းမြစ်မယ်'

သူသည် ပြောပြောဆိုဆို သူ့လူများထံ ပြန်သွားပြီး နှစ်စုခွဲလိုက်သည်။ လူ ကစ်ပက်ပါသောတစ်စုကို သူတို့လာလမ်းဘက်သို့ ပြန်လွှတ်၍ ကျန်တစ်စုကို မြောက် ဘက်သို့စေလွှတ်သည်။ ခေါင်းဆောင်သည် တာနာကကဘက်လှည့်ကာ ဦးခေါင်း ပိုက်တံ၍ နောက်တစ်ကြိမ် အရှိအသေပေးသည်။

ကျွန်တော် အရှင်ကိုသိပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်၊ အခုလို ဘာများတဲ့ များမတ်အနွယ်ဝင် တစ်ဦးဆီက အကူအညီရတာဟာ ကျွန်တော်တို့အဖို့ ပျော်သိကွာသိပ်ကြီးပါတယ်'

တာနာကက လက်ပြသည်။ ' မင်းရှာနေတဲ့ လူကိုတွေ့ပါစေလို့ ငါ ဆုတောင်း ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းမသွားခင် ငါတစ်စုမေးချင်တယ်။ မင်းတို့ကိုပေးထားတဲ့ အမိန့် ပယ်ဖျက် ဘာတဲ့လဲ'

စံတပ်ရဲ့ တပ်ရင်းများပေးလိုက်တဲ့ အမိန့်ကတော့ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်တွေနဲ့ ကျယ်ထဲက အရပ်သားအားလုံးကို အန္တရာယ်များတဲ့ ဘန်ဇိုက အကြောင်း သိထား မှားယွင်းပြောပြထားရမယ် ...တဲ့။ သူ့ကို အသေရရ အရှင်ရရ ဖမ်းမိဖို့အတွက် ကျွန်တို့ကိုမဆို သုံးရမယ် ...တဲ့'

အကောင်းဆုံးကတော့ ဘန်ဇိုက ကို အရှင်ဖမ်းမိအောင် ကြိုးစားဖို့ပဲ ဟု တာနာကက ပြောသည်။ ' ဘာကုမူကတော့ သွေးမြေမကျအောင် ရှောင်ချင်နေတယ်။ ပါပါကို မင်းသိလိမ့်မယ်လို့ ငါထင်တယ်။ တို့အနေနဲ့ အရှင်မိထားတဲ့ စစ်သူပုန်းတွေ ကို သတင်းတွေအများကြီး ရနိုင်တယ်'

သူ့ရှေ့မှ လူသည်မြင်းပေါ်မှနေ၍ တာနာကကအား ဦးညှိတ်ပြီး အရှိအသေပေး ပါသည်။ 'အရှင်ပြောတဲ့စကားကို ကျွန်တော်မှတ်ထားပါတယ်။ အို ကာမိ-ဆန်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တို့က ဟာ အလွန်ကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးသမား တစ်ယောက် ပါပါရတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဖမ်းတဲ့အခါ သူကအပြင်းအထန် ခုခံရင် ပုဖွားမြေမကျလိုကတော့ မပြစ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်တာပဲ'

သူသည် လက်တစ်ဖက်မြောက်၍ အလေးပြုလိုက်ပြီး သူ့မြင်းကို ပြန်လှည့်ကာ ပါပါပအတိုင်း တောင်ဘက်ဆီသို့ ဒုန်းစိုင်းသည်။ တာနာကကသည် ထိုမြင်းသမား ပါပါပထံမှ ပျောက်သွားချိန်အထိ စောင့်ကြည့်နေပြီးနောက် သူ့အစောင့်များဘက်သို့ ပြုလုပ်လိုက်သည်။

တို့လုပ်ထားတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်လုပ်ကြ။ ဒါပေမဲ့ ဘန်ဇိုက ကိုလည်းကောင်း ပါပါပထံမှ ကြည့်ကြ။

ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာကြသည့်အခါ တာနာကားသည် သူ့မြင်းကို နက်ရှိုင်း၊ မတ်စောက်သော ချောက်ကမ်းပါးအစွန်းဆီသို့ နှင်သည်။ ပထမတော့ မြင်းသည် အစွန်း၌ ရပ်လိုပုံမရှိ။ ကြောက်စိတ်ဖြင့် ဆုတ်ကန် ဆုတ်ကန် လုပ်နေသေးသည်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံးကျတော့ သစ်ပင်များကြားမှဖြတ်၍ မတ်စောက်စောက် လမ်းအတိုင်းဆင်းသွားသည်။ အောက်ဖက်ပေါင်းများစွာ ကွာဝေးသည့် နေရာရှိ လူသွားလမ်းဆီသို့ ဦးတည်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းသည် စောစောက မတ်ဆူမူရာ တိုက်ဝါအား သူ့မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် လမ်းပေတည်း...။

1

တိုက်ဝါသည် မတ်စောက်သော တောင်ခါးပန်းကို မြင်းစီး၍ တက်သွားလျက် ရှိ၏။ မကြာခဏ ပေါ်ပေါ်လာတတ်သည့် သစ်ပင်ကြီး သစ်ပင်ကြားမှနေ၍ ကြည့်လိုက် သည့်အခါတိုင်း အောက်ဖက်ကျောက်သား မျက်နှာပြင်ထက်သို့ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် အဆက်မပြတ် စီးကျနေသော ရေတံခွန်မွှေးမွှေးကို မြင်နေရသည်။ လင်းလက်နေသော လရောင်အောက်တွင် ရေတံခွန်ဆီမှ ကျလာနေသည့် ရေမြှုပ်များသည် မွှေးမွှေးလှုပ် နေသည်။ တိုက်ဝါ၏စိတ်သည် ရေတံခွန်ကို မြင်လိုက်တိုင်း အေးမြကြည်လင်ခြင်းကို ရရှိခံစားနေရလေ၏။

အမှန်တော့ ရေတံခွန်သည် သူနှင့်အလှမ်းဝေးနေဆဲ...။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ် ထဲတွင် ရေတံခွန်မှ ရေများသည် သူ့အပေါ် တဖွားဖွားကျနေသည်ဟုထင်သည်။ ပင်ပန်း၊ နှမ်းနယ်လျက်ရှိသော သူ့မြင်းသည်ပင်လျှင် ရေနံ့ကိုရကာ ရေနံ့နီးကပ်နေသည်ကို သတိထားမိနေဟန်တူလေ၏။ မြင်းသည် စောစောကလို မဟုတ်တော့ပဲ သွက်လက် တက်ကြွစွာဖြင့် တောင်ဆင်းအတိုင်း ဆက်သွားလျက်ရှိလေသည်။

ရေတံခွန်သည် တိုက်ဝါ၏ မြင်ကွင်းထဲ ဝင်လာသည်။ ရေများသည် ဒလဟော ထိုးစီးကျကာ ချောမွေ့သော ကျောက်သားပြင်ပေါ်တွင် ရေကန်လေးတစ်ကန် ဖန်တီး တည်ဆောက်ပေးထားသည်။ ဘေးတစ်ဖက်တွင် လူအများခြေဖြင့် နင်း၍လျှောက်သွား နိုင်သော ကျောက်တုံးများသည် အစီအရံတည်ရှိကာ ရေတံခွန်ဆီသို့သွားရာ လူသွား လမ်းကလေး ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ ပိုင်းရံနေသော ကျောက်တုံးများသည် ရေကန်ကို အနား သတ်ပေးထားသော်လည်း တစ်ဖက်သော ထွက်ပေါက်မှရေသည် အောက်ဖက်သို့ ညင်သာစွာ စီးဆင်းခြင်းဖြင့် စမ်းချောင်းငယ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ပေးထားသည်။ တိုက်ဝါသည် သူ့မြင်းအား ရေတိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် သူ့မြင်းအား ရေတံခွန် နှင့် ကိုက်နှစ်ဆယ် သုံးဆယ်ခန့်အကွာရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်၌ ချည်ထားလိုက်သည်။

တိုက်ဝါသည် ရေတံခွန်ဆီပြန်သွားကာ တစ်နေရာမှ ရပ်၍ကြည့်နေသည်။ သူ့ ပါတ်သည် ချီတုံချတုံ ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ရေကန်ငယ်အား ပိုင်းရံနေသော သစ်ပင်များဆီ သို့တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။ သူသည် သူ့ခေါင်းပေါ်မှ ဝါးမောက်ကြီး၊ သူ့ခြေထောက်မှ လွှာချင်းဖိနပ်၊ အပြာရောင် ဝောင်းဘီနှင့်မျှင်ကြမ်းရုပ်အင်္ကျီတို့ကို ချွတ်၍ မန်းမဝေးရုံ ကျောက်တုံးများပေါ် စုပုံ ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့ဆံပင်မှ ဆံညပ်များကိုဖြုတ်ချကာ ရှည်လျားသော ဖံပင်ကို ကျောပေါ်သို့ ဖုံးလွှားချလိုက်သည်။

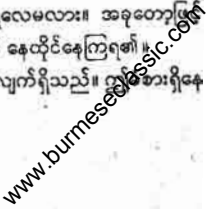
တိုက်ဝါသည် ကျောက်တုံးတစ်တုံးမှတစ်တုံးသို့ ကူး၍ ရေကန်ထဲဆင်းသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကန်ကိုဖြတ်၍ ရေတံခွန်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ရေတံခွန်အောက် ဝရက်၍ ရေနံ့ငံထိတွေ့လိုက်သည့်အခါ အေးလှန်းလှသဖြင့် အသက်ရှုပ် ချင်တော့ ပလိုဖြစ်သွားသည်။ သူ့နှုတ်မှလည်း သာယာမှုကို အခြေခံသော အာမေဍိတ်သံ တစ်သံ ထွက်သွားသည်။ သူသည် ဦးခေါင်းကိုလှန်၍ မျက်လုံးများကို စုံမှိုက်ကာ အဆက် မပြတ်ကျလာနေသော ရေ၏ပိုက်ထွေးမှုကို ရယူသည်။

တိုက်ဝါ၏ နားများသည် သူ့အပေါ်ကျဆင်းနေသည့် ရေသံများမှတစ်ပါး အခြား ဘာသံမှ မကြားရ။ အလှမ်းအတော်ဝေးသော နေရာများမှ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည့် လှည်းသံများ၊ မြင်းခွာသံများနှင့် လူသံများသည် သူ့ဆီသို့ ရောက်မလာ။ နောက်ထပ် အဆက်မပြတ်လာနေကြသော လူများနှင့် မြင်းများသည်လည်း သူ့မကြား မမြင် မသိပဲ ပုင့်လွင်ပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်သွားခဲ့ကြပြီ။

တိုက်ဝါသည် သူ့လက်မောင်းများနှင့် ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်း၌ တင်နေကြသော ဖန်နှင့်တူလှသည့် ရေသီးရေစက်ကလေးများကို ကြည့်နေမိသည်။ သူ့စိတ်အာရုံသည် 'ရွှေပေစိလိယံရေရှားရိပ်သာ' ကို ထင်ယောင်မြင်ယောင်လာသည်။ ထိုစဉ်က သူ ရေချိုး နေခိုက် ယီဒိုမြို့အတွင်း လမ်းများပေါ်မှ သောသောရုတ်ရုတ် အသံများကို သူ ပြန်၍ ကြားယောင်လာသည်။

ထိုအဖြစ်နှင့် သူ့ကြည့်ခဲ့ရသည်မှာ လှန်ခဲ့သော နှစ်ဆယ့်လေးနာရီကျော်ကျော်က ဖြစ်သည်။ ထိုအဖြစ်နှင့်ကြုံရခြင်းနောက် ဖြစ်ရပ်များသည် များစွာပေါ်ပေါက်လာ ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ သူ့ဝတ်စုံနှင့်သန့်စင်ပေါင်းများစွာသော အခြားသူများ၏ ဘဝများ သည် ယီဒိုပင်လယ်အော်အတွင်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာပြီး ကျောက်ချရုပ်နားနေကြသည့် သင်္ဘောနက်များကြောင့် ကသောင်းကနင်းတွေ ဖြစ်ရလေမလား။ အခုကျောပြန် နေရာတိုင်းမှလူများသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုများဖြင့် နေထိုင်နေကြရ၏။

သူ့စိတ်ထဲတွင် မသက်မသာဖြစ်မှုသည် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။ ကြုံရသောအခါ

သည့်ကြားမှပင် သူစိတ်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် အပြောင်းအလဲ
ကို လိုလားကြိုဆိုလျက်ရှိ၏။ ရွှေပေဇီလီယံကျေးဇူးတင်သည့် ညပေါင်းများစွာ စိတ်မပါ
ကိုယ်မပါ နေခဲ့ရခြင်းများနှင့် ငြီးငွေ့ခြင်းများကို သတိရနေမိသည်။
သူ့အနေဖြင့် စိတ်ပါသည် ဖြစ်အေး၊ မပါသည် ဖြစ်စေ စိတ်ဝင်သော လော့ဂျီကာ
လူချမ်းသာများ၊ ကိုယ်ခန္ဓာဝပ်ပြီဖြစ်အံ့အသက်ကြီးရယ်အိုများအား ဖျော်ဖြေရ၏။ သူ့
အနေဖြင့် ဖျော်ဖြေနေရပေမည်လည်း စိတ်ထဲမှာကတော့ တိတ်တဆိတ်ကြိုက်၍ ပိုကြွ
နေခဲ့ရ၏။ ကံမကောင်းလွန်းလှသည့် သူ့ဘဝအကြောင်းတွေးကာ စိတ်၏ ချမ်းမြေ့ခြင်း
ကိုမရရှိခဲ့ချေ။
အခုအချိန်မှာတော့ဖြင့် ဘာတွေပဲဖြစ်လာ... ဖြစ်လာ အရင်ကလို အခြေအနေမျိုး
ကိုတော့ ပြန်ရောက်လိမ့်မည်မထင်။ ရေတံခွန်အောက် ရောက်နေသည့် တိုက်ဝါသည်
သူ့ဘဝကို အရင်ကထက်ပို၍ လွတ်လပ်မှုရှိသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆလျက်ရှိသည်။ သူ
ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အခုအချိန်သည် အလွတ်လပ်ဆုံးအချိန်ဟု သူထင်နေမိသည်။
ထို့ကြောင့်လည်း အခုလောလောဆယ် သူ၏ စိတ်ခံစားမှုသည် စိတ်ချမ်းသာမှာက
ကိုသာ ဦးတည်လျက်ရှိလေသည်။

ပြန်တော်တို့လမ်းအတိုင်း မသွားတော့ဘူး။ ဟိုဘက်က သွား
(၁၇)
ပြန်တော်တို့လမ်းအတိုင်း မသွားတော့ဘူး။ ဟိုဘက်က သွား
ရောက်တံအိဒ်သည် သူ့မြင်း၏ အရှိန်ကိုသိပြီး အမောတကော လှမ်းပြော
ပျက်။ သူမြင်းမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေစိုရွှါလျက်ရှိ၏။ သူသည် မြင်းကို ခပ်နေးနေး
ကမာ လမ်းနှင့်ကိုက်အနည်းငယ်ကွာသည့် သစ်ပင်ထူထပ်သော တောအုပ်ဆီသို့
ကွဲလွဲလာခဲ့သည်။ ဆင်တာရီသည် သူ့နောက် ကိုက်အနည်းငယ်ခန့်အကွာမှ လိုက်
လာသည်။ အဲဒီနေရာမှာ ဆင်တာရီသည် သူ့မြင်းကို လှည့်ကာ လှည့်ကာ
စိစစ်အနည်းငယ်မျှအကြာတွင် သူတို့သည် လရောင် မထိုးမောက်နိုင်သည့်
ပင်ပင်အလွန်ထူထပ်သော တောအုပ်တွင်းသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့အား
ပူပူတက် လမ်းဆီမှ မမြင်သာသည့် အတွင်းဘက်ပိုင်းရောက်လာသည့်အခါ အိဒ်
သူမြင်းကို ရပ်လိုက်သည်။
ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာ ခဏနားကြစမ်းဟု အိဒ်က တိုးတိုးသာသာ ပြောသည်။
တကယ်လို ကျွန်တော်တို့နောက်က လူတွေလိုက်လာနေသေးတယ်ဆိုရင်လည်း
ကမာနှင့် ကျွန်တော်တို့ ကြားနိုင်စရာရှိတယ်။
နုစဉ်းသား နားစွင့်ကြသည်။ မြင်းစွာသံ၊ လူသံ၊ ဘာသံမှ မကြားရ၊ သူတို့ကြား
မှုလှည့် အသံဟူ၍ တစ်သံသာ ရှိသည်။ ယင်းမှာ အတော်ဝေးဝေးမှ လာနေသည့်
ယုံ့လှင့် ရေတံခွန်ကွာသံများ။ ထူထပ်သော ကောအုပ်၏ တိတ်ဆိတ်မှုကို မှီကံထွင်း
မှုလှည့် အသံများဖြစ်သည်။ တစ်စုံနစ်ခန့် နားစွင့်အပြီးတွင် အိဒ်သည် ဆင်တာရီပုခုံး
ပုံပေါ်ပုတ်လိုက်သည်။
ခင်ဗျား မြင်းစီးကောင်းပဲ ဆင်တာရီဟု အိဒ်က ဂုဏ်နာသာသဖြင့် ပြောသွားစေ၏။

'ကျွန်တော်တို့နောက်က လိုက်လာတဲ့လူတွေကို အပြတ်ဖြတ်ပစ်နိုင်ခဲ့တယ်' ဆင်တာရိုက ခေါင်းညိတ်သလို... 'ဟုတ်တယ်... မာစတာ၊ ဒါပေမယ့် အရပ်မို့ လူရိုင်းတစ်ယောက် ကမ်းပေါ်ရောက်နေပြီဆိုတဲ့သတင်းက နေရာအနှံ့ ရောက်သူ၊ တောမှာသေချာတယ်။ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်က လူတွေအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို သတိထားပြီး ကြည့်နေတော့မှာ သေချာတယ်'

'မပူပါနဲ့...။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ထက် ရှေ့တစ်လှမ်းသာအောင်၊ နေသွားရ၊ ရမှာပါ...။ ကျွန်တော်တို့ ရေတံခွန်ဘက်သွားကြမယ်...။ လူရော မြင်းပါ ရေငတ်ကုန်ပြီ သူတို့သည် နားများကို စွင့်၍ ရေသံလာရာဆီသို့ သစ်ပင်များကြားမှ ဖြတ်သွားကြသည်။ ရေသံသည် ပို၍ကျယ်လောင်လာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် မရတံခွန်နီးဆင်းလျက်ရှိသော ကုန်းမြင့်ကို မြင်ကြရ၏။ အိဒင်သည် သူ့မြင်းဇက်ကြီးကို အသာဆွဲကာ ရေတံခွန်၏အလှတွင် ငေးမောနေသည်။

လသည် ကောင်းကင်တွင် အမြင့်ပိုင်းသို့ ရောက်နေလေပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လရောင်၏ ပန်းဖျန်းလှမ်းခြံမှုကြောင့် အရာရာတိုင်းကို မြင်နေရ၏။ လရောင်ဆန်းသော သူသည် သာယာအေးမြလှပါတီဖြစ်...။ အိဒင်သည် ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသော တောင်ပေါ်မြေကွက်လပ်၏အလှသာဘဝအလှတွင် နစ်မြေ့လျက်ရှိလေသည်။

သူ့ရှင်ထံတွင် ရေကန်ထဲသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်လိုစိတ် ပြင်းပြလျက်ရှိသည်။ ဤအခိုက်မှာပင် ရေတံခွန်အောက်မှ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို မြင်ရသည်။ ပထမတော့ ဘာရယ်လို့ ခွဲခြားပြီး မသိ၊ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လူတစ်ယောက်၏ ပုံလွှာဖြစ်နေသည်ကို သိလာရ၏။

ပထမတော့ အလင်းရောင်၏လှည့်စားမှုကြောင့် သူ့မျက်လုံးများ အမြင်မှားနေခြင်းဟု ထင်မိသည်။ နောက်ကျတော့ ပခုံးထက်၌ ကျလျက်ရှိသော ဆံပင်များကို အဝီအပြင် ခွဲခြားပြီး သိလာရသည်။ ထို့နောက် အဝတ်မပါ ဗလာကျင်းလျက်ရှိသော ခန္ဓာပေါ်မှ ရှည်လျားလှပသောဆံပင်...။ ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်လာသည့်ဦးခေါင်း...။ ချစ်စရာကောင်းလှသည့် လှပသော မျက်နှာ...။ ထိုမျက်နှာသည် တစ်ဖွဲ့ဖွဲ့ကျဆင်း၊ ခနဲသော ရေများဆီသို့ မော့ထားသည်။ လရောင်သည် သူ့ရှင်သားနှင့် သေးသွယ်သော သက်မောင်းများပေါ် ပက်ဖျန်းထားသည်။ နောက်ဆုံးကျတော့ သဲသဲကွဲကွဲ မြင်လာရ၏။ သူ့အမြင် မလှည့်စားနိုင်...။ ဝတ်လစ်စားလစ်နှင့် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်...။

'သိပ်ကိုချစ်စရာကောင်းတယ်' ဟု အိဒင်က ရေရွတ်သည်။ သူ့နောက်မှလိုက်လာသော ဆင်တာရိုသည် သူ့ဘေးနားသို့ ရောက်လာသည်။ 'စောစောကတော့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် စိတ်ကူးယဉ်နေမိပြီလို့ ထင်တယ်။ အခုကျတော့ ဒဏ္ဍာရီ

ပြင်ထဲက ဂျပန်ရေနတ်သမီးလေးကို မြင်နေရတာပါလို့ တွေးမိတယ်' သူသည် စကားကိုဆက်မပြောသေးဘဲ ရပ်ထားသည်။ ဆင်တာရို၏ မျက်နှာကို မှုမ်းသည့်အနေဖြင့် ကြည့်နေသည်။ 'ခင်ဗျား ဘယ်လိုထင်သလဲ... ဆင်တာရို၊ သူ ဘယ်သူလဲ...။ ဘာပြုလို့ အခုလိုညဉ့်နက်သန်းခေါင် အချိန်ကြီးမှာ ဒီနေရာကို တစ်ယောက်ထဲ ရောက်နေရတာလဲ'

ဆင်တာရိုသည် ရေတံခွန်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်သည်။ 'ဒီဟာက ဘာမှ ထူးခြားတဲ့ အဖြစ်မဟုတ်ပါဘူး... မာစတာ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ကိုယ်တုံးလုံး မရှိတာ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ မြို့ကြီးပြကြီးတွေနဲ့ ရွာတွေမှာ များသုံး ရေချိုးခန်းတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ မာစတာတို့ဆီမှာလို ကိုယ်တုံးလုံး မရှိတာဟာ ရက်စရာအလုပ်တစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး'

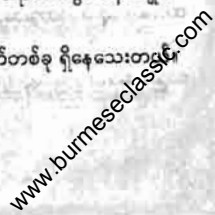
သူသည် စကားကို ဆက်မပြောဘဲ ရပ်သွားသည်။ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များ၏ခြေရင်း သစ်ပင်တစ်ပင်၌ ချည်ထားသော မြင်းဆီ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ 'မာစတာ မြင်တယ်မဟုတ်လား...။ အဲဒီမြင်းဟာ သူ့မြင်းပဲ၊ သူ ဒီအနီးအနားမှာ မတော့ဖြစ်ရဲဖြစ်မယ်။ ညကျမှ ဒီနေရာကို လာ... လာပြီး ရေချိုးတာ ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်ပယ်။ သဘာဝရဲ့ တိတ်ဆိတ်မှုထဲမှာ အေးမြတဲ့ရေကို ချိုးရတာဟာ သူ အနစ်သက်တဲ့အရာတစ်ခု ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်။ အတိအကျတော့ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။ ပေမဲ့ သူ့သိပ်လှတယ်လို့ ပြောလိုက်တဲ့ မာစတာစကားကတော့ မှန်ပါတယ်'

'ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို စကားပြောလို့ရမလား' ဟု အိဒင်က ရေကန်ဆီသို့ တစ်မျက်လှမ်းကြည့်ပြီး မေးသည်။ 'သူနဲ့တူတဲ့ သူလိုပဲ ရေကန်ထဲ ရေဆင်းချိုးလိုတာ ရမလား'

ဆင်တာရို ခေါင်းခါသည်။ 'ရေဆင်းမချိုးတာ အကောင်းဆုံးပါ... မာစတာ၊ များမှာနေတာကိုက အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့အဖို့ အသက်တောင် ပေးချင်...။ နေရာမှာ'

အိဒင်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ ရေတံခွန်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်သည်။ ကိုယ်လုံးတီး မိန်းမပျိုသည် ရေတံခွန်အောက်မှ ထွက်လာပြီး ရေကန်ဆီသို့ လျှောက်လာသည်။ သူသည် ခေါင်းကိုယမ်း၍ ဆံပင်များကို ခါသည်။ ဆံပင်များသည် မျက်နှာတွင် မှုတ်ကော ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဝဲယုံနေကြသည်။ လရောင်ထဲတွင် မိန်းမပျို၏ မျက်နှာသည် ရွှေရောင်ဝင်းနေသည်။

'မာစတာ...။ ကျွန်တော်တို့ သတိထားရမယ့် နောက်တစ်ခု ရှိနေသေးတယ်။ ကျားကိုယုံကြည့်'

ဆင်တာရီသည် သူ့လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အိမ်ခင်းကို အသာဆွဲပြီး သစ်ပင်ပေါ်
 ချည်ထားသည့် မြင်းဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ကျောက်တုံးကြီးများအောက်ရှိ အပူ
 များထဲတွင် ရှိနေသူမှာ ဟာနာကာ၏ အစောင့်အကြီးအကဲ ဂိုတာရီ...။ သူ့သား၊
 သူ့မြင်းပေါ်မှ တိတ်တိတ်ကလေးဆင်းကာ ရေကန်ဘက်သို့ လျှောက်သွားနေ၏။
 ဝတ်လစ်စားလစ် တိုက်ဝါအား လှမ်းကြည့်နေသည်။ သူ့ကို တိုက်ဝါ မမြင်မှန်း သေး။
 သွားသည့်အခါ ဂိုတာရီသည် သူ့မြင်းကို တိုက်ဝါ၏ မြင်းနားညှိ ကပ်၍ချည်ထားလိုက်
 ပြီး သူ့ခါးမှခါးရည်ကို ဆွဲထုတ်ကာ ရေတံခွန်ဆီသို့ အသာကလေး လျှောက်သွား
 သည်။

သူက ဘာလုပ်မလို့လဲ ဟု အိမ်ခင်းက တိုးတိုးရေရွတ်သည်။ 'ကြည့်ရဟု
 ဟိုအမျိုးသမီးမှာ အန္တရာယ်များ ရှိနေမလား'
 'ဟုတ်တယ်၊ ရှိရင်ရှိနိုင်မယ်လို့ ထင်ရတယ်' ဟု ဆာမူရိုင်းခါးသမားအဖ
 မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေသော ဆင်တာရီက ပြန်ပြောသည်။ 'သူတို့နှစ်ယောက်
 ကြားမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပြဿနာရှိချင်ရန်မမှ'

အမျိုးသမီးသည် ရေကန်ဆီသို့ ကူးရာ နောက်ဆုံးကျောက်တုံးဆီသို့ ရောက်လာ
 သည်။ ထိုကျောက်တုံးပေါ်တွင် သူ့ရွတ်ပြီး ပုံထားခဲ့သည့် အဝတ်များ ရှိနေသလို
 မဟုတ်ပါလား...။ ထိုအခိုက်မှာပင် တိုက်ဝါသည် သံခမောက်ဆောင်းထားသလို
 ဂိုတာရီအား မြင်သွားသည်။ ဂိုတာရီသည် သူ့ခါးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ပြီး
 ကပ်လာနေခြင်း ဖြစ်သည်။

တိုက်ဝါသည် အလန့်တကြားဖြစ်ကာ စူးစူးဝါးဝါးအော်သည်။ ရေတံခွန်ဘဝါ
 သို့ပြေးသည်။ သို့သော်လည်း ဂိုတာရီက လက်မောင်းကို ဖမ်းဆွဲလိုက်သဖြင့် အပေါ်
 လိုက်ရ၏။ ဂိုတာရီသည် တိုက်ဝါအား ပွေ့ယူကာ သူ့ပခုံးပေါ်တွင်တင်၍ မြင်းပေါ်
 ကောင်ဆီသို့ သွားသည်။ တိုက်ဝါသည် ပခုံးထက်မှနေ၍ အော်ဟစ်ကာ ရုန်းကန်လှုပ်
 ရှိ၏။ သို့တစေလည်း သူ့စွန့်အားသည် ဂိုတာရီနှင့် ယှဉ်နိုင်စွမ်းမရှိ။

'မတ်တီကုခါဆိုင်' ဟု အိမ်ခင်းက အော်ပြောပြီး သူ့မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းသည်။
 အကြီးအကျယ် ဆွဲအားသင့်သွားသော ခါးကိုင်ဆာမူရိုင်းသည် ရေကန်ငယ်၏
 အစွန်း၌ရပ်ကာ ခါးကိုအသင့်ကိုင်၍ အမှောင်ထဲမှ ခုန်ထွက်လာသော လူနှင့်ဆီးမှ
 ရင်ဆိုင်သည်။ အိမ်ခင်းမှာ အခုအချိန်အထိ သူ့ခမောက်ကို မျက်နှာလှုံ့အောင် ဆောင့်
 ထားဆဲ။ သူ ဝတ်ထားသည့် အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် ကောက်ရိုးညှပ်ဖိနပ်များကြောင့်
 သူ့အား လယ်ကွင်းထဲမှ နိပုန်လယ်သမားတစ်ယောက်ဟုပင် ထင်မှတ်ရ၏။ သို့သော်
 လည်း အိမ်ခင်းကို မြင်လိုက်ရသည့်အခါ ဂိုတာရီ၏ မျက်နှာထားသည် ဝေခွဲ၍မရသည့်

။။။။လက္ခဏာကို ပြသည်။ သူ့ရှေ့၌ ရပ်လာသော အမေရိကန်သည် သူ့ခါးမှ ခါးရည်
 ။။။။။။ထုတ်ထားပြီးဖြစ်၏။

'ကာနီ ဂျီအို ဟာနာဆာ နတ်ခါတာရာ ကီရ-ဇီ' ဟူသော ဂျပန်ဘာသာ
 ။။။။။။သည် အိမ်ခင်းထဲမှ ထွက်လာသည်။ အိမ်ခင်းသည် သူ့လက်ထဲမှ ခါးကိုမြှောက်၍
 ။။။။။။ပျိုးတီးလာသည်။ 'သူ့ကို မလွှတ်ရင် မင်းသေမယ်' ဟု ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

'မင်းနဲ့မဆိုင်တဲ့ကိစ္စမှာ မင်း ဝင်ပါနီ' ဟု ဂိုတာရီက ရပ်နေသည့်နေရာမှ
 ။။။။။။ထုတ်ပဲ ပြန်ပြောသည်။ 'မင်းဝင်ပါရင် သေရမယ့်ကောင်ဟာ မင်းပဲဖြစ်ရမယ်'
 ။။။။။။ပီဒေသည် နောက်ထပ်သတိပေးစကား မပြောတော့ပဲ သူ့ခါးဖြင့် ဆာမူရိုင်း၏

။။။။။။တအားလှ၍ ခုတ်သည်။ ဂိုတာရီကလည်း သူ့ခါးကိုမြှောက်၍ အိမ်ခင်း၏
 ။။။။။။ကိုထွက်ကို ဆီးခံသည်။ ယင်းခုခံမှုကြောင့် အိမ်ခင်းသွားသည် ဂိုတာရီ၏ ပခုံးကို
 ။။။။။။ကာ သွေးထွက်လာသည်။ သို့သော်လည်း ဂိုတာရီ၏ လက်ထဲမှ ခါးသည်

။။။။။။ပျက်မသွား။ အပြင်းအထန် ဒေါသထွက်နေပြီဖြစ်သော ဂိုတာရီသည် တစ်ခွန်းမျှ
 ။။။။။။လိုက်ပြီး သူ့လက်တွင်းမှ တိုက်ဝါကို လွှတ်ပစ်လိုက်ပြီး အိမ်ခင်းဘက်သို့ လှည့်၍
 ။။။။။။ကည့်မတ်မတ် ရင်ဆိုင်သည်။

'အိုက်ကီအူဇာနီဟိုအိုးအိုက်ကီ (ကိုယ့်မြင်းဆီကိုပြေး)' ဟုအိမ်ခင်းက ရေကန်
 ။။။။။။ကြောက်လန့်တကြား ဝပ်နေသော ကိုယ်တုံးလုံးမိန်းမပျိုဘက်သို့ လှည့်ပြော
 ။။။။။။'ဆူရူအိုက်ကီ' (မြန်မြန်သွား)

။။။။။။ပီဒေသည် သူ့ရင်ဆိုင်နေရသည့် ဆာမူရိုင်းအား အမျိုးသမီးဆီမှ အာရုံပြောင်း
 ။။။။။။ရန် ရည်ရွယ်လုပ်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်၏။ သူသည် ဆာမူရိုင်း၏ မျက်နှာကိုလည်း
 ။။။။။။ပေး...။

'အမျိုးသမီးကို ကူညီပါ ဆင်တာရီ' ဟု သူက အော်ပြောသည်။
 'သူ့ကို ဝေးရာရောက်သွားအောင် ပို့ပေးပါ'

ဆာမူရိုင်းသည် တစ်ခွန်းမျှ တအားကုန် အော်လိုက်ပြီးသော် သူ၏ခါးကို
 ။။။။။။။ကန်ဘက်သို့ စနစ်တကျ ချိန်ရွယ်ပြီး ခုတ်ချလိုက်သည်။ ထိုခါးချက်သည်
 ။။။။။။။ရုန်း၏ ဦးခေါင်းကို ထက်ခြမ်းကွဲသွားစေရန် ရည်ရွယ်သည့် ခါးချက်ဖြစ်၏။

။။။။။။လည်း လိမ္မာပါးနပ်လွန်းလှသည့် အမေရိကန်သည် တစ်ဖက်သို့ လှည့်မြန်စွာ
 ။။။။။။။လိုက်ခြင်းအားဖြင့် လွတ်အောင်ရောင်သည်။
 ။။။။။။။ဂိုတာရီသည် သူ့အရှိန်ကို ပြန်၍တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းသိမ်းသည်။ ပါးစပ်
 ။။။။။။။ကပ်သားဖြင့် သူ့ရှေ့မှ အမေရိကန်ဆီသို့လှက် အသေအရေကြည့်သည်။ ဘေး
 ။။။။။။။ကပ်သို့ တိမ်းရှောင်သည်။ ခါးဖြင့် ဝါအားလှုံ့ခုတ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုခါး

သည် အိဒင်အားမထိ။ မင်းဟာ ဘန်စိုကုပ်' ဟု ဆာမုရိုင်းက အော်သည်။ မင်းဟာ လူရိုင်းပျော်သူလျှီပဲ' အိဒင်သည် တစ်ပတ်မျှ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ ဆာမုရိုင်းဂိုတာရိုသည် တိုက်၊ ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။ တိုက်ဝါသည် ရေကန်အားတွင် ဝပ်နေရာမှ ထရပ်လိုက်၊ တိုက်ပွဲကို ကြည့်သည်။ အိဒင်မျက်နှာကို မြင်လိုက်သည့်အခါ သူသည် အံ့အားသပ်လျက်ရှိ၏။ သူပါးစပ်ကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်ကာ တအံ့တသြခြစ်လျက်ရှိသည်။

'နင်ဟာ ဘန်စိုကူ နဲ့ မဟာမိတ်ဖြစ်နေတာပါလား' ဟု ဂိုတာရိုက အော်သည်။

'နင်က နိုင်ငံခြားသား သူလျှီကို ကူညီနေတာပဲ' မဟုတ်ဘူး .. မဟုတ်ဘူး' ဟု တိုက်ဝါက ခေါင်းတခါခါဖြင့် ငြင်းသည်။

'ကျွန်မ ဘန်စိုကူ ကို ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ဖူးခဲ့ဘူး။ အခုမှ မြင်ဖူးတာ' တိုက်ဝါသည် ကျောက်တုံးပေါ်မှ အဝတ်အစားများကိုယူ၍ ကပြောကရာပါသည်။ ဆင်တာရိုသည် သစ်ပင်များနောက်တွင် ဝင်ပုန်းနေရာမှ ထွက်လာပြီး တိုက်၊ အား အားပေးစကားပြောလျက်ရှိသည်။ ပြောနေရင်းမှပင် အိဒင်နှင့်ဂိုတာရိုတို့၏ တိုက်ပွဲကို သောကမကင်းသည် မျက်နှာထားဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသည်။

'သူ အမှန်အတိုင်းပြောနေတာ' ဟု အိဒင်က ဂျပန်ဘာသာဖြင့် အော်ပြောသည်။

'မင်း သူ့ကို မနောင့်ယုက်ပါနဲ့။ သူ့ဆန္ဒမရှိပဲ ဒီနေရာက ခေါ်သွားလို့ မရနိုင်ဖူး။ အဲဒါကို ဆုံးဖြတ်ရမှာက ငါကွ ..။ မင်း မဟုတ်ဘူး' ဟု ဂိုတာရိုက အော်ပြော။

အိဒင်အား သူ့ခါးနှင့် အတင်းပင်ရောက် တိုက်ခိုက်သည်။ သူသည် အိဒင်၏ လည်ပေါ်ကို တစ်ချက်တည်းနှင့် ခုတ်ရန် အားထုတ်လျက်ရှိလေသည်။

အိဒင်ကလည်း နောက်သို့အမြန်ဆုတ်သည်။ သူသည် တစ်ဖက်လူ ဆာမုရို၊ ကဲ့သို့ပင် ခါးရိုးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ ကျလာသမျှ ခါးချက်များကို မှုကာကွယ်လျက်ရှိသည်။ သံမဏိခါးသွားချင်း ထိခိုက်မိသည့် အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာနေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ၏ခုခံကာကွယ်မှုများသည် သူ့ပြင်ပကထက် အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်နေသည်ဖြစ်ရာ တစ်ဖက်လူ၏ တိုက်ခိုက်မှုများသည် သူအပေါ်၌ ထိရောက်ခြင်း မရှိလှချေ။

တစ်ဖက်လူဆာမုရိုင်းသည် အိဒင်၏ တိုက်ခိုက်မှုများကို အလူးအလဲမပုကာကွယ်နေရသည်။ ဤအဖြစ်ကို မြင်တွေ့နေရသော အိဒင်သည် ဆာမုရိုင်းအား အနီးကပ်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ပြုသည်။ သူ့ခါးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီးသော် တအားကုန်ခတ်သည်။ ခါးချက်သည် ဆာမုရိုင်း၏ ဦးခေါင်းထက်သို့ ပြင်းမှု

ပျောက်သည်။

ဆာမုရိုင်းသည် အိဒင်၏ ပြင်းထန်သော ခါးချက်ကြောင့် ဒဏ်ဒဏ်ဖြစ်သွားသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် ကြောင်ငေးငေး ဖြစ်သွားသည်။ သူလက်ထဲမှ ခါးသည် ပျက်ကွဲသွားသည်။ တစ်ခဏမျှအကြာတွင် သူသည် ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များ ပျက်ပဲ့သည့် စမ်းချောင်းစီးဆင်းရာ ရေကန်ငယ်ထဲသို့ ကျသွားသည်။ ထို့နောက် ပျက်ကွက်ယံသည် ရေစီးနောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေ၏။

'မြန်မြန်လုပ်ပါ .. မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက ခါးကို ခါးအိမ်ထဲ ပြန်သွင်းနေသည့် အိဒင်အား ကြည့်နေရာမှ လှမ်းပြောသည်။ 'မာစတာတို့ တိုက်ခိုက်နေကြတဲ့ နေရာတွေကို ဘေးက မကြားပဲ မနေဘူး။ သူ့ဘက်တော်သားတွေ လာကုန်ပြီ' အိဒင်က နားစွင့်သည်။ အပေါ်ဘက် လမ်းမပေါ်မှ တောအုပ်များကို ဖြတ်၍ လာနေသော မြင်းရွာသံများ ..။ သူ့အကြည့်သည် ဆင်တာရိုနှင့် ဂျပန်မိန်းမချော့ထံရောက်သွားသည်။ နှစ်ဦးစလုံး မြင်းများဆီ ရောက်သွားခဲ့ကြလေပြီ။ ခဏအကြာမှ သူသည် ဂျပန်မလေးရှေ့မှောက်သို့ ရောက်သွားပြီး ဦးခေါင်းကိုညှုတ်၍ နှုတ်ဆက်သည်။

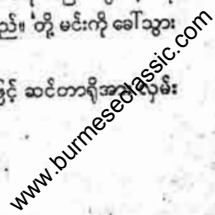
'ကိုယ်က လက်ဖေတင်နှင့် ရောတတ်အိဒင်ပါ' ဟု ဂျပန်ဘာသာဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ကိုယ်ဆက်သည်။ 'အခုလို ကူညီခွင့်ရတဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ် .. .'

တိုက်ဝါသည် ပထမတော့ အိဒင်မျက်နှာကို ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် မမြင်ရ။ ပြီးတော့ ပျံ့တင်တွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ဘန်စိုကူ အားမြင်ဖူးခြင်းဖြစ်၍ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည်။ အခု သူ့မြင်နေရသော လူ၏ ဆံပင်သည် နီရဲရဲ ..။ ပြုံးနေသော မျက်လုံးအစုံသည် စိပ်ဝိုင်းဝိုင်း၊ ပြီးတော့ ရင်အုပ်ကျယ်ကျယ် ..။ အရပ်ကမြင့်မြင့် ထောင်ထောင် မြားမောင်း ..။ သူ့အား အပေါ်မှနေ၍ အုပ်မိုးထားသည့်နယ်ရှိ၏။ ဖြန့်ခွဲနေ လူချင်း ပျံလီလိုက်ခြင်းဖြစ်၍ တိုက်ဝါသည် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။

'သူ့နာမည်က မတ်ဆူမုရာတိုက်ဝါပါ မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက စကားပြောနိုင်ဖြစ်နေသော တိုက်ဝါကိုယ်စား ဝင်ပြောသည်။ 'တိုက်ဝါ-ဆန်က ကျွန်တော့်ကို ပြောပြတာကတော့ သူ့ကို အစောင့်တွေရဲ့ ကာကွယ်မှုအောက်မှာ အထားခံခဲ့ရတယ် .. .တဲ့' ဒါပေမယ့် သူ့မှာ အန္တရာယ်ရှိလာမယ်ထင်လို့ ထွက်ပြေးလာခဲ့တယ် .. .တဲ့'

'ဒီလိုဆိုရင် ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ဘဝတူတယ်။ ဝရမ်းပြေးတွေပေါ့' ဟု ပယ်က ကြားနေရသည့် မြင်းရွာသံများကို နားစွင့်ရင်းပြောသည်။ 'တို့ မင်းကို ခေါ်သွားပုလား'

တိုက်ဝါက မဆုံးဖြတ်နိုင်ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ဆင်တာရိုအားလှည့်မိ

ကြည့်သည်။ 'ကျွန်မ . . . မ . . . မသိ' ဟု ရေရှုတ်သည်။

'သံသယတွေဖြစ်နေဖို့ တို့မှာ အချိန်မရှိဘူး' ဟု အိဒင်က တိကျပြတ်သားသော လေသံဖြင့်ပြောကာ မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်လိုက်သည်။ 'မြင်းပေါ်ကိုတက်တော့ . . . ဆင်တာရို၊ သူမြင်းပေါ်က မြင်းတွေကို ဖြုတ်ချခဲ၊ ကျွန်တော်တို့ တောင်ပေါ်လမ်းကို လိုက်လိုလည်း မဖြစ်ဘူး၊ တောင်အောက်ကို ဆင်းလိုလည်း မရဘူး၊ ရေတံခွန်ကို ဖြတ်ထွက်ရင် တောင်ကုန်းဘေးအတိုင်း သွားနေတဲ့ လူသွားလမ်းတစ်လမ်း မြင်မှ ရတယ်။ အဲဒီလမ်းအတိုင်း လိုက်ရင် အဆင်ပြေဖို့ရှိတယ်'

အိဒင်သည် မြင်းပေါ်မှင့်၍ လက်တစ်ဖက်တည်းဖြင့် တိုက်ဝါ၏ခါးကို သိမ်းဖက်ကာ သူ့ရှေ့တွင် တင်လိုက်သည်။ ဆင်တာရိုအား သူ့နောက်မှလိုက်ရန် လှမ်းပြောပြီး သူမြင်းကို နောက်ပြန်လှည့်ကာ ကန်ရေထဲဆင်းသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ရေတံခွန်ကို ဖြတ်ထွက်သည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်သည် ဂျပန်မလေးအား တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်ထားသည်။

အိဒင်သည် သူ့မြင်းအား တဖွားဖွားကျလာနေသည့် ရေတံခွန်အောက်မှ ဖြတ်ထွက်စေသည်။ ဂျပန်မလေးအား ပွေ့ဖက်ထားသည့် သူ့လက်သည် ပို၍တင်းကျပ်လာသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ သေးသွယ်ပေါ့ပါးမှုနှင့် အသားအရေ၏ နူးညံ့မှုများကို သိမရသော အိဒင်သည် အံ့၍လျက်ရှိ၏။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေသည်ကို အိဒင် သတိထားမိနေသည်။ သို့သော်လည်း ဂျပန်မလေးထံမှ စကားပြောသံမကြားရ။ သူ့အားပွေ့ပိုက်ထားသည့် အိဒင်လက်ထဲမှ ရုန်းထွက်ရန်လည်း မကြိုးစား၊ အိဒင်ပြု၊ ကတော့ သူ့သခင်နှင့်သည်အတိုင်း လူရောင်ဆမ်းထားသည့် တောအုပ်အတွင်းသို့ လျင်မြန်စွာပြေးဝင်လျက်ရှိလေသည်။

(၁၈)

'ကြည့်ရတာ နန်းတော်နဲ့တော့ မတူပါဘူး . . . ဒါပေမဲ့ ဓဏတဖြုတ်တော့ ကျွန်တော်တို့ကို အကာအကွယ်ပေးနိုင်မှာပါ'

ရောတတ်အိဒင်က ဆင်တာရိုအား ဂျပန်မလေးနှင့်အတူ သူ့အားစောင့်နေရန် ဝါရုတ်ပြသည်။ သူသည် သူမြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ စွန့်ပစ်ထားသော ကျီတစ်လုံးကို ပုတ်၍ တလုပ်လုပ်ယိမ်းသိုး လှုပ်ရှားနေသော ဝါးရုပ်ငယ်များကြားသို့ တိုးထွေဝင်ရောက်လှည့်သည်။ ကျီ၏ သက်ငယ်အစိုးမှာ အပေါက်တွေ ဗလပွဖြစ်နေသည်။ သစ်သားနံရံများမှာလည်း ပြုတ်ပျက်ကျကာ ယိမ်းယိုင်နေကြသည်။ သို့သော်လည်း ကျီ၏ အတွင်းပတ်၌မူ ကောက်ရိုးပုံများ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

လရောင်သည် ခေါင်မိုးအပေါက်များမှတစ်ဆင့် အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လျက်ရှိသည်။ အထဲတွင် ကွေးကောက်လိမ်တွန့်နေသော လှည်းဘီးများ၊ တစ်စီစီ တစ်ပိုင်းစီ ဖြစ်နေသည့် မြင်းကုန်းနိုးက ကြိုးတန်ဆာပလာများ၊ ပြန်ကွဲနေသည့် ဖျာစုတ်များနှင့် ပြုံးပျော်များကို မြင်ရသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျီ၏အတွင်းပိုင်းသည် ခြောက်သွေ့၍ ဗလကလည်း သန့်စင်လတ်ဆတ်သည်။ အိဒင်သည် ကျီထဲမှ ချက်ခြင်းပြန်ထွက်လာပြီး ၎င်း၏ရုတ်များကို လက်နှင့်တွန်းဖယ်ကာ ဆင်တာရိုအား လက်ယပ်ခေါ်သည်။

မြင်းတွေကို အပေါ်ထပ်ခိုးပေါ်တက်တဲ့ လှေခါးမှာ ချည်ပစ်ခဲ့' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ 'နောက်ထပ် မြက်ခြောက်တွေ ရနိုင်မလားဆိုတာ ရှာကြည့်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ . . . မာစတာ' ဆင်တာရို မြင်းများကို ကြိုးဖြင့်ချီနေခိုက်တွင် အိဒင်သည် ကျီ၏ဝင်ပေါက်ရှေ့သို့ ပျံလှေသော ဂျပန်မလေးဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

'ဒါမှာ တိုက်ဝါ-ဆန်၊ မင်းရဲ့အဝတ်အစားတွေဟာ အခုထက်ထိ စိုနေတာနဲ့ပဲ'

ဟု ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြောသည်။ 'မင်းရဲ့မြင်းပေါ်က ခြင်းတွေထဲမှာ ခြောက်သွေ့တဲ့ အဝတ်တွေ မရှိဘူးလား'

တိုက်ဝါထဲမှ ဘာသံမှကြားရသော်လည်း ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်လိုက်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ 'တိုက်ဝါရဲ့ခြင်းတွေကို ဒီယူခဲဟု ဆင်တာရဲ့ ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ ' ခြောက်သွေ့တဲ့ အဝတ်တွေ အိဒင်မှာ ရှိတယ်လို့ သူက ပြောနေတယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားမှာ မီးအိမ်ရှိရင် အပြင်က မမြင်အောင် ထွန်းလိုက်ရင် ကောင်းမယ်' သူသည် ကျီ၏ အလယ်၌ရပ်ကာ အပြင်မှအသံများကို နားစွင့်လျက်ရှိသည်။ ငြိမ်ဆိတ်နေသော လောကတွင် ငှက်သံများမှတစ်ပါး အခြားဘာသံကိုမှ မကြားရ။ အိဒင်သည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို စဉ်းစားကာ တယ်လိုဆက်လုပ်ရမည်ကို ကြံဆလျက်ရှိသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုလောလောဆယ် ဒီမှာနေရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့အတွက် လုံခြုံမှုရှိတယ်လို့ ထင်တယ်' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ ဆင်တာရဲ့သည် တိုက်ဝါ၏ မြင်းပေါ်မှ ယူလာသော ခြင်းများကို ဂျပန်မလေး၏ ရှေ့၌ရထားပေးသည်။ သူလက်ထဲမှ ပါလာသည့် စက္ကူမီးဖုံးကိုလည်း လှမ်းပေးသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ခဏလောက် နားနီပဲ အောင် ကြိုးစားသင့်တယ်'

စက္ကူမီးဖုံးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်ကာ တိုက်ဝါသည် သူ့ခြင်းများရှေ့မှ ခူးထောက်၍ ထိုင်သည်။ ခြင်းများထဲမှ ပစ္စည်းများကို နှိုက်၍ ဂှာဖွေနေသည်။ သူသည် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဦးခေါင်းကိုမော့၍ အိဒင်အား လှမ်း... လှမ်းကြည့်သည်။

တိုက်ဝါ၏ မျက်နှာသည် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကို ပေါ်ပြလျက်ရှိ၏။ သူ့အရိပ်အကဲကိုသတ်ထား၍ ကြည့်နေသော ဆင်တာရဲ့သည် တိုက်ဝါ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ပြုသည်။ ဆင်တာရဲ့သည် တိုက်ဝါဘေး၌ ခူးနှစ်ဖက်ထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

'သူ့ကိုကြောက်စရာ မလိုပါဘူး အို တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု ဆင်တာရဲ့က ပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့က အယူအဆများပြီး နိုင်ငံခြားသားအားလုံးကို 'အရပ်ဆိုပါ' အရိုင်းတွေ' လို့ ခေါ်ကြတယ်။ 'သူ့ရဲသဘက်ကြီးတွေ' လို့ ဆိုကြတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်တွေ့မှာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူတွေ မဟုတ်ကြပါဘူး'

ဆင်တာရဲ့၏အသံသည် ယုံကြည်စိတ်ချရသည့် လေသံဖြစ်သော်လည်း တိုက်ဝါသည် မော့၍လည်းမကြည့်။ စကားပြန်ပြောခြင်းလည်း မပြု။ သူသည် ခေါင်းကိုသာ ငုံ့၍ ခြင်းထဲနှိုက်နေသည်။

ခင်ဗျားကို ကူညီခဲ့တဲ့ အမေရိကန်အမျိုးသားဟာ လူကောင်းပေါ့' ဟု ဆင်တာရဲ့က ဆက်ပြောသည်။ 'သူနဲ့ကျွန်တော် ခင်လာခဲ့တာ လပေါင်းကြာခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်

ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ယောက်ပါ' ...

ဆင်တာရဲ့သည် နောက်သို့လှည့်၍ အိဒင်အား သူ့ဘေး၌ ခူးထောက်ထိုင်ရန် လက်ဟန်ခြေဟန် ပြုပြီးခေါ်သည်။ 'ခင်ဗျား... ရှုအီ ကိုအနီးကပ်ကြည့်ပါ အို တိုက်ဝါ-ဆန်၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် အမှန်တွေ ပြောတယ်ဆိုတာ သိလာမှာပါ'

ဆင်တာရဲ့သည် တိုက်ဝါလက်ထဲမှ စက္ကူမီးဖုံးကို ယူ၍ အိဒင်ရှေ့၌ မြောက်ပြကားသည်။ မီးရောင်ဖြင့် အိဒင်မျက်နှာကို အဝဲအပြင် မြင်နေရ၏။ အိဒင်သည် ကြမ်းပေါ်၌ ဖင်ချ၍ထိုင်ကာ ခေါင်းပေါ်မှ ကောက်ရိုးမောက်ကို ရွတ်လိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် တိုက်ဝါသည် ဦးခေါင်းကိုမော့၍ အိဒင်အား လှမ်းကြည့်သည်။

'မကြောက်ပါနဲ့' ဟု အိဒင်က ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြောသည်။ 'တို့လည်း မင်းပြန်တွေပါ'

တိုက်ဝါ၏ ရှည်လျားမဲနက်သော ဆံပင်သည် အခုအချိန်အထိ မခြောက်သေး။ လူ့မျက်နှာတစ်ခြမ်းကို ဖုံးနေသည့် ဆံပင်အား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အသာအယာဖယ်လိုက်သည်။ သူသည် အိဒင်အား တအံ့တဩကြည့်နေသည်။

'ကိုယ့်မှာ အစွယ်တွေ မရှိပါဘူး၊ ချိုလည်း မပေါက်ပါဘူး' ဟု အိဒင်က ပြောပြောသည်။ 'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေ' လို့ မင်းတို့အမည်ပေးထားတဲ့ တို့လည်းပဲ၊ ယူလို့ ငါလို ရိုးရိုးလူသားတွေပဲ'

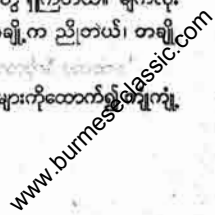
'ရှင်မျက်လုံးတွေက သိပ်တိုပြာတယ်... ဝင်လယ်သမုဒ္ဒရာပြင်နဲ့ တူတယ်' ဟု တိုက်ဝါကပြောသည်။ 'ပြီးတော့ ရှင်ဆံပင်အရောင်က အညို... ဆောင်ဦးပေါက် ယစ်ရွက်တွေနဲ့ တူတယ်...'

အိဒင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ပြုံးသည်။ 'တို့နိုင်ငံထဲမှာတော့ အဲဒါတွေဟာ အထူးအဆန်း မဟုတ်ပါဘူး'

'ဒါဆိုရင် 'လူရိုင်းတွေ' အားလုံးဟာ... တိုက်ဝါသည် အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်ပြီးခါမှ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်သိကာ ရပ်ထားလိုက်သည်။ 'ကျွန်မပြောချင်တာက... မရိကန်မှာ နေတဲ့လူတွေအားလုံးဟာ ရှင်ရပ်လိုချည်းပဲလား'

'မဟုတ်ဘူး' ဟု အိဒင်က ခေါင်းယမ်းပြီးပြောသည်။ 'တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာရှိတဲ့ လူမျိုးပေါင်းစုံဟာ တို့နိုင်ငံထဲမှာလာပြီး နေကြတာ၊ လူအများအပြားဟာ ဆံပင် အညိုပဲ၊ ရောင်ကအမဲ မတူကြဘူး၊ အညို၊ အနက်၊ အဝါနဲ့ အနီရောင်တွေ ရှိကြတယ်။ မျက်လုံးက ကျွန်တော့် တချို့က ပြာတယ်၊ တချို့က စိမ်းတယ်၊ တချို့က ညိုတယ်၊ တချို့က ကျွန်တော့် မီးခိုးရောင်...'

စကားကို ဆက်တိုက်ပြောလာနေသော အိဒင်သည် ခူးများကိုထောက်၍ တချို့က

ယုံယုံကလေးထိုင်ကာ သူ့အား တအံ့တကြည့်နေသော ဂျပန်မလေး၏ မျက်နှာကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေမိသည်။ သူ့ဆံပင်သည် ရေခိုနေဆဲဖြစ်၍ သပ်သပ်ယပ်ယပ် မီးထားခြင်း မရှိသော်လည်း သဘာဝအလှကတော့ ပြတ်သားစွာ ပေါ်လွင်လျက်ရှိ လေသည်။

'ကျွန်မရဲ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ မျက်လုံးပြာပြာနဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လုံးဝ မမြင်ဖူးခဲ့ဘူး' ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ သူသည် မျက်လွှာများကို ပြန်ချ လိုက်ပြီး ခြင်းများအတွင်းသို့ လက်နှိုက်ကာ ရှာနေပြန်သည်။

'ရှင့်ကို စိုက်ကြည့်နေမိတဲ့အတွက် ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါ'

ဆင်တာရီသည် သူ့လက်ထဲမှ စက္ကူအိတ်ကို မြေပြင်ထက်သို့ ချထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် အိမ်ရှင်မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြုံးသည်။ 'တိုက်ဝါက ကျွန်တော့်ကို အသိပေးတယ်။ သူ့လာ လယ်ကွင်းတွေထဲက လယ်သူမှ အစစ်မဟုတ်ပါဘူး . . . တဲ့။ သူ ထွက်ပြေးလာရတာရဲ့ ရုပ်မျက်ထားတာပါတဲ့။ ပုံမှန်ကတော့ သူ ယီဒိုမှာ နေတယ်။ ဂုဏ်သိက္ခာရှိပြီး ထင်ရှားတဲ့နေရာမယ် တစ်ယောက်ပါတဲ့။ သူ့လာ တေးဂီတ၊ ကဗျာနဲ့ အကတွေ သင်ယူခဲ့ရပြီး အဆင့်မြင့် အထက်တန်းစား များမတ်နွယ်ဝင်တွေကို စည့်စံ ပြောဖျော်ခဲ့ရပါတယ် . . . တဲ့'

'ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတင်တယ် . . . ဆင်တာရီ' ဟု အိမ်က ပြောသည်။ သူ သည် ဂျပန်မလေးအား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေဆဲ . . . အခုတော့ ကျွန်တော်များလည် သွားပြီ' ဟု ပြောသည်။ သူသည် စကားကိုဖြတ်၍ ဓဏမျှရပ်ကာ တိုက်ဝါဘက် တစ်ချက်မျှ ဦးညွတ်လိုက်သည်။ 'ကိုယ်-မင်းကို သိခွင့်ရတဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ် အို တိုက်ဝါ-ဆန်'

အိမ်သည် မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး ကျီ၏အခြားတစ်ဖက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ ခါးတွင် ပတ်ထားသည့် ခါးပတ်ကို အရင်ဆုံး ချွတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရွဲချိန်နေ သော ရုပ်အင်္ကျီကို ချွတ်ကာ အပေါ်ဘက် ထုတ်တန်းပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သည်။ ည၏ပူမွှေးသောလေဖြင့် ခြောက်သွေ့သွားစေရန် လှန်းထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တိုက်ဝါသည် ခြင်းထဲမှ အနက်ရောင် အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီနှင့် မျက်နှာသုတ်ပေါတစ်ထည် ထုတ်ယူကာ အထပ်ရိုးအောက် မှောင်ရိပ်ထဲ ဝင်သွားသည်ကို အိမ်ခြံမြင်လိုက်သည်။ သူသည် ကျီ၏ခါးဝသို့ သွားကာ တိုက်ဝါအား ကျောပေး၍ ရပ်နေသည်။ သူတို့ နောက်သို့ လိုက်လာသူများ ရှိ-မရှိ မှားစွင့်သည်။

'မာစတာ ဒီကိုလားကြည့်လှည့်ပါဦး' ဟု ဆင်တာရီက ခေါ်သည်။ ဆင်တာရီ သည် ခရော်ခရော် ဖြစ်နေသော လှေခါးမှနေ၍ အထပ်ရိုးပေါ် တက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

မိခင်သည် သတိကြီးစွာထား၍ လှေခါးမှတက်သွားပြီး ဆင်တာရီသေး၌ လေးဘက် ဝထောက်ထားသည်။

'ဘာလဲ . . . ဆင်တာရီ၊ ဒီဘက်ကို လှ လာနေသလား' ဟု အိမ်က မေးသည်။

'မလာပါဘူး . . . မာစတာ၊ ဟိုဘက်ကို လှမ်းကြည့်စမ်းပါ'

ပြောပြောဆိုဆို ဆင်တာရီက အနီးရှိ အပေါက်မှနေ၍ အပြင်သို့ လက်ညှိုး ပြုံးပြသည်။ အိမ်ခြံမြင်လိုက်ရသည်မှာ ဆတ်စိကီဟန်မှာ ၏ကုန်းပတ်ပေါ်မှ လှမ်းမြင် ပုံရဖူးသည့် မြင်ကွင်းမျိုးဖြစ်၏။ ထိုစဉ်ကတော့ ညသန်းခေါင်ယံ အခုဟာက . . .

'ဖူဂျီ-ဆန်ပဲ မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ရေရှုတ်သည်။ 'ဒီနေရာက မြင်ရတာက တခြားနေရာက မြင်နေရတာထက် ပိုလှတယ် . . . လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်'

ဆီးနင်းများ ဖုံးအုပ်နေသော ဖူဂျီမီးတောင်၏ အလှသည် ကောင်းကင်ယံတွင် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် ဝင်းလက်နေသည်။ လတစ်ခြမ်းပဲ့နှင့် ကောင်းကင်ယံ၌ ပြန်ကြနေသော ကြွယ်များ၏ အလင်းရောင်သည် ဖူဂျီတောင်ထိပ်အား လှမ်းမြင်ထားသည်။ ဖူဂျီတောင် ထိပ်၏အလှကို ဝိပြင်အောင် ပို၍ကျက်သရေရှိအောင် ပို၍ထည့်ဝါခန့်ငြားအောင် ဖန်တီး လာလျက်ရှိလေသည်။

အိမ်သည် တိတ်ဆိတ်နေသော ညကို မှားအေးပါးအေး ထိုင်ကြည့်နေသည်။ လှလက်တစ်ဖက်သည် ဆင်တာရီ၏ ပန်းကို ကိုင်ထားသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် တောင်ထိပ် ပျိုတက်သွားချင်သော ဆန္ဒပြင်းပြလျက်ရှိသည်။ ထိုဆန္ဒသည် မကြာခဏ ပေါ်လာ တတ်သော ဆန္ဒဖြစ်ချေသည်။

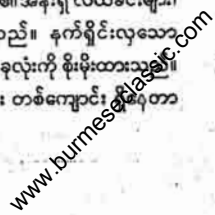
'ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မြင်မြတ်တဲ့ ဖူဂျီတောင်ကို တစ်နေ့နဲ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ကာကွယ်ဖြစ်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားတယ် . . . ဆင်တာရီ' ဟု အိမ်က ပြောသည်။ 'ဘယ် ပုံပင်ခြားသား လူရိုင်းမှ ဒီတောင်ထိပ်ပေါ် ခြေမချဘူးဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်။ ပါလေပဲ တစ်နေ့ကျရင် အိမ်တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ကျွန်တော် ရပ်နေနိုင်မှာပါ'

'မာစတာ ဖူဂျီဆန်ကို တက်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်လည်း မာစတာနဲ့ လိုက်လာ ပုံပင်လိမ့်မယ်လို့ ဖျော်လင့်ထားတယ်' ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။

'ကျွန်တော်ကလည်း အဲသလိုပဲ ဖျော်လင့်ပါတယ် . . . ဆင်တာရီ'

အတွေးပင်လယ်ပြင်၌ နစ်ဝင်လျက်ရှိသော အိမ်သည် ဖူဂျီမီးတောင်၏ အလှ ကျင့်လှင့်မျောလျက်ရှိ၏။ ည၏မြို့နင်းများသည် ဖူဂျီတောင်၏ အနီးရှိ လယ်ခင်းများ၊ မြေစင်းများနှင့် သစ်တောများပေါ်၌ ဓမ္မလျားလျက်ရှိသည်။ နက်ရှိုင်းလှသော မြေထဲဆိတ်မှုသည် ကျိန်ပတ်ဝန်းကျင်တောင်ပိုင်း ဒေသတစ်ခုလုံးကို စိုးမိုးထားသည်။

'တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ဘုရားကျောင်း သေးသေးလေး တစ်ကျောင်းရှိတော့

ကျွန်တော်သတိထားမိတယ်။ မိမိတော်ဟု ဆင်တာရိုက ပြောသည်။ ကျွန်တော် အဲဒီကိုသွားပြီး ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်ကတည်းက ရိုလာခဲ့တဲ့ နတ်ဘုရားတွေကို ကျွန်တော်ကန့်တော့ချင်တယ်။ သူတို့ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်နိုင်ငံကို ပြန်ရောက်လာရတာပါ။ ခဏလောက် သွားပါရစေ။

သွားခဲလဲ။ ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သတိတော့ ထားသွားပါ။

ကျွန်တော် မကြာစေရပါဘူး မာစတာဟု ပြောကာ ဆင်တာရို လှေခါးမှ ဆင်းသည်။ ကျွန်တော် ကာမိ ဆီမှာ ကျွန်တော်တို့ကို လုံခြုံအောင် ကာကွယ်ပေးဖို့ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။

အိဒင်သည် တောအုပ်ဖုံးနေသော တောင်ကုန်းဆီသို့ သွားနေသည့် ဆင်တာရို၏ ခြေသံကိုနားစွင့်နေသည်။ ခြေသံကို မကြားရတော့သည့်အခါ အိဒင်သည် သစ်သား အကာတစ်ခုကို ကျောပေးကာ ကောက်ရုံးပုံပေါ်၌ လှဲလိုက်သည်။ ထိုနေရာမှ လှမ်း ကြည့်လျှင် လရောင်ဖျန်းထားသည့် ဖုဂျီတောင်ထိပ်ကို ဖြင်နေရသည်။ သူသည် ခါးပတ်တွင် ချိတ်ထားသည့် ဓားကိုဖြုတ်ကာ သူ့ဘေး၌ချထားလိုက်ပြီး မျက်လုံးများကို ဝှိတ်ထားသည်။ သူ့စိတ်အာရုံတွင် တစ်နေ့လုံးကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များသည် ထင်ဟပ်လာနေသည်။ သို့သော်လည်း တစ်ခဏမျှသာ ကြာ၏။ မကြာခင် ပင်ပန်း နှစ်နယ်လွန်မှုကြောင့် အိပ်ပျော်သွားလေ၏။

သူ့နောက်ဖက်မှ ထွက်လာသော အသံတစ်သံကြောင့် အိဒင်လန့်နိုးလာသည်။ သူသည် ဘေး၌ချထားသည့် ဓားကိုဖျတ်ခနဲ ကောက်ယူကာ ခုန်ထလိုက်၏။ သို့သော်လည်း အထပ်စိုး လှေခါးထိပ်၌ စက္ကမီးပုံးကိုဆွဲ၍ ရပ်နေသော တိုက်ဝါကိုသာ တွေ့ရသည်။

သူသည် တောင်းပန်စကားပြောကာ ဓားကို ကောက်ရုံးပုံထဲသို့ ပြန်ပစ်ချလိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ပွတ်သည်။ ကိုယ်အိပ်ပျော်သွားတာကိုး... ဟုလည်း ရေရွတ်သည်။

အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားသော ဂျပန်မလေး၏ မျက်နှာသည် ပြန်၍ပျော့ပျောင်း သွားသည်။ သူသည် လှေခါးထိပ်တွင် ရပ်နေရာမှ နေရာရွေ့ခြင်းမရှိ။ ခြေထောက်တွင် ဖိနပ်မပါ။ သူ့ဆံပင်ကိုတော့ ရသည့်နည်းဖြင့် ခြောက်အောင် ပြီးထားသည်။ ကိုယ်ပေါ်တွင် အပြာရောင် ပိုးသားကိမိန့် ဝတ်ထားသည်။ ကိမိန့်ထက်မှ ငွေကြယ်ပွင့်များသည် တလက်လက်...

တအားကို တိတ်ဆိတ်တပဲ ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ ရှင်ပါ ထွက်ပြေး ပြုထင်လို့ ကျွန်မလာကြည့်တာ။

တောင်ထိပ်မှပေါ်နဲ့... ဆင်တာရိုက သူ့ရားကျောင်းသွားပြီး ဆုတောင်းတာဟု အိဒင်က အိပ်ချင်စိတ် ပျောက်ရန် ခေါင်းကို တစ်ချက်ခါလိုက်ပြီး ပြောသည်။

ကျွန်မခြင်းထဲက ထမင်းအေး နည်းနည်းပါးပါး တွေ့တယ် ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ ရှင် ဆာနေရင် စားဖို့ ကျွန်မယူလာတယ်။

ကောင်းတော့ပေါ့။ ကျေးဇူးပဲ။ တို့ အရမ်းကို ဆာနေတာ။

တိုက်ဝါသည် သူ့ထံရောက်လာသည်။ သူ့မလက်ထဲတွင် သစ်သားစလုံ စသားသေးတစ်လုံးပါလာသည်။ စလုံထဲတွင် ထန်းရွက်နှင့်ထုပ်ထားသည့် ထမင်းဆုပ် များထည့်ထားသည်။ ဂျပန်လယ်သမားများ လုပ်လေ့ရှိသည့် အပြင်အဆင်ဖြစ်၏။ တိုက်ဝါ သူ့အနားရောက်လာသည့်အခါ ကိမိန့်၏ အရောင်ကို အိဒင်သတိထားမိ သည်။ မိုးပြာရောင်ပေတည်း။ ကောင်းကင်ပြာပြာတွင် ကြယ်ပွင့်တွေ ဆီဖြယ်ထား လေလား။

တိုက်ဝါသည် လက်ထဲမှ စက္ကမီးပုံးကို ချထားလိုက်ပြီး သစ်သားပန်းကန်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ သူ့ဆီသို့ တရိုတသေ လှမ်းပေးသည်။ သို့သော်လည်း အိဒင်၏ အာရုံသည် ပန်းကန်အပေါ်၌ ကျက်စားခြင်းမရှိ သူသည် အကောင်းဆုံးပိုးသားထည့် ပြုဖို့ ချုပ်လုပ်ထားသည့် ကိမိန့်နှင့် ကြယ်ပွင့်များကိုသာ ငေးမောနေသည်။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟု တိုက်ဝါက မေးသည်။ ရှင် မဆာတော့ဘူးလား။ အိဒင်က ခေါင်းခါသည်။ မဟုတ်ပါဘူး ဟု ပြောသည်။

မနေ့ညက ကိုယ်အိပ်မက်မက်တယ်။ တို့ပင်လယ်ပြင်ထဲကနေပြီး ဖုဂျီတောင် ကို ပထမဆုံးမြင်ရတယ်။ အလွန် အလွန်ကို ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ မြင်ကွင်းကို တွေ့ရ ကာ။ အဲဒီနောက် ချက်ခြင်းပဲ တို့အိပ်ပျော်သွားတယ်။ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ဖုဂျီ တောင်ထိပ်ကို တက်သွားတယ်လို့ အိပ်မက်မက်တယ်။ တကယ်တန်နေသလိုမျိုးပဲ ချီးရီးသားမန် အိပ်မက်တစ်ခုနဲ့ မတူဘူး။

အိဒင်သည် စကားဆုံးသည့်အခါ ဖုဂျီတောင်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ တောင်ထိပ် ပတ်လည်တွင် မြူနှင့်များ ရစ်ဆင်းနေသည်။ တောင်ထိပ်ကို ဝါးတားတားသာ မြင် ရသည်။ သူ့စိတ်သည် အတွေးထဲတွင် နှစ်ဝင်နေပြန်လေပြီ။ ထိုအခိုက်တွင် တိုက်ဝါ၏ လက်ချောင်းများသည် သူ့လက်ကို လာထိသည်။

ရှင်အိပ်မက်ထဲမှာ နောက်ထပ် ဘာတွေဆက်ဖြစ်သေးသလဲ... ဟု တိုက်ဝါက မပူမရလေသဖြင့် မေးသည်။ ရှင် ကျွန်မကို ပြောပြနိုင်မယ်ဆိုရင်... တောင်ထိပ်မှာ သိပ်ကိုထူးဆန်းတာပဲ ဟု အိဒင်က တိုက်ဝါအား ကြည့်၍ ပြောသည်။ ကိုယ်က တောင်ထိပ်ရဲ့ အပေါ်ကိုရောက်သွားပြီး ကောင်းလှစွာထိက

အရာဝတ္ထုကို ဆွဲ . . ဆွဲချနေတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ကြယ်တွေအားလုံးလည်း ပါတယ်။ ကိုယ့်တစ်ကိုယ်လုံးကို အမှောင်တွေနဲ့ရော ကြယ်တွေနဲ့ပါ ရစ်ပတ်ပြီး ခြုံထားတယ်။ မှောင်ရာတွေ ဝတ်တဲ့ဝတ်ရုံကြီးလို့ပဲ . . ။ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းလိုက်တာ အလွန်ပဲ'

သူသည် စကားကို ဆက်မပြောပဲ တိုက်ဝါ၏ ကိုမိုနိုဝိုးစကို သူ့လက်ချောင့်၊ ထိပ်ဖျားကလေးများဖြင့် ထိတွေ့ပွတ်သပ်နေသည်။ ပြီးတော့ တိုက်ဝါမျက်နှာကို စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေသည်။

'အဲဒီနောက်တော့' ဟု အိဒင်က စကားပြန်စသည်။ 'ရေခဲမှန် အကြီးကြီးပေါ်လာတယ်။ ကိုယ့်ဝတ်ရုံအင်္ကျီကြီးပေါ်က ကြယ်တွေကို မြင်ချင်လို့ မှန်ထဲမှာ သွားကြည့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အရိပ်ကို မှန်ထဲမှာ မမြင်ရဘူး . . ။ အဲဒီတော့ . . .'

အိဒင်အသံသည် ပျောက်သွားသည်။ နှစ်ဦးသား မတ်တပ်ရပ်ကာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်နေမိကြသည်။

'မှန်ထဲမှာ တခြားဘာမြင်ရသေးလဲ' ဟု တိုက်ဝါက မေးသည်။ 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . . . တစ်ခုခုပေါ့'

အိဒင်က ခေါင်းညိတ်သည်။ 'မြင်ခဲ့တယ်။ မှန်ထဲမှာ အလွန်ချော အလွန်လှတဲ့ နို့ပွန်မလေး တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ကိုယ့်ကို ပြန်ကြည့်နေတယ်။ သူ့ဟာ ကောင်းကင်ဘုံကဝတ်ရုံကို ဝတ်ထားတယ်'

အိဒင်သည် စကားကို ဆက်မပြောသေးပဲ ချီတံချီတံ ဖြစ်နေသည်။ တိုက်ဝါ၏ ကိုမိုနိုဝိုးစကို လှမ်းကိုင်ပြန်သည်။ 'အခုကျတော့ တကယ်ဖုရီတောင်ကို မြင်နေရတဲ့ နေရာမှာ အိပ်မက်ထဲက ဝတ်ရုံမျိုးဝတ်ထားတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပေါ်လာပြီ။ ကိုယ့်ကို အိပ်ရာက နိုးလာအောင် နှိုးလိုက်တာပဲ' ဟု ပြောသည်။

တိုက်ဝါသည် အိဒင်မျက်နှာကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။ ပထမတွေ့စကားပေါ်ခဲ့သည့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် သူမ၏ မျက်လုံးများတွင် ပြန်လည်ထင်ဟပ်လာသည်။ နှစ်ဦးစလုံး လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ။ စကားလည်းမပြော။ ဖုရီတောင်ဘက်တွင် ကျနေသော မြူနင်းများသည် ပို၍ . . ပို၍ ထူထပ်သိပ်သည်းလာသည်။

'မှန်ထဲက မိန်းကလေးက လှတော့လှပါတယ်' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့် မင်းလောက်တော့ မလှဘူး'

တိုက်ဝါသည် မျက်လှည့်ချက်က သစ်သားစလုံးကို ဆင့်တစ်ခုပေါ် ချထားလိုက်သည်။ 'ရှင်အိပ်မက်အကြောင်းပြောပြလို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်' ဟု ပြောသည်။ 'ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ရှင်ကို ပြောပြချင်နေတာ ရှိနေတယ်။ အိပ်မက်တစ်ခုတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုကျတော့ အိပ်မက်တစ်ခုနဲ့ တူသလိုပဲ'

အဲဒါဘာလဲ

'ကျွန်မရှင်နဲ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ ဆာမူရိုင်းဆီက ထွက်မပြေးခင် သိပ်ကို ထိတ်လန့်ပါတယ်။ ကျွန်မ အခန်းကကြည့်နေရင် ဖုရီဆန်ကို မြင်နေရတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်မဟာ ကျွန်မထံရဲ့ မြင်မြတ်တဲ့တောင်ကိုစောင့်တဲ့ ကာမီ ဆီမှာ ဆုတောင်းခဲ့ဖူးတယ်' သူသည် စကားကို မဆက်သေးပဲ ရပ်၍ အိဒင်၏ မျက်လုံးပြောပြများကို ကြည့်နေသည်။ 'ကျွန်မဆုတောင်းတာက ကျွန်မကိုကယ်ဖို့ပါ။ တကယ်လို့ ကျွန်မကိုသာ ကယ်ခဲ့ရင် မှောင်အနာဂါတကာလမှာ သူတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း အမြဲတစေ လုပ်ပါမယ်လို့လည်း ကတိပေးခဲ့တယ်'

'သူတို့က ကူညီတယ်လို့ကော မင်းထင်ခဲ့သလား' တိုက်ဝါက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'ကျွန်မ ဆုတောင်းပြီးတော့ ချက်ခြင်းပဲ ကောင်းကင်က အလင်းတန်းတစ်ခုကြောင့် ကျွန်မလန့်နိုးခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ အလင်းတန်းဟာ ကျွန်မရဲ့ ဝတ်ရုံကိုပါ လင်းသွားအောင် လှုပ်ခဲ့တယ်။ အရင်က တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့တဲ့ အလင်းတန်းပေါ်တော့ တွေ့ မမှာ ကျွန်မ သိပ်ကိုကြောက်ခဲ့တယ်'

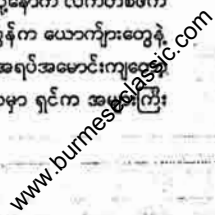
'အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မကို စောင့်ဖို့ထားခဲ့တဲ့ အစောင့်တွေဟာ အဲဒီအလင်းတန်းကြည့်ဖို့ အပြင်ကို ထွက်သွားကြတယ်။ ကျွန်မကတော့ ကျွန်မကိုကူညီဖို့ ကာမီပေါ်ကလာတဲ့ လက္ခဏာပဲလို့ ထင်ထားခဲ့တယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း လွတ်အောင် ပျက်ပြေးတော့မယ်လို့ ချက်ခြင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ'

'ကိုယ်လည်း အဲဒီအလင်းတန်းကို မြင်ခဲ့ရတယ်' ဟု အိဒင်က ပြန်ပြောသည်။ 'အဲဒီဟာကိုမြင်တော့ ကိုယ်လည်းပဲ လုပ်စရာရှိတာကို အချိန်မဆွဲပဲ လုပ်သင့်တယ်လို့ စိတ်ကထင်လာတယ်။ အဲဒီအလင်းတန်းလည်း ပျောက်သွားရော ကိုယ်ပဲလာပေါ်က ခုန်ဆင်းပြီး ကမ်းခြေကို ကူးလာခဲ့တာပဲ'

တိုက်ဝါ၏မျက်လုံးများသည် ပြူးလာသည်။ 'ဒါဆိုရင် ကာမီ ဟာ ရှင်ကိုလည်း ကူညီခဲ့တယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ်' ဟု သူမက ပြောသည်။ 'ကျွန်မကို ကူညီနိုင်အောင် ရှင်ကို လုပ်ပေးခဲ့တာဖြစ်မယ်'

'ဟုတ်ချင်ဟုတ်မှာပေါ့' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ 'ကိုယ့်အိပ်မက်ကို ကိုယ့်ဆီကလည်း မင်းရဲ့ ကာမီ ပဲဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပဲ။ ဘယ်သူက မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောနိုင်မှာလဲ'

တိုက်ဝါသည် မျက်မှောင်ကုပ်ကာ စဉ်းစားလျက်ရှိ၏။ ထို့နောက် လက်တစ်ဖက် ပြုပြင်ကာ အိဒင်ရင်ဘတ်ကို စမ်းနေသည်။ 'ရှင်ဟာ နိပုန်က ယောက်ျားတွေနဲ့ပဲဟုတ်ဘူး။ ရှင်မျက်လုံးတွေက ပင်လယ်ပြင် အရောင်လို့ပဲ . . ။ အရပ်အမောင်းကျတော့လည်း သိပ်ကိုမြင့်တယ် . . ။ ဒါပေမဲ့ သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့နေရာမှာ ရှင်က အမှန်ကြီး'

သာနေတယ်။ ကိုကိုဝါ၏ အပြောနှင့်လုပ်ရာမှများသည် ဦးတည်ချက် ရှိနေသည်။ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ဦးသားကော်မိခဲ့သည် ကောက်ရိုးအခင်းပေါ် လျှောက်ပွားသည်။ သေးသွယ် ပျော့ပြောင်းသော နှော့ကိုယ်အလှသည် ထင်းခနဲ ပေါ်လာသည်။ သူမထံမှ ဘာမှ မကြားရ။ မျက်လုံးအစုံကို မှီတံထားသည်ကိုသာ မြင်ရ၏။

...ကိုယ် မင်းကို ပြောပြချင်နေတာ ရှိသေးတယ် ဟု အိဒင်ရာ ပြောသည်။

...တစ်ချိန်တ ကိုယ့်မှာ မိန်းမရှိခဲ့ဖူးတယ်။ သူ့အသက်က ဆယ်ခြောက်နှစ်၊ ရှိသေးတယ်။ ကိုယ် သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တယ်။ ညတစ်ညမှာ မှန်တိုင်းကျတယ်။ အ တို့ရောက်နေတဲ့ သစ်တောလို့ တောအုပ်ထဲမှာ မတော်တဆ အဖြစ်တစ်ခုကြောင့် သူ့ကိုယ်လက်ပေါ် မှာတင် အသက် ဆေးသွားခဲ့ရတယ်။

...ကိုကိုဝါထံမှ စကားပြောသ မကြားရ။ အိဒင်သည် တိုကိုဝါအား တိုး၍ တင်းကျပ် စွာဖက်ထားသည်။ 'အဲဒီညကစပြီး ကိုယ်ဟာ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မိတ်မဝင်အားခဲ့ဘူး။ ဘယ်မိန်းမမဲ့လည်း တရောတနော့ မနေခဲ့တော့ဘူး။ နေချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး။ အခုကျတော့ ...' ဟု ပြောနေသည်။

...တို့တောင်ထိပ် ပတ်မတ်လည်လည်၌ ရှိနေသော မြူနှင်းများသည် ကျလာစဉ်၊ လျှင်မြန်ခဲ့သလို ပျက်ပြယ်ပျောက်ကွယ်ရာ၌လည်း လျှင်မြန်လှချောသည်။ မြူနှင်းများ၊ လွမ်းမြို့လျက်ရှိသော တောင်ထိပ်သည် လရောင်အောက်တွင် ဖွေးဖွေးလှုပ်လျက်ရှိသည်။ ည၏ပြာသော ကောင်းကင်တွင် ကြယ်များသည် တဝင်းတင်း တစ်လက်လက် ...

...အိဒင်သည် တိုကိုဝါအား တယုံတယ ပွေ့ဖက်ထားသော်လည်း သူ့စိတ်အနက် တော့ သူ့နေစေရုံ၏ ချစ်စရာမျက်နှာကိုသာ မြင်ယောင်လျက်ရှိ၏။ သူသည် မေရီ၏ အသံကိုပင် ကြားယောင်နေမိ၏။ သို့တစေလည်း သူ တကယ် တော့နေ မြင်နေရသူမှ တိုကိုဝါ ...

...ကိုယ် မင်းကိုချစ်တယ် ဟုသော အသံသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် အိဒင်နှုတ်မှ ထွက်လာသည်။

...ပြောလာခဲ့လေ။ ကိုကိုဝါ၏ အပြောနှင့်လုပ်ရာမှများသည် ဦးတည်ချက် ရှိနေသည်။ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ဦးသားကော်မိခဲ့သည် ကောက်ရိုးအခင်းပေါ် လျှောက်ပွားသည်။ သေးသွယ် ပျော့ပြောင်းသော နှော့ကိုယ်အလှသည် ထင်းခနဲ ပေါ်လာသည်။ သူမထံမှ ဘာမှ မကြားရ။ မျက်လုံးအစုံကို မှီတံထားသည်ကိုသာ မြင်ရ၏။

...ကိုယ် မင်းကို ပြောပြချင်နေတာ ရှိသေးတယ် ဟု အိဒင်ရာ ပြောသည်။

...တစ်ချိန်တ ကိုယ့်မှာ မိန်းမရှိခဲ့ဖူးတယ်။ သူ့အသက်က ဆယ်ခြောက်နှစ်၊ ရှိသေးတယ်။ ကိုယ် သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တယ်။ ညတစ်ညမှာ မှန်တိုင်းကျတယ်။ အ တို့ရောက်နေတဲ့ သစ်တောလို့ တောအုပ်ထဲမှာ မတော်တဆ အဖြစ်တစ်ခုကြောင့် သူ့ကိုယ်လက်ပေါ် မှာတင် အသက် ဆေးသွားခဲ့ရတယ်။

...ကိုကိုဝါထံမှ စကားပြောသ မကြားရ။ အိဒင်သည် တိုကိုဝါအား တိုး၍ တင်းကျပ် စွာဖက်ထားသည်။ 'အဲဒီညကစပြီး ကိုယ်ဟာ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မိတ်မဝင်အားခဲ့ဘူး။ ဘယ်မိန်းမမဲ့လည်း တရောတနော့ မနေခဲ့တော့ဘူး။ နေချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး။ အခုကျတော့ ...' ဟု ပြောနေသည်။

...တို့တောင်ထိပ် ပတ်မတ်လည်လည်၌ ရှိနေသော မြူနှင်းများသည် ကျလာစဉ်၊ လျှင်မြန်ခဲ့သလို ပျက်ပြယ်ပျောက်ကွယ်ရာ၌လည်း လျှင်မြန်လှချောသည်။ မြူနှင်းများ၊ လွမ်းမြို့လျက်ရှိသော တောင်ထိပ်သည် လရောင်အောက်တွင် ဖွေးဖွေးလှုပ်လျက်ရှိသည်။ ည၏ပြာသော ကောင်းကင်တွင် ကြယ်များသည် တဝင်းတင်း တစ်လက်လက် ...

...အိဒင်သည် တိုကိုဝါအား တယုံတယ ပွေ့ဖက်ထားသော်လည်း သူ့စိတ်အနက် တော့ သူ့နေစေရုံ၏ ချစ်စရာမျက်နှာကိုသာ မြင်ယောင်လျက်ရှိ၏။ သူသည် မေရီ၏ အသံကိုပင် ကြားယောင်နေမိ၏။ သို့တစေလည်း သူ တကယ် တော့နေ မြင်နေရသူမှ တိုကိုဝါ ...

...ကိုယ် မင်းကိုချစ်တယ် ဟုသော အသံသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် အိဒင်နှုတ်မှ ထွက်လာသည်။

တက်လာခဲ့လေသည်။

အနီရောင် တော်ရိုးအောက်တွင် တက်လာနေသည့် အခြားလူနှစ်ဦး ရှိပါသည်။ မတ်စောက်သော လမ်းအတိုင်း တက်လာရာသဖြင့် အမောတကော ဖြစ်နေကြသည့်ကြားမှပင် ဘုရားကျောင်းထဲသို့ ဆင်တစ်စီး ဝင်သွားသည်ကို မျက်ခြည်အပြုမိမိပင် ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ နှစ်ဦးစလုံး ဆာမူရိုင်းစစ်သည်တပ်မှ သံဃာ့အင်္ကျီများဝတ်ကာ သံခမောက်များ ဆောင်းထားကြလေသည်။

ဆင်တစ်စီး ဘုရားကျောင်းထဲ ဝင်သွားသည့်အခါ ခါးကိုင့်တစ်ဦးက နောက်မှ အပြေးလိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အပေါ်က ခါးသမားဝါလက်မောင်းကို ဖျတ်ခနဲ ဖမ်းဆွဲကာ ဟန်တားသည်။

‘နေဦး ဂိုတာရီ’ ဟု မင်းသားတာနာကာက တိုးတိုးအမိန့်ပေးသည်။ ‘အါမကြားအောင် နောက်ကအသာလိုက်၊ အဲဒါမှ ပိုသေချာမှာ’

ဆင်တစ်စီး ဝင်ရောက်သွားချိန်တွင် ဘုရားကျောင်းအတွင်းမှ လေသည် အမူတိုင်းနံ့များဖြင့် ထောင်းထောင်းထနေသည်။ ရှေးခေတ်က သစ်များဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် နံရံများပေါ်တွင် မည်သည့်အပြင်အဆင် အမွမ်းအမံမှမရှိ၊ အားလုံးမဲရက်နေသည်။ စင်ပြင်အလည်တွင်ရှိနေသော ဆွမ်းတင်ခုံပေါ်၌ ငါးကြော်များ၊ သစ်သီးများ၊ ဆွမ်းများကို ပန်းကန်များနှင့်ထည့်၍ ကပ်လှူပူဇော်ထားသည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် တာတာမီ မြက်ဖျားများ ခင်းထားသည်။ ဖိနပ်မပါသဖြင့် ဆင်တစ်စီး၏ ခြေသံမကြားရ။

‘မင်းဘုရားကျောင်းလာတာ အထူးကိစ္စတစ်ခုအတွက် ဆုတောင်းဖို့ လာတာလား၊ ဘုန်းကြီးက မမျှော်လင့်သော မေးခွန်းကို မေးလိုက်သဖြင့် ဆင်တစ်စီးမျှ များစွာအံ့အားသင့်ကာ ငေးကြည့်နေသည်။ ဤအချိန်သည် ဘုန်းကြီးအား အပူပူတွေ့ရမည်မဟုတ်၊ ဘာကြောင့် သူ့ရိုသနည်း၊ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသည် ဆွမ်းတင်ခုံရှေ့၌ သွားနှစ်ဖက်ထောက်၍ ထိုင်လိုက်သည်။ ဦးခေါင်းကိုငုံ့ကာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ပါဆက်၍ သူ့ရင်ဘတ်ပေါ် တင်ထားလိုက်သည်။

‘တပည့်တော်လာတာဟာ . . .’ ဟု ဆင်တစ်စီးက စကားစသည်။ ‘နှစ်ပေါင်းများ၊ ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းက ကင်းဝေးအောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တဲ့ ကာပါကျေးဇူးစကားဆိုပြီး ကန်တော့ဖို့ပါ . . .’ ဘုရား’

‘မင်းဆန္ဒဟာ ဒါအကုန်ပဲလား’ ဟု ဘုန်းကြီးက မေးသည်။

‘မဟုတ်သေးပါဘူး . . .’ ဘုရား . . . ‘တပည့်တော် တခြားအကြောင်းတစ်ခုအတွက်လည်း ကာမိကို ကျေးဇူးစကားဆိုပြီး ကန်တော့ချင်ပါသေးတယ်’

‘အဲဒီအကြောင်းက . . .’ ဘာလဲ’ ဟု ဘုန်းကြီးက ပြန်မေးသည်။ ‘တပည့်တော်ရဲ့ မွေးရပ်မြေကို ဘေးကင်းစွာနဲ့ ပြန်ရောက်လာအောင် ဆောင်ကျင့်ပါ။’

‘လို့ပါ . . .’ ဘုရား’

မင်းလက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်ပြီး လက်ဖဝါးတွေကို ပြန့်လိုက်’ ဟု ဘုန်းကြီးက ပြောသည်။ သူသည် လက်ကိုင့်ရည်တပ်ထားသော ဝါးမုတ်ကို လင်ပန်းထဲက လှမ်းလှိုလိုက်သည်။

‘တို့အတူတူ ဝတ်ပြုကြမယ်’

ဆင်တစ်စီးက လိုက်နာသည့်အခါ ဘုန်းကြီးသည် ရှေ့သို့ထွက်လာပြီး ဆင်တစ်စီးကို ဝါးသို့ တိုးလာသည်။ မှတ်ထဲမှ ရေစင်ဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကိုရော၊ မျက်နှာကိုပါ တောက်ပစေသည်။ သူ့လက်ထဲမှ မုတ်ကို လင်ပန်းပေါ် ပြန်တင်နေခိုက်တွင် ဘုန်းကြီး၏ အာရုံပြည့်စုံနေသော တံခါးဆီမှ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုပေါ် ရောက်သွားသည်။

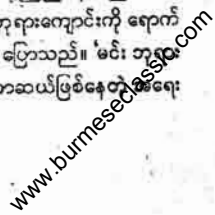
မှောင်ထဲသို့ စူးစိုက်လျက်ရှိသော ဘုန်းကြီး၏ မျက်လုံးများသည် ခါးရည်ကို ပြုတ်၍ တံခါးဘေးတွင် ဝင်ပန်းလိုက်သော ဆာမူရိုင်းတစ်ယောက်ကို မြင်သည်။ ‘စောမျှကြာတွင် ပို၍ခန့်ငြားထည့်ပါသော အဝတ်များကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဆာမူရိုင်းတစ်ယောက်ဝင်လာပြန်ပြီး အမှောင်ရိပ်တွင် ခိုလိုက်သည်ကို မြင်ရပြန်လေ၏။

‘တပည့်တော်အနေနဲ့ အခုလောလောဆယ် ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေ ကျွန်ုပ်လည်း ဆုတောင်းချင်ပါသေးတယ်၊ ဘုရား’ ဟု ဆင်တစ်စီးက ပြောသည်။ ‘တပည့်တော်အနေနဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေနဲ့ တပည့်တော်တို့ဟာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပါတယ် . . .’ ဘုရား . . . ‘အဲဒါက ကာမိပါ၊ ပျာတင်ပြပြီး ဆုတောင်းဖို့ . . .’

ဘုန်းကြီးအို၏ မျက်လုံးများသည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ပေါ်ပြနေကြ၏။ သူသည် တံခါးပေါက်မှ ဝင်လာနေသော ဂိုတာရီအား သတိထားလိုက်မိ၍ ဖြစ်သည်။ ‘ပုဂ္ဂိုလ်အင်္ကျီအောက်ရှိ ညာဘက်ပန်းမှ သွေးများထွက်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဘုန်းကြီးအိုသည် တိုး၍ထိတ်လန့်လာသည်။ ဂိုတာရီက သူ ရောက်လာသည်ကို ပါအောင် မလုပ်ဖို့ အရိပ်အခြည်ပြသည့်အခါ ဘုန်းကြီးသည် မျက်ခြင်းနားလည်သည်။

ဆင်တစ်စီးသည် ဦးခေါင်းကို ငုံ့ထားဆဲ . . . သူသည် လှုပ်ရှားခြင်းမပြု . . . မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားသည်။ ဘုန်းကြီးအိုသည် သူ့အားငုံ့ကြည့်နေသည်။

‘မင်းဟာ ဒီနယ်မှာ လူစိမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်။’ ဘုရားကျောင်းကို ရောက်လာတာလည်း အချိန်သိပ်နောက်ကျတယ်’ ဟု ဘုန်းကြီးက ပြောသည်။ ‘မင်း ဘုရားကျောင်းကို လာတာဟာ ယီဒိုဝင်လယ်အော်ထဲမှာ လောလောဆယ်ဖြစ်နေတဲ့ အရေး

အခင်းကြီးနဲ့ ဆက်စပ်နေသလား... ဆင်တာရီသည် တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ အချိန်နည်းနည်း မဟုတ်၊ အတော်ကြီးကြီး သည်။ အမှန်ကိုလည်း ပြောချင်သည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း ကာကွယ်ချင်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့ထံမှ 'ဆက်စပ်မှုရှိနေပါတယ်' ဟု ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့်လို့ အခုအချိန်မှာတော့ တပည့်တော် အများကြီးမပြောလိုသေးပါဘူး'။

'ဒါဆိုရင် နှုတ်ဆိတ်နေတော့၊ ငါပဲ ဆုတောင်းပေးမယ်'။

ဘုန်းကြီးသည် သူ့လက်များကို ဆက်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့မျက်လုံး များကတော့ ပွင့်နေသော တံခါးဆီသို့ ကြည့်နေသည်။ သူ့ရှေ့မှာတော့ ဦးခေါင်းကို ငိုထားသည့်... ဆင်တာရီ၊ သူကတော့ တံခါးကို ကျောပေးလျက်...။

စိတ်ဝင်စားစား ကန်တော့နေခိုက်မှာပင် သူ့ဆံပင်အား လက်တစ်ဖက်က တအား ဆုပ်ပြီး ဆောင့်ဆွဲလိုက်သည့်အခါ ဆင်တာရီသည် အလန့်တကြား ထအော်သည်။ နောက်တစ်စက္ကနစ်အတွင်းမှာပင် အလွန်ထက်လှသည့် ခါးသွားတစ်ချောင်းသည် သူ့ လည်ပင်းကို ထိထားသည်။ အော်သံများသည် ချက်ခြင်းရပ်သွားသည်။

'မင်းဟာ နိုင်ငံခြားသားရဲ့ ကြံရာပါကောင်ပဲ' ဟု ဂိုတာရီက တအားအော် ပြောသည်။ 'ဟိုရေတံခွန်မှာ ဟိုနိုင်ငံခြားသားနဲ့ အတူတူတွဲနေတာ...။ ဟုတ်တယ်... မဟုတ်ဘူး အမြန်ဖြေ'။

သူသည် ဆင်တာရီ၏ဆံပင်ကို တအားဆောင့်ဆွဲသည်။ တာတာမီချာပေါ့ပျံ ဆင်တာရီ မတ်တပ်ရပ်လာသည်အထိ ရက်စက်စွာ ဆွဲနေခြင်းဖြစ်၏။ တစ်ပြိုင်တည်း မှာပင် သူသည် ခါးသွားဖြင့် ဆင်တာရီလည်ပင်း၏ ဘေးတစ်ဖက်ကို ဖျတ်ခနဲ ဖျဲ လိုက်သည်။ လည်ပင်းတွင် သွေးများဖိုလာသည်ကို မြင်ရ၏။ ဘုန်းကြီးကတော့ ဂိုတာရီလုပ်သမျှကို မတုန်မလှုပ် ကြည့်နေသည်။ ဝင်၍တားမြစ်ခြင်းလည်း မပြု။ တောင်းပန်ပေးမည့် အရိပ်လက္ခဏာလည်းမပြု။ သူသည် ရွတ်စရာရှိသည်များကိုသာ အဆက်မပြတ် ရွတ်လျက်ရှိသည်။

'ဟေ့ကောင်... ဖြေလေ' ဟု ဂိုတာရီက ထပ်အော်ပြန်သည်။ သူ့အော်သံသည် ဘုရားကျောင်းထဲသို့ ပုံတော်ထပ်သွားသည်။ 'ဖြေလေ... ကွာ၊ မင်းမဖြေရင် အခုချက်ခြင်း သတ်ပစ်လိုက်မယ်'။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ပါတယ်' ဟု ဆင်တာရီက ဖြေသည်။

'ကျွန်တော် အဲဒီနိုင်ငံခြားသားနဲ့ ခရီးသွားနေတာပါ'။

'အဲဒီကောင် အခုဘယ်မှာလဲ'။

ဆင်တာရီသည် အလွန်စိတ်မသက်သာသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ဘုန်းကြီးအား

ပြောသည်။ သူ့အားကူညီပါဦးဟု အသိအမှတ်မရှိသည့် သဘောပါသည်။ သို့သော်လည်း ဂိုကရီကြီးအို၏ တုံ့ပြန်မှုသည် မကောင်း၊ ဤကိစ္စတွင် သူသည် ဆင်တာရီအား ပြောပြထားပုံရ၏။

'သူ... အခု ဒီနေရာနဲ့ သိပ်မဝေးတဲ့ နေရာမှာ ပုန်းနေပါတယ်' ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။ 'သွားရင်မိနစ်ပိုင်းလောက်နဲ့ ရောက်နိုင်တဲ့ နေရာတစ်ခုပါ'။

'ဘယ်နေရာလဲ၊ အတိအကျပြော' ဟု ဆာမူရိုင်းက ဆင်တာရီ၏ ဆံပင်ကို ဖျတ်ဆွဲထက်တင်းအောင် ဆွဲညှစ်ထားပြီး လည်ပင်းမှ နောက်ထပ်သွေးထွက်လာ စေရန် ခါးဖြင့် မသိမသာလေး လှိုးလိုက်သည်။ 'အဲဒီနေရာ ဘယ်နေရာလဲ... ပြော၊ ပြောရင် သွေးထွက်လွန်ပြီး သေအောင်လုပ်မယ်'။

'သူ ကိုပျက်တစ်လုံးထဲမှာ ပုန်းနေတယ်' ဟု ဆင်တာရီက ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် ပြောသည်။ 'ဒီတောင်ကုန်းအဆင်း ခရီးတစ်ဝက်လောက်ပဲ ဝေးမယ်'။

'မင်းကိုယ်တိုင် အခုချက်ခြင်း လိုက်ပို့'။

ဆာမူရိုင်းသည် ဆင်တာရီအား ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲထုကာ အပြင်သို့ ထုတ်သွား ပြန်သည်။ ဘုန်းကြီးအိုသည် ကြားမှဝင်၍ ဟန့်တားခြင်း၊ တောင်းပန်ခြင်း မပြု။ သူသည် မာမူရိုင်းနှင့် ဆင်တာရီတို့ ထွက်သွားချိန်အထိ သူ့နေရာ၌ မလှုပ်မယှက် ရပ်နေသည်။

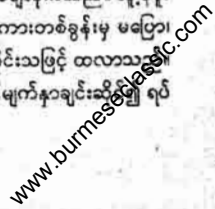
မာမူရိုင်းထံသို့ သူ ရွတ်စရာရှိသည်များကို ရွတ်နေဆဲ...။ အပြင်ဘက်မှ စောင့်နေသူမှာ မာမူရိုင်းတို့ကား...။ သူသည် ဂိုတာရီနှင့်ဆင်တာရီတို့ ပြောနေသည့် စကားများ ကြားသိခဲ့ပြီ။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို သူ့အနားရောက်လာသည့်အခါ တာနာကက ဂိုတာရီအား ချုပ်ကိုင်ထားမှုကို နည်းနည်းပါးပါး လျှော့ပေးဖို့ ခိုင်းသည်။

'ကုမာတိုရီက မင်းသားတာနာကကကို သင့်တော်တဲ့ ရိုသေလေးစားမှုကို ပြုပါရမယ်ဆိုတာ မင်းသိရဲ့လား' ဟု ဂိုတာရီက ပြောသည်။ 'အဲဒါကိုမှ မင်းမသိတတ် ပါ့နဲ့ဆိုရင်တော့ မင်းကို ငါ့ခါးစာ ကျွေးရတော့မှာပဲ'။

ဆင်တာရီသည် ထိုအခါကျမှ မင်းသားတာနာက၏ ရုပ်ရည်နှင့် ဝတ်စား ဖန်တီးပုံများကို အထူးသတိထားမိလာသည်။ ဤမှာမည်ကို အရင်ကတည်းက သူ ကြားခဲ့ဖူး၏။ တပ်ဆင်ထားသည့် တံဆိပ်ကိုမြင်လိုက်ရသည့်အခါတွင်မူ ကာရီဆွေမျိုး ဂူယီဝင်မျိုးမတ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ချက်ခြင်းသိသည်။

သူသည် တာနာကကရှေ့တွင် လျှင်မြန်စွာ သွားထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့နဖူး ကို မြေပြင်နှင့်ထိသည်အထိ ဦးခေါင်းကို ငိုလိုက်သည်။ စကားတစ်ခွန်းမှ မပြော။ ဟန့်ကြားခံမှ ဂိုတာရီက သူ့အားခြေထောက်နှင့်ကန့်၍ ထခိုင်းသဖြင့် ထလာသည်။

'မင်းဘယ်သူလဲ' ဟု တာနာကက မေးသည်။ သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ရပ်

နေသူအား စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်သည်။ မင်းကိုယ်မင်း ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ပြော၊
ငါအမိန့်လေးတယ်'

'ကျွန်တော် ဆင်တာရှိပါ . . . ဘာအဆင့်အတန်းမှ မရှိတဲ့ အောက်တန်းမဟု
တံငါသည် တစ်ယောက်ပါ အို ကာမိ-ဆန်'

'မင်းလို သာမန်တံငါသည် နိပ္ပန်တစ်ယောက်က ဘာပြုလို့ နိုင်ငံခြားသား
လူရိုင်းတစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်နေရတာလဲ၊ အဲဒါကိုတော့ မင်းအသေးစိတ် ရှင်း၊
လိုတယ်'

'လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်က ကျွန်တော်ဟာ ပင်လယ်ပြင်မှာ သင်္ဘောပျက်လို့ ဒုက္ခ
ရောက်ခဲ့ရပါတယ် . . . အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ဆင်တာရိုက ခါးကိုကုန်း၍ အရိုအပေး
ပေးပြီး ပြောသည်။ 'ကံကောင်းတော့ ကျွန်တော့်ကို သူ့အရပ်သူ ပြန်လာနေတဲ့
ဝေလငါးဖမ်းသင်္ဘောတွေလို့ ကယ်ဆယ်ပြီး အမေရိကန်ကို ခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။
ကျွန်တော့်ကို သူတို့က သူတို့နိုင်ငံရဲ့ အနောက်ပိုင်းကမ်းခြေက သင်္ဘောဆိပ်မြို့တစ်မြို့
မှာချထားပေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် အဲဒီမှာနေဖို့ကလွဲပြီး ရွေးစရာလမ်း မရှိပါဘူး။
အဲဒီမှာပဲ နေခဲ့ရပါတယ်။ အခုကျတော့ သူတို့ရဲ့ သင်္ဘောနက်ကြီးတွေနဲ့ လိုက်ရပါ
ရင်လိုက်ခဲ့။ မင်း တိုင်းပြည်ကို ပြန်ရောက်မယ်ဆိုလို့ လိုက်လာခဲ့တာပါ။'

'ဒါဆိုတော့ မင်းက နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေကြားမှာ လေးနှစ်နေခဲ့ရတာကို
ဟု တာနာကက သူ့ဖာသာသူ ပြောနေသလို ရေရွတ်သည်။ 'ဒီလိုဆိုရင် မပါ၊
သူတို့ရဲ့ နေမှုထိုင်မှုနဲ့ ပြောဆိုဆက်ဆံမှု သဘာဝတွေကို သိမှာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အို ကာမိ-ဆန်၊ ဒါပေမယ့် နည်းနည်းပါးပါးပဲ သိတာပါ' ဆင်တာရို
သည် စကားကို ဆက်မပြောသေးပဲ သူ့ကံကြမ္မာအတွက် တာနာကက၏ မျက်နှာကို
ကြည့်၍ မဝံ့မရဲအကဲခတ်သည်။ 'ကျွန်တော့်မှာ ဆန်မရှိပါဘူး . . . ဝေလငါး၊ ကျွန်တော်
နိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေတွေကို ချိုးဖောက်ပြီး ဒီမြေပေါ်က ထွက်ပြီးသွားခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။
'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေက မင်းကို အာဏာပိုင်တွေဆီ ပြန်အပ်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်
ထားသလား'

ဆင်တာရိုက ခေါင်းညှိတ်သည်။ 'ရည်ရွယ်ထားပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်၊
ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ ယိဒိုပင်လယ်အော်ထဲရောက်တော့ ကျွန်တော်သိပ်ကြောက်
လာပါတယ်။ စစ်ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်နေတာ မြင်တော့ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိလာတယ်။
နိပ္ပန်နိုင်ငံသားတွေဟာ နိပ္ပန်နိုင်ငံကို မစွန့်ခွာရဘူးဆိုတဲ့ ရှေးဟောင်းဥပဒေအရဆိုရင်
ကျွန်တော် အသတ်ခံရမှာ သေချာတယ် မဟုတ်လား . . . အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်က
နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေကို တောင်းပန်ထားရတယ်။ ကျွန်တော့်ကို နိပ္ပန်အာဏာပိုင်

။ ကျွန်တော်ထဲ ချက်ခြင်းမအပ်ဖို့နဲ့ အခြေအနေအားလုံး ရှင်းသွားပါမှ အပ်ပေးဖို့ မေတ္တာ
မျှဝေထားရပါတယ်'

တာနာကကသည် ဆင်တာရိုအား သတိထား၍ကြည့်ကာ အကဲခတ်နေသည်။

'ဟိုနောက် 'ဒီကိစ္စကို နောက်ပိုင်းကျမှ ထပ်ဆွေးနွေးကြမယ်' ဟု ပြောသည်။ 'အခု

။ လာလောဆယ် နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းပုန်းနေတဲ့နေရာ တို့ကိုလိုက်ပြ'

ဆာမူရိုင်းအစောင့်သည် ဆင်တာရို၏ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ကာ တောင်ထိပ်
ပျံ အောက်သို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲခေါ်သွားသည်။ အောက်သို့မရောက်မီ လမ်းခုလတ်
ပျံဆင်တာရိုသည် အစောင့်၏ အအော်အငေါက်ကို ခံရပြန်သည်။

'မတ်ဆူမှုရာ တိုက်ဝါကော နိုင်ငံခြားသားဆီမှာလား' ဟု မေးသည်။

'ဟုတ်ပါတယ် . . . သူ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူတူပါပဲ' ဟု ဆင်တာရိုက
ပြောသည်။

'သူအခု ကျီဟောင်းထဲမှာ နေခဲ့ပါတယ်'

ဂိုတာရိုက တာနာကကအား ဖျက်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ မင်းသား၏ မျက်နှာ

။ ညှည် ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ၊ ဆင်တာရိုထံမှ ကြားလိုက်ရသည့် စကား

။ ကျွန်တော် ဘာထင်မြင်ချက်မှလည်း မပေး။

'တို့ကို သူတို့ဆီလိုက်ဖို့' ဟု ဂိုတာရိုက ပြောပြီး ခါးကို ဆင်တာရိုလည်ပင်း
ပျံတင်ထားသည်။ 'ဖြည်းဖြည်းသွား၊ အသံမထွက်စေနဲ့၊ အော်ဟစ်ပြီး သတိပေးရင်
မပါင်းနဲ့ ကိုယ်နဲ့ အိုးစားကွဲမယ် . . . နားလည်လား'

ဆင်တာရိုသည် လရောင်လွှမ်းနေသည့် ထင်းရှူးပင်များကြားမှ လမ်းသွယ်

။ မတိုင်းရှေ့မှသွားသည်။ သူ့နောက်မှ ဂိုတာရိုနှင့်တာနာကက . . . လှေခါးများ၏ထိပ်

ပျံရောက်သည့်အခါ သူသည် တဲ့ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေသည်။ သူ့အပေါ် များစွာကရုဏာ

ကားခဲ့သည့် အမေရိကန်အရာရှိအပေါ် သစ္စာဖောက်ရမည့် အရေးသည် တွေးဝံ့စရာမရှိ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဂိုတာရို၏ခါးသွားသည် သူ့လက်ဖျံရိုးထဲသို့ စူးဝင်သွားသည်။

လူသည် ရှေ့သို့ ဟပ်ထိုး . . . ဟပ်ထိုးဖြစ်ကာ လဲကျတော့မလို ဖြစ်သွားသည်။ သူ

။ ညှည် လှေခါးထိပ်မှနေ၍ ကျီဟောင်းရှိရာသို့ ဆင်းသွားသည်။ သူ့အဖို့ အစောင့်

ကမူရိုင်း၏ အမိန့်ကို နာခံရုံမတစ်ပါး အခြားရွေးစရာ လမ်းမရှိ . . .

မင်း ဘာပြုလို့ အကျဉ်းသား ဖြစ်ခဲ့တာလဲ၊ ဘာပြုလို့ အခုလို လယ်သူမ
ယောင်ဆောင်ပြီး ထွက်ပြေးလာခဲ့တာလဲ

ရောဘတ်အိဒင်သည် သူ၏ ချည်ဘောင်းဘီကို ပြန်ဝတ်နေရာမှ ထိုမေးခွန်းကို
၁။ ဂျပန်မလေးထံမှ ပေးလာမည့် အဖြေကို စောင့်သည်။ တစ်ဖက်မှလည်း အဝေးမှ
၂။ ကံပေါ်လာမည့် လူသံနှင့် မြင်းခွာသံများကို သတိထား၍ နားစွင့်သည်။ သို့သော်လည်း
၃။ ဝယ်ယူဖြစ်ဖွယ်ရာ အသံများကို မကြားရ၊ သူရပ်နေသည့်နေရာမှ လှမ်းကြည့်လိုက်
၄။ ပျံ့အခါ လရောင်အောက်တွင် ပြုံးပြီးပြန်ပြန် လက်နေသည့် ဖူရီတောင်ကို
မြင်ရရဆဲ . . .။

တိုက်ဝါဇာတ်လမ်းက နားလည်ဖို့ ခက်ချင်ခက်လိမ့်မယ်
ကိုယ် နားလည်အောင် ကြိုးစားကြည့်ချင်တယ်' ဟု အိဒင်က တိုက်ဝါဘက်
၅။ ကြည့်ကြည့်ပြီး ပြောသည်။ ' တကယ်လို့ မင်းပြောတဲ့အခါ နားလည်လွယ်မယ့်
၆။ ဘားလုံးတွေသာ သုံးမယ်ဆိုရင်ပေါ့'

တိုက်ဝါသည် မျက်လုံးများကို စုံစိုက်ပြီး လက်တစ်ဖက်ကို မျက်နှာပေးတင်ကာ
၇။ ကောက်ရိုးအခင်းပေါ်တွင် လှဲနေဆဲ . . .။ စက္ကမီးပုံးဆီမှ ခပ်ဖျော့ဖျော့ အလင်းရောင်
၈။ လှည့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်အောက်မှ အပြာရောင်ပိုးသားကိရိနီပေါ် ကျဆင်းလျက်ရှိ၏။ သူ
၉။ ဘားလမ်းကြည့်နေသော အိဒင်သည် တိုက်ဝါ၏ သေးသွယ်ဖျော့ပြောင်းသော အလှတွင်
၁၀။ ပြောလျက် ရှိပြန်သည်။

' ရင် နိပ္ပန်စကားကို ကောင်းကောင်းပြောတတ်တယ် . . . နော်' ဟု တိုက်ဝါက
၁၁။ ပုပုတတ်သည်။

' ကိုယ်တို့ အမေရိကန်က ထွက်မလာခင် နှစ်အတော်ကြာကြာကတည်းက

ဆင်တာရီ ကိုယ်တို့သင်္ဘောကို ရောက်လာတာ၊ ကိုယ်က နိပ္ပန်စကား သူ့ဆီမှာ သင်တာ လပေါင်းအများကြီး ကြားခဲ့ပြီ။ အခု ဒီကိုလာခွဲတဲ့ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာလည်း နေ့စဉ်သင်လာတာ

အိပ်သည့် တိုက်ဝါဆီပြန်လျှောက်လာပြီး အနိဋ္ဌတိုင်သည်။ ပြီးတော့ တိုက်ဝါအား တယုတယ ဖွေယူလိုက်သည်။ တိုက်ဝါသည် ရုတ်တရက် စကားမပြော... အချိန်အတော်ကြီး ကုန်သွားသည်အထိ နုတ်ဆိတ်နေသည်။ ထို့နောက်...

အားလုံးဟာ ရုတ်တရက် ဗြူးစားကြီး ဖြစ်လာတာပဲ။ တိုက်ဝါမှာ တွေးဖို့တော့ အချိန်မရခဲ့ဘူး ဟုပြောသည်။ 'သင်္ဘောနက်ကြီးတွေ လာနေပြီဆိုတဲ့ သတင်းကို တိုက်ဝါတို့ ကြားချိန်မှာ ယီဒိုမြို့ရဲ့ လမ်းမတွေပေါ်မှာ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ပြီး ပြေးကြလွှားကြတာတွေ ဖြစ်လာတာပဲ... ကြောက်လန့်ပြီး အိမ်ထဲက ထွက်ပြေးလာကြတဲ့ လူတွေကလည်း အများကြီးပဲ။ အများစုက သူတို့ပိုင် အခိုးတန်ပစ္စည်းတွေကို ဝှက်ပြုတယ်။ မြို့ကထွက်ပြေးတဲ့ လူတွေကလည်း အများကြီးပဲ။ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ... စစ်ဖြစ်တော့မှာလား... တွေးနေ ပြောနေကြတာတွေကတော့ အများကြီးပဲ'

အိပ်သည့် တိုက်ဝါအား ငုံ့ကြည့်သည်။ 'အမေရိကန်က နိပ္ပန်နဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှု ကုန်သွယ်လိုတဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုပဲရှိတာပဲ' ဟု ပြောသည်။ 'ဒီစကားကို မင်းတို့ကတော့ လိမ်လည်မှုတစ်ခုလို့ ထင်မှာပဲ။ ဒါပေမဲ့... ကိုယ်တို့ဘက်က စစ်ကို မလိုလားကြတာအမှန်ပဲ'

တိုက်ဝါကြားတာက ကြောက်စရာသိပ်ကောင်းတဲ့ အမြောက်ကြီးတွေ ပါလာတဲ့ သင်္ဘောနက်ကြီးတွေ လာနေကြပြီ... တဲ့' ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ 'ရှင်တို့ဘက်က မတိုက်ခိုက်ချင်ဘူးဆိုရင် အမြောက်ကြီးတွေကို ယူလာဖို့ လိုသလား'

အိပ်သည့် ပဲခုံးများကို တွန့်လိုက်သည်။ 'ကိုယ်တို့အနေနဲ့ လက်နက်တွေ တပ်စားပြီးလာခဲ့ရတာ အကြောင်းရှိတယ်။ ကိုယ်တို့ ရှေ့ကရောက်သွားခဲ့တဲ့ နိုင်ငံခြားသား အစိုင်းအစိုင်းသင်္ဘောတွေဟာ နိပ္ပန်တွေရဲ့ မောင်းထုတ်တာ ခံခဲ့ကြရတယ်။ ကိုယ်တို့က အဲသလို အဖြစ်မခံချင်ဘူး'

နိပ္ပန်နိုင်ငံဟာ တခြားလူမျိုးတွေနဲ့ လုံးဝအဆက်အသွယ် မလုပ်ပဲ နေလာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာတောင် ရှိသွားပြီ။ ကိုယ်တို့နိုင်ငံက ခေါင်းဆောင်တွေက သူတို့ကို ကိုယ်ကျိုးအတွက်ပဲဆို ဆို မင်းတို့နိုင်ငံတွေထဲ ပြန်ဆွဲသွင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။

တိုက်ဝါတို့ကို ကိုယ့်ဖာသက်ကိုယ်နေခွင့် ဘာကြောင့် မပြုရတာလဲ ဟု တိုက်ဝါက ပြန်မေးသည်။ 'ဘာပြုလို့ သူတို့က ဒီထိအောင် လာခဲ့ကြတာလဲ'

'သူတို့က အခုလို သူတို့လုပ်တာဟာ မှန်တယ်လို့ ယုံကြည်နေကြလို့ပဲ။

ကိုယ်တော့ ဒါကိုသဘောမထူပါဘူး။ ကိုယ်ယုံကြည်ထားတာက အေးအေးချမ်းချမ်းကြည့်တဲ့ တခြားနိုင်ငံတွေကို ငြိမ်းခြောက်တာတို့ အနိုင်ကျင့်တာတို့ မလုပ်သင့်ဘူး... စစ်ပွဲဆိုတာ အမှတ်မထင်ဖြစ်ပြီး ပေါ်ပေါက်လာတာမျိုးပဲ ဖြစ်သင့်တယ်လို့ ကိုယ်ယုံ'

'ရှင်တို့ သင်္ဘောနက်တွေပေါ်မှာ ပါလာတဲ့ စစ်သည်တွေက နိပ္ပန်ကို ကျူးကျော်ပါ။ ပိုက်ပြီး ကျွန်မတို့ကို ကျွန်လုပ်ခိုင်းကြမှာလား။ ဟု တိုက်ဝါက အိပ်ချက်နာပါ။ သောကမကင်းသော မျက်နှာဖြင့် ကြည့်၍မေးသည်။

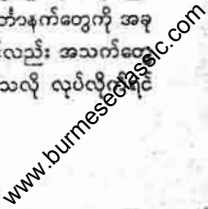
အိပ်သည့် တိုက်ဝါ၏ ဆံပင်ကို သူ့လက်ဖြင့် အသာအယာ ဖွဖွကလေးကိုင်နေလို့... ကိုယ် ကမ်းပေါ်ကို တိတ်တိတ်ကလေး ရေကူးပြီး ရောက်လာတာ၊ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘူး။ ကိုယ့်အနေနဲ့ စစ်မဖြစ်အောင် ကြိုတင်တားဆီးနိုင်မယ့် နည်းလမ်း ရှိမရှိလို့လဲလားခွဲတာ ဒါပေမယ့် ဖြစ်နိုင်ချေ ရှိချင်မှ ရှိမယ်လို့...'

တိုက်ဝါက သူမ၏ မျက်နှာကို အိပ်ပန်းတွင် အပ်ထားသည်။ အိပ်ကလည်း ကိုယ်အား ပို၍တင်းကြပ်စွာ ဖွေပိုက်ထားသည်။ များစွာ မမေးကွာလှသည့် တောင်ကုန်းတို့ကစီစီစီစီ ညဉ့်ငှက်တစ်ကောင်၏ စူးစူးရှရှအော်သံနှင့် အလန့်တကြားထ၍ သူ့မျှားသံများ ကြားလိုက်ရ၏။ အိပ်ခေါင်းသည် ဆတ်ခနဲထောင်လာပြီး နားစွင့်လို့... ငှက်အော်သံနောက်မှ အခြားသံသယဖြစ်စရာ အသံတွေ လိုက်ပါလာလေသည်...'

အိပ်သည့် တိုက်ဝါ၏ မေးကိုကိုင်း၍ မျက်နှာမော့လိုက်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင် ကြည့်လို့... 'ဘာပြုလို့ မင်း ရပ်ဖျက်ပြီး ပြေးလာရသလဲဆိုတာ ကိုယ့်ကို အခု ပြောပြမယ်။ ဟုလား' ဟု မေးသည်။

တိုက်ဝါက လဲနေရာမှ ထထိုင်ပြီး သူ့ပခုံးပေါ်မှ ကိမ့်နီကို သေသေသပ်သပ် သွေးအောင် ပြုပြင်သည်။ 'အထက်တန်းစား များမတ်အန္တယ်ထဲက လူငယ်ပဲ။ ယောက်ျားရိုတယ်။ သူ့ကို တိုက်ဝါက ယီဒိုမှာ မကြာခင် ဖြေပျော်ခဲ့ရဖူးတယ်။ သင်္ဘောနက်တွေ သတင်းကြားရလို့ ယီဒိုက လူတွေ ရုတ်ရုတ်သံသဖြစ်နေချိန် သူတို့ကိုဆီ ရောက်လာတယ်'

'သူ့နာမည်က ကုမာတို့ရိုက မင်းသားတာနာက... တဲ့။ သင်္ဘောနက်တွေနဲ့ လူပိုင်းတွေရောက်လာတဲ့အတွက် သူတို့အုပ်စုတွေထဲမှာ အငြင်းပွားမှုတွေ အများကြီး ဖြစ်နေတယ်လို့ သူကပြောတယ်။ တချို့ ဒိုင်ချို တွေက သင်္ဘောနက်တွေကို အခု မျက်ခြင်းတိုက်ချင်နေကြတယ်... တဲ့။ တကယ်လို့ တိုက်ရင်လည်း အသက်တွေ အများကြီး စတေးရမယ်... တဲ့။ ကျန်လူစုတွေကတော့ အဲသလို လုပ်လိုက်ရင်

နိဗ္ဗာန်တွေအတွက် ပျက်စီးမယ့်ကိန်းမို့ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ချင်ကြတယ် . . .
အိဒင်က မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။ 'အဲဒါတွေက မင်းအပေါ် ဘယ်လို
ပတ်သက်ပြီး အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိလာရတယ်'

'မင်းသားတာနာကာက ဒီအရေကိုစွဲတွေမှာ သူဟာ ဆက်စပ်ပတ်သက်
နေတယ် . . .တဲ့။ သူ့ရန်သူတွေက တိုက်ဝါကို ပြန်ပေးဆွဲချင်ဆွဲမယ်။ သတိချင်သတိပယ်
. . .တဲ့။ သူ့ကို ရန်ပြုချင်လို့ လုပ်ကြံမှာစိုးရတယ် . . .တဲ့။ အဲဒီတော့ တိုက်ဝါလုံခြုံမှု
အတွက် သူချပေးထားတဲ့ အစောင့်တွေနဲ့ ယီဒိုက ထွက်သွားပါလို့ ပြောတယ် . . .

'သူတို့က မင်းကို ဘယ်ခေါ်သွားကြသလဲ'

'ဒီနေရာရဲ့ မြောက်ဘက် ဆယ်မိုင်ကွာလောက်မှာရှိတဲ့ တည်းခိုရိပ်သာ တစ်ခုကို
ခေါ်သွားကြတယ်။ အဲဒီမှာ တိုက်ဝါကို အကျဉ်းသားတစ်ယောက်လို့ ထားခဲ့ကြတယ်။
တိုက်ဝါကြောက်လာတယ်။ လူတွေအများကြီး ထွက်ပြေးနေကြတာကိုလည်း မြင်ဖူး
ရတယ် မဟုတ်လား။ တိုက်ဝါတို့ဆီမှာ စစ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေပြီလို့လည်း ထင်မိတယ်။
တိုက်ဝါအနေနဲ့ မိသားစုနဲ့ ပြန်မတွေ့ရမှာကိုလည်း စိုးရိမ်လာတယ်'

'ဘာပြုလို့ သူတို့နဲ့ရိပ်သာမှာ မနေချင်ရတယ်'

'အစောင့်တွေကို တိုက်ဝါ ကြောက်လာလို့ . . . ရေတံခွန်မှာ ရှင်နဲ့ တိုက်ခွဲတဲ့
လူဟာ အစောင့်တွေထဲက အကြီးအကဲပဲ။ တကယ်လို့ မင်းသားတာနာကာ အသတ်
ရရင် ဒါမှမဟုတ်လို့ ပြန်မလာခဲ့ရင် သူတို့တိုက်ဝါကို ဘာလုပ်ကြမလဲဆိုတာ မပါ
နိုင်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် တိုက်ဝါအတွက် ငှားပေးထားတဲ့ အစေအပါးမလေးကို လာ
ထိုးပြီး လယ်သူမအဝတ်နဲ့ မြင်းတစ်ကောင် ရှာခိုင်းခဲ့တယ်'

'မင်းဟာ သတ္တိလည်းကောင်းတယ်။ လှလည်း လှတယ်'

တိုက်ဝါက အိဒင်အား တစ်ချက်မျှ မော့ကြည့်သည်။ 'တိုက်ဝါ အဖေဟာ
ဆာမူရိုင်းတစ်ယောက်ပဲ။ မျိုးတူအုပ်စုဝင်တွေ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်နေကြတဲ့ စစ်ပွဲပျေ
အပြီးမှာ အဖေလိုလူတွေဟာ ဆင်းရဲပြီး ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ အဖေ
ဟာကုန်သည်ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဝမ်းနည်းဖို့ကောင်းတာက အဖေဟာ
လောင်းကစားကို သိပ်ဝါသနာကြီးတယ်'

'အဲဒီတော့ . . .

'သူပိုင်သမျှ ပစ္စည်းအားလုံးကို ယီဒိုမြို့က အပျော်အပါးသိပ်အားကြီးတဲ့ ချို
ထဲမှာ တစ်ညတည်းနဲ့ ရွံ့ကုန်တယ်။ သူ့ဘဝ မပျက်သွားအောင် တိုက်ဝါကို ရောဂမယ်
အဖြစ်အရောင်းခံရဖို့ တိုက်ဝါ သဘောတူခဲ့ရတယ်။ ဆာမူရိုင်းရဲ့ သမီးတွေနဲ့ သားတွေ
ဟာ ဘဝကို နောက်မတွန့်ပဲ ရင်ဆိုင်ရုံအောင် ငယ်ငယ်ကတည်းက သင်ပေးထားတာ'

'ကံကြမ္မာဟာ သိပ်ကိုထူးဆန်းတယ်' ဟု တိုက်ဝါက ရေရွတ်သည်။ 'တိုက်ဝါ
ရှစ်ယောက်စလုံး ကောင်းကင်က အလင်းတန်းကြီးကို မြင်ခဲ့ရတယ်။ နှစ်ယောက်
တစ်ညထဲမှာပဲ လယ်သမား အဝတ်အစားတွေနဲ့ ထွက်ပြေးကြရတဲ့ ဝရမ်းပြေးတွေ
လိုပဲကြရတယ်'

'ဟုတ်တယ် . . . အလွန်ထူးဆန်းတာပဲ' ဟု အိဒင်က အလိုက်သင့် ပြန်ပြော

သည်။

'တိုက်ဝါ ယာဒိုယာ မှာဆုတောင်းတုန်းက တိုက်ဝါစိတ်ထဲက ကြံတဲ့ပြီး ကတိပြု
ပါကယ်' ဟု တိုက်ဝါက ဆက်ပြောသည်။ 'ကာမိ က တိုက်ဝါနဲ့ ထိုက်တန်တယ်လို့
ပျက်စီးပေးထားတဲ့ အမျိုးသားဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို တိုက်ဝါအချစ်ကို ပေးပါမယ်
ပျက်စီးပေးထားခဲ့တယ်။ အဲဒီကတိကြောင့်လည်း တိုက်ဝါခန္ဓာကိုယ်ကို အလွယ်
ကူနဲ့ ရှင်လက်ထဲ ပေးအပ်ခဲ့မိတာပဲ။ ရှင်နဲ့တိုက်ဝါတို့ အခုလို ဆုံကြုံရတာဟာ
ကြံမှုကြောင့်လို့ဆိုရင် ရှင်ယုံယုံမလား'

အိဒင်က ချက်ခြင်းအဖြေပေး။ 'ကိုယ့်မိန်းမ တောအုပ်ထဲမှာ ဆုံးသွားတဲ့ အချိန်
ကပြီး ကိုယ် ဘာကိုမှမယုံကြည်တော့ဘူး' ဟုဖြေသည်။ 'အဲဒီကာလအတွင်းမှာ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း တန်ဖိုးမထားတော့ဘူး။ သေချင်သေ။ ရှင်ချင်ရှင်။ မြစ်ချင်တာ
ပဲပဲစေလို့ပဲ သဘောထားတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့လည်း ကိုယ့်မှာ အဲဒီစိတ်
ပဲပဲဟာပြန်ဘူး'

သူအသံသည် တိမ်ဝင်သွားသည်။ သူသည် တိုက်ဝါအား တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်
သည်။ တိုက်ဝါကလည်း သူ့အား တအားပြန်ဖက်ထားသည်။ အိဒင်က တိုက်ဝါ
ကိုမိမိကို နမ်းရန်ခေါင်းငုံ့လိုက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် အထပ်ဖိုးလေခါးဆီမှ လျှင်မြန်စွာ
ကံလာနေသည့် ခြေသံများ ကြားလိုက်ရသည်။

ထို့နောက် ပေါက်ပြဲနေသော ခေါင်မိုးမှ ဝင်လာနေသည့် လရောင်ဖြင့် မြင်လိုက်
သည့် ဂိုတာရီ . . . သူ့ဆွဲထုတ်လိုက်သည့် ဓါးရောင်သည် လက်ခနဲဖြစ်သွားသည်။
ပဲပဲဟာ သံကုန်ဟစ်၍ အော်လိုက်ပြီး တအားလွှဲချိတ်လိုက်သည်။ ဓါးချက် . . .
ပါဝင်သည် ကြမ်းပေါ်၌ဘေးတိုက် လှိမ့်ချလိုက်ပြီး သူ့ခါးကိုယူကာ ထရပ်လိုက်သည်။

ဆာမူရိုင်း၏ ပထမခါးချက်သည် အရှိန်လည်းပြင်း၏။ မြန်လည်းမြန်၏။
ကိုက်ထဲမှ စူးစူးရှရှအော်သံကြားလိုက်ရ၏။ အိဒင်သည် သူ့ခါးကို အချိန်ခိုရယူကာ
ရှိန်မဲ့ မြောက်လိုက်နိုင်သော်လည်း အရှိန်ကမပြင်း တစ်ဖက်မှ ကျလာသည့် ဓါးချက်
ထိမိမိမခံနိုင်။ သူ့ခါးသည် သူ့လက်ထဲမှ လွင့်ထွက်သွားပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်မှာလည်း
ကိုယ်သူ မထိန်းနိုင်။ ဒလင်းလှိုင်ဖြစ်ကာ ဒူးထောက်လဲကျသည်။

ဂိုတာရီသည် အထက်စီးရုမ္မာကို အခွင့်ကောင်းယူကာ နောက်ထပ် အသေသင်္ဂါ သူခါးကို တားအမြောက်လိုက်သည်။ တိုက်ဝါ၏ အလန့်တကြားအော်သံမှာ ခုတိယအကြိမ် ထွက်ပေါ်လာသည်။ သူသည် နောက်သို့အမြန်ဆုတ်ကာ သစ်သီး နံရံကို ကျောနင့်မှိုထားသည်။

တိုးမီးမတိမ် (ရုပ်လိုက်)

အခန့်ပေးသံမှာ မင်းသားတာနာကာထံမှ ထွက်လာမြင်းဖြစ်၏။ ဂိုတာရီသည် မြောက်ထားသည်ခါးကို ပြန်မချပဲ ရုပ်ထားလိုက်ပြီး အိဒင်၏လက်မှ လွတ်ကျသွားပေးခါးကိုကောက်ယူသည်။ ဒူးထောက်လျက် လဲကျနေသော အိဒင်ကိုလည်း သဟော့ သဟပြုသည်။

သူ့ကို အလစ်မပေးနဲ့

တာနာကာက ဂိုတာရီအား လှမ်းသတိပေးပြီး စက္ကူမီးအိမ်ကိုယူကာ တိုက်ခိုက်အားကြည့်သည်။ သူသည် စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောပဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ကြည့်နေရာ တိုက်ဝါဆီသို့ တိုးကပ်လာသည်။

မင်းက လူရိုင်းသူလျှိုနဲ့ ဘာပြုလို့ နှစ်ယောက်ထံ ခေရတာလဲ' ဟု ဒေါသမူ မကင်းသည့် အသံဖြင့် တာနာကာက မေးသည်။ 'ဘယ်လိုကြောင့် အတူတူကြဲတာလဲ'

ကျွန်မက ရေတံခွန်မှာ ရေချိုးနေတာပါ ဆို ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ 'ကျွန်မ သူ့ကိုမမြင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကို ဖမ်းဖို့ကပ်လာတာကို ဂိုတာရီကို သူကမြင်သွားတော့ သစ်ပင်တွေကြားက ပြေးထွက်လာပြီး ကျွန်မကို ကျန်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်မက အကူအညီ မတောင်းခဲ့ပါဘူး'

အဲဒီစကားတွေက မင်းဒီနေရာမှာ သူနဲ့ဘာပြုလို့ ရောက်နေရလဲလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းရဲ့အဖြေမဟုတ်ဘူး' ဟု တာနာကာက ကြားဖြတ်ပြောသည်။ 'မင်း တိုင်ပင်ရဲ့ ရန်သူတစ်ယောက်နဲ့ မင်းတစ်ယောက်ထံ ဘာပြုလို့ အတူတူဖြစ်နေရတာလဲ'

အရပ်လေးမျက်နှာက မြင်းစီးသမားတွေ အများကြီးလာနေကြပါတယ်။ ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက စကားစသည်။ သို့သော်လည်း အိဒင်အသံက ကြားလာသည်။

သူ့ကို ကျွန်တော်ဇွတ်အတင်းခေါ်လာတာ၊ သူ့မှာ ရွေးစရာလမ်းမရှိ၊ ကျွန်တော် မြင်းပေါ်ကို ဆွဲတင်ပြီး ခေါ်လာတာ'

တာနာကာမျက်လုံးအစုံသည် ဒေါသရောင်သန်းနေသည်။ သူသည် အိဒင်ထံ လှည့်မကြည့် . . . ဒီလူရိုင်းသူလျှိုက မင်းကို သူနဲ့အတူတူ ကောက်ရိုးအခင်ပေး

။ 'ဟု လုံနေဖို့ ဇွတ်အတင်းခိုင်းခဲ့တယ် . . . ပေါ့၊ ဟုတ်လား'

တိုက်ဝါသည် မျက်လွှာကိုချထားသည်။ တာနာကာက အမေးကိုမဖြေ နောက်

။ 'အတန်ကြာမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ 'သူ့ကို ကျွန်တော် အတင်းခေါ်ထားတာ'ဟု

။ 'ပဲကပြောသည်။ 'ကျွန်တော် သူနဲ့စကားပြောချင်လို့'

'သူပြောတာ အမှန်ပဲလား' ဟု တိုက်ဝါအား မေးသည်။

တိုက်ဝါသည် ချက်ခြင်းမဖြေ၊ အတန်ကြာမှ ခေါင်းညိတ်သည်။ 'ဟုတ်ပါတယ်၊

။ 'ပျဲ၊ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းက ကျွန်မကိုပြောခဲ့တယ်၊ သူ ကမ်းပေါ်တက်လာတာ

ပုလွဲလုပ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး . . . တဲ့၊ အရှင် . . . သူ့အပေါ် အထင်လွှဲနေတယ်လို့

။ 'ပဲပါတယ်'

'တယ်သူ့ဆီက ခွင့်ပြုချက်မှ မပါပဲ . . . မှောင်ကြီးထဲမှာ ကမ်းပေါ်တက်လာတာ

။ 'သူလျှိုလုပ်ဖို့ကလွဲပြီး တခြားဘာရှိဦးမှာလဲ'

'သူ တိတ်တိတ် တက်လာတာ စစ်မဖြစ်အောင် တားချင်လို့ . . . တဲ့၊ သူက

။ 'ပဲလို့ပြောတယ်'

တာနာကာ၏မျက်လုံးများသည် ကျဉ်းမြောင်းသွားသည်။ သူသည် တစ်စုံ

။ 'ရာတွေနေသည့်နယ် ငြိမ်ဆိတ်နေရာမှ အိဒင်အား လှမ်းကြည့်သည်။ သို့သော်

။ 'ပျဲ၊ သူ ဘာမှမပြောခင် ဆင်တာရိထံမှ အော်ဟစ်ပြောဆိုနေသံများ ကြားရသည်။

'ကျွန်တော့်ကို ဘုရားကျောင်းထဲမှာ အလစ်ပင်ဖမ်းကြတာပါ . . . မာစတာ'ဟု

။ 'ဟာရိုက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် အိဒင်အား လှမ်းပြောသည်။ 'ကျွန်တော့်ကို ဒဏ်ရာ

။ 'ဟာရိဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး အကြောင်းကို မေးပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီနေရာကို ဝိုင်း

။ 'ကယ်၊ မာစတာကို မေးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လေးစားထိုက်သူပါ။ ကာဂိုမျိုးနွယ်တူ

သူပုဂ္ဂိုလ်က မင်းသားတာနာကာပါ'

'မင်း ဟီးစပ်ပိတ်ထားစမ်း' ဟု ဆာမူရိုင်းအစောင့်က အော်သည်။ 'မင်းကို

။ 'ပဲ၊ သက်လုံး ပါးစပ်ပိတ်သွားအောင် လုပ်လိုက်ရမလား'

ဆင်တာရီသည် ခေါင်းတစ်ချက်ငုံ၍ အရိုအသေပေးကာ နောက်သို့ ဆုတ်သွား

။ 'ပျဲ၊ သူသည် အိဒင်အား မကြည့်ရဲ။

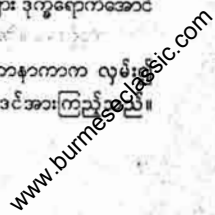
'ခင်ဗျားနောက်ထပ် ဘာမှမပြောတော့နဲ့ ဆင်တာရီ' ဟု အိဒင်က မတ်တပ်

။ 'ပျဲ၊ ကာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား ဒုက္ခရောက်အောင်

။ 'ပုပ်ပါနဲ့တော့'

'တိတ်စမ်း၊ ရှေ့မတိုးနဲ့ . . . အဲဒီမှာပဲ ရပ်နေ' ဟု တာနာကာက လှမ်း

။ 'ပျဲ၊ ကားသည်။ သူသည် စက္ကူမီးအိမ်ကို ကိုင်မြှောက်ပြီး အိဒင်အား ကြည့်

သူ့မျက်လုံးများသည် ပြူးသွားသည်။ ချက်ခြင်း သူ မှတ်မိသွားသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အိပ်ကလည်း တာနာကအား မှတ်မိသည်။ လွန်ခဲ့သော နာရီအတော်ကြာက က ဆတ်စံကွီဟန်မှာ သင်္ဘောပေါ်သို့ ယူရာဂါပြည်နယ်၏ လက်ထောက်ဘုရားလားခွဲသည်။ ထိုစဉ်က သူနှင့်လိုက်ပါလာသည့် အထက်တန်းသက်တော်စောင့်သား၊ ယခုမြင်နေရသည့် လူငယ်မဟုတ်ပါလား . . .

'ကျွန်တော်ရဲ့ ဓါးသမားမိုက်ရဲ့ရဲဆီက ဓါးကိုလှူလှူလိုက်တာ ခင်ဗျားပဲ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တွေ့ဖူးခဲ့ပြီးပြီ' ဟု တာနာကက ပြောသည်။

'ဟုတ်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်' ဟု အိပ်က ဂျပန်ရုံးရာလေ့ထုံးစံနဲ့ အညီအညွတ်ဖြစ်သော စကားကို တရိုတသေပြောသည်။ 'ခင်ဗျား မှတ်မိတာ အမှန်ပါပဲ'

တာနာကကျမျက်နှာသည် အံ့အားသင့်ခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။ 'ခင်ဗျားကြည့်ရတာ ကျွန်တော်တို့ ဘာသာစကားကို ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်နေပုံပဲ'

'ကျွန်တော် နိပုန်စကား သင်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်' ဟု အိပ်ကပြောသည်။ 'ဆင်တာ့ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆရာကောင်းတစ်ယောက်ပါ'

တာနာကကျမျက်နှာသည် မီးရောင်ဖြင့် ပီပီပြင်ပြင်မြင်နေရသော အိပ်မျက်နှာကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသည်။ အိပ်ကလည်း ငြိမ်ဆိတ်စွာရပ်နေသော ဂျပန်အား တအံ့တည ပြန်ကြည့်နေသည်။ သူသည် သူ့ရင်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်လာနေသည့် ဒေါသအပူကို အထူးတလည် ကြိုးစားပြီး နှိမ်နင်းနေရဟန် ရှိ၏။

'ခင်ဗျားတို့ သင်္ဘောနက်တွေက ကျွန်တော်တို့ကို စစ်ပြုဖို့ ခြိမ်းခြောက်နေတာ အချိန်မှာ ခင်ဗျားက ညကြီးမင်းကြီး တိတ်တိတ်ကလေး ကျွန်တော်တို့ ကမ်းခြေပေါ် တက်လာရဲတယ်နော်' ဟု တာနာကက ဒေါသကို ထိန်းချုပ်ထားသည့် လေသံဖြင့် ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားရဲ့ အပြုအမူတွေဟာ သူ့လျှို့ဝှက်စွာကဲ့ရဲ့ အမူအကျင့်ကို ပေါ်နေတယ်။ နိပုန်နိုင်ငံကို ဝင်ပြီး သူ့လျှို့ဝှက်တာဟာ ချက်ခြင်း သတ်ပစ်နိုင်တဲ့ ရာဇဝတ်တစ်ခုပဲ'

'သူ့ကို အခုချက်ခြင်း ကျွန်တော်သတ်လိုက်ရမလား အို ကာမိ-ဆန်' ဟု မ။ ကိုင့်ထားသော ဂိုတာရိုက အိပ်ကနားသို့ လျှောက်သွားပြီး ပြောသည်။ 'ဒီကောင်ပဲ။ သေသင့်တဲ့ ကောင်ပဲ'

'နော် . . . ။ အချိန်မကျသေးဘူး'

တာနာကက သူ့လူအား လက်ပြုပြီး နောက်ဆုတ်မိုင်းသည်။ သူ့အကြည့်ကို အိပ်မျက်နှာပေါ်မှ ဖယ်မသွား။ သူသည် သူ့ခါးရိုးကို အသင့်ဆုပ်ကိုင်ကာ အိပ်ကနား

ကြပ်သွားသည်။

'ခင်ဗျားကို တခြားလူတွေကသာ အခုလိုမိရင် သေပြီ' ဟု တာနာကက ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားကို မိထားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းသာ ပျံ့နှံ့သွားလို့ကတော့ ခင်ဗျားကို ချက်ခြင်းသတ်ဖို့ တောင်းဆိုကြတော့မှာ သေချာတယ်'

အိပ်ကတော့ ဂျပန်၏အကြည့်ကို ရဲရဲဝဲဝဲ ရင်ဆိုင်ပြီး ပြန်ကြည့်သည်။ ဘာမှတော့ ပြုမပြော . . . ။ သူသည် မျက်လုံးကို ဒေါင့်ကပ်ကာ သူ့သေနတ်အိတ်ချထားသည့် ဂျပန်ကို တိတ်တခိုးကြည့်သည်။ သေနတ်အိတ်တပ်ထားသည့် ဓါးပတ်မှာ သူ့ကာကွယ်ပေး ခေတဖြတ်လိုစဉ်က ဖြုတ်ရှင်းထားနား၌ ချထားမိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အခုတိုင်းဆိုလျှင် သူ့ပစ္စည်းသည် သူနှင့်ခြောက်ပေခန့် အကွာ၌ရှိနေသည်။ ပါးရောင်ကျနေသည့် နေရာ၏ အစွန်းနား၌ ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် တိတ်လင်းလင်း (ကြည့်၍) အကယ်၍ သူ ဘာကြည့်နေမှန်းသိသွားလျှင် . . . ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကာကွယ် သူ့အားခါးနှင့် မခုတ်နိုင်မီ သူ့သေနတ်ဆီသို့ တအားစွန်ထိုးပြီး ကောက်ယူ

ပျံ့စေရမလား . . . ။

'ခင်ဗျားကပြောတယ် . . . ။ ခင်ဗျားဟာ သူ့လျှို့ဝှက်ဟုတ်ပါဘူး . . . ။ ခင်ဗျားကြီးကြီးကို တက်လာတာဟာ စစ်ကိုရောင်နိုင်မယ့် နည်းလမ်းရှာဖို့ပါ . . . ။ ဒါပေမယ့် သူ့လျှို့ဝှက်တာ ဘယ်တော့မှ အမှန်မပြောဘူး။ လိမ်တာချည်းပဲ။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်

တာကြောင့်ယုံကြည်ရမှာပဲ'

'ကျွန်တော် အမှန်ပြောလို့ ယုံကြည်သင့်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်' ဟု အိပ်က အစားအသေးဆေးပင် ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်အခု ကမ်းပေါ်တက်လာတာဟာ ကျွန်တော်အထက်အရာရှိတွေရဲ့ အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး လာခဲ့တာပါ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်ဟာ နိပုန်နိုင်ငံရဲ့ နိပုန်လူမျိုးတွေအကြောင်းကို ပါးပေးလေးပဲ သိတာပါ။ ပါးပေးမလည်ပဲနဲ့ လုပ်တဲ့အလုပ်ဟာ အန္တရာယ်အလွန်များပါတယ်'

'ခင်ဗျားရဲ့ သင်္ဘောကို ဘယ်သူမှမသိပဲ ပြန်သွားနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားက ထားတယ် . . . ။ ဟုတ်လား'

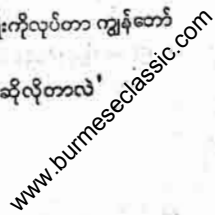
'ဟုတ်တယ်'

တာနာကက အေးစက်စက်ပြုံးသည်။ 'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ ပထမဆုံးအမှားက ပျက်စီးမှုမျိုးတွေကို အထင်သေးခြင်းပဲ'

'ဟုတ်ချင် ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲသလို အမှားမျိုးကိုလုပ်တာ ကျွန်တော်

လိမ္မော်ကတည်း မဟုတ်ပါဘူး'

တာနာကက မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။ 'ခင်ဗျား ဘာဆိုလို့တာလဲ'

“ နိုင်ငံခြားသားအရိုင်းအရိုင်းတွေ ” လို့ ခင်ဗျားခေါ်နေတဲ့ လူတွေအပေါ်မှာ ခင်ဗျားလည်း အထင်သေးခဲ့တာပဲ . . . ။ အထူးသဖြင့် မနေ့က ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောပေါ် တက်လာတုန်းက . . . လေ ”

‘ ဘယ်လိုအထင်သေးတာလဲ ’

‘ ခင်ဗျားလူ ဓါးထုတ်လိုက်တာကို ဘယ်သူမှ မသိအောင် တိတ်တိတ်ကလေ။ သိမ်းလိုက်တော့ ခင်ဗျားအများကြီး အံ့အားသင့်သွားခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား ’

တာနာကာက အိမ်ဝန်စကားကို ဝန်ခံသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်မျှ မသိမသာ ကလေးညိတ်သည်။ နှုတ်ကတော့ ဘာထင်မြင်ချက်မှမပေး . . . ။

‘ ပြီးတော့ ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ဆီလာတုန်းက သာမန်ဆာမူရိုင်းအစောင့် တစ်ယောက်အဖြစ် အယောင်ဆောင်ပြီး လာခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားဟာ ကာဂျီ မျိုးနွယ်တူစုက မှူးမတ်တစ်ယောက်ကို ဘယ်သူကမှ ကျွန်တော်တို့ကို အသိမပေးခဲ့ ကြဘူး ’

‘ ကျွန်တော် ရုပ်ဖျက်ပြီး မထင်မရှားလာခဲ့တာဟာ မိုက်မဲတဲ့ လုပ်ရပ်မျိုး မလုပ် အောင် တားနိုင်ဖို့ပါ ’ ဟု တာနာကာက မခံချင်စိတ်ဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ ‘ ကျွန်တော့် ရည်မှန်းချက်တွေဟာ ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့အတွက် ဂုဏ်သိက္ခာရှိပါတယ် ’

‘ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့်ရည်မှန်းချက်တွေဟာလည်း ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့ အတွက် ဂုဏ်သိက္ခာရှိတယ်လို့ မြင်သင့်ပါတယ် ’ ဟု အိမ်ဒင်ကပြောသည်။

တာနာကာသည် မိနစ်အတော်ကြာသည်အထိ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ သူ့မျက်နှာ သည် တစ်စုံတစ်ရာကို တွေးခေါ်နေခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။ သူသည် အိမ်ဒင်အနားသို့ ပို၍တိုးကပ်လာသည်။ ‘ ခင်ဗျားကို ဖမ်းမမိခင်မှာ ဒီနေရာတိုက်မှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့အချက် အလက်ကို ခင်ဗျားတွေ့ခဲ့ဖူးလို့ ထင်သလား ’

‘ ကျွန်တော်မြင်တွေ့ခဲ့ရတာတွေဟာ ကျွန်တော်သင်္ဘောက ထွက်မလာခင်က ရှိခဲ့တဲ့ ခံစားမှုတွေကို မှန်ကန်တယ်လို့ ထောက်ခံနေတယ်။ အဲဒီထက်တော့ မပိုပါဘူး၊ ဟု အိမ်ဒင်ကပြောသည်။

‘ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ခံစားမှုတွေက ဘာတွေများလဲ ’

‘ တကယ်လို့ စစ်ဖြစ်ရင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်နိုင်စလုံးအတွက် အင်မတန်ကြီးမား တဲ့ ကြော့စရာတစ်ခု ဖြစ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုပါ။ နှစ်ဘက်စလုံးမှာ အသက် ဆုံးရှုံးမှုတွေဟာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ဖြစ်လာမယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ လည်း အကျိုးဖြစ်ထွန်းစရာ မရှိဘူး ’

တာနာကာသည် အိမ်ဒင်အပြေပေါ်တွင် စိတ်ဝင်တစား စဉ်းစားလျက်ရှိ၏။

ပုဂံက ထပ်စိုးမှဆင်းရာ လှေခါးထိပ်သို့ လျှောက်သွားသည်။ အိမ်ဒင်ကတော့ တာနာကာအား မျက်ခြည်မပျက် ကြည့်နေသည်။ တာနာကာ၏ မြေထောက်များသည် ပျံ့ပြန့်ရုံသော ပစ္စတိုသေနတ်နှင့် လက်မအနည်းငယ်မျှသာကွာ၏။ သို့သော်လည်း တာနာကာပြန်လှည့်လာသည့်အခါ သေနတ်ကို မြင်တွေ့ခဲ့သည့် အရိပ်လက္ခဏာကို မြင်

‘ ခင်ဗျားပြောသလိုဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ အထက်အရာရှိတွေဆီကို ယူသွားခဲ့သတင်း မရှိပါလား ’

‘ ဟုတ်တယ် ’

တာနာကာသည် တိုက်ဝါနှင့်ဆင်တရိတို့အား လှည့်ကြည့်သည်။ သို့သော် ကျည်း သူကြည့်နေပုံသည် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးအား မြင်သည့်အရိပ်လက္ခဏာမရှိ။ ပုခုံးထိပ်မှ အိမ်ဒင်ထံ ပြန်လျှောက်လာချိန်တွင် သူ့မျက်နှာထက်၌ ပျော့ပြောင်းမှုကို မြင်ရသည်။

‘ ခင်ဗျားနာမည်က ဘယ်သူလဲ ’ ဟု တာနာကာက မေးသည်။

‘ အိမ်ဒင်ပါ...။ ရော့တတ်အိမ်ဒင်ပါ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရေတပ်မှာ ကျွန်တော်

လက်ဖတင်နှင့်ပါ ’

တာနာကာသည် ငြိမ်ဆိတ်စွာဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့ကိုနှိပ်၍ စကားပြောသည်။

‘ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် လူရိုင်းတွေနဲ့မတူပါဘူး အိမ်ဒင်-ဆန်

ပုဂံက ကျွန်တော်တို့အစောင့်တွေထဲက မိုက်မဲတဲ့ အစောင့်တစ်ယောက်ရဲ့ လုပ်ရပ်

ကြားဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဖုံးထားနိုင်အောင်လည်း ကူညီခဲ့ပါတယ်။ ခင်ဗျားဟာ တိုက်ရည်

ကျရည်ပြည့်ဝအောင် လေ့ကျင့်သင်ကြားထားတဲ့ အရာရှိတစ်ယောက်ပါ။ အဲဒီလို

ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ စစ်ဖြစ်အောင် တားချင်တဲ့ဆန္ဒ ခင်ဗျားမှာရှိတယ်လို့ ခင်ဗျားပြောခဲ့

တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ဘာသာစကားကို ခင်ဗျားသင်ထားခဲ့တယ်။ အဲဒါတွေကို

ပပ်ဗျား ဘာပြုလို့လုပ်ခဲ့တာလဲ ’

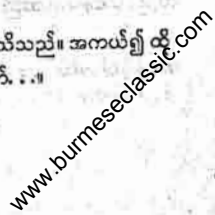
သူ့စေတနာကို အတိအကျပြောပြရန် ရုတ်တရက် အမေးခံလိုက်ရသည့်အခါ သူ့သည် ချက်ခြင်းမပြေနိုင်။ အချိန်ယူ၍ စဉ်းစားကာ ချီတံ့ချတံ့ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူ

သည် သူ့ပစ္စတိုအားလှမ်းကြည့်ကာ သူ့နှင့်ပစ္စတိုကြား အကွာဝေး မည်မျှရှိလိမ့်မည်ကို

မှန်မှန်လျှက်ရှိလေသည်။

သူ့ပစ္စတိုတွင် ကျည်ဆံအပြည့်ထည့်ထားသည်ကို သူသိသည်။ အကယ်၍ ထို

ပစ္စတိုဆီကိုခုန်၍ သေနတ်ကို ကောက်ယူနိုင်ခဲ့သည့်ရှိသော် . . . ။

'ကျွန်တော်ဟာ အရေပြားတစ်ခုနဲ့ လူနစ်ယောက်ပါ။ အိုကမိ-ဆန်'။ အိဒင်ကပြောသည်။ 'အဲဒါဟာ ဖြစ်နိုင်လောက်တဲ့ တစ်ခုတည်းသော အကြောင်းပါ။ တာနာကတစ်ခုနဲ့ပဲ အရေကြောင်းများ ထင်ဟပ်လာသည်။' 'ကျွန်တော် ခင်ဗျားပြောတာ နားမလည်ဘူး'။

အိဒင်သည် ပထမဦးစွာ တာနာကအား ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ဂိုတာရို...။ သူသည် ကောက်ရိုးအောက်၌ ရောက်နေသော သေနတ်ခါးပတ်နှင့် နီးစေရန် တစ်ဖန် နှစ်ပေခန့် မသိမသာ တိုးသွားသည်။

'လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာကျော်ကစပြီး ဥရောပတိုက်ရဲ့ နိုင်ငံအများအပြား ကလူတွေဟာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတွေကိုဖြတ်ပြီး အမေရိကန်ကိုရောက်လာပြီး အပူရိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလူတွေ ရောက်မလာခင်ကတော့ သတ္တိအလွန်ကောင်းတဲ့ ဂျေးဟော၊ လူမျိုးတွေဟာ အမေရိကန်မှာ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေခဲ့ကြတယ်' ဟု အိဒင်က စပြောသည်။

'သူတို့ကို 'ရက်အင်ဒီးယန်း' လို့ ခေါ်ကြတယ်'

'နောက်မှရောက်လာပြီး ဒီနိုင်ငံထဲမှာ အခြေချခဲ့တဲ့လူတွေက သူတို့ မြေမျှအတွက် ရက်အင်ဒီးယန်းတွေကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့မှာရှိနေတဲ့ လက်နက်တွေက ပိုကောင်းတော့ ရက်အင်ဒီးယန်းတွေကို အောင်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်'

'ကျွန်တော်ရဲ့ ဘီကြီးဟာ အမေရိကန်ကိုရောက်လာပြီး အခြေချခဲ့တဲ့ လူစုတွေပါ။ ကတစ်ယောက်ပေါ့။ တစ်နေ့မှာ ရက်အင်ဒီးယန်းတွေက သူတို့နေရာကိုဝင်ပြီး စီးရပ်၊ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ သူငယ်လေး ဘဝသာရှိသေးတဲ့။ ကျွန်တော်ဘီကြီးကို ရက်အင်ဒီးယန်းတွေက ပြန်ပေးဆွဲသွားခဲ့ကြတယ်'

'သူဟာ ရက်အင်ဒီးယန်းလူမျိုးစုနဲ့အတူ ကြီးပြင်းလာခဲ့တယ်။ သူဟာ အလွန်ရဲရင့်တဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးသမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာတဲ့အတွက် ရက်အင်ဒီးယန်းတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်အကြီးအကဲ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ သူဟာ ရက်အင်ဒီးယန်းတွဲကို ဦးဆောင်ပြီး လူဖြူအခြေချသူတွေကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။ သူဟာ အင်ဒီးယန်း မလေးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက် သားသုံးယောက်ရခဲ့တယ်... အိဒင်သည် စကားကို ဆက်မပြောပဲ ရပ်ထားသည်။ ပြီး ဂိုတာရိုနှင့်တာနာကအား ကြည့်သည်။ 'အခုလောက်ပြောရင် ခင်ဗျားတို့ နားလည်ကြပြီ မဟုတ်လား'

ဂိုတာရို မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး ပြန်ကြည့်သည်။ ဘာမှတော့ ပြန်မပြော။ သို့သော်လည်း တာနာကသည် သူ မရှင်းသေးဟု ပြောနေသည့်နယ် ခေါင်းခါသည်။

'ရက်အင်ဒီးယန်းတွေဟာ သတ္တိရှိပြီး မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့တဲ့စစ်ပွဲတွေ အများကြီး ခင်နှံခဲ့ပါတယ်' ဟု အိဒင်က ဆက်ပြောသည်။ 'စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ၊

ပထမကထဲက တစ်ယောက်ဟာ ကျွန်တော်အဖိုးပဲ။ သူတစ်ဦးပဲ အသက်ရှင်ပြီး ပျက်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သူဟာ ဥရောပတိုက်သားတွေကြားမှာ ပြန်နေခဲ့ပါတယ်။ ဝါ၊ဝတရာ ကျွန်တော်သွေးသားထဲမှာ အင်ဒီးယန်းသွေးပါသလို ဥရောပသား အခြေရသူတွေရဲ့ သွေးလည်း ပါခဲ့ပါတယ်...'

'အဲဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့စောင့်သိမှုဟာ ဘယ်သူ့ဆီမှာရှိမလဲ' ဟု တာနာကကမ္မာသည်။ 'ဘယ်သူ့ဘက်မှာရှိမလဲလို့ ကျွန်တော်မေးတာပါ'

'ကျွန်တော်ခင်ဗျားကို ပြောခဲ့ပြီပြီလေ။ ကျွန်တော်ဟာ အရေပြားတစ်ခုနဲ့ လူနစ်ယောက်ပါ' ဟု အိဒင်က ထပ်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ဟာ ဥရောပတိုက်သား ခရစ်ယာန် ဖြစ်ယောက်အဖြစ် ပြုစုပျိုးထောင်တာ ခံခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ရဲ့ ဘိုးဘွား ကင်အင်ဒီးယန်းတွေကို ကျွန်တော်ချစ်တယ်။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ရေမြေခြား တိုင်း ပါးပါးကရောက်လာပြီး အင်ဒီးယန်းတွေလက်ထဲက မြေတွေကို တိုက်ခိုက်လှူယူခဲ့ကြတဲ့လူတွေရဲ့ မတရားမှုတွေကို ကျွန်တော်သိပ်မုန်းတယ်'

'ဒီနေ့ ခင်ဗျားတို့ဘာတွေ ပင်လယ်ကိုဖြတ်ပြီး ခင်ဗျားတို့မသိတဲ့ မြေတွေကို ပြိုပိုက်ဖို့ ရောက်လာကြသလိုပဲပေါ့' ဟု တာနာကကမ္မာ ပြောသည်။ 'သူတစ်ပါးရဲ့ ကြည့်ကို လူယူဖို့၊ ခိုးယူဖို့နဲ့ အောင်နိုင်ဖို့ပဲဆိုပါတော့'

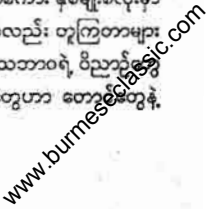
အိဒင်က ဘာမှပြန်မပြောပဲ တာနာကအား ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့ထောက်များသည် ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်လာကြသည်။ တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် သူ့ပစ္စုတိသို့ မီးကပ်သွားရန် ကြံစည်အားထုတ်နေခြင်းပေတည်း။

'ကျွန်တော်တို့ ဒီတိုရောက်လာတာနဲ့ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်လို့ ယုံကြည်ရမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီခရီးရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေဟာ တရားမျှတမှု မရှိဘူးလို့ ကျွန်တော်က မှာ ခံစားနေရတာ ခင်ဗျားသိနေတာပဲ'

'တကယ်လို့ ဒီခရီးရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ခင်ဗျားဆန့်ကျင်တယ်ဆိုရင် ဘာပြုလို့၊ ဘယ် လိုက်လာရတာလဲ' ဟု တာနာကကမ္မာ မသင်္ကာစိတ်ဖြင့် ကြည့်ရှုမေးသည်။

'ခင်ဗျား ဘာပြုလို့ သူတို့နဲ့ကင်းအောင် မနေတာလဲ'

ကျွန်တော် ဆင်တစ်ကောင်နဲ့ ဆီမှာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ဘာသာစကားကို သင်နေတုန်း သိခဲ့ဖူးတာက ဝန်ပိုလူမျိုးတွေဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ဂျေးခေတ်လူမျိုး ရက်အင်ဒီးယန်းတွေရဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေ အတော်များများ တူနေတယ်။ ဘာသာစကား နှစ်မျိုးစလုံးမှာ လွန်စွာတူတော့လည်း တွေ့ခဲ့ရတယ်။ မျက်နှာတွေကျတော့လည်း တူကြတာများတယ်...။ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးနှစ်မျိုးစလုံးဟာ နေ့နဲ့ မမြင်ရတဲ့ သဘာဝရဲ့ ဝိညာဉ်တွေကို ကိုးကွယ်ကြတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ဘိုးဘွားဘီဘင်တွေဟာ တောရိုက်တွေနဲ့

မြစ်တွေကို မြင့်မြတ်တဲ့အရာတွေအဖြစ် တမြတ်တနိုး ကိုးကွယ်ကြတယ် . . .။

အိဒင်သည် နောက်တစ်ကြိမ် စကားကိုဖြတ်၍ ရပ်ထားသည်။ သူ့အကြည့်သူဂါ သူ့ပစ္စတိုဆီ တိတ်တနိုး ရောက်သွားသည်။ သူသည် အလှမ်းဝေးလှသည့် မီးတောင်ပါ သို့လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း . . . ။ ပစ္စတိုဆီ ရောက်ရေးကို တွေးလျက်ရှိသည်။

'ကျွန်တော့်ရဲ့ ရက်အင်ဒီးယန်း ဘိုးသွားဘိဘင်တွေဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပျူ၊ ဆန်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လယ်ယာမြေတွေနဲ့ သစ်တောတွေရဲ့ ဝိညာဉ်တွေအပေါ်ထားတဲ့ ရိုသေမြတ်နိုးမှုတွေအပေါ် နားလည်မှု အများကြီးရှိခဲ့ပါတယ်။ ရက်အင်ဒီးယန်း စစ်သူဂါ တွေဟာ မြင်းတွေကိုစီးပြီး လှံတွေ၊ လေးမြားတွေနဲ့ ခင်ဗျားတို့စစ်သည်တွေ ဒီမူဒီအချိန်ထိ တိုက်ခိုက်နေသလို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတာပါ'

သူသည် ရုတ်တရက်ထ၍ အော်လိုက်ပြီး ကောက်ရိုးအခင်းဆီသို့ တအားကျ ခုန်၍ထိုးလိုက်သည်။ တစ်ချက်တည်းနှင့် အိတ်ထဲမှ ပစ္စတိုကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး တာနာကာ၏ လက်ထဲမှ မီးအိမ်ကို ချိန်ရွယ်ပြီး ပစ်လိုက်သည်။ တာနာကာ၏ အလန်တကြား အော်သံထွက်ပေါ်လာသည်။ သူ့လက်ထဲမှ မီးအိမ်သည် လွင့်ထွက်သွားပြီး ပြိုပါ သွားသည်။

'ဆင်တာရီ၊ လှေခါးအောက်ကိုသွား ပြီးရင် မြင်းတွေကို ကြီးဖြေ' အိဒင်သည် သူ့ကိုယ်တိုင် လှေခါးဆီသို့ ပြေးသွားရင်းက သူ့လှ ခင်တာရီအား အော်ဟစ်ပြီး အမိန့်ပေးသည်။ သူသည် လက်ထဲမှပစ္စတိုဖြင့် တာနာကာနှင့်ဂိုတာရီပျူ အားချိန်ထားသည်။ ထိုနှစ်ယောက်ကလည်း သူ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာနေကြ၏။

'အနားကို ကပ်မလာကြနဲ့'

အိဒင်က တာနာကာတို့နှစ်ယောက်၏ အပေါ်ဘက်ခေါင်မိုးဆီသို့ လက်ထဲမှ သေနတ်ဖြင့် တစ်ချက်လှမ်းပစ်သည်။ တာနာကာနှင့်ဆာမူရိုင်းဂိုတာရီသည် ရှေ့သို့တို မလာတော့ပဲ လမ်းမှလတ်တွင် ရပ်နေကြသည်။

'မြန်မြန်လုပ် . . ဆင်တာရီ' ဟု အိဒင်က ထပ်အော်သည်။ 'မြန်မြန်လုပ်၊ မလုပ်ရင် ကျွန်တော်တို့ နာကျန်လိမ့်မယ်'

တိုက်ဝါထဲမှ အလန်တကြားအော်သံ ထွက်လာသည်။ ဂိုတာရီ၏ လက်ထဲမှ ရုန်းကန်နေသော တိုက်ဝါ . . ။ ဂိုတာရီသည် သူ့လက်မောင်းဖြင့် တိုက်ဝါ၏ လည်ပေါ်ကို နောက်မှ ပိုက်ပြီးညှစ်ထားသည်။ သူ့ရှေ့ထွားခြင်းဖြစ်၍ အိဒင်သေနတ်ရန်မှ သူ့အား တိုက်ဝါက ကာကွယ်ပေးထားသည်။

'မင်း နောက်ထပ်ပစ်ရင် ဒီကောင်မကို သတ်ပစ်မယ်' ဟု ဂိုတာရီက ပြောသည်။

'မင်းသေနတ်ကို အခုချက်ခြင်း ချလိုက်'

ဂိုတာရီက ပြောပြောဆိုဆို တိုက်ဝါလည်ပင်းကို တိုး၍ညှစ်လိုက်ရုံမျှမက လက်ထဲမှ ပျူဖြင့် မျက်နှာကို ထိထားသည်။ တိုက်ဝါထဲမှ အော်သံကြားရပြန်သည်။ အိဒင် ပျူ ဘာလုပ်ရမုန်းမသိ၊ တာနာကာအား လှမ်းကြည့်သည်။ တာနာကာသည် သူ့ခါးကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေပြီ။

'သေနတ်ကို သူ့ခိုင်းတဲ့အတိုင်း ပစ်ချလိုက်' ဟု တာနာကာက အမိန့်ပေးသည်။ လှေခါးထိပ်သို့ ပြန်ပြေးတက်လာသော ဆင်တာရီက အိဒင်ဆီသို့ လှမ်းအော်

ပျူ 'တိုက်ဝါ-ဆန်ကို ကယ်ချင်ရင် လုပ်စရာရှိတာ မြန်မြန်လုပ်ပါ . . မာစတာ၊ လုပ်ရင် တိုက်ဝါ-ဆန်ကို သူတို့သတ်မှာ သေချာတယ်'

အိဒင်သည် တိုက်ဝါအား လှမ်းကြည့်သည်။ သူမသည် ရုန်းကန်ခြင်း မပြုနိုင်

ပျူ . . ။ အားကိုးရာမဲ့နေသည့် မျက်နှာဖြင့် အိဒင်အား လှမ်းကြည့်နေသည်။

'သူ့ကိုလွှတ်လိုက်ပါ' ဟု အိဒင်က ပြောကာ သူ့လက်ထဲမှ ပစ္စတိုကို တာနာကာ

ထံ ပြုရင်းသို့ ပစ်ချပေးလိုက်သည်။ 'သူ့ကို ဒုက္ခမပေးပါနဲ့'

တာနာကာသည် ပစ္စတိုကို လျင်မြန်စွာ ကောက်ယူလိုက်ပြီး တိုက်ဝါအား လွှတ်

ပျူရန် သူ့တပည့်ဆာမူရိုင်းအား အမိန့်ပေးသည်။ ဂိုတာရီက လွှတ်လိုက်သည်နှင့်

ပျူပျူဂံက တိုက်ဝါသည် ကောက်ရိုးအခင်းပေါ်သို့ လဲကျသွားသည်။ အိဒင်ကတော့

ထဲတစ်ဖက်တွင် ပစ္စတိုကိုငံ၍ အခြားတစ်ဖက်တွင် ခါးကိုကိုင်ကာ သူ့ထံသို့ လာ

ပျူသည့် တာနာကာအား ကြည့်နေသည်။

တာနာကာ၏ထံမှ ဂိုတာရီအား ခေါ်လိုက်သည့် အသံကြားရသည်။ ပန်းဒဏ်ရာ

ပျူပျူများ ထွက်နေပြန်သည်။ ဂိုတာရီသည် တာနာကာထံ ရောက်လာသည်။

'ကျွန်တော် အသင့်ရှိနေပါတယ်' ဟု ပြောသည်။

'မင်း ခါးကို ခါးအိမ်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်'

တာနာကာသည် သူ့ခါးကို ခါးအိမ်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပစ္စတိုကို လှူ၏ ဂျင်ဘာအိုရီ အတွင်းဘက်သို့ ထိုးထည့်လိုက်ပြီး အိဒင်မျက်နှာကို နေစေ

ပျူပျူ ထပ်ကြည့်နေသည်။

'လူရိုင်းရဲ့ ခါးကိုဆွဲထုတ်လိုက် . . ဂိုတာရီ'

ဂိုတာရီသည် အံ့အားသင့်ကာ ကြောင်နေသည်။ ထို့နောက် ခါးကို ဆွဲထုတ်

ပျူပျူသည်။

'သူ့ခါးကို ပိုင်ရှင်လက်ထဲ တလေးတစား ပြန်ပေးလိုက်' ဟု တာနာကာက

ပျူပျူသည်။ 'ခါးရိုးကို အရင်ပေး'

ဂိုတာရီ၏ မျက်လုံးအစုံသည် ပို၍ပြူးသွားသည်။ သူသည် မယုံကြည်နိုင်မည့်

မျက်နှာထားဖြင့် သူ့သခင်တာနာကအား ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့ခေါင်။
ညွတ်၍အရိုအသေပေးလိုက်ပြီး သူ့လက်ထဲမှ ဓားကို အိဒင်လက်သို့ လှမ်းပေးသည်။
အိဒင်ကတော့ သူတို့ဘက်မှ လုပ်ပုံကို နားမလည်သဖြင့် ဂိုတာရိုပေးသည် ခါးကို
ချက်ခြင်းလှမ်းမယူ . . .

'သဘောတရားပေါ်မှာ ခင်ဗျားလုပ်လိုက်တဲ့ကိစ္စဟာ ကျွန်တော့်အတွက် ကျေးဇူး
တင်စရာတစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့တယ်' ဟု တာနာကက ပြောသည်။ သူသည် ဆံပင်၊
ထုံးထားသည့် ဦးခေါင်းကို အိဒင်ဘက်ညွတ်၍ လေးစားသမှုပြုသည်။ 'အခု ခင်ဗျား၊
ခါးကို ခင်ဗျားလက်ထဲ ပြန်အပ်လိုက်ပြီ၊ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ တင်နေတဲ့ ကြေ့
ပြန်ဆပ်ပြီးသွားပြီ'

အိဒင်သည် များစွာအံ့အားသင့်လျက်ရှိခဲ့ရာမှ စိတ်သက်သာရာလည်း ရသူ
သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးခေါင်းကိုပြန်၍ ညွတ်ကာ တာနာကအား အရိုအသေပေး
သူ့ခါးကို လက်ခံသည်။ ဂိုတာရိုက သေနတ်မပါသည့် ခါးပတ်ကို ပြန်ပေးသည်။
အိဒင်ကလည်း ခါးပတ်ကိုယူ၍ သူ့ခါးအိမ်နှင့်တွဲကာ သူ့ခါးတွင် ပြန်ပတ်လိုက်
သည်။

'တစ်ခုတော့ သတိထားပါ၊ နိပွန်နိုင်ငံထဲဝင်ပြီး သူ့လျှံလုပ်ရင် ချက်ခြင်းသေပါ။
ပေးတယ်' ဟု တာနာကက ပြောသည်။ 'အခုလောလောဆယ် သေဒဏ်ပေးရမယ့်
ကိစ္စကို ကျွန်တော်က ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ တာဝန်ယူပြီး လွှတ်ပေးလိုက်မယ်။ ခင်ဗျား၊
ခါးကို ခင်ဗျားဘက်က အခုချက်ခြင်း သဘောဆီပြန်ပါမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို လိုက်
ရမယ်လို့ သတိမှတ်ပြီး ပြန်ပေးလိုက်တာပဲ . . . အပြန်လမ်းမှာတော့ ကိုယ့်လိုခြံဖြူ
အတွက် ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်ပဲ တာဝန်ယူပေးတော့၊ တကယ်လို့ နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ပြီ၊
အဖမ်းခံရရင် ခင်ဗျားဟာ သေဒဏ်က မလွတ်တော့ဘူးလို့သာမှတ်'

'ခင်ဗျားရဲ့ရက်စရာမှုအတွက် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မှီ
ကာမိ-ဆန်' ဟု အိဒင်က ပြန်ပြောသည်။ သူသည် တာနာကကိုရော ဂိုတာရိုကိုပါ
ညွတ်၍ အလေးပြုသည်။

သူသည် တိုက်ဝါဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။ တိုက်ဝါသည် ကောက်ရိုးအစပ်၊
ပေါ်တွင် ထိုင်နေဆဲ . . . သူသည် အိဒင်တို့ ပြောဆိုလုပ်နေသမျှကို နားထောင်သည်။
စောင့်ကြည့်သည်။ အိဒင်မျက်လုံးများနှင့် အကြည့်များဆုံမိသည့်အခါ မျက်လွှာကို
ချထားလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်မပြန်ခင် လူကြီးမင်းဆီက အာမခံချက်တစ်ခု တောင်းခံပါရစေ' ဟု
အိဒင်က ပြောသည်။

'ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာကိုမှ တောင်းပိုင်ခွင့်မရှိပါဘူး' ဟု တာနာကက ပြော
သည်။ 'ခင်ဗျားချက်ခြင်း ပြန်သွားဖို့ အရေးကြီးပါတယ်'

'ကျွန်တော် တောင်းခံချင်တာ တစ်ခုတည်းပါ။ တိုက်ဝါ-ဆန်ကို နောက်ထပ်
ကျွန်တို့သားတစ်ယောက်အဖြစ် မထားပါနဲ့တော့' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ 'သူ့ကို
ဘာတွေဆီ ပြန်ခွင့်ပေးလိုက်စေချင်ပါတယ်'

'တိုက်ဝါ-ဆန်ရဲ့ လုံခြုံရေးဟာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ တာဝန်ပါ' ဟု
တာနာကက အဖြေပေးသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် တင်းမာခက်ထန်လျက်ရှိ၏။

'အဲဒီကိစ္စက ခင်ဗျားနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး'

အိဒင်သည် တိုက်ဝါဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ပြန်သည်။ သို့သော်လည်း အခု
ကြိမ်တွင် တိုက်ဝါက သူ့အားပြန်မကြည့်ပဲ အကြည့်ကိုလွှဲထားသည်။ ဓနာမျှ
ကြာတွင် အိဒင်သည် သူ့အကြည့်ကို လွှဲလိုက်သည်။ လှေခါးထိပ်တွင်မူ ဆင်တာရို
သည် ရပ်လျက် . . . သူ့မျက်နှာသည် ပြူယော်ယော် . . .

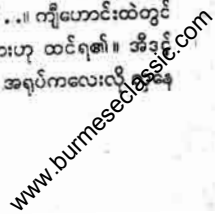
'ဆင်တာရိုကို ကျွန်တော်နဲ့အတူ သဘောဆီပြန်ခွင့်ပေးပါ' ဟု အိဒင်က ထပ်
ပြောသည်။ 'အခုဆိုရင် သူဟာ သူ့အသက်တေးအတွက် သိပ်ပြီးနိုးရိမ်နေရှာပါတယ်။
နိမ့်သပြန်ဖို့ကိစ္စက ကျွန်တော်တို့ နှစ်နိုင်ငံကြားမှာရှိနေတဲ့ ပြဿနာတွေ ငြိမ်းချမ်းစွာ
ဖြတ်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်တာ ကောင်းပါလိမ့်မယ်'

တာနာကက ဆင်တာရိုအား လှမ်းကြည့်သည်။ ဘယ်လိုအဆုံးအဖြတ် ပြုရမည်
ရုတ်တရက်ချက်ခြင်း ဝေခွဲနိုင်ပုံမရ၊ အတန်ကြာမှ ခေါင်းညိတ်သည်။ 'ကောင်းပြီလေ
. . . သူ ခင်ဗျားနဲ့ ပြန်ပေးပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ထပ် ဘာမှမတောင်းခံပါနဲ့တော့၊
ပြန်ဆုံး ဒီကထွက်သွားပါတော့'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်' ဟု အိဒင်က ပြန်ပြောသည်။

ဆင်တာရိုသည် လျှင်မြန်စွာ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး နဖူးနှင့်ကြမ်းပြင် ထိသည်
ထိ အကြိမ်ကြိမ်ဝံ့ခင်းကာ တာနာကအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြသည်။
ပိုင်သည် ဆင်တာရိုရှေ့မှနေ၍ လှေခါးမှ ဆင်းမသွားမီ တိုက်ဝါအား နောက်တစ်ကြိမ်
လှည့်ကြည့်သည်။ ကိမ့်နိမ့်အပြာသည် တိုက်ဝါကိုယ်ပေါ်တွင် ပြန်ရောက်နေပြီး တိုက်ဝါ
သည် ပုဆစ်ဒူးတုပ်၊ ကျွဲကျွဲယုံယုံ ထိုင်လျက်ရှိနေပေပြီ . . . အိဒင်အမြင်တွင်
တိုက်ဝါသည် လှသည်။ နူးညံ့သည်။ သိမ်မွေ့သည်။

အပြင်ဘက်တွင် မြူများ လှမ်းမြဲနေသည့် ဖူဂျီတောင် . . . ကျီဟောင်းထဲတွင်
ပြစ်နေသမျှကို ကောင်းကင်မှ အုပ်မိုးပြီး ငုံ့ကြည့်နေသလားဟု ထင်ရ၏။ အိဒင်
ဖို့တော့ အဝေးမှ ဖူဂျီတောင်၊ ကျွဲကျွဲကလေးထိုင်နေသော အရုပ်ကလေး

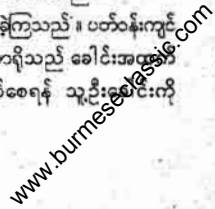
သည့်တိုက်ဝါ...။ ပြန်ကြံနေသည့် ကောက်ရိုးများ၊ ထည်ဝါခန့်ပြားလှသလို
 တာနာက...။ လက်စားချေရန် ဝန်ခံလေးသည့် ဆာမူရိုင်းဂိုတာရီ၏ ခက်ထန်မှု၊
 မျက်နှာ...။ သူ့ဘဝတစ်သက်တာပတ်လုံး ဤရှခင်းများသည် သူ့မှတ်ဉာဏ်မပျက်
 ကွယ်ပျောက်သွားတော့မည်မဟုတ်...။

သူသည် လှေခါးမှ အပြေးအလွှားပင် ဆင်းလာခဲ့သည်။ သူ့ရုပ်အင်္ကျီနှင့် အ
 ခါးပတ်တို့ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်သွားအောင် ပြုပြင်သည်။ အောက်ရောက်သည့်အခါ၊
 သူသည် ဆင်တာရီက ကိုင်ပေးထားသည့် မြင်းပေါ်သို့ လွှားစနဲ့ ခုန်တက်လိုက်သည်။
 ဆင်တာရီအား သူ့နောက်မှလိုက်လာရန် အချက်ပြပြီးသော် ကောက်ရိုးညီထုပ် အစုတ်(ပုံ)
 ကို သူ့မျက်လုံးများ ဖုံးသွားအောင် ဆောင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ပတ်ဝန်းကျင်
 တောအုပ်တွင်းသို့ မြင်းကိုစီး၍ ဝင်ရောက်သွားလေ၏။

အိဒင်သည် လရောင်အောက်၌ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက် စီးဆင်းနေသော
 များငယ်ကို မြင်နေရသည်။ ချောင်းငယ်ပေါ် ဖြတ်ဆောက်ထားသည့် ကျဉ်းကျဉ်း
 ပြောင်းခြောင်း သစ်သားတံတားပေါ်မှ ဖြတ်လာသည့်အခါ သူ့မြင်းဆီမှ မြင်းရွာသံများ
 ပြည့် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလျက်ရှိ၏။
 အိဒင်သည် သားရေအိတ်ဖြင့် ထည့်ထားသော ကွန်ပါကိုဖွင့်ကာ သူ့လက်
 မှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ထားပြီး မြင်းကိုနှင်ရင်းဖြင့် မကြာခဏ ငုံ့-ငုံ့ကြည့်သည်။ အကယ်၍
 ဟစ်တောထံမှ ထွက်လာ၍ လမ်းဆုံလမ်းခွဲသို့ ရောက်သည့်အခါ အိဒင်သည် တစ်ခဏမျှ
 ပျံ့ပျားပြီး လရောင်ကို အမှီပြု၍ ကွန်ပါ၏ လမ်းညွှန်မှုကို အသေအချာ လေ့လာကြည့်ရှု
 ပုဂံတတ်လေသည်။
 ကျီဟောင်းထဲမှ ထွက်လာချိန်ကတည်းက အိဒင်နှင့်ဆင်တာရီသည် စကား
 ပြောကြ။ သစ်တောထူထပ်သော တောအုပ်များရှိရာ တောင်ကုန်းများအတွင်း၌ မြင်းစီး
 လာခဲ့ကြရသည်မှာ နာရီဝက်ခန့်ကြာ၏။ ထိုအချိန်အတွင်း လူတစ်ဦးမျှ မတွေ့ရ၊
 ပါးဝင်၏ အပြုအမူကလည်း တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောနေသည့်နယ်ရှိသဖြင့် ဆင်တာရီ
 ပည် စကားစ၍ မပြောဝံ့။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လမ်းကြောင်းပြောင်းသည့်အခါတိုင်း
 ပါးဝင်သည် ဆင်တာရီအား လှည့်ကြည့်တတ်သည်။ သူ့အား ဆင်တာရီ မျက်ခြည်ပြတ်
 ဖျားမည်ကို စိုး၍ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဆင်တာရီကလည်း သူ့နောက်က လိုက်လျက်
 လှည့်ကိုသိအောင် လက်တဖက်မြှောက်ပြပြီး အဖြေပေးတတ်လေသည်။
 မြင်းများသည် မှောင်လွန်းသည့် တောအုပ်တွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်
 ကွင် ပန်းရန်များသည် သင်းပျံ့ပျံ့ ပျံ့ကြွလျက်ရှိ၏။ ဆင်တာရီသည် ခေါင်းအောက်
 ကာကိမှ သစ်ခက်၊ သစ်ကိုင်းများ၊ ပန်းကိုင်းများနှင့်လွတ်စေရန် သူဦးစောင်းကို

(၂၀)

အိဒင်သည် လရောင်အောက်၌ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက် စီးဆင်းနေသော
 များငယ်ကို မြင်နေရသည်။ ချောင်းငယ်ပေါ် ဖြတ်ဆောက်ထားသည့် ကျဉ်းကျဉ်း
 ပြောင်းခြောင်း သစ်သားတံတားပေါ်မှ ဖြတ်လာသည့်အခါ သူ့မြင်းဆီမှ မြင်းရွာသံများ
 ပြည့် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလျက်ရှိ၏။
 အိဒင်သည် သားရေအိတ်ဖြင့် ထည့်ထားသော ကွန်ပါကိုဖွင့်ကာ သူ့လက်
 မှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ထားပြီး မြင်းကိုနှင်ရင်းဖြင့် မကြာခဏ ငုံ့-ငုံ့ကြည့်သည်။ အကယ်၍
 ဟစ်တောထံမှ ထွက်လာ၍ လမ်းဆုံလမ်းခွဲသို့ ရောက်သည့်အခါ အိဒင်သည် တစ်ခဏမျှ
 ပျံ့ပျားပြီး လရောင်ကို အမှီပြု၍ ကွန်ပါ၏ လမ်းညွှန်မှုကို အသေအချာ လေ့လာကြည့်ရှု
 ပုဂံတတ်လေသည်။
 ကျီဟောင်းထဲမှ ထွက်လာချိန်ကတည်းက အိဒင်နှင့်ဆင်တာရီသည် စကား
 ပြောကြ။ သစ်တောထူထပ်သော တောအုပ်များရှိရာ တောင်ကုန်းများအတွင်း၌ မြင်းစီး
 လာခဲ့ကြရသည်မှာ နာရီဝက်ခန့်ကြာ၏။ ထိုအချိန်အတွင်း လူတစ်ဦးမျှ မတွေ့ရ၊
 ပါးဝင်၏ အပြုအမူကလည်း တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောနေသည့်နယ်ရှိသဖြင့် ဆင်တာရီ
 ပည် စကားစ၍ မပြောဝံ့။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လမ်းကြောင်းပြောင်းသည့်အခါတိုင်း
 ပါးဝင်သည် ဆင်တာရီအား လှည့်ကြည့်တတ်သည်။ သူ့အား ဆင်တာရီ မျက်ခြည်ပြတ်
 ဖျားမည်ကို စိုး၍ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဆင်တာရီကလည်း သူ့နောက်က လိုက်လျက်
 လှည့်ကိုသိအောင် လက်တဖက်မြှောက်ပြပြီး အဖြေပေးတတ်လေသည်။
 မြင်းများသည် မှောင်လွန်းသည့် တောအုပ်တွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်
 ကွင် ပန်းရန်များသည် သင်းပျံ့ပျံ့ ပျံ့ကြွလျက်ရှိ၏။ ဆင်တာရီသည် ခေါင်းအောက်
 ကာကိမှ သစ်ခက်၊ သစ်ကိုင်းများ၊ ပန်းကိုင်းများနှင့်လွတ်စေရန် သူဦးစောင်းကို

မြင်းလည်ဆံမွေးနှင့်ထိသည်အထိ ငုံ့ရွံ့ဖက်ထားသည်။

သူသည် အိမ်အားဖိုရန် သူ့မြင်းကို ခုန်းနှင့်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ရောက် သွားသည့်အခါ အိမ်သည် သူ့မြင်းကို ဇက်သပ်ကာ ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အိမ် က သူ့အား တအံ့တကြည့်နေသည့် ဆင်တာရီအား တိတ်တိတ်နေရန်နှင့် သူ့အနီးသို့ တိုးလာရန် အရိပ်အခြည်ပြသည်။

ဘာလဲ . . မာစတာ၊ ဘာပြုလို့ ရပ်နေတာလဲ' ဟု ဆင်တာရီက တိုးတိုး ကပ်မေးသည်။

'ကျွန်တော်တို့ကို နောက်ယောင်ခံပြီး လိုက်နေတယ်လို့ထင်တယ်၊ နားထောင်စမ်း' သူတို့သည် မြင်းနှစ်ကောင်ကို ယှဉ်၍ရပ်ထားသည်။ ဘာသံများကြားရမလဲ ဟူသောအတွေးဖြင့် နားများကို စွင့်ထားကြသည်။ ထို့နောက် အဝေးတစ်နေရာမှ မြင်း တစ်ကောင်၏ ခွာသံများ . . .။ သူတို့ဖြတ်လာခဲ့သော တံတားပေါ်မှ ဖြတ်လာနေခြင်း . . .။ ဆင်တာရီက အိမ်ဘက်လှည့်၍ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'မာစတာပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ လိုက်လာတဲ့လူဟာ ဘယ်သူဖြစ်နိုင် မလဲ . . . မာစတာ'

'တာနာကာက သူ့အစောင့်တစ်ယောက်ကို နောက်ယောင်ခံပြီးလိုက်လို့ လွှတ်ချင် လွှတ်မှာပေါ့' ဟု အိမ်က နှစ်ကိုယ်ကြားပြောသည်။ 'နောက်ပိုင်းမှာ သူစိတ်ပြောင်း သွားပြီး ကျွန်တော်တို့ကို သတ်ချင်လို့နေမှာပေါ့'

'ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ၊ သူ့အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို ခွာပြီး လိုက်ရမှာပဲ . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ပြန်ပြောသည်။ သူသည် နောက်တစ်ချိန်ထပ်၍ နားစွင့်နေပြန်သည်။ သူဟာ ကျွန်တော်တို့နောက်က နှစ်မိနစ် သုံးမိနစ် ခွာပြီးလိုက်လာ တာဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ တကယ်ပြန်တယ် မပြန်ဘူးဆိုတာ သိချင်လို့ လွှတ်တာ ဖြစ်မယ်။ ပြီးတော့ သူလွှတ်လိုက်တဲ့လူက မင်းသားတာနာကာဆီ သတင်းပြန်ပို့ရမှာပဲ အိမ်က ခေါင်းညိတ်သည်။ 'ခင်ဗျားပြောတာ မှန်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့်ပဲ လိုက်လာ . . . လိုက်လာ . . . လိုက်လာတဲ့လူ အနံ့မခံနိုင်အောင်တော့ လုပ်ရမဖြစ်မယ်'

ပြောပြောဆိုဆို အိမ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို လျှင်မြန်စွာ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး ဘေးတစ်ဖက်ရှိ ကျောက်တုံးကြီးများကြားသို့ စင်သွားသည်။ ဆင်တာရီကိုလည်း လက်ပြု၍ခေါ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ကျောက်တုံးကြီးများ၏ အအောက်ကြား၌ ပုန်းနေခိုက် တွင် မျှော်လင့်မထားပဲနှင့် ဖုဂျီတောင်ကို လှမ်းမြင်ရပြန်သည်။ ဖုဂျီတောင်ထိပ်၏ အလှ သည် ယခင်ကလိုပင် အရိပ်အပြင်ပေါ်လာပြန်သည်။

မှောင်တစ်ဝက် လင်းတစ်ဝက် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဖြူးဆူးသော ဖုဂျီသည် လှပနေဆဲ။

အိမ်သည် အချိန်အတော်ကြာမျှ ဖုဂျီ၏ အလှတွင် တွေ့လျှောက်ရုံ၏။ ရုတ်တရက် မြင်းပေါ်၌ထိုင်နေသော ခန္ဓာကိုယ်သည် တင်းခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ သူ နားစွင့်လိုက် သည့်အခါ သူတို့ဘက်သို့ ချဉ်းကပ်လာနေသည့် မြင်းခွာသံများ ကြားရသည်။

'သူက ကျွန်တော်တို့ထက် တစ်မိနစ်တော့ နောက်ကျနေတုန်းပဲ' ဟု ဆင်တာရီ ကထင်မြင်ချက်ပေးသည်။ 'ဒီလူ မြင်းကို အမြန်စီးတာကတော့ သေချာတယ်' အိမ်က ထပ်၍ နားစွင့်နေရာမှ ဆင်တာရီစကားကို ခေါင်းညိတ်၍ ထောက် ပံ့သည်။

ဆင်တာရီသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး မျက်လုံးများကို စုံမှိတ်ထား လိုက်ကာ အသက်ကို စပ်ပြင်းပြင်းရှုလိုက်သည်။ သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်မှ ပန်းရနံ့ များကို ရှုရှုလိုက်သည်။ သစ်ရွက်၏ မြေနံ့နှင့် ပန်းနံ့များသည် ညဉ့်ယံတွင် လွင့်မျော လိုက်ပါလာလျက်ရှိ၏။

'ကျွန်တော့်တိုင်းပြည် ဘယ်လောက်လှသလဲဆိုတာ ကျွန်တော့်မေ့သွားတယ် . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီကပြောသည်။ 'ကျွန်တော် ပြန်ရောက်လာတာဟာ ကောင်းပါတယ်၊ တစ်စထပ်ဖြစ်ဖြစ်ရပါတယ်'

'အဲဒါလုပ်ရင် ဘယ်လောက်ကြာမလဲ . . ဆင်တာရီ' ဟု အိမ်က မေးသည်။

'အကြမ်းဖျဉ်းပြောပြပါ'

'ဘာကိုမေးတာလဲ . . . မာစတာ၊ ကျွန်တော်တို့ကို မြင်းသမားမှီလာနိုင်မဲ့ အချိန် ကာလကို မေးတာလား' ဟု ဆင်တာရီက ပြန်မေးသည်။

'မဟုတ်ဘူး . . ဆင်တာရီ၊ ဖုဂျီ-ဆန်တောင်ထိပ်ကိုတက်ရင် ဘယ်လောက် ကြာမလဲလို့ မေးတာ'

ဆင်တာရီက အံ့သြသော မျက်နှာထားဖြင့် အိမ်အား လှည့်ကြည့်သည်။ ထို များစွန်းသည် အံ့သလိုအချိန်တွင် အထူးဆန်းဆုံးတစ်ခု ဖြစ်နေသည်ကို မဟုတ်ပါလား။ 'အဝင်ပန်းခံပြီး မရပ်မနားတက်မယ်ဆိုရင် ရှစ်နာရီကနေ ဆယ်နာရီအထိ ကြာနိုင် ကာလ်လို့ထင်တယ် . . မာစတာ၊ အဲဒါဟာ တောင်ခြေကနေ တောင်ထိပ်ရောက်တဲ့အထိ ကိုပြောတာ'

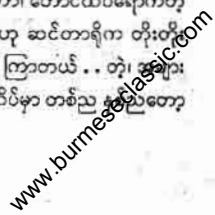
'အဲသလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန်နဲ့ ရောက်နိုင်ပါ့မလား'

'ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခဲ့ဖူးတယ်၊ တစ်ချိန်က တက်တာ၊ တောင်ထိပ်ရောက်တဲ့

။ထိ ခြောက်နာရီခွဲလောက်ကြာတယ် . . . တဲ့ မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက တိုးတိုး

ပြောပြသည်။ 'ပြန်ဆင်းရင် အနည်းဆုံးသုံးနာရီလောက် ကြာတယ် . . . တဲ့၊ အချား

။အဲဒီလို တောင်ထိပ်ကိုတက်ရင် ဘုရားဖူးတွေဟာ တောင်ထိပ်မှာ တစ်ည နေခဲ့တော့

နေကြတယ်။ တောင်ထိပ်မီးတောင် ချိုင့်ဝှမ်းကြီးအထိ ရောက်အောင်တက်ကြရတဲ့ အတွေ့အကြုံဟာ သိပ်ကိုအံ့သြစရာ ကောင်းတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ မီးတောင်အဝန်း၊ နှုတ်ခမ်းနားကနေပြီး အရှေ့ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီက တက်လာနေတဲ့နေရာကို ကြည့်ပြီး နေ့သစ်တစ်နေ့ရဲ့အစကို မြင်ရတာ သိပ်ကိုအံ့သြဖို့ကောင်းတယ် . . . တဲ့' အခု ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေတဲ့နေရာဟာ ပူဂျီ-ဆန်နဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးမလဲ . . . ဆင်တာရီ' ဟု အိဒင်က ရုတ်တရက် ကြားဖြတ်၍မေးသည်။ 'ဘယ်နှစ်မိလီ လောက်ရှိမယ်လို့ထင်သလဲ'

'အပီအပြင် မြင်ရရုံမကဘူး၊ နီးနီးကပ်ကပ်ကို မြင်ရတာ . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ပြန်ပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့ ပူဂျီ-ဆန်ဟာ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်မှုတွေ အများကြီးဖန်တီးတတ်တယ်။ ပူဂျီ-ဆန်ဟာ ယိဒိုနဲ့မိုင်ခြောက်ဆယ်လောက်ပဲ ကွာ တယ်။ အခုရောက်နေတဲ့နေရာကဆိုရင် မိုင်လေးဆယ်လောက်တော့ ဝေးမယ်။ ဒါပေမဲ့ နားထောင်ဦး . . . မာစတာ၊ မြင်းစီးသမား လာနေပြီ'

နှစ်ဦးသားခေါင်းများကို ဖျတ်ခနဲ ငုံ့လိုက်ကြသည်။ သစ်ပင်ထူထပ်သော တောအုပ်အတွင်းမှ ဖြတ်လာနေသည့် မြင်းခွာသံများသည် ကျယ်လောင်လာသည်။ မြင်းသမားကို မြင်ကြရပြီ။ တာနာကား၏ဆာမူရိုင်း၊ ဂိုတာရိုပေတည်း။ သူသည် ရိုးရိုး လမ်းအတိုင်း သူ့မြင်းကိုစီးသွားနေခြင်းဖြစ်၍ သူ့အား မမြင်သာအောင် မြင်းပေါ်တွင် ခါးကိုကုန်းထားသည်။ အိဒင်တို့နှစ်ယောက်သည် မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြ သည်။ အတန်ကြာသည့်အခါ မြင်းခွာသံရာ လူပါပျောက်သွားသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လမ်းကို လိုက်ကြမလဲ . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ကပ်၍မေးသည်။ အိဒင်သည် လမ်းညွှန်အိမ်မြောင်း(ကွန်ပါ)ကိုထုတ်၍ ကြည့်နေရာမှ 'မြန်မြန်သွားမှဖြစ်မယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ခြေရာ ပျောက်သွားတာကို ခဏကြာရင် သူ သိတော့မှာ'

'ပူဂျီ-ဆန်က အနေကမြောက်တည့်တည့်မှာရှိတာ' ဟု အိဒင်က သူ့ပါသာသူ ပြောနေသည့်နယ် ရေရွတ်သည်။ ထို့နောက် မျက်နှာကို မော့၍ ပူဂျီတောင်အား လှမ်း ကြည့်နေသည်။

'ဟုတ်တယ် . . . မာစတာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့သွားရမှာက ယူရာကနယ်ထဲက ပင်လယ်ကမ်းခြေဆိုတော့ တောင်ဘက်ကိုသွားရမှာ'

ထူးထူးဆန်းဆန်း ရှိလွန်းလှ၏။ အိဒင်သည် ဘာမှပြန်မပြောပဲ တိတ်ဆိတ် နေသည်။ ဆင်တာရီ လှည့်ကြည့်သည့်အခါ ပူဂျီတောင်ဆီသို့ တွေ့ဝေငေးမောနေသော အိဒင်ကို မြင်ရသည်။

'ခင်ဗျားရဲ့ဇာတိရွာနာမည်က ဘာလဲ' ဟု အိဒင်က လှည့်မကြည့်ပဲ မေးသည်။ 'ကျွန်တော့်ကို မွေးတာက ပင်လယ်ကမ်းခြေက ယူရတာကိစ္စပါ . . . မာစတာ၊ ပူဂျီလို့မေးတာလည်း . . . မာစတာ'

'ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ခင်ဗျားရဲ့မိသားစုဆီ ပြန်ဖို့ . . . ကံဆိုးအရင့်အရေးပေးချင်တယ်'

'ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မာစတာကို ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ' ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။ 'ကျွန်တော် သိပ်ကြောက်တယ် . . . မာစတာ၊ ကျွန်တော့်ကို သတိကြမှာ'

'ယူရတာကိစ္စဟာ ဒီနေရာနဲ့ ဆယ့်ငါးမိုင် မိုင်နှစ်ဆယ်ထက် ပိုမဝေးဘူးလို့ . . . ကယ်၊ ခင်ဗျား အခုလို မောင်နေချိန်မှာ အမှောင်ထုကို အရိပ်မိပြီး ပြန်ရင်ရနိုင်တယ်။

'ဟုရင် ခင်ဗျားအခုထက်ထိ မသေသေးဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားချစ်တဲ့လူတွေကို အသိပေး . . . ကာအပါ။ သူတို့နဲ့ နာရီအနည်းငယ်လောက်တောင် နေလို့ရနိုင်တယ်။ ဆက်နေလို့

'ဖြစ်နိုင်လောက်အောင် အန္တရာယ်ကြီးလာရင်တော့ ဆတ်စိကွီဟန်နာ ဆီကို တိတ် . . . ယိတ်ကြိတ်ပြီး ပြန်လာနိုင်တယ် . . . '

'မဖြစ်ဘူး . . . မာစတာ၊ ကျွန်တော် မာစတာနဲ့ ခွဲမသွားချင်ဘူး'

'ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို အခုချက်ခြင်း သင်္ဘောကိုပြန်ဖို့ အမိန့်ပေး . . . ပါ' ဟု အိဒင်က ဆင်တာရီအား တစ်ချက်မျှ စိုက်ကြည့်ပြီးပြောသည်။ 'ကျွန်တော်

'ကမ်းပေါ်တက်လာခဲ့တဲ့ ချောက်ကမ်းပါးဆီကို ရောက်အောင်ပြန်၊ ပြီးရင် လာတုန်းက . . . ပါအတိုင်း ဆတ်စိကွီဟန်နာ ဆီရေကူးသွား၊ ကံကောင်းရင် ခင်ဗျားသင်္ဘောပေါ်

'ဝင်ရက်မတက်ခင် တက်နိုင်မှာပါ'

'ဒါပေမဲ့ . . . မာစတာ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး . . . ကျွန်တော် . . . '

အိဒင်က ဆင်တာရီအား စကားဆက်မပြောရန် လက်ပြ၍တားသည်။ မှတ်စု

'ပုဂံနှင့် ခဲတံကို ခါးပတ်အိတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်ကာ လရောင်ကိုအားယူပြီး ရှေးစရာရှိ . . . ပါများကို အမြန်ရေးသည်။

'ဒီစာကို သင်္ဘောပေါ်ပြန်ရောက်တာနဲ့တပြိုင်နက် ဖလက်-လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စံ

'ကပ်ထဲကို ပေးစေချင်တယ်' ဟု အိဒင်က စာရေးအပြီးတွင် ပြောသည်။ 'ဟို . . .

'ကပ်ထဲမှာ မြင်ခဲ့၊ ကြားခဲ့သမျှအားလုံးကို ဒီစာထဲမှာ ရေးထားတယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်လို . . . ပါအနေမျိုးနဲ့ပဲတွေ့တွေ့ စပြီးမတိုက်ခိုက်ဖို့ သူတို့ကို တိုက်တွန်းထားတယ်။ ခင်ဗျား

'ဟုရဲ့ ကျွန်တော်ပြန်ရောက်ရင် အသေးစိတ်အစီရင်ခံစာ အပြည့်အစုံ တင်ပြလိမ့်မယ်လို့ . . . ပါပြထားနဲ့ . . . ကျွန်တော် စုံစမ်းစရာရှိတာ စုံစမ်းပြီးလို့ ကမ်းခြေမှာ နောက်ထပ် . . . ပါရက်နေလိမ့်ဦးမယ်လို့ ပြောပြထားပါ'

ဆင်တာရီသည် အိမ်ပေးသော စာကိုမယူပဲ ခေါင်းတစ်ခါခါ လုပ်နေသည်။
'ကျွန်တော် မသွားချင်ပါဘူး... မာစတာ၊ မာစတာကို ထားမပစ်ခဲ့နိုင်ပါဘူး။
'ကျွန်တော်ပြောနေတာ အမိနဲ့ပဲ' ဟု အိမ်ပေးခေါ်ကာသည့် စာရက်ကို
လှမ်းပေးရင်းပြောသည်။ 'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်နဲ့အတူတူ ဆက်နေ
ခွင့်မပြုနိုင်တော့ဘူး'

ဆင်တာရီသည် အချိန်အတော်ကြာမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ ထို့နောက် အိမ်
လက်ထဲမှစာကို မယူချင်ယူချင်ဖြင့် လှမ်းယူပြီး ခါးတွင်တပ်ထားသည့် အိတ်ထဲ
ထည့်လိုက်သည်။ 'အခု မာစတာ ဘာလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲ' ဟု မေးသည်။
'ကျွန်တော် ဖူဂျီတောင်ထိပ်ကို တက်မယ်'

ဆင်တာရီသည် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် အိမ်အားကြည့်နေသည်။ ထို့နောက်
သူ့အကြည့်သည် အိမ်ကြည့်နေသော မီးတောင်ဆီသို့ ကူးပြောင်းသွားသည်။

'မာစတာ အသေအချာ အပြည့်အစုံ နားမလည်ဘူးထင်တယ်။ နိပုန်နိုင်ငံရဲ့
အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံက အထွတ်အမြတ်ထား
တောင်ပေါ်ကိုတက်တဲ့ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်
ကြတယ်။ ဂေ-ဂျင် ဆိုရင် ဘယ်သူမှ တောင်ပေါ်ကို တက်ခွင့်မရှိဘူး။ မာစတာတက်ဖို့
မာစတာအနေနဲ့ ကာမီ ရဲ့ မြတ်သောပရိတ်တော်ကို ယုတ်ညံ့အောင် လုပ်တာပဲလို့ ယူမ
ခံရမယ်။ အဲဒါဟာ အထွတ်အမြတ်ထားရာနေရာကို ပြစ်မှားတာမို့ ကြောက်စမူ
ကောင်းတဲ့ ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ရာရောက်သွားလိမ့်မယ်'

'ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး' ဟု အိမ်ပေး အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ပြောသည်။
'ကျွန်တော် ဖူဂျီတောင်ကို တက်မှာက တိတ်တိတ်တက်မှာပဲ'

ဆင်တာရီသည် အလွန်ကြောက်တက်တက် ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် အိမ်
အားငေးကြည့်နေသည်။ 'တက်ရတာ လွယ်တယ်လို့ မထင်ပါနဲ့... မာစတာ။
တကယ်တမ်းကျတော့ အလွန်အန္တရာယ်များပါတယ်။ ဘုရားဖူးတွေဆိုရင် ဇူလိုင်(၁)
မရောက်မချင်း မတက်ကြဘူး။ တောင်ထိပ်က ဆီးနှင်းတွေ ပျော်ကြတာက အဲဒီလကျ
ပျော်ကြတာ။ အခုအချိန်မှာ တောင်အောက်မှာ နွေရာသီဖြစ်နေပေမယ့် တောင်ပေါ်မှာ။
ဆောင်းရာသီမကုန်သေးဘူး... မာစတာ'

'ကျွန်တော် တောင်ထိပ်မှာ အကြာကြီး မနေပါဘူး'

'ဒါပေမဲ့ ဆီးနှင်းတွေက သိပ်ထူပြီး လေက သိပ်သိပ်သည်းသည်း မရှိဘူး
တောင်ထိပ်မှာ ဆီးနှင်းတောင်ကြီးတွေ ပြိုတာတို့၊ ဖြူတွေဆိုင်းပြီး မိုးရွာတာနဲ့ ရင်ဆိုင်
ရတတ်တယ်။ မုန်တိုင်းကျတတ်တယ်။ တောင်ထိပ်မှာသာမကဘူး၊ တောင်ရုလတ်ရဲ့

အောက်အိမ်ခိုရိုင်းတွေမှာပါ ကျတတ်တာ... ဒီတောင်ပေါ်မှာ လူတွေ မကြာခဏ
ကြတယ်။ မာစတာမှာ အထူးချုပ်ထားတဲ့ အနွေးထည်တွေကို လိုတယ်။ အတွေ့
ကြုံသိပ်များတဲ့ ရီဂျီကီ (တောင်တက်သမား) တစ်ယောက်လိုတယ်။ သူနဲ့ဆိုရင်
တက်တာကို လမ်းပြနိုင်မယ်။ ခိုနားရာတစ်ကလေးဆီကိုလည်း ခေါ်သွားနိုင်မယ်။ သိပ်ပြီး
မုန်တိုင်းမတိတ်တောက်တဲ့ နေရာတွေကျတော့ လမ်းမှန်တွေကိုပြမယ့် လူရှိဖွဲ့ဖြစ်မယ်'
'ခင်ဗျား ဖူဂျီ-ဆန်ကို တက်ခဲ့ဖူးသလား... ဆင်တာရီ'

'မတက်ဖူးဘူး... မာစတာ၊ ဒါပေမဲ့ နှစ်တစ်ထောင်လောက်အတွင်းမှာ နိပုန်
နိုင်ငံလုံးမှာရှိတဲ့ ရွာတွေက တစ်ရွာတစ်ယောက်ကျ ဖူဂျီ-ဆန်ကို တက်ဖို့ စေလွှတ်
ပေးပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဖူဂျီ-ဆန်ကိုတက်ပြီး တောင်ထိပ်ရောက်တော့ သူတို့အတွက်
ပျော်ဖိတ်ဆွေအတွက် သူတို့မိသားစုတွေအတွက် ဆုတောင်းတာတွေ လုပ်ခဲ့ကြပါ
လား။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က အသက်ငယ်ငယ် သူငယ်လေးဘဝပါ။ ဖူဂျီ-ဆန်
ကိုတက်ခဲ့တဲ့က တွေ့ကြုံခဲ့ရသမျှကို ကျွန်တော်အိမ်နီးနားချင်း လူကြီးတစ်ယောက်
ပြောပြနေတာ နားထောင်ခဲ့ရဖူးပါတယ်။ သူတက်တုန်းက တစ်ယောက်ထဲတက်တာ။
လူစီယောက်သေသွားတာ မြင်ခဲ့ရဖူးတယ်... တဲ့'

'မီးတောင်ဝရောက်တဲ့အထိ ဘေးရန်မရှိတဲ့လမ်းကို ကျွန်တော် ရှာတွေ့ချင်
ပါလားပေါ့... ဗျာ'

'ဘာပြုလို့ အရချက်ခြင်းကြီး သွားချင်ရတာလဲ... မာစတာ'
'အခုလို အခွင့်ကောင်းမျိုးကို နောက်တစ်ခါ ရချင်မှရမှာ... ဆင်တာရီ၊ ကျွန်တော့်
လက်ထဲမှာ ဖူဂျီတောင်က ကျွန်တော့်ကို ခေါ်နေတယ်လို့ ခံစားနေရတယ်'

'မင်းသားတာနာကက မာစတာကို သတိပေးလိုက်တယ် မဟုတ်လား၊ နောက်
ကမ္ဘာကြိမ် ကမ်းပေါ်မှာတွေ့ရင် အသတ်ခံရမယ်...တဲ့'

'ကျွန်တော့်ကို မတွေ့နိုင်ပါဘူး'

'ဒါပေမဲ့ မာစတာ မြင်းစီးသွားရမှာက လယ်ကွင်းတွေနဲ့ ရွာတွေကို ဖြတ်သွား
ပျား၊ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးဖြတ်ရမှာ... မာစတာ၊ အဲဒီတော့...'

'လိုအပ်ရင် နေ့ခင်းမှာ သစ်တောတွေထဲ ပုန်းနေမယ်။ မှောင်လာချိန်အထိပေါ့'
'မာစတာပြောသမျှကို ကျွန်တော်နားလည်ချင်လိုက်တာ' ဟု ဆင်တာရီက
ပြောသည်။ 'တကယ်လို့ ဖူဂျီ-ဆန်ကို မာစတာ တစ်ယောက်တည်း တက်ဖို့ကြိုးစား
တာ မာစတာသေမှာပဲလို့ သေချာပေါက်ပြောရတယ်'

အိမ်သည် ဆင်တာရီအား ငဲ့ကြည့်ပြီး ပြောသည်။ 'ဖူဂျီ-ဆန်က ကျွန်တော့်
အင်္ဂါဒီးယန်းဘိုးဘွားဘီဘင်တွေကို သဘောကျချင် ကျမှပေါ့'

ဆင်တာရီသည် မျက်ခုံးများကို တွန့်လိုက်သည်။ 'ကျွန်တော် နားမလျှံတော့ဘူး... မာစတာ'

'ကျွန်တော့်စိတ်မှာ ရှိနေတဲ့အရာက ဖူဂျီဟာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ထိန်းသိမ်းထားတယ်လို့ သိနေတယ်။ အဲဒီလျှို့ဝှက်ချက်တွေ ဖူဂျီ-ဆန် ထိန်းသိမ်းထားခဲ့တာနဲ့ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီ။ အခုကျတော့ ပြန်လည်တွေ့ရှိဖို့ အချိန်တန်လာပြီလို့ တယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ရှေးဘိုးဘွားမိဘတွေရဲ့ သွေးက မြင့်မြတ်တဲ့ တောင်ပေါ်ပေါ်ကနေပြီး နေထွက်လာတာကို ကန်တော့စေချင်လို့လားမှ မသိတာ'

ဆင်တာရီသည် ကျေကျလည်လည် နားမလည်ပါလျက်နှင့်ပင် မြင်းပေါ်မှ မြင်းခေါင်းတည်တံ့ထိုင်လုပ်နေသည်။ သူသည် သူ့ထက်များစွာ အရပ်မြင့်သော အိမ်မျက်နှာကို မော့ကြည့်ကာ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသော်လည်း မဲနက်သော မျက်နှာအစုံနှင့်ပါးရိုးများကို အသေအချာကြည့်မိသည့်အခါ စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

'တစ်ခါတလေကျတော့လည်း မာစတာ ပြော... ပြောနေတဲ့ ဘိုးဘွားဘီဝါတွေရဲ့ပုံဟာ မာစတာမျက်နှာမှာရှိနေတာ ကျွန်တော် မြင်ရပါတယ်' ဟု ဆင်တာရီ ပြောသည်။ 'နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော့်လူမျိုးတွေရဲ့ ရုပ်ရည်မျိုးကိုလည်း ပြပါတယ်လို့ ထင်ပါတယ်'

အိမ်သည် ဆင်တာရီအား ကြည့်နေသည်။ 'ခင်ဗျားအနေနဲ့ အရှေ့ပွားတစ်ဖက် လူနစ်ယောက်ဖြစ်သွားတဲ့အခါကျရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှ လူမျိုးအားလုံးဟာ ညီအစ်ကိုတွေပဲဆိုတာ နားလည်လာလိမ့်မယ်' ဟု အိမ်က ပြောသည်။ 'လူတိုင်း... အဲဒီအချက်ကို နားမလည်သေးသမျှ ဘယ်ဟာမှ အမှန်မဖြစ်နိုင်ဘူး'

'အရင်က မာစတာ ပြောဖူးတယ်။ ကျွန်တော်တို့နစ်ယောက် ဖူဂျီ-ဆန်၊ အတူတူတက်မယ်... တဲ့။ အမေရိကန်နဲ့နဲ့ပွန် မဟာမိတ်တွေဖြစ်တော့မှ တက်ရမလား...'

အိမ်က ပြုံး၍ခေါင်းညိတ်သည်။ 'အင်းပေါ့... ဒါပေမဲ့ အဲဒီကိစ္စဖြစ်လာဖို့... အချိန်အများကြီး စောင့်ရဦးမှာ'

'ဒါဆိုရင် ဘာပြုလို့ အခုတစ်ယောက်တည်း သွားရတာလဲ၊ ကျွန်တော့်အခုတစ်ခါတည်း ဘာပြုလို့ လိုက်ခွင့်မပေးတာလဲ'

'ဟာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အခုကိစ္စဟာ ကျွန်တော့်ဘဝကိုရင်းပြီး စွန့်စားဖူး... ဆင်တာရီ ကျွန်တော် ခင်ဗျားဘဝကိုယူပြီး မစွန့်စားချင်ဘူး။ ခင်ဗျား သင်္ဘောကို ပြန်ရမယ်'

ဆင်တာရီ၏ မျက်နှာထားသည် တည်ငြိမ်သွားသည်။ သူသည် အနားလေး... ကျယ်ကျယ်၊ ကောက်ရိုးဦးထုပ်ကို ရွတ်၍ အိမ်အားပေးသည်။

'ဒါကို မာစတာ ဆောင်းသွားပါ'

'တာပြုလို့လဲ'

'မာစတာအတွက် ရုပ်မျက်လို့ ပိုကောင်းတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အတွက်... လိုတော့ဘူး'

အိမ်က ပြုံးကာရယ်ကာဖြင့် ဦးထုပ်ကို ယူဆောင်းသည်။ ဆင်တာရီ၏ လက်ကို များရ ဆွဲညှစ်ပြီး နှုတ်ဆက်သည်။ 'ကျေးဇူးတင်တယ်... ဆင်တာရီ၊ ခင်ဗျား... ကျွန်တော့်ရဲ့ ညီအစ်ကိုအရင်းပါ။ မကြာခင် ဆတ်စိကွီဟန်နာ ပေါ်မှာ ခင်ဗျားနဲ့... ကျွန်ပါမယ်'

အိမ်သည် သူ့မြင်းကို လမ်းပေါ်သို့ပို့သည်။ ဂိုတာရီသွားသည့် လမ်းမဟုတ်ပါ။

သူ့လမ်းညွှန်အိမ်မြောင်းဖြင့် ကြည့်ရှုထားပြီးဖြစ်၍ တုံ့ဆိုင်းခြင်းမဖြစ်။ သူ့ညွှန်လမ်းကို သိနေပြီးဖြစ်၏။ သူသည် သူ့မြင်းအား လျှို၏တစ်ဖက်စွန်းသို့... ကဲ့သည်။ ထို့နောက် မတိစောက်သော လမ်းအတိုင်းစီး၍ဆင်းကာ ဖူဂျီ-ဆန်ကို... ပြန်နေရသည့်လမ်းအတိုင်း အနောက်မြောက်စူးစူးသို့ ဦးတည်ပြီး ဝုန်းစိုင်းသည်။ 'ကံကောင်းပါစေ... မာစတာ၊ ကာမိက မာစတာကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်...'

ဆင်တာရီက အိမ်အား အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် လှမ်းနှုတ်ဆက်သည်။ သူ့မျက်နှာ... ပြကြုံနေသော အဖြစ်ကိုဖော်ပြနေသည်။ အိမ်၏ရုပ်လွှာသည် သူ့မြင်းနှင့်... ကောက်ရောင်ကမ္ဘာလွှမ်းခြုံနေသော တောင်ကုန်းများနှင့် သစ်ပင်များဆီသို့... ပြည့်စုံချင်း ရွေ့လျားသွားနေသည်။ တကယ်တော့ ဤတောင်နှင့်ဤရွှေခင်းများ... ပို... အဝေးရှိ မိုးကုပ်စက်ပိုင်းဆီအထိ ရောက်သည်မဟုတ်ပါလား...။

(၂၂)

၁၈၅၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ-၉ ရက်၊ စနေနေ့နံနက်ခင်းတွင် အရုဏ်၏အလင်းရောင် ယိုပင်လယ်အော်ထက်သို့ သက်ဆင်းလာသည်။ တက်လာသောနေ့၏ ပထမ ပြည့်များသည် ကမ်းခြေတစ်လျှောက်ရှိ မြူများကို လွင့်ပါးသွားအောင် မောင်းလိုက်သည်။ ထိုနောက် လုံးလွပ်ရှားခြင်းမရှိဟု ပြောရလောက်အောင် ငြိမ်ဆိတ်သည့် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်သည် မှန်ကြီးတစ်ချပ်သဖွယ် ဖြစ်လာသည်။ ထို ရေပြင်ကားပေါ်၌ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများ၏ ရုပ်ပုံလွှာများသည် ပီပြင်စွာ ပြည့်များချင်း ပေါ်လာသည်။

ပထမဆုံးရောက်လာသည့် အလင်းရောင်နှင့်အတူ သင်္ဘောကြီးများပေါ်၌ တစ်ညလုံး ပေါင်းများစွာ ကင်းတာဝန်ကျလာခဲ့ကြသော တပ်သားများသည် ပထမဆုံး ကျွန်းနိုင်ငံကမ်းခြေ၏ ထည်ဝါခန့်ငြားသောအလှကို အပြည့်အဝ သတိထားကြသည်။ ထိုအခါ အချိန်မရွေး တိုက်ခိုက်မှု စလားမိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားသော နိုင်ငံ၏ ကမ်းခြေအပေါ်တွင် များစွာစိတ်ဝင်စားလာကြလေသည်။

အရှေ့ဘက်ဆီမှနေ၍ ရေပြင်ထက်သို့ အလျားလိုက်နှင့်အစောင်းလိုက် ကျဆင်းလာ နေရောင်ခြည်များသည် ပင်လယ်အော်၏အနောက်ဘက်ဆီမှ ဖြာခိုင်းခိုင်း ကြွဆောင်ကျောက်တုံးများအား လင်းလက်နေသည့် အရောင်များ ပေးထားလေသည်။

ယင်းတို့၏ တစ်ဖက်တွင် စိမ်းစိုနေသော တောင်ကျွန်းပေါင်း အများအပြားသည် ကျွင်းပိုင်း တစ်ခုလုံးကို ခုံးလွှမ်းလျက်ရှိ၏။ အချို့နေရာများတွင် မြစ် သို့မဟုတ် များများက ဖြတ်တောက်ထားသည်။ ပင်လယ်အော်၏ အထက်ဘက် ဖြိုတော်ဆီရာ နေရာတစ်လျှောက်ရှိ ကမ်းရိုးတန်းဒေသများတွင် စိုက်ပျိုးရေးကို ကျယ်ပြန့်ပျံ့နှံ့စေထားသည်။ သင်္ဘောများပေါ်မှ ကြည့်လိုက်လျှင် မြို့သိပ်မြို့ငယ်များနှင့် များကို မြင်တွေ့နေရလေသည်။

အရှေ့ဘက်ကမ်းသည် သစ်ပင်ဝါးပင် မပေါက်ရောက်သော မြေဖြစ်၍ တောထူထပ်သောနေရာဖြစ်သည်။ လူသူနေသည့် အရိပ်လက္ခဏာကို မမြင်ရ၊ မြေပျူမြေရိုင်းများသာလျှင် ပေါများသည့် အနေအထားဖြစ်ချေသည်။

ယူရာဂါမြို့တွင်းမှ သစ်သားနှင့်စက္ကူ အသုံးပြု၍ ဘောက်လုပ်ထားသော အိမ်ပေါ်သေးသေးတစ်ချို့မှာ သင်္ဘောများနှင့် နီးကပ်လျက်ရှိသဖြင့် သင်္ဘောပေါ်မှ လမ်းမျှကြည့်လိုက်လျှင် အထင်အရှား မြင်နေရ၏။ အိမ်များ၏ ခေါင်မိုးများသည် သုံးထောင့်များဖြစ်၍ သူတ်ထားသော အိမ်တစ်ချို့မှာမူ အမေရိကန်တို့၏ မျက်စိများအတွက် အဆန်းမဟုတ်ကြတော့ပေ။

ရေလက်ကြားများနှင့် ဆိပ်ကမ်းများတွင် တံငါလှေများ ရပ်ထားသည်။ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ရပ်ထားကြခြင်းဖြစ်၏။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသော အရုဏ်တက်ကြွတွင် မြင်တွေ့နေကြရသည့် ရှုခင်းများနှင့် နေထိုင်သူ လူသားများ၏ ကြား၌ အလွန်ကျယ်မြင့်ရစ်သော သဘာဝသဟဇာတဖြစ်မှုသည် ပေါ်လွင်လျက်ရှိပေ၏။

ကျွန်တော်တို့ဟာ လှလည်းလှပြီး ဘေးအန္တရာယ်လည်း အင်မတန်များတဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံရဲ့ ဝင်ပေါက်တံခါးတွေမှာမှာ ရပ်နေကြတာပဲ... မစ္စတာဟာရစ္စ ဟု သင်္ဘောလက်ဝဲဘက်ဦးပိုင်းတွင် အစောင့်ကျနေသော အရာခံဗိုလ်တောင်း၍ ရပ်နေသည့် ဆင်ဖြူအမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'ဒီမနက် တက်နေသော နေမင်းနိုင်ငံတော်' ဟု ကျက်သရေပြည့်ပဲ'

သာသနာပြုစကားပြန်၏ ဖြူဖွေးသော ဆံပင်များသည် အိပ်ရာမှထလာစပြု၍ ဖရိုဖရဲ...။ သူသည် မျက်လုံးအစုံကို ပွတ်နေရာမှ တစ်ချက်မျှ အားရပါးရ သန်းလိုသည်။ ထို့နောက် လက်ထဲတွင် အသင့်ရှိနေသည့် တယ်လီစကုပ်(အဝေးကြည့်မှ) ပြောင်းဖြင့် ကမ်းခြေတစ်လျှောက်ကို ပိုက်စီတိုက်၍ ကြည့်နေသည်။ အရာခံဗိုလ်ကတော့ အခုမှ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

အရုဏ်ကို မြင်လိုက်ရတာ ကျွန်တော်သိပ်ပမ်းသာတာပဲ... မစ္စမ။ အမ်းစထရောင်း ဟု အရာခံဗိုလ်က ပြောသည်။ သူသည် တောင့်တင်းနေသော အကြောများကို ဖြေလိုက်ပြီး ခါးပတ်မခါးကို အလိုက်သင့်ဖြစ်သွားအောင် ပြုပြင်ကာ ပြန်လည်နေရာချထားလိုက်သည်။ 'ညတာကလည်း ရှည်လိုက်တာ အလွန်ပါပဲ'

ဗိုလ်များနှင့် စစ်မောင်းသံများ တီးခတ်သံကို ကြားနေရဆဲ...။ ညတစ်ညလုံး အမှောင်ထုထဲမှ တီးခတ်နေသံများဖြစ်၏။ တယ်လီစကုပ်ဖြင့် ကြည့်နေသော အမ်းစထရောင်းသည် ဆူဆူညူညူအသံများနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသည့် အရာများကို ရှာဖွေတွေ့ရချေ။ အနီးဆုံးသော သဲသောပြင်များ တလျှောက်တွင်မူ ယူနီဖောင်းဝတ်စစ်သားများကို သူမြင်နေရ၏။ သူတို့သည် အလံများ၊ မှိန်များနှင့် လေးမြားများ။

ပျိုင်းဆောင်ထားကြလေသည်။

သူတို့သည် အုပ်စုလိုက် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြခြင်းဖြစ်၏။ အားလုံးသည် ဝါတောကြီးများဆီသို့ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့သည် ကုန်းမြင့်အငူများပေါ်ရှိ ခံတပ်များကြား၌ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြခြင်းဖြစ်ရာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု ပြုရသည်မှာ သိသာထင်ရှားလျက်ရှိပေသည်။

သဲသောကြီးများနှင့် ချောက်ကမ်းပါးထိပ်များမှ တပ်များမှာလည်း သင်္ဘောကြီးများပေါ်၌သာ အာရုံစိုက်နေကြသည်။ ကမ်းခြေစောင့်လှေတပ်များမှာ ယမန်နေ့ညကမှ ပျောက်လာကြခြင်းဖြစ်၍ အခုအချိန်ထိ ကိုက်သုံးရာ လေးရာခန့်အကွာမှနေ၍ စစ်သင်္ဘောကြီးများ လုံးဝအလစ်မပေးပဲ စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုလျက် ရှိကြလေ၏။

'ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသားတွေကြားမှာ ကောလဟာလ သတင်းတစ်ခု ပျံ့ပျံ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ညပိုင်းမှာ လူတစ်ယောက် သင်္ဘောပေါ်က ရေထဲလျှံကျပြီး ဆုံးရှုံးလိမ့်မယ်... တဲ့' ဟု အရာခံဗိုလ်ဟာရစ္စက ပြောသည်။ 'အဲဒီဝါတင်းကို မစ္စတာအမ်းစထရောင်း ကြားမိပါသလား'

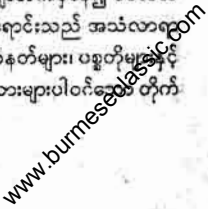
သာသာနာနာပြုစကားပြန်သည် ကြောင်းငေးငေးဖြစ်နေပြီး ခေါင်းခါပြသည်။

မကြားမိဘူး မစ္စတာဟာရစ္စ ဟု ပြန်ပြောသည်။

အမ်းစထရောင်းသည် အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် မြူများလွှမ်းခြုံထားဆဲဖြစ်သော ချောက်ကမ်းတစ်ကမ်းခြေ၏ အပေါ်ဘက် သစ်တောများ ဖုံးနေသော တောင်ကုန်းများထဲက မှ ခံတပ်များကို ထပ်မံ၍ ပိုက်စီတိုက် ကြည့်ရှုနေပြန်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ကြည့်ရှုမှုကို မှီကပ်မှာပင် သူ့အမြင်အာရုံတွင်းသို့ ရုတ်တရက်... ဖူကိုတောင် ဝင်ရောက်လာသည်။ ပျိုင်းသည် အချောက်ဘက်ကမ်း မိုးကောင်းကင်ဆီသို့ တိုးတက်ကာ မားမားမတ်မတ် မျပ်နေခြင်းဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝှင်လုံးအား ကျက်သရေရှိလာအောင် ဖန်တီးပေးလျက် ရှိလေသည်။

သူတို့ အထွတ်အမြတ်ပြုထားတဲ့ တောင်ကဖြင့် အလွန်လှ၊ အလွန်ကျက်သရေရှိကာလား ဟု မျက်လုံးအစုံတွင် ကပ်ထားသည့် မှန်ပြောင်းကို ခွာလိုက်ပြီး အမ်းစထရောင်းက ပျော်ရွှင်သည်။ 'ပြိုင်ဘက်ကင်းအောင်လှပနေတဲ့ မနက်ခင်းမှာ ပူပူရဲ့ အလှဟာ ပျူဆောင်းနေတယ်လို့ပြောရင် မမှားဘူး'

ယင်းအချိန်မှာပင် ဆတ်စံကိုဟန်နာ သင်္ဘော၏ လက်နက်တပ်ဆင်ထားသော ဝါဟာရုတ်လှေများထဲမှ တစ်စီးအား သင်္ဘောသို့ပိုင်း၏ လက်ဘက်ကမ်းမှနေ၍ ပင်လယ်ထဲထုတ်သို့ ချလိုက်သံကြားရသည်။ စကားပြန် အမ်းစထရောင်းသည် အသံလာရာသို့ ခြေသွားကာ အောက်သို့ငုံ့ကြည့်သည်။ ကာဘိုင်းသေနတ်များ ပစ္စုတ်ပူမှုနှင့် ပါးရှည်များ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် လက်နက်ကိုင် သင်္ဘောသားများပါဝင်နေသော တိုက်

ရေယာဉ်တစ်စီးကို မြင်ရသည်။
 ထို့ပြင်လည်း ရေယာဉ်၏ ဦးပိုင်းတွင် ဖော်တစ်စာအမြောက် တပ်ဆင်ထားသူကို တွေ့ရ၏။ ပင်လယ်ရေပြင်ထက်သို့ တိုက်ရေယာဉ်ချောချောမောမော ကျသွားသူကို မြင်သည့်အခါ စစ်သင်္ဘောကြီးများဆီမှ အော်ဟစ်အားပေးသံများ ကြားရသည်။ တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ပလိုင်းမောက်၊ ဆာရာတိုဂီ၊ နှင့် မစ်စဂျူ သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ တိုက်ရေယာဉ်တစ်စီးရူးစီးပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်သို့ သက်ဆင်းလာကြသည်။ ထို့နောက် တိုတောင်းလှသည့် အချိန်ကာလအတွင်း တိုက်ရေယာဉ်လေးစီး အုပ်စုသည် ကမ်းခြေသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဦးတည်ကာ သွားလာနေကြလေပြီ။

'ဒီတိုက်ရေယာဉ်တွေကို လွှတ်တာ ဘာရာဇ်ရွယ်ချက်နဲ့လဲ မစ္စတာ အမ်းစထရော့' ဟု အရာဇ်ဗိုလ်ဟာရစ္စက ထိတ်လန့်အံ့ဖြူနေသည့်အသံဖြင့် မေးသည်။

'ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး ဟု အမ်းစထရော့င်းက ဖြေသည်။ 'ဒါပေမဲ့ ဟိုဘက်လက်ရမ်းမှာရပ်နေတဲ့ လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စီဆီ သွားပြီးမေးကြည့်ဦးမှ ဖြစ်မယ်' အမ်းစထရော့င်းသည် အစေးကြည့်မှန်ပြောင်းကို အိတ်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်ပြီ။

ဦးပိုင်းလက်ဝဲဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ တိုက်ရေယာဉ်များဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေသော လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စီ၏ ဘေးနား၌ ရပ်နေသည်။ တိုက်ရေယာဉ်များကတော့ ကမ်းခြေဆီသို့ ဦးတည်ကာ သွားနေကြလေပြီ။

'တိုက်ရေယာဉ်တွေကို သူတို့တပ်တွေရဲ့ဘက်ကမ်းခြေဘက်လွှတ်တာ ဘေးအန္တရာယ် မများဖူးလား လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စီ' ဟု အမ်းစထရော့င်းက မေးသည်။

များချင်လည်း များလိမ့်မယ် မစ္စတာအမ်းစထရော့င်း ဟု လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စီက ဖြေသည်။ 'ဒါပေမဲ့ သူတို့သွားတာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကျွန်မို့ဒီပါရီရဲ့ အမိန့်အရ သွားကြတာ၊ သူ အမိန့်ပေးတာကလည်း သမ္မတရဲ့စာအတွက် ဖိအားပေးတဲ့ သင်္ဘောပါ။ သူတို့ ဘာလုပ်ကြမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မြင်ရပါလိမ့်မယ်'

ထိုအခါကျမှပင် အမ်းစထရော့င်း သတိထားမိသည်။ တိုက်ရေယာဉ် တစ်စီးချုပ်စီ၏ ဦးပိုင်းတွင် သင်္ဘောသားတစ်ယောက်စီ ရပ်နေသည်။ သူတို့သည် ရေအနက်တိုပါ သည့် ခဲလုံးများကို လွှဲ၍ . . . လွှဲ၍ ရေထဲသို့ ပစ်ချနေကြသည်။ ရေအတိမ်အနက်ကို တိုင်းတာနေကြခြင်းဖြစ်၏။ ကျန်သင်္ဘောသားများသည် သူတို့အဖွဲ့များထက်၌ ဖြန့်စပ်ထားသည့် မြေပုံများပေါ်၌ဖြတ်၍ တိုင်းထွာရလေသည်။ ရေအတိမ်အနက်များကို ရေးမှတ်နေကြသည်။ ထို့နောက် ရေတိမ်ရေနက် တစ်ကြိမ် တိုင်းပြီးတိုင်း တိုက်ရေယာဉ်ကို နေရာရွှေ့ . . . ရွှေ့သွားကြသည်။ ကမ်းပေါ်မှ ဂျပ်စစ်သားများသည် သူတို့ဘက်သို့ နီး . . . နီးလာနေသော တိုက်ရေယာဉ်များအား အလွန်မလိုလားသည့် မျက်နှာထား၊ များဖြင့် ကြည့်နေကြလေသည်။

'အခုလို လုပ်နေတာဟာ ပဋိပက္ခဖြစ်အောင် စီးမွေးနေသလို ဖြစ်မနေပေဘူးလား' ဟု ပတ်စတင်နှင့်ရိုက်စီ၊ ကမ်းပေါ်က လူတွေရဲ့ မျက်နှာထားတွေကဖြင့် အမျက်ဒေါသ ပျက်နေတယ်ဆိုတာ အထင်အရှား ပြနေတယ်။ အခုလို စွန့်ပြီးလုပ်ရတဲ့ အလုပ်က ဟိုအိုးရှိလာနိုင်ပါ့မလား'

'ကျွန်မို့ဒီကတော့ ဖိအားတွေ စုပုံလာအောင် ဆုံးဖြတ်ပြီး လုပ်နေတာပဲ' ဟု ရိုက်စီကပြောသည်။ 'အလွန်ရိုးစင်းတဲ့ နည်းမျိုးဟာ တစ်ခုပါ'

'ဒီရည်မှန်းချက် ဖြစ်မြောက်လာဖို့အတွက် နောက်ထပ် သူ ဘာတွေကို ဟယ်လို လုပ်ဦးမှာတဲ့လဲ'

ရိုက်စီသည် အမ်းစထရော့င်း၏ အမေးကို ချက်ခြင်းမဖြေ။ သူသည် အစေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် ကမ်းပေါ်မှဂျပ်စစ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုကိုသာ ဆက်၍ ကြည့်ရှုလေ့လာနေသည်။ 'ဂျပ်စစ်တွေကို ဒီနေ့သီအောင် လုပ်ရမှာက ကျွန်တော်တို့သမ္မတရဲ့ မေးစာကို ဟိုတို့အင်ပါယာ စကရာဇ်ဆီရောက်ဖို့အတွက် လိုအပ်ရင် အင်အားကြီးကြီးမားမား သုံးပြီး ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သိအောင် နားလည်အောင် လုပ်ပြဖို့ပဲ။

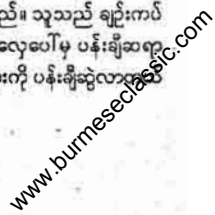
'အဲဒါကြောင့် ကျွန်မို့ဒီက ဂျပ်စစ်တွေကို ကျွန်တော်တို့ ဘာတွေလုပ်နေတယ်' ဟု တာ မြင်စေသံစေချင်နေတယ်။ သူတို့ရဲ့ မြို့တော်ကိုတိုက်ဖို့ ဖြိမ်းခြောက်နေပြီ ပါတာရယ် . . . ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်နေကြပြီ ဆိုတာရယ် . . . အဲဒါတွေကို ပါမစချင်နေတယ်' ဟု ရှင်းပြသည်။

'အင်မတန် ရဲရင့်တဲ့ ထိုးနှက်ချက်တစ်ခုပါလား . . . ' ဟု အမ်းစထရော့င်းက ပြောကာ သူ့မေးစေ့ကို ပွတ်နေတယ်။ 'ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်သင်္ဘောကတော့ အလွန် ပြုစုရယ်များတယ်လို့ ထင်တာပဲ . . .'

ထိုအခိုက်တွင် အပေါ်ဘက်ကင်းဆီမှ အော်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရသည်။ ကျယ်လောင်လွန်းလှသည့် အော်သံကြောင့် လူနစ်ယောက် ပြောလက်စ စကားကို ပြတ်သွားသည်။ ကင်းတာဝန်ကျ သင်္ဘောသားဆီသို့ မော့ကြည့်ကြသည်။ သင်္ဘောသားသည် ဆတ်စံကျီဟန်နာ သင်္ဘောဆီသို့ ဦးတည်၍ လျော်စက်သွားနေသော ဂျပ်စစ်လှေတစ်စီးကို လက်ညှိုးထိုးပြနေသည်။

ရိုက်စီနှင့်အမ်းစထရော့င်းတို့သည် လေ့ဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ လေ့ထဲတွင် ယရပ်သားဂျပ်စစ်ပါလာသည်။ သူတို့သည် ယူနီဖောင်းများ ဝတ်မထားကြ။ လက်နက်များတိုင်ဆောင်လာသည်ကိုလည်း မတွေ့ရ။

'ထူးဆန်းလိုက်တာ' ဟု အမ်းစထရော့င်းက ရေရွတ်သည်။ သူသည် ချဉ်းကပ်လာနေသော လေ့ဆီသို့ မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေဆဲ . . . ' လေ့ပေါ်မှ ပန်းချီဆရာ ဟော့နဲ့ပြည့်နေသလိုပဲ၊ ကြည့်ရတာတွေဖြင့် မြင်မြင်သမျှအားလုံးကို ပန်းချီဆွဲလာအောင်

လို့ထင်ရတာပဲ။

လေ့နီးကပ်လာသည့်အခါ အရာအားလုံးကို အပီအပြင် မြင်လာရသည်။ လေ့လာပါလာသူများသည် စစ်သင်္ဘောကြီးများကိုကြည့်ကာ မြင်ရသမျှကို အသေးစိတ်ပုံပန်းယူနေကြ၏။ ရွက်တိုင်များ၊ ရွက်များ၊ လှော်တက်ဘီးကြီးများ၊ ခေါင်းတိုင်များ၊ အင်္ဂါများ၊ သင်္ဘောသားများနှင့် အမြောက်ကြီးများ။ . . .

လက်ဖက်ခင်းနှင့်ရိုက်စိက အရာခံဗိုလ်အား လှမ်းအမိန့်ပေးသည်။ လိုအပ်လျှင် လေ့ဆီသို့ သေနတ်ဖြင့် အပေါ်ထောင်ပစ်ပြီး လှန်ထုတ်ရန်ဖြစ်၏။ မိန့်ခံအနည်းငယ်အတွင်း ဂျပန်လေ့သည် သိသာစွာ နောက်ဆုတ်သွားသည်။ သို့သော်လည်း သမားပုံကို အမိအရ ရေးဆွဲနေကြသည်ကိုတော့ မြင်တွေ့နေရဆဲ။ . . .

ကျွန်တော်တို့ ဆန့်ကျင်နေတဲ့ လူမျိုးဟာ အသေးအဖွဲ့ကအစ သိပ်ပြီးကရုဏာတတ်တဲ့ လူတွေပါလား။ ဟု ဆုတ်ခွာစပြုနေသည့်လေ့ကို လှမ်းကြည့်နေသည့် ရိုက်စိက ရေရွတ်သည်။ ဒီလူတွေဟာ ချောလို့မရနိုင်တဲ့ ရန်သူတွေပဲ။ . . . ပြီးတော့ အသားအဆန်း မဟုတ်ဘဲ သင်ကြားလေ့လာချင်တဲ့ လူတွေပါလား။

အမ်းစထရောင်းက ရိုက်စိ၏ စကားကို ထောက်ခံသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညှိတ်ပြသည်။ ထို့နောက် သူ့ခေါင်းထဲသို့ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။ 'ကျွန်တော် အစုကလေး သတင်းကြားတယ် လက်ဖက်ခင်း၊ ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောပေါ်က ညက လူတစ်ယောက် လိမ့်ကျပြီး ဆုံးရှုံးသွားတယ်။ . . . ဟဲ့၊ အဲဒီအဖြစ်ကတော့ အတော်ကဲဆိုးတာပဲ။' အဲဒီ ကောလဟာလသတင်းကို တယ်ကကြားတာလဲ . . . မစ္စတာ အပီ။ ထရောင်း။

မစ္စတာဟာရစ္စက ပြောတာပဲ။

ရိုက်စိသည် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေကာ ကမ်းခြေဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ပါသည်။ သူသည် တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ခန့်မျှ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။ 'ကျွန်တော် အဖွဲ့ပြောခဲ့ကိစ္စဟာ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်စိတ်ချလို့ ပြောတာလို့ ယုံကြည်စေချင်တယ် မစ္စတာအမ်းစထရောင်း။ ဟု ရိုက်စိက ပြောသည်။ 'တယ်လို့ သတင်းမျိုးတွေကိုပဲ ကြားနေရ-ကြားနေရ အခု ကျွန်တော်ပြောခဲ့သတင်းကတော့ သင်္ဘောသားတွေကို လုံးဝပြောလို့မဖြစ်ဘူး။ တကယ်လို့ ပေါက်ကြားသွားရင် ခင်ဗျားရဲ့ တာပန်ဝတ္တရားတွေကိုပါ ထိခိုက်စရာရှိတယ်လို့ သိထားရပါလိမ့်မယ်။' သိပါတယ်။ ဟု သာသနာပြုစကားပြန်က ပြောသည်။ 'ပျောက်သွားတာတယ်လို့လဲ' လက်ဖက်ခင်း ရောဘတ်အိဒ်ပဲ။ ခင်ဗျား ကောင်းကောင်းကြီး သိနေပါလို့ပါ။

လက်ဖက်ခင်း ရောဘတ်အိဒ်ပဲ။ ခင်ဗျား ကောင်းကောင်းကြီး သိနေပါလို့ပါ။

လက်ဖက်ခင်း ရောဘတ်အိဒ်ပဲ။ ခင်ဗျား ကောင်းကောင်းကြီး သိနေပါလို့ပါ။

'ဖြစ်မှဖြစ်ရပေလေ . . . ကျွန်တော်ဖြင့် မယုံနိုင်ဘူး။'

'လက်ဖက်ခင်းအိဒ်ဟာ အရင်ဖက်က နှစ်နာရီကြာယူရမယ့် ကင်းတာဝန်ပဲ။ မယူဘူး။ ဟု ရိုက်စိကပြောသည်။ 'အဲဒါကြောင့် သူ့ကို သင်္ဘောပေါ်မှာ လိုက်ရှာဖို့ ပါပီနဲ့ပေးခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သူ့ယူနိုင်ဖောင်းဝတ်စုံနဲ့ဦးထုပ်ကို ရွက်ဟောင်းတွေပျက်မှာ ဝှက်ထားတာတွေ ရတယ်။'

'သူ့ကို ဘုရားသခင် စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေ' ဟု အမ်းစထရောင်းက ဆိုကာင်းသည်။ 'ဒီလူ တယ်လို့များ ဖြစ်သွားတာပါလိမ့်။'

'အဲဒီဘက်မှာ တာဝန်ချထားခဲ့တဲ့ ဂျပန်အမျိုးသား ဆင်တာရီလည်း ပျောက်နေပါပြီ။ ဟု ရိုက်စိက ဆက်ပြောသည်။ 'ပြီးတော့ လက်ဖက်ခင်းအိဒ်ရဲ့ ပစ္စတီလည်း ပျက်စီးနေတယ် မတွေ့ဘူး။ ပျောက်နေတယ်။'

'ဒါဆိုရင် သူဟာ သင်္ဘောပေါ်က လက်နက်ယူပြီး ဆင်းသွားတယ်။ ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့ သူ့လမ်းပြအဖြစ် ခေါ်သွားတယ်။ အဲသလို ထွက်ရမလားဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'ဒါဆိုရင်လည်း သူ ဘာဖြစ်လို့ အဲသလို လုပ်ရတာလဲ။'

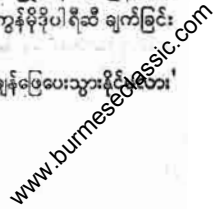
'ညသန်းခေါင်ကျော်လောက်မှာ ကျွန်တော်အစုနဲ့ကို လက်ဖက်ခင်းအိဒ်က ရောက်လာပြီး ကမ်းခြေကို လှည့်ဝှက်သွားလို့တစ်ယောက် လွတ်ဖို့အကြံပေးတယ်။ တစ်ချိန်မှာ သူဟာ လှည့်ဝှက်သွားလို့အဖြစ်နဲ့ မကူဆီကိုနိုင်ငံထဲက ရန်သူနောက်ဆွယ်ကို သွားခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ အခုလည်း အဲဒီလိုလုပ်ခဲ့ရင် ဒီနိုင်ငံရဲ့ အရေးအခင်းမှာ သွေးထွက်ပေးဖို့ မဖြစ်အောင် ရှောင်ဖို့ ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်လို့ သူ ယုံကြည်နေပုံရတာပဲ။ ဟု ပြောကာ ရိုက်စိက သက်ပြင်းချသည်။

'အဲဒီလို လာပြောစဉ်က သူ့အနေနဲ့ ဆင်တာရီကိုခေါ်ပြီး သူတစ်ယောက်တည်း ပျားမယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်။'

'သူ လုပ်သွားပုံက အသတ်ခံရမယ့် အနေအထားပဲ။ ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ သူသည် ကမ်းခြေဘက်မှ ခံတပ်များနှင့်သစ်တောများ ဖြစ်သည့် တောင်ကုန်းများဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေသည်။ စစ်မောင်းသံများနှင့် ဗုံးတိုက်သံများသည် သင်္ဘောဘက်မှ လွတ်လိုက်သည့်လေများ ကမ်းခြေနှင့်နီးကပ်လာလေလေ ဆူညံစွာ တီးခတ်လာလေ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။

'ဒီအကြောင်းကို ကွန်နိုဒိုပါရီ သိသွားပြီလား။ ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။ 'ကျွန်တော်အနေနဲ့ အိဒ်မရှိတော့ဘူးလို့ သိတာနဲ့ တပြိုင်နက် ကျွန်တော် သင်္ဘောက တပ်များဆီ သတင်းပို့ခဲ့တယ်။ တပ်များကလည်း ကွန်နိုဒိုပါရီဆီ ချက်ခြင်း ပျားတာပဲ။'

'ဒီအရူးထမ္မဟာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ကို ပြေလည်အောင်များ မျန်ပြေပေးသွားနိုင်စေဖို့ပဲ။'

ရိုက်စိက ခေါင်းခါသည်။ ' ကျွန်မိမိမကံသူးကံလဲသာရိတ်ပါရီကတော့ သူ လာရတဲ့ ကိစ္စရဲ့ အစိကအချက်ကိုပဲ အရေးထားတယ်။ အဲဒီကိစ္စကို အဟန့်အတားဖြစ်မယ့် ပြဿနာဟာသူမျှကို သူ ခွင့်မလွှတ်ဘူး။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်က ချက်ခြင်းပဲ ကျလာတယ်။ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပဲ လက်ဖတင်နိုင်အိခင်ကို ဒီတပ်က ဝိုင်ဆိုင်တယ်လို့ တရားဝင် အသိအမှတ် မပြုတော့ဘူး'

အမ်းစထရောင်းက တအံ့တဩကြည့်သည့်။ ' ဘယ်လို . . . ' ကျွန်မိမိ ညွှန်ကြားထားတာက ရောက်ထပ်သဘောပေါ်ကို ဂျပန်တွေ ထပ်လာ ရင် ခင်ဗျားက သူတို့ရဲ့ ယုံကြည်မှုကို ရယူနိုင်အောင် လုပ်ရမယ် . . . တဲ့ ဟု ပြော သည်။ ထို့နောက် လေသံကိုထပ်၍ တိုးလိုက်ပြီး ဆက်ပြောသည်။ ' သူတို့နဲ့ တရားဝင် ဆွေးနွေးပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် ခင်ဗျားက သူတို့ရဲ့စကားပြန်ကို သေးဘက်တစ်နေရာ ကိုခေါ်သွားရမယ်။ ပြီးတော့ . . . '

' ကျွန်တော်တို့ အရာရှိတွေထဲက တစ်ယောက်ဟာ အမိန့်ကို မနာခံပဲ သဘောကို စွန့်ခွာပြီး ထွက်သွားကြောင်း၊ ဒီမိုက်မီမအတွက် ကျွန်တော်တို့အားလုံး စိတ်ထိခိုက် ကြရကြောင်း၊ အဲဒါကြောင့် သူ့ကိုရှာဖွေပြီး ဒီသဘောဆီကို အမြန်ဆုံး ပြန်ဖို့ ပေးစေ လိုကြောင်း ပြောပြရမယ်တဲ့'

နောက်ပြီးတော့ တကယ်လို့ အိဒင်ကို ဖမ်းဆီးဖို့ ကြိုးပမ်းချိန်မှာ အိဒင်ဒင်ရာ အနာတရဖြစ်ရင် ဒါမှမဟုတ် သေသွားရင် ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဘာမှကန့်ကွက်မှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့လည်း ခင်ဗျားက နှစ်ကိုယ်သိသဘောနဲ့ ပြောပြထားရမယ် . . . တဲ့။ ပြီးတော့ သူ့ကို အရှင်ဖမ်းမိလို့ သဘောပေါ်ပြန်ဖို့ရင် သူ့ကို ကျွန်တော်တို့က ချက်ခြင်း ဖမ်းမယ်ဆိုတာလည်း အသိပေးရမယ် . . . တဲ့'

' ဒါဆိုရင် ဟိုဂျပန်ဆင်တာရီကျတော့ ဘာလုပ်ရမလဲ . . . လဲ။ သူလည်းပဲ အန္တရာယ်ထဲ ရောက်နေမှာပဲ' ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။

' အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို စေတနာမေတ္တာနဲ့ ကရုဏာထားပြီး ဓာတ်နိုင်ငံကို ပြန်ခေါ်လာခဲ့ကြကြောင်း၊ သူလည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ ဆီက ခွင့်ပြုချက်မယူပဲ ထွက်သွားခဲ့ကြောင်း၊ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်တို့ဆန္ဒက သူ့ကို ဘာအန္တရာယ်မှ မပေးပဲ၊ သူ့ဓာတ်နိုင်ငံက လူတွေရဲ့လက်ထဲ အပ်နှံလိုကြောင်း၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ အမိန့်မနာခံမှုကို အကြောင်းပြုပြီး သူ့ကိုကြမ္မာကို သူ့နိုင်ငံသားတွေကသာ ဆုံးဖြတ်စေလိုကြောင်း စသည်ဖြင့် မစ္စတာအမ်းစထရောင်းက သူတို့ကို ရှင်းပြပေးရ ပါလိမ့်မယ်' ဟု ရိုက်စိက ပြောပြသည်။ ' အခု ကျွန်တော်ပြောတာတွေ အားလုံးကို နားလည်ပါတယ် . . . နော်'

အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းညိုက်သည်။ ' နားလည်ပါတယ် . . . လက်ဖတင်နိုင်'

၂) ပြောသည်။ ' ခင်ဗျားပြောသလိုဆိုရင် ရောဘတ်အိဒင်နဲ့ ဆင်တာရီတို့ ထွက်သွား ၂) ဟာ သူတို့ဆန္ဒအလျောက်ပဲ . . . ပေါ့။ အဲဒါဟာ တကယ်ကော မှန်ရဲ့လား'

' ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ အဆုံးဖြတ်ဟာ သိပ်ပြင်းထန်တယ်လို့ ထင်မှာပဲ' ဟု ရိုက်စိ ၂) ပြောသည်။ ' ဒါပေမဲ့ ဒီအမိန့်တွေကို ကျွန်တော်က တာဝန်အရ ထပ်ဆင့်ပြောပြလို့ ၂) မိန့်ထုတ်သူတွေနဲ့ တစ်သဘောတည်းလို့တော့ မထင်ပါနဲ့။ ရောဘတ်အိဒင်ဟာ ၂) ကျွန်တော်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆိုတော့ . . . '

အမ်းစထရောင်းက စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် သက်ပြင်းချသည်။ ' အတော် ၂) မှန်ညှစ်ရာကောင်းတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လုပ်ရမယ့်နည်းလမ်းက ၂) ကစ်လမ်းပဲရှိတယ်။ တခြားရွေးစရာ မရှိဘူး . . . ' အိဒင်လုပ်ပုံတွေကလည်း အတော် ၂) ပါင်းမာတာပဲ'

' မနေ့ညက ကျွန်တော် သူတို့ကို သံခြေကျဉ်းခတ်ထားမယ်လို့ မြိမ်းခြောက်ခဲ့ ၂) သေးတယ်' ဟု ရိုက်စိက ပြောသည်။ ' အဲသလို မလုပ်ခဲ့မိတဲ့အတွက် အခုမှ ကျွန်တော် ၂) ကိုယ် ကျွန်တော် အပြစ်တင်မိတယ်'

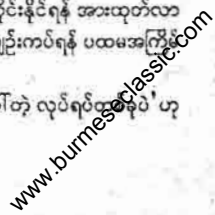
' အဲသလိုတော့လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်မတင်ပါနဲ့' ဟု အမ်းစထရောင်း ၂) ပြောသည်။ ' အခုမှတော့ ဘာမှလုပ်လို့ မရနိုင်တော့ဘူး။ သူတို့အတွက် ဘုရား ၂) သခင်ဆီမှာပဲ ဆုတောင်းရတော့မှာ။ အခုဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေတွေအရ ကျွန်တော် ၂) အတွက်တောင် ဘုရားသခင်ဆီမှာ ဆုတောင်းဖို့ မကြာခင် လိုအပ်လာမှာ စိုးနေ ၂) တယ်'

အမ်းစထရောင်းသည် သူ့အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းကို ထပ်ထုတ်ပြန်သည်။ ၂) ဝဲလယ်ကမ်းခြေဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားနေကြသည့် တိုက်ရေယာဉ်လေးစီးကို ထပ်မံ၍ ကြည့်ရှုနေပြန်သည်။ ကမ်းပေါ်တွင် ကြက်သွေးရောင် ယူနီဖောင်းများ ဝတ်ထားသည့် ၂) စစ်သားများ ချီတက်လာနေကြသည်ကို မြင်နေရ၏။

' သူ့ကိုလာနေပုံကို ကြည့်ရတာ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လိုက်တဲ့ ရေယာဉ်တွေကို ၂) ကြားက ဖြတ်တာကြမယ့် ပုံပေါ်တယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ ' ထိပ်တိုက် ပုလဲဆိုင်တွေ ရမယ့် အနေအထားကို ရှောင်ဖို့ ခက်လိမ့်မယ်'

သူတို့ကြည့်နေရိုက်မှာပင် ဂျပန်တိုက်ရေယာဉ်အုပ်စုတစ်စုသည် အမေရိကန် ၂) တိုက်ရေယာဉ်အုပ်စု၏ ရှေ့မှပြတ်ရန် လှုပ်ရှားလာကြသည်။ အခြားရေယာဉ်အုပ်စုများ ၂) ကလည်း အမေရိကန်တိုက်ရေယာဉ်များအား အဖက်ဖက်မှ ဝိုင်းနှိုင်းရန် အားထုတ်လာ ၂) နေကြသည်။ သူတို့သည် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများဆီသို့ ချဉ်းကပ်ရန် ပထမအကြိမ်ပင် ၂) ကားထုတ်မည်က ပုံစံအတိုင်း လှုပ်ရှားနေကြခြင်းပေတည်း။

' အခုပုံစံဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စိန်ခေါ်တဲ့ လုပ်ရပ်ထဲမှာပဲ' ဟု

ရိုက်စံက သူ့အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းနှင့် ကြည့်နေရာမှ ရေရွက်သည်။ 'ကျွန်တော်ဟို တိုက်ရေယာဉ်ပေါ်က အရှေ့တော့ကိုတော့ နောက်မဆုတ်ဖို့ အမိန့်ပေးထားပြီးပြီ'

ထိုအခိုက်မှာပင် တိုက်ရေယာဉ်လေးစီးပေါ်မှ လက်ဖက်တင်နှင့်များ၏ အော်ဟစ် အမိန့်ပေးသံများ ကြားလိုက်ရ၏။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် လှေများပေါ်မှ တပ်သားများ သည် သူတို့၏ ကာဘိုင်းသေနတ်များကို အသင့်အနေအထားသို့ ပြောင်းကိုင်ကာ ကမ်းခြေဆီသို့ ချိန်ရွယ်ထားကြသည်။

တိုက်ခတ်မှုသည် တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်ကြာမျှ ပင်လယ်အော်ထက်သို့ လွှမ်းမိုး ထားသည်။ အမိန့်ပေးသံများ ကြားရပြန်သည်။ တိုက်ရေယာဉ်ပေါ်မှ တပ်သားများ သည် သူတို့၏ ကာဘိုင်းသေနတ်များတွင် လှံစွပ်များ တပ်လိုက်ကြသည်။ ဂျပန် တိုက်လှေများသည် တိုက်ရေယာဉ်များအား ဝန်းရံပိတ်ဆို့ထားကြသည်။ နံနက်ခင်း နေရောင်အောက်တွင် လှံစွပ်များသည် တပြောင်ပြောင် တလက်လက် . . .။

ယခုအချိန်ထိ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် ရေယာဉ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုကို ကြည့် နေဆဲဖြစ်သော အမ်းစထရောင်းက လှမ်းမေးသည်။ 'သူတို့ ဘယ်လောက်ဝေးပေါ့ အထိ သွားကြရမှာလဲ'

'ပင်လယ်အော်ရဲ့ အထက်ဖက်လေးခိုင်းအထိ တက်သွားဖို့ အမိန့်ပေးထားတယ်' ဟု ရိုက်စံကဖြေသည်။ 'တစ်လမ်းလုံး ရေအတိမ်အနက်ကို ခဲကြိုးတွေချ . . . ချပြီး တိုင်းကြည့်သွားရမယ်လို့လည်း ညွှန်ကြားထားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောဆီက အမြောက်နဲ့ပစ်ပြီး အချက်ပေးသံ မကြားမချင်း ပြန်လှည့်လာတာတို့ ဆုတ်ခွာလာ တာတို့ မလုပ်ရဘူး'

အားလုံးကို ဦးဆောင်၍ ရှေ့ဆုံးမှသွားနေသော တိုက်ရေယာဉ်သည် ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဈေးလျားသွားနေသည်။ သူ့လမ်းကြောင်းကို ပိတ်ထားသော ဂျပန်တိုက်လှေများ၏ လမ်းကြောင်းဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားနေခြင်းဖြစ်၏။ ဂျပန်လှေများဆီမှ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေ သော လှံများကို မြင်နေရသော အမ်းစထရောင်းသည် အချိန်မရွေး တိုက်ပွဲထဲ၍ ဖြစ်လာ နိုင်ဖွယ်ရှိသည့် အခြေအနေကို ကြည့်ကာ စိတ်မောလျက်ရှိလေ၏။

ဆတ်စိကွီဟန်နာမှ စေလွှတ်လိုက်သော ပထမဆုံးတိုက်ရေယာဉ်၏ ဦးပိုင်းသည် ဂျပန်တိုက်လှေတစ်စီး၏ ဘေးတစ်ဖက်ကိုတိုက်ကာ ပွတ်ဆွဲသွားသည်။ လှေပေါ်မှ အော်သံများကြားရသည်။ လှံများကို ဒေါသတကြီးမြှောက်၍ အမေရိကန်တိုက်ရေယာဉ် အားနောက်ပြန်သွားရန် အရှိပ်လက္ခဏာ ပြုလျက်ရှိ၏။ အမေရိကန်တိုက်ရေယာဉ်မှ တပ်သားများကလည်း သေနတ်များကို မြှောက်၍ ဂျပန်များဆီသို့ ချိန်ရွယ်ထားကြ သည်။

ရှေ့ဆုံးတိုက်ရေယာဉ်၏ ဦးပိုင်း၌ ရပ်နေသော ခေါင်းဆောင်သည် လှေသမားများ

ထက်၍ လှော်ရန်သာ အမိန့်ပေးလျက်ရှိသည်။ သူသည် ခုခံကာကွယ်မည့်အနေ ကြား၌ရှိနေသော တန်ဖီနေသည့် ဂျပန်လှေများကြားမှ အလွယ်တကူ ဖြတ်သွားနိုင် သူ့လှေများအား အမိန့်ပေးလျက်ရှိ၏။ နောက်မှ လိုက်ပါလာနေသည့် တိုက်ရေယာဉ် ပါးကလည်း ရပ်နားခြင်းမရှိပဲ ဆက်တိုက်လိုက်ပါလျက်ရှိသည်။

ဂျပန်တိုက်ကန်မှ အော်ဟစ်သံများသည် သောသောညညလျက်ရှိ၏။ ဂျပန်လှေများ အမေရိကန်တိုက်ရေယာဉ်များနောက်မှ ထပ်မံချစ်ကွာ လိုက်လာလျက်ရှိသည်။

မြေတောက်မှလည်း လှေများသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထွက်လာနေကြဆဲ . . . ။

ဖြည်းဖြည်းနှင့် အမေရိကန်တိုက်ရေယာဉ်များသည် ဂျပန်လှေများ၏ ကြား၌ ပျောက် ပြုဖြစ်သွားသည်။ အမ်းစထရောင်းသည် အခြေအနေကိုကြည့်ကာ ထိတ်လန့်လာသည်။

'ကျုပ်တို့လှေတွေကို ဒုတိယအကြိမ်တော့ဖြင့် လွှတ်ပေးမယ် မထင်တော့ဘူး လက်ဖက်တင်နှင့်' ဟု အမ်းစထရောင်းက သောကမကင်းသော လေသံဖြင့် ပြော ပါသည်။ 'သူတို့ကိုပြန်ခေါ်တော့ အချက်ပေးအမြောက် မပစ်သေးဘူးလား'

ထိုအခိုက်တွင် အပေါက်ဘက် ရွက်တိုင်ထိပ်ရှိ ကင်းစင်ထက်မှ အော်ဟစ်သံ ကြားသံထွက်လာသည်။ အားလုံးရှေ့ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ တစ်မိုင်ခန့်

ကွာရှိ ရေပြင်ထက်၌ သူရာဂါသင်္ဘောဆိပ်အတွင်းမှ ထွက်လာနေသော ရေယာဉ်များ ကြည့် အရှိန်ကိုဖြင့်တင်ကာ ဆတ်စိကွီဟန်နာ ဆီသို့ လှော်ခတ်လာနေကြလေသည်။

အမ်းစထရောင်းသည် တာဝန်ရှိအစိုးရေယာဉ်ဟု ယူဆရသည့်လှေအား ဖျော်လင့်ချက် သစ်ဖြင့် လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်။ လှေ၏အလယ်တွင် ငွေရောင်နှင့်ရွှေရောင်အနား

ကွပ်ထမ်းသည့် အပြာရောင်ပတ်ရံကြီး ဝတ်ထားသည့် ဂျပန်အမျိုးသားတစ်ယောက် ပါပုံရေသည်။ သူ့ခေါင်း၌ဆောင်းထားသည့် ဘိုးနက်ဦးထုပ်သည် နေရောင်တွင်

ပြောင်လက်နေသည်။ လှေသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့်နီးလာနေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်ပေါ်ရှိ ပိုးသား

ပုံထက်မှ ဒေါင်းရုပ်ဒီဇိုင်းများကို မြင်နေရ၏။ သူ၏ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံနှင့် ဝတ်ထား

သည့် အဝတ်တန်ဆာများကို ကြည့်ရသည်မှာ ယခုပုဂ္ဂိုလ်သည် စောစောက ရောက်

သော ပုဂ္ဂိုလ်များထက် အဆင့်ပို၍ မြင့်လိမ့်မည်ဟု ထင်ရ၏။

'ကျွန်တော်တို့ဆီကို ဒီနေ့တော့ အလွန်အဆင့်မြင့်တဲ့ ဧည့်သည်တော်တစ်ဦး ပြန်လာလိမ့်မယ် ထင်တယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'သူ့ကို ကျွန်တော်

တယ်လို့ဆီးကြိုကြမလဲ'

'သံတမန်ရေးရာ ဆွေးနွေးစေ့စပ်မှုအားလုံးကို တစ်ပုံထံပင် လုပ်ကြရမှာပဲ' ဟု ကိုဖတင်နှင့်ရိုက်စံက ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်မို့ဒီပါရီကတော့ အဆင့်အမြင့်ဆုံး ဂျပန်

ကမန် ရောက်မလာမချင်း လူများရဲမြင်ကွင်းထဲက အပြင်ကိုထွက်နေမှာပဲ။ ကျွန်တော်

က သူ့ကိုယ်စား ဟိုဘက်က သံတမန်တွေနဲ့ ဆက်ဆံပြောဆိုနေရဦးမှာပဲ။ ခင်ဗျ။
ကလည်း ဘာသာပြန်အလုပ်ကို ဆက်ပြီးလုပ်ပေးသွားရုံပဲ။

အမ်းစထေရောင်းသည် ဂျပန်သံတမန် ရောက်လာဖွယ်ရာရှိသည့်နေရာသို့ ဆာ၊
လာခဲ့သည်။ 'သူလာတဲ့အခါ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ မတင်းမာကြောင်းပြုခွဲ ဘယ်လို
လုပ်ရင်ကောင်းမလဲ' ဟု လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်ခဲအား မေးသည်။

'ကွန်မိုဒိုပါရီကတော့ ထိထိရောက်ရောက် အသုံးဝင်လာမယ်ထင်ရင် ကျွန်ပေး၊
တို့သမ္မတရဲ့ မူရင်းစာကို ပြုလိုက်ဖို့ ခွင့်ပေးထားတယ်' ဟု ရိုက်ခဲက အရာခံဗိုလ်အ။
သူ့အနီးသို့လာရန် လက်ဟန်ခြေဟန်ပြု၍ လှမ်းခေါ်ပြီး ပြန်ပြောသည်။ 'သူတို့၊
တရားဝင်တံဆိပ် ကြည့်ခွင့်ပေးရမယ်လို့လည်း မှာထားတယ်'

'အဲသလောက်လေးပဲလား' ဟု အမ်းစထေရောင်းက စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသူ
လေသံဖြင့် ပြန်မေးသည်။

'ဟုတ်တယ်... အဲသလောက်ပဲ ခွင့်ပြုထားတယ်' ဟု ရိုက်ခဲက ပြန်ဖြေက။
အရာခံဗိုလ်ဘက်လှည့်၍ အမိန့်ပေးသည်။ 'တို့ဘက်က အခိုင်အမာ ဖြစ်ရမယ်...
တို့လိုတာမရရင် အလျှော့ပေးဖို့ မစဉ်းစားနိုင်ဘူး'

'သူတို့ရဲ့ ကုတ်သိက္ခာကို ဆယ်နိုင်မယ့် အခွင့်အရေး အသေးအဖွဲ့ကော ပေး၊
စိတ်မကူးဘူးလား... နှစ်ဦးနှစ်ဖက် စာစပ်ဖျန်ဖြေနိုင်ဖို့ လမ်းပွင့်သွားစေမယ့်ဟာမျိုး၊
ပြောတာပါ'

'ကွန်မိုဒိုပါရီရဲ့ ရည်မှန်းချက်က အဲဒါမရှိဘူး' ဟု ရိုက်ခဲက ဖြေသည်။ 'ကျွန်တော်
တို့ကို သူညွှန်ကြားထားတာက ဆက်ဆံရာမှာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ကို၊
မူအပေါ်မှာ အခိုင်အမာရပ်ရမယ်တဲ့။ အခုတစ်ခေါက် သံတမန်တွေလာရင် ခါးပါလာတဲ့
ဂျပန်မှန်သမ္မု သင်္ဘောပေါ် တက်ခွင့်မပေးရဘူး...တဲ့။ အဆောင်အယောင်အဖြစ်၊
တပ်ဆင်ထားတဲ့ လက်နက်ကိုတောင် ယူခွင့်မပေးဘူး။ သူတို့လျှော့ပေါ်မှာပဲ ထား၊
ရမယ်...တဲ့'

'ကောင်းပါပြီ... လက်ဖတင်နှင့်' ဟု အမ်းစထေရောင်းက ပြန်ပြောသည်။

'ခင်ဗျား အခုပြောပြတဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်တော်လုပ်ပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ ကွန်မိုဒိုပါရီ
အနေနဲ့ အပေါ်စီးယူတာ လွန်မသွားဖို့ ကျွန်တော်အဖွဲ့လှင့်ပါတယ်။ ချောင်ပိတ်မိနေပုံ
ကြိုက်တစ်ကောင်ဟာ သူ့မှာပြေးပေါက်မရှိတဲ့အခါ လာတိုက်တဲ့လူရဲ့ လည်ပင်း၊
ခွန်ပြီး ကိုက်တတ်ပါတယ်'

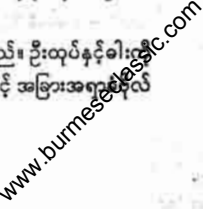
ဂျပန်ရေယာဉ်သည် သင်္ဘောဘေးသို့ ရောက်လာသည်။ အမ်းစထေရောင်းသည်
အသက်ကို အားပါးတရ ရှုလိုက်ပြီး သင်္ဘော၏ အပေါ်ကုန်းပတ်ထက်မှ ဆင်းလာ
သည်။ ဂျပန်သံတမန်နှင့် သူ့နောက်လိုက်များအား ကြိုဆိုစဉ်ခံရန် ဖြစ်လေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ဆီ အခုရောက်လာတဲ့ စဉ်သည်တော်ရဲ့ ပြောပြချက်အရ သူဟာ
ပျောက်ပြည်နယ်ဘုရင်ခံ ရူးဒိုင်းကာဆာဝါရာ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်' ဟု ဆင်ဖြူရှယ်
ပမ်းစထေရောင်းက ကြေညာသည်။ 'သူ ပထမဆုံး မေးလိုက်တဲ့မေးခွန်းက- အမေရိကန်
ပစ်သင်္ဘောလေးစီး နိပ္ပန်နိုင်ငံ ကမ်းခြေနားကပ်ပြီး ရပ်နေတာ ဘာကြောင့်လဲ...တဲ့'

'သံတမန်ကြီးကို ပြောပြပေးဖို့ အချက်သုံးချက် ရှိပါတယ်။ ပထမဆုံးအချက်က
အခုလို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရေတပ်ရဲ့ ဦးစီးသင်္ဘောပေါ် ကြွရောက်လာတာကို
ကဲလ်လို့စွာ ကြိုဆိုပါတယ်လို့ ပြောပြပေးပါ။ ဒုတိယအချက်က အခုမနက် မိုးလင်း
တပြိုင်နက် ယီဒိုပင်လယ်အော်ရဲ့ သင်္ဘောဆိပ်နဲ့ ကျောက်ချနိုင်တဲ့ နေရာတွေကို
ပေးသားစိတ် စစ်ဆေးတိုင်းထွာဖို့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ရေယာဉ်တွေ လွှတ်ထားကြောင်း
ပြောပြဖို့ပါ။ တတိယအချက်ကတော့ အခုလုပ်ထားတဲ့ တိုင်းထွာချက်တွေကို လိုအပ်
လာရင် အမြန်ဆုံး အသုံးချရလိမ့်မယ်ဆိုတာ အသိပေးဖို့ပါပဲ။ လိုအပ်လာရင် သူ့ရဲ့
ပတ်ဝန်းကျင်မှာပဲ ကျောက်ဆူးချပြီး နေရာယူသင့်ရင် ယူရလိမ့်မယ်ဆိုတာလည်း ပြောပြ
ပါ။

အမ်းစထေရောင်းက လက်ဖတင်နှင့်၏ စကားများကို ဒတ်ချ်ဘာသာစကားဖြင့်
ဆိုပေးသည်။ ဂျပန်သံတမန်၏ စကားပြန်မှာ ပထမတစ်ခေါက် ရောက်လာသည့်
ယူနိုဒ် လိုက်ပါလာခဲ့သူပင်ဖြစ်၏။ ယခင်တစ်ခေါက်ကလိုပဲ သံအဖွဲ့ဝင်များသည်
ပုံစံမျှ၍ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ကြသည်။ တစ်ဖက်တွင် ယူရာဂါဘုရင်ခံနှင့်အဖွဲ့...။
ကဲကဲချင်းဆိုင်တွင် လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်ခဲနှင့်အဖွဲ့...။

ရိုက်ခဲသည် သူ့ယူနိုဒ်မေးငါးဝတ်စုံကို အပြည့်ဝတ်ထားသည်။ ဦးထုပ်နှင့်ခါး
သူ့ရှေ့စားပုံပေါ်၌ ချထားသည်။ သူ့နောက်တွင် ဟာရစ္စနှင့် အခြားအရာများလည်း

နှစ်ယောက် တောင့်တောင့်မတ်မတ် ရပ်နေကြသည်။ ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် ရပ်နေသူများမှာ လက်နက်ကိုင် မရိန်းတပ်သားများ . . .။

အမ်းစထရောင်းသည် စားပွဲအစွန်း၌ ထိုင်နေသည်။ ယူရာဂါဘုရင်ခံနှင့် လိုက်ပါလာသူများမှာ အရာရှိလေးပြီးခြစ်၍ စကားပြန်ဟာနီဝါရာတိုကုမာသည် ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း အမ်းစထရောင်းနှင့် သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်သည်။ အခြားအရာရှိအားလုံးသည် ကုလားထိုင်များပေါ်၌ ခါးများကိုဆန့်၍ တောင့်တောင့်မတ်မတ် ထိုင်နေကြသည်။ ဂျပန်ဘုရင်ခံသည် နေသားတကျဖြစ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် သူ့ကန့်ကွက်ချက်ကို တင်ပြလေသည်။

‘ပြည်နယ်ဘုရင်ခံက တင်ပြတယ်။ နိပ္ပန်နိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေက နိုင်ငံခြားသင်္ဘောတွေ အခုလို စုံစမ်းစစ်ဆေးတိုင်းထွာခြင်းကို တားမြစ်ထားပါတယ်။ လုပ်ခွင့်မပေးပါဘူး . . . တဲ့’ ဟု အမ်းစထရောင်းက ဘာသာပြန်ပြောသည်။

‘ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော့်ရေယာဉ်တွေ အခုလုပ်နေကြတဲ့အလုပ်တွေကို အမှတ်ချက်ခြင်း ရုပ်ပေးပါလို့ တောင်းခံနေပါတယ်’

လက်ဖက်ခဲနှင့်ရိုက်စိက အရာခံဗိုလ်ဟာရစ္ဆဘက်သို့ ခေါင်းညှိတိုပြသည်။ ဟာရစ္ဆသည် ချက်ခြင်းပင် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ယူရာဂါပြည်နယ်ဘုရင်ခံ၏ ကျဉ်းမြောင်းသော မျက်လုံးအစုံသည် သူ့နောက်လိုက်များကဲ့သို့ပင် အမေရိကန်အဖွဲ့၏ နောက်ဖက်ရှိ နံရံဆီသို့ စူးစိုက်လျက်ရှိသည်။

အခန်းထဲတွင် စကားပြောသံ မကြားရ။ အားလုံးတိတ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏။ ကမ်းပြုဘက်မှ ဗုံသံများနှင့် ဖောင်းသံများသည် တိုး၍ရည်လာနေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် တံခါးဖွင့်သံနှင့် ပိတ်သံများ ကြားလိုက်ရပြီး အရာခံဗိုလ်ဟာရစ္ဆ ဝင်လာသည်ကို မြင်ရသည်။ ဟာရစ္ဆသည် ချက်ခြင်းပင် ရိုက်စိ၏ နားတစ်ဖက်၌ကပ်၍ တီးတိုးပြောသည်။

‘ပြည်နယ်ဘုရင်ခံကြီးကို ကျွန်တော်ပြောပြရမှာက တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်ဥပဒေတွေကလည်း ကျွန်တော်တို့ကို ‘လေ့လာဆန်းစစ်ချက် စစ်တမ်း’ တွေလုပ်ရမယ်လို့ ခိုင်းနေပါတယ်’ ဟု ရိုက်စိက ပြောသည်။ ‘ဂျပန်ပြည်သူတွေအနေနဲ့ ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေတွေအတိုင်း လိုက်နာရမယ့် တာဝန်ရှိသလို ကျွန်တော်တို့မှာကလည်း အမေရိကန်ဥပဒေတွေအတိုင်း လိုက်နာရမယ့် ဝတ္တရားရှိနေပါတယ်’

‘အဲဒီရေယာဉ်တွေနဲ့ ကမ်းပေါ်တက်ဖို့အထိ ရည်မှန်းချက် ရှိနေပါသလား’ ဟု ဘုရင်ခံက စကားပြန်မှတဆင့် ပြန်မေးသည်။ ‘လူတွေကို ကမ်းပေါ်တက်ခိုင်းဖို့ အစီအစဉ် ကော့ရိုထားပါသလား’

လက်ဖက်ခဲနှင့်ရိုက်စိက အမ်းစထရောင်းဘက်လှည့်ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ကွန်မီဇိုအနေနဲ့ လက်နက်ကိုင်တပ်သားတွေကို ကမ်းတက်ခိုင်း ပြုတာ ရည်ရွယ်ချက် မရှိဘူးဆိုတာ . . . ဘုရင်ခံကို ပြောပြပေးပါ . . .။ လောလောဆယ်မှာ အဲဒီရည်မှန်းချက် မရှိပါဘူး။ အထူးသဖြင့် အခုလောလောဆယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ပာလေးအနက်ထားပြီး ပြောပြပါ’

‘ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ရဲ့ အဓိကတာဝန်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတရဲ့ စာကို ငယူဖို့ပဲ။ အဲဒါကို နားလည်အောင် ထပ်ပြောပြပါ။ ဂျပန်နိုင်ငံစကားရစ် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်က . . . အဲဒီစာကို လက်ခံရယူဖို့ဟာ အရေးကြီးကြောင်းနဲ့ ဘုရင် ကိုယ်စားလှယ်ရဲ့ အဆင့်ဟာလည်း အနည်းဆုံးဝန်ကြီးအဆင့် ဖြစ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကိုပါ ပြောပြပါ’

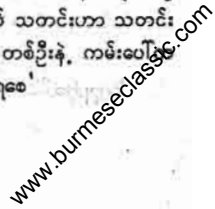
အမ်းစထရောင်းသည် ထိုစကားများကို ချက်ခြင်းဘာသာပြန်၍ မပြောသေးပဲ (လက်ဖက်ခဲနှင့်ရိုက်စိ၏ နားနား၌ကပ်၍ . . . နှစ်ကိုယ်ကြားလေသဖြင့် အကြံပြုသည်။

‘အခု လောလောဆယ် ဘုရင်ခံကို ခဏလောက် အနားပေးထားရင် မကောင်း ကူးလား’ ဟုပြောသည်။ ‘သူ့အနေနဲ့ ကမ်းပေါ်က တပ်တွေဆီကို လူတစ်ယောက် ပြုတ်ပြီး အမေရိကန်တပ်သားတွေအနေနဲ့ လေ့လာဆန်းစစ်မှုကိုသာ လုပ်နေတာ။ ကမ်းခြေကိုတက်ဖို့ အမိန့်ပေးထားခြင်း မရှိဘူးဆိုတဲ့စကား သွားပြောခိုင်းထားလိုက်ရင် ပကောင်းပေဖူးလား . . .။ အဲဒါဆိုရင် အခြေအနေတင်းမှုဟာ လျော့သွားနိုင်လိမ့်မယ် ပင်တယ် . . .’

လက်ဖက်ခဲနှင့်ရိုက်စိသည် အချိန်အတန်ကြာမျှ စဉ်းစားနေသည်။ ထို့နောက် ပါင်းကို လျှင်မြန်စွာညှိတည်သည်။ ‘ကောင်းသားပဲ မစ္စတာအမ်းစထရောင်း’ ဟု ပြောသည်။ ‘လောလောဆယ် ကွန်မီဇိုဘက်က ကမ်းခြေပေါ်တက်ဖို့ မရည်ရွယ်ကြောင်း၊ သမ္မတရဲ့စာနဲ့ ပတ်သက်လို့ စကားရစ်ဘုရင်ရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို စောင့်နေစဉ်အတွင်း ဟာမလုပ်သေးဘူးဆိုတာ ယုံကြည်စေလိုကြောင်း ပြောပြထားရင် ကောင်းမယ်’

ရိုက်စိ၏စကားကို အမ်းစထရောင်းက ပြောပြသည့်အခါ ဂျပန်သံအဖွဲ့ဝင်များသည် တီးတိုးဆွေးနွေးနေကြသည်။ ထို့နောက် . . . စားပွဲပေါ်တွင် စာတစ်စောင် ပေးနေသာ စကားပြန်ဟာနီဝါရာတိုကုမာက အမ်းစထရောင်းအား လှမ်းကြည့်သည်။

‘လူကြီးမင်းတို့ရဲ့ သဘောထားကို ကျွန်တော်တို့ ဘုရင်ခံက ကြိုဆိုပါတယ်’ ဟု ပိုကုမာက ပြောသည်။ ‘လူကြီးမင်းတို့ရဲ့ လေ့ကြီးတွေပေါ်က လက်နက်ကိုင်တွေ ပေးနေနဲ့ မြတ်သော နိပ္ပန်မြေပေါ် မြေမချဘူးဆိုတဲ့အတွက် သတင်းဟာ သတင်း ကောင်းပါ။ ဒီသတင်းကို ကျွန်တော်တို့အရာရှိတွေထဲက တစ်ဦးနဲ့ ကမ်းပေါ်အဖွဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကာကွယ်ရေးတပ်တွေဆီ အကြောင်းကြားပါရစေ’

ဘုရင်ခံ၏ နောက်လိုက်များထံမှ ပိုးသားဝတ်ရုံကြီး ဝတ်ထားသည့် အရာ။ တစ်ဦးသည် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ရိုက်စိက ခေါ်ပြီး အမိန့်ပေးသဖြင့် ဂျေအရာခံပိုလိတစ်ဦးသည် ထိုအရာရှိအား လိုက်ပို့ပေးသည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ခြေသံပျံ့။ မျောက်သွားသည့်အခါ ဂျပန်စကားပြန်သည် လက်ဖက်ခင်းရိုက်စိအား လှည့်ကြည့်သည်။

ကျွန်တော်တို့ဘုရင်ခံက ခင်ဗျားတို့ သဘောပေါက်သွားအောင် ရှင်းပြဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို တာဝန်ပေးထားတာ တစ်ခုရှိပါတယ်။ ဟု သူက ပြောသည်။ 'နိပုန်နိုင်ငံရဲ့ တရား၊ ဥပဒေတွေအရ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတရဲ့ နားစာကို ယူရာဂါမ္ဘီက လက်မဲ့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တကယ်လို့ ဖြစ်နိုင်သည့်တိုင်အောင် အခြေအတွက် နားဂါစကားကို ပိုရှုမပါ။ နားဂါစကားဟာ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းပြည်တွေနဲ့ ဆက်ဆံမှု အားလုံးကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရတဲ့မြို့ပါ။ ဒါကြောင့်မို့ အမေရိကန်ရေတပ်တွေဟာ အခုချက်ပြုတ်ယိုဒီပင်လယ်အော်က ထွက်ခွာပြီး နားဂါစကားကို ခရီးဆက်ကြပါ။'

ရိုက်စိသည် တစ်ဖက်ကပြောလာသည့် စကားကို ချက်ခြင်း လက်မခံနိုင်သလို သဘောဖြင့် ခေါင်းခါသည်။ ဝေဖန်ခြင်းတော့မပြု...။ ထို့နောက် သူသည် အရာခံပိုပါဟာရစွာအား ကွန်မိုဒိုထပ် သုံးရန် ညွှန်ကြားသည်။

မနေ့က ပြောသွားတဲ့စကားကို ထပ်ပြီးအခိုင်အမာပြောနေတာပဲ - လက်ဖက်ခင်းဟု အမီးစထရောင်းက နှစ်ကိုယ်ကြား လေသံဖြင့် ပြောသည်။ 'အခုလို အချိန်မှာ... သမ္မတရဲ့စာကို ပြုလိုက်ရင် သင့်မယ်လို့ထင်တယ်'

ပြောပြောဆိုဆို သူသည် သမ္မတစာ ထည့်ထားသည့် သေတ္တာဆီသို့ ခေါင်းတင်ချက်ငုံပြသည်။ သေတ္တာမှာ အပေါ်ဘက်တွင် ရွှေကြိုးများဖြင့် ချည်ထားပြီး ဝေး၊ တစ်ဘက်ရှိ စားပွဲငယ်တစ်လုံးပေါ်၌ တင်ထားသည်။ 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စာကို မြင်ရုံလေးစားသမှု ရှိချင်ရှိလာမယ်...။ တင်းမာနေတဲ့ အခြေအနေကိုလည်း သက်သာသွားစေနိုင်မယ်လို့ ထင်တယ်'

ရိုက်စိက ခေါင်းညိတ်သည်။ အမီးစထရောင်းက ထိုင်ရာမှ ထရပ်ကာ သဝဏ်လှူထည့်ထားသည့် သေတ္တာကိုကောက်ယူပြီး အဖုံးကိုဖွင့်၍ ဘုရင်ခံ ရှုခိုင်းကာဆာဝါရာခါရှေ့မှောက်သို့ ထိုးပြသည်။

'ဘုရင်ခံအနေနဲ့ အမေရိကန်သမ္မတက ဂျပန်စကားရစ်ဘုရင်ဆီ တလေးတစား ရေးလိုက်တဲ့ စာကို ကြည့်ချင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်... ခင်ဗျာ' ဟု အမီးစထရောင်းက တရိုတသေပြောကာ အတွင်းမှစာကို မြင်သာအောင်ပြသည်။

စက္ကူထူပေါ်မှာ လက်လေးလှလှနဲ့ ရေးထားတဲ့စာလုံးတွေကို မြင်တယ် မဟုတ်လား။

အောက်က လက်မှတ်ထိုးထားတာ သမ္မတမစ်လတ်ဖစ်သံလစ်မိုး ကိုယ်တိုင်ပဲ။ ပုံပုံထားတဲ့ ရွှေတံဆိပ်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ နိုင်ငံတော်တံဆိပ်။ ဒီသေတ္တာလုပ်ပေးတဲ့လူက ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ အတော်ဆုံး လက်မှပညာသည် တစ်ဦးပါ။

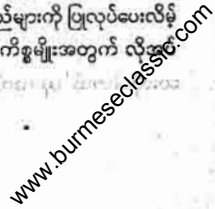
ထိုစကားများကို သူတို့စကားပြန်က ရှင်းပြနေသည့်အခါ ပြည်နယ်ဘုရင်ခံနှင့် လူများသည် စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ကြသော်လည်း မျက်လုံးများကတော့ သာယမကင်းသည့် မျက်နှာထားဖြင့် သေတ္တာကိုရော စာကိုပါ ကြည့်နေကြသည်။

'ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ စာကို ဒတ်ချ်ဘာသာ၊ တရုတ်ဘာသာနဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြုပြင်ရေးထားပါတယ်' ဟု အမီးစထရောင်းက ဆက်ပြောသည်။ 'အဲဒီ စာမိတ္တူပေးကို လိုအပ်ရင် ဘုရင်ခံကြိုတင်လေ့လာနိုင်အောင် ပေးမယ်လို့ စီစဉ်ထားပါတယ်။ ပျဉ်းစာကို ခင်ဗျားတို့ စကားရစ်ဘုရင်ဆီ ဆက်သပို့ သဘောတူညီချက်ရတာနဲ့ တပြိုင်နက် ပြုပါပေါ့'။

'အဲဒီလိုဆိုရင် စာထဲက ကောက်နှုတ်ချက်တချို့ကို ဘုရင်ခံသိနိုင်အောင် ဘာသာပြန်ပေးနိုင်မလား' ဟု စကားပြန်က မေးသည်။ 'အဲသလို လုပ်ပေးနိုင်ရင် အများကြီး ကလင်ပြောနိုင်စရာရှိမယ်'

အမီးစထရောင်းသည် စကားပြန်၏ စကားကို လက်ဖက်ခင်းရိုက်စိအား ပြောပြလိုက်သည်။ လုပ်ပိုင်ခွင့်တောင်းသည်။ ခွင့်ပြုချက်ရသည့်အခါ ချက်ခြင်းသေတ္တာထဲမှ စာကိုယူ၍ ပျဉ်းစကားရစ်ဘုရင်အား စွတ်ခွန်းဆက်သည့် ပဏာမစကားများကိုဖတ်၍ ဘာသာပြန်ပေးသည်။ ထို့နောက် 'ကျွန်ုပ်တို့ သဘောကြီးများသည် ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်မှ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ဆယ်စုရှစ်ရက်နှင့် ရောက်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ အကယ်၍သာ ကလားရစ်ဘုရင်မင်းမြတ်က ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ရှေးဟောင်းဥပဒေများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် လွတ်လပ်စွာ ကုန်သွယ်ခွင့်ကို ပြုစုပေးလိုပါက ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်နိုင်စလုံးအား လွန်အမင်အကျိုးဖြစ်ထွန်းဖွယ်ရာရှိနေပါသည်...။'

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မုန့်တိုင်းထန်သော ရာသီနှင့်ကြုံကြိုက်ပါက ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘောအများအပြားထဲမှ တစ်စင်းတစ်လေသည် အရှင်မင်းမြတ်တို့၏ ကမ်းခြေ၌ ပျက်စီးကောင်း ပျက်စီးဖွယ်ရာရှိပါသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်လာပါက ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ပုံပဏာမကောင်း အကြောင်းမသင့် ဖြစ်ရရှာသော ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံသားများအား ကြင်နာမှုပြည့်ဖြင့် စောင့်ရှောက်ကူညီခြင်း၊ သူတို့၏ ပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံမှ သဘောပျက်ပြီး သယ်ဆောင်ချိန်အထိ အကာအကွယ်ပေးခြင်း စသည်များကို ပြုလုပ်ပေးလိမ့်မည်ဟုလည်း မျှော်လင့်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယင်းအရေးကိစ္စမျိုးအတွက် လိုအပ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်လာစေလိုသည့် အားလျှော့စွာ...။'

ဂျပန်စကားပြန်သည် တစ်ဖက်မှ ပြောသမျှကို တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်ယူကာ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြောဆိုလျက်ရှိ၏။ သူ့ဘေးမှ ပြည်နယ်ဘုရင်ခံနှင့် သူ့နောက်လိုက် များသည် သူ့ပြောပြနေသမျှ စကားလုံးတိုင်းအပေါ် များစွာအာရုံစူးစိုက်လျက်ရှိ လေသည်။

‘သမ္မတကြီးက ထပ်မံပြောဆိုတာက- ဂျပန်အင်ပါယာအတွင်း၌ ကျောက်မီးသွေး၊ အလွန်ပေါများသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ သိရုံနားလည်ထားသည်ဖြစ်ရာ ... ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ဘောများနှင့် အခြားကုန်တင်သင်္ဘောများအား ဂျပန်နိုင်ငံ၌ ရပ်နားခွင့်ပေး၍ ကျောက် မီးသွေးများ၊ စားနပ်ရိက္ခာများနှင့် ရေများ တင်ဆောင်ခွင့်ကို ပေးစေလိုပါသည်။ ယင်း ပစ္စည်းများအတွက် အခကြေးငွေအဖြစ် ငွေပေးခြင်း သို့မဟုတ် စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ် ၏ တိုင်းသူပြည်သားများ နှစ်သက်သည့် ပစ္စည်းများပေးခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ တာဝန်ယူမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်အား မေတ္တာ ရပ်ခံလိုသည်မှာ ဂျပန်အင်ပါယာနိုင်ငံ၏တောင်ပိုင်းတွင် ယင်းအရေးကြီးစွာ ဆောင် ရွက်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သင်္ဘောများ ရပ်နားနိုင်မည့် သင်္ဘောဆိပ်တစ်ခု ဖွင့်လှစ် ပေးရန်ဖြစ်ပါသည် ...’

အမီးစထရောင်းက တစ်ခဏမျှ စာဖတ်ပြနေခြင်းကို ရပ်လိုက်သည်။ စာဆုံ တော့မည်ကို စကားပြန်သိစေလို၍ အရိပ်လက္ခဏာ ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

‘သမ္မတကြီးက ... သူ့စာကို အခုလို ပြောပြီး အဆုံးသတ်ထားပါတယ်’
‘ကျွန်ုပ် ကွန်မီဇိုပီရီအား လက်နက်ကိုင်တပ်များဖြင့် ယိဒိုမြို့တော်သို့ စေလွှတ် ခြင်းမှာ မဟာမိတ်ဖွဲ့ရေး၊ ကုန်သွယ်ရေး၊ ကျောက်မီးသွေးနှင့်စားနပ်ရိက္ခာ ရရှိရေး၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ဘောပျက်များမှ လူများအား အကာအကွယ်ပေးရေး စသည်တို့အတွက် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအချက်အားလုံးကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ များစွာ အလိုရှိနေသည်ဖြစ်ရာ’

ရုတ်တရက် ကွန်မီဇိုပီရီထံမှ ပြန်လာသော အရာခံခိုလ်ဟာရစ္စ၏ ခြေသံများ ကြောင့် အမီးစထရောင်းသည် စာကို ဆက်မဖတ်နိုင်တော့ပဲ ရပ်လိုက်သည်။ ဟာရစ္စ သည် လက်ထဲတွင် စာရွက်တစ်ရွက် ကိုင်လာသည်။ စာရွက်ပေါ်တွင် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရေးခြစ်ထားသော စာများကို မြင်နေရ၏။ ဟာရစ္စသည် လက်ထဲမှစာကို လက်ဖတင်နပ် ရိုက်စိ၏ ရှေ့မှောက်၌ ချထားပေးလိုက်ပြီး သူ့နေရာသူပြန်သွားကာ စောစောကလိုပင် သက်သာအနေအထားနှင့်ရပ်နေသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ စစ်သင်္ဘောတွေ အခုချက်ခြင်း နာဂါစက်ကို ခရီးဆက်ပါလို့ ပြောနေတဲ့ လူကြီးမင်းရဲ့ တောင်းဆိုချက်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က အဖြေ ပေးလိုပါတယ်’ ဟု လက်ဖတင်နင်ရိုက်စိက ယူရာဂါဘုရင်ခံ၏ မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲ

ပြည့်၍ပြောသည်။ ‘ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့ဘက်က အလွန်အရေးကြီးတဲ့ အချက် လုံးချက်ကို တင်ပြလိုပါတယ်။

‘ပထမအချက်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စစ်သေနာပတိ ကွန်မီဇိုမက်သူးကလ်ဘာရိတ် (ပါရီအနေနဲ့ လူကြီးမင်း လိုလားနေတဲ့ အစီအစဉ်မျိုးကို ... ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးနဲ့ပဲ ပြောရ ... ကြုံရ ဘယ်တော့မှ သဘောတူခွင့်ပြုလိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဒုတိယတစ်ချက် ... ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကွန်မီဇိုဟာ ကျွန်တော်တို့သမ္မတက လူကြီးမင်းတို့ အင်ပါယာဆီ ပေးလိုက်တဲ့စာကို ဒီနေရာ ယိဒိုပင်လယ်အော်ထဲက ပျံပြီးပဲ ပေးဖို့ အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်’

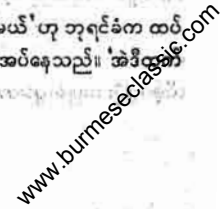
ရိုက်စိက စကားကို မဆက်သေးပဲ ရပ်ထားကာ အမီးစထရောင်း ဘာသာပြန်ပြီး ယည်အထိ စောင့်ကြည့်နေသည်။ အမီးစထရောင်း၏ စကားဆုံးခါမှ သူသည် နောက်ဆုံး ။မျက်ကို ဆက်ပြောသည်။ ‘နောက်ဆုံးအချက်က- ကျွန်တော်တို့သမ္မတရဲ့ စာကို လက်ခံရယူဖို့ သင့်တော်တဲ့သံတမန်ကို ရွေးချယ်ခန့်ထားခြင်း မပြုဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် ကို စစ်သေနာပတိအနေနဲ့ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ အင်အားကို ခေါ်ဆောင်ပြီး သူ ကိုယ်တိုင် ယိဒိုရိုတိုက်ကို လာပါလိမ့်မယ်။ စာကို သူကိုယ်တိုင်ပဲ ပေးပါလိမ့်မယ်။ ကိစ္စအတွက် ဘာတွေနဲ့ပဲ ရင်ဆိုင်ရ ... ရင်ဆိုင်ရ သူ ရင်ဆိုင်မှာပဲဆိုတာ သိစေချင် ပါတယ်။’

တတိယအချက်ကို ဘာသာပြန်၍ ပြောပြပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် အခန်းထဲတွင် (ပါတ်ဆိတ်သွားသည်။ ဂျပန်တစ်ဦးမှ စကားမပြော ... အားလုံးသည် မျက်နှာပျက် ကာ ငြိမ်သက်နေကြသည်။ သူတို့ရင်ထဲ၌ ခံစားနေရသည့် မကျေနပ်မှုများသည် မျက်နှာ တွင် အထင်းသားပေါ်နေသည်။

‘လူကြီးမင်း ပြောပြသမျှကို ကြားခဲ့ပြီးပါပြီ၊ အခုချက်ခြင်းပဲ ယူရာဂါကို ပြန်မယ်’ ဟု ဘုရင်ခံက ပြောသည်။ ‘အကျိုးအကြောင်းတွေ ပြောပြလို့ ယိဒိုနဲ့ ဆက်သွယ်ရပါ လိမ့်ဦးမယ်။ နောက်ထပ် အခုလို ဆွေးနွေးပွဲမျိုး မကျင်းပခင်မှာ ယိဒိုက ညွှန်ကြားချက် (သစ်တွေ တောင်းခံရပါလိမ့်ဦးမယ်’

‘ကောင်းပါပြီ’ ဟု လက်ဖတင်နင်ရိုက်စိက ပြန်ပြောသည်။ ‘ကျွန်တော်တို့ဘက် ကတော့ လူကြီးမင်းတို့ဆီက ပေးလာမယ့်အဖြေကို စိတ်ဝင်တစားနဲ့ စောင့်မျှော်နေ ကြပါမယ်’

‘အဖြေရဖို့ အနည်းဆုံး လေးရက်တော့ ကြာပါလိမ့်မယ်’ ဟု ဘုရင်ခံက ထပ် ပြောသည်။ သူ့အသံတွင် မကျေနပ်သည့်အရိပ်အငွေ့ ထင်အပ်နေသည်။ ‘အဲဒီအခါ ပြီးကြာချင်လည်း ကြာမှာပါ။’

ရိုက်စိက ဟာရစ္စဘက်လှည့်၍ ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြုပြန်သည်။ အရာခံခိုလ်သည် ချက်ခြင်းပင် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ရိုက်စိသည် ဘုရင်ခံဘက် ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး 'ကျွန်တော်တို့ စစ်သင်္ဘောတွေဟာ ယိဒိုကို ရောက်ဖို့ တစ်နှစ်ရီလောက်ပါ ခုတ်မောင်းရပါလိမ့်မယ်' ဒီနဲ့ ယိဒိုဟာ မိုင်သုံးဆယ်လောက်ပဲ ကွာပါတယ်။ အဲဒီတော့ ညွှန်ကြားချက်တွေရဖို့ လေးရက်တောင် ကြာမယ်ဆိုတာ မများလွန်းဖူးလား' ဟု ပြောသည်။

'လေးရက်ပဲကြာမယ်' ဟု ဘုရင်ခံက ခေါင်းမာစွာဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ 'သင့်တော်တဲ့ သတင်းတွေ အပြန်အလှန် ပေးကြ ပို့ကြဖို့အတွက် အဲဒီရက်လောက်ရဖို့ လိုအပ်တယ်' အရာခံခိုလ်ဟာရစ္စသည် စာရွက်တစ်ရွက်ကိုင်၍ ဒုတိယတစ်ခေါက် ပြန်ရောက်လာသည်။ စာလုံးအနည်းငယ်မျှသာ ရေးခြစ်ထားသော စာရွက်ကို ဟာရစ္စက လက်ဖတင်နင်ရိုက်စိလက်သို့ လှမ်းပေးသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ကျွန်မိဒိုက ပြန်ကြားချက်ရယူဖို့ လူကြီးမင်းကို သုံးရက် ပဲ ပေးပါမယ်။ အဲဒီထက် လုံးဝ မပိုနိုင်ပါဘူး' ဟု ရိုက်စိက ပြောသည်။ 'လူကြီးမင်းဆီ ဆီပြန်ပြီးဆက်သွယ်တာကို စုလိုနိုင်ဆယ့်နှစ်ရက် အင်္ဂါနေ့ နောက်ဆုံးရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါအချိန်ထိ နိပွန်နိုင်ငံသား စည်ညံ့ညံ့များကို ကျွန်တော်တို့ လက်မခံတော့ပါဘူး။ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဒီနေ့-ဆွေးနွေးပွဲဟာ ဒီနေရာမှာပါ ပြီးဆုံးကြောင်း အသိပေးလိုပါတယ်'

စကားဆုံးသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရိုက်စိသည် ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်မှ ဓားနှင့်ဦးထုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ ဘုရင်ခံနှင့် သူ့နောက်လိုက်အရာရှိများအား အရာခံခိုလ်များက ခေါင်းဆောင်သွားသည်ကို ကြည့်နေသည်။ စကားပြန်သာသနာပြုဆောင်ရွက်ရန်အစီအစဉ်အရ နောက်မှလိုက်သွားကာ ဂျပန်စကားပြန်အား ဘေးတစ်ဖက်သို့ ဆွဲခေါ်သွားပြီး နှစ်ကိုယ်ကြားပေးသဖြင့် စကားပြောသည်။

'ဟာနီဝါရာ-ဆန် . . . ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို တစ်ခုလောက် ပြောပြလိုက်ပါရစေ' မနေ့ညက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လူရွယ်အရာရှိတစ်ယောက် သင်္ဘောပေါ်က ပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်'

ဂျပန်စကားပြန်သည် ကြားလိုက်ရသည့် စကားအတွက် များစွာအံ့အားသလို လျှက်ရှိ၏။ သူသည် ကမ်းခြေဘက်ဆီမှ ရေအနက်တိုင်းထွာနေသည့် အမေရိကန်ရေယာဉ်များဆီသို့ ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ နှစ်ဖက်စလုံးတွင် အခြေအနေတင်းမာနေသည့် သင်္ဘောကို မြင်နေရ၏။ 'ခင်ဗျား အခုပြောတဲ့အရာရိုက်က သင်္ဘောပေါ်က လိမ့်ကူပြီး ရေနစ်သွားတာလား' ဟု ဂျပန်စကားပြန်က ပြန်မေးသည်။

အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းယမ်းပြုသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ဘက်က တင်းကြပ်တဲ့ ယူနိုက်တက်ကွန်မြက်နဲ့ ရေထဲဆင်းပြီး ကမ်းခြေကို ကူးသွားတာပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ယခုနှစ်ပိုင်းလောက်က ဂျပန်တင်ငါးလေ့တစ်စီး ပျက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလေ့က တင်ငါးသည် ကမ်းယောက်ကို ကုန်တင်သင်္ဘောတစ်စီးကတွေ့လို့ ကယ်ဆယ်ပြီး အမေရိကန်ကို ပေါ်လာခဲ့တယ်။ အခု သူ့ကို ကျွန်တော်တို့က သူ့စာတိုနိုင်ငံကို ပြန်ခေါ်လာခဲ့တယ်။ ဟုလည်း အရာရှိနဲ့အတူတူ သင်္ဘောပေါ်က ပျောက်သွားတယ်။

စကားပြန်၏ မျက်လုံးများတွင် သံသယစိတ်ဝင်လာသည်။ သူလေသည်ညီမျှခြင်းမာကြောလာသည်။

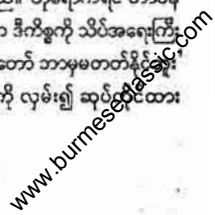
'ခင်ဗျားတို့အရာရှိ ကမ်းခြေပေါ်တက်လာတာက နိပွန်နိုင်ငံရဲ့ လူတွေအပေါ်မှာ လူမျိုးလုပ်ချင်လို့ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့'

'ဟာ . . . မဟုတ်ပါဘူး . . . ခင်ဗျားထင်တာနဲ့တခြားစီပဲ။ ကျွန်တော်ဘက်က ယူနိုက်တက်ကွန်မြက်နဲ့အတိုင်း ပြောပြနေတာ' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'သူ့ပျောက်သွားတာကို တာဝန်ရှိတဲ့လူတွေ ဘယ်သူမှမသိကြဘူး။ အမှန်ကတော့ သူ့ရဲ့ မိုက်မဲမှုပဲ . . . ယခုပြောနေတာက သူ့ကိုခြေရာခံပြီး မမ်းဖို့နဲ့ မိလာရင် ဒီသင်္ဘောကို ပြန်ပို့ပေးဖို့ပါ' 'တာကယ်လို့ သူက ကမ်းပေါ်တက်သွားတာမှန်ရင် ကျွန်တော်တို့စစ်သားတွေက သူ့ကိုတွေ့မှာပဲ' ဟု စကားပြန်က ပြောသည်။ 'တွေ့ရင်လည်း ချက်ခြင်း အသတ်ပဲရမှာပဲ'

အမ်းစထရောင်းသည် ဘယ်လိုပြန်ပြောရမည်ကိုမသိ။ သို့သော်လည်း မတတ်နိုင်။ ကျွန်ဆုတ်သော စိတ်ဖြင့် သူ့ပြောစရာရှိသည်များကို ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ကို ညွှန်ကြားထားတဲ့အတိုင်း ပြောရရင်တော့ အဲဒီအရာရှိကို ခင်ဗျားတို့က မမ်းမိဖို့ပဲ။ ယခုထုတ်နေတဲ့အတွင်းမှာ သေသွားရင် ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဘာစကားမှ ကန့်ကွက်ပြောဆိုခြင်း ပြုလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး . . . တဲ့'

စကားပြန်သည် အမ်းစထရောင်း၏ စကားကိုကြားရသည့်အခါ တိုး၍ အံ့ဩယဉ်နေပြန်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ယူရုဂျက်ပြည်နယ်ဘုရင်ခံသည် သင်္ဘောလှေခါးမှ ငါင်းကာ သူ့လှေပေါ်သို့ ရောက်သွားခဲ့လေပြီ။ ထိုအဖြစ်ကို မြင်လိုက်သော စကားပြန်ဟာနီဝါရာသည် သူ့လှေများနောက်သို့ ကပြကာသိလိုက်သည်။ အမ်းစထရောင်းဟက်သို့ လှည့်၍လည်း ပြောစရာစကားများကို လှမ်းပြောသည်။ 'ဟိုရောက်ရင် တာဝန်ပေးအာဏာပိုင်တွေကို ပြောပြလိုက်မယ်။ တာကယ်လို့ သူတို့က ဒီကိစ္စကို သိပိအရေးကြီးတယ်လို့ သတိမှတ်ချင် သတိမှတ်မှာ။ အဲဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး'

အမ်းစထရောင်းက ဂျပန်စကားပြန်၏ လက်မောင်းကို လှမ်း၍ ဆုပ်ကိုင်ထား

သည်။ 'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြောပြခဲ့တာဟာ တရားဝင် ခိုင်းထားတာကို ပြောပြတာပါ။ ဒါပေမယ့်လို့ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးမေတ္တာရပ်ခံချင်တာ တစ်ခုရှိပါပါတယ်'

'ပြောစရာရှိတာကို မြန်မြန်ပြောစေချင်ပါတယ်' ဟု ကျုပ်နဲ့စကားပြန်က ပြောသည်။
'အောက်ဖက်က ရေပြင်ထက်ရှိ လှေပေါ်မှ သူ့လူများက သူတို့နှစ်ယောက်လေးလမ်းကြည့်နေကြပြီ မဟုတ်ပါလား'

'ကျွန်တော်တို့ ညောက်နေတဲ့ လက်ဖက်ခင်းနင်ဟာ . . . ဂမ္မားရှူးထိုးလုပ်တတ်ပါတယ်။ စိတ်ကူးလည်း ယဉ်တတ်ပါတယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့် သူဟာ လူတော်လူကောင်းကလေးပါ။ သူဟာ ခင်ဗျားတို့ ဘာသာစကားကိုလည်း သင်ယူထားပါတယ်။ သူ့အနေနဲ့ ကမ်းပေါ်ကို သူ့ရောက်သွားရင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်က အစဉ်အဆက် ဆီးပေးနိုင်လိမ့်မယ် ထင်နေဟန် ရှိပါတယ်။ သူ့နာမည်က အိဒင်ပါ။ လက်ဖက်ခင်းအိဒင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အရေးကြီးတာက ခင်ဗျားအနေနဲ့ တတ်နိုင်သမျှ သူ့ကို အသက်အန္တရာယ်မဖြစ်အောင် ကူညီပေးဖို့ပါပဲ'

'အဲသလောက်အထိ လုပ်ပေးဖို့ ကျွန်တော် အာမမခံနိုင်ဘူး' ဟု စကားပြန်ဟာနီဝါရာက ပြန်ပြောသည်။ 'လူရိုင်းသူလျှို့ဟာ နိပွန်လူမျိုးတွေကြားမှာ ရှာမတွေ့ပါအကြာကြီး လှုပ်ရှားမနေနိုင်ပါဘူး။ အခုလောက်ဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ လက်ဖက်ခင်းအိဒင်ရဲ့ အသက်ကိုကယ်ဖို့ နောက်တောင်ကျနေပြီလားမှ မသိတာ'

ဖူရှီတောင်၏ တောင်ဘက် မိုင်သုံးဆယ်ခန့်အကွာတွင် သစ်တောများ ပုံးလွမ်းလျှင် လျှိုမြောင်တောင်ကြား တစ်ခုရှိသည်။ တောင်ကြားသည် အလွန်နက်ရှိုင်းပြီး အကွာအကောက်များသော လမ်းရှိသည်။ ဆန်အိတ်များနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ထုပ်များ ထည့်ထားသည့် မြင်းများနှင့်ခရီးသည် အုပ်စုများသည် တောင်တက်လမ်းအတိုင်း ဝါပြည်ပြည် တက်သွားလျက်ရှိသည်။

မြင်းများကို တစ်ကောင်နောက် တစ်ကောင်ထားကာ နှာခေါင်းများနှင့် အမြီးများ ညှိထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ခါတရံတွင် မြင်းများသည် ကျောပေါ်၌ တပ်ထားသည့် မြင်းများ၏ အလေးဒဏ်ကြောင့် ဒဏ်ဒဏ်ဖြစ်ကာ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် တိုးမိ ကိပ်ကြသည်။ မြင်းများကို မောင်းကြသူများမှာ ယီဒီပင်လယ်အော် ကမ်းခြေ လျှောက်၌ တန်းစီ၍နေကြသော စစ်သားများအတွက် ရိက္ခာများ လာပြိုကြသူများ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် မြင်းများအား မကြာခဏ ကျယ်လောင်စွာ အော်ငေါက်ပြီး မောင်းကြိုကြသည်။ တစ်ခါတရံတွင်မူ သူတို့သည် အသင့်ကိုင်ထားသည့် စား၊ တုတ်များ တင်ပါးများကို ရိုက်လေ့ရှိသည်။

လျှိုမြောင်တောင်ကြားအတွင်းတွင် မြင်းမောင်းသမားများ၏ အော်သံများနှင့် ဟီဟီသံများသည် ပဲ့တင်ထပ်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ထိုခရီးသည်အုပ်စု၏ ဝတ်ဘက် ပေရှစ်ဆယ်အကွာ ကျောက်စွန်းဆင့်တစ်ခုရှိ၍ ယင်းအဆင့်တွင် ပေါက်တစ်ပေါက်ရှိလေရာ ထိုပေါက်မှ ဝင်သွားလျှင် ဝှတစီရအတွင်းသို့ ရောက်နိုင်၏။ ထိုဝှတအတွင်း၌ လောလောဆယ်ရှိနေသူမှာ ရောဘတ်အိဒင် . . . သူသည် မြင်းများကို လုံးဝမကြားရချေ . . .

အိဒင်သည် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်ရှိ သစ်တောအုပ်စုအတွင်းမှ ဖြတ်၍ ယူလာသော ကျောက်ပင်များကို အိပ်ရာအဖြစ် ဖြန့်ခင်းထားသည်။ သူသည် ထိုအိပ်ရာထဲထည့်

ခြေပစ်လက်ပစ်လွဲကာ အဝတ်ထုပ်တစ်ထုပ်ကို ခေါင်းအုံးလုပ်၍ နှစ်နှစ်ခြိုက်ပြီး အိပ်မောကျလျက်ရှိသည်။ အနောက်ဘက်သို့ ပုလျှိုစပြနေသော နေရောင်သား တွဲလောင်းကျနေသော သစ်ကိုင်းသစ်ရွက်များကြားမှ တိုးထွက်ကာ သူ့မျက်နှာထက် ကွက်တိကွက်ကျား ကျဆင်းနေကြသည်။

သူသည် တုပ်တုပ်မျှပင်မလှုပ်...။ လေးဘက်ထောက်၍ တွားသွားနေသော လူတစ်ယောက်သည် ဝှေပေါက်ဝသို့ ရောက်လာသည်။ သူ့အရိပ်သည် အိပ်ပေးပူနေသော အိမ်ပေါ်သို့ ကျလာလျက်ရှိ၏။ သို့တစလည်း သူကတော့မသိ။ ပူပူလူလူသည် ခပ်ပူခပ်သေးသေးဖြစ်၍ ခေါင်းတွင် အနားကျယ် ကောက်ရိုးဦးထုပ်ရိုင်းပြဲ ဆောင်းထားသည်။ သူသည် အိပ်ပျော်နေသည့် အိမ်အား ငုံ့ကြည့်နေသည်။

ထိုနေရာနှင့်ကိုက်နှစ်ဆယ် သုံးဆယ်ခန့်အကွာတွင် ချည်ထားသော အိမ်ပေါ် မြင်းသည် ကျောက်တုံးများခြေရင်း၌ ပေါက်နေသည့် မြက်များကို ဆွဲယူစားသောက် လျက်ရှိ၏။ အောက်ဖက်မှ ဖြတ်ဝင်သွားနေကြသော မြင်းများနှင့် လူအများ၏ အသံ ကြောင့် ဂဏှာမမြဲမိ။ မကြာခဏ နားရွက်များနှင့် ဦးခေါင်းကိုထောင်၍ နားစွင့်ပျော် သည်။ သို့သော်လည်း လေးဘက်တွား၍ လာနေသူကိုမူ လုံးဝဂရုမထားချေ။

ထိုလူသည် ဝှေပေါက်မှနေ၍ အတွင်းသို့ ငုံ့ဝင်လာခဲ့သည်။ သူ့အရိပ်သည် သီး၊ မျက်နှာထက်သို့ ကျသွားသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် အိမ်သည် ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလာ သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံကို နေရောင်က ထိုးထားသဖြင့် ဝင်လာသူအား သိသိကျွဲ မမြင်ရ။ ဦးခေါင်းနှင့် ပခုံးအရိပ်များကိုသာ မြင်ရသည်။ သူသည် အနောက်ဖက်ပေါ် ဖျတ်ခနဲ လှိမ့်ကာ တိမ်းရှောင်ပြီး သူ့ခါးကိုယူသည်။

‘ရှေ့မတိုးနဲ့...။ ရပ်လိုက်’ ဟု အိမ်က ဂျပန်ဘာသာဖြင့် လှမ်းပြောကာ ဒူးထောက်၍ ထိုင်လိုက်ပြီး ခါးကိုထိထားသည့် ညာလက်ကို မြောက်လိုက်သည်။

‘မင်း ဘယ်သူလဲ’
‘မာစတာ...။ ကျွန်တော်ပါ။ မာစတာ မိတ်ဆွေ ဆင်တာရီလေ’
‘ဆင်တာရီ’ အိမ်က ရေရွက်ကာ မြောက်ထားသည့်လက်ကို ချလိုက်သည်။
‘ခင်ဗျား... ဒီမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ’

‘ကျွန်တော် မာစတာ စကားကို မလိုက်နာတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ခင်ဗျား။ မာစတာ မြင်းစီးပြီးထွက်သွားတော့ ကျွန်တော့် သင်္ဘောဆီ ပြန်မလို လုပ်ပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မသွားနိုင်ဘူး။ ချက်ခြင်းပြန်လှည့်ပြီး မာစတာကျေး လိုက်လာခဲ့တာပါ...’

အိမ်က ခေါင်းခါသည်။ သို့သော်လည်း သူ့မျက်နှာသည် ဒေါသရိပ်ကို ဖော်ပြပြီး မရှိ။

‘တစ်ချိန်လုံး ကျွန်တော်နောက်က လိုက်လာခဲ့တာပါ။ မာစတာ အိပ်သွားချိန်ကျမှ ကျွန်တော် အပေါ်တက်လာခဲ့တာပါ။ မာစတာ ပေးထားခဲ့တဲ့ဌေးနဲ့ ကျွန်တော်အတွက် ပူပူသစ်တစ်လုံးနဲ့ ကျွန်တော့်တို့နှစ်ယောက်အတွက် အစားအစာ ဝယ်ခဲ့ပါတယ်။ ပူပူ မြင်လား...။ ကြက်ဥတွေ၊ ထမင်းနဲ့ သခွားချဉ်...’ ပြောပြလာဆီဆို ဖက်များဖြင့် ဂျပင်ထားသည့် အစားအစာများကို ပြသသည်။ ‘မာစတာ ဆာနေရောပေါ့’

အိမ်က ခေါင်းညှိတ်သည်။ ‘ဟုတ်တယ်...။ ကျွန်တော် တားအားကို ဆာနေပြီ’
‘ဒါဆိုရင် စားပါ။ မာစတာ’ ဟု ပြောကာ ဆင်တာရီသည် အစာများကို အိမ်
‘ပူပူ’ ခွဲချပေးသည်။ ‘ကျွန်တော်တို့ မြင်းတွေအတွက်လည်း အစာတချို့ ယူလာတယ်။ ပူပူ-ဆန်ကို ရောက်ဖို့ခရီးက သိပ်ကို ဝေးနေသေးတယ်- မာစတာ’

‘ဘာကြောင့် ကျွန်တော့်နောက်ကိုလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ရတာလဲ’ ဟု အိမ်က အစာ ပါးစားရင်းနှင့်မေးသည်။ ‘ပြန်သွားရင် အခုလောက်ဆို ဆတ်စိစိကွီဟန်နာ ပေါ်ရောက် လို့ လုံခြုံမှု အပြည့်ရနေမှာ’

‘ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ ရုတ်တရက် ရှက်စိတ်ဝင်လာတာနဲ့’
‘ဘာကြောင့် ရှက်စိတ်ဝင်လာရတာလဲ’

‘ဒီနိုင်ငံဟာ ကျွန်တော်ချစ်တဲ့ ကျွန်တော့်နိုင်ငံပါ... မာစတာ၊ ကျွန်တော် ဒီနိုင်ငံ ကို ကင်းရှားလာခဲ့ရတာ နှစ်ပေါင်းအနည်းငယ် ကြာခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကိုယ့် ငါးစာကိုတောင်မှ မတွေ့တော့ပဲ အလွန်အမင်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေတဲ့ ယုန်သူငယ် မလေးလို အမေရိကန်ကို ပြန်သွားရမယ်ဆိုရင် ရှက်စရာ မကောင်းတော့လား... မာစတာ။ မာစတာက ရဲစွမ်းသတ္တိကို ပူပူတယ်။ ကျွန်တော်က သူ့ရဲဘော်ကြောင့်တဲ့ လူကြောက်တစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်...။ အဲဒါ ရှက်စရာ မကောင်းဘူးလား’

‘အဲဒါ မမှန်ဘူး - ဆင်တာရီ’ ဟု အိမ်ကပြောသည်။ ‘ဒါကို ခင်ဗျား သိသားနဲ့’
‘မာစတာပြောတာ မှန်ပါတယ်။ မာစတာအနေနဲ့ ကျွန်တော့်ကိုသိပ်ပြီး အလေး ပူပူကောင်းသင့်တောက် ကျွန်တော် ပါ။ တကယ်တော့လည်း ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်အိမ် ပူပူ ကိုယ့်ရွာယူရတာကို မပြန်ခင် ကာမိ ဆီမှာ ဆုတောင်းရမယ့် လူပါ’

‘ဒါဆိုရင်... ခင်ဗျား... ရွာပြန်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီပေါ့...။ ဟုတ်လား’
‘ဟုတ်ပါတယ်... မာစတာ။ ဒါပေမယ့်... ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ မာစတာပေါ်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တက်ပြီးမှ ရွာကိုပြန်မှာပါ။ မာစတာ မြင်းနဲ့ထွက် ပူပူတာကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်လည်း ဖူဂျီ-ဆန်ကို တက်မှဖြစ်မယ်လို့ အသိဝင်လို့ ပူပူက အခုလို ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါ’

'တကယ်လို့ ခင်ဗျား အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်နဲ့အတူပဲ တက်တာကို လက်ခံရတော့မှာပေါ့'

ဆင်တာရိုက ခေါင်းညှိတဲသည်။ 'ကျွန်တော်စိတ်ကို အခိုင်အမာ ပိုင်းဖြတ်ပါ။ ပါပြီ-မာစတာ၊ မာစတာရဲ့ စိတ်က ကျွန်တော့်ကို တွန်းအားပေးခဲ့တာပါ'

အိဒင်သည် အစာကို ငြိမ်ဆိတ်စွာ စားနေရင်းမှ ပူပေါက်ဝဉ် ကျနေသလို သစ်ကိုင်းများကြားမှ အပြင်သို့ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ဖုဂျီတောင်သည် အထူမနေ၍ အုပ်မိုးလျက်ပင်ရှိသည်။ နေ့ခင်းက တဖွဲဖွဲကျဆင်းကာ မီးတောင်အား လှုပ်ထားသည့် မြူများသည် ညနေခင်း နေရောင်အောက်တွင် လွင့်ပြယ်စ ပြနေလေပြီ။

'ကျွန်တော်တို့ အခု ဖုဂျီ-ဆန်နဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးသေးလဲ' ဟု အိဒင်။ မေးသည်။

'ဒီနေရာကဆိုရင် အမေရိကန် မိုင်သုံးဆယ်လောက်တော့ ဝေးလိမ့်မယ်' အခုညသွားရင် တောင်မြေကို အေးအေးဆေးဆေး ရောက်နိုင်မှာပဲ။ မဟုတ်မိုးလင်းတော့မှ တောင်ပေါ်တက်ကြတာပေါ့'

'ကောင်းပါတယ် . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက ပြန်ပြောသည်။ 'အဖူပုန်းစရာနေရာတွေပြီး အားမွေးနိုင်ခဲ့တာ သိပ်ကောင်းတယ်-မာစတာ' ၊ ဖုဂျီ-ဆန်၊ တက်တဲ့အခါ အားသိပ်လိုတယ် မဟုတ်လား'

'ကျွန်တော် မရည်ရွယ်ပဲနဲ့ အကြားကြီး အိပ်ပျော်သွားခဲ့တယ်' အဲဒါလည်း ကောင်းတာပဲ . . . လုံခြုံရေးအတွက် နေရောင်ရှိနေချိန်မှာ ထွက်ဖို့ မကောင်းသေးဘူး . . . မာစတာ။ မှောင်သွားမှ ခရီးဆက်ကြတာပေါ့'

အိဒင်က ခေါင်းညှိတဲသည်။ ထိုနောက် ဆင်တာရိုအား သူ့မျက်စိကလေးများ စားခဲ့ပြီး၊ အခုဝယ်လာတာက မာစတာအတွက်ပါ' ဟု ဆင်တာရိုက ပြောသည်။

'ခင်ဗျား ကြည့်ရတာ ဒီနေ့အလုပ်တော်တော်များလာပုံပဲ။ အိပ်ကောအိပ်ရဲ့လား၊ ဆင်တာရိုက ခေါင်းခါသည်။ 'ဂျပန်တံငါသည် တစ်ယောက်ဟာ အချိန်မရခဲ့ဘူး' ရသလို အိပ်တက်တယ်။ မာစတာ၊ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့တော့ အချိန်မရခဲ့ဘူး'

'ဒါဆိုရင် အခုအိပ်လိုက်၊ အချိန်တစ်နာရီ နှစ်နာရီလောက်တော့ ရမှာပါ။ ကျွန်တော် မအိပ်ဘူး စောင့်ပေးမယ်။ မြင်းတွေကို အစာကျွေးထားမယ်။' အိပ်မူ၊ ကျွန်တော် အိပ်ရာပေါ်မှာအိပ်'

အိဒင်သည် ဂူပေါက်ဝဉ် ထိုင်ကာ အပြင်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်။ ဖုဂျီတောင်၊ ပတ်ပတ်လည်မှ မြူများသည် မရှိတော့ပြီ၊ တောင်ထိပ်၏ အလှသည် ဝီပြင်လျက် ရှိ၏။ ဆင်တာရိုထံမှ ဟောက်သံများ ထွက်လာသည့်အခါ သူသည် ထိုင်ရာမှထကာ မြင်းနှစ်ကောင်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့လေ၏။

(၂၅)

ထိုအချိန်တွင် အိဒင်တို့ရောက်နေသည့် နေရာ၏ အရှေ့တောင်ဘက် မိုင်သုံးဆယ် ကျော်ရှိ အဆောက်အဦတစ်ခုအတွင်း၌ မက်ဆူမူရာတိုကီဝါသည် ခူးထောက်၍ ကိုကာ ကြိုးတပ်တူရိယာ ဆစ်ဆင်း ကို တီးခတ်လျက်ရှိသည်။ ကိုတယ်သည် လေးဘက်လေးတန် ဖွင့်ထားသည့် ခန်းမကြီးထဲ၌ ပဲ့တင်ထပ်လျက်ရှိ၏။ အဆောက်အဦ ထဲမှ ဖုဂျီဘက်တွင် ဥယျာဉ်ငယ်လေးတစ်ခုရှိ၍ ယင်းအထဲတွင် ကျောက်တုံးများ စင်းထားသည့် လှသွားလမ်းများရှိလေသည်။

လူတို့စိမ့်ဖန်တီးထားသည့် ရေတံခွန်ငယ်တစ်ခုမှ ရေတို့သည် ရှေ့တည့်တည့်ရှိ ကျွန်းငယ်တစ်ခုထဲသို့ စီးကျလျက်ရှိသည်။ ထိုကန်ပေါ်ကို ကူးဖြတ်ထားသည့် သစ်သား ကံတားတစ်ခုသည် လှပစွာ တည်ရှိနေသည်။ အနီးတစ်ဝိုက်၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ပါးလှောင်ချိုင့်များအတွင်းမှ တေးဆိုငှက်များသည် နေဝင်ဆည်းဆာချိန်ကို ကြိုဆို ဟူသည့်နှယ် သာယာစွာ တွန်ကျူးလျက်ရှိကြသည်။ အလွန်တိကျ ပြောင်မြောက်သော လက်ရာများဖြင့် ဖန်တီးထားသည့် ဥယျာဉ်တူ၏ အလှသည် နေဝင်ချိန်ဆည်းဆာ မှုကန်မှ ဖုဂျီတောင်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်ဟုပင် ထင်ရလောက်ပေ၏။

တောင်ပိုင်းကားမျိုးတူ အုပ်စုနှယ်ဝင် မင်းသားတာနာကာယိုရှိအိုသည် မတ်ဆူ မူရာတိုကီဝါနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ တင်ပလွင်ခွေ၍ ထိုင်နေသည်။ သူသည် လက်ထဲမှ ယပ်တောင်ဖြင့် တဖျပ်ဖျပ်ပစ်ကာ တစ်စုံတစ်ရာကို အလေးအနက်ထား၍ စဉ်းစား ရသည့်နှယ် ဖုဂျီမီးတောင်ဆီသို့ တွေ့ဝေးအေးလျက်ရှိသည်။

'တို့များရဲ့ မြတ်သောတောင်ထိပ်ဟာ ဒီညနေ တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်' ဟု တာနာကာ ကပြောသည်။ 'တစ်ခုခု ပြောင်းလွှဲသွားသလိုပဲ'

'ဟယ်ပဲပြောင်းလွှဲသွားတာလဲ အို ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုကီဝါက သူ့လက်တွဲဖက် ကူရိယာကြိုးကို တစ်ချက်မျှ ဆွဲလိုက်ရင်း လေးအေးကလေးဖြင့် မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

'ဒီည-နေဝင်ချိန်မှာ ဆီးနှင်းပြင်ပေါ် ကျလာနေတဲ့ နေရောင်ဟာ ခါတိုင်းလို ထယ်ဝါခန့်ညားမှု မရှိတော့။ ရက်စိတ်တွေ လွှမ်းနေသလို ဖြစ်နေတယ်'

တိုက်ဝါသည် နူးညံ့သော တာတာမိဖုတ်ဖျာထက်၌ ပခမ်းထုတ်ပုံ ထိုင်နေသည်။ သူ့ရင်ခွင်ထက်တွင် ကြိုးသုံးဈေးခင်းတပ် တူရိယာ ဆမိဆင်း ကို တင်ထားသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် ဧကရာဇ်တံဆိပ်ကို အပြည့်ဝတ်ထားသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ပေါင်ပေါ်။ ထူထူဖိုထားသဖြင့် ဖြူဖေးလျက်ရှိ၏။ သူဝတ်ထားသည်မှာ ပန်းပွင့်ပြာပြာများ ထိုးထားသည့် နေရာသီဝတ်တံဆိပ်မိန့်ဖြစ်သည်။ မင်းသားတာနာကတူ စကားများ ကြားသည့်အမဲ တိုက်ဝါကိုယ်ခန္ဓာသည် တောင့်တင်းသွားသည်။ သို့သော်လည်း ချထားသည့် မျက်လှူကိုမတင် . . .။ တူရိယာတီးနေခြင်းကိုလည်း မရပ် . . .။

'ကိုယ် ဘာဆိုလိုတယ်ဆိုတာ မင်းနားလည်ရဲ့လား' ဟု တာနာကက တိုက်ဝါ ဘက်လှည့်ကြည့်ကာ ပြင်းထန်သည့် ဒေါသသံဖြင့် မေးသည်။ 'နေဝင်ချိန်ထဲမှာ အရှက်ကိုဖြင့်နေရတာ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတာကိုရော မင်းသိလား'

တိုက်ဝါသည် လက်ထဲမှ ဆမိဆင်းကိုသာ တီးခတ်လျက်ရှိ၏။ တာနာကကထဲမှ ဘာလားမည်ကို သူသိနေသည်။ . . မဟုတ်ပါလား။ သူသည် . . . ဘာမှ ပြန်မပြော။ မော့၍ပင်မကြည့်။

'မင်း ကိုယ့်ကို အဖြေပေးပါ။ အို တိုက်ဝါ -ဆန်' ဟု တာနာကက ထပ်ပြောသည်။ 'ကိုယ် မင်းကို မေးခွန်းတစ်ခု မေးနေတယ် . . . လေ'

'အို ကာမိ-ဆန် . . .'

'ရှင်စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတာ တစ်ခုရှိနေပါတယ်။ နိပ္ပန်နိုင်ငံအနေနဲ့ အခုရောက်လာတဲ့ နိုင်ငံရပ်ခြားလူရိုင်းတွေရဲ့ စစ်သင်္ဘောကြီးတွေနဲ့ မယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့ ကိစ္စပါ။ အခု ရှင်မြင်နေတာဟာ အဲဒီခံစားမှုနဲ့ ဆက်စပ်နေပါတယ်' ဟု တိုက်ဝါက ပြန်ပြောသည်။ 'ဟိုက်ကူ' တစ်ခုကို ရေးနေတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီခံစားမှုတွေအားလုံးကို ဖယ်ထားလိုက်တာ ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်'

တိုက်ဝါသည် တူရိယာကို တီးနေရာမှ ရပ်လိုက်ပြီး ဆေးနားတွင် ချထားလိုက်သည်။ သူသည် ထိုင်နေရာမှထရပ်ကာ စားပွဲပေါ်မှ မင်ခဲတစ်ခု စုတ်တံတစ်ချောင်း ရေထည့်ထားသော ကြွေခွက်ကလေးတစ်လုံးနှင့် ပုံဆွဲ၍ရသော စက္ကူအဖြူတစ်ထပ် ထည့်ထားသည့် လင်ပန်းကိုယူသည်။ သူသည် လင်ပန်းကို တာနာကက၏ ဘေးရှိ တာတာမိဖျာပေါ်သို့ ချလိုက်သည်။

သူသည် ကျမ်းကျင့်စွာဖြင့် မင်ကို မျှော်လိုက်သည်။ စက္ကူများကို တာနာကက ရှေ့ခံချပေးသည်။ စုတ်တံကို မင်အိုးတွင် နှစ်ပေးလိုက်ပြီး ဦးညွှတ်၍ အရိုအသေပေးကာ နောက်သို့ အနည်းငယ်မျှဆုတ်၍ ရပ်သည်။ တာနာကကတော့ ဘာမပြော ညာမပြော

ဂျီဂျီ၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲ၍ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

'မင်း ပြောလိုက်တဲ့ စကားဟာ တစ်ဝက်ပဲ မှန်တယ်'

တိုက်ဝါအား စူးစူးရှဲရှဲ ကြည့်နေသော တာနာကက၏ မျက်နှာသည် ဒေါသကို လှည့်ချပ်တီးနေရကြောင်း မော်ပြနေသည်။ 'တစ်ဝက်ပဲ မှန်တယ်လို့ပြောတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ မင်းသိရဲ့လား' ဟု မေးသည်။ တိုက်ဝါကတော့ ဘာမှမပြော . . .

'မင်း မဖြေရင် ငါပြောပြမယ် အို တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု သူက ဆက်ပြောသည်။

'နေဝင်ချိန်မှာ တောက်နေတဲ့ ဖျတ်-ဆန်ပေါ်က နေရောင်ထဲမှာ အရှက်ကို မြင်နေ

တာဟာ တခြားကြောင့်မဟုတ်ဘူး။ မင်းပြုခဲ့တဲ့ လုပ်ရပ်တွေကြောင့်ပဲ'

'အရှင်ကြောင့် ကျွန်မလက် နာနေပါတယ်။ အို ကာ မိ -ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက

'လုံးအစုံကိုမိတ်၍ ပြောသည်။ 'ကျွန်မ လက်ကို ထွတ်ပေးပါ'

မင်းသားတာနာကကသည် ဆုပ်ကိုင်ထားခြင်းကို အနည်းငယ်မျှ လျှော့ပေးသော်

'ညည်း လက်ကိုမှ မလွတ်။ သူသည် တိုက်ဝါ၏ မျက်နှာကိုသာ စူးစူးရှဲရှဲ ကြည့်နေ

'သည်။ သူ့မျက်လုံးအနံ့သည် ဒေါသအရှိန်ဖြင့် တဝင်းဝင်းတောက်နေသည်။

'ညွှဲက ကျီထဲမှာ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲ မင်းရောက်နေ

'သည်။ ဟိုက ပွေဖက်ထားတာကို ခံနေတယ်။ မင်ကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်အစား မရှိ

'လဲလောက်ပဲ။ မင်းကြောင့် တို့အားလုံး အရှက်ရခဲ့တဲ့အတွက် ငါ ဒေါသဖြစ်တာ အံ့ဩ

'ပျားလား . . . ငါ မင်းလက်ကို တအားဆုပ်ကိုင်ထားတာ အံ့ဩစရာလား'

တိုက်ဝါသည် ဦးခေါင်းကိုထောင်ပြီး မော့လိုက်၏။ သို့သော်လည်း သူသည်

'တာနာကကအား မျက်နှာချင်းဆိုင်၍မကြည့်။ သူ့မျက်လုံးများကို ပိတ်ထားသည်။

'ပြင်ဘက်မှ ရေတံခွန်ကျသံကိုလည်းကောင်း၊ လှောင်ချိုင့်တွင်းမှ ငယ်ငယ်များ၏

'ပြုစုဆည်းကိုင်လည်းကောင်း ကြားနေရလေသည်။

'မင်းက နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းအတွက် မင်းအဝတ်တွေကို ချွတ်ပေးခဲ့တယ်

'ဟုတ်လား . . . ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ငါအချိန်မီရောက်လာလို့ မင်းမှာ ဘာမှမဖြစ်ပဲ

'ပျက်သွားတာလား'

တိုက်ဝါ၏မိတ်ထားသော မျက်လုံးများမှ မျက်ရည်များ ကျလာသည်။ 'ရှင်လက်

'ကြောင့် ကျွန်မရဲ့ လက်ကောက်ဝတ် သိပ်နာနေပါတယ် အို ကာ မိ-ဆန်' ဟု ပြော

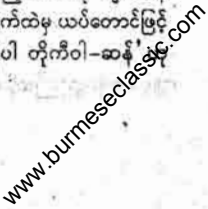
'သည်။ 'ကျွန်မ လက်ကို ထွတ်ပေးပါရှင်'

'မင်းသားတာနာကကသည် တအားဆုပ်ကိုင်ထားသည့်လက်ကို ဖျတ်ခနဲ

'ပျတ်ပေးလိုက်သည်။ အနည်းငယ် နေရာပြင်ထိုင်လိုက်ပြီး လက်ထဲမှ ယပ်တောင်ဖြင့်

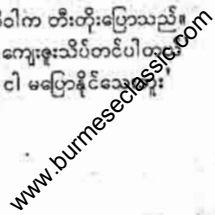
'ကိုယ်သူ ယပ်ခတ်လျက်ရှိသည်။ မင်း ငါမေးတာကိုဖြေပါ တိုက်ဝါ-ဆန်

'ဟုသည်။

'မြေရင်လည်း အမှန်အတိုင်းဖြေဖို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သတိထားပါ။
 'လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်ဟာ ကျွန်မအတွက် နေရခက်တဲ့ရက်တွေပါ အို ကာမိ-ဆန်'
 ဟု တိုက်ဝါက ပြောသည်။ 'နေရာတိုင်းမှာ လူတွေ လှုပ်ရှားနေကြပါတယ်။ ရွှေ၊
 ပြောင်းကြ၊ မြေကြ၊ လွှားကြနဲ့ သိပ်ကိုကြောက်စရာကောင်းပါတယ်။ တထိတ်ထိတ်
 တလန့်လန့်နဲ့နေရတာမို့ တခြားနိပုန်မိန်းမတွေလိုပဲ ဘဝလုံခြုံမှု မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့
 လို့ အရှင် ကျွန်မကို တွေ့ခဲ့တဲ့နေရာကိုသွားဖို့ ကျွန်မ စိတ်မကူးခဲ့ပါဘူး။ . . .
 ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ တွေးပြီးကြောက်နေရတဲ့ဟာတွေ အများကြီးရှိခဲ့ပါတယ်။ . . .
 အော်ကြ ဟစ်ကြ ဆူကြ ပူကြနဲ့ နေရာတိုင်းမှာ ဗရတ်သုက္ခတွေ ဖြစ်နေတာပါ။ ကျွန်မ
 အဖို့ စိတ်အမြဲပူဝင်နေရတာပါ။ ဒီအခြေအနေမျိုးမှာ ကျွန်မ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိမလဲ။
 ကျွန်မရဲ့အမြဲစိတ် အရှင်ကောင်းမယ်ထင်သလိုသာ ဆုံးဖြတ်ပါ အို ကာမိ-ဆန်'
 'မင်း ငါ့မေးခွန်းကို မဖြေသေးဘူး' ဟု တာနာကကက ပြောသည်။ 'မင်း ပါ
 မေးခွန်းကိုရှောင်ဖို့ အားထုတ်နေတယ်'
 'အရှင်မေးခွန်းထဲမှာ ဓါးမြောင်းတစ်ချောင်း ဝှက်ထားတယ် အို ကာမိ-ဆန်' ဟု
 တိုက်ဝါက မျက်လွှာကိုချ၍ ပြောသည်။ 'ကျွန်မအနေနဲ့ အဲဒီဓါးမြောင်းကို မရှောင်ပါ
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒဏ်ရာရအောင်တော့ မဖြေနိုင်ပါဘူး' အို ကာမိ-ဆန်'
 'မင်းကို နိုင်ငံခြားသား အရိုင်းကောင်က ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ မပြောသေးဘူး'
 တိုက်ဝါက ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်သည်။ မျက်လုံးအနံ့တွင် မျက်ရည်များ။
 အပြည့် . . .
 'ကျွန်မ ယီဒိုနဲ့ဝေးရာကို မှောက်လာခဲ့တယ်။ ယိုဂိုဝါရာခရိုင်နဲ့လည်း အများကြီး။
 နဝေးလာခဲ့တယ်။ မြင်မြတ်တဲ့ များမတ်တွေကို နှည့်ခံရင်းနဲ့ပဲ ကျွန်မဘဝဟာ အဆင်မပြေ
 လာခဲ့တယ် . . . နိပုန်နိုင်ငံရဲ့ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားတဲ့ ယောက်ျား
 တွေကို အက၊ အဆိုနဲ့ မျှော်မြေခဲ့တဲ့ မိန်းမပါ။ အနာဂတ်ကာလမှာလည်း ကျွန်မ
 ဒီထက်မက ပြေပျော်နိုင်စရာ ရှိနေသေးလေတော့ . . .'
 'ဒါက တစ်ကိစ္စပဲ' ဟု တာနာကကက ဒေါသတကြီး ကြားဖြတ်ပြောသည်။
 'မင်းက သိရက်သားနဲ့ နားမလည်ချင် ဟန်ဆောင်နေပုံပေါ့တယ်'
 'မနေ့ညက ကျွန်မသိပ်ပင်ပန်းနေတယ်။ ရွှံ့တွေပေးနေတဲ့ လယ်သူမအဝတ်တွေ
 ဝတ်ပြီး ကိုယ်မရောက်မှူးတဲ့ နယ်မြေထဲမှာ ဖြတ်လာခဲ့ရတာ ၊ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်း
 တွေဟာ အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ သတ္တဝါကြီးတွေဆိုတဲ့ ကောလဟာလသတင်း
 တွေကလည်း နေရာအနှံ့မှာ ပြောဆိုနေကြတယ်။ ပြီးတော့ သင်္ဘောနက်ကြီးတွေဟာ
 မီးတောင်တွေလို . . . မီးခိုးတွေထုတ်နိုင်တယ်လို့လည်း လူတွေက ပြောနေကြတယ်။
 ကျွန်မ ခရီးရည်ကြီးကို လာခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီတော့ . . .'

'တကယ်လို့သာ မင်း ယာဒီယာ မှာနေရင် လုံခြုံမှာပေါ့'
 'ကျွန်မ ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ အို ကာမိ-ဆန်။ အဲဒီမှာနေရတာ ကျွန်မ သိပ်ကြောက်
 ပါပဲ' ဟု ပြောသည်။ 'နေရာက တစ်ယောက်တည်းပါ။ သိပ်ပြီး အထီးကျန်နိုင်ပါတယ်။
 'ဖြစ်လာမှာလားဆိုတာလည်း အတိအကျ မသိပါဘူး။ ကျွန်မဘဝကို အရှင်တာဝန်
 ပေးပေးခဲ့တဲ့ အစောင့်တွေလက်မှာ ဝဲကွက်အပ်ထားရတာပါ။ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ
 ပြုတယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်မထွက်ပြေးလာတာပါ။
 'မင်းကို ကြည့်ရတာ နိုင်ငံခြားသား အရိုင်းကောင်တစ်ကောင်ရဲ့ လက်ထဲရောက်
 ပါ။ နှစ်ယောက်ထဲ လူသူမရှိတဲ့ကွိုထဲမှာ နေရတာကျတော့ ပျော်ရွှင်နေသလိုပါပဲလား'
 'တာနာကကက မလိုတမာသံဖြင့် ပြောသည်။
 တိုက်ဝါထံမှ ကြိတ်၍ ငိုရိုက်သံထွက်လာသည်။ 'ကျွန်မ ၊ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်း
 တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ လုံးဝမမျှော်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ သူက ကမ်းခြေကို ခိုးတက်
 ပြီး ဒီအထဲကို ရောက်လာတာပဲ'
 တာနာကကက ထရပ်သည်။ 'မင်း ရှောင်လွှဲပြီး ပြောနေတာတွေကို စိတ်ကုန်ပြီ။
 'ပုန်အတိုင်း လိုရိုင်းကိုသာပြော သူဝင်လာတော့ ဘာဖြစ်လဲ။ သူ့အတွက် အဝတ်တွေ
 ပါပဲ။ ရွတ်ပေးတာလား . . . သူက မင်းကို အတင်းချွတ်ခိုင်းတာလား'
 'နှစ်ခုစလုံး မဟုတ်ဘူး အို ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက မော့မကြည့်ပဲ ပြန်ပြော
 ပါသည်။ 'ကျွန်မကလည်း အဝတ်ချွတ် မပေးခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ အဝတ်တွေကို အတင်း
 ပေးချွတ်ပစ်ဖို့လည်း သူ့မှာအချိန်မရဘူး' တိုက်ဝါသည် သူလိုမပြောနေသည်ကို ရိပ်မိ
 ပျားမည်မိုးသဖြင့် တာနာကကနှင့် မျက်လုံးချင်းဆိုင်၍ မကြည့်ရဲ။ 'အရှင် အချိန်မီ
 မျက်လှာလို့ အကာအကွယ်ပေးသလို ဖြစ်သွားတာ'
 'မင်း အခုပြောနေတာ အမှန်ပဲလား' မြောပြောဆိုဆို တာနာကကသည် တိုက်ဝါ
 ပါသို့ မြေတစ်လှမ်းတိုးလာပြီး ငုံကြည့်သည်။ 'မင်းကို ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကြောင့်
 'အားကြောက်နေသလိုပဲ'
 'ကျွန်မ အမှန်အတိုင်း ပြောနေတာပါ။ ယုံပါ။ အရှင်ခေါ်သ သိပ်ပြင်းထန်နေတော့
 'ပုန်မ မကြောက်ပဲ ဘယ်နေနိုင်မှာလဲ'
 တာနာကကသည် တိုက်ဝါ မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲကြည့်နေသည်။ သူ့ ညာဘက်
 ပါက်သည် . . . သူ့ခါးမှ ဓါးရိုးကို အုပ်ကိုင်ထားဆဲ . . . ကောင်းပြီလေ။ ငါ့မေးခွန်းကို
 ပါပဲဖြေပြီးသွားပြီ'
 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် . . . အို ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက တီးတိုးပြောသည်။
 'ကျွန်မအပေါ်မှာ နားလည်သွားတဲ့အတွက် အရှင်ကို ကျေးဇူးသိပ်တင်ပါတယ်။
 'မင်းအပေါ်မှာ အပြည့်အဝ နားလည်ပြုဆိုတာတော့ ငါ မပြောနိုင်သေးတော့'

တိုက်ဝါသည် မျက်လွှာကို မျှော်ငြိမ်နေသည်။ အတန်ကြာမှ 'အရှင်တို့ ဘာပြုလျှင် ဒီနေရာကို ရောက်လာရသလဲဆိုတာတော့ ကျွန်မကို ဖြေပြထားရင် ကောင်းမှာပဲ' ဟု ပြောသည်။

'ဒီရဲတိုက်ဟာ တို့မျိုးနွယ်တွေနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မြို့စားတစ်ယောက်ရဲ့ ရဲတိုက်ပါ' ဟု တာနာကကား ပြောသည်။ 'ဒီမှာကတော့ မင်းအတွက် လုံခြုံမှုရှိတယ်၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာပဲနေနေ မင်း နေလို့ရတယ်၊ အတွေ့အကြုံများတဲ့ အမျိုးသမီးအစေအပါးပေါ့လည်းရှိတယ်။ မင်းကို အနှောင့်အယှက်ပေးမယ့် အစောင့်တွေလည်း မရှိဘူး'။

'ကျွန်မတို့ ယီဒိုကိုတော့ ပြန်မယ် မဟုတ်လား'။
'မကြာသေးခင်ကပဲ ယီဒိုက သတင်းရောက်လာတယ်။ ယီဒိုကို နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေက လက်နက်ကိုင်တွေနဲ့ တက်သိမ်းဖို့ ဖြိမ်းခြောက်နေကြတဲ့အတွက် မလုံခြုံဘူး...တဲ့'

'ဒီလိုဆိုရင် ယီဒိုမြို့တော်နဲ့ မြို့သူမြို့သားအားလုံး အန္တရာယ်ရှိနေတုန်းပဲပေါ့'။ တာနာကကား ခေါင်းညိတ်သည်။ 'ဟုတ်တယ်၊ သူတို့ရန်ကို ဘယ်လိုမှမကာကွယ်ရမယ့်ဆိုတာ တို့ဘက်က ဆွေးနွေးနေတုန်းပဲ။ အခု လတ်တလော အုပ်စုနှစ်ခု ဖြစ်နေတယ်။ တစ်စုက အခုချက်ခြင်း သင်္ဘောနက်တွေကို တိုက်ချင်နေကြတယ်။ တို့အုပ်စုကတော့ အင်အားကြီးမားလာအောင် စုဖို့ အချိန်ယူချင်ကြတယ်'။

'ဒါဆိုရင် ကျွန်မ ဒီမှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာနေရမှာလဲ' ဟု တိုက်ဝါက မေးသည်။

'အခု ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အရေးအခင်းပြီးပြတ်သွားတဲ့အထိပေါ့။ ဒီထက်ပိုပြီး ပြောပုံနိုင်ဖို့ကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး'။

'အဲသလို ကြာကြာနေရမယ့်ဆိုရင်တော့ ကျွန်မကို ကျေးဇူးတစ်ခု ပြုစေချင်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်'

'ဘာများလဲ...တိုက်ဝါ'

'ယာဒီယာ က အစေအပါးမကလေး အီကို...ကို ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ရေးအစေအပါးအဖြစ် ခေါ်ထားပေးပါ။ သူ ကျွန်မကို အကူအညီပေးခဲ့တဲ့အတွက် သူ့ကို မတရားသဖြင့် အထင်လုံပြီး အနိုင်ကျင့်ခံရမှာ စိုးလို့ပါ။ သူ ကျွန်မနဲ့နေရရင် ဘဝလုံခြုံမှုရှိသွားမှာပါ'

တာနာကကားသည် တိုက်ဝါ၏ တောင်းဆိုမှုကို ချက်ခြင်းလက်မခံပဲ အချိန်ယူ၍ စဉ်းစားနေသည်။ 'သူ့ကို မတရားအနိုင်ကျင့်တာတော့ မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့မင်း အဆင်ပြေမယ့်ဆိုရင် ခေါ်ပေးပါမယ်'

တိုက်ဝါက ခေါင်းကိုညှုတ်၍ အရိုအသေပေးသည်။ ထို့နောက် တာနာကကားအား

'ကျွန်မချင်းဆိုင်၍ ကြည့်သည်။ 'ကမ်းပေါ်မှာ နိုင်ငံခြားသား အရိုင်းတစ်ယောက်ရှိတာကို ကျွန်မသိနေတဲ့အတွက် ကျွန်မကို ဒီမှာ အကျယ်ချုပ်သဘောနဲ့ ထားတာလား'။
'ကာမိ-ဆန်'

တာနာကကားသည် တိုက်ဝါ၏ မေးခွန်းကြောင့် အံ့အားသင့်သွားသည်။ သူသည် ကာမိဇေမျှ ငြိမ်နေသည်။ 'ကိုယ် မင်းကို ပြောခဲ့တာဟာ အမှန်တွေပဲ အို တိုက်ဝါ-မာန်' ဟု ပြောသည်။ 'ယီဒိုမှာ မင်းအတွက် အန္တရာယ်များတယ်'

'တကယ်လို့ အရှင်ရန်သူတွေအနေနဲ့ ကမ်းပေါ်ကို တိတ်တခိုးတက်လာတဲ့ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းအကြောင်းသိသွားရင် အရှင်အတွက်လည်း အန္တရာယ်များလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ အရှင်က နိုင်ငံခြားသား သူလျှို့တစ်ယောက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် သူတို့က အပြစ်ရှာကြမှာ'

'ဒီအကြောင်းကို နောက်ထပ် မပြောသင့်တော့ဘူးလို့ ထင်တယ်' ဟု တာနာကကားသည်ပြတ်ဖြင့်ပြောသည်။ 'အန္တရာယ်ဖြစ်လာနိုင်မယ်လို့ ထင်တယ်၊ တကယ်လို့ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်း သူသင်္ဘောကို ပြန်မရောက်ရင် ပိုပြီးအန္တရာယ်များမယ်၊ မင်းအနေနဲ့ မကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့...၊ ပြောတာ နားလည်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ အို ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက ပြန်ပြောသည်။ ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်ရှင်'

နစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ကာ အတန်ကြာမျှ ငြိမ်ဆိတ်ကြသည်။

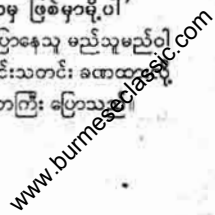
'ဒီအရေးအခင်းပြီးသွားရင် ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ အို ကာမိ-ဆန်၊ အရှင်နဲ့ ကျွန်မရဲ့ ကက်ဆဲနေမှုကိုစွဲကလည်း ယီဒိုမှာ အတင်းအဖျင်းအဖြစ် ပျံ့နှံ့နေပြီ။ ကျွန်မဆီကို မရှင် ဆက်ပြီးလာနေမှာပဲလို့ ကျွန်မဘက်က မျှော်လင့်နိုင်မှာလား'

ထိုအခိုက်တွင် အပြင်မှ စကားပြောသံကို ကြားရသည်။ 'ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ အို ကာမိ-ဆန်၊ ကျွန်တော် အရှင်နဲ့ အခုချက်ခြင်း တွေ့ပါရစေ'

အော်ပြောနေသံနှင့်အတူ တံခါးခေါက်သံကိုပါ ကြားရသည်။ အထဲမှ ပြန်ဖြေသံ ကြားရသည့်အခါ တံခါးခေါက်သံပြန်ထွက်လာသည်။ ထို့နောက် စောစောကထက် ပို၍ ကျယ်လောင်သော အသံကို ထပ်ကြားရသည်။

'အခုလို လာခေါ်ရတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ အို ကာမိ-ဆန်၊ မခေါ်ရင် မဖြစ်လို့ပါ။ အရှင်ကို ကျွန်တော် အခုချက်ခြင်း စကားပြောမှ ဖြစ်မှာမို့ပါ'

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ တာနာကကားသည် အပြင်မှ အော်ပြောနေသ မည်သူမည်ဝါ မရှိသည်ကို သိသွားသည်။ သူတပည့် ဂိုတာရိုပေတည်။ 'မင်းသတင်း ခဏထွက်ရတယ်၊ တော်တော်ကြာမှ တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့' ဟု ဒေါသတကြီး ပြောသည်။

ကျွန်တော့်သတင်းကို ခဏထားလို့ မရပါဘူး-အရှင်' ဟု ဂိုတာရိုက အော်လိုက်သည်။ 'ဒီသတင်းကို ချက်ခြင်းအသိမပေးရင် အရှင် ကျွန်တော့်ကို ဘယ်နည်းနဲ့ပုစွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဒီလိုဆို ဝင်ခဲ့ ... ကွာ့ဟု တာနာကက ပြန်အော်သည်။ သူသည် သူ့ရှေ့သို့ ရောက်လာသော ဂိုတာရိုအား ဆီး၍မေးသည်။

'မင်း သတင်းက-ဘာလဲ'

'ကျွန်တော့်သတင်းက နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းနဲ့ပတ်သက်ပါတယ် အို ကာမိဆန်' တာနာက၏ ဦးခေါင်းသည် ပျက်စနဲ့ထောင်လာပြီး နားစွင့်နေသည်။

'သူနဲ့ ပတ်သက်တာ ဘာသတင်းလဲ'

'သူဟာ အမိန့်ပေးလိုက်တဲ့တိုင်း သူ့သတော်ကို မပြန်ပါဘူး... အရှင်မိုင်း၊ လိုက်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် သူ့နောက်က လိုက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက ခြေရာဖျောက် သွားခဲ့ပါတယ်'

'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ'

'သူက ညမောင်ထဲ တစ်နေရာမှာ ပုန်းနေပါတယ်၊ ပြီးတော့မှ လမ်းကြောပါ ပြောင်းသွားတာပါ'

'ဒါဆို သူ အခု ဘယ်ရောက်နေလဲ'

'ကျွန်တော် မသိပါဘူး အို ကာမိ-ဆန်၊ ကျွန်တော် သူ့နောက်ကို လိုက်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာ မျက်ခြည်ပြတ်သွားတာပဲ' ဘယ်နယ်မှာ မျက်ခြည်ပြတ်သွားတာလဲ။

'သူ့သွားတာ မြောက်ဘက်ကိုပါ။ သင်္ဘောနက်ကြီးတွေနဲ့ တစ်လမ်းစီပါ။ သူ့မြင်းကို ဖုဂျီ-ဆန်ဘက် ဦးတည်ပြီး စီးသွားနေတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သိတာ အဲသလောက်ပါပဲ'

'ဖုဂျီ-ဆန်ဘက်ကို... ဟုတ်လား' ဟု တာနာကက ရေရွတ်သည်။ သူ့အပါတွင် ဒေါသသံနှင့်အံ့ညသံ ရောနေသည်။

'မင်းသေချာရဲ့လား'

'သေချာပါတယ်... အို ကာမိ-ဆန်၊ ဖုဂျီ-ဆန်ဘက်ကို စီးသွားတာပါ'

'ငါ့စစ်သူရဲကောင်းနှစ်ဆယ်ကို စုထားလိုက်၊ မြင်းအသစ်တွေ... ပြင်ထား။ တကယ်လို့ ဖမ်းမိသွားရင် စစ်တိုက်ဖို့ အကြောင်းပြစရာ... ရသွားလိမ့်မယ်။ ဒီကောင်ကို ငါတို့ဖာသံ ငါတို့ မိအောင်ဖမ်းရမယ်။ ကံ... သွားတော့ ၊ လုပ်စရာရှိတာ မြန်မြန်လုပ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ' - အရှင်ဟု ဂိုတာရိုက ဦးညွတ်ပြီးပြောသည်။ ထို့နောက် ချက်ခြင်းပင် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။

အပိုင်းသုံး

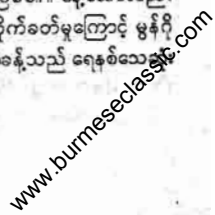
သင်္ဘောနက်ကြီးများမှပိတ်ဆို့ခြင်း

၁၀-၁၂-၁၉၆၆-၁၈၅၃

မည်ကဲ့သို့သော နစ်နာဆုံးရှုံးမှုမျိုးနှင့်ပင် ရင်ဆိုင်ရ-ရင်ဆိုင်ရ မိမိတို့ ဝေဖန်ဖြင့် နိုင်ငံခြားကျူးကျော်မှုကို ခုခံတွန်းလှန်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အနိုင်အမာဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ထူးခြားချက်တစ်ခု ျစ်၏။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို ၁၉၅၃-ခုနှစ်၊ ဇွန်လလယ်တွင် လက်တွေ့ပြသခဲ့ကြုံလေရာ ဂျပန်နိုင်ငံ၏သမိုင်းတွင် အလွန်အရေးပါ အရာရောက်သည့် အတွေ့ပုံကြုံတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ရှေးခေတ် တစ်ချိန်သောအခါက ဂျပန်နိုင်ငံသည် မိုးဂန်းအုပ်ချုပ်သော ဝဂုစ် တည်ရှိခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ဂျပန်လူမျိုးတို့သည် ကုလလေခန့်၏ မွန်ဂိုခေါ် ပျူအုပ်ဖြင့် လူထက်ဖျက်ဆီးတတ်သော လူမျိုးများ၏ တိုက်ခိုက်မှု အများပြားကို ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့ကြရသည်။ ထိုအချိန်က မွန်ဂိုများသည် ဆယ့်သုံးရာစုနှစ် ကုန်ခါနီးအချိန်ထိ တရုတ်နိုင်ငံနှင့် အာရှတိုက်ကလွှား နေရာအနှံ့ ပြားပြားကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးနေချိန်ဖြစ်၏။

၁၂၅၁-ခုနှစ်တွင် အင်အားအလွန်ကြီးမားသော မွန်ဂိုတပ်သား တစ်သိန်း၊ လေးသောင်း ပါဝင်သည့် ရေတပ်တစ်တပ်ကို လွှတ်၍ ဂျပန်တို့၏ခုခံမှုကို အမြစ်ပြတ် ပျှားအောင် တိုက်ခိုက်စေခဲ့သည်။ ဂျပန်တို့အတွက် အရာရာတိုင်းသည် လက်လွှတ်ပုံးရှုံးရတော့မည်ဟု ထင်မှတ်ရတော့မည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း 'ပြုတ်သောလေ' ဟု ခေါ်သော ကာမိကာဇေး တစ်စု၏ တိုက်ခတ်မှုကြောင့် မွန်ဂိုရေတပ်အုပ်စုသည် ပျက်စီးသွားခဲ့ပြီး တပ်သားတစ်ဝက်ကျော်ခန့်သည် ရေနစ်သေဆုံးပါးရသည်။

ဤသည်မှစ၍ ဂျပန်တို့သည် သူတို့အား တန်ခိုးအင်အားကြီးမားသည့် ရုရှားများရန်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကာကွယ်ပေးမှု တစ်ခုရှိနေသည်ဟု လည်းကောင်း၊ ယင်းကာကွယ်ပေးမှုသည် မဖြစ်နိုင်သော အံ့ဘွယ်သရဲ ထူးကဲလှသည့် မြတ်သော အရာများဆီမှ လာသည်ဟုလည်းကောင်း ရွဲခြွာ ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းယုံကြည်မှု စရိုက်လက္ခဏာတစ်ခုအဖြစ် သို့မဟုတ် အမျိုးသားစရိုက်လက္ခဏာတစ်ခု အဖြစ် ယနေ့အချိန်ထိ တည်ရှိလာခဲ့လေသည်။

ဂျပန်လူမျိုးတို့သည် ရှိုးဂန်းများ၏ အုပ်ချုပ်မှုကို တစ်ခေတ်ပြီးတစ်ခေတ် ခံယူခဲ့ကြရ၏။ ဤကြားထဲမှာပင် အအောင်မြင်ဆုံး၊ အရက်စက် အကြမ်းကြုတ်ဆုံး ဂျပန်ကိုယ်ချင်းစာတရား အကင်းမွဲဆုံးသော ရှိုးဂန်းတစ်ဦးဖြစ်သည့် တိုကွဂါဝါအိယီယာမာ့လက်ထက်တွင် အင်အားခိုင်မာတောင့်တင်းသော အမျိုးသားတစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့၏။ သူသည် ဆယ်ခုနှစ်ရာစုဝင်စကတည်းက တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးကို စနစ်တကျ စုစည်းနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စစ်မင်းဆက်သည် အင်ပါယာစကရာဇ်ဘုရင်၏ ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လောက၌ အကြီးမြင့်ဆုံးဖြစ်ခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုသော်လည်း နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာ ငါးဆယ်ကြာ နိုင်ငံကို စည်းလွတ်ဝါးလွတ် အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြသည်။ ပထမဆုံးသော စစ်သူမိကျောင်းမင်းဆက်များ လက်ထက်တွင် ပြင်းထန်တင်းကြပ်ပြီး လူအများအား နှိပ်စက်သော ဥပဒေများကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းအုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံတွင်းမှ ဓရစ်ယာန်ဘာသာအယူဝါဒကို သူတိုင်းရှင်လင်းစစ်ခံရုံမျှမက ဂျပန်နိုင်ငံအား ဆယ်ကိုးရာမှ အလယ်ရောက်ချိန်အထိ ပြင်ပကမ္ဘာနှင့် အဆက်အသွယ်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့ထားခဲ့ကြလေသည်။

ထိုအချိန်က ရက်စက်ရိုင်းပြသော အမိန့်များကိုလည်း ထုတ်လေ့ရှိ၏။ ယင်းအမိန့်များထဲမှ တစ်ခုမှာ ဒိုင်မျိုခေါ် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ကြီးများအား နိုင်ငံရေးမြို့ ဟီဒိုသို့ နှစ်နှစ်တစ်ကြိမ် တစ်နှစ်တိတိ လာရောက်နေထိုင်ရမည်ဟူသော အမိန့်ဖြစ်သည်။ ထိုအမိန့်အရ သူတို့သည် နှစ်စေ့၍ ကိုယ့်ဒေသ နယ်ပယ်သို့ ပြန်ရသည့်အခါ သူတို့၏ ဇနီးများနှင့် သားသမီးများအား တန်ဆာခံများအဖြစ် မြို့တော်၌ထားခဲ့ရသည်။ အုပ်ချုပ်နေသော စစ်အာဏာရှင်ဘုရင်အား တော်လှန်ပုန်ကန်မည်ကိုစိုး၍ ယင်းအစီအစဉ်ကို လုပ်ထားခြင်းပေတည်း။

နိုင်ငံထက်စီးနင်း လုပ်လွန်းပြီး ပိန့်ပုံချုပ်ချယ်မှု အမျိုးမျိုးကို ချမှတ်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော ဤခေတ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြင်ပနိုင်ငံများနှင့် အဆက်အသွယ်မရှိတော့ပဲ အထီးကျန်ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး နှိပ်စက်ကလု ပြုလွန်းလှသော ဤခေတ်တွင် တိုကွဂါဝါ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးကို နှောင့်ယှက်မည့်စစ်ပွဲ ကြီးကြီး

များမရှိခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း သဘာဝကို ဆန့်ကျင်သော အထီးကျန်နေထိုင်မှုကြောင့် ဂျပန်သည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းအလယ်တွင် ခေတ်နောက်ကျ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ပြင်ပကြောင့်လည်း ရေရှေးရှေးအားဖြင့် မောင်းနှင်ရသော အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများကို ကျောက်လာသည့်အခါ ကျရောက်လာမည့်ဘေးရန်မှ မကာကွယ်နိုင်တော့သည့်ဖြစ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေတော့၏။

ဤသို့ဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ လူများသည် ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို ကျော်ဖြတ်ကာ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ပိတ်ထားသော တံခါးများကို ပြင်းထန်စွာထုတ်ဖောက်၍ ဖွင့်ခိုင်းခြင်းသည် သမိုင်းဝင်ပြက်လုံးတစ်ခုနှင့် တူလျက်ရှိပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပိတ်ကာလစောစောပိုင်းက လူတို့၏နေရာပြောင်းရွှေ့အခြေချမှုသည် ဆန့်ကျင်ဘက်လုပ်ဆဲသို့ ရွေ့လျားသွားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အနည်းဆုံး မြောက်အမေရိကန် ပထမဆုံးရောက်ရှိ နေထိုင်ခဲ့ကြသော ရှေးဟောင်းလူမျိုးများသည် ဂျပန်ကျွန်းစုများ၌ အစပြုနေထိုင်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ယင်းအဆိုပြုချက်ကို ထောက်ခံနိုင်သည့် သက်သေခံ အထောက်အထားလည်းရှိသည်။ ပါးဂျတာသမုဒ္ဒရာတွင်း၌ 'ကူရိုဂိုဒို' သို့မဟုတ် 'ဂျပန်အနက်ရောင် ရေစီးကြောင်း' ဖြစ်ပြီး ရေစီးကြောင်း တစ်ခုရှိသည်။ ထိုရေစီးကြောင်းသည် ဂျပန်ကျွန်းစုများသားမှ ကြွသန်းစီးဆင်းခဲ့ပြီးနောက် ဆက်လက်စီးဆင်းသည့်အခါ အေလီယူရှီယာကျွန်းစုများနှင့် အလတ်စကားနယ်ကို ဖြတ်သန်းကာ အိုရီဂွန်းနှင့် ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်များဆီသို့ စီးဆင်းသည်။

ထောင်နှင့်ချီ၍ရှိနေသည့် နှစ်ကာလများအတွင်း အရှေ့အာရှကမ်းခြေများဘက်မှ လာသော မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားလှသည့် တူနီကင်းကြီးများနှင့် တင်ငါးလှေများအပြားသည် အရှေ့ဘက်မှလာသော တိုင်ဖွန်းမုန်တိုင်းများကြောင့် ကူရိုဂိုဒိုများကြောင်း၏ စုပုံယူဝါးမြို့ခြင်းကို ခံကြရသည်။ မြောက်ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာတွင်း၌ ဖြစ်လေသည်လည်းဖြစ်ကာ နောက်ဆုံးတွင် လှေများပျက်ပြီး အမေရိကန်အနောက်ပိုင်းပိုင်းခြေများတွင် သောင်တင်သွားကြသည်။

ဂျပန်တစ်ချို့နှင့် မြောက်အမေရိကန် အင်ဒီးယန်းတစ်ချို့၏ မျက်နှာများ ရုပ်ချင်းတူနေမှုသည် ထူးခြားသော အချက်တစ်ချက်ဟု ဆိုနိုင်ဖွယ်ရာရှိ၏။ ယင်းအချက်အရ ဂျပိုင်းမစတင်မီခေတ်က လူတို့၏ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်မှုသည် ဤသမုဒ္ဒရာရေစီးကြောင်းကြောင့် လိုက်လာပြီး အခြေစိုက်ခဲ့ကြလေသလားဟု တွေးထင်ဖွယ်ရာ ရှိနေပေသည်။

ဤရှေးဟောင်း လူမျိုးနှစ်မျိုးသည် ဘာသာအယူဝါဒများ၊ ဓလေ့ထုံးများနှင့် လူမှုသမိုင်းများတွင် တူညီကြသည့် လက္ခဏာရှိသည်။ ထို့ပြင်လည်း ဤလူမျိုးများ၏စလုံးသည် နေနှင့်သဘာဝဓွမ်းအင်များကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ယူဆရသည်။ ထိုမျှသာမကအေး အင်ဒီးယန်းနှင့် ဂျပန်ဘာသာစကားများတွင်

တစ်ထပ်တည်း တူညီသော စကားလုံးများရှိနေသည်သာမက မြေခွေးစသော သတ္တုများပါဝင်သည့် တိရစ္ဆာန်ပြင်များတွင်လည်း တူညီမှုရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အင်ဒီးယားတို့၏ ရိုးရာအထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်းများ၊ တံဆိပ်များနှင့် ရုပ်ပုံစာများသည်လည်း အပူပိုင်းဓေတိက ဂျပန်လူမျိုး အသုံးပြုခဲ့သည့် ပစ္စည်းများ ရေးသားခဲ့သည့် ရုပ်ပုံစာများတူညီနီးစပ်နေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။

ဤသမုဒ္ဒရာရေစီးကြောင်းခရီးလမ်းသည် ဂျပန်နှင့်အမေရိကန်၏ မူလလူမျိုးများကြား၌ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်မှုရှိခဲ့သည်ဟု ယူဆလျှင် ရှေးမသိရသေးသော်လည်း ယင်းတို့၏ ဘိုးဘွားများသည် အာရှမြောက်ပိုင်းမှလာသော မွန်ဂိုများကြား၌ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်ကိုမူ သိခဲ့ကြရ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤလူမျိုးများသည် ရိုးတူမျိုးတူ သွေးမျိုးများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့တစေလည်း ၁၈၅၃-ခုနှစ်အတွင်းက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ဂျပန်၊ ရောက်လာသော အင်အားကြီးမားသည့် အမေရိကန်ရေတပ်မှာမူ မြောက်အမေရိကန်အင်ဒီးယန်းများအား သူတို့ပိုင် စာတိမြေကို လက်လွှတ်သွားအောင် တိုက်ခိုက်လျှာခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။ အကယ်၍သာ မိမိတို့ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံ၏ ကမ်းခြေများပေါ်ရှိ စီပေါများနှင့် ကတုတ်များဆီမှနေ၍ စစ်သင်္ဘောများကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ရှေ့သော ဂျပန်တို့သည် မထင်မရှား မပြတ်မသား ရှိနေဆဲဖြစ်သော ထိုသမိုင်းကြောင်းသိသွားကြပါမက အခြေအနေသည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်လာဖွယ်ရာရှိ၏။ သူ့အနေဖြင့် မြောက်အမေရိက ကျယ်ပြန့်သောမြေပြင်ထက်မှ သူတို့နှင့် သွေးဝေးဝေးညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲများနည်းတူ အင်အားကြီးမားသော နိုင်ငံခြားသား လူဖြူများမှ ကြိုခိုင်သော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ကြပေလိမ့်မည်။

ဂျပန်သည် တောင်များထူထပ်သည့် ကျွန်းနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ချေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယဉ်ကျေးမှုအရော အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်အရပါ စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိသော နိုင်ငံဖြစ်၏။ ထို့ပြင်လည်း တောင်ထူထပ်မှုကြောင့် နိုင်ငံခြားရန်သူများအား ပုတိုက်ခိုက်နိုင်သည့် သဘာဝစံတစ်ခုကို အမှီပြုနိုင်သော အခြေအနေရှိလေသည်။

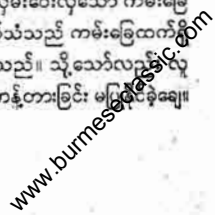
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ စစ်ရေးနှင့် စက်မှုရေးမှ မြင့်မားသောလွန်နေမှုကို ရုတ်တရက် တွေ့မြင်သိရှိလိုက်ရသည့်အခါ သူတို့၏ အသိသက်ရှင်သန်နှိုးထလာသည်။ ဂျပန်များကြားရှိ လိမ္မာပါးနပ်သော ဂျပန်အများစုသည် သာသနာ့အန္တရာယ်ကို ချက်ခြင်းသိမြင်ခဲ့ကြသည်။ တတိယနေ့တွင် ယီဒိုပင်လယ်အော်အတွင်း၌ ကျောက်ဆူးချ၍ ရပ်နားကာ မြိမ်းခြောက်လျက်ရှိနေကြသော မီးခိုးတလျှောက်ထွက်နေသည့် စစ်သင်္ဘောများကိုသို့ပင် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသည့် အန္တရာယ်သိမြင်နားလည်လာကြသည်။

(၂၆)

ဆတ်စံကျီဟန်မှာ ၏အပေါ်ကုန်းပတ်ပေါ်မှ ကျောက်ဆူးကြိုး တင်ချစက်ပေါ်တွင် အနီး အဖြူနှင့် အပြာရောင် သုံးမျိုးရောစပ်နေသည့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုပလ္လင်လွှမ်းထားသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်ခင်းဖြစ်၏။ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသော မြူနှင်းများသည် ယီဒိုပင်လယ်ကွေ့အား ဖုံးကွယ်ထားသည်။ အမေရိကန်အင်ဒီးယန်းအရောင်များသည် သင်္ဘောသားနှင့် မရိန်းတပ်သားသုံးရာ၏ မျက်လုံးများကို ရိုက်ခတ်နေလိမ့်မည်ဟုထင်ရ၏။ သင်္ဘောပေါ်ရှိလူအားလုံး ဤနေရာ၌ စနစ်တကျ စုဝေးရောက်ရှိကြခြင်းမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဝတ်ပြုပွဲကျင်းပရန် ဖြစ်လေသည်။

တပ်စု၏ ဘင်ခရာအဖွဲ့မှ ငွေရောင်နှင့်ကြေးဝါရောင် တွဲရိယာပစ္စည်းများသည် နှုတ်ခင်းနေရောင်နှင့်ထိတွေ့ကာ တလက်လက် တောက်ပနေကြသည်။ သင်္ဘောသားများနှင့် အပြာရောင်ဂျက်ကတ်အင်္ကျီဝတ် မရိန်းတပ်သားများ၏ အထက်ဖက်တွင် တပ်စုအရာရှိများသည် ကွန်မိဗိုမက်သူးကဲလ်လာရိုက်ပါရီနှင့်အတူ စနစ်တကျ တန်းစီကာ ပျံနေကြသည်။ ကွန်မိဗိုပါရီသည် မောက်မာလွန်းလှသည့် မျက်နှာထားဖြင့် သူ့ရှေ့ကညှိတညှိမှ ကမ်းခြေဆီသို့ စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေသည်။

ဂျပန်တပ်များသည် တပ်စုတပ်ခွဲအလိုက် သူ့နေရာနှင့်သူ နေရာယူကာ ဖြန့်ချိထားသည်။ ယူရာဂါပတ်ပတ်လည်ရှိ ကမ်းပါးများနှင့် သံသောင်ပြင်များပေါ်၌ ဖြန့်ချိထားခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် တပ်သားများ သိဆီနေကြသည့် မဇ္ဈတေးသံများကို ဂရုစိုက်၍ ဂုဏ်စွင့်နေသော်လည်း ကမ်းခြေဘက်မှ လာကြသည့် ခရာသံများနှင့် စစ်မောင်းသံများကိုလည်း သတိမပြုပဲ မနေနိုင်။ ဤအခိုက်မှာပင် အလှမ်းဝေးလှသော ကမ်းခြေပေါ်မှ အမြောက်သံတစ်ချက် ထွက်လာသည်။ ထိုအမြောက်သံသည် ကမ်းခြေထက်၌ ပထက်ကုန်းများကြားအထိ ပဲ့တင်သံများ ရိုက်ခတ်သွားသည်။ သို့သော်လည်းလူပျံ့ရာ၏ သံပြိုင်သီဆိုနေမှုကိုမူ အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်း၊ ဟန့်တားခြင်း မဖြစ်ခဲ့ချေ။

'ထာဝရ ဘုရားသခင်ရဲ့...
 ကြောက်စဖွယ် ပလ္လင်တော်ရှေ့မှောက်ဝယ်...
 သင်တို့အမျိုးသားအားလုံး
 မြတ်သော ပျော်ရွှင်စိတ်ဖြင့်
 ဦးညွတ်ကြပါကွယ်...
 ယေရှုခရစ်တော်ဟာလေ...'

တစ်ပါးတည်းသော ဘုရားသခင်ပါ...ကွယ်
 သူ့ဘဝလေ... ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိနေသလို
 ဖျက်စီးနိုင်စွမ်းလည်း ရှိလို့နေပါတယ်'

အရာရှိတစ်စု၏ နောက်ဖက်၌ ရပ်နေသည့် ဆင်မြူရယ် အမ်းစထရောင်းသည်
 ဓမ္မတေးကို ရော၍ဆိုနေရာမှ ပင်လယ်အော်၏ အထက်မိုင်ဝက်ခန့်အထိ တက်သွား
 သော မီးခိုးလုံးကို စောင်းငဲ့၍ ကြည့်သည်။ ဤအမြောက်ပစ်သံသည် ရန်ပြုမည့်
 ရည်ရွယ်ချက် ရှိပုံမရဟု သူ မှန်းဆသည်။ သူသည် ကမ်းခြေထက်မှ လှုပ်ရှားနေကြသော
 အုပ်စုများကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ထိုအုပ်စုသည် ဒိုင်းများနှင့် လှံရည်ကြီးများကို
 ကိုင်ထားကြသည်။ အချက်ပြမီးဖိုများမှာလည်း အရှိန်ဆဲ မသွားသေး။ တောင်ကုန်း၊
 များနှင့်တောင်တန်းများအား ကောင်းစွာမမြင်နိုင်အောင် ဖုံးကွယ်နေသည့် မြို့နှင့်များ
 ကြားမှနေ၍ တထိန်ထိန်တည်းဦး တောက်လောင်နေကြဆဲ...။

'ယူရာဂါရဲ့ တောင်ဘက်က တပ်ခွဲမှာ အမြောက်သစ်တွေ ရှိမယ်လို့ထင်တယ်။
 လက်ဖတင်နှင့် ဟု အမ်းစထရောင်းက သူ့ဘေး၌ရပ်နေသည့် ဂျွန်ရိုက်စီအား လေသံဖြင့်
 ပြောသည်။ 'ဧတပ်တွေရဲ့ ပတ်လည်က လှုပ်ရှားပုံတွေဟာလည်း အရင်ကထက် ပိုများ
 လာတယ်'

လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စီသည် အမ်းစထရောင်းစကားကို ကြားသော်လည်း ဘာမှ
 ပြန်မပြော၊ ဆိုလက်စ ဓမ္မတေးကိုသာ ဆက်ဆိုနေသည်။ ဤအခမ်းအနားသည် ကွန်ပို
 ၏ ဆန္ဒအရ လုပ်ကြံရခြင်းဖြစ်၍ အပတ်စဉ် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း လုပ်သွားမည့်ပုံလည်း
 ရှိ၏။ အမေရိကန်တို့၏ အင်အားနှင့်ယုံကြည်မှုကို ကမ်းခြေထက်မှ ဂျပန်များမြင်အောင်
 ပြသနေသည့် သဘောဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤအခမ်းအနား ကျင်းပသည့်
 အခါတိုင်း အရာရှိများရော တပ်သားများပါ ယူနီဖောင်းများကို စနစ်တကျ အပြည့်အစုံ
 ဝတ်ရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စီသည် ဓမ္မတေးကို အများနှင့်ရော၍ သီဆိုလျက်ရှိသဖြင့်
 အမ်းစထရောင်းအား စကားပြန်မပြောနိုင်သော်လည်း အမ်းစထရောင်း ညွှန်ပြခဲ့သည့်
 ချောက်ကမ်းပါးထိပ်ကိုမှ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ သို့သော်လည်း သူလုပ်နေရသည့်

။ကဝန်ကို ပျက်သွားမည်စိုးသဖြင့် ကြာကြာတော့မကြည့်၊ တစ်ခဏမျှသာကြည့်ပြီး
 ယူအကြည့်သည် သူ့လက်ထဲမှ စာရွက်ပေါ်ရှိ ဓမ္မတေးနောက်ဆုံးအပိုဒ်ပေါ်သို့ ပြန်
 မှောက်သွားသည်။

နောက်ဆုံးအပိုဒ် သီဆိုသံများသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့်လွင့်ပါး ပျောက်ကွယ်သွား
 ။ည။ ထိုအခါ တပ်ခွဲသင်းအုပ်ဘုန်းကြီးသည် အလံလှမ်းမြဲထားသည့် ကျောက်ဆူးကြီး
 ။တင်အရုဇာန်ရှိရာသို့ တက်သွားပြီး ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရပ်ကာ ထိုနေ့ ဓမ္မဆောင်ပုဒ်
 ။ဖတ်ကြားသည်။ အမ်းစထရောင်းသည် ကွန်မိုဒိုမက်သူးပါရီအား တစ်ချက်
 လှမ်းကြည့်သည်။

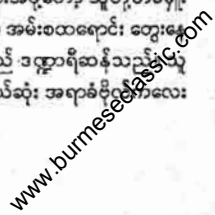
ပါရီသည် အရပ်ပုပု၊ တောင့်တောင့်ရောင်ရောင်နှင့် ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် ရှိသည်။
 ။ဟိုယဲလုံးကိုယ်ထည်ကလည်း တောင့်တင်းမာကြော့လှ၏။ နဂိုလီယံနှင့်တူလှသော
 ပျူသည် သူ့ညာလက်ကို ရင်ပတ်၌တင်ကာ...သူ့ရှေ့တည့်တည့်ကို စူးစိုက်လျက်ရှိ၏။
 'ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကောင်းကင်ဘုံမှ မဖင်အား ဤရေပြင်ထက်၌
 ။ဇာင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အားပေးတော်မူဖို့ ဆုတောင်းလျက် ရှိရပါသည်' ဟု
 ကပ်ခွဲသင်းအုပ်ဘုန်းကြီးက ဖတ်ကြားသည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့ ကွန်မိုဒိုမက်သူးပါရီသည် ကျွန်ုပ်
 ။ဟိုအား ကောင်းစွာဦးဆောင်မှု ပြုနိုင်ပါစေသတည်း'

အမ်းစထရောင်းသည် မက်သူးပါရီအား အသေအချာကြည့်သည်။ ပါရီသည်
 မျက်လုံးများကို စုံမိုတ်ကာ မလှုပ်မရှက် ရပ်နေသည်။ ရေတပ်သားများနှင့် မရိန်း
 ကပ်သားများသည် ပါရီအားလှမ်းကြည့်ကာ သူ့အသံကို နားစွင့်နေကြသည်။

'ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင် စောင့်မတော်မူပါစေသတည်း' ဟူသော ကွန်မိုဒို၏
 ကသံထွက်လာသည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့သည် ထူးခြားပြီး တသီးတခြားဖြစ်နေသော ဤလူ
 များအား ယဉ်ကျေးသော လူမျိုးများကြားသို့ မိသားစုအဖြစ် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရန်
 ကားထုတ်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အားထုတ်မှုသည် သွေးမြေမကျပ် အောင်မြင်
 ။အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး၏ အတွေးအခေါ်၊ စိတ်ဓါတ်နှင့်
 ။ပြုအမှုများကို မြင့်မားအောင်လည်း မြှင့်တင်ပေးတော်မူပါ အာမင်'

ကုန်းဝတ်ဆီမှ 'အာမင်' ဟူသော အသံများသည် ကျယ်လောင်စွာ တဖြင့်နက်
 ကြည့် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် သင်းအုပ်ဘုန်းကြီး၏ ဆုတောင်းသံသည်
 ပြည်းဖြည်းဖုန်ဖုန် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဆုတောင်းသံကို နားစွင့်နေကြသော သင်္ဘောသားများအဖို့တော့ သူတို့တပ်မှူး
 ပါရီ၏ စစ်မှုထမ်းဘဝသည် စိတ်ဝင်စားရေပြစ်လိမ့်မည်ဟု အမ်းစထရောင်း တွေးနေ
 ပါသည်။ တကယ်တော့ တပ်မှူးပါရီ၏ စစ်မှုထမ်းဘဝသည် ဒဏ္ဍာရီဆန်သည့်ပုံပုံ
 သည် အသက်ဆယ့်လေးနှစ်သားအရွယ်တွင် အသက်အငယ်ဆုံး အရာခံမိခဲ့ရလေ

အဖြစ် အမေရိကန်ရေတပ်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

၁၈၁၂-ခုနှစ်တွင် သူသည် ရဲဘဲစွန်စားဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော လူငယ်အရာရှိ တစ်ပါး၊ အဖြစ် ထပ်မံထင်ရှားလာခဲ့ပြန်သည်။ ထို့နောက် မကြာသေးခင်က ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် မက္ကဆီကိုစစ်ပွဲတွင် အုတ်အော်သောင်းနှင့်ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အထိ ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုကို ရရှိခဲ့ပြန်၏။ ထိုစဉ်က သူသည် အမေရိကန်၏ အကြီးမားဆုံးသော ရေတပ်ပျံ အုပ်ချုပ်ကာ ပင်လယ်ပြင်သို့ထွက်၍ စစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူသည် အမေရိကန်ရေတပ်၏ ပထမဆုံး ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာသွား စစ်သမား၊ ကြီးများဖြစ်သည့် မစ်စစပီနှင့် မစ်ဖရို မီးသင်္ဘောကြီးများကို တည်ဆောက်ရာ၌ ကိုယ်ပိုင် ကြီးကြပ်၍ ဆောက်လုပ်ခဲ့သူဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က သူ့အပေါ်၌ မယုံကြည်သူများက ပါသင်္ဘောကြီးများသည် ပင်လယ်ထဲရောက်သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပျက်စီးလိမ့်မည်ဟု တွက်ကြသည်။ သို့သော်လည်း မစ်စစပီသင်္ဘောဖြင့် ကမ္ဘာကိုပတ်ခဲ့ရာ၌ အောင်မြင်မှု၊ ပြီးဆုံးခဲ့ပြီး မက်သူးပါရီသည် ပို၍ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ့ဖခင် 'အမေရိကန်ရေတပ် မီးသင်္ဘောတို့၏ ဖခင်' ဟူသော အမည်ကို လူအများက ဝေါဟာရကြလေသည်။

ထိုစဉ်က အာဂျင်တိုင်း၏ နယ်ပယ်ဒေသ အတော်များများသည် ဥရောပတန်ခိုးခိုင်းနိုင်ငံများ၏ လက်အောက်သို့ ကျရောက်လျက် ရှိကြသည်။ ထိုဖြစ်ရပ်များသည် ပါရီအတွက် စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်ခဲ့သည်သာမက အားကျစရာလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့စစ်မှုထမ်းဘဝတွင် အမေရိကန်တို့၏ ဩဇာအာဏာကို ဥရောပနိုင်ငံများလိုပင် အာရှ၊ ကြီးစိုးကာ နေရာယူချင်စိတ် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် အာရှတွင် ခြေချရန်၊ အမေရိကန်နိုင်ငံအား ဥရောပနိုင်ငံများနှင့် အဆင့်အတန်း ညီမျှစေချင်သောဆန္ဒ ရှိရင်တွင် ကိန်းအောင်းလျက်ရှိလေသည်။

အမေရိကန် ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ရေးကို ရှေ့ရှု၍ သူသည် အရှေ့အာရှပိုင်း များ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့များနှင့် ရေတပ်အခြေချခိုက်စခန်းများ ဖွင့်လှစ်နိုင်မည့် မြို့များ၊ စာရင်းကို အသေးစိတ်ပြုစုကာ အစီအစဉ်တစ်ခုကို တင်ပြခဲ့သည်။ အစိုးရကလည်း သူတင်ပြသည့် အစီအစဉ်ကို များစွာသဘောကျသဖြင့် လက်ခံသဘောတူခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် သူရေးဆွဲထားသည့် အစီအစဉ်ကို သူကိုယ်တိုင် အကောင်အထည်ဖော်ရန်၊ အဆင့်သို့ ရောက်လာခဲ့၏။ ပထမဦးဆုံး သူသည် နားလည်ရခက်လောက်အောင် လျှို့ဝှက်လှန်းသည့် ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်၏။ တကယ်တော့ ဂျပန်သည် နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာမျှ တစ်ခြားနိုင်ငံများနှင့် လုံးဝအကွားအလှား အဆက်အဆံမရှိသော နိုင်ငံဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ အကယ်၍လျှင် အုပ်ပါက ပါရီအနေဖြင့် လက်နက်အင်အားကို သုံးပိုင်းခွင့်ရှိသည်ဟု အမေရိကန်အစိုးရက ခွင့်ပြုထားခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

အမှန်တော့... ဤကိစ္စသည် သူ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ရည်မှန်းချက်ဖြစ်၏။ ထိုရည်မှန်းချက်ကိုပင် အမျိုးသားရေး ရည်မှန်းချက်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းကာ သူသည် ပင်လယ်အော်ကြီးကြို၍ ဂျပန်တို့နှင့် ရင်ဆိုင်နေခြင်းဖြစ်၏။ သူ့အဖို့ အခုအချိန်တွင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မျှော်တော ဖြစ်ပစေတော့ဟု သဘောထားသည်။ လိုအပ်ပါက အမေရိကန်တို့၏ ဝန်ထောက်ဖြင့်မားရေးအတွက် အမေရိကန် လက်နက်ကိုင်အင်အားကို အသုံးပြုလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

အစိုးရထံရောင်းသည် သူ့တပ်မှူးမကင်းသွားပါ ရှိအားကြည့်ကာ ရောက်တတ်ရာရာ ဖြစ်နေရမှာ လူငယ်အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သော ရောက်တတ်အိဒင်ကို သတိရသည်။ ယခု ဂျပန်ပတ်ပေါ်၌ တန်းစီ၍ ရပ်နေကြသော အရာရှိများထဲ၌ ရောက်တတ်အိဒင် မပါ...။ စတင်ရောင်းသည် အိဒင်၏ ဈေးရာဒေသ၊ ရောနေသည့်သွေး...။ တရားမျှတမှုကို လေးသည့် ပြင်းထန်သည့်စိတ်၊ မာန်မာနကြီးသော လူမျိုးအပေါ်၌ သူထားရှိနေမည့် ကျယ်ချင်းစာတရား စသည်... စသည်တို့သည် အိဒင်အား ဤလူစုနှင့် ကင်းကွာစေမည်ဟုပင်ထင်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရောက်တတ်အိဒင်၏ စိတ်နေစိတ်ဓာတ်သည် တရားမျှတမှုကို လေးခြင်းဘက် ထက်သန်သည်။ ဤအတွက်ကြောင့်များ ဖြစ်လေမလား၊ မပြောတတ်။ သူသည် သောကြာနေ့ည မှောင်ကြီးကျချိန်တွင် သင်္ဘောပေါ်မှ ပျောက်သွားခဲ့၏။ သူသည် ကမ်းခြေဆီသို့ သွားလိမ့်မည်ဟုပင် ယူဆရသည်။ ဆင်ဖြူရယ်အမ်းစထရောင်းသည် ရောက်တတ်အိဒင်၏ သတ္တိနှင့်တည့်ဖြစ်သော စိတ်ကို သိနေသည့် အားလျော်စွာ လျက်ပင် အားကျသလိုလို ဖြစ်နေမိလေ၏။

နောက်ဆုံးတွင်မူ သူသည် သူ့တပ်မှူး၏ အပြုအမူကိုကြည့်ကာ သူ့စိတ်ထဲမှာ မျှော်ကြို သူ့ဘေးမှ လက်မဖာင်နှင့်ရိုက်စီးအား ဆုတောင်းပွဲ ပြီးဆုံးသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထုတ်ဖော်၍ ဖြေမြဲမည်။ 'ဂျပန်တွေအနေနဲ့ တို့တပ်မှူးရဲ့ အခုအနေပထားနဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို မမြင်တာ ကံကောင်းတယ်လို့ ထင်တယ်၊ အခုပုံကိုသာ ပြင်လို့ကတော့ သမ္မတရဲ့စာကိုလက်ခံဖို့ ကိစ္စမှာ အခုအခံ လုံးဝလုပ်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး' ဟုဆိုသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း အစိုးရထံရောင်း၏ စကားကို နားထောင်လျက်ရှိသော လက်ဖက်နှင့်ရိုက်စိသည် ဘာထင်မြင်ချက်မှ မပေးချေ၊ သူသည် အသစ်ကူးပြောင်း၍ ပိုမိုနေသည့် ဓမ္မတေးအသစ်တစ်ပိုဒ်ကိုသာ နားစွင့်နေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူသည် စတင်ရောင်းကြည့်နေသည့်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်၍ ကြည့်လိုက်မိ၏။ ဂျပန်လောင်း လေကြီးတစ်စီးသည် ဆိပ်ကမ်းမှထွက်ခွာပြီး ဆတ်စိကိုဟန်နာသင်္ဘောဆီသို့ လာနေကြည့်ကို မြင်ရသည်။ လှေပေါ်တွင် ဝိုးသားဝတ်ရုံကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဂျပန် အရာရှိတစ်ဦး ပါလာသည်ကိုပါ တွေ့နေရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့ကတော့ အခုလောလောဆယ် သူ့မူဝါဒကို ပြောင်းမယ့်လက္ခဏာ၊ မရှိဘူး ဟု ရိုက်ခတ် ပြန်ပြောသည်။ သူ့အနေနဲ့ ဂျပန်တွေနဲ့ အဆက်အသွယ် ပြုနေသွားလိမ့်ဦးမယ်လို့ ကျွန်တော်ကတော့ ထင်တယ်။

ဒါဆိုရင် အခု တို့ဆီကို လာနေတယ်လို့ ယူဆရာတဲ့ ဂျပန်အရာရှိတွေလာ တို့က သာပြောရမလဲ ဟု အမိးစထရောင်းက လျှောက် မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေမှ ပြန်မေးသည်။ သူတို့နဲ့ ငါများ စကားပြောနေရမလား။

ကျွန်ုပ်တို့ကတော့ ဘုရားသခင်နေမှာ ဂျပန်တွေနဲ့ စကားဆက်သွယ်ပြီး ပြောမယ် မထင်ဘူး... ဟု ရိုက်ခတ် ပြန်ပြောသည်။ သူ ပြောထားတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ကျွန်တော် သဘောလေးစားပေါ်ကို မနက်ဖြန်အထိ ဘယ်စဉ်သည်မှ တက်ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကက်ပတ်တိုကို သွားပြောခိုင်းရင်လည်း ဒီနေ့တော့ လက်မခံဘူးလို့ ပြောခိုင်းမှာ။ မနက်ဖြန်အထိတော့ သူတို့စောင့်ရမှာပဲ။

အရာရှိများနှင့် သဘောသားများ အပါအဝင် လူသုံးရာ၏ ဓမ္မစားသီဆိုသံများ လည်း သောသောညညလျက်ရှိသည်။ အမိးစထရောင်းသည် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းပြီး ခြံပြီး လှေပေါ်မှ အရာရှိများအား လှမ်းကြည့်သည်။ ဂျပန်အရာရှိများမှာ လေးဦးဖြင့် အားလုံးပင် ပန်းပွင့်ပန်းအက်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည့် ဝိုင်းသားဝတ်ရုံကြီးများ၊ ဝတ်ထားပြီး အနက်ရောင် မျှန်းဦးထုပ်များ ဆောင့်ထားသည်။ သုံးဦးမှာ သူ မတွေ့မှ သေးသည့် လူများဖြစ်သော်လည်း တစ်ဦးမှာ ယခင်ရက်များအတွင်းက သူတွေ့မှ ခွဲသည့် စကားပြန်ဟာနီဝါရာတို့ကွဲမဖြစ်သည်။ အမိးစထရောင်းကို မြင်လိုက်သလို အခါ တို့ကူမသည် လှေဦးဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်ပြီး လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် သူတို့ကို လက်မခံဘူးလားဟု မေးသည်။

ခင်ဗျားတို့ ဘာပြုလို့ ဒီနေ့လာကြတာလဲ ဟာနီဝါရာ-ဆန် ဟု အမိးစထရောင်းက ခတ်ချီဘာသာစကားဖြင့် လှမ်းမေးသည်။ ခင်ဗျားတို့ အခုလာတာ ဘာကိစ္စကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အထက်အရာရှိကြီးတွေက ကတ်ပတ်တိုတို့ရဲ့ ရေတပ်ခိုလှုံ့နောက်ထပ် ဘာတွေလုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်သလဲဆိုတာ သိချင်ကြပါတယ် ဟု စကားပြန် ပြန်ပြောသည်။ အတိအကျပြောရရင် လူကြီးမင်းတို့ ခိုလှုံ့ချုပ်အနေနဲ့ ရေမုတ်တိုင်းပဲ လက်နက်ကိုင်လှေတွေကို ဆက်လှုံ့တန်ခိုးမှာပဲလားဆိုတာ သိချင်နေကြတယ်။

လှေသမားတစ်ဦးက ကြီးတစ်ချောင်းကို အမိးစထရောင်းထံ ပစ်ပေးသည်။ သူ၊ စထရောင်းက ကြီးကို ဆီးဖမ်းပြီး သဘောလက်ရန်၌ ယာယီသဘော ချည်ထားလိုက်သည်။ ထိုနောက် လှေဆီသို့ လှမ်းပြောသည်။ ဒီနေ့တော့ အမေရိကန်ရေတပ် သင်္ဘောတွေပေါ်ကို ဘယ်စဉ်သည်မှ လက်မခံရဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ အမိန့်ပေးထားတယ်။ မနက်ဖြန်မနက်အထိ ဘယ်လိုဆက်သွယ်မှုမျိုးကိုမှ လက်မခံရဘူးလို့ ညွှန်ကြားထားတယ်။

ထိုစကားကြောင့် အံ့အားသင့်လျက်ရှိသော ဟာနီဝါရာက ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့်လဲ... အဲသလို လုပ်ထားတာလဲ ဟု ပြန်မေးသည်။

သီတင်းပတ်တိုင်း ကျွန်တော်တို့မှာ ဘုရားသခင်ကို ပူဇော်ကန်တော့တဲ့ပွဲ ရှိပါသည်။ ခင်ဗျားလည်း မြင်ကောင်းမြင်မှာပါ။ ဓမ္မစားဆိုသံတွေလည်း ကြားမယ်ပါပါတယ်။ အခုကဲ့ပဲ အပေါ်ကုန်းပတ်ဆီက ဓမ္မစားသံတွေ ခင်ဗျား ကြားမှာပါ။ စကားပြန်က အမိးစထရောင်း၏ စကားကို လှေပေါ်၌ ထိုင်နေကြသည့် သူ့အရာရှိများအား ရှင်းပြသည်။ ထိုနောက် အမိးစထရောင်းဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပြီး တည်ငြိမ်စကား မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။

ကျွန်တော်တို့အရာရှိတွေက လူကြီးမင်းတို့ ခိုလှုံ့ချုပ်ကို သတိပေးဖို့ လာတာလို့ ပြောပါတယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရေမုတ်တိုင်းလှေတွေဟာ ကမ်းခြေဘက်ကို ပြိုကပ်လာရင် တိုက်ပွဲဖြစ်လာဖို့ ရှိနေပါတယ်...တဲ့။

ကျွန်တော် ပြန်ပြောလိုက်ပါမယ် ဟု အမိးစထရောင်းက ပြောသည်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခိုလှုံ့ချုပ်ကလည်း အခုထိ ဘုရားသခင်ကန်တော့တဲ့နေ့မှာ မရှိဖူးဘူးအရာရှိတွေနဲ့ ဆက်သွယ်မှုပြုတာကို လုပ်လိမ့်မယ် မထင်ပါဘူး။

ဟာနီဝါရာက အမိးစထရောင်းအား ခိုက်ကြည့်နေသည်။ အခု တို့ပြန်မှုအတွက် ကျွန်တော်ရဲ့ အထက်အရာရှိကြီးတွေက စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြပါတယ်။ သူတို့က မရှိဖူးဘူးလို့ လှုပ်ရှားမှုတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခိုင်မာတိကျတဲ့ အာမခံချက်တွေ လိုချင်နေကြပါတယ်။

ကျွန်တော်ကလည်း သူ အမိန့်ပေးထားတာတွေထက် ပိုပြီးမပြောနိုင်ပါဘူး။

လူကြီးမင်းတို့နဲ့ အဆက်အသွယ် မလုပ်နိုင်သေးတာကလွဲလို့ တခြားဘာမှ မရှိပေးလို့ မရပါဘူး ဟု အမိးစထရောင်းက ပြန်ပြောသည်။ သူ့အသံတွင် တောင်းပန်လိုသည့် သဘောပါနေသည်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်အနေနဲ့ သိချင်တာတစ်ခုက ကျွန်တော်တို့ စကားရစ်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အဆင့်မြင့်အရာရှိဆီက ပြန်ကြားချက်ရပြီ။

အခုထိ အချက်ပါပဲ။

အခုထိ ပြန်ကြားချက် မရသေးဘူး... ဟု စကားပြန်က ပြောသည်။ အချိန်က ပြုလောက်တော့...တဲ့။

ခင်ဗျားဦး... ဟု အမိးစထရောင်းက တားသည်။ နောက်ထပ် မေးခွန်း မရှိစေချင်ပါဘူး။

ဘာမေးခွန်းလဲ။

ကျွန်တော်တို့ဘက်က မျောက်သွားတဲ့အရာရှိနဲ့ ပတ်သက်လို့ သတင်းတွေ ဘာပဲပျံ့ရပါသလား အမိးစထရောင်းသည် သူ့စကားကို သဘောပေါ်မှ လူများ မပြောစေပါ။

စေရန် ခါးကို ကုန်း၍ ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ 'သူ့ကို တွေ့ကောတွေ့ပြီလား' ကောားပြန်ဟာနီဝါရာတိုကုမာသည် အမ်းစထရောင်းအား မော့ကြည့်သလို ထို့နောက် အသံကိုနိမ့်၍ အဖြေပေးသည်။ 'ဒီကိစ္စက ကံသိပ်မကောင်းဘူး၊ ခင်ဗျာ။ အရာရှိက ယူရာဂါတစ်ပိုက်က ခံတပ်တွေကို လာပြီးထောက်လှမ်းတယ်၊ အဲဒီမှာ တိုက်ပွဲ ဖြစ်တယ်'

'သူ့ သေသွားသလား' 'သေဘူး။ လွတ်သွားတယ်၊ နောက်ပိုင်းကျတော့ သူ့ကို ကုန်းပိုင်းမှာ လှုပ်ရှားနေတာ ထပ်တွေ့တယ်၊ တိုက်ပွဲဖြစ်တယ်၊ သူ လွတ်သွားပြန်တယ်၊ သူ့ကို မပါပဲ မမိလိုက်...'

အမ်းစထရောင်းက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ 'အခုကော သူ ဘာဖြစ်သွားတာလို့ ကြားသေးလဲ'

'သူ့နောက်ကို လိုက်နေကြတုန်းပဲ' ဟု ဟာနီဝါရာက ပြန်ပြောသည်။ 'သူ့ကို တပ်သားတွေက လိုက်ရှာနေကြတယ်။ ဘာတွေဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ ပြောပုံမှမပျာ'

အမ်းစထရောင်းသည် မျက်လုံးများကိုပင့်၍ ကမ်းခြေဆီသို့ မျှော်ကြည့်သည်။ ချောက်ကမ်းပါးများ၏ အပေါ်ဘက်မှာ အခုအချိန်ထိ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည့် မြူမှု၊ များက လွမ်းထားဆဲ... ကမ်းခြေထက်မှ တောင်ကုန်းများနှင့် တောင်တန်းကြီးများအား အပီအပြင် မမြင်ရသေး။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဟာနီဝါရာ-ဆန် ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြန်ပြောကာ စောစောက သူချည်ထားခဲ့သည့် လှေပေါ်မှ ကြီးကို ပြန်ဖြေပေးသည်။ 'အခုပေ။ သတင်းအတွက် ခင်ဗျားကို အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

စကားပြန်သည်... အမ်းစထရောင်းဘက်လှည့်၍ ဦးခေါင်းကို မသိမသာမယ ညွတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် အရာရှိများ၏ ဘေးသို့သွား၍ ထိုင်ချလိုပါသည်။ ကိုယ်အထက်ပိုင်း ဗလကျင်းနေသည့် ဂျပန်လှေသမားများသည် လှုပ်ရှားလာကြသည်။ သူတို့လှေသည် နောက်ပြန်ကျော့ကာ ကမ်းခြေဆီသို့ ဦးတည်၍ ရွေ့လျားသွားနေသည်။

အမ်းစထရောင်း၏ ဦးခေါင်းအပေါ်ဘက်မှ ဓမ္မတေးသီဆိုသံများသည် ထွက်လာနေဆဲ... သူသည် ကမ်းခြေဘက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်နေမိပြန်၏။ ဖြူဖွေးစေ့စေ့ မြူနှင်းများသည် လွမ်းခြုံနေဆဲ... ရောဘတ်အိဒင်တစ်ယောက် ဘယ်နေရာမှာမျှ ရောက်နေပါလိမ့်... ဟူသော အတွေးသည် သူ့ခေါင်းထဲဝင်လာသည်။ သူပါးစပ်ဖျာမှ 'အိဒင်' ဟူသော နာမည်ထွက်လာသည်။ သူသည် မျက်လုံးများကို မှိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အပေါ်ထက်ရှိ ဓမ္မတေးသီဆိုနေသူများထံ လှေခါးမှ ပြန်တက်သွားသည်။

(၂၉)

မြူနှင်းတွေက အတော်ကြောက်စရာကောင်းတာပဲ-ဆင်တာရီ၊ အခု ကျွန်တော် သွားနေတာ လမ်းမှန်မှ ဟုတ်ရဲ့လား...'

ရောဘတ်အိဒင်သည် သူ့ပြင်းစက်ပေါ်သို့ မှေးမှိန်က ရှေ့တည့်တည့်ရှိ မြူနှင်းများကို မျှော်ကြည့်သည်။ နံနက်ခင်းဖြစ်သော်လည်း ပိန်းပိတ်အောင် ကျဆင်းလျက် ရှိသော ဆီးနှင်းများကြောင့် ပတ်ပတ်လည်မှောင်မလျက်ရှိ၏။ သူသည် ယခုအချိန်ထိ ထုပ်ကို မေးသိုင်းကြိုးဖြင့် တအားချည်ထားပြီး မျက်နှာကို မမြင်သာအောင် ကွယ်ကွယ် ခပ်ငိုက်ငိုက် ဆောင်းထားသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ မာစတာ... ကျွန်တော်တို့သွားနေတာ လမ်းမှန်ပါတဲ့' ဆင်တာရီသည် အိဒင်အား အဖြေပေးပြီးသော် သူ့ရှေ့တည့်တည့်သို့ လှမ်းကြည့်သည်။ သစ်ပင်အနင်းငယ်မှတစ်ပါး ဘာကိုမှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရ။ အားလုံးမှန်ဝါးနေသည်။ မြက်ခင်းကွင်းပြင်တစ်ခွင်လုံးသည် ဆီးနှင်းများဖြင့် ပြည့်နေသည်။ မြင်းခွာသံများသည် မြက်ခင်းပြင်တလျှောက် ပြေးသွားလျက်ရှိ၏။ သူတို့ မြင်းစီးသွားနေသည့် လမ်းဘေးဝဲယာတွင် စီးတောင်မှ ကျထားသည့် ပြာမှုန်များ...

'မနေ့က နေထိုင်ချိန်ကစပြီး ဖူဂျီဆန်ကို မမြင်ရတော့ဘူး' အိဒင်က နှစ်ကိုယ်ကြား၍ ပြောသည်။ 'ရုတ်တရက် ပျောက်သွားသလိုပဲ'

သူတို့ဦးခေါင်းများ၏ အပေါ်ဘက် တစ်နေရာဆီမှ မိုးခွေငှက်တစ်ကောင်၏ ကားဆိုသံကို ကြားနေရသည်။ အလွန်အမင်း တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသဖြင့် အလွန်သေးငယ်သော ထိုင်ကံသံနှင့်သူတို့၏ မြင်းခွာသံများမှတစ်ပါး အခြားဘာသံမှ မကြားရ။ သူတို့သည် တစ်ညလုံး တပင်တပန်း မြင်းများကို နှင်လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်၍ အရက်ဝင်လာခဲ့ကွင် လှေခါးထစ်စပါးခင်းများကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ကြရသည်။ မမော့ရဘူး'

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းကာ ဦးခေါင်းများကိုပင် မမောနိုင်အောင် အလုပ်များနေကြသည်။ စပါး၊ ရိတ်သိမ်းနေကြသော လယ်သမားများကိုပင် မြင်တွေ့ခဲ့ကြရလေသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် တောအုပ်များကို တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ဖြတ်သန်းကြကြသည်။ ဝက်သစ်ချပင်များနှင့် ထင်းရှူးပင်ကြီးများ၏ အကိုင်းအခတ် အရွက်အလှေများနှင့် မတိုက်မတိုက်မိအောင် ဓါးများကို ကုန်း၍ ခေါင်းများကို ငုံ့၍ ဖြတ်လာရာ ရခြင်းဖြစ်၏။ ဤသစ်တောကြီးများကြား၌ မကြာခဏဆိုသလို ခေါင်မိုးမြင့်ပြန်ရာ တစ်စုချင်းစီ ပြန်ကြနေသော လယ်သမားအိမ်များကို မြင်ကြရ၏။ သို့သော်လည်း မြင်းများအား နှင်လာနေသည့် အရှိန်ကိုမလျှော့ . . .

ဆင်တာရီသည် တစ်ခါတရံတွင် လမ်းစရုရန် သို့မဟုတ် စားစရာ တစ်ခုခု ဝယ်ရန် ခဏတဖြုတ်ရပ်တန့်လေ့ရှိ၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် အိမ်ထဲသို့ နောက်ချန်၍ပြန်လျှင် ရှေ့သို့ဆက်စီးသွား၍ဖြစ်စေ လူချင်းခွာထားလေ့ရှိသည်။ အကယ်၍ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများရှိနေ၍ မြင်ခဲ့သည်ရှိသော် သံသယမဝင်အောင် ရှောင်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူတို့လာနေရသော လမ်းသည် ယခုအချိန်ထိ ညီညာချောမွေ့ခြင်း မရှိပေ။ နိမ့်တစ်ချိ မြင့်တစ်လျှင်ဖြစ်ကာ လှိုင်းထလျက်ပင်ရှိနေဆဲ . . . ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးသည် မြူနှင်းများ၏အောက်၌ ရောက်နေဆဲ . . . သူတို့သည် ကုန်းမြင့်မျှ ထက်မှ ရှစ်ခင်းများကို သံကွဲရာ မမြင်ရ။ ဤကြားထဲမှပင် မိုးသည် ကြိုကြား . . . ကြိုကြား တစ်ဖွဲဖွဲရွာလာတတ်သဖြင့် သူတို့ အဝတ်များသည် ရွှံ့လျက်ရှိလေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ခြောက်သွေ့တဲ့ အဝတ်တွေရရှိတော့ လုပ်မှုဖြစ်တော့မယ် မာစပာ' ဟု တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေသော ဆင်တာရီက ပြောသည်။ 'ကီမိုနီနစ်စံလောကီ၊ ခြောက်သွေ့တဲ့ တာဘီ အနည်းအပါးတော့ ရမဖြစ်မှာ၊ အပေါ်ဘက်ရောက်လေ-လေ။ သိပ်အေးလာလေဖြစ်နေပြီ၊ အခုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ပင်လယ်ရေပြင်ရဲ့ အထဲပါပေလေထောင်းအမြင့်လောက်မှာ ရောက်နေပြီ၊ ဖူဂျီ-ဆန်ထိပ်မှာဆိုရင် ဆောင်းလယ်ပျံအေးတဲ့ အအေးမျိုးနဲ့ တွေ့ရမှာ'

သူကိုယ်တိုင်ပင် တုန်ယင်လျက်ရှိသော အိမ်က ဆင်တာရီစကားကို ခေါင်းညှိုး၍ ထောက်ခံသည်။ 'ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားပြောတဲ့ အဝတ်တွေကို ဘယ်မှာ သွားရှာကြမယ်။ ဒီဘက်အပိုင်းမှာ ထမင်းဆိုင်တွေနဲ့ တည်းခိုရိပ်သာတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ တုရားဖူးတွေအတွက် ဖွင့်ထားတာ . . .'

သူတို့သည် မြင်းများအား စီးကာ ဓရီးကိုဆက်ကြသည်။ သူတို့ရှေ့မှ မြူနှင်းများသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့်ပါးလာသည်။ အိမ်ထဲသို့ သူရှေ့ရှိ မြက်ခင်းကွင်းပြင်အထက်မှ မဲနက်သော ကောင်းကင်ကို သတိထားနေမိသည်။ ထို့နောက် သူမြင်နေရသည့်အရာမှာ

ကျွန်တော်တို့လောကီကို သိလိုက်သည်။

'မာစတာ မြင်လား . . . ကျွန်တော်တို့လာနေတဲ့ လမ်းဟာ မှန်တယ်' ဟု ကာရီက ပြောသည်။ 'အခုဆိုရင် ဖူဂျီ-ဆန်ဟာ ဘွားခနဲ ပေါ်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ လမ်းပြနေပြီ'

အိမ်က ခေါင်းညှိလိုက်သော်လည်း ပါးစပ်မှတော့ အမြဲဖြစ်ပေး၊ ဖူဂျီတောင်ကို ကပ်ကပ် မြင်လိုက်ရခြင်းသည် သဘောပေါ်၍ နေခဲ့စဉ်က သူ့အိပ်မက်ကို ဖြည့်ပေးပေးခြင်းဟု သူ့စိတ်တွင် ထင်ဟပ်လာသည်။ သူသည် ဆီးနှင်းများ ဝှေးအုပ်သော တောင်ထိပ်ကို ကြည့်ကာ တအံ့ကဲသဖြင့် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ထို့နောက် တစ်ခဏမျှ သောအခါ ဖြူဖွေးသော မြူနှင်းများကြောင့် ဖူဂျီ-ဆန်သည် သူ့မျက်စိထဲတွင် ပေါ်ပေါက် ဖြစ်သွားပြန်လေ၏။

ပထမဆုံးအကြိမ် သူသည် ဖူဂျီတောင်ပေါ်သို့ တက်လိုသည် သို့မဟုတ် အပေါ်လည်ဆန်းစစ်ကာ အံ့သြနေမိသည်။ ဤစီးတောင်ပေါ်သို့ သူတက်လျှင် အန္တရာယ် ပိုမိုရှိနိုင်မည်နည်း။ သူသည် မျက်လုံးများကို စုံမှိတ်ကာ ဤကိစ္စကို စဉ်းစားနေမိ၏။ သို့သော်လည်း သူ့အတွင်းစိတ်ကတော့ ဖူဂျီတောင်ပေါ်သို့ တက်လိုသည် ဆန္ဒကို လွှတ်ပါဟု တောင်းဆိုခြင်းမပြု။ သူသည် မြင်းကိုနှင်နေရင်းမှ သူပန်းများကို တွန့်ကြံမိသည်။ ဖူဂျီတောင်ကို မတက်နှင့်ဟူသော ဟန့်တားမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် ပစ္စည်းများကို သူ့စိတ်ထဲမှ မောင်းထုတ်ပစ်နေသည်။

'ဟိုရှေ့မှာ တွေ့လား-မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက သူ့ရှေ့တည့်တည့်မှ ဘုရားဖူးအတွက် ဖွင့်ထားသည့် ဝပ်သေးသေးဆိုင်ငယ်တစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ပြောသည်။

'ကျွန်တော် ခဏရပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့အတွက် အဝတ်ပိုရအောင် ရှာချင်တယ်' ယခုအခါ အိမ်ကိုယ်တိုင်ပင် မမဲမရပ်နိုင်အောင် အအေးဒဏ်ကို မိနေရပြီဖြစ်၍ ပက်မပြတ် တုန်နေသည်။ သူသည် သစ်ပင်ကြီးများကြား၌ ဝပ်ကွယ်ကွယ် ရပ်နေသည်။ ဆင်တာရီသည် ထမင်းဆိုင်ဆီသို့ သူ့မြင်းကို စီးသွားပြီး မြင်းပေါ်မှ ဆင်းသည်။ နောက်ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်အကြာတွင် သူသည် သွားကိုဖြိုကာ ပြန်ရောက်လာသည်။

သူမြင်း၏ လည်ပင်းတွင် ကီမိုနီအနက်နစ်ထည် ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံအရ ဘုရားဖူးအဝတ်လေ့ရှိသည့် သူတို့ခြေထောက်များ၌ပတ်ရန် အမြဲရောင် သိုးမွေး တာဘီများ ကောက်ရိုးလွှာချင်း ဖိနပ်အရံများစွာကို ခွတင်ထားသည်။ လက်တဖက်ကမူ ဝတ်လျှင် သစ်တစ်လုံးနှင့် လမ်းလျှောက်တုတ်များ ကိုင်ထားသည်။ သူ့လည်ထဲ၌

ပတီးသဖွယ် ဆွဲထားသည်များမှာ ကြီးနှင့်သီထားသည့် ကြက်ဥပြုတ်များဖြစ်၏။

သူတို့သည် ကိရိယာများနှင့် ဝတ်ရုံကြီးများကို ဝတ်ကြသည်။ သိုးမွေးခြေအိတ်မျှ ကိုစွပ်ကြသည်။ ဆင်တာရိုက အိမ်ဝင်ဘက်လှည့်ကာ ဦးခေါင်းကိုညှစ်၍ အရိုအမ။ ပေးလိုက်ပြီး ရယ်ကြဲလှုပ်၍ ကြက်ဥပြုတ် တစ်ကုံးကို အိမ်ဝင်လည်ပင်းအား ချိတ်။ လိုက်သည်။ ထို့နောက် တစ်ခဏမျှ ရုပ်နားကာ ကြက်ဥပြုတ်ကို တစ်ယောက် တစ်လှဲ စားကြသည်။

'ကျွန်တော့်အိတ်ထဲမှာ ထမင်းနဲ့ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေလည်း ပါလာတယ် မာစတာ၊ တောင်တက်တော့မယ်ဆိုရင် -အစားအစာကို ကြိုပြီးလုပ်သွားလိုရတယ်။ ဟု ဆင်တာရိုက ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့် ဆိုင်ရှင်ကတော့ သတိပေးလိုက်တယ်။ လမ်း၊ မပါဘဲ တောင်ပေါ်တက်လိုက်တော့ ဘယ်အချိန် ဘယ်ကာလပဲ တက်တက် အန္တရာယ်၊ အလွန်များတယ် . . .တဲ့။ အထူးသဖြင့် ဆီးနှင်းတွေ တအားထူထပ်ရင် အန္တရာယ် ပိုများတယ် . . .တဲ့။ ပြီးတော့ ဒီနှစ် ဆီးနှင်းတွေကျတော့ တောင်ထိပ်နားရောက်ပေ။ ထူထပ်လေပဲလို့လည်း ပြောတယ်။

'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် လမ်းရှာပြီး တက်ရုံပဲ။ လမ်းပြထားရင် သူ။ ကျွန်တော်တို့ကို သစ္စာမောက်ဦးမှာ'

အိမ်ဝင်သည် သူ့မြင်းအား မြင်းနှင်ဘီနပ်ဆူးဖြင့် တစ်ချက်မျှ ဆွလှိုက်သား၊ မြင်းသည် ဖျတ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားသည်။ ဆင်တာရိုကလည်း သူ့မြင်းကို စပ်သွက်သူ၊ နှင်ကာ နောက်မှလိုက်သည်။ သူတို့သည် စကားမပြောကြတော့ မြင်းများကို ဘေးရှု၊ ယှဉ်၍ခိုင်းသွားကြသည်။ လမ်းတလျှောက် ဝဲယာတွင် အနက်ရောင် ချော်ခဲများနှင့် ပြာများသည် စောစောကနေရာများထက် ပို၍များလာနေသည်ကို နှစ်ဦးစလုံး သတိပေး၊ နေမိကြလေ၏။

'လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာငါးဆယ်လောက်တုန်းက ဖုဂျီ-ဆန် ပေါက်ကွဲခဲ့ပုံ၊ တယ်။ အဲဒီတုန်းက ချော်ရည်ချော်ခဲတွေဟာ ဒီဘက်ပိုင်းကို ဆင်းတာများတယ်။ ဆင်တာရိုက ပြောသည်။ ပြာတွေက ဒီဘက်ပိုင်း တစ်ပိုင်းလုံးကို မိုးရွာသလို ကျ။ တာ မိုင်ပေါင်းများစွာ အထိဘဲတဲ့။ ယီဒိုက အိမ်တွေရဲ့ ခေါင်မိုးတွေတောင်မှ ပြာမပူ ဖုံးသွားသတဲ့။ စောစောက ကျွန်တော်ဝင်ခဲ့တဲ့ ထမင်းဆိုင်ရှင်က ပြောတယ်။ ဒီနား၊ တစ်စုလုံးကို ချော်ခဲတွေ ဖုံးသွားလိုက်တာ။ လူတစ်ယောက်ရပ်လောက်အောင် မြင့်သတဲ့ -မာစတာ'

မြင်းခွာများသည် မီးတောင်မှကျထားသည့် ပြာများပေါ်သို့ မြုပ်ဝင်သွားမကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မြင်းခွာသံများကို မကြားရ။ သူတို့သည် အရိန်ကိုလျှို။

လျှော့ချလိုက်ကြသည်။ ချက်ခြင်းဆိုသလိုပင် စောစောကတွေ့ခဲ့ရသည့် သစ်ပင်များသည် ကွယ်ပျောက်သွားကြသည်။ အမြင့်ပိုင်းသို့ရောက်လာသည့်အခါ ဖွဲဂျီ၏ အရောင်သည် စောစောကလို မဟုတ်တော့ပဲ အနက်ရောင်ဖြစ်လာသည်။

အောက်ဖက်ဆင်ခြေလျော့များမှ မြင်ရသည်မှာ အချိုးအစား ပြေပြစ်လှပသည့် ကန်တော့ပုံဖြစ်နေသော တောင်ထိပ်သည် ပြာများ၊ ချော်ရည်များနှင့် မီးသွေးများ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိ၏။ အပေါ်ဘက် အမြင့်ပိုင်း မိုင်ပေါင်းများစွာအကွာမှ အရောင်သည် ဆီနှင်းများ ဖုံးနေသည့် တောင်ထိပ်ကြောင့်လေလားမသိ။ ဖွေးဖွေးလှုပ်မြူ ဖြူးဖွေးလျက်ရှိပေသည်။

'ကျွန်တော်တို့မြင်းတွေကို တစ်နေရာမှာ ထားခဲ့ပြီး ခြေလျှင်ဆက်တက်မှ ဖြစ်တော့မယ် . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက တောင်ထိပ်ကို မော့ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

'ကျွန်တော်ကို ပြောလိုက်တဲ့အတိုင်းဆိုရင် မြင်းတွေကို အပ်ထားခဲ့ဖို့ နောက်ဆုံး ထမင်းဆိုင်က တစ်ဆိုင်ပဲ ရှိတော့မယ် . . .'

နောက်မှာရိုက်ခနဲကြာသောအခါ ဆင်တာရိုသည် မြင်းများကို မြင်းဖောင်းထဲ၌ ဘေးချင်းယှဉ်၍ ထားပြီးသွားလေပြီ။ ထို့နောက်တော့ သူတို့သည် တောင်ဝေးများကို ထောက်ကာ ချော်ရည်ချော်ခဲနှင့်ပြာများပေါ်အတိုင်း ခရီးဆက်ကြသည်။ သူတို့ ခြေထောက်များသည် ခြေလှမ်း လှမ်းလိုက်တိုင်း ပျော့နေသော ပြာများထဲသို့ နှစ်ဝင်သွားကာ အသံမြည်တက်သည်။ အေးမြသောလေသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုက်ခတ်စပြုလာသည်။ မြူများကို လွှင့်စင်သွားအောင် မောင်းထုတ်လျက်ရှိနေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူသုလေးပါး အရိပ်အရောင်ကို မမြင်ရ။

'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဘက်က တက်ခေမဲ . . . မာစတာ' ဟု ဆင်တာရိုက မေးသည်။ 'မာစတာ စဉ်းစားပြီးပြီးလား'

အိမ်က ချက်ခြင်း အမြေပြန်မပေး သို့သော်လည်း သူသည် သူသွားနေသည့် လမ်းကို လက်ထဲမှ တောင်ဝေးမြင့်ထောက်ပြကာ 'ဒီလမ်းအတိုင်း သွားမယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်နောက်က ကပ်ပြီးသာလိုက်ခဲ့' ဟု ပြောသည်။

နောက်တစ်ခဏမျှအတွင်းတွင် အိမ်သည် သူ့ကောင်းမည်ကင်သော လမ်းကို သွားလျက်ရှိသည်။ ဆင်တာရိုသည် ဘာစကားမှ မပြောပဲ နောက်မှ လိုက်သွားသည်။ လေသည် သူတို့မျက်နှာများဆီသို့ ပြေးလာရိုက်ခတ်သည်။ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်တိုင်း သူတို့ခြေထောက်များသည် ပျော့လွန်းလှသည့် ပြာမြေအတွင်းသို့ နှစ်ဝင်သွားလျက်ရှိလေသည်။

[Faint Burmese text, mostly illegible due to low contrast and bleed-through from the reverse side.]

[Faint Burmese text, mostly illegible due to low contrast and bleed-through from the reverse side.]

[Faint Burmese text, mostly illegible due to low contrast and bleed-through from the reverse side.]

[Faint Burmese text, mostly illegible due to low contrast and bleed-through from the reverse side.]

(၂၀)

လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားသည့် သံခမောက်ဆောင်း ဆာမူရိုင်း
စစ်သည်တော် နှစ်ဆယ်အား ဦးဆောင်လာသော မင်းသားတာနာကာသည် ထူထပ်
ပသာ မြူနင်းများကိုဖြတ်၍ သူ့မြင်းကို စိုင်းလာခဲ့သည်။ သူသည် ဘုရားဖူးများအတွက်
ဖြင့်ထားသည့် မြက်ခင်းပြင်ကြီး၏ အစွန်ရှိ ထမင်းဆိုင်ကို မတွေ့၊ သူသည် ထမင်းဆိုင်
ကိုကျော်သွားသည်။ သို့သော်လည်း အုပ်စု၏ နောက်ဆုံးမှ လိုက်လာလျက်ရှိသော
ဂိုတာရိုသည် ထမင်းဆိုင်ငယ်ကို မြင်လိုက်သည်။

'အို ကာမိ-ဆန် . . . ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ' ဟု နောက်မှနေ၍ မြင်းစက်ကို
သတ်ထားပြီး လှမ်းအော်သည်။ 'ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင် တွေ့နေပါတယ် . . . အရှင်၊
ကျွန်တော်ကို ခဏရပ်ပြီး စုံစမ်းကြရင် ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်'

တာနာကာသည် သူ့မြင်းကို ဇက်သတ်ကာ နောက်ပြန်လှည့်လာသည်။ ဂိုတာရို
သည် မင်းသားတာနာကာ သူ့အနားရောက်လာသည်အထိ တရိတေသ စောင့်ကြို
လျက်ရှိသည်။ တာနာကာသည် မြင်းပေါ်မှဆင်းပြီး တေရို (ပိုင်ရှင်) ထံ လျှောက်သွား
စေသည့်အခါ နောက်မှလိုက်သွားသည်။ တာနာကာ၏ကိုယ်ပေါ်မှ တခမ်းတနား
ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဂျင်ဘာအိုရီ သံခမောက်ဆောင်း နောက်လိုက်စစ်သည်များကို
မြင်လိုက်ရသော ထမင်းဆိုင်ရှင်သည် လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်၍ တလေးတစား ဆီးကြို
သည်။ ကာဂိုမျိုးနွယ် ဘွဲ့တံဆိပ်တပ်ထားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည့်အခါတွင်မူကား
ဆိုင်ရှင်၏ လေးစားမှုသည် တိုး၍လာသည်။ သူသည် ဒူးထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်ကာ
ဂုဗုဒ်နှင့်ကြမ်းပြင်ကို ငါးကြိမ်မျှထိ၍ အရိုအသေပေးလိုက်ပြီး သူ့အား မင်းသားတာနာ
ကာက စကားစ၍ မပြောမချင်း ဦးခေါင်းကိုငုံ့ကာ ငြိမ်ဆိတ်လျက်ရှိလေသည်။
'ထ' ဟု တာနာကာက ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေသံဖြင့် အမိန့်ပေးသည်။ မင်းကို

မေးခွန်းတစ်ခု၊ နှစ်ခုလောက် မေးချင်တယ်'

တောရီ သည် ခိုင်းလိုက်သည့်အတိုင်း ထိုင်ရာမှ ထရပ်သည်။ တောင်တောရီ မတ်မတ် မဟုတ်။ ခါးကိုင်းထားဆဲ . . . ။ အလွန်ဂုဏ်သရေဖြင့်မားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ယောက် သူ့ဆိုင်သို့ရောက်လာခြင်းကို သူ့အနေဖြင့် ဂုဏ်ယူမဆုံးဖြတ်လျက် ရှိသည်။

'လောလောဆယ် မင်းတို့ဆိုင်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှုကို တို့မလှိုသေးဘူး တောရီ-ဆန်' ဟု တာနာကက ပြောသည်။ 'တို့ သိချင်တာ တစ်ခုပဲရှိတယ်။ လူစိမ်းတွေ မင်းတို့ဆီ ဝင်ပြီး နားသွားသလား၊ စားသွားသလား . . . ။ ဒါမှမဟုတ် ဒီအနားက ဖြတ်သွား ခဲ့ကြတာ ဒီနေ့ရှိသလား'

'လောလောဆယ်မှာတော့ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းတဲ့ ဒီဒေသဟာ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နိုင်လွန်းလှပါတယ် . . . ။ အို ကာမိ-ဆန်' ဟု တောရီက ဦးခေါင်းကိုင့်၍ ပြန်ပြောသည်။ 'ဖူရီ-ဆန်တောင်ပေါ်က ဆီးနင်းတွေ အရည်ပျော်ကျပြီးဆိုတဲ့ အချိန်ကျမှသာ ဘုရားဖူးတွေက လာနေကျအတိုင်း လာကြတာပါ။ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့တော့ ရှားရှားပါးပါး ဧည့်သည်တစ်ယောက် ကျွန်တော်ဆိုင်ကို ရောက်လာခဲ့ပါတယ်' 'အဲဒီလူက ဘယ်လိုလူစားလဲ' ဟု ဂိုတာရိုက ကြားဖြတ်မေးသည်။ 'သူပုံက ဘယ်လိုပုံမျိုးလဲ . . . ။ ဘန်ဖီကုနဲ့ တူသလား၊ နိုင်ငံခြားသား ခါးဖြူအရိုင်းတစ်ကောင် လို . . . လေ'

တာနာကကသည် သူ၏ အစောင့်တပ် အကြီးအကဲအား ဒေါသတကြီး လှမ်းကြည့်သည်။ ဆိုင်ရှင်၏ မျက်လုံးများသည် သူ့လူ၏ မေးခွန်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ဖော်ပြနေကြပြီ မဟုတ်ပါလား . . . ။ ဆိုင်ရှင်သည် ဦးခေါင်းကို တစ်ချက်မျှ ညွတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော်ဆိုင်ကို ဒီနေ့ဝင်လာတာက သာမန်ပုံနဲ့တစ်ယောက်ပါ။ လယ်သမား-ယာသမား တံငါသည် တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့များမယ်လို့ ထင်ပါတယ်'

'သူက ဘာလိုချင်သတဲ့လဲ' ဟု တာနာကက ပြန်မေးသည်။

'သူ ဘာပြုလို့ ဆိုင်ကို ဝင်လာရတာလဲ'

'အဝတ်အထည်တချို့ဝယ်တာ - အို ကာမိ-ဆန်၊ တောင်ပေါ်တက်ဖို့ပါ။ အစားအစာတချို့လည်း ဝယ်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတောင် လမ်းပြမပါပဲ တောင်ပေါ်တက်ရင် သူတို့အတွက် ဘေးအန္တရာယ် သိပ်များတယ်လို့ ပြောလိုက်မိပါသေးတယ်' 'ဘာကြောင့် မင်းက သူတို့ လိုပြောရတာလဲ'

'ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူဝယ်တာ အဝတ်ကော၊ အစာကော၊ နောက်တစ်ယောက်စာပါ ပိုဝယ်လို့ပြောရတာပါ။ ပြီးတော့ သူကပြောပါတယ်။ သူ့အဖော်

၁၁၁) 'ယောက်နဲ့ တောင်ပေါ်တက်မယ်လို့ . . . ဆိုတော့ . . . '

'တောရီ သည် စကားကို မဆက်ပဲ ရပ်ထားသည်။ တာနာကက၏ မျက်နှာကို ၁၂၀) ယယ မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် စကားကို ဆက်ပြောသည်။ 'ဟုတ်ပါတယ် . . . ။ အို ကာမိ-ဆန်၊ ကျွန်တော်တပည့် ဆိုင်အလုပ်သမား

၁၂၁) 'ယောက်ကလည်း လာဝယ်တဲ့လူနဲ့အတူ အဖော်တစ်ယောက် ပါလာတာ မြင်လိုက်

၁၂၂) 'ကယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီအဖော်က ဆိုင်မှာမရပ်ပဲ သူ့မြင်းကို ဆက်စီးသွားတာ' 'သူတို့ကို ရောင်းလိုက်ရတာက ဘယ်လိုအဝတ်မျိုးတွေလဲ'

၁၂၃) 'မြောက်သွေတဲ့ အဝတ်တွေပါ အို ကာမိ-ဆန်၊ ဘုရားဖူး ဝတ်ရုံကြီးတွေရယ်၊

၁၂၄) 'ဘတ်ရယ်၊ ကိုဖိုနိုအထူးတွေရယ် . . . ' 'မင်း မတွေ့လိုက်ရတဲ့ လူအတွက် ဘယ်လို အရွယ်အစားတွေ ဝယ်သလဲ' 'အားလုံး အကြီးစားအရွယ်တွေချည်းဝယ်တာ တွေ့ရပါတယ်'

၁၂၅) 'ဒါဆိုရင် ဘန်ဖီကုပဲဖြစ်ရမယ် . . . ။ အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ဂိုတာရိုက ဝင်ပြော

၁၂၆) 'ဒီကောင်ဟာ ဖူရီ-ဆန်တောင်ပေါ်ကို တက်ပြီး အဆိုးဆုံး ရာစံဝတ်မှုကို ထပ်ပြီး

၁၂၇) 'လွန်လိမ့်ဦးမယ် ထင်တယ် . . . ' 'သူတို့ ပြတ်သွားတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ' ဟု တာနာကက ထပ်မေး

၁၂၈) 'တောရီသည် တစ်ဇောမျှ စဉ်းစားနေသည်။ 'သုံးနာရီကျော်လောက်တော့ ရှိပြီလို့

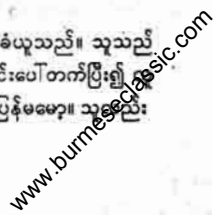
၁၂၉) 'ပယ်တယ် အို ကာမိ-ဆန်၊ အနည်းဆုံး လေးနာရီပေါ့။ အဲဒီထက်တော့ မပိုပါဘူး' 'သူတို့ ဘယ်ဖက်ကို သွားကြသလဲ'

၁၃၀) 'တောရီ က မြောက်ဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ အဲဒီဘက်ကို သွားကြတယ်

၁၃၁) 'ကာမိ-ဆန်' 'တာနာကကသည် သူ့ခါးပတ်တွင်ချိတ်ထားသည့် အိတ်ထဲသို့ နှိုက်၍ ငွေဒင်္ဂါး

၁၃၂) 'ပြားကို ထုတ်ယူကာ တောရီအား လှမ်းပေးသည်။ 'မင်းရဲ့ ကူညီမှုအတွက် ဆုပေးတာ၊

၁၃၃) 'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘူးလို့ ငါ့မျှော်လင့်တယ်' 'အို ကာမိ-ဆန် ။ ကျွန်တော်ကို ဂုဏ်ပြုခြင်းလို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်

... မြင်းရွာသံများကို နားစွင့်နေသည်။ မြင်းရွာသံများသည် တဖြည်းဖြည်း စေးသေး၊ လုံးဝပျောက်သွားသည်။ ထိုအခါ တေဂျီ သည် တာနာကောနှင့် စကားပြောရာမှ တလျှောက်လုံး တံခါးနောက်မှ စောင့်၍ နားထောင်နေသည့် သူ့တပည့်အား လှုပ်ပါ။ သည်။

'မြင်းတစ် ကုန်းတင်လိုက်' ဟုခိုင်းသည်။ 'ရဲတိုက်က အရှင်ဆီကို အမြန်ပျံ ခိုင်းခြင်းသား အစိုင်းကောင်ဟာ သူ့အဖော် တင်ပါသည်နိပုန်နဲ့အတူ ဒီမနက် တို့အဖွဲ့ က ဖြတ်သွားတယ်လို့ပြောပြ။ သူတို့ ဖုဂျီ-ဆန်တောင်ပေါ် တက်သွားတာလည်း ပြုံး၊ တယ်လို့ပြော၊ ပြီးတော့ ကာဂိုအနွယ်ဝင် မင်းသားတစ်ယောက်လည်း သူရဲ့ ဆာပူဖျံ၊ စစ်သည်နှစ်ဆယ်နဲ့ အဲဒီလူ နှစ်ယောက်နောက်က လိုက်သွားတယ်လို့လည်း ပြော၊

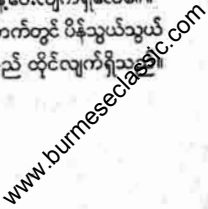
'ဟုတ်ကဲ့ပါ- မာစတာ' ဟု သူ့တပည့်က ပြန်ပြောသည်။
'ကျွန်တော် အခု ချက်ခြင်း ထွက်ပါမယ်'
သူသည် မြင်းစောင်းဆီသို့ ပြေးသွားကာ မြင်းတစ်ကောင်ကို ပြင်သည်။ သုံးပါး၊ ခန့်ကြာသောအခါ သူမြင်းသည် ထမင်းဆိုင်ဝင်းထဲမှ ကဆုန်ခိုင်း၍ ထွက်သွားသည်။ သူ့သွားသည်မှာ မင်းသားတာနာကော ထွက်သွားသည့် ဘက်ကိုမဟုတ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ အရပ်ဆီသို့ ဖြစ်သည်။

(၂၉)

လူလေးယောက်ထမ်းလာသည့် အနက်ရောင်ယွန်းထည့် နို့ရီမိုနို (ဝေါ) ယာဉ် ၂၂၂ ယူရာဂါ၏ အထက်ဘက်မှ ထူထပ်သိပ်သည်းစွာ ကျဆင်းနေသော မြူမုတ္တူးကို နှိပ်သန်းကာ လျှင်မြန်စွာ ပြေးသွားလျက်ရှိသည်။ ဗြဲတင်းပေါက်မပါသော ယာဉ်သည် သမီးသမားများ လှုပ်ရှားသည်နှင့်အမျှ ခါလိုက်၊ ခုန်လိုက်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ယာဉ်မှာ သမီးသမားလေးဦး ထမ်းရသည့်ယာဉ် ဖြစ်လေသည်။

ဤယာဉ်အမျိုးအစားမှာ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဘုရင်၊ အိမ်ရှေ့မင်းသား၊ များမတ်နှင့် သူများကြီးများ ခရီးသွားလျှင် စီးနင်းသည့်ယာဉ်ဖြစ်၏။ ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံအရ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဤယာဉ်ကို ထီးသုံးနန်းသုံး ခရီးသွားယာဉ်အဖြစ် ဂျပန်တို့ အသုံးပြုလာခဲ့ကြသည်မှာ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့လေပြီ . . .။ ယာဉ်၏ပတ်ပတ်လည်တွင် ယာဉ်နှင့်ကပ်၍ လိုက်ပါလာနေသည့် မြင်းသည်တော်များမှာ ဟိုင်းမှမ လော့ဒ်ဒိုင်ခို၏ ပြုဖွယ်ဝင်တပ်သားများ ဖြစ်ပေသည်။

ဝါးလုံးကြီးများ တပ်ထားသည့် ဝေါယာဉ်အား အထမ်းသမားများက ခရု၊ ပုပ်ယောက်၊ နောက်နှစ်ယောက်ခွဲ၍ ထမ်းလာကြခြင်းဖြစ်၍ ဘေးမှ လိုက်ပါလာကြသော ယာဉ်စောင့်မြင်းတပ်သား ဆာမူရိုင်းများသည် အရပ်လေးမျက်နှာကို မျက်မြေမြတ် ကြည့်လာလျက် ရှိကြ၏။ အလွန်အလှမ်းဝေးကွာလှသည့်နေရာရှိ တောင်ကုန်းထိပ်ပေါ်မှ ပြိုင်ရီ၏ ရဲတိုက်ကိုမူ ခပ်ရေးရေးမျှသာ မြင်တွေ့ကြရသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ဇာတိကို ပြန်လိုက်ရသော ဆာမူရိုင်းကတိပတ်နိသည် အထမ်းသမားများဘက်လှည့်၍ မြေလှမ်းပျားကို ပို၍သွက်သွက်မြန်မြန် လှမ်းကြရန် အော်ဟစ်ပြီး အမိန့်ပေးလျက်ရှိလေ၏။ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်ကာ သိမ်းထိုးလျက်ရှိသော နို့ရီမိုနို အတွင်းဘက်တွင် ပိန်သွယ်သွယ် လှိ စာတတ်ပေတတ် မျက်နှာမျိုးပိုင်ရှင် ဟာနိုဝါရာတိုကမာသည် ထိုင်လျက်ရှိသည်။

သူသည် အမေရိကန်သင်္ဘောနက်ကြီးများပေါ်သို့ ဂျပန်အာဏာပိုင်များသွားသူ၊ အခါတိုင်း စကားပြန်လုပ်ရသူဖြစ်၏။ သူသည် ဝေါယာဉ်အတွင်း၌ ကျပ်ကျပ်သပ်သပ် ထိုင်ကာ ဟိုယိမ်းသည်ယိမ်း ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူ့ခေါင်းမှ ယွန်းဘိုးအနက် ဦးပျံ ကျွတ်ကမုသွားအောင်လည်း လက်တမက်ဖြင့် ထိန်းနေရလေသည်။

သို့တစလည်း ဆာမူရိုင်းကပ်ပတ်နီ အမိန့်ပေးသံကို ကြားလိုက်ရသည်အ။ သူသည် တိုး၍ စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။ သူ့အနေဖြင့် ဝေါထံမှနေ၍ ဘာကိုမှမမြင် ရသော်လည်း သူတို့အားလုံး စရိုးအဆုံးသို့ ရောက်တော့မည်ကို ခန့်မှန်းပြီး သိနေပြီ ဖြစ်၏။

အမှန်တော့ အစောင့်တပ်စုတစ်စုနှင့် နီရိုမိုနိုသည် သူ ယူရာဂါရှိ ဘုရင်ခံနေထိုင် ဧည့်ဆောင်၌ ဧည့်သည်အဖြစ် တည်းခိုနေခိုက် မဖျော်လင့်ပဲ ဆိုက်ရောက်လာပြီ။ ဖြစ်သည်။ ဤအတွက် သူသည် အံ့အားသင့်ခဲ့သည်မှာ မှန်သော်လည်း ထိတ်လန့်ပြီး ကားမမြင်ခဲ့ချေ။

တပ်စုခေါင်းဆောင် ဆာမူရိုင်းကပ်ပတ်နီသည် သူ့အား ဦးညွှတ်၍ အရိအမ။ ဝမ်းကာ နှုတ်ဆက်သည်။ သူ့အား ဟိုင်ဖူးလော့ဒ်ဒိုင်မိုမှ သူနှင့် လာတွေ့ရန် အမ။ လွတ်လိုက်သည်ဟု အသိပေးသည်။ သို့သော်လည်း နန်းတော်မှ ထွက်ခွာလာသည်မှာ တပြိုင်နက် နီရိုမိုနိုသည် အရိနိုကို ပြင်းစွာမြှင့်၍ သွားလျက်ရှိသည်သာမက ဘာကြော့ အမြန်သွားနေရတာလဟု မေးသည်ကိုလည်း ပြန်ပြောခြင်း မရှိကြပေ။

သူသည် ထိုမေးခွန်းကို အကြိမ်ကြိမ် အော်မေးသော်လည်း အဖြေမရသည်အ။ အရိနိုကို လျော့၍ ပြည်းဖြည်းသာသာ သွားကြရုံ မေတ္တာရပ်ခံပြန်သည်။ သို့သော်လည်း ဝေါထမ်းသမားများရော စစ်သည်များပါ အရိနိုကို မလျော့ကြချေ။ ထိုအခါ သူသည် ကြောက်စိတ်ဝင်လာသဖြင့် နောက်ထပ် ဘာမှမပြောတော့ပဲ နှုတ်ဆိတ်လာခဲ့ပေ။

ဝေါထမ်းသမားများသည် မြေပြန့်သို့ ဆင်းလာခဲ့ကြပြီးနောက် တပြည်းဖြည်း အမြင့်ပိုင်းသို့ တက်လာပြန်သည်။ ထို့နောက် နီရိုမိုနို သည် အစောင့်များစွာချေ။ သည့် ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် အများအပြားကို ကော်ဖြတ်လာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် နီရိုမိုနိုသည် ရပ်သွားသည်။ ဆာမူရိုင်းကပ်ပတ်နီသည် ရဲတိုက်ဝင်းအတွင်း ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း နီရိုမိုနို ၏ တံခါးပေးသေးကို ဆွဲပင့်လိုက်ပြီး လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် အပြင်သို့ ထွက်ခိုင်းသည်။ သူသည် ရှိသေကင်းရှိုင်းမှုကို မပြတော့ပေ။

‘ခင်ဗျား ကျွန်တော့်နောက်က လိုက်ခဲ့’ ဟု လေသံမာမာဖြင့် လှမ်းပြောသည်။ ‘ခင်ဗျားကို လော့ဒ်ဒိုင်မိုက ချက်ခြင်းအတွေ့ခံလိမ့်မယ်’

အခြားဆာမူရိုင်းသုံးယောက်သည် ဟာနီဝါရာတိုကူမာ၏ နောက်၌ရပ်နေကြ သူတို့လက်များသည် ခါးတွင်ချိတ်ထားသည်။ ခါးရိုးများပေါ်တင်လျက် . . .။

‘ဝါရာတိုကူမာသည် သူတို့နှင့်အတူ ရဲတိုက်တွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ရသည်။ သူတို့ဝင်လာ လမ်းတလျှောက်တွင် လှံနှင့်ခါးလက်နက်များ၊ မျိုးနွယ်တံဆိပ်များ ထွင်းထား ပိုင်းများ ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။

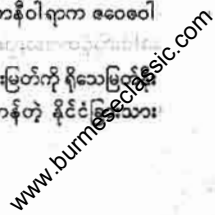
သူတို့သည် လှေခါးထစ်များကို တထစ်ပြီး တထစ်တက်လာခဲ့ကြပြီးနောက် ပါးသားသေး ဧည့်ဆောင်တွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ နက်ပြာရောင် ပိုးသားကိမိနို ကိုထင်ထားသည့် လော့ဒ်ဒိုင်မိုသည် စင်မြင့်ပေါ်ရှိ ကူရှင်ထိုင်ခုံပေါ်တွင် တင်ပလွင်ခွေ နီရိုလျက်ရှိသည်။

လော့ဒ်ဒိုင်မို၏ သား အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် ငယ်ရွယ်နုပျိုသော ကိုယ်ခန္ဓာပိုင်ရှင် ယာကာ ညည် သူ့စင်စင် နောက်၌ ရပ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် သံချပ်အင်္ကျီများ ဝတ်ထားပြီး ကျင့် ခါးနှစ်လက်ကို ချိတ်ထားသည်။ သူ့ဟန်အမူအရာနှင့် မျက်နှာထားသည် ပထမကဲ့သို့ပင် ရန်လိုသော အနေအထားကို ပြုလျက်ရှိလေသည်။

ဆာမူရိုင်းအစောင့်လေးယောက်သည် တံခါးဝင်ပေါက် တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ခုခံ ခွဲ၍ ရပ်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ကပင် ဟာနီဝါရာတိုကူမာအား ရှေ့သို့ တိုးသွား လက်ဟန်ခြေဟန် ပြု၍ခိုင်းသည်။ စကားပြန်သည် ဦးခေါင်းညွှတ်လိုက်ပြီး ကျပ်ဒိုင်မိုဘက်လှည့်၍ ထိုင်ကာ တာတာမိမြက်ဖျားနှင့် သူ့နဖူး သုံးကြိမ်တိတိ ထံ၍ မပမာ ပြုလိုက်သည်။ ထို့နောက်သူသည် သောကမကင်းသည် မျက်နှာဖြင့် ဒိုင်မျိုး လှမ်းကြည့်နေသည်။

‘နီရိုမိုနိုနှင့်ရဲ့ မြတ်သော ဥပဒေတွေဟာ . . . နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေကို ဒီမြေပေါ် မှရုဏ်းသွေး တားမြစ်ထားတယ်’ ဟု ဒိုင်မိုက စကားပြန်၏ မျက်နှာကို ခေခေကြည့် ပြောသည်။ ‘ဒါပေမယ့်လို့ . . . အခုဆိုရင် အဲဒီမြတ်သော ဥပဒေတွေကို အချိုးပေါက် မရပြီ အင်ပါယာဧကရာဇ်ဘုရင်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာလည်း အများကြီး ထိခိုက်နေပြီ’ ဒိုင်မျိုးသည် စကားကိုဖြတ်၍ရပ်ကာ သူ့ရှေ့မှ စကားပြန်မျက်နှာကို စူးစူးရှဲရှဲ ပြန်နေပြန်သည်။ ထို့နောက် ‘အခုစကားကို မင်းသဘောတူတယ် မဟုတ်လား’ ဝါရာ - ဆန်’ ဟုမေးသည်။

‘အရှင်ပြောတဲ့ စကားဟာ အမှန်ပါတဲ့ . . . အရှင်’ ဟု ဟာနီဝါရာက ဧဝဧဝ ဖြင့် ပြောသည်။ ‘တကယ်လို့ တို့အနေနဲ့ တို့ရဲ့အင်ပါယာဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ရိုသေမြတ်နိုး ဝါးထိုရင် နတ်ဘုရားများရဲ့ မြေပေါ်ကို အလွန်အကျွတ်တန်တဲ့ နိုင်ငံခြားသား

တစ်ယောက် ခြေချလိုက်လို့ ကျက်သရေယုတ်သွားတယ်ဆိုရင် အဲဒီကောင်ကို ငါ၊ မောင်းထုတ်ရမယ်... ဒိုင်မျို သည် စကားကို ဖြတ်ထားပြီး စကားပြန်အား ပြန် နေပြန်သည်။ 'ငါ့အခု ပြောနေတဲ့စကားဟာကော... မှန်တယ် မဟုတ်လား၊ ပါ၊ ဝါရာ-ဆန်'

'မှန်ပါတယ်... အရှင်' ဟု စကားပြန်က ဒိုင်မျို နှင့် မျက်လုံးချင်းဆို၊ မကြည့်ပဲ ပြောသည်။

'မင်း အသလို တွေးတဲ့အတွက် ငါဝမ်းသာတယ်... ဒါဆိုရင် မင်း ငါ့ကိုကူ၊ လွယ်မှာပါ'

'ကူညီဖို့ အသင့်ပါ အရှင်၊ ကူညီချင်တာဟာ ကျွန်တော့်ဆန္ဒပါ' ဟု စကားပြန်၊ မျက်လွှာကိုချ၍ ပြောသည်။

'အေး-ကောင်းတယ်' ဟု ဒိုင်မိုက ပြောသည်။ 'ငါ မင်းကို ခေါ်ရတာက နိုင်ငံ၊ ပါ၊ သားလူရိုင်းသူလွှဲတစ်ယောက်ဟာ သင်္ဘောနက်ကြီးတွေပေါ်က ဆင်းလာပြီး ကမ်းပါ၊ တက်လာတယ်ဆိုတာ သိရလို့ပဲ။ သူ့ကို ရာဇဝရာမှာ မင်းက ကူညီဖို့ဘဲ'

စကားပြန်က မော့ကြည့်သည်။ ကြောင့်ကျပုပန်မူများ တိုးလာသည်ကို မျက်နှာက ဖော်ပြနေသည်။ 'ကျွန်တော် အဲဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ကူညီနိုင်မှာ... အရှင်

'ကြည့်ကြမယ်လေ... လေ' ဟု ဒိုင်မိုက ပြန်ပြောသည်။ 'အခုလို ဘေးအန္တရာယ် များနေချိန်မှာ လိုအပ်မယ်ထင်လို့ ယိဒိုက မင်းမယားနဲ့ကလေးတွေဆီကို အစောပိုမူ၊ လွှတ်လိုက်တယ်။ သူတို့ကို ငါရဲ့ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှု အောက်မှာထားပြီး ပြီးပါ၊ တော့ ငါ့ကို ကူညီတဲ့အခါမှာ သူတို့လိုခြုံငြိမ်းအတွက် မင်း ပူစရာမလိုတော့ဘူး။ အေးအေးဆေးဆေး ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်' သူတို့ကို လျှို့ဝှက်တဲ့ နေရာတစ်နေရာမှာ ပို့ပါ၊ လိုက်တယ်။ အဲဒါမှလည်း အခု တို့ပြောနေတဲ့စကားတွေကို ဘေးလူတစ်ယောက်ပါ၊ မရောက်မှာ...'

ဟာနီဝါရာ၏ မျက်နှာသည် ဖြူယော်ယော်ဖြစ်သွားသည်။ သူ့မိသားစုသူ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ဒိုင်မျို ၏ လက်တွင်း၌ မီးစာခံများ ဖြစ်နေရလေပြီ။ ဒိုင်မို၊ မျက်လုံးအစုံတွင် လက်ဦးမှရယူလိုက်ရသည့်အတွက် ကျေနပ်အားရခြင်းကို ဖော်၊ နေသည်။ စကားပြန်သည် သူ၏မှန်ကန်သော ခံစားချက်များကို ဒိုင်မို မမြင်စေလိုသဖြင့်၊ ခေါင်းကိုငုံထားသည်။

'ကျွန်တော် အချစ်ဆုံးမိသားစုကို အခုလို စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့အတွက် အရှင်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်... ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် အရှင်ကို ဘယ်လိုကူညီနိုင်မလဲဆိုပါ။

'(၁) ရစေအရှင်' ဟု စကားပြန်က အလိုက်သင့် ပြန်ပြောသည်။ 'မနော ငါရဲ့ အတော်ဆုံး ဆရာမိုင်းကို နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကောင် ရောက်လာပြီး၊ လူ့လုပ်သွားခဲ့တဲ့ နယ်မြေထဲ လွှတ်လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူပျောက်သွားတယ်။ (၂) ရာဇ်လို့ မရဘူး၊ ဒီအကောင်... သင်္ဘောနက်တွေဆီကို တိတ်တိတ်ကြိတ်ပြီး လွှားသလား၊ အဲဒါ ငါ့ဒီချင်တယ်'

ဟာနီဝါရာသည် မျက်လွှာကို ချ၍တိုင်း ချထားသည်။ ဒိုင်မျိုနှင့် မျက်လုံးချင်း ခြုံငုံ မကြည့်မိအောင် ရောင်နေခြင်းဖြစ်၏။ 'အဲဒီလူ သူ့သင်္ဘောကို ပြန်မရောက်သေး၊ (၃) ကူး-အရှင်၊ ဒီနေ့မနက် လူရိုင်းစကားပြန်က ကျွန်တော့်ကို တိတ်တိတ်ကလေး... (၄) တယ်။ အဲဒီလူနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာသတင်းမှ မရဘူးလား... တဲ့။ အခုဆိုရင်

(၅) မြေတလျှောက်လုံးမှာ အစောင့်တွေ အများကြီးချထားတယ်' ဒါပေမယ့်လို့ သူ့ကို အခုထက်ထိ မတွေ့သေးဘူး' ဟု ဒိုင်မိုက အော်သံဖြင့် ပြောသည်။ 'အဲဒီသူလျှို့အကြောင်း သူတို့ဘက်က ဘာတွေပြောသေးလဲ...'

'သူတို့ကတော့ အဲဒီလူဟာ သူလျှို့ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းဖို့ကြိုးစားနေတုန်းပဲ... အရှင်၊ သူ ကမ်းပေါ်တက်သွားတာ ခွင့်ပြုချက်မရပဲ ထွက်သွားတာတဲ့' နိပုန်တွေနဲ့ ခြုံငုံခြားသား လူရိုင်းတွေကြားမှာ မဟာမိတ်ဖြစ်ဖို့နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးရဖို့ လုပ်မယ်ဆိုပြီး ကျက်သွားတာ... တဲ့'

'အဲဒီစကားတွေဟာ အလိမ်တွေကွ' ဟု ဒိုင်မိုက အော်သည်။ 'အဲဒါဟာ သူတို့ရဲ့ ချာခွဲမှုပဲ။ အဲဒီစကားပြောပြီး ငါတို့ကို မျက်စိလည်အောင်လုပ်တာ။ သူတို့ရင်ထဲမှာ ချာတဲ့ စိတ်ရင်းအမှန်ကို မသိအောင်လုပ်တာ'

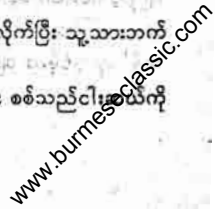
'ဟုတ်ကဲ့ပါ။ အရှင်ပြောတာ မှန်ဖို့များပါတယ်' ဟု စကားပြန်က လေပျော့ လေးဖြင့် ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့ပြောတဲ့ စကားကိုပဲ သတင်းပို့ မှာပါ-အရှင်'

'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေဟာ တရုတ်နဲ့အိန္ဒိယနိုင်ငံက လူတွေကို ကျွန်တော့ လုပ်ထားကြပြီ' ဟု ဒိုင်မိုက ပြောသည်။ 'အခု သူတို့က နိပုန်နိုင်ငံကိုလည်း ကျွန်တော့ နေတယ်။ အခုဆိုရင် သူတို့ဘက်က ခြိမ်းခြောက်လိုက်၊ ညာလိုက်၊ လိမ်လိုက်နဲ့ ပါ၊ ပါးနပ်နပ် လုပ်နေကြပြီ။ ကျွန်အပြုမခံချင်ကြရင် တို့အားလုံး သူတို့ကို သေသည် လို ခုခံတိုက်ခိုက်မှ ဖြစ်မှာ' တို့ဘက်က အချိန်ဆွဲနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး'

'ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်လုပ်ရင်းနဲ့ တခြားလူတွေရဲ့ အမိန့်၊ ဘာလုံးကို လိုက်နာနေပါတယ်... အရှင်' ဟု စကားပြန်က ရှင်းပြသည်။ 'အခု လာလောဆယ်မှာတော့ ကျွန်တော်ဟာ ယူရာဂါဘုရင်ခံမိမှာ အမူတော်ထစ်အမူ

ရပါတယ်။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဘာလုပ်ရမယ်လို့ ပြောပိုင်ခွင့် မရှိပါဘူး။ အဲဒီတုန်းက
ကို အရှင် မေ့ကောင်းမေ့ပေးပါလိမ့်မယ်။
မင်းကို ဖမ်းနေတဲ့ အမိန့်တွေနဲ့ မင်း စားနေတဲ့ ဘုရင်ခံဆိုတဲ့လူရဲ့ အမိန့်တွေ
နဲ့ ခုခပ်ရေးဘဲ။ ဤရင်ခံဆိုတဲ့လူကလည်း လူကြောက်အသိုင်းအဝိုင်းက လာတာ
ဘာထူးလို့လဲ... ဟု ဒိုင်ဇိုက အံ့ကြိတ်၍ပြောသည်။ 'အခုဆိုရင် ရှိုးကန်းက
နီးနေပြီ။ ဒီလူရိုင်းတွေကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာမှ အဆုံးအဖြတ် မပေးနိုင်တော့
အဲဒါကြောင့်မို့လည်း ငါတို့ရဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီဟာ မရေမရာဖြစ်ပြီး ဘာကို
ပြုတ်နိုင်တော့ဘူး။
သို့ဖြင့် ဘာထွက်မယ်ထင်ပါသလဲ... အရှင် 'ဟု ဟာနီဝါရာက မျက်နှာ
မော့၍မေးသည်။
ဒီမျိုးထိတော့ ကြောက်လန့်နေကြတဲ့ များမတ်တွေက 'ချောမော့ဆက်ဆံနေပါ
ကို... ဝေ့တန်း တင်ထားကြတယ်။ သူတို့ကပဲ အသားစီးရနေတယ်' ဟု ဒိုင်ဇို
ဒေါသတကြီး ပြောသည်။ 'သူတို့က နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေကို ချောမော့ပြီး
ဆွဲဖို့ တို့ကို တိုက်တွန်းချင်နေတယ်။ အချိန်ဆွဲလို့ရရင် အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာ လူရိုင်း
ဆီက လျှို့ဝှက်ချက်အားလုံးကို သိလာအောင် လုပ်မယ်။ သိလာတာနဲ့အမျှ သူတို့
ရင်ဆောင်တန်းနိုင်အောင် တို့လူမျိုးရဲ့ အင်အားကို တည်ဆောက်မယ်လို့ ဆိုနေကြပါ။
အဲသလောက် အချိန်တွေ ကြာသွားရင်... ကိုယ့်လူမျိုးကို... ကယ်တင်ဖို့ နောက်
သွားမှာ ဆော့ရတယ်။ အဲဒီတော့က... ဒိုင်ဇိုရဲ့တိုမိဆိုတဲ့ ဟိုင်ဖူးနယ်ပိုင်ရှင် ငါက
အဲဒီကြန့်ကြာမှုကို လုံးဝခွင့်မပြုနိုင်ဘူး - ဟေ့'
အရှင် ဘာလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးပါသလဲ...
ငါ - ဟိုနိုင်ငံခြားသား သူလျှို့ကို ရအောင်မမ်းမယ်။ မိရင် ယူရာကို ခေါ်
မယ်။ သူတို့ဘက်က မဖုန်မကန်ဘူးဆိုတာ ငါတို့လူတွေ သိအောင်ပြမယ်။ အဲဒါဟို
လူတိုင်းက နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေကို ခုခံတိုက်ခိုက်ဖို့ကလွဲပြီး တခြားနည်းလဲ။
မရှိဘူးဆိုတာ သိကုန်ကြမှာတဲ့'
ဒိုင်ဇိုသည်... ဟာနီဝါရာအား ခက်ထန်တင်းမာသော မျက်နှာထား
ကြည့်နေသည်။ သူ့နောက်၌ရပ်နေသော သူ့သားကလည်း သူ့အဖေနည်းတူပင် စကား
ပြန်အား မျက်စိပေါက် ကျည်းကျည်းဖြင့် စူးစူးရှဲရှဲ စိုက်ကြည့်နေသည်။
'ခင်ဗျား သိနေတဲ့ အခြားအချက်အလက်တွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို ကူညီချင်
နိုင်မှာပေါ့' ဟု ဒိုင်ဇိုခါးသားက တည်ငြိမ်အေးဆေးသော လေသံဖြင့် ပြောသည်။
'ခင်ဗျားကို ဒီနေ့ ဒီခေါ်လာတော့ ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ နားမလည်တာမ

ရိုမယ်။ သောကလည်း ရှိမှာပဲ။ အဲဒီတော့ တချို့အချက်တွေကို မပြောဘဲ ချန်ထားချင်
တာမယ်လို့ ထင်တယ်။
'အရှင် စိတ်ထဲမှာ ဘာရှိနေပါသလဲ' ဟု ဟာနီဝါရာက ဒိုင်ဇိုသားအား ပြန်ကြည့်
သည်။
ယာကာရိုချီသည် မျက်တောင်ကို တဖျပ်ဖျပ် ခတ်နေသည်။ 'ခင်ဗျား သတိ
ထားပြီး ထပ်စဉ်းစားပါအုံး။ တခုခုတော့ ရှိဦးမှာပါ။ ခင်ဗျား တကယ်ချစ်တဲ့ မိသားစုရဲ့
ပြုစုရေးနဲ့ အသက်ရှင်ရေးအတွက် အထောက်အကူ ပြုနိုင်မယ့် အချက်တစ်ခုခုကို
ပြောတာပါ။
သူပြောလိုက်သည့် စကားထဲတွင် ခြိမ်းခြောက်မှုက အထင်အရှားပါနေသည်။
တကယ်ပြန်အဖို့ အားကိုးရာမဲ့သလို ဖြစ်သွားသည်။ 'ဟုတ်ပါတယ်... အရှင်...
မျက်နှာတစ်ခု ရှိနေပါသေးတယ်။ အခု နောက်ဆုံး သိထားရတဲ့ အချက်တစ်ချက်က
နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းသူလျှို့ဟာ ပူဂျီ-ဆန်တောင်ရဲ့ နယ်မြေအတွင်းမှာ ရောက်နေတယ်
လို့ စက်သားတစ်ယောက် သတင်းပို့သွားတယ်လို့ ကြားခဲ့ရပါတယ်။
'ပူဂျီ-ဆန်... ဟု ဒိုင်ဇိုက ဒေါသတကြီး ရေရွတ်သည်။ 'မင်း အဲဒီအချက်ကို
လာစောက် ဘာပြုလို့ မပြောတာလဲ... ကွ'
'သိပ်ပြီး မရေရာတဲ့ သတင်းကြောင့် အရှင်တို့ အလှူအမှား ပြုမိမှာ မိုးရိုမိလို့ပါ
... ခင်ဗျား' ဟု စကားပြန်က ထစ်တီးထစ်ခေါ် ပြောသည်။ 'ကောလဟာလ သတင်း
ပျက်က အများကြီးပါ... အရှင်၊ အခု ဒီသတင်းမှာလည်း အတည်ပြုချက်က မရသေး
ပါဘူး။
'ပူဂျီ-ဆန်က လာတဲ့ ဆတ်သားက ဘာပြောသွားသလဲ... ဟု ဒိုင်ဇိုက
ပယ်ခေါက်ပြီးမေးသည်။ 'ပြောစမ်း... မြန်မြန်ပြောလေ... ကွာ'
'ဆက်သားပြောတာက နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို ပူဂျီတောင်ရဲ့ အရှေ့တောင်
ဘက်က တောင်တက်လမ်းမှာ မြင်ခဲ့ရတယ်... တဲ့။ သူက လယ်သမားယောင်
ဝဲတောင်ထားတယ်... တဲ့။ သူနဲ့အတူပါလာတဲ့ နိပုန်လူမျိုးအဖော်က တောင်တက်ဖို့
ပိုပိုပစ္စည်းတွေ လာဝယ်သွားတယ်... တဲ့။ သူတို့နောက်ကို ကာဂိုမျိုးနွယ်ဝင် မင်းသား
ကစိပ်က ဆာမူရိုင်းစစ်သည် နှစ်ဆယ်လောက်နဲ့ လိုက်သွားတာ တွေ့ရတယ်လို့လည်း
လက်သားက ပြောသွားတယ်။
'အဲဒါ - တာနကာ' ဟု ဒိုင်ဇိုက ဒေါသဖြင့် ရေရွတ်လိုက်ပြီး သူ့သားဘက်
လှည့်လိုက်သည်။
'မင်း အခုချက်ခြင်း ထွက်... သတ္တိအကောင်းဆုံး စစ်သည်ငါးဆယ်ကို

ခေါ်သွား။ အရင်လွတ်ထားတဲ့ ရှာဖွေရေးအဖွဲ့ဆိုကို ဆက်သားတွေလွှတ်။ သူ့အားလုံးကို ဖုရီ-တောင်ရဲ့ အရှေ့တောင်ဘက်က တောင်တက်လမ်းမှာ မင်းအဖွဲ့အဖြစ်ဆုံး ဆက်သွယ်ရမယ်လို့ ပြော... အမိန့်ပေး။ ငါ့ဆီကိုလည်း ဆက်သွယ်မှန်မှန်လွှတ်ပြီး အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို မပြတ်သတင်းပို့ နားလည်လား။

ယာကာမိုချီသည် သူ့အဖေအား ခေါင်းတစ်ချက်ညှုတ်၍ အရိုအသေပေးလိုက်၍ အခန်းထဲမှ လျှင်မြန်စွာ ထွက်သွားသည်။ ဒိုင်မျိုကတော့ စောစောက ပုံစံအတိုင်း ကျရှင်ပေါ်၌ တင်ပလွှင့်နေထိုင်ကာ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေသော စကားပြန်အဖွဲ့ဝင်များကို ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် တွေးတွေးဆဆရုံရုံသော စကားများကို ဆက်ပြောသည်။

မင်း သင်္ဘောနက်တွေပေါ်ကို သုံးကြိမ်တက်ခဲ့ပြီးပြီ ဟာနီဝါရာ-ဆန်။ မင်းအဖေနဲ့ သင်္ဘောတွေပေါ်မှာ စစ်သည် စုစုပေါင်း ဘယ်လောက် ပါသလဲဆိုတာ ခန့်မှန်းပါ။ သိနေလောက်ပြီ။ ငါမေးတာ မင်းဘယ်လို သဘောရသလဲ။

စကားပြန်သည် စိတ်မသက်သာသော မျက်နှာဖြင့် တာတာမိဖျာပေါ်၌ လှုပ်လှုပ် ရွရွဖြစ်နေသည်။ 'ကျွန်တော်ဟာ စစ်ရေးစစ်ရာ ကိစ္စတွေ မကျွမ်းကျင်ပါဘူး... အဖျားလူရိုင်းတွေရဲ့ စစ်သည်အင်အားဟာ ရာဂဏန်းတော့ရှိမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ တစ်ယောက်အောက် နည်းနည်းပဲ လျော့ဖို့များပါတယ်။'

ဒိုင်စိုက ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် ခေါင်းတည့်တည့် လုပ်နေသည်။ 'တို့ဘက်။ ယိုဒိုကမ်းခြေတလျှောက်မှာ ချထားခဲ့တာ လက်နက်ကိုင်တပ်သား တစ်သိန်းကျော်နေကြတယ်လည်း တပ်သားအများကြီး ထပ်ရောက်လာဖို့ ရှိသေးတယ်။ မနက်ဖြန်ဆိုပါ အင်အားဟာ တစ်သိန်းငါးသောင်းဖြစ်လာမယ်... နောက်တစ်ရက်ကျရင် နှစ်သိန်းအထိ ဖြစ်လာနိုင်တယ်။'

ဒိုင်မျို သည် စကားကို ဆက်မပြောပဲ ရပ်ထားသည်။ ရဲတိုက်၏ ကျောက်ပေါ်ဝင်းခြံပေါ်ကျလာနေသော မြင်းခွာသံများကို နားစွင့်နေသည်။ အော်ဟစ်အမိန့်ပေးနေသော အသံသည် လေနှင့်အတူ လွင့်ဖျောက်ကာ ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ ဧည့်ဆောင်တွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ သူ့သားဦးဆောင်သော ဆာမူရိုင်းတပ်သားများသည် သူ့အမိန့်အတိုင်း ရဲတိုက်အတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ... ဒိုင်မျို၏ မျက်နှာသည် ဆာနုအုပ်အားရဖြင့် ကြောင့် ဝင်းလက်နေသည်။

မကြာခင်မှာ လူရိုင်းသူလျှို့ဟာ ငါ့အကျဉ်းသား ဖြစ်တော့မယ် - ဟာနီဝါရာဆန်' ဟု ဒိုင်စိုက ပြောသည်။ 'အဲဒါဆိုရင် သံသယနဲ့နေကြတဲ့ လူတွေ နိုးကြားလာကြတော့မှာ သေချာတယ်။ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေရဲ့ သင်္ဘောတွေအပေါ် အလှူ

၁။ ကောင်းတဲ့ လက်နက်အသစ်အဆန်းတွေ ဘယ်လောက်ပဲများများ တို့ဘက်က ပြန်စစ်သည်နှစ်သိန်းရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို ဘယ်ခံနိုင်မလဲ'

သူပြောချင်တာ ပြောပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် လော့ဒ်ဒိုင်ခိုသည် သူ့ ဧည့်သည်များ။ ခေါင်းတစ်ချက်ဆက်ပြပြီး ပြန်ခိုင်းသည်။ မကြာခင်မှာပင် စိတ်ရွတ် စိတ်ညစ်ပျက်ရှိသော စကားပြန်သည် အနက်ရောင် နို့ရိုမိုခို(ဝေါ)ဝေါသို့ ပြန်ရောက်သွားသည်။ အထမ်းသမားများမှာ လူသစ်များဖြစ်သော်လည်း စောစောက လူများလိုပင် ဆာမူရိုင်း၏ စောင့်တပ်စိတ်၏ အမိန့်အာဏာအောက်၌ ရှိနေသည်။

အထမ်းသမားများသည် တောအုပ်များ လွှမ်းမိုးထားသည့် တောင်ကုန်းများဆီမှ ကန်ဆင်းကာ ယူရာဂါဘက်သို့ ရှေ့စွ၍ ခရီးနှင့်လျက်ရှိ၏။ သူတို့သည် စထွက်ဟုည်းက ခြေလှမ်းများကို အမြန်လှမ်းကြသည်။ လမ်းခုလတ်တွင် ခဏတဖြုတ် ပျံ့ရှားခြင်းလည်းမရှိ။ အထမ်းသမားများသည် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို တဟို...ဟို ပြုလာနေကြသည်။

စည်းလွတ်ဝါးလွတ် သွားနေကြသော အထမ်းသမားများသည် လူမပါသည့် ပါးကို ထမ်းလာကြသည်ဟု ထင်မှတ်ကြလေသလားမသိ။ စည်းမရှိ ကမ်းမရှိ သွားနေကြသည့်ဖြစ်ရာ ဝေါထဲမှ စကားပြန်မှာ ရှေ့တိုးနောက်ငင် ဟိုယိမ်းသည်ယိုင် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်ဖြစ်ကာ တောင့်တောင့် ပျက်မတ် မထိုင်ရဲတော့ပဲ ဝပ်လျက်သာ လိုက်ပါလာရလေတော့၏။

ကလေးတို့က ပြောကြားသည်မှာ... ပုဂံမြို့သည် အလယ်မြစ်... ဝိသုဒ္ဓိတို့နှင့် ရှေးဦးစွာ... နေရာတော်စင်္ကြံ... နေရာအသစ်... မြေအောက်မှာ... နေရာအသစ်... မြေအောက်မှာ...

...ကလေးတို့က ပြောကြားသည်မှာ... ပုဂံမြို့သည် အလယ်မြစ်... ဝိသုဒ္ဓိတို့နှင့် ရှေးဦးစွာ... နေရာတော်စင်္ကြံ... နေရာအသစ်... မြေအောက်မှာ... နေရာအသစ်... မြေအောက်မှာ... (၃၀) ...

အိမ်နှင့် သူ့အဖေ ဆင်တာရီတို့သည် အနီရောင်နှင့် အနက်ရောင်ပြာများ ပုသည့် မတ်တော်စောက် ကွေ့ကောက်ကောက် လမ်းအတိုင်း ဖြတ်သန်းလာနေကြသည်။ တောင်တက်လမ်းသည် အလွန်မတ်တော်ရရှိမှုမက ကွေ့ကောက်လွန်းလှသဖြင့် သတိကြီးစွာထား၍ လျှောက်နေကြရ၏။ လမ်းပေါ်၌ စုပုံနေသော ပြာများမှာ ပါးတောင်ပြာများ ဖြစ်၍ နင်းရသည်မှာ ဖျော့လွန်းလှသည်ဖြစ်ရာ မကြာခဏ ရောင်တတ်လေသည်။

သူတို့သည် တောင်တက်တုတ်များကို အမြဲတစေ အားပြုကြရသည်။ အထူးလဖြင့် နောက်ပြန်ချော်မကျအောင် တုတ်ကို မြေပေါ်၌ စိုက်မိအောင် ပြုပြီးမှ မြေလှမ်းကိုလှမ်းကြရသည်။ အပေါ်ဘက် ကောင်းကင်ယံတွင် ဖြူဖွေးသော တိမ်များသည် ပရွ့လျှာနေကြသည်။ ခူးရသော လေသည် ပြင်းစွာ တိုက်ခတ်လျက်ရှိ၏။

နစ်ဦးစလုံး အသက်ကိုပင် မှန်မှန်မရွံနိုင်ကြ-နစ်ဦးစလုံးတွင် မွေးများဖြင့် ရှိ၍ ပနကြသည်။ ရော်ရည်များ စုပုံကာ လျှိုငယ်လေးတစ်ခုသဖွယ် ဖြစ်နေသည့် နေရာသို့ အရောက်တွင် အိမ်သည် လေးဘက်တွား၍ တက်သည်။ ထိုဘက်ရှိ ကျောက်တုံးများအနီးသို့ ရောက်သည်အခါ သူသည် တောက်တက်တုတ်ကိုထောက်၍ ရပ်ကာ သူ့အောက်မှ တက်လာနေသော ဆင်တာရီအား စောင့်ကြည့်နေသည်။

ဆင်တာရီ၏ ကောက်ရိုးညှပ်ဖိနပ်မှာ ပုံပန်းပျက်လောက်အောင် စုတ်ပြနေလေပြီ။ မြေထောက်နစ်ဖက်လုံးမှာလည်း ကျောက်စကျောက်နုများ ရှာသဖြင့် ဒဏ်ရာအနာတရ များစွာက သွေးအလိမ်းလိမ်း ဖြစ်နေသည်။ အိမ်သည် သူ့မြေထောက်များကို ငုံ့ကြည့်သည်။ မြေတစ်ဖက်မှာ ကျောက်စွန်းနှင့်ထိုးမိထားသဖြင့် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် သွေးများ စိမ့်ထွက်နေသည်။

ဒီကျောက်တုံးပေါ် ဓဏထိုင်နားအုံး ဆင်တာရီ' ဟု အင်ဒီကာ သူ့ဘေးသို့ ရောက်

လာသည့် ဂျပန်အဖော်အား ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားရဲ့ ခြေထောက်တွေကို ကြည့်ဖို့ပဲ ဖြစ်မယ်'

ဆင်တာရီ ကျောက်တုံးပေါ် ထိုင်မိသည့်နှင့်တပြိုင်နက် အိပ်သည် ဆင်တာရီ ရှေ့၌ ခူးထောက်ထိုင်ချကာ ခြေထောက်မှ ဒဏ်ရာများကို ကြည့်သည်။ သောက်ပျော့ ကိုဖွင့်ကာ အဝတ်စတစ်စပေါ်သို့ အနည်းငယ်လောင်းချသည်။ ထို့နောက် ရေခဲအပူဖြင့် သွေးများကို စင်ကြယ်သွားအောင် သုတ်ပေးပြီး ကောက်ရိုးလွှာချင်း ဒီနပ်တစ်ဖုံကို ထုတ်၍ ဆင်တာရီ၊ ခြေထောက်နှစ်ဘက်တွင် စွပ်ပေးသည်။ ထို့နောက် သူ့ခြေတစ်ဖုံမှ ဒဏ်ရာကို ဆေးကြောကာ လွှာချင်းဒီနပ်တစ်ရုံ ထုတ်၍စီးသည်။

'ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။ 'ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ မာစတာ သိပ်ပြီးစောင့်ရှောက်ပါတယ်'

အိပ်ခင်းက ဆင်တာရီအား ကြည့်နေသည်။ 'ခင်ဗျားဟာ သတ္တိကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ... ဆင်တာရီ၊ သစ္စာရှိတဲ့ မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ယောက်ပါ။ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော့်ကို ပေးခဲ့တဲ့ အကူအညီအားလုံးအတွက် ခင်ဗျားရဲ့ ကျေးဇူးဟာ ကျွန်တို့အပေါ်မှာ အများကြီး တင်နေပါတယ်' သူသည် စကားကို မဆက်ပဲ ရုပ်ထားကာ အဝေးတစ်နေရာဆီသို့ ကြည့်နေသည်။ 'ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို 'မာစတာ' လို့ ခေါ်မလို့ပါဘူး။ မိတ်ဆွေနဲ့နီးကပ်ပြီး အခေါ်အဝေါ်မျိုးနဲ့ ရိုသေကင်းရှိုင်းမှုမျိုးဟာ မလို့အပ်ပါဘူး'

အိပ်ခင်းသည် အောက်ဖက်အနိမ့်ပိုင်းဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေသည်။ တိမ်ညိုတိမ်ညိုဖြူများသည် လှည့်ပတ်သွားလာလျက်ရှိ၏။ ယင်းတို့ ရွေ့လျားသွားသည့်အခါ အနိမ့်ပိုင်းမှ တောင်စောင်း ဆင်ခြေလျော့များကို မြင်တွေ့လာရသည်။ အပေါ်ဘက် တောင်မကြီးမှာမူ ရေခိုးရေငွေ့များ ထူထပ်စွာ ကာဆီးထားသဖြင့် ပီပီပြင်ပြင် မမြင်ပေ။ ထိုအရာနှစ်ခုကို မြင်ခါမှပင် သူတို့ရောက်နေသော နေရာသည် အတော်ကလေး မြင့်မှန်ပုံပုံပထမဆုံးအကြိမ် သတိထားလိုက်မိလေသည်။

'အခုလို ကရုဏာရှိတဲ့ စကားတွေပြောတဲ့အတွက် မာစတာကို ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ဦးခေါင်းကိုညှုတ်၍ အရိုအသေ ပေးပြီးပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် အဲသလို ခေါ်နေတာဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်ကို လေးစားကြည့်ညိုမှု ပြတဲ့အနေနဲ့ ခေါ်တာပါ...'

သူတို့သည် အခုထိ ကျဆင်းနေဆဲ မြူများကို အချိန်အတန်ကြာမျှ ငေးမောပြီး ကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် ဆင်တာရီသည် ထိုင်နေရာမှ ဖြုန်းခနဲ ခုန်ထလာပြီး အောက်ဖက်အနိမ့်ဆုံး အပိုင်းမှ အမဲစက်များကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ 'အောက်ဖက်ကိုကြည့်ပါ... မာစတာ၊ ဟိုး... အောက်ဖက်ကို ပြောတာပါ'

အိပ်ခင်းက ဆင်တာရီ ပြောသည့်နေရာ လှမ်းကြည့်သည်။ ဘာကိုမှ သိသကဲ့ကဲ့ ပျံ့ပြံ့ရ။ 'ဘာလဲ... ဆင်တာရီ၊ ခင်ဗျား ဘာမြင်လို့လဲ'

ဆင်တာရီသည် အိပ်ခင်းအနားသို့ကပ်ကာ သူ့မြင်နေရသည့်အရာကို လက်ညှိုး ပျံ့ပြံ့သည်။ 'လူတန်းတစ်တန်း... မာစတာ၊ တောင်ပေါ်ကို အမြန်တက်နေကြတယ်' အိပ်ခင်း ထပ်ကြည့်ပြန်သည်။ လူတစ်ဒါဇင်ခန့်ရှိမည်။ ဝေးကွာလွန်း၍ အမဲစက်

ကလေးများသဖွယ် ဖြစ်နေသော်လည်း တောအုပ်ကြားမှ လူပုဂ္ဂိုလ်များနေပုံကို ကြည့်ရ ပြုလုံးအားဖြင့် လူများဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ အိပ်ခင်းသည် ထိုင်ရာမှ ထကာ မြင်တာရီအားခေါ်၍ ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးပေါ်၌ အလျားမောက်ပြီး ငဲ့ကြည့်သည်။

ထိုအခါကျမှပင် အသေအချာ မြင်ရသည်။ လူတန်း၏ရှေ့ဆုံးမှ လူသုံးဦးသည် ပြုပြင်ရောင်ဝတ်စုံများ ဝတ်ထားကြသည်။ သုံးဦးစလုံးသည် လျှင်မြန်စွာ လျှောက်သွားလျက်ရှိကြ၏။ နောက်မှလှိုက်ပါနေသူများသည် အဝတ်မဲများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ရှေ့ဆုံးမှသွားနေကြသော အဝတ်ပြုပြင်လူသုံးဦးသည် မကြာမခဏရပ်ကာ ကောင်းကင်

တိမ်များကို မော့... မော့ကြည့်ကြသည်။ 'အဝတ်ပြုပြင် လူတွေဟာ ပိုရိုကီ တွေဖြစ်မယ်... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။ 'သူတို့ဟာ တောင်ပေါ်သားတွေပါ။ တောင်တက်သမား လမ်းပြတွေ လုပ်ကြတယ်။ သူတို့က တောင်တက်လမ်းတွေ အားလုံးကို သိကြတယ်'

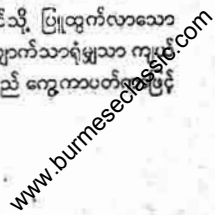
'ဒါပေမယ့် တခြားလူတွေက ဆာမူရိုင်းတွေ' ဟု အိပ်ခင်းက အိတ်ထဲမှ မှန်ပြောင်းကို ကုတ်ယူပြီး ကြည့်နေရင်းမှ ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော် အသေအချာ မြင်နေရတယ်။ ပါးနစ်လက် ချိတ်ထားတောင် တွေ့ရတယ်'

'သူတို့ ကျွန်တော်တို့နောက်ကို လိုက်လာကြတာပဲ... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီ ကပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာ ရောက်နေပြီဆိုတာ သူတို့သိသွားပြီ ထင်တယ်'

အိပ်ခင်းက အောက်မှ လူတန်းကိုကြည့်ရင်း ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်သည်။ 'ခင်ဗျား ပတ္တမြား မှန်လိမ့်မယ်... ဆင်တာရီ၊ ဒါပေမယ့် ဒီတောင်က အကြီးကြီးပဲ... ပျိုးရောနေရာတွေ အများကြီးရှိမှာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့က လွတ်အောင်သွားဖို့ အချိန်ပတ္တမြားအများကြီးရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဒီနေ့ တိမ်တွေသိပ်ထူတယ်'

'မာစတာ ဘယ်လိုစီစဉ်မယ်လို့ စိတ်ကူးသလဲ' ဟု ဆင်တာရီက မေးသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ လွတ်နိုင်ပါ့မလား'

အိပ်ခင်းသည် စောစောက မြူများဆိုင်းနေရာမှ အပြင်သို့ ပြုထွက်လာသော တောင်မကြီးကို မော့ကြည့်သည်။ လူတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်သွားရုံမျှသာ ကျွန်ုပ်တို့ ယဉ်... တောင်စွယ်တစ်ခုကို မြင်သည်။ ထိုတောင်စွယ်သည် ကွေ့ကပတ်နေသဖြင့်

အခြားတစ်ဖက်ရှိ တောင်နားမောင်းဆီသို့ ရောက်သွားသည်ကို မြင်ရ၏။ သူ့သူ့၊ ဆင်တာရိုဘက်လှည့်၍ ပြောသည်။ 'ဖူရီဆန်ပေါ်တက်နိုင်တဲ့ လမ်းတွေဟာ အများ(။) ရှိမယ်ထင်တယ်။ ကျွန်တော် ထင်တာ မှန်သလား'

'ဟုတ်ပါတယ်-မာစတာ၊ တောင်တက်လမ်းတွေဟာ အနည်းဆုံး ငါးလမ်း၊ မြောက်လမ်းတော့ ရှိပါတယ်။ တောင်ရဲ့နေရာအနံ့ တက်နိုင်တဲ့လမ်းတွေပါ။ ဖူရီ-ဆန်(။) လာတဲ့ ဘုရားပူးတွေက နေရာအနံ့က လာကြတာမဟုတ်လား -မာစတာ'

'ဟုတ်တာပေါ့' ဟု အိဒင်က ပြန်ပြောကာ ခေါင်းတစ်ချက် ညီတိလိုက်သည်။ ခါးကိုကုန်း၍ ကျောက်တုံးနောက်တွင် ကွယ်ပြီးရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့လူ(။) တစ်ဖက်ဖြင့် စောစောကမြင်ခဲ့သည့် တောင်စွယ်ဆီကို ယမ်းပြသည်။ 'ကျွန်တော်(။) အခုကစပြီး မြောက်ဖက်ကို သွားမယ်။ ဒီအမြင့်မှာပဲ နောက်ထပ် ဟိုတစ်ဖက်မှာ တော(။) တက်လမ်းတစ်လမ်း မဆွဲမချင်း နေကြမယ်။ အိဒင်လမ်းက အဲသလိုသွားရင် ဘယ်သူမှ မမြင်ပဲ တောင်ထိပ်ရောက်မယ်။ ပြန်ဆင်းရင်လည်း သူတို့နဲ့ မတွေ့နိုင်တဲ့ လမ်း(။) ဆင်းလို့ရမယ်'

သူသည် ကျောက်တုံးဆီသို့ ထပ်သွားပြီး အောက်ဖက်ရှိ လူတန်းကို လှမ်းကြည့်(။) သည်။ အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် ဂိုရီကီ များ၏ ဦးဆောင်မှုနှင့်လူများသည် တောင်ပေါ်(။) တက်မြဲတိုင်း တက်နေကြသည်။ ဂိုရီကီများ၏ ပန်းများတွင် ကြိုးရွေးကြိုးများ ချိတ်ဖ(။) သည်။ သူတို့သည် တချို့နေရာများတွင် ကြိုးများကို အသုံးပြုကာ ဆာမူရိုင်းများဖ(။) အပေါ်ဘက်ရောက်အောင် ကူညီကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတို့လူစု တက်မ(။) ကြသည်မှာ မြန်ဆန်လွန်းလှပေ၏။

အိဒင်သည် နောက်ပြန်လှည့်ကာ သူ့လူဆင်တာရို၏ ပန်းကို လှမ်းပုတ်လို(။) သည်။ 'သူတို့ ကျွန်တော်တို့ကို မှီလမှာ စိုးရတယ် . . . 'သူတို့ထက် မြန်မြန်သူ့(။) နိုင်ပို့ ကြိုးစားမှ ဖြစ်မယ်။

'ကျွန်တော် နားလိုက်ရလို့ အားပြည့်သွားပြီ . . . မာစတာ၊ ဆက်တက်(။) အသင့်ပဲ' ဟု ဆင်တာရိုက ပြန်ပြောသည်။

အိဒင်က သူဖော်၏မျက်နှာကို ကြည့်၍ အက်ခတ်သည်။ သူ့လူ၏ မျက်လ(။) အနံ့သည် မိမိပြောသည့်အတိုင်း ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် လုပ်မည့်အနေအထားကို ဖော်(။) နေသည်။

'ကောင်းပြီ . . . ဆင်တာရို၊ ကျွန်တော်တို့ ခရီးဆက်ကြမယ်'

အိဒင်သည် သူ့အဖော်၏ လက်မောင်းကို လက်သီးဖြင့် အသာအယာ လှမ်းထု(။) လိုက်ပြီး မြောက်ဖက်သို့ မျက်နှာပြုလျက်ရှိသော တောင်ကြောဆီသို့ ဦးတည်(။) လျှောက်သွားသည်။

...အောက်ဖက်မှ အုပ်စုလျက်ရှိသော ဖူရီတောင်အား စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် မော့ကြည့်သည်။ တောင်၏အထက်ပိုင်းများမှာ တိမ်လွှာများ၏အောက်၌ မြုပ်နေဆဲ . . . ။ အောက်ဖက်မှ ကြည့်သည့်အခါ မင်းသားတာနာက၏ ဆာမူရိုင်းများနှင့် သူတို့၏ လမ်းပြ ဂိုရီကီများ တောင်ပေါ်သို့ လျှင်မြန်စွာ တက်သွားနေကြသည်ကို မြင်နေရ၏။ ယာကာမိုချီသည် တာနာကအုပ်စုအား လှမ်းမျှော်ကြည့်ကာ ဒေါပူလျက်ရှိသည်။

(၃၁)

ဟိုင်ဖူးလော့ဒ်ခိုင်မို၏ အမွေကိုခံယူမည့် သားကြီးယာကာမိုချီသည် သူ့ခေါင်းအထက်ဘက်မှ အုပ်စုလျက်ရှိသော ဖူရီတောင်အား စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် မော့ကြည့်သည်။ တောင်၏အထက်ပိုင်းများမှာ တိမ်လွှာများ၏အောက်၌ မြုပ်နေဆဲ . . . ။ အောက်ဖက်မှ ကြည့်သည့်အခါ မင်းသားတာနာက၏ ဆာမူရိုင်းများနှင့် သူတို့၏ လမ်းပြ ဂိုရီကီများ တောင်ပေါ်သို့ လျှင်မြန်စွာ တက်သွားနေကြသည်ကို မြင်နေရ၏။ ယာကာမိုချီသည် တာနာကအုပ်စုအား လှမ်းမျှော်ကြည့်ကာ ဒေါပူလျက်ရှိသည်။

'ဒီကာဂိုနွယ်ဝင်လူစုက ငါတို့ရှေ့ ဘယ်လောက်ဝေးဝေးမှာ ရောက်နေကြမယ်ထင်သလဲ' ဟု ယာကာမိုချီက ရှေ့မှရွေ့လျားနေသော အမဲစက်ကလေးများအား လှမ်းကြည့်နေရာမှ သူ့လူများအား မေးသည်။ 'သူတို့ အခုရောက်နေတဲ့နေရာကို ရောက်အောင် ငါတို့ ဘယ်နှစ်နာရီကြာကြာ တက်ရမလဲ'

'အနည်းဆုံး နှစ်နာရီကြာကြာ လျှောက်ရပါလိမ့်မယ် . . . အရှင်' ဟု တုတ်ခိုင်ခိုင် အုပ်စုခေါင်းဆောင်ကပြောသည်။ 'တကယ်လို့ မြန်ဆုံးတွေ ထပ်ကျလာရင်တော့ သုံးနာရီလောက်လျှောက်ရဖို့ ရှိပါတယ်'

ယာကာမိုချီ၏ မျက်နှာသည် ရှုံ့မဲ့သွားသည်။ တောင်နံရံများသည် များစွာ မတ်တောက်လာနေပြီဖြစ်သဖြင့် မြင်းများနှင့် ခရီးဆက်၍ ဖြစ်-မဖြစ် ချိန်ဆနေရလေပြီ။ သူသည် သူ့မြင်းကို စက်သပ်ကာ တစ်ထောမျှ ရပ်နေလိုက်၏။ သူ့နောက်မှ တပ်သား

ငါးဆယ်၏ မြင်းများသည်လည်း ရပ်သွားကြသည်။ အားလုံး၏ဘေးမှ မြေလျင်လိုက်ပါလာကြသည့် ဘုန်းကြီးများသည်လည်း ရပ်သွားကြသည်။ သူတို့သည် တောင်အနီးရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းမှ လမ့်မြဲများအဖြစ် ငှားလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

'ဟိုး . . .ရှေ့က သွားနေတဲ့ လူစုကို တပည့်တော်တို့ မှီနိုင်ပါ့မလား' ။
ယာကာမိုချီက ခေါင်းဆောင်ဘုန်းကြီးအား မေးသည်။ 'တကယ်လို့ မြင်းတွေပေါ့။။
ဆင်းပြီး ခြေလျင်အမြန်ဆုံးလျှောက်ပြီး လိုက်ကြမယ်ဆိုရင် . . . ပြောတာ'

ဘုန်းကြီးသည် မီးတောင်၏ အလွန်မတ်စောက်နေသော အထက်ပိုင်းကို မျှော
ကြည့်သည်။ 'လမ်းပြတွေက ဒီဘက်အပိုင်းတွေမှာ အတွေ့အကြုံ အရင်ကျက်ဆုံးလို့
ဆိုရမယ့် လူတွေပါ အရှင် . . . သူတို့ဟာ ဝိုရီကီတွေပါ။ စနစ်တကျ လေ့ကျင့်ထားတဲ့
တောင်တက်သမားတွေပါ။ အဲသလို လူတွေကို ငှားပြီးတက်သွားတာဆိုတော့ အတော်
ကြီးမြင့်တဲ့နေရာကို ရောက်နေကြပါပြီ။ သူတို့တောင်ထိပ်မရောက်ခင် မိမိဆိုတာ မဖြစ်
နိုင်ပါဘူး အရှင်'

ယာကာမိုချီသည် တစ်ခွန်းမျှ ကိုန်ဆဲလိုက်ပြီး မိုးကောင်းကင်ဆီသို့ မော့ကြည့်
သည်။ တစ်ကောင်တည်းသော လင်းယုန်ငှက်သည် မြူများကင်းစင်ရာနေရာ၌ ငြိမ်ဆိတ်
စွာပျံပဲလျက်ရှိသည်။ သူသည် လင်းယုန်ငှက်အား အချိန်အတော်ကြီးကြာမျှ စိုက်ကြည့်
နေသည်။

'တကယ်လို့ ငါတို့မှာ လင်းယုန်ငှက် အတောင်မျိုးတွေရှိနေရင် ဟိုအကောင်
နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကို အမြန်ဆုံးရှာလို့ရမှာ သေချာတယ်' ဟု ယာကာမိုချီက မချင်မယုံ
ဖြစ်နေသည့် လေသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။ သူ့ကြည့်နေသော လင်းယုန်ငှက်သည် အနိပ်
ပိုင်းရှိ တိမ်များကို ဖြတ်ကာ ပျံသန်းလျက်ရှိသည်။ 'ငါတို့လို မြေကြီးပေါ်မှာသာ သွားနိုင်
လာနိုင်တဲ့ ကောင်တွေကျတော့ ဒီလောက်ထူထပ်တဲ့ မြူကင်းတွေကြားမှာ အကန်းတွေပဲ
ဖြစ်နေမှာ' ဟု စိတ်ပျက်သံဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

'အရှင်အနေနဲ့ လင်းယုန်ငှက်တစ်ကောင်လို့ ကမ္ဘာလောကကြီးကို အပေါ်က
စီးပြီးကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် အတောင်တပ်ပြီး ကောင်းကင်ဆီ
ပျံတက်သွားပေါ့ အပေါ်ရောက်မှ တိမ်တွေ အပေါ်ကနေပြီး ငုံ့ကြည့်'

'ဒါပဲရှိတော့တယ်'

'ခင်ဗျား ဘာဆိုလိုတာလဲ' ဟု ယာကာမိုချီက ခေါင်းဆောင်ဘုန်းကြီးအား
ဖျတ်ခနဲ ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး မေးသည်။ ဘုန်းကြီးကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပင် . . .

'ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တိမ်တွေအပေါ်ကို ရောက်အောင် ပျံနိုင်မှာလဲ'
'အခုလိုနေ့မျိုးတွေမှာ ဖူရီ-ဆန်ရဲ့ တောင်ထိပ်ဟာ အမြဲတန်း တိမ်တွေရဲ့ အထက်
မှာရှိတယ် . . .အရှင်'

'ခင်ဗျားပြောတာ မှန်လောက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါကို ကျွန်တော်တို့က
ဘယ်လိုလုပ်ကြရမှာလဲ' ဟု ယာကာမိုချီက စိတ်မရှည်သံဖြင့် ပြောသည်။

ဘုန်းကြီးက ယာကာမိုချီ၏ လူရိုင်းကပ်ပတ်နဲ့ ဆွဲယူလာသော စီးသူမဲ့ မြင်း
ဂစ်ကောင်အား လက်ဖြင့်ငှေ့ယမ်းပြသည်။ 'ဒီမြင်းနှစ်ကောင်ကို တွေ့ခဲ့တဲ့ စားသောက်
ပိုင်ပိုင်ရှင်က နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းနဲ့ သူ့အဖော် ဂျပ်နီဟာ လမ်းပြမပါဘဲ ဖူရီ-ဆန်ပေါ်
ကပ်သွားကြတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ် . . .ဆို၊ အဲဒါဆိုရင် သူတို့ဟာ မြည်းမြည်းပဲ
ကပ်နိုင်ကြမှာ၊ ခင်ဗျားတို့က မြင်းတွေကို ခပ်မြန်မြန်စီးသွားပြီး တောင်ထိပ်ကို အမြန်
ရောက်နိုင်တဲ့ လမ်းအတိုင်း လိုက်ပေါ့။ အဲဒီလမ်းကို လူနည်းနည်း သိတာမို့ . . .'

'ခင်ဗျား အဲဒီလမ်းကို သိသလား'

'သိပါတယ်-အရှင်။ အဲဒီလမ်းကိုသာ အရှင်တို့သုံးလိုက်ရင် ကာကိုမျိုးနွယ်ဝင်
ပျားသားရဲ့ အစွဲကိုရော နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကိုပါ တစ်ပြိုင်တည်း မိနိုင်တယ်။ တစ်ချက်
ပုတ်နှစ်ချက်ပြတ် . . . ပေါ့။ အရှင်တို့အနေနဲ့ တောင်ထိပ်ကနေပြီး အောက်က တက်လာ
ပျော့တဲ့ ရန်သူတွေကို သူတို့က မမြင်ခင် ဆင်းဖမ်းလိုက်ရုံပဲ'

မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် ဘုန်းကြီးအား ကြည့်နေသော ယာကာမိုချီ၏ မျက်နှာ
သည် ဝင်းလက်သွားသည်။ 'သိပ်အမိုးတန်တဲ့ အကြံပြုချက်ပဲ . . . 'နိုင်ငံခြားသား
လူရိုင်းကောင် တောင်ထိပ်မရောက်အောင်လည်း တားလို့ရသွားမယ်။ ကျွန်တော်တို့
ဂုတ်ဘုရားတွေ စံမြန်းရာ မြတ်သောမြေကို ဒီအကောင် ခြေမချနိုင်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့
အခြေအနေပဲ'

'ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း အဲသလိုဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းထားပါတယ် . . .အရှင်'

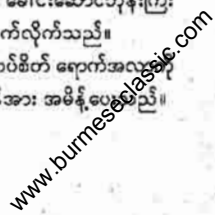
ဘုန်းကြီးက ဦးညွတ်၍ ပြောသည်။ သူသည် တောင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်ပြန်၏။
ပျော့မှသွားနေသော အလွန်အလှမ်းဝေးသည့်နေရာမှ တောင်တက်သမားများသည်
အောက်ဖက်သို့ နိမ့်ဆင်းလျက်ရှိသော တိမ်ကြားသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။
'ကျွန်ုပ်တို့ အချိန်နဲ့ထွက်ကြရင် မြစ်သွားမှာပါ . . .အရှင်။ ကဲ . . .အခုပဲ
ပျားကြပါမို့'

'သွားကြမယ် . . .လေ၊ ခင်ဗျား မြင်းစီးတတ်သလား'

'စီးတက်ပါတယ် . . .အရှင်'

'ဒါဆိုရင် . . .ဟိုနိုင်ငံခြားသား အရိုင်းကောင်စီးခဲ့တဲ့ မြင်းကို ခင်ဗျားယူပြီးစီး'
ယာကာမိုချီသည် သူ့အစောင့်တပ်မှ ကက်ပတ်နီဘက်လှည့်၍ အရိပ်ပြသည်။
ကက်ပတ်နီသည် စီးသူမဲ့ မြင်းတစ်ကောင်ကို ယူလာသည်။ ခေါင်းဆောင်ဘုန်းကြီး
သည် ခြေခင်းကွင်းကို နင်းကာ မြင်းပေါ်သို့ ပျားခနဲ ခုန်တက်လိုက်သည်။

'မင်းတို့လူစုက ဓောဓောက လွတ်ထားတဲ့ ရှာပွေ့ရေးပတ်စိတ် ရောက်အလှည့်
ဟို ဒီကနေ . . .စောင့်' ဟု ယာကာမိုချီက သူ့ကက်ပတ်နီအား အမိန့်ပေးခဲ့သည်။

ကျန်ဘုန်းကြီးတွေအတွက် မြင်းတွေ လုံလောက်အောင်ရှာ... ဟိုတပ်စိတ်ရောက်လာရင် သူတို့နဲ့အတူ ဘုန်းကြီးတွေကိုပါခေါ်ပြီး မြင်းတွေကို အမြန်စီးပြီ။ လိုက်ခဲ့ကြ။ ငါပြောတာ နားလည်လား။

‘နားလည်ပါတယ်... အရှင်’

အစောင့်တပ်ကပ်ပတ်နီသည် ဦးခေါင်းကို ညွတ်၍ ညွှန်ကြားချက်များကို နားလည်ကြောင်း အသိပေးသည်။ သူ့ဦးခေါင်း ပြန်မမော့မီ အတွင်းမှာပင် ယာကာဖိုနီ နှင့် ခေါင်းဆောင်ဘုန်းကြီးတို့သည် သူတို့မြင်းများကို ဆွဲလှည့်ကာ... အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်၍ ခိုင်းသွားကြသည်။ မြင်းခွာများသည် မနက်နေသော မီးတောက်ပြာများပေါ်သို့ ဖြတ်၍ နင်းသွားကြသည်။ အခြား ဆာမူရိုင်းစစ်သည်အားလုံးသည် သူတို့မြင်းများကိုနှင်၍ နောက်မှ ကဆုန်စိုင်းပြီး လိုက်သွားကြလေ၏။

... (The rest of the page content is mostly illegible due to image quality and bleed-through from the reverse side.)

... (The rest of the page content is mostly illegible due to image quality and bleed-through from the reverse side.)

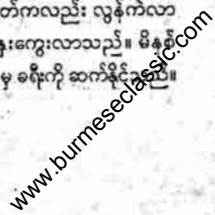
(၃၂)

အပေါ်ဘက် အမြင့်ပိုင်းရောက်လေလေ ဖြူဖွေးသော မြူနှင်းများလာလေ...
... (The rest of the page content is mostly illegible due to image quality and bleed-through from the reverse side.)

သူသည် နောက်ဖက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။ ဆင်တာရီသည် အတော်အလှမ်းဝေးသော တစ်နေရာမှ တက်လာလျက်ရှိ၏။ ဆင်တာရီနှင့်သူသည် ပေသုံးဆယ်ခန့်၊ ပျားမည်ထင်၏။ သူသည် ဆက်မလျှောက်သေးပဲ ဆင်တာရီအား စောင့်နေသည်။ ဟိုစဉ်အတွင်းတွင် သူသည် သူတို့နောက်မှ လိုက်လာသူများအား မျက်စိရှာသည်။ ပျို့သော်လည်း ဘာအရိပ်အရောင်ကိုမျှ မမြင်ရ။ သူသည် သူ့အကြည့်ကို ဖြည့်ဖြည့်ပျင်းတက်လာနေသော ဆင်တာရီဘက်သို့ လှည့်လိုက်လေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အိမ်စိတ်ကူးအတိုင်း ကျဉ်းမြောင်းသော တောင်ကြော့၊ ရာလျှောက် လိုက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ စောစောက ဆာမူရိုင်းစစ်သည်အုပ်စုကို ပြိုင်ခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ ထိုအချိန်မှစ၍ အိမ်သည် တောင်တက်အရှိန်ကို မြန်သည်ထက် ပြန်အောင် မြင့်ခဲ့၏။ သူ့မြေလှမ်းများကို မမှီသော ဆင်တာရီသည် မကြာခဏနောက်ကျကျန်ရစ်ခဲ့တတ်သဖြင့် အိမ်သည် မကြာခဏရပ်၍ စောင့်နေရတတ်လေသည်။

တောင်တက်လမ်းသည် မတ်ဆောက်လာပြီး အအေးခါတ်ကလည်း လွန်ကဲလာလေရာ ဆင်တာရီ၏ တောင်တက်နှုန်းသည် သိသာစွာ နှေးကွေးလာသည်။ မိနစ်... (The rest of the page content is mostly illegible due to image quality and bleed-through from the reverse side.)

သူ့အနေဖြင့် သူတို့သွားနေကြသည့်လမ်း မှန်မမှန်ကိုလည်း မသိ။ ပြောင်းခဲ့သော လမ်းကြောင်းသည် . . . အိဒင်ရွေးချယ်ခဲ့သည့်လမ်းမှ ဟုတ်ပါလေစေ . . . တယ့်ဖယ့်လ . . . ဆင်တာရီ အဆင်ပြေရဲ့လားဟု အိဒင်က သူ့အနားရောက်လာသည့် ဆင်တာရီ အား ဆီးမေးသည်။

‘ပြေပါတယ် . . . မာစတာ၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ထဲက နည်းနည်းနာတာပဲရှိပါတယ်’

‘သိပ်မြင့်လာရင် လေက ပါလာတယ်၊ အသက်ကို ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်ရှုမှ ဖြစ်မယ်၊ ကြာရင်တော့ ခင်ဗျား ရိုးသွားမှာပါ’

ပြောပြောဆိုဆို အိဒင်က ဆင်တာရီ၏ပခုံးကို ပုတ်၍ အားပေးသည်။ ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ဆက်၍တက်ကြသည်။ တစ်ခါတရံ လေးဘက်ထောက်ကာ တွားဖျံ တက်ကြသည်။ မိုးသည် ခပ်ကြဲကြဲ ရွာချလာသည်။ လေကလည်း ထန်လာသည်။ မိုးစက်များသည် သူတို့မျက်နှာများကို ရိုက်ပတ်လျက်ရှိလေသည်။

အိဒင်သည် မဲနက်နေသော ချော်ရည်များဖြင့် ပြည့်နေသည့် နံရံကို ဖက်ဖျံ တွယ်ကပ်ပြီးတက်သည်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှအတွင်း မိုးသည် အရှိန်ပြင်းလာသည်။ မိုးသီးများပါလာသည်။ မိုးသီးများသည် ရေစဲတုံးအစအနများသဖွယ်ဖြစ်ကာ သူတို့ ပတ်ပတ်လည်တွင် အဆက်မပြတ် ကျလာသည်။ ရုတ်တရက် နောက်မှ ဆင်တာရီ၏ အော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ အိဒင်လှည့်လိုက်သည့်အခါ လီဖိုကျသွားသော ဆင်တာရီကို မြင်လိုက်ရ၏။ သူသည် မဲနက်နေသော ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများ၊ ကြား၌ မောက်လျက်လဲကျကာ မလုပ်မယုက် ဖြစ်နေလေပြီ။

အိဒင်သည် လျှင်မြန်စွာ လျှောဆင်းသွားကာ ဆင်တာရီဘေး၌ ခူးထောက်ထိုက် လိုက်သည်။ ဆင်တာရီအား ပွေ့ယူလိုက်ပြီး ခူးပေါ်တင်၍ ပက်လက်လှန်လိုက်သည်။ ဆင်တာရီ၏ ညာဘက်နားထင်တွင် သုံးလက်မခန့် အရှည်ရှိသည့် ကွဲနေသော ဒဏ်ရာ တစ်ခု . . . ဆင်တာရီမျက်လုံးအစုံသည် ပြာနန်းနေကြသည်။ အတန်ကြာသည့်အခါ ဆင်တာရီမျက်လုံးများသည် ပွင့်လာသည်။ အိဒင်သည် သူ့လူအား ချီမကာ ထိုင်လျက် ဖြစ်အောင် အားထုတ်သည်။

‘ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ-မာစတာ . . . ဘာတွေဖြစ်လို့လဲ’
‘စကားမပြောနဲ့၊ ဟု အိဒင်က အော်သည်။ ‘ခင်ဗျား ချော်ကျပြီး နားထင်မှာ) ခိုက်မိသွားတယ်၊ ကျွန်တော့်တို့ လေကွယ်တဲ့နေရာ ရှာမှဖြစ်မယ်’

လေသည် အရှိန်ပြင်းစွာ တိုက်ခတ်လာသည်။ ဆင်တာရီသည် သူ့ရှေ့၊ မီးတောင် ချော်ရည်ချော်ခဲများဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြပြီး အော်ပြောသည်။

‘ဟိုမှာမြင်လား . . . မာစတာ၊ ဘုရားပေးတွေနားတဲ့ တံတစ်လုံး’
အိဒင်သည် ဆင်တာရီ လက်ညှိုးထိုးပြရာသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ တောင်နံရံ ကွင်းသို့ဝင်ရာ ဥမင်လိုက်ခေါင်း သေးသေးလေးတစ်ခုဟု ထင်ရ၏။ သူသည် ဆင်တာရီ ယားပွေ့ချီပြီး တောင်စောင်းအတိုင်း လေကိုဆန့်၍ အပြေးတက်သည်။ ဆင်တာရီ ညွှန်ပြသည့် နေရာအနီးသို့ ကပ်သွားမိသည့်အခါ သူ့စောစောက ဥမင်လိုက်ခေါင်း ပလာဟု ထင်ထားခဲ့သော အရာသည် လေးဒေါင့်စပ်စပ် သစ်သားတံခါး တစ်ချပ် ဖြစ် ဖို့သည်။ နှစ်ကာလကြာ၍ပေလားမသိ၊ သစ်သားမှာ အရောင်အဆင်းဟူ၍ လုံးဝ ပမရှိတော့ပေ။

တံခါးသည် တံငယ်တစ်လုံး၏ ဝင်ပေါက်ဖြစ်၏။ တံမှာ ချော်ရည်၊ ချော်ခဲများနှင့် ပကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲများကြား၌ နေသဖြင့် တောင်ဆင်ခြေပျောက်၏။ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ အိဒင်သည် တံခါးကို အားကုန်သုံး၍ တွန်းဖွင့်ကာ အတွင်း သို့ ဝင်ရောက်သွားသည်။ အထဲတွင်ကား မြေကြဲသွေလျက်ရှိ၏။ ထင်းစည်းများနှင့် တုရားဖူးများ အသုံးပြုရန် ပစ္စည်းပစ္စယများ ချိတ်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

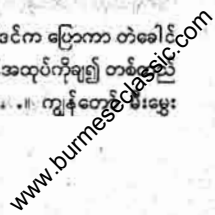
ပါးများကို ကျောက်ထူထပ်သော ကြမ်းပေါ်တွင် ခင်းထားသည်။ အလယ်တွင် ကျောက်စီးဖိုကြီး တစ်လုံးရှိသည်။ အိဒင်သည် သူ့အဖော်ဆင်တာရီအား ပွေ့ထားရာ ပါးများတစ်ချပ်ပေါ် ချပေးသည်။ ထို့နောက် တံတံခါးကို သွား၍ပိတ်သည်။

‘ဖူဂျီ-ဆန်ရဲ့ နတ်ဘုရားတွေက ကျွန်တော့်တို့ကို ကရုဏာ ထားကြပါတယ်- ဟာစတာ’ ဟု ဆင်တာရီက ပြုံး၍ပြောသည်။ ‘သူတို့က ကျွန်တော့်တို့ကို အကာ အကွယ်ပေးကြပါတယ်။ ကျွန်တော့်တို့မှာ အလိုအပ်ဆုံးအရာကို ပေးခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် မီးမွှေးပြီး အစာနည်းနည်းပါးပါးတော့ လုပ်မှဖြစ်မယ်’

အသက်ရှူပင် မမှန်သေးသော ဆင်တာရီသည် ထရပ်ရန် ကြိုးစားသည်။ သို့ ဝသက်လည်း အလွန်အားနည်းနေသဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ မဟန်နိုင်။ ဗျာဓိသို့ ပြန်လဲကျ သွားပြီး အအေးဒဏ်ခံနေရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေသည်။

အပြင်ဘက်တွင် လေသည် အော်ပြီးလျက်ရှိရုံမျှမက ပြင်းစွာတိုက်ခတ်လျက် ရှိ၏။ မိုးသီးများသည် တံတံခါးများကို ပြင်းစွာရိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။ လေရူး တစ်ချက် ရှေ့လိုက်တိုင်း ကျောက်ခဲနှင့်သလဲများသည် တံခေါင်းမိုးပေါ်သို့ တဖြနဲဖြနဲ ကျဆင်းလျက် ရှိလေသည်။

‘အားပြန်ပြည့်လာအောင် ခင်ဗျားနားဖို့လိုတယ်’ ဟု အိဒင်က ပြောကာ တံခေါင်း ပိုမိုခိုင်တွင် ချိတ်ထားသည့် ညစ်ပတ်ပေရေနေသော ငွမ်းစောင်အထုပ်ကိုချ၍ တစ်နေ့ည ကိုဆင်တာရီအားပေးသည်။ ‘ဒီဟာကို ခင်ဗျားမြဲထား . . . ကျွန်တော့်မီးမွှေး

လိုက်ဦးမယ်' အိပ်ခင်သည် ခါးတွင်ချိတ်ထားသည့်အိတ်ထဲမှ မီးခြစ်ဘူးကိုယူကာ ထင်းခြောက်များဖြင့် မီးဖွေးသည်။ မကြာခင် မီးခိုးတလူလူ ထွက်နေသည့် မီးဖိုကို မြင်ရသည်။ မကြာမီ အအေးဒဏ် ခံနေရသော ကိုယ်ခန္ဓာများသည် အနွေးခါတိုက် ရုလာလေ၏။

ဆင်တာရီဘေး၌ ခူးထောက်ထိုင်ချကာ နားထင်မှ ဒဏ်ရာကို ကြည့်သည်။ ဒဏ်ရာမှ သွေးများစွာ မထွက်သော်လည်း ယောင်ကိုင်းလျက်ရှိ၏။ 'အစာစားပြီးရုံတော့ ခင်ဗျား အိပ်မှဖြစ်မယ်' ဟု အိပ်ခင်က ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားရဲ့ ဒဏ်ရာကို ကျွန်တော် ဝေကြာကြာရင် ရေနွေးနဲ့ ဆေးပေးမယ်'

အမိုးခိုင်းထုပ်တန်းပေါ်၌ တင်ထားသည့် ပစ္စည်းများတွင် သံဒယ်အိုးများ၊ ဟင်္သာအိုးများ၊ သစ်သားပန်းတန်များနှင့် မှန်အိမ်တစ်လုံး စသည်များကို တွေ့ရသည်။ အိမ်သည် အိုးတစ်လုံးဖြင့် ကြက်ဥများဖြူကြုံ ဟင်းတစ်ခွက်ဖြစ်အောင် ချက်ကာ ထမင်းဖုံးတစ်လုံး တည်သည်။ သူသည် အသင့်ရှိနေသော ရေနွေးဖြင့် ဆင်တာရီ၏ ဒဏ်ရာကို ဆေးကြောကာ ပတ်တီးစည်းပေးသည်။ ချက်ပြုတ်ထားသည့် အစားအစာများကို မှု၊ အပြီးတွင် ဆင်တာရီသည် မီးဖိုဘေး၌လိုက်ကာ အိပ်မောကျသွားလေ၏။

အပြင်ဘက်တွင် မှန်တိုင်းသည် ထန်ဆဲ . . . ၊ မိုးသီးကျသံများသည် ဆူ၊ နေသည်။ ပြင်းထန်သော လေကြောင့် တံသည် ကျွတ်ထွက်သွားလေမလား ထင်၊ လောကီအောင်ပင် ယိမ်းထိုးနေသည်။ အိပ်ခင်သည် ဂွမ်းစောင်တစ်ထည်ဖြင့် သူ့ကိုယ်အားမတ်ကာ မီးဖိုဘေး၌ ထိုင်သည်။ မီးဖိုထဲသို့ ထင်းများကို အဆက်မပြတ် ထည့်။ နေသဖြင့် မီးတောက်များသည် သေမသွား။

ဆင်တာရီသည် အိပ်စက်ကောင်းပုံမပေါ်။ အိပ်နေသော်လည်း ပါးစပ်မှ တညီးညှို . . . တညညှို . . . ၊ လူကလည်း တလျားလျား . . . တလွန်လွန် . . . အိပ်ခင်သည် ဆင်တာရီအား စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူသည် လေဒဏ်ကြောင့် ခါးယမ်းနေသော တံနံရံများနှင့် အမိုး၊ ဒိုင်း၊ ယက်မ စသည်များကို ကြည့်ကာ ပြိုကျသွားမှဖြင့် ဟူသော အတွေးဖြင့် ကြောက်စိတ်ပင် ဝင်လာမိသည်။

သူ့မှတ်မိနေသည်။ ပထမဆုံး လရောင်ဖြင့် အိပ်အပြင် မြင်လိုက်ရသည်။ ဖူ၊ တောင် . . . ၊ လျှပ်တစ်ပြတ် မြင်လိုက်ရသလို စံစားခဲ့ရ၏။ သူ့မျက်စိထဲမှာရော စိတ်အာရုံထဲမှာပါ ဘာနှင့်မှနှိုင်းယှဉ်၍ မရအောင် ပြိုင်ဘက်ကင်းသော အလှဖြစ်ချေသည်။ ထိုအလှသည် သူ့အာရုံများကို လွှမ်းမိုးခဲ့လေရာ ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းပေးပြီး ။ လိုက်သည့် စက္ခုအာရုံတစ်ခုလေးဟုပင် ထင်မှတ်မှားခဲ့ရ၏။ တကယ်တော့ သူသည် ယင်းကဲ့သို့ ထင်ခဲ့ပေမယ့်လည်း ဘုရားသခင်အား ပစ်ပယ်ထားခဲ့သည်မှာ ကြာ

လေပြီ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ-ထိုစဉ်က သူ့စိတ်ထဲ၌ စံစားခဲ့ရသည့် အရာတစ်ခုကို သတိပြုပြန်သည်။ သူ စံစားခဲ့ရသည်မှာ သံသယဖြစ်၏။ ထိုအပြင်သည် သူ-သို့မဟုတ် အမေရိကန် စစ်သင်္ဘောများ -သို့မဟုတ် သူ့ကိုရော စစ်သင်္ဘောများကိုပါ သတိပေးလိုက်သည့် အချက်ပြ မီးနီတစ်ခုလေးလား . . . ၊ ကြောက်စရာကောင်းသည့် အဖြစ်ဆိုးဟစ်နုနှင့် ကြုံရလိမ့်မည်ဟု သတိပေးလိုက်ခြင်းများလား . . . ၊

တာကြောင့်ရယ်တော့မယ်။ ထိုစဉ်က သူ့မြင်လိုက်ရသောအလှသည် သူ့အား ဖဲထဲဝင်ဝင် ဆွဲငင်အား ကောင်းခဲ့၏။ ထိုကြောင့်လည်း သူသည် အခုလိုလျှင် သူ့အား ဖွဲ့ဆောင်ခဲ့သည့် ဖူဂျီတောင်ပေါ်၌ ရောက်နေခဲ့ရပြီ။ အခုလို အထက်အရာရှိများထံမှ ပြင်ပပြုချက်မရှိဘဲ ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်းအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်လည်းမဖြစ်။ ယုတ်တလည်းမရ . . . ၊ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်နေအောင် မိမိမမြင်နိုင်သော အရာများက ပီမီအား ချုပ်ကိုင်ဖန်တီးထားလေရောသလား . . . ၊

ရောက်တတ်ရာရာ အတွေးများဖြင့် ပင်လယ်ဝေလျက်ရှိသော အိပ်ခင်သည် ဆင်တာရီဦးသံကြောင့် သတိပြန်ဝင်လာသည်။ ကျောက်ခဲသလဲများစွာသည် တဲခေါင် ပျံထက်သို့ တစ်ချိကျလာပြန်သည်။ ခေါင်မိုးမှတဆင့် တဲအတွင်းသို့ သက်ဆင်းလာသော သဲနှင့်ခဲများသည် မီးဖိုနှင့်ဆင်တာရီ၏ ချွေးစိုနေသော မျက်နှာပေါ် ကျလာကြသည်။ သို့တစေလည်း ဆင်တာရီသည် အိပ်ပျော်နေရာမှ မမိုး၊ သူသည် ဆင်တာရီ မျက်နှာကို တစ်ချက်မျှ ကြည့်သည်။ ထိုနောက် အေးဆေးတည်ငြိမ်မှု ပြန်ဝင်လာပြီး အတွေးရေယာဉ်သည် ပြန်လည်းဆင်းလာသည်။

အခုဆိုလျှင် ဆင်တာရီသည် ဒဏ်ရာရနေသည်။ သူတို့နောက်မှ ဆာဗိုင်းတွေကလည်း ခြေရာခံ၍ လိုက်နေကြသည်။ ထိုအန္တရာယ်သည် သေးလှသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့်လည်း မူလက ဆုံးဖြတ်ထားသလို တောင်ထိပ်အထိ တက်ဖို့ မကြိုးစားတော့ပဲ မှန်တိုင်းစံသွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် အောက်သို့ ပြန်ဆင်းရလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ထင်၏။

သူတို့သည် ဖူဂျီတောင်၏ အမြင့်ပိုင်းကိုရောက်နေကြပြီဖြစ်ရာ ဖူဂျီ၏ ထူးခြားသော အရမ်းသတ္တိကို မြင်တွေ့နေကြရပြီဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဆက်တက်မည်ဆိုပါက အခုထက်ပို၍ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အရာများကို တွေ့ရမြင်ရလိမ့်ဦးမည်ထင်၏။ သို့သော်လည်း အခုရောက်နေသောနေရာက ပြန်ဆင်းခဲ့ပါမူ သူတို့အတွက် ကျရောက်လာမည့် ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်နိုင်မည့် အခွင့်အရေးရလိမ့်မည်မှာမလွဲ။

ထိုအခိုက်မှာပင် တောင်ဆီမှ ကျယ်လောင်သော အသံတစ်သံ ကြားလိုက်ပါသည်။ တံတစ်တဲလုံး လှုပ်ရှားဝါယမ်းသွားသည်။ နောက်တစ်ခဏတွင် ကျောက်ပျံ၊ ကျောက်ခဲများ၊ ချော်မှုန့်၊ ပြာမှုန့်များနှင့်သံများသည် တံခေါင်းမိုးထက်သို့ ဒီလေပျံ၊ ထိုးကျလာသည်။ ထိုမှတဆင့် တံအတွင်းသို့ ဆက်၍ ကျလာခဲ့လေရာ မှန်အိမ်ပါ။ ရောစီးပိုပါ ငြိမ်းကုန်သည်။

တံအတွင်း၌ ချက်ခြင်းပင် မှောင်ကြီးကျသွားလေရာ ရုတ်တရက် လန့်နိုးလျှာသော ဆင်တာရီသည် အလန့်တကြား အော်သည်။ အိဒင်သည် ဆင်တာရီအနီးပါ။ အပြေးအလွှားရောက်သွားပြီး ဦးခေါင်းကို အသာအယာ မ-ပေးထားသည်။

'ဘာမှ မဟုတ်ဘူး... မကြောက်နဲ့' ဟု အိဒင်က အော်ပြောသည်။

'ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ... မာစတာ' ဟု ဆင်တာရီက မေးသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ အခုဘယ်ရောက်နေကြလဲ'

'မှန်တိုင်းကြောင့် မီးငြိမ်းသွားတာ' ဟု ထပ်အော်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ တံထဲမှာပဲ... လေ'

ထို့နောက်... အဆပေါင်းများစွာသော ခဲ၊ သလဲများ၊ ချော်မှုန့်၊ ပြာမှုန့်များ၊ ကျောက်စကျောက်နုများသည် အဆက်မပြတ် ကျလာနေသည်။ သစ်သားနံရံများသည် တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်ကာ တဖျစ်ဖျစ်မြည်နေကြ၏။ အခုချက်ခြင်း ဂြိုဟ်ကျသွားလေ၊ မလားဟု ထင်ရသည်။ ထို့နောက်... ဖြစ်စကလိုပင် ဖျတ်နေ ရပ်သွားသည်။ မှန်တိုင်းသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း စဲသွားသည်။ လေသည်လည်း ဖြည်းဖြည်းချင်း အရှိန်ရေရာလာသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း အပြင်မှ ကြောက်စရာအသံများသည် ပျောက်သွားသည်။ တံခေါင်းမိုးပေါ် တပေါက်... ပေါက်ကျနေသည့် မိုးသံမှ တစ်ပါး အခြားဘာသံမှ မကြားရ။

နောက်တစ်ခဏမျှ အကြာတွင် မိုးသံသည် ရပ်သွားသည်။ ချက်ခြင်းလိုလိုပါ အပြင်မှ အလင်းရောင်သည် တံအတွင်းမှ အမှောင်ထုကို ထိုးဖောက်ကာ ဝင်ရောက်လာသည်။ ကြည့်လင်တောက်ပသော ထိုအရောင်သည် ဆင်တာရီမျက်နှာပေါ်သို့ ကျလာသည်။

'ဘယ်သူလဲ... မာစတာ'

'ဘယ်သူမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပူစရာလည်း မရှိတော့ပါဘူး၊ နေရောင်ပါ'

လင်းယုန်ငှက်သည် လေထဲတွင် အလိုက်သင့်မျှောက်ကာ လှည့်ပတ်ပျံဝဲလျက်ရှိ၏။ သူသည် အတောင်များကို ခတ်ခြင်းမပြုပဲ ဝဲယုံနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် အချိန်ပေါင်းများစွာကြာသည်အထိ တစ်ခိုက်မတ်မတ် ပျံဝဲအပြီးတွင် အောက်ဖက်ရှိ ဖူးဂီတောင်ဆီမှ ဖူးဂီထွက်လာနေသော တိမ်ပင်လယ်ဆီသို့ စိုက်ဆင်းသွားသည်။ အိဒင်သည် အောက်ဖက်ပေါင်းများစွာ ကေးကွာသော မြေပြင်ထက်ရှိ တံတံခါးဝမှ ရပ်ကာ လင်းယုန်ငှက်၏ အစွမ်းနှင့်ကွက်သရေရှိလှသော လှုပ်ရှားမှုကို တအံ့တညံ့ ဖြစ်ကြည့်နေသည်။ 'လင်းယုန်ငှက်ကို မြင်သလား ဆင်တာရီ' ဟု အိဒင်က လှမ်းမေးသည်။

'ဘယ်မှာလဲ -မာစတာ' ဟု မေးကာ ဆင်တာရီသည် ခြုံထားသည့်စောင်ကို ဖယ်၍ တံခါးဆီ လှမ်းကြည့်ပြီး မေးသည်။ 'ဟိုးမှာ-လာကြည့်လှည့်'

အိဒင်က မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီသို့ စိုက်ဆင်းသွားနေသော လင်းယုန်ငှက်ဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ဆင်တာရီသည် ငှက်ကိုမြင်လိုက်သည့်အခါ တအံ့တညံ့ ရုရှုတ်သည်။ 'လင်းယုန်ငှက် ပျံတာကို အရင်က အခုလို မကြည့်ဖူးဘူး... မာစတာ' ဟု ရေရှုတ်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ကမ္ဘာကို နတ်ဘုရားတွေက ငှက်ယောင်ဖန်ဆင်းပြီး ကြည့်တာဖြစ်မယ်'

နေသည် အနောက်ဖျားဆီသို့ ငှပ်ဆင်းစ ပြုနေပြီ။ အောက်ဖက်ရှိ မြစ်များနှင့် ပရကန်များ၊ တောင်ကြားများနှင့် တောင်စွန်းများ သစ်တောကြီးများနှင့် တောင်ကုန်းများ ပေါ်တွင် ရွှေရောင်ဝင်းနေသည်။ အချို့အပိုင်းများမှာ အမှောင်ရိပ်အောက် ရောက်နေကြပြီ။

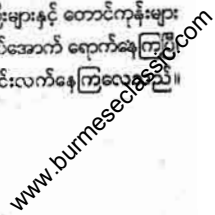
ပရိယာမ ဝင်လုဆဲနေရောင်၏ ဝောက်ပမှုအောက်တွင် လင်းလက်နေကြလေအံ့။

နေသည် အနောက်ဖျားဆီသို့ ငှပ်ဆင်းစ ပြုနေပြီ။ အောက်ဖက်ရှိ မြစ်များနှင့် ပရကန်များ၊ တောင်ကြားများနှင့် တောင်စွန်းများ သစ်တောကြီးများနှင့် တောင်ကုန်းများ ပေါ်တွင် ရွှေရောင်ဝင်းနေသည်။ အချို့အပိုင်းများမှာ အမှောင်ရိပ်အောက် ရောက်နေကြပြီ။

ပရိယာမ ဝင်လုဆဲနေရောင်၏ ဝောက်ပမှုအောက်တွင် လင်းလက်နေကြလေအံ့။

နေသည် အနောက်ဖျားဆီသို့ ငှပ်ဆင်းစ ပြုနေပြီ။ အောက်ဖက်ရှိ မြစ်များနှင့် ပရကန်များ၊ တောင်ကြားများနှင့် တောင်စွန်းများ သစ်တောကြီးများနှင့် တောင်ကုန်းများ ပေါ်တွင် ရွှေရောင်ဝင်းနေသည်။ အချို့အပိုင်းများမှာ အမှောင်ရိပ်အောက် ရောက်နေကြပြီ။

ပရိယာမ ဝင်လုဆဲနေရောင်၏ ဝောက်ပမှုအောက်တွင် လင်းလက်နေကြလေအံ့။

သူတို့ဦးခေါင်းများ အထက်ဘက်ရှိ ခေါင်းမိုးကြီးသဖွယ်ဖြစ်နေသော ကောင်းကင်၊ ပြင်အပြာရောင်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အဖြူနေရောင်သို့ အသွင်ပြောင်းလာသည်။ အိပ်သည် အဆမတန်ကြီးမားသည့် တောင်၏ အောက်ဖက်ကို တစ်ချက်ငုံကြည့်သည်။ မိမိခေါင်းနေသော တောင်ဆင်ခြေလျှောသည် သူ့အတွက် အံ့ဩစရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ခင်ဗျားတို့ နိပုန်တွေအနေနဲ့ ဖူဂျီ-ဆန်ကို နတ်ဘုရားတွေရဲ့ မြတ်သောနေ့မျှ လို့အမြဲတွေးကြတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ကျွန်တော်နားလည်သွားပြီ ဆင်တာရဲ့ ဟု အိပ်ငင်က ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တွေ့ဖူးသမျှထဲမှာ ဖူဂျီ-ဆန်လို အနေအထားကို ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ခဲ့ဖူးဘူး။ အခုဟာက အင်မတန်လှပြီး အင်မတန် ပြေပြစ်ချောမွေ့ပျံ့ ဆင်ခြေလျှောတွေ ရှိနေတာပဲ။

'ကျွန်တော်တို့ နိပုန်တွေက ပြောကြတယ်...။ အဆင်းလမ်းမှာ အကောင်းပဲ။ ဆင်ခြေလျှောတွေရှိတယ်...တဲ့။ သဲတွေကလည်း သိပ်နူးညံ့တော့ အောက်ခြေရော့ကို တဲ့အထိ လျှောဆင်းသွားလို့ရတယ်...တဲ့'

အိပ်ငင်သည် ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ သူသည် တိတ်ခါးဝ၌ ရပ်နေရာမှ အပြင်ပို့ ထွက်လာပြီး တောင်ထိပ်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်သည်။ သူတို့နောက်မှ လိုက်လာသူမျှ။ အကြောင်းသည် သူ့ခေါင်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ သူသည် တိတ်ခါး ပြန်လျှောက်လာ သည်။ သူ့မျက်နှာသည် အတွေးတစ်ခု ဝင်နေကြောင်း ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ သူသည် ဆင်တာရီအား လှမ်းကြည့်သည်။

ခင်ဗျား အိပ်နေတုန်းက ကျွန်တော်ခဉ်းစားမိတာ တစ်ခုရှိတယ်-ဆင်တာရီ ဟုပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ရှေ့ဆက်တက်လို့ကတော့ မိုက်ခဲရာ ကျလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရွေးရမယ့်အကောင်းဆုံးလမ်းက တခြားမဟုတ်ဘူး။ အပျော် ဖုံးနေတုန်း တောင်အောက်ပြန်ဆင်းကြဖို့ပဲ။ ပြီးရင် ကျွန်တော်က သင်္ဘောကို ပြန်၊ ခင်ဗျားက ယူဂူတာကီကိုပြန်'

ဆင်တာရီသည် အိပ်ငင်အား ဘာမှပြန်မပြောပဲ ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ပြူယော်ယော်ဖြစ်နေဆဲ...။ ချွေးတွေကတော့ ပို၍ထွက်နေသည်။

'မာစတာ... ဖူဂျီတောင်ထိပ်အထိ တက်ချင်နေတာကို ကျွန်တော်သိတယ်။ အဲဒါကို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ' ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။

ခင်ဗျားရဲ့ လုံခြုံရေးက ပိုပြီးအရေးကြီးတယ်...ဆင်တာရီ၊ အခုလို ဖျားနေတော့ တောင်ခြေကို အမြန်ဆုံးရောက်မှ ဖြစ်မှာ' ဟု အိပ်ငင်က ပြန်ပြောသည်။

ဆင်တာရီက ဦးခေါင်းတစ်ချက်ညှစ်၍ အရိုအသေပေးသည်။ 'ကျေးဇူးတပါ

။ကယ်... မာစတာ' ဟု ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဖူဂျီ-တောင်ထိပ် ယထိ တက်ပြီး ဆုတောင်းချင်နေပါတယ်။ အဲဒါတော့ မာစတာ သိထားသင့်ပါတယ် 'မဟုတ်သေးဘူး... ဆင်တာရီ၊ တောင်ထိပ်အထိ ဆက်တက်ဖို့ ခင်ဗျားမှာ ယားမရှိသေးဘူး ထင်တယ်'

'ဒါပေမယ့်-မာစတာ၊ ကျွန်တော် ပြောတာနားထောင်ပါဦး' ဟု ဆင်တာရီက ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ဇာတိနိုင်ငံနဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာခေးကွာနေပြီး အခုမှ ယဟာအလှကို ပြန်မြင်ရတဲ့လူပါ။ ဘယ်လောက်ပဲ အန္တရာယ်များများ ဒီနေရာဟာ မျှန်တော့နေရာပါ။ နောက်တစ်ချက်က ကျွန်တော်ဟာ မာစတာရဲ့ နိုင်ငံအကြောင်း ပညာအပေါင်းသိတဲ့လူပါ။ အဲဒါတော့ တခြားလူတွေကို ကျွန်တော်သိထားသလို သိသွား ပါဖောင်လုပ်နိုင်စရာရှိပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့တော့ ဖူဂျီ-ဆန် တောင်ထိပ်အထိ ယူရပြီး အဲဒီဟာတွေအားလုံးကို အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ ဆုတောင်းထားချင် ပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာကို မာစတာ သဘောပေါက်ပါသလား... မာစတာ' အိပ်ငင်သည် ဆင်တာရီ၏ ယောင်ယမ်းနေသော မျက်နှာကို ကြည့်နေသည်။

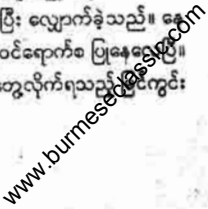
'ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်...ဆင်တာရီ၊ ဒါပေမယ့် တောင်ပေါ် ဆက်တက် ကြကတော့ မသင့်ဘူးလို့ထင်တယ်...။ အခု လောလောဆယ် ခဏနားပါ။ ပြီးရင် ပြန်ဆင်းမယ်'

'ဒါဆိုရင်... မာစတာ တစ်ယောက်ထဲ တောင်ထိပ်ကို တက်ပါ' ဟု ဆင်တာရီ ကပြောသည်။ 'ကျွန်တော် ဒီနေရာက စောင့်နေမယ်'

အိပ်ငင်က ခေါင်းယမ်းသည်။ ထိုအခါ ဆင်တာရီက 'အခုလောလောဆယ် တဲရဲ့ ယထက်ဘက်အထိတက်ပြီး တောင်ထိပ်ကို ကြည့်ပါ... မာစတာ၊ ဒီနေရာနဲ့ ကယ်လောက်ဝေးလဲဆိုတာ သိအောင်ပေါ့၊ နေက အခုပဲ ဝင်တော့မှာ' အနည်းဆုံး နှစ်သလောက်တော့ လုပ်သင့်ပါတယ်... မာစတာ'

အိပ်ငင်သည် တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ ထို့နောက် ပြုံးရယ်ပြီး ဆင်တာရီ၏ ပခုံးကို ကစ်ချက်ပုတ်လိုက်သည်။ 'ကောင်းပြီလေ...။ ကျွန်တော်သွားကြည့်မယ်။ ခင်ဗျား ကစောင့်နေခဲ့၊ နွေးနွေးထွေးထွေးလည်းနေ'

တဲအနီးမှ ထွက်လာခဲ့သော အိပ်ငင်သည် တောင်အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်သည်။ သူတို့နောက်မှ လိုက်လာနေသည့် ဆာမူရိုင်းများကို မမြင်ရ။ သူသည် ချောက်ကမ်းပါး ထက်သို့ တက်ကာ ကျောက်တုံးကြီးများကြားမှ ပုန်းကွယ်ပြီး လျှောက်ခဲ့သည်။ နေ့ သည် အနောက်ဖက် အနိမ့်ပိုင်းရှိ တိမ်များကြားသို့ ငုပ်လျှိုးဝင်ရောက်စ ပြုနေရပြီ။ အိပ်ငင်သည် အပေါ်ဘက်ဆီသို့ မော့ကြည့်သည်။ သူ့တွေ့လိုက်ရသည့်အရာကလေးကွင်း

ကြောင့် အဲဒါခြင်းဖြစ်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုအသစ် ဝင်လာသည်။ သူတို့သည် သူ့ကို လိုလားသော ပန်းတိုင်နှင့်အလွန်နီးကပ်နေသည်ကို မသိ . . .။ အခုမှ သိလိုက်ရပြီ။ ဖြစ်၍ ရင်ထဲတွင် အေးခနဲ ဖြစ်သည်အထိ တုန်လှုပ်ရ၏။ သူတို့သည် မီးတောင်ထိ ထိပ်ဝကြီးနှင့်အကွာဝေးသည် ပေါင်းရာပင် ပြည့်လိမ့်မည်မထင်ပေ။ ခွန်အား ပိုမို မထုတ်ရပဲ မိနစ်အနည်းငယ်မျှနှင့်တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သွားနိုင်သည်ကို အတိအကျ သိလိုက်ရပြီ မဟုတ်ပါလား . . .။

ထိုအသိ ဝင်လာလိုက်သည့် အချိန်အတွင်းမှာပင် အိမ်အိမ်သည် မီးတောင်ဝင် နှုတ်ခမ်းတစ်ဖက်၌ အလွန်သေးငယ်သော ရုပ်လွှာကို မြင်လိုက်ရ၏။ ထို့နောက် ယင်းဝင် နောက်မှ လိုက်ပါလာသော ဒုတိယရုပ်လွှာကို မြင်ရပြန်သည်။ ထို့နောက် တတိယ ရုပ်လွှာ . . .။ အားလုံး လူသုံးယောက်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ထိုနေရာမှ ရပ်။ မိမိပုန်းအောင်းနေသည့်နေရာကို လှမ်းကြည့်နေလေသလား . . .။ ထို့နောက် သူ့ကို အားလုံးပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သို့သော်လည်း သူ့ကိုမမြင်စေရန် ကျောက်တုံးမျှ။ နောက်သို့ ဖျတ်ခနဲ ဝပ်ချလိုက်သော အိမ်အိမ်လုံးစုံနှင့်သည် အလွန်မြန်ဆန်လျှား ရှိလေ၏။

ထိုရုပ်လွှာများကို မြင်လိုက်ရသည့်အတွက် အိမ်အိမ်သည် သူ၏ မူလခန့်မှန်းပုံ။ အကွာအဝေးကို ပြန်၍ဆင်ခြင်ပြန်သည်။ မိမိရောက်နေသောနေရာနှင့် တောင်ထိပ်။ အကွာအဝေးသည် ပေါင်းရာတော့ ကမည်မထင်။ အနည်းဆုံး ပေတစ်ထောင် နီး။ တော့ ရှိလိမ့်မည်ဟု ယူဆသည်။ ထို့ပြင်လည်း သူမြင်လိုက်ရသော လူသုံးယောက်။ ဦးချိုတပ်သံခမောက်များ ဆောင်းထားသည်မှာ သေချာ၏။ သူတို့အားလုံး ဆာမှရို။ များကိုင်လေ့ရှိသည့် ဓားနှစ်လက်စီကို ဓားများရှိ ဓားအိမ်များထဲ၌ ထည့်ထားသကဲ့ မှာလည်း သေချာလျက်ရှိပေသည်။

(၃၄)

ဖျက်တောင်ထိပ်၏ မြောက်ဘက်ခြမ်း မီးတောင်နှုတ်ခမ်းဝ၌ ရောက်နေသော ဒိုင်မို ဟကာမိုချီသည် အမောတကောဖြစ်ကာ အသက်ပင်မှန်အောင် မရှုနိုင်။ သူသည် မှုချိန်အထိ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်း၏ အရိပ်အခြည်ကိုပင် မမြင်ရသေး။ သူ့မျက်နှာ မှားသည် စိတ်လက်မကြည်မလင်ဖြစ်နေခြင်းကို ဖော်ပြလျက်ရှိလေသည်။

တောင်ပေါ်သား ဘုန်းကြီးများအုပ်စုတွင် အရပ်ပုပုတုတ်ခိုင်ခိုင် ဘုန်းကြီးသည် မှိုင်းဆောင်ဖြစ်၏။ သူသည် ယာကာမိုချီနှင့် သူ့ဆာမူရိုင်းအဖွဲ့အား တောင်ထိပ်သို့ ပြန်ဆုံးရောက်အောင် ဖြတ်လမ်းများမှ လမ်းပြ၍ ခေါ်ဆောင်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုန်းကြီးသည် ယာကာမိုချီအား မာကာဘီချိုးဖွယ်အမွေဆက်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှန်း သိနေ ပည့်အားလျှော်စွာ . . . အမြဲတစေ သတိထား၍ ရိုသေသမုပြုသည်။ သူသည် ယာကာမိုချီနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်၍ မြင်းစီးလေ့မရှိ။ ယာကာမိုချီ၏ မြင်းအနောက်မှ မှုနည်းဆုံး ခြေလှမ်းသုံးလှမ်းစာမျှ ခွာ၍လိုက်သည်။

'ဘယ်လိုလဲ . . . ကျွန်တော်တို့ အခုထက်ထိ နိုင်ငံခြားသား အရိုင်းကောင်ကို မစအနတောင် မမြင်ရသေးဘူး၊ တာဖြစ်လို့လဲ' ဟု ယာကာမိုချီက စိတ်မရှည်သံဖြင့် မူလွတ်သည်။

'မှန်တိုင်းကျနေလို့ တစ်နေရာရာမှာ ခိုနေတာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ် . . . အရှင်' ဟု ကျွန်ကြီးက လေအေးဖြင့်ပြောသည်။ တိမ်တွေစင်သွားတဲ့ အထိတော့ သူ့ခိုနေမှာဘဲ။ မှုလိုအချိန်မှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မြင်ရဖို့ဆိုတာလည်း သိပ်မလွယ်ပါဘူး။

'သူ့ကိုမြန်မြန်တွေ့အောင် မရှာနိုင်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ အခုပဲ မိုးချုပ်တော့မယ်' ဟု ယာကာမိုချီက ပြောသည်။ 'ညပိုင်းမှာ ရာဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူး သိပ်ခက်သွားလိမ့်မယ်' ဟု ဘုန်းကြီးသည် ဒယ်အိုးသဖွယ်ဖြစ်နေသော တွင်းဝဆီသို့ တစ်ချက်လှည့်

ကြည့်သည်။ ထိုနောက် ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲများ၊ ချော်ရည်ချော်ခဲပုံကြီးမျှ။ နောက်သို့ လှမ်းကြည့်ကာ မျက်စိရှာသည်။ သူ့လမ်းပြများနှင့် ဆာမူရိုင်းတစ်စုသည် တစ်နေရာ၌ ပုန်းနေကြသည်။ ဒုတိယရှာဖွေရေးအုပ်စုနှင့် ပေါင်းလိုက်သည့်အခါ ၊ အင်အားသည် ခုနှစ်ဆယ်ကျော်သွားခဲ့လေပြီ။

ထိုအင်အားစုထဲမှ တချို့သည် ကျောက်တုံးများနောက်၌ ဝပ်၍ ပုန်းနေဆဲ ။ အချို့မှာ ရေခဲနေသော မြေပြင်ပေါ်၌ အလျားမှောက်နေကြသည်။ ထိုသို့ နေရာမှပဲ တချို့လူများသည် အသားကလေးထရပ်ကာ မြင်သာနေသည့် တောင်တက်လမ်းများကို တောင်ကြောများဆီသို့ လှမ်း၍ကြည့်ကြသည်။ သူတို့၏ လက်ရှိနေရာသည် အမြင့်မဲ့၊ ဖြစ်သဖြင့် အားလုံးကို အပေါ်မှ စီး၍ မြင်နေရလေသည်။

ကျုပ်ချပေးထားတဲ့ အစောင့်အားလုံးဟာ နီးကြားတက်ကြွကြပါတယ် ။ အရှင် 'ဟု' ဘုန်းကြီးက ပြောသည်။ 'ဒီတောင်ထိပ်ဆီကို ဘယ်ဘက်ကပဲတက်လဲ ။ တက်လာ . . . ကျုပ်တို့ရဲ့ စောင့်ကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေ အောက်ကလာကြမှာ။'

'ကာဂိုမျိုးနွယ်ဝင်တွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုနဲ့ပတ်သက်လို့ နောက်ဆုံး ဘာသတင်း၊ ရသေးလဲ' ဟု ယာကာမိုချီက မီးတောင်တွင်းဝဲဆီသို့ ကြည့်နေရင်းမှ မေးသည်။ 'သူ့ကို က အခု ဘယ်လမ်းကို လိုက်နေကြသလဲ'

'သူတို့လည်း အခုထိ မနားကြသေးဘူး၊ တောင်ရဲ့ မြောက်ဘက်လမ်းကို ယူပြီး သွားနေကြတယ် . . . အရှင်၊ သူတို့ ဦးတည်ထားတာက အနောက်ဘက် . . . အပူ၊ မှတ်မိမှာပါ။ မုန့်တိုင်းမကျခင်က ကျုပ်အဖွဲ့ထဲက ဘုန်းကြီးတစ်ပါး သူတို့ကို မြင်ခဲ့တာပါ ။ . . . ခေ၊ သူတို့လူစုဟာ ချွတ်ပစ်ထားခဲ့တဲ့ လွှာချင်းဖိနပ်တွေကို တွေ့တာနဲ့ တပြိုင်နက် လမ်းကြောင်းပြောင်းသွားခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား . . .

ခေါင်းဆောင်ဘုန်းကြီးသည် စကားကို ဆက်မပြောပဲ ရပ်သွားသည်။ အလှူ၊ အတော်ပေးသော နေရာတစ်နေရာမှ ရုတ်တရက် ဆာမူရိုင်းနှစ်ဦး ဘွားခနဲ ပေါ်လာ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ယောက်ပေါ်လာသောနေရာသည် တောင်ထိပ်တွင်းဝဲ၏ အနောက်ဘက်တစ်နေရာဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ဆီးနှင်းပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်ကာ ဘေးချင်းယှဉ်၍ ပြေးလာနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ခေါင်းဆောင်ဘုန်းကြီးသည် တစ်စုံတရာ ဝေဖန်ပြောမည် မပြုပဲ ဆာမူရိုင်းနှစ်ဦး သူတို့ဘက် ဦးတည်၍ ပြေးလာနေမှန်း သေချာပေါက် သိလာရသည်အထိ ဆက်ကြည့်နေဆဲ . . .

'ကျုပ်ထင်ပါတယ် . . . အရှင်၊ ကျုပ်တို့ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ သည်းခံလိုက်မယ့် ဆိုရင် နေမဝင်ခင် အကျိုးရှိလာဖို့ရှိပါတယ် . . . ယာကာမိုချီက ဘုန်းကြီး၏ မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ 'ခင်ဗျာ။

ကတော့လိုတာလဲ . . .

သူ့မေးခွန်းကို မဖြေပဲ ဘုန်းကြီးက ပြေးလာနေသူနှစ်ဦးဘက်သို့ ခေါင်းဆတ်ပြဲ ယည်။ တစ်ဦးမှာ ယာကာမိုချီ၏ အစောင့်တပ်မှူးကက်ပတ်နီဖြစ်၏။ သူတို့၏ ပြင်ဆင်မှုများ ကြားရသည့်အခါ ယာကာမိုချီက လှည့်ကြည့်သည်။ သူ့ရှေ့ရောက်လာ ပသာ ဆာမူရိုင်းများသည် ဆီးနှင်းပြင်ပေါ် ခူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ကာ သူ့အား အရို ၊ ဖြစ်သေးလျက်ရှိကြ၏။ ယာကာမိုချီကတော့ စိတ်မရှည်စွာဖြင့် လက်တစ်ဖက် ယမ်း ပြုပြီး တထိုင်သည်။

'မင်းမှာ ပေးစရာ ဘာသတင်းပါလားလဲ-မိုတိုဟီရို-ဆန်' ဟု ယာကာမိုချီက မေးသည်။ 'အရေးကြီးတာ တစ်ခုခုကို မြင်ခဲ့ရသလား'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ -အရှင်' ဟု ကက်ပတ်နီမိုတိုဟီရိုက ဖြေသည်။ 'တွင်းထိပ် အနောက် ဘက်များအောက်ဖက်က လူတစ်ယောက် တက်လာနေပါတယ်။ သူဟာ ကျောက်တုံး ပစ္စည်းမှာ ပုန်းပုန်းပြီး လာနေတာပါ'

'သူ တစ်ယောက်တည်းဆိုတာ မင်းသေချာရဲ့လား' ဟု ယာကာမိုချီက မေး သည်။

'သေချာပါတယ် . . . အရှင်၊ သူနဲ့အတူ ဘယ်သူမှ ပါမလာပါဘူး' မင်းမြင်ခဲ့တာ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကောင်လား'

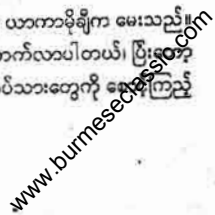
'အသေအချာ ပြောလိုကတော့ မရပါဘူး . . . အရှင်' ဟု မိုတိုဟီရိုက ပြန်ပြော သည်။ 'ဝတ်ထားတာ အဖြူရောင်ဝတ်စုံပါ။ မြက်ဦးထုပ်အကြီးကြီး ဆောင်းထားတယ်၊ ကြည့်ရတာ လူကောင်သိပ်ထွားကျိုင်းတဲ့ အနေအထားပဲ'

'တောင်ရဲ့အောက် ဘယ်လောက်အကွာမှာ ရှိမယ်ထင်လဲ' ဟု ဘုန်းကြီးက ဝင်မေးသည်။

'ဆီးနှင်းပြင်စတဲ့ နေရာလောက်မှာ မြင်တာပါ' ဟု ပြောတာ မိုတိုဟီရိုက သူ့ ၊ ဖြစ်သောကံလှည့်၍ 'ငါပြောတာမှန်လား' ဟု မေးသည်။ ကျန်ဆာမူရိုင်းက ခေါင်း ညှိတ်သည်။

'တောင်ထိပ်ကဆိုရင် မေပေါင်း တစ်ထောင်လောက်တော့ ဝေးမယ်' ဟု ဘုန်းကြီး ကပြောသည်။ 'အဲဒီနေရာမှာ ဘုရားဖူး ဓဏတဖြုတ်ခိုဖို့ တဲတစ်လုံးရှိတယ်။ အဲဒီနေရာ ဟာ ကာဂိုမျိုးနွယ်ဝင်လူစု သွားရာလမ်းဘက်မှာရှိနေတာ'

'မင်းမြင်ခဲ့တဲ့ လူဟာ တို့ဘက်ကို လာနေသလား' ဟု ယာကာမိုချီက မေးသည်။ 'မလာပါဘူး -အရှင်၊ သူဟာ အပေါ်ကို နည်းနည်းတက်လာပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကျောက်တုံးတွေကြားမှာ ပုန်းနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တပ်သားတွေကို နေရာကြည့်

နေဖို့မှာထားခဲ့ပါတယ်'

'ဒါဆိုရင် သူ့ကို ဖမ်းမိဖို့ ငါတို့ အမြန်ဆုံးအောက်ကို ပြန်ဆင်းရမယ်။ တို့မြန်မာ့ မသွားရင် ဒီအကောင် ကာကွယ်အုပ်စုဝင်တွေလက်ထဲ ရောက်သွားလိမ့်မယ်'

ယာကာမိုချီသည် ခေါင်းဆောင်ဘုန်းကြီးဘက် လှည့်ကြည့်ပြီး ကျွန်တော့် စပေသည်တွေထဲက သွက်လက်ဖြတ်လက်တဲ့ လှတစ်ဒါခေါင်းလောက်ကို ခေါင်းဆောင်ပြီး စင်ဗျားကိုယ်တိုင် အမြန်ဆင်းသွားစေချင်တယ်' ဟု ပြန်ပြောသည်။

'ကောင်းတဲ့အစီအစဉ်တစ်ခုပါဘဲ အရှင်၊ ဒါပေမယ့် ဒီထိပ်ကနေပြီး အောက်ကို ဆင်းရမယ့်ကိစ္စဟာ သိပ်ပြီးအန္တရာယ်များတဲ့ အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်' ဟု ဘုန်းကြီးကပြောသည်။ 'မဖြစ်နိုင်စရာတော့ မရှိပါဘူး။ အထူးသတိထားပြီး ဆင်းရဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အရှင်လက်နက်ကိုင်တွေကို ခေါင်းဆောင်သွားစေချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိနေရင်လည်း အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါမယ်'

ယာကာမိုချီသည် သူ့ဆာမူရိုင်းကက်ပတ်နီဘက်လှည့်၍ အမိန့်ပေးသည်။ 'ဒီပယ် မိုတိုဟီရို . . . အတော်ဆုံးစစ်သည် ဆယ့်နှစ်ယောက်ရွေးလိုက်၊ အောက်မှာရှိနေတဲ့ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကို သွားဖမ်း၊ ဖြစ်နိုင်ရင် အရှင်ရအောင်ဖမ်း၊ မလွတ်စေရဲ၊ ကာကွယ်ဖွယ်ခံရုံ လက်အောက်က စစ်သည်တွေလက်ထဲလည်း မကျစေနဲ့ . . . လိုအပ်မှ၊ သူ့အလောင်းကို ယူရာဂါစစ်ပုံမှာ တို့သုံးနိုင်မယ်'

'ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် - အရှင်' ဟု မိုတိုဟီရိုက သူ့ခါးမှ ခါးရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပြောသည်။

ယာကာမိုချီသည် ကျန်ဆာမူရိုင်းအရာရှိဘက်လှည့်၍ 'မင်းက ကျန်တဲ့စစ်သည်၊ တွေနဲ့ ဒီမှာနေခဲ့' ဟု အမိန့်ပေးသည်။ 'ဒီဘက်ကို တက်လာတဲ့ လူတွေကို သတိနဲ့ စောင့်ကြည့်၊ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို သွားဖမ်းတဲ့အဖွဲ့က လိုအပ်ရင် ဖြစ်စေ၊ ကာကွယ် စစ်သည်တွေ ရောက်လာရင်ဖြစ်စေ တပ်အင်အား ပြည့်ပေးရမယ်'

ဒုတိယအရာရှိက ဦးခေါင်းကိုညှစ်၍ အမိန့်ကိုနာခံသည်။ 'ယာကာမိုချီက ဘုန်းကြီးဘက်လှည့်၍ 'ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စင်ဗျားနဲ့လိုက်မယ်' ဟု ပြောသည်။

'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကောင်ကို ဖမ်းတာ၊ ဆီးတာ၊ သတိတာကို ကျွန်တော့် ကြည့်ချင်တယ်'

(၃၅)

သူတွေ့လိုက်သည့်အခါ သူ့ဘဝသည် လုံခြုံမှုရှိနေသည်။ ရောဘတ်အီဒင်သည် ယာကွဲကြီးစွာထား၍ ချော်ရည်ချော်ခံများ နောက်တွင် ပုန်းကွယ်နေရာမှ တောင်ထိပ်သို့ မျက်ကြည့်သည်။ နောက်ထပ် လှုပ်ရှားမှုများကို မမြင်ရ၊ သို့သော်လည်း သူ မမြင်ရသော မျက်လုံးများသည် သူ့အား ကြည့်နေမည်ဆိုပါမူကား . . . သူ့အတွက် သက်သာစရာ မကြောင်းမရှိ။

သူ့အဖို့ စဉ်းစားဆင်ခြင်စရာတွေက ရှိနေသည်။ သူတို့နောက်မှ လိုက်လာနေ ကြသော စစ်သည်အဖွဲ့များသည် ဘာကြောင့် တောင်ထိပ်ကို အလျင်အမြန် ရောက်ရှိ လွှားကြတော့ပါလိမ့် . . . ထိုလူစုသည် နှစ်စုခွဲကာ တစ်စုက တောင်ထိပ်ကို ဦးစွာ ဖျောက်အောင်သွား၍ ကျန်တစ်စုက သူနှင့်ဆင်တူရုံ၏ နောက်မှ ဆက်၍လိုက်ကာ နှစ်ဖက်ပိတ်၍ ဖမ်းမလိုလား . . .

ထိုအတွင်းဝင်လာသောအခါ အီဒင်သည် သူ့ခေါင်းကို မသိမသာထောင်၍ တောင်၏ အောက်ဖက်သို့ တိတ်တမိုးကြည့်သည်။ လူစုလူနာဟူ၍ အရိပ်အရောင်ပင် မမြင်ရ၊ သူ တွေ့မြင်နေရသော မဲနက်နက်ဆင်ခြေလျှော အားလုံးပါတွင် ရှင်လင်လျက် ရှိ၏။

တောင်စူးစူးဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ နေဝင်သွားနေစဉ်အတွင်းမှာပင် ထူထပ်စွာ ဖွဲ့စည်းလျက်ရှိနေသော တိမ်များသည် တစ်စစီကွဲကာ လှင့်မျောသွားနေ ကြသည်ကို မြင်ရသည်။ ဘောနှင့်တောင်နှင့် သစ်တောကြီးများဘက်တွင်မူ ဝင်လှဆင် နေရောင်၏ ကျဆင်းနေမှုကို မြင်တွေ့နေရလေသည်။

ရှုခင်းအားလုံးသည် အီဒင်အကြည့်အောက်တွင် ပြားပြားဝပ်ကာ တဖျော်တခေါ် ကြီး ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အားလုံးသည် အရပ်ရှစ်မျက်နှာဆီသို့ ဖြန့်ကျက်အုပ်ပိုးထားသည်။ အရောင်တစ်လက်လက်ထွက်ကာ ရွှေရောင်လှိုင်းထနေသည့် တောင်ဘက်သို့ မူ ကျယ်ဝန်းပြန့်ပြူးလျက်ရှိနေသော သီဒီပင်လယ်အော်နှင့် ကမ်းရိုးတန်းများအပြင် နေ

ရသည်သာမက တုန်ကင်းများ၊ လှေများနှင့် အခြားအမျိုးအစား ရေယာဉ်များ ရွေ့လျားနေကြသည်ကိုပင် မြင်နေရပေသည်။

သူသည် ပင်လယ်အော်၏ ရေပြင်ဆီသို့ ပိုက်စိပ်တိုက်၍ ကြည့်နေသည်။ သူ့အမြဲတစေ ရင်းနှီးနေသော မြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ရသည်။ မဲခဲနက်နက် ပုံသဏ္ဍာန်ကြီး နှစ်ခု...။ တလိပ်လိပ်တက်နေသော မီးခိုးများ...။ ထိုမီးခိုးများသည် 'ဆတ်စိန်ဟန်နာ' နှင့် 'မစ်စစတီပီ' သင်္ဘောများမှ ထွက်နေသော မီးခိုးများပေတည်း။ သူ့အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ သင်္ဘောကြီးများအား ကြည့်နေမိလေ၏။

သူ အရပုန်းနေသော နေရာသည် စစ်သင်္ဘောကြီးများနှင့် ဘယ်လောက်ဝေးပါလိမ့်...။ သူ ခန့်မှန်းမိသည့် အတိုင်းဆိုပါက မိုင်ငါးဆယ် ခြောက်ဆယ်ထက်တော့ လျော့လိမ့်မည်မထင်...။ ထိုမျှမက ဝေးလိမ့်မည်ဟုပင် တွေးလိုက်မိ၏။ တိမ်ဖြူဖြူ လှလှများသည် အလွန်ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော သဘာဝပန်းချီကားကြီး ထက်၌ ပျံတစ်ဖွဲ့ သည်တစ်စု အုပ်စုစုကာ လွင့်မျောရွေ့လျားနေကြဆဲ...။

အိမ်အကြည့်သည် အငူအစွန်းနှစ်ခုကို လှမ်းမြင်သည်။ ပြီးတော့- ကမ်းရိုးတန်းများ၊ ထိုနေရာက ပင်လယ်အော်အဝှမ်း မှန်ရိရိဖြစ်နေသော အဆောက်အဦများ...။ ထိုနေရာသည် ယီဒိုမြို့၊ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အိမ်က မှန်းဆပြီး ကောက်ချက်ချသည်။

ပင်လယ်အော်နှင့် မြေပြင်ကြားရှိ ရှုခင်းများကို ပိုက်စိပ်တိုက်၍ ကြည့်နေသော အိမ်အတွင်းတစ်ခု အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် စစ်သင်္ဘောများအား ကြည့်နေစဉ် အတွင်းတစ်ပတ်ရှိ သင်္ဘောသားများကလည်း သူ့ဆီကို ပြန်၍များ ကြည့်နေ၏။ မလား...။ ဘယ်နည်းနှင့်မဆို၊ သူတို့သည် ဖူဟိုဟုခေါ်သော မီးတောင်ထိပ်ကိုတော့ ကြည့်နေကြမည်မှာမလွဲ။ ထိုသို့... ကြည့်နေလျှင် ဆတ်စိန်ဟန်နာ သင်္ဘောပေါ်မှ ပျောက်သွားသောအရာရှိကို သတိရနေကြလိမ့်မည်ထင်၏။

ထိုအတွေးများ ဝင်လာသည့်အခါ- သူ့စိတ်တွင် ဆန္ဒတစ်ခုဝင်လာသည်။ သူ သင်္ဘောများဆီသို့ မီးခိုးများနှင့်ဖြစ်စေ- မှန်တစ်ချပ်နှင့်ဖြစ်စေ မိမိ ဤနေရာ၌ ရောက်ရှိနေကြောင်းကို အချက်ပြလိုသော ဆန္ဒဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ထိုဆန္ဒကို ဘေးအန္တရာယ် များလွန်းသဖြင့် မိုက်မဲသောဆန္ဒအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ ခေါင်းထဲမှ ချက်ခြင်း ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ အကယ်၍ ထိုဆန္ဒကို အကောင်အထည် ဖော်သွားလျှင်...။ မိမိ အချက်ပြနေသည်ကို ဆာမူရိုင်းများ မြင်သွားပေလိမ့်မည်။ သို့ဆိုလျှင် မိမိ ပုန်းနေသည့်နေရာကို ဆာမူရိုင်းများ တွေ့သွားကြပေတော့မည်။

စစ်သင်္ဘောကြီးများဆီသို့ ကြည့်နေသော အိမ်ရင်ထဲတွင် အခြားအတွေးနှင့် မေးခွန်းများသည် ထွေးလှမ်းရစ်ပတ်ဖြစ်နေသည်။ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းသည် ဘယ်လိုဖြစ်လာမလဲ...။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူညီမှု တစ်ခုကို ရကြပြီလား...။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတ၏ သဝဏ်လွှာအား ဂျပန်အင်ပါယာစကားရာစီတို့ရရှိ

ကြိုက်သို့ ဘယ်လိုပေးကြရမည်နည်း...။ အကယ်၍ စာကို လက်ခံပြီဆိုလျှင်...။ မြေပြင်လျှောက်၌ ရှိနေသော တင်းမာမှုများသည် လျော့နည်းသွားစေရမည်။

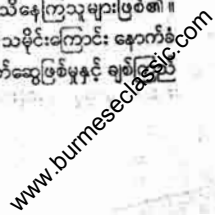
အိမ်သည် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မျက်စိများကိုကာ၍ ဝင်လှည့်နေရောင်ကို မျှော်ကြည့်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူသည် ကမ်းခြေတလျှောက်၌ အခိုင်အမာ လုပ်ထားသည်။ ခံတပ်များကို မြင်ရသည်။ ခံတပ်များမှာ ဝေးကွာလွန်းလှသဖြင့် လက်နက်ပစ္စည်းအခြေအနေ အသေးစိတ်များကိုကား မမြင်ရချေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ခံတပ်ကြီးလှ၍ စစ်သည်အင်အားများကို တိုးချထားသည်ကို သူ ကောင်းစွာသိထားသည်။

အလင်းရောင်သည် ပြည့်ပြည့်ချင်း ဆုတ်ခွါသွားနေသည်။ အရှေ့ဘက်ဆီမှ ကျယ်လပ်အသစ်များသည် ရွေ့လျားလာနေကြ၏။ မြေပြင်နှင့်ပင်လယ်ပြင်တို့မှ ရှုခင်းများသည် မြင်ကွင်းအတွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားနေကြပြီ။ နောက်မိနစ်အနည်းငယ်မျှတွင် များပမာဏ ယီဒိုပင်လယ်အော်တစ်ခုလုံးသည် အမှောင်၏ လွှမ်းမိုးမှုအောက်သို့ ကျရောက်သွားသည်။ အိမ်အဖို့တော့ အလွန်ကြီးမားသည့် သဘာဝခြေပင်ကြီးတစ်ခုက လှုပ်ကားသွားသည်နှင့် အတူတူပင် ဖြစ်ချေသည်။

သူ တိတိတဆိတ် ထွက်လာခဲ့သည့် ခရီးလမ်းတလျှောက်၌ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသမျှကို ကြိုက်စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ သူ့ရင်ထဲတွင် တစ်မျိုးတစ်ဖွဲ့ ဖြစ်လာရသည်။ တစ်နေရာ၌ သူသည် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ပွဲတစ်ပွဲနှင့်ကြုံခဲ့ရ၏။ ထိုနေရာက လရောင်ရိပ်အောက်၌ တစ်ခုခုထဲ၌ ကြုံခဲ့ရသည့်အဖြစ်၊ ကျီသည် ပျက်စီးယိုယွင်းနေပြီ။ ထိုကျီထဲတွင်...။

သူ့လက်တွင်း၌ ရောက်နေသည့် တိုက်ဝါ...။ တွေ့လိုက်ရသည့်မှာ တဒင်္ဂ...။ ထိုတဒင်္ဂသည်... သူ့စိတ်ခံစားမှုသည် မည်သို့ရှိခဲ့ပါသနည်း။ တကယ်တော့ ဟိုကိစ္စ၏ အလှသည် သူ့စိတ်ကို များစွာယစ်ဖျားစေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား...။ ပိုပင် နောက်ဆုံး၌ သူမသည်လည်း သူ့စိတ်နှင့် များစွာ အလှမ်းဝေးသွားသည်ဟု ဝင်မိ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တိုက်ဝါသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ သေသလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်ဟူ၍ ဆန္ဒရမှတ်ကိုမူ များစွာလှုပ်ရှားစေခဲ့၏။ စံစားမှုဟူ၍ မရှိတော့သလိုဖြစ်သွားပုံရသည်စိတ်သည်လည်း ပြန်လည်အသက်ဝင်ကာ လှုပ်ရှားလာခဲ့ရ၏။ သူ လုံးဝ မမျှော်လင့်သော ပြန်လည်အသက်ဝင်မှုမျိုးဖြစ်သဖြင့် သူ့အနေဖြင့် အံ့ဩ၍မဆုံး... တကယ်တမ်းချ၍ စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ ဂျပန်လူမျိုးများသည် 'နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းများဟု ခေါ်နေကြသော မိမိတို့အတွက် စဉ်းစားကြပါမည်လော...။ သူတို့သည် မိမိတို့လူမျိုးအကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှသာ သိနေကြသူများဖြစ်၏။ ပြီးတော့ နှစ်နိုင်ငံလေးတွင် မတူညီသော အတွေ့အကြုံများနှင့် သမိုင်းကြောင်း နောက်ခံမှုများရှိကြ၏။ သို့ဆိုလျှင် ဤနှစ်နိုင်ငံကြား၌ နားလည်မှု၊ မိတ်ဆွေဖြစ်မှုနှင့် ရခိုင်ရင်းနှီးမှုများ ကို တည်ဆောက်၍ ရနိုင်ပါမည်လော...။

အတွေးပေါင်းစုံနှင့် မေးခွန်းပေါင်းစုံတို့၏ မိစီးနှိပ်စက်မှုကြောင့် အိမ်ရှင်ယု၊ တင်းကျပ်လာသည်။ သူ့ အမြဲထုတ်နိုင်သော မေးခွန်းများသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါ်လာလျက်ရှိလေရာ ကြာတော့လည်း သူ့စိတ်သည် ခံနိုင်ရည်မရှိ ဖြစ်လာသည်။ ရုတ်တရက် ခံစားနေရသည့် အအေးဒဏ်ကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်လာသည်။

အနောက်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ထုထုပ်သော တိပ်မျှ အဝေးထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသည့်နေ့ကို မြင်ရသည်။ နေ၏အလင်းရောင်သည် လျှပ်စီးစွာပင် မျောက်ကွယ်သွားသည်။ တစ်ခဏအတွင်း ဆည်းဆာချိန် ဝင်ရောက်လာသည်။ တစ်ခုတည်းသော ကြယ်သည် ကောင်းကင်တွင် တစ်လက် . . . လက် . . .

ကောင်းကင်ယံမှ တစ်လုံးတည်းသော ကြယ်ကို မြင်လိုက်ရသော အိမ်ရှင်ယု၊ တောင်ထိပ်ဆီသို့ မော့ကြည့်မိသည်။ အခုလို မှောင်စပျိုးချိန်တွင် သံခမောက်ဆော့၊ စစ်သည်များကို အစအနပင် မမြင်ရ။ သူသည် တောင်အဆင်း ဆင်ခြေလျော့များကို အထူးသတိထား၍ ကြည့်နေရာမှသည် . . . ဘာအစိုပ်လက္ခဏာကိုမှ မမြင်ရသည့်အားဖြင့် ပုန်းနေသည့် နေရာမှ ဖျတ်ခနဲထွက်လိုက်သည်။

သူ ဆင်တာရီအား တစ်ယောက်တည်းထားပြီး ထွက်လာခဲ့သည်မှာ အချို့သောကြီးကြားခဲ့ပြီး ထိုအသိဝင်လာသည့်အခါ ကပြကရာ ပြန်ဆင်းသည်။ ဆင်တာရီအား စစ်သင်္ဘောကြီးတွေကို သူမြင်ခဲ့ရကြောင်း ပြန်၍အသိပေးလိုက်ချင်၏။ တစ်ပြန်ရောက်သည့်အခါ တံတံခါးပွင့်နေသည်ကို သူ သတိထားမိသည်။ သူသည် တံတံခါးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့လေ၏။

'ဆင်တာရီ . . . ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောတွေကို ကျွန်တော်မြင်ခဲ့တယ်' ဟု အိမ်ရှင်ယု၊ က မီးခိုးသွေး ခူးထောက်၍ ထိုင်လိုက်ပြီး ပြောသည်။ သူသည် ထင်းချောင်းသစ်မျှ ကိုစု၍ မီးဖိုထဲထည့်သည်။ 'တစ်ခဏ ပြန်ရောက်လာကြပြန်ပြီ။ ခိုင်တစ်ရာလေး။ ကတောင်မှ မမြင်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆာမူရိုင်းတွေကတော့ တောင်ထိပ်ကို ရောက်မယ့်ကြာပြီ'

သူစကားကို ဖြေမည့်သူမရှိ။ တံထဲတွင် တိတ်ဆိတ်မှသည်သာလျှင် စိုးမိုးလျက်ရှိ၏။ အိမ်ရှင်ယု၊ နောက်သို့လှည့်ကြည့်သည်။ မှန်အိမ်သည် မှန်တံခါးဝါးလင်းနေပေ။ သို့သော်လည်း အမှောင်ရိပ်များထဲမှ စကားပြန်ပြောသံကိုမှ လုံးဝမကြားရ။ သူသည် အလန်တကြား ထရပ်ကာ မှန်အိမ်ကို ကောက်ယူပြီး အပေါ်သို့ မြှောက်၍ ကြည့်သည်။

မှန်အိမ်ခေါ်ရောင်ဖြင့် တံတစ်တံလုံး၏ လေးဖက်လေးတန်းကို မြင်ရ၏။ ဆင်တာရီ၊ ခြုံညွှားသော စောင်များသည် ဖရိုဖရဲဖြစ်ကာ နံရံတစ်ဖက်တွင် ပုံလျက် . . . အိမ်ရှင်ယု၊ ပစ္စည်းအားလုံးသည် သူထားခဲ့သောနေရာတွင် ခြေရာလက်ရာမပျက် ရှိနေကြသည်။ ဆင်တာရီကိုမှ . . . လုံးဝမတွေ့ရ။

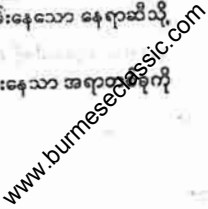
(၃၆)

ကြပ်ကြပ်ရွရွဖြစ်နေသည့် ဆီးနှင်းခဲများသည် အိမ်ခေါ်ထားသည့် လွှာချင်းဖိနပ်ထောက်တွင် ကြွေကုန်ကြသည်။ ထုထောင်းထား၍ မွှေကြဲနေသော မှန်ကွဲအစအနများနှင့် တူလှချေသည်။ အိမ်ရှင်ယု၊ ဘုရားဖူးများ ခိုးနားရာတံ၏ အထက်ပေးလေးဆယ်ကွက်ရှိ ချော်ခဲများဖြင့် ပြည့်နေသည့် ချောင်းငယ်တစ်ခုဆီသို့ လေးဘက်တွင်း၍ တက်ကြွခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် တောင်မှူးကို အားပြုထားသဖြင့် ချော်လဲမည်ကို မစိုးရိမ်ရ။ သို့သော်လည်း ရန်သူနှင့်တွေ့လိုက်လျှင် အလျင်အမြန် ခုခံကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် ပြုစုနေထိုင်ရာ ခါးကိုပါ အလွယ်တကူ ဆွဲထုတ်နိုင်ရန် စီစဉ်ထားလေသည်။

သူသည် တက်သွားနေရင်းမှပင် အရပ်လေးမျက်နှာကို အထူးသတိထား၍ ကြည့်လျှားသည်။ အထူးသဖြင့် သူသည် အောက်ဖက်သို့ဆင်းရာ တောင်စောင်း ဆင်ခြေလျော့များကို ကရုဏာရှိ၍ ကြည့်သည်။ သူ့အဖော် ဆင်တာရီအား ရှာနေခြင်းပေတည်း။ သူသည် မီးတောင်၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက် တစ်ကြောကိုလည်း မျက်ခြေပြတ်မခံပဲ ကြည့်သွားသည်။ သို့သော်လည်း . . . ဆင်တာရီကို မတွေ့ရ။ အခြားသော လူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကိုလည်း မမြင်ရ။ သူ့တွင် ပါလာသည့် အဆေးကြည့်မှန်ပြောင်းကိုလည်း သုံးသည့်အခါ သုံး၏။ သို့တစလည်း ဘာကိုမှ မတွေ့ရ။

နေရောင်သည် မေးမိုးနီလာကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း မျောက်ကွယ်စ ပြုလာပြီ။ ဤရောင်မှန်သွားသည်နှင့်အမျှ ကောင်းကင်ရှိ တိမ်များကြားတွင် ကြယ်များ ပို၍မျှားလာသည်။ စိတ်ဝါတက်ခြင်းတည်းဟူသော ခံစားမှုဖြင့် အိမ်ရှင်ယု၊ နောက်သို့လှည့်ကာ လှုပ်ပေါ့ဘက် ပေးနှစ်ရာ၊ သုံးရာအကွာမှ ဆီးနှင်းများ ပုံးလွှမ်းနေသော နေရာဆီသို့ ကပ်ချက်မျှ မော့ကြည့်လိုက်မိ၏။

သူ့မျက်လုံးများသည် ယင်းဆီးနှင်းပြင်ပေါ်မှ လှုပ်ရှားနေသော အရာတစ်ခုကို

မျက်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်။ ပထမတော့ ဒဏ်ရာရထားသည့် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ဖြစ်လေသလားဟု တွေးလိုက်မိသည်။ အသေအချာ ထပ်ကြည့်လိုက်သည့်အခါပျံ့မှုကား တောင်စောင်းကို လေးဘက်တွား၍ တက်နေသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို သတိထားလိုက်မိလေ၏။

အိဒင်သည် တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်ကြာမျှ မယုံကြည်နိုင်သော မျက်လုံးမျှားဖြင့် ဝေးကြည့်နေမိသည်။ တက်နေသူမှာ ကောက်ရိုးခမောက်ဆောင်းပြီး ရှည်လျားပျံ့ဝတ်ရုံအင်္ကျီကြီး ဝတ်ထားသည်။ သူသည် မှန်ပြောင်းဖြင့် အသေအချာ ထပ်ကြည့်ပြန်သည်။ တက်သွားနေသူသည် လူလုံးလူဖန် ခပ်သေးသေးဖြစ်၍ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို သံသယဝင်စရာမလိုတော့ပဲ သိရမည်ဖြစ်၏။

တစ်ချိန်တည်းလိုလိုပင် သူ့အာရုံသည် နောက်ထပ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရပြန်သည်။ သူသည် မှန်ပြောင်းကို မျက်စိတွင် ကပြကာရာ ကပ်၍ သတိထားကြည့်သည်။ သူ့ကလက်ဖြတ်လက်စွာ တောင်ထိပ်မှ ဆင်းလာသော လူတန်းတစ်ဖွဲ့... အားလုံးဆယ့်ငါးယောက်ခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ သူတို့သည် လေးဘက်တွားတက်လာနေသော လူဆီသို့ ဦးတည်၍ ဆင်းနေဟန် ရှိလေသည်။

အောက်ဘက်မှ တက်လာနေသူသည် သူ့ဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာနေသည့် ထိုလူကို မြင်ဟန်မတူ။ အိဒင်ကတော့ အသေအချာ မြင်နေရ၏။ အားလုံးထဲမှ သုံးယောက်တွင် လက်နက်မပါကြ။ ကျန်လူစုမှာမူ သံခမောက်ဆောင်းထားသည့် ဆာပူရိုးများဖြစ်၍ သူတို့ထဲတွင် ဓားများနှင့် လေးမြားများ ပါလာသည်ကို အိဒင်သတိပေးမိသည်။

လက်နက်ကိုင် တစ်စုကို ကြည့်နေသည့် အိဒင်ခေါင်းထဲသို့ အတွေးတစ်ခုဝင်လာသည်။ အခုအချိန်သည် အနောက်ဖက်ဆင်ခြေလျော့တစ်လျှောက် ခပ်ဖြန့်ဖြန့်ပြေးဆင်းသွားမည်ဆိုပါက -ဘယ်သူမှ မမြင်ပဲ တောင်၏ခြေရင်းသို့ ရောက်သူမို့ နိုင်ဘွယ်ရာရှိ၏။ ထိုမှတဆင့် အမှောင်ရိပ်ကိုခို၍ မိမိ၏သင်္ဘော ဆတ်စိက္ကံဟန်ကဲ့သို့ သင်္ဘောဆီသို့ ပြန်သွားမည်ဆိုက ဘေးမသိရန်မခဲပဲ ရောက်သွားနိုင်ဖို့ရှိ၏။

သူသည် အနောက်ဘက် တောင်ဆင်းလမ်းကို မျှော်ကြည့်နေရာမှ နောက်အပျံ့တစ်ခုရလာပြန်သည်။ သူ အခုကြည့်နေသော အောက်ခြေတက်မှ တောင်တက်သလားများ ထပ်၍ ပေါ်လာခဲ့သည်ရှိသော်... သူသည် လေးဘက်တွား၍ တက်နေသူဆီသို့ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြန်သည်။ ထိုသူသည် ဆီးနှင်းပြင်ထဲသို့ မကြာခင် နှစ်... နှစ်ပြီးလာနေရသဖြင့် ခဏ... ခဏ နားနေရသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လက်နက်ကိုင်ဆာမူရိုင်းများသည် ထိုသူ၏ အဖြစ်ကို မြင်ကြဟန်တူ၏။ သူ့ကို

ထိုသူအား ကြားမှဖြတ်၍ တားရန်အားထုတ်နေကြပုံပေါ်၏။ အိဒင်သည် အချိန်ကုန်ကြာသည်အထိ စောင့်ကြည့်နေရာမှ မျက်ခနဲ ထလိုက်သည်။ ပုန်းအောင်းမှုပုထုကကား ချောက်တစ်ခုကြားသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

'ဆင်တာရီ' ဟု အိဒင်က သူ့ဦးခေါင်းထက်သို့ လက်နှစ်ဖက်ကို မြောက်၍ ပြောင်းပြကာ အော်ခေါ်သည်။ 'ပြန်လှည့်ခွဲ... ပြန်လှည့်ပြီး ဒီဘက်ကို အမြန်ဆင်းခွဲ' အိဒင်အော်သံသည် ဆီးနှင်းများဖြင့်ပြည့်နေသော ဖျော်တောင် မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ထပ်ထပ်သွားသည်။ ဆင်တာရီကတော့ သူ့ဘက်သို့ လှည့်မကြည့်... သူ့မြင်ရအတိုင်းဆိုလျှင် ခဏမျှရပ်ကာ ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို မှီထားသည်။ အဆမတန်

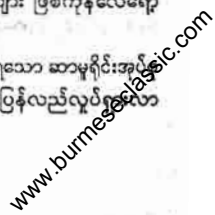
ယန်းနေသည့်ပုံရှိ၏။ ထို့နောက် ဒီဃီဒီဃီဖြင့် ဆက်သွားပြန်သည်။ အိဒင်အမြင်မျှင် ဆင်တာရီသည် အားအင်ရှိတော့ဟန်မတူ။ အကြွင်းအကျန် အင်အားကလေးကို ကိုင်ဖြစ်ညစ်ပြီး သုံးစွဲနေရပုံပေါ်၏။

ဆင်တာရီ ရောက်နေသည့်နေရာ၏ အထက်ဘက်မှ ဆာမူရိုင်းအုပ်စုသည် စက္ကန့်ကျဉ်းငယ်မျှ တန့်သွားသည်။ အော်သံလာရာ အိဒင်ဆီသို့ ငုံ့ကြည့်နေကြသည်။ မျက်နှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားကာ အချင်းချင်း အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံများ ကြားရသည်။ ချက်ခြင်းပင် လျှင်မြန်စွာ ဆက်ဆင်းလာကြသည်။ အိဒင်သည် တိုး၍ စိတ်ပူပြေဖြစ်ရာ နောက်ထပ် ထပ်အော်ပြန်ရုံမျှမက တောင်ဆုံးကို မြဲမြံထောက်ကာ ခုန်ဆင်းလာသည်။

သို့သော်လည်း ထိုအချိန်ထိ ဆင်တာရီသည် မရပ်သေး။ နောက်ကိုလည်း လှည့်ကြည့်သေး။ အိဒင်သည် ချောက်ထဲမှတက်ရန် တာစုလိုက်သည်။ နေသည် လုံးဝချောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်၏။ လေသည် ထန်လာလျက်ရှိရာ ဆီးနှင်းအချပ်အလွှာများသည် လေနှင့်ပါလာပြီး အိဒင်မျက်နှာကို ရိုက်ခတ်လျက်ရှိလေပြီ။

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လှုပ်ရှားမှုများရှိသော်လည်း ဆင်တာရီသည် သိဟန်ကွဲဟန်မတူ။ သူ့လမ်းကိုသာ သူ သွားလျက်ရှိသည်။ သူသည် အရှေ့ဘက်ဆီသို့ ကြည့်ကာသွားနေခြင်းဖြစ်၍ လှုပ်ရှားမှုများလည်း ယိမ်းယိုင်ကာ နှေးကွေး လေးလံနေသည်ကို အိဒင်သတိထားနေမိသည်။ ဆင်တာရီသည် သူ့ဦးခေါင်းကို လုံးဝ မှုတ်ခြင်းမရှိ။ သူ့အဖြစ်သည် အံ့ဩစရာကောင်းနေ၏။ ဦးခေါင်း၌ ရရှိခဲ့သော ဒဏ်ရာကြောင့် ဦးနှောက်ချို့ယွင်းကာ ခံစားမှုအာရုံတွေ ကစဉ်ကလျား ဖြစ်ကုန်လေရောလား...။

ဆင်တာရီ လမ်းကြောင်းပြောင်းသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသော ဆာမူရိုင်းအုပ်စုသည် တစ်စတမျှရပ်၍ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြဟန်တူ၏။ သူတို့ပြန်လည်လှုပ်ရှားလာ

သည့်အခါတွင်မူ နှစ်ခုဖြစ်သွားသည်။ လူအင်အား နှစ်ခါစင်ဝက်ခန့် ပါဝင်... ဆာမူရိုင်းတစ်စုသည် လမ်းပြနှစ်ဦး ခေါင်းဆောင်ကာ ဆင်တာရီဆီသို့ ဦးတည်ပြီး သွားနေကြသည်။ ကျန်တစ်စုသည် ဆင်တာရီနောက်ရင်းသို့ ပြန်လာလျှင် ပိတ်... နိုင်ရန် နောက်ဖက်သို့ ကွေ့ပတ်ပြီး လာနေကြသည်။ အိမ်သည် ချက်ခြင်းပင် မြေလှမ်းများကို သွက်သွက်လှမ်းကာ အပေါ်မှဆင်းလာနေသည့် ဆာမူရိုင်းများ မရောက်မီ သူက ဦးစွာ ဆင်တာရီထံရောက်ရန် အားထုတ်သည်။

သုံးမိနစ်ခန့်မျှအတွင်း အိမ်သည် မီးတောင်ထိပ်ဝ၏ ဘေးတစ်ဖက်သို့ ရေ... သွားသည်။ ရုတ်တရက် သူသည် သူ့အပေါ်ဘက် ပေတစ်ရာခန့်အကွာ၌ ရောက်... သော ဆင်တာရီအား လှမ်းမြင်သည်။ ဆင်တာရီသည် မဲနက်သော ကျောက်... တစ်တုံးဘေး၌ ဒူးထောက်ထိုင်ကာ ဦးခေါင်းကို ငုံ့ထားသည်။ ဆုတောင်းနေသ... ပုံစံမျိုးဖြစ်၏။

ထိုဇရာမှာပင် ဆာမူရိုင်းအုပ်စုတစ်စုသည် အိမ်ခြံမြင်ကွင်းအတွင်းသို့ ဝင်... သည်။ သူတို့သည် အားအင်ကိုများစွာထုတ်ကာ အလျင်အမြန် ဆင်းလာနေကြ... သူတို့အနေဖြင့် ဆင်တာရီနှင့်အိမ်အား မြင်သွားကြပြီဖြစ်၏။ အိမ်ကလည်း သူ... နှင့်တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သူတို့အား မြင်သည်။ သူတို့ထံမှ စိတ်လှုပ်... စွာဖြင့် အော်လိုက်သော အသံများသည် ထွက်ပေါ်လာသည်။

'သစ္စာပေါက်ကောင်ကို သတိပစ်' ဟု တစ်ဦးက အော်သည်။
'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကို ဖမ်းကြ...ဟေ့' ဟု နောက်တစ်ဦးက အော်သည်။
'နှစ်ယောက်စလုံးကို အရှင်ပုံဖြစ်ဖြစ် အသေပုံဖြစ်ဖြစ် မိအောင်ဖမ်းကြ' ဟု တစ်... တစ်ဦးက အော်သည်။

ဆာမူရိုင်းများသည် တအားကုန် အော်ဟစ်ကာ ဆင်းလာနေကြသည်။ ဆင်... ကမူ မလှုပ်... အိမ်သည် ဆင်တာရီဆီသို့ ပြေးဆင်းသည်။
'ဆင်တာရီ...။ ထ... လေ၊ ထ' ဟု ဂျပန်စကားဖြင့် အော်ပြောသည်။
'မြန်မြန်ထတော့၊ ခင်ဗျားဆီကို ဆာမူရိုင်းတွေ ဆင်းလာကုန်ပြီ၊ ဒီဘက်... လာခဲ့တော့'

ဆင်တာရီထံမှ တုံ့ပြန်သံမကြားရ။ သူ့ခေါင်း ထောင်လာခြင်းလည်း မရှိ။ အ... နည်းဖြင့် လှုပ်ရှားမှုများကိုလည်း မမြင်ရ။ ဆာမူရိုင်းများ၏ အော်သံများသည် မ... လက်ထွက်ပေါ်လာနေဆဲ... အိမ်က သူတို့ရှိရာဘက်သို့ မောကြည့်သ... ဆာမူရိုင်းတစ်ယောက်သည် မြေရောက်ကာ တောင်ဆောင်းအတိုင်း လိမ့်ကျသွားသ... ဒလိမ့်ခေါက်ကျွေး ကျသွားဖြစ်၏။ သူ့အော်သံသည် ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာနေသ...

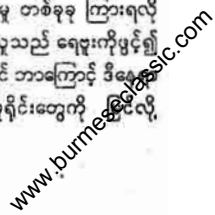
ကျန်ဆာမူရိုင်းများနှင့် လမ်းပြနှစ်ဦးသည် ဆက်မသွားပဲ ရပ်လိုက်ကြသည်။
'...ကျသွားသူနှင့် သူ့နောက်မှ ထပ်ကြပ်မကျာ လိုက်ပါသွားကြသည့် ရေခဲတုံးများနှင့်
'ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများကို ထိတ်လန့်တကြား ငေးကြည့်နေကြသည်။ နောက်
'...စကားမျှအတွင်းတွင် ရေခဲတုံးကြီးတစ်တုံး ပြိုကျသွားရသည်။ လိမ့်ကျသွားသော
'...မူရိုင်း၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် 'လန့်ပြီးပြိုကျလာခြင်းဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဆက်တိုက်
'...ပင် ရေခဲတုံးများသည် မိုးခြိမ်းသံတမျှ ကျယ်လောင်သော အသံကိုပြုကာ ကျလာ
'...ကြလေသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော ရေခဲတုံးကြီးများ ပြိုင်ပြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ဆင်တာရီ
'...ည် အလန့်တကြား ထလာသည်။ ရေခဲတုံးတစ်တုံး၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုသည်
'...ထံသို့ တိုက်ရိုက်ပြေးဆင်းလာနေသည်ကို မြင်လိုက်သောအခါ သူသည် နောက်သို့
'...ည့်စွဲပြေးသည်။

'ဒီဘက်ကို...လာ' အိမ်က သူ့လက်များကို ရွေ့ယမ်းပြကာ အော်ပြောသည်။
ဆင်တာရီသည် ပြေးနေရင်းမှ သူ့ဘက်သို့ ဆင်းလာနေသော ရေခဲတုံးကို
'...ကပ်ပြန်လှည့်ကြည့်မိသဖြင့် ခလုတ်တိုက်ကာ ဟပ်ထိုး...ဟပ်ထိုး ဖြစ်သွားသည်။
'...အချိန်တွင် ရေခဲတုံးသည် ဆင်တာရီနှင့် ကိုက်ငါးဆယ်ပင် မစေးတော့ချေ။ အိမ်
'...မှာသို့ ရောက်သွားသည့်အခါ ဆင်တာရီမှာ အမောနှင့်အကြောက် ဖိစီးခံထားရ
'...ဖြင့် အားပြတ်လုနီးပါး ဖြစ်လျက်ရှိလေပြီ။

'ကျွန်တော့်ကို မှီထား' ဟု အိမ်က ပြောကာ ဆင်တာရီ၏ လက်မောင်းတစ်ဖက်
'... သူပခုံးပေါ်တင်၍ ဖက်ထားစေသည်။ ထို့နောက် အသားတွဲ၍ ကျောက်တုံးကြီးများ
'...ဘက်သို့ ခေါ်သွားပြီး မြေပေါ်ထိုင်ခိုင်းထားသည်။ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆီးနှင့်
'...ကြီးများ ပြိုကျသံနှင့် ကျောက်တုံးများ ကျသံတို့ကို ကြားနေရ၏။ စက္ကန့်ပေါင်းများစွာ
'...ရသည်အထိ အသံများသည် မစဲ။ ထို့နောက် ကြားနေရသော အသံများသည်
'...ရခန့် ရပ်သွားကာ ငြိမ်ဆိတ်သွားလေ၏။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်-မာတော့' ဟု ဆင်တာရီက တိုးတိုးရှေ့ရုတ်သည်။
'စကားမပြောနဲ့ဦး' ဟု အိမ်က သတိပေးသည်။ 'အသက်ကို မှန်မှန်ရိုင်းအောင်
'...လုပ်ထား၊ ကျွန်တော်တို့ အဲဒါမှ အောက်ကို အမြန်ဆုံးဆင်းလို့ရမယ်'
အိမ်သည် နောက်ထပ် နားများကို စွင့်ကာ လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုခု ကြားရလို
'...ကြားရငြား နားထောင်သည်။ ဘာသံမှ မကြားရသည့်အခါ သူသည် ရေခဲတုံးပွင့်၍
'...ပတ်တာရီအား ရေတိုက်သည်။ ဆင်တာရီ ရေသောက်အပြီးတွင် ဘာကြောင့် ဒီနေရာ
'...ထိ တက်လာရတာလဲ ဟုမေးသည်။ 'ကျွန်တော်က ဆာမူရိုင်းတွေကို ခြိမ်းခြောက်လို

ခင်ဗျားကို သတိပေးမယ်ဆိုပြီး ဆင်းလာတာ၊ တဲကိုရောက်တော့ တဲထဲမှာ ဘယ်... မရှိတော့ဘူး' ဟု ပြောသည်။

'ကျွန်တော်က မာစတော့ ဆန္ဒဖြည့်အောင်လို့ လုပ်တာပါ' ဟု ပြန်ပြောသည်။
'မာစတော့က တောင်ထိပ်ကို ရောက်အောင်တက်ချင်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က အခုလိုဖြစ်လိုက်တော့-လက်လျှော့လိုက်တယ် မဟုတ်လား... တကယ်လို့ ကျွန်တော်သာ ဆက်တက်မယ်ဆိုရင် မာစတော့ လိုက်လာမှာပဲမို့... တက်လာတာ'

'အဲသလိုမျိုး ခင်ဗျား မလုပ်သင့်ဘူးလို့... အိပ်ခင်သည် စကားကို မဆက်... ခုပ်ထားလိုက်ပြီး ဆင်တာရီအား ဆိတ်ဆိတ်နေရန် လက်ပြုသည်။

သူတို့ ဦးခေါင်းများ၏ အထက်ဘက်ရှိ ဆီးနှင့်ပြင်ပေါ် မြေ၍ နင်းသွားနေသလို ခြေသံများ ကြားကြရ၏။ အိပ်ခင်သည် သူ့ခါးရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ အထူးသတိထား... နားစွင့်သည်။ အနည်းဆုံး လူလေးငါးယောက် ခြေသံများဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ သူတို့နှင့် ပေအနည်းငယ်မျှသာ ကွာပေလိမ့်မည်ထင်၏။

ခဏမျှအတွင်းမှာပင် သူတို့ကြားနေရသော အသံများ မှန်ကန်ကြောင်း အတည်ပြုနိုင်လာသည်။ စစ်သံခမောက်ဆောင်း ဆာမူရိုင်းများဖြစ်၏။ မျက်နှာဖုံးများ... နောက်ကွယ်မှ ကျဉ်းမြောင်းသော မျက်လုံးများဖြင့် အိပ်ခင်နှင့်ဆင်တာရီတို့အား အပေါ်မှ စီး၍ ကြည့်နေကြလေပြီ။ လောဒိုဒိုခို၏ မြင်းသည်တော် ဆာမူရိုင်းများပေတည်း။ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည့် အမိန့်ပေးသံ... ခါးများ၌ ချိတ်ထားသည့် ခါး... များမှ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ခါးခြောက်လက်...။

'ဒီနှစ်ကောင်ကို ဝိုင်းထား၊ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းသူလျှို့ဝှက် လက်နက်... သိမ်းလိုက်၊ ဟို -သစ္စာဖောက်ကို ဘာမှမလုပ်နဲ့၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် သူ့ကိုသတ်မယ်'

အသံမှာ ဒိုင်နိုယာကာမိုချီ၏ အသံပေတည်း။ သူ့အမိန့်ကြောင့် ဆာမူရိုင်း... ငါးယောက်သည် အိပ်ခင်အား ဝိုင်းထားလိုက်ကြသည်။ ခါးများကို ရှေ့၌ဆန့်ထုတ်... အိပ်ခင်ထံ လျှောက်လာနေကြသည်။

'ဒီဘက်ကိုလာခုံ-ဆင်တာရီ'ဟု အိပ်ခင်က သူ့ခါးကို ခါးအိမ်မှ ထုတ်... ကျောက်တုံးဆီသို့ နောက်ပြန်ဆုတ်လာခဲ့သည်။ 'ကျွန်တော့်နောက်မှာနေ'

နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတစ်ယောက်၏ နှုတ်မှ သူတို့၏ ဘာသာစကားကို... လိုက်ရသည့်အခါ ဆာမူရိုင်းအားလုံး နှံ့အားသင့်ကာ တန်ခိုးသွားကြသည်။ ဆင်တ... သည် အိပ်ခင်စကားအတိုင်း အိပ်ခင်နောက်မှဝင်ရပ်ကာ ကျောက်တုံးကို ကျောပေး... သည်။

'ဆင်တာရီဟာ သစ္စာဖောက် မဟုတ်ဘူး' ဟု အိပ်ခင်က ဂျပန်စကားဖြင့် ပြန်ပြော... 'သူဟာ လှေမှောက်လို့ ပင်လယ်ထဲမှာ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ တံငါသည်... ယောက်၊ သူ့ကို အမေရိကန်သင်္ဘောတစ်စီးက ကယ်ထားခဲ့တာ' 'အခု သူဟာ... ပျူစံတဲ့ ဇာတိနိုင်ငံကို ပြန်လာတာ'...

ယာကာမိုချီသည် ရှေ့သို့တိုးလာပြီး အိပ်ခင်အား စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။ 'မင်းဟာ... မင်းတို့ သင်္ဘောဆီကိုလာတဲ့နားက ငါ့ခါးကို လှည့်သွားတဲ့ လူရိုင်းကောင်ပါလား... ကာအုံတပြေရေရွတ်သည်။ 'အခုကျတော့ မင်းက သူလျှို့ဝှက်တစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်... တော့ ဟုတ်လား'

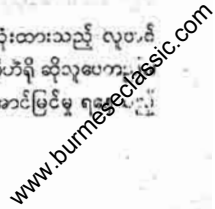
အိပ်ခင်သည် ဆာမူရိုင်းယာကာမိုချီအား ပြန်ကြည့်သည်။ မျက်စိပေါက်များက... ကျဉ်း... နှုတ်ခမ်းများက ပါးပါး... ဦးခေါင်း၏ ရှေ့ပိုင်းကို ရိုးရှားစေလှထုံးစံ... ပြောင်နေအောင် ရိတ်ထားပြီး ကျစ်ဆံဖြူးညှပ်ကြီးကို နောက်ဖက်တွင် တွဲလောင်းချ... သည်။ သူ သင်္ဘောပေါ်၌ မက်ခုံသော အိပ်မက်ထဲ၌ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည့် ရက်စက်... ကြတ်လှသော ဂျပန်၏ မျက်နှာပေတည်း။

အိပ်မက်ထဲမှ ဂျပန်မျက်နှာနှင့် တစ်ထေရတည်း...။ တိုက်ဆိုင်လွန်းလှသဖြင့်... သည် များစွာအံ့အားသင့်လျက်ရှိသည်။ ဆတ်စိကီဟန်နာ သင်္ဘောပေါ် လာစဉ်... လူခါးကို မိမိသိမ်းလိုက်ခြင်းသည် သူ့အရက်နှင့်ဂုဏ်သိက္ခာ ကင်းမဲ့မှုကို ဖြစ်စေ... ဟု ယူဆကာ သူ့အား လက်စားချေလိုစိတ် ပြင်းပြနေဟန်ရှိလေသည်။

'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို မှတ်မိပါတယ်' ဟု အိပ်ခင်က ယာကာမိုချီ၏ ခါးတိုင်... ကြည့်ကာ ပြန်ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့်... ကျွန်တော် ကမ်းပေါ်တက်ပြီး သူ့လျှို့... တယ်လို့ ထင်နေတာကတော့ ခင်ဗျားမှားနေတယ်'

'ငါတို့ဘာသာသာစကားကို ပြောနေတတ်တဲ့ လူရိုင်းတစ်ယောက်က ကမ်းပေါ်... ဟိတ်တိတ်တက်လာတယ်။ ငါတို့ကြားမှာ လျှို့ဝှက်စွာ လှုပ်ရှားနေဟယ်။ ဒီကိစ္စ... သူလျှို့ဝှက်ဖို့ကလေးပြီး တခြားဘာအကြောင်းမှ မရှိနိုင်ဘူး' ဟုသော... သည် သူတို့အပေါ်ဘက်ရှိ ကျောက်တုံးများကြားမှ ပေါ်လာသည်။ 'ငါဟာ... နိုင်နို... ကာမိုချီရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တစ်က ကက်ပတ်နိုဖိုတိုဟိုရီ...။ ဘဲ၊ ယာကာမိုချီဆိုတာ... မှန်ကန်လို့ အမွေခံအရှင်သခင်ဘဲ။ အခု မင်းဟာ မင်းလက်ငဲက ခါးကိုချပြီး အင်းခံ... မလိမ်အညာစကားတွေနဲ့ ငါတို့ကို စော်ကားမနေနဲ့တော့'

အိပ်ခင်က မော့ကြည့်သည်။ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဆံပင်ကို ထုံးထားသည့် လူတစ်... ကက်သည် ခြေထောက်များကိုခွဲ၍ ရပ်နေသည်။ သူ့ကား မိုတိုဟိုရီ ဆိုသူပေး... မျက်နှာထားသည် သူတို့လိုချင်နေသည့်လူကို ရသဖြင့် အောင်မြင်မှု ရ

မျက်နှာထားဖြစ်ပေသည်။

'ကျွန်တော် လိမ်မပြောဘူး' ဟု အိဒင်က ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်လည်း နားလည်မှုကို ရှာဖွေလာတာ။ အဲဒါကြောင့်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ဆန်တောင်ပေါ်အထိ တာပေါ့'

'မင်း လိမ်နေတာပဲ။ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး သူလျှိုတွေပဲ' ဟု ယာကာမိုချီက ဝင်ပြောသည်။

အိဒင်က ခေါင်းယမ်းသည်။ 'ကံကြမ္မာက ဆင်တာရီကို ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းပန်းနှုတ်တိုက်နေအောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ သူဟာ - အသစ်အဆန်းပေါင်းများစွာကို လေ့လာ သိရှိခဲ့ရတယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း သူဟာ နိပုန်နိုင်ငံပေါ်မှာ နားလည်မှုရှိလာတာ။ ကျွန်တော့်ကို ကူညီချင်တဲ့ဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့တယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို နိပုန်စကားသင်ပေး ခဲ့တယ်။ လူမျိုးချင်း မတူပေမယ့် ညီအစ်ကိုတွေဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာကိုလည်း သူ နားလည် လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအချက်ကို သူနားလည်သလို နိပုန်နိုင်ငံသားတွေ နားလည်ပေး လုပ်ပေးချင်နေတယ်'

'လူရိုင်းပြောနေတာ အမှန်တွေချည်းပါဘဲ အရှင်' ဟု ဆင်တာရီက ရဲဆော့ပုံ ဝင်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ဟာ အင်ပါယာစကားစာရင်းစာရင်းမင်းမြတ်ကို ရိုသေပြုတ် ဆဲပါ။ နတ်ဘုရားတွေရဲ့ မြေမြစ်တဲ့ မြင့်မြတ်သော နိုင်ငံတော်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးဆဲပါ။ ဒီမြေဟာ ကျွန်တော့်ကို မွေးခဲ့တဲ့ မြေပါ။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော်ဟာ သူလျှို မဟုတ်ပါဘူး'

'မင်းဟာ အောက်တန်းစား သစ္စာဖောက်တစ်ကောင်ပဲ။ နိပုန်နိုင်ငံခြား လူရိုင်း နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး နိပုန်နိုင်ငံကို သစ္စာမဲ့တဲ့ကောင်' ဟု မိုတိုဟိရိုက သူ့ခါးကို ခေါင်းယာပြီး မြောက်၍ ဆင်တာရီအား ချိန်ရှယ်ကာ ဒေါသတကြီး ပြောသည်။

မိုတိုဟိရိုနှင့် ယာကာမိုချီတို့သည် ဆာမူရိုင်းနောက်လိုက်များနှင့်အတူ တွေ့ တိုးလာကြသည်။ အိဒင်ကလည်း နောက်မဆုတ်။ သူသည် သူ့ခါးဦးကို ယာကာမိုချီ ဘက်သို့ ရွယ်ထားသည်။ 'ခင်ဗျား ဆင်တာရီကို သတိချင်ရင် ကျွန်တော့်ကို သတိရလိမ့်မယ်'

'မင်းက သေချင်နေရင် သေပေါ့ . . . ကွာ' ဟု ယာကာမိုချီက ခြေတစ်ဖျား ရှေ့တိုးပြီး ပြောသည်။ 'မင်းအလောင်းကို သင်္ကြံတွေနဲ့တုတ်ပြီး ယူရောဂါမှာ ပြုရမယ် . . . သင်္ဘောနက်တွေရဲ့ သစ္စာမဲ့မှုအတွက် သင့်တော်တဲ့ အပြစ်ဒဏ်ပေါ့။ အဲဒါကို ပြီးသွားရင် နိပုန်လူမျိုးတစ်မျိုးလုံးက မင်းတို့နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေကို ဝေပေး ထုတ်ကြမှာပါ'

ပြောပြောဆိုဆို ယာကာမိုချီသည် အိဒင်ဘက်သို့ ခုန်၍ တိုးလိုက်ပြီး ခါးနှင့် လိုက်သည်။ အိဒင်အား တစ်ချက်တည်းနှင့် အသေသတ်ရန်ရည်ရွယ်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ အိဒင်သည် ဖျတ်ခနဲငဲ့ကာ တစ်ဖက်သို့ တိမ်းလိုက်ပြီး လက်ထဲမှ ခါးနှင့် ဖျတ်၍ ခံလိုက်ကာ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

ယာကာမိုချီ၏ ခါးသည် လက်ထဲမှ လွင့်ထွက်သွားသည်။ လူလည်း အရှိန် ပြင်းစွာ ဆီးနှင်းပြင်ထက်သို့ ဒူးတစ်ဖက်ထောက်လျက် လဲကျသွားသည်။ ထိုအခိုက်မှာ ယာကာမိုချီက ဆာမူရိုင်းတစ်ချက်သည် အိဒင်နားထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ရုတ်တရက် ယာကာမိုချီက မိုတိုဟိရို၏ ခါးချက်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ သူသည် ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်၍ ကျောင့်လိုက်သော်လည်း အရှေ့ဘက်ကျသွားသည်။ ပြင်းထန်သော ဖျတ်မှုကို တစ်ဝိုင်းတစ်ဖျားသာ ရှောင်လိုက်နိုင်သည်။

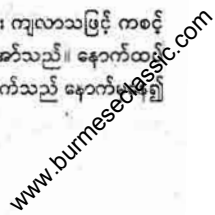
ခါးနှစ်လက်သည် အရှိန်ပြင်းစွာ ထိမိကြသည်။ အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ ယာကာမိုချီက အားပြိုင်လျက်ရှိကြရာမှ ဆာမူရိုင်း၏ တွန်းအားကြောင့် အိဒင် သို့ နောက်ဖက်ရှိ ကျောက်တုံးဆီသို့ အရှိန်ဖြင့် လွင့်ထွက်သွားသည်။ သူလက်ထဲမှ ယာကာမိုချီက ဆီးနှင်းပြင်ထက်သို့ လွင့်ကျသွားပြီး သူကတော့ ရှေ့သို့ ငိုက်ကျသွားသည်။ ယာကာမိုချီက သူ့ပြိုင်ဘက်၏ မျက်နှာနှင့်နီးကပ်သွားသည်။

'မင်းက သစ္စာဖောက်ကောင်အတွက် အသေခံချင်နေတာဆိုတော့ ငါက မင်း ကို ဖြည့်ပေးရမှာပေါ့ . . . ကွာ' ဟု သူ့ပြိုင်ဘက်က ပြောသည်။

မိုတိုဟိရိုသည် နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်၍ အားယူလိုက်ပြီး သူ့ခါးကို အားကုန် ကြကာ အိဒင်လည်ပင်းကို ခုတ်သည်။ အိဒင်က ခါးနှစ်ချက်နှင့်လှုံ့အောင် ရှောင်ကာ မိုတိုဟိရိုရှောင်လိုက်သည်။ ဆာမူရိုင်းကကပ်တိန်၏ ခါးသည် ကျောက်တုံးမျက်နှာပြင် ကို ခုတ်မိသဖြင့် မီးပွင့်များ ဖြာထွက်လာသည်။

အိဒင်သည် လွတ်ကျသွားသော သူ့ခါးကို ပြေးကောက်ရန် တာစုသည်။ သို့သော် လည်း မိုတိုဟိရိုက ရှေ့မှကားဆီးထားသည်။ တစ်ခွန်းမျှ ကျယ်လောင်စွာ ကျိန်ဆဲ လိုက်ပြီး နောက်တစ်ချက်ခါးနှင့် ခုတ်ရန်ရွယ်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မြားနှစ်ချောင်း ပြေးချောင်းခန့် အိဒင်ခေါင်းအထက်မှ ကျောက်တုံးမျက်နှာပြင်ကို လာမှန်သည်။ မြား ပါဝင်ခနဲသည် ဆားမှရပ်ကြည့်နေကြသော မာကာဘီဆာမူရိုင်းများ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ကို သံချပ်အင်္ကျီများကို ထိမှန်သည်။

မာကာဘီဆာမူရိုင်းများသည် မဖျော်လင့်သော မြားများ ကျလာသဖြင့် ကစင် လျားဖြစ်တုန်သည်။ အလန့်တကြား အော်သံကလည်း အော်သည်။ နောက်ထပ် မြားအနည်းငယ်သည် ဆီးနှင်းပြင်ကို ဝင်စိုက်ကြ၍ မြားတစ်လက်သည် နောက်ထပ်

မို့တိုဟိရီ၏ လည်ပင်းကိုထိမှန်သည်။ မြားဦးသည် လည်ပင်းကိုဖောက်ကာ။။။။။
အောက်သို့ ထွက်လာသည်။ မို့တိုဟိရီ၏ လည်ပင်းမှ သွေးများသည် ဖြူဖြူ။။။။။
ဆီးနှင်းပြင်ထက်သို့ ကျဆင်းလာသည်။ ထို့နောက် မို့တိုဟိရီသည် လက်ထဲမှ။။။။။
လွတ်ကျသွားပြီး အိဒင်နှင့် ဝေအနည်းငယ်ကွာနေရာထက်သို့ ဖောက်လျက်။။။။။
သွားလေသည်။

ကျွန်တော်တို့နောက်က လိုက်လာနေတဲ့ ကာဂိုမျိုးနွယ်အုပ်စုက လူမ။။။။။
မာစတာ'ဟု ဆင်တာရိုက တောင်စောင်းဆင်ခြေလျောဆီမှ လူတစ်စုဆီသို့ လက်။။။။။
ထိုးပြပြီး ပြောသည်။

အိဒင်မော့ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ခါးများကိုယ်စီကိုင်၍ လာနေကြမ။။။။။
သံခမောက်ဆောင်း ကာဂိုဆာမှရိုင်းနှစ်ဆယ်ကို မြင်ရသည်။ ကျောက်တုံး၊ ကျော။။။။။
ဆောင်များကြား၌ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ကြသော လေးသမားများသည်လည်း အပြစ်။။။။။
ထွက်ကာ မားမားမတ်မတ်ရပ်၍ ယာကာမိုမျိုးနှင့်သူ့နောက်လိုက်များဆီသို့ လေးပျာ။။။။။
အဆက်မပြတ် ပစ်နေကြဆဲ . . .။

အချို့လူများသည် မီးတုတ်များကို ကိုင်လာကြသည်ဖြစ်ရာ ပတ်ဝန်းကျ။။။။။
အမှောင်ထုသည် မီးတုတ်များဆီမှ လာနေသော မီးရောင်များကြောင့် လင်းလာသ။။။။။
ဆာမှရိုင်းများ၏ ကိုယ်၊ ခိုင်းနှင့် သံချပ်အင်္ကျီများပေါ်မှ ကာဂိုမျိုးနွယ်ဝင် အမှတ်အသ။။။။။
တ်ဆိပ်များကိုလည်း မြင်နေရ၏။ ဤမီးရောင်များကြောင့်ပင် အိဒင်သည် ဆာပူရီ။။။။။
များ၏ ရေမှ အပြေးအလွှားလာနေသော မင်းသားတာနာကာအား မြင်နေရခြင်း။။။။။
တည်း။

'ဟိုကျောက်တုံးတွေကြား သွားနေ ဆင်တာရီ'ဟုအိဒင်က ကျောက်တုံးပျ။။။။။
တက်လက်ညှိုးထိုးပြပြီးပြောသည်။ 'ခင်ဗျား တက်သွားနိုင်ရင် တောင်စောင်းအပို။။။။။
ဆင်းသွားနှင့်၊ ကျွန်တော် နောက်ကလိုက်လာခဲ့မယ်'

'ကာဂိုစစ်သည်တွေက ကျွန်တော်တို့ကို လာကယ်တာလား-မာစတာ'။။။။။
ဆင်တာရိုက မေးသည်။

အိဒင်က ခေါင်းခါသည်။ 'သူတို့ စိတ်ကူးနဲ့သူတို့ အကြောင်းရိလို့ လာကြတာ။။။။။
ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ကယ်ဖို့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကဲ . . . သွားတော့၊ နောက်ကျ။။။။။
သွားမယ်'

ဆင်တာရီထွက်သွားသည်အခါ အိဒင်သည် ကျောက်စွန်းတစ်ခုပေါ် တွယ်တာ။။။။။
ပြီး အမိန့်သစ်များ ပေးလျက်ရှိသော ယာကာမိုချီကို မြင်သည်။ သူ့ဆာမှရိုင်းသ။။။။။
ကာဂိုနွယ်ဝင်အုပ်စုများဘက်လှည့်ကာ လေးများဖြင့် ရှိန်ထားကြလေပြီ၊ မောစော။။။။။

။။။။။ ကလျားဖြစ်သွားကြသော မာကာဘီတစ်စုမှာလည်း ပြန်လည်စုစည်းကာ
။။။။။ အပွဲဝင်များအား ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြလေပြီ။

မာကာဘီရဲဘော်တွေ . . . ။ ရဲရဲတိုက်ကြ၊ တိုက်'

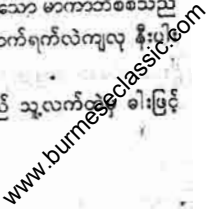
ယာကာမိုချီ၏အမိန့်သံဖြစ်၏။ သူ့လူများက အမိန့်နာခံပြီး တိုက်ကြသည်နှင့်
။။။။။ ပြိုင်နက် ယာကာမိုချီသည် သူ့ခါးကို မြှောက်ကာ အိဒင်ဆီသို့လှမ်းကြည့်သည်။
။။။။။ နောက်သို့လှည့်၍ အမိန့်တစ်ခု ထပ်ပေးပြန်သည်။ သူ၏ သံခမောက်ဆောင်း
။။။။။ မှရိုင်းအုပ်စုထဲမှ သုံးယောက်သည် ခါးများဖြင့် ထွက်လာကြသည်။ အိဒင်ရှိရာ
။။။။။ သို့ အသံကုန်ဟစ်၍အော်ကာ ခုန်ဆင်းလာကြလေသည်။

အိဒင်သည် သူ့ခါးကိုအသင့်ပြင်ကာ ဆာမှရိုင်းများနှင့် ရင်ဆိုင်သည်။ အခြား
။။။။။ ဖတ်ပတ်မှ အော်သံဟစ်သံများ၊ ခါးချင်းထိမိ ခုတ်မိသံများသည် သောသောညံ့လျက်
။။။။။ နေလေပြီ။ မျိုးနွယ်မတူသော ဆာမှရိုင်းနှစ်အုပ်စုသည် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အမဲပျက်
။။။။။ ကြလေပြီ။ လေးသမားများမှာလည်း သူတို့၏လေးနှင့်မြားများကို မသုံးနိုင်ကြတော့ပဲ
။။။။။ များဖြင့် အနီးကပ်တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်နေကြရပြီဖြစ်၏။

အိဒင်သည် သူ့ထံသို့ ပထမဆုံးလူ ပြေးမဝင်လာမီမှာပင် သူ့ညာဘက်ဘေးရှိ
။။။။။ ကျောက်တုံးများကြားမှ ဆင်တာရီ ပြေးထွက်သွားသည်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။
။။။။။ ထင်တာရှိသည် ဆီးနှင်းပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်၍ တောင်အောက်ဆီသို့ မှန်းဆကာ ခြေးဆင်း
။။။။။ လွှားမြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ အိဒင်ခေါင်းထဲသို့ ဖျတ်ခနဲ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။
။။။။။ ကယ်၍ မိမိသည် ဆင်တာရီ နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားပါက ဤအမှောင်ထုထဲတွင်
။။။။။ ဘားမသိရန်မခ လွတ်မြောက်နိုင်ဘွယ်ရာရှိ၏။ လွတ်မြောက်ပါကလည်း မိမိ၏ အခြေ
။။။။။ ကနေသည် အကောင်းဘက်သို့ ရှေ့ခွနိုင်စရာ ရှိလာဖို့မိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား . . .။

သူ့ထံပြေးဝင်လာသည့် ဆာမှရိုင်းသည် ခါးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ
။။။။။ စစ်အော်သံပေး၍ ပြေးဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဆာမှရိုင်း၏ ဦးတည်ချက်သည် အိဒင်
။။။။။ ပရံကို ခုတ်နိုင်ရန် ဖြစ်၏။ အိဒင်သည် နောက်ဆုံးအချိန်တွင် သားတစ်ဖက်သို့ အနည်း
။။။။။ ငယ်မျှ တိမ်းလိုက်ပြီး ရန်သူ၏ ဦးခေါင်းကို လွှဲခုတ်လိုက်သည်။ မာကာဘီစစ်သည်၏
။။။။။ သံခမောက်သည် ကြေမွသွားရုံမျှမက လူမှာလည်း ဒူးထောက်လဲကျကာ သတိလစ်
။။။။။ သွားသည်။ သူ့နောက်မှ ပြေးလိုက်လာသော မာကာဘီစစ်သည်မှာလည်း ဒူးထောက်
။။။။။ လဲကျကာ သတိလစ်သွားသည်။ သူ့နောက်မှ ပြေးလိုက်လာသော မာကာဘီစစ်သည်
။။။။။ မှာလည်း ရှေ့မှလဲကျသွားသူကို ခလုတ်ဝင်တိုက်ကာ နောက်ရက်လဲကျလှ နီးမှ
။။။။။ ဖြစ်သွားသည်။

ဟပ်ထိုး . . . ဟပ်ထိုးဖြစ်သွားသော မာကာဘီသည် သူ့လက်ထဲမှ ခါးဖြင့်

အိဒင့်ဦးခေါင်းကို လှမ်းခုတ်သည်။ အိဒင်ကလည်း ဘေးတစ်ဖက်သို့ တိမ်းလိုက်ပြီး သူ့ခါးဖြင့် ပြန်ခုတ်သည်။ သူ့ခါးချက်သည် မာကာဘီ၏ ပခုံးထဲသို့ နစ်ဝင်သွားသလို မာကာဘီသည် ဆီးနှင်းပြင်ထက်၌ နှစ်ပတ်ခန့်လိမ့်ကျသွားသည်။ သူ့လက်မှ ခါးသုလည်း လွတ်ကျသွားလေ၏။

တတိယမာကာဘီသည် အိဒင့်ထံသို့ ပြေးဝင်လာပြီး လက်ထဲမှခါးဖြင့် နှလုံးသေဆီသို့ ချိန်စွယ်ပြီး ထိုးသည်။ အိဒင်၏ ဖျတ်လက်သော ရှောင်တိမ်းမှုကြောင့် ခါးချက်မှ လွတ်သွားသော်လည်း အချိန်ပြင်းစွာနှင့်ပြေးဝင်လာသော မာကာဘီနှင့် လူချင်းဝင်တိုက်မိကာ နှစ်ဦးစလုံး လဲကျသွားသည်။ သူတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဖက်တွယ်ကာ ထွေးလုံးရစ်ပတ် သတ်ပုတ်ကြသည်။ ယခုအချိန်ထိ လွတ်ထွက်မသွားသေးသည့် များဖြင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ထိုးနိုင်ရန် အားထုတ်နေကြသည်။

ဆာမူရိုင်း၏ လက်တစ်ဖက်သည် အိဒင့်လည်ပင်းကို ညှစ်ထားပြီး ကျွန်လက်တစ်ဖက်နှင့်ကိုင်ထားသော ခါးကို အိဒင့်လက်မှ လွတ်ရန် ရုန်းကန်နေသည်။ အိဒင်ကလည်း ဆာမူရိုင်းကဲ့သို့ပင် ဆာမူရိုင်းလည်ပင်းကို ညှစ်ကာ ဆာမူရိုင်း၏ လက်ထဲမှ ခါးကိုကိုင်ထားသည့် သူ့လက်ကို လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိ၏။

နှစ်ဦးသား ဆီးနှင်းပြင်ထက်၌ လူးလိမ့်နေစဉ်အတွင်းမှာပင် သူ့အပေါ်က ရှောက်သွားသည့် အခိုက်တွင် ဒေါသတကြီးဖြစ်ကာ အော်ဟစ်နေခြင်းဖြစ်ရာ ထိုခဏအတွင်းမှာပင် ဆာမူရိုင်း မြောက်ဦးခန့် ခုန်ဆင်းလာသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုနောက် ယာကာမိုချီဘေး၌ လေးသမားများကို မြင်ရပြန်၏။ ယာကာမိုချီသည် တောင်အဆင်း လမ်းဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြကာ တစ်စုံတရာ အမိန့်ပေးလျက်ရှိသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် သူ့အပေါ်စီးရခိုက်တွင် ယာကာမိုချီသည် ဆင်တာရို ဆင်းသွားရာဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလျက်ရှိသည်ကို မြင်ရသည်။

လေးသမားများသည် ယာကာမိုချီညွှန်ပြရာဘက်သို့ လှမ်းပစ်နေကြလေပြီ။ နောက်တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ဆင်တာရိုသည် လက်နှစ်ဖက်ကို အပေါ်သို့ မြှောက်ကာ မှောက်လျက် လဲကျသွားသည်။ ဆင်တာရို၏ နောက်ကျောအလယ်၌ စိုက်ဝါနေသော မြားကိုပင် သူ့မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုနောက် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိတော့သည့် ဆင်တာရို၏

သူ့မြင်နေရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် ယာကာမိုချီထံတွင် ဆာမူရိုင်းစစ်သည် နှစ်ဒါ၏ ခန့်ရှိနေသေး၏။ အင်အားမှာ ယာကာမိုချီတက်မှ များနေသည်ဖြစ်ရာ မင်းသားတာနာကာဦးဆောင်သော အဖွဲ့သည် ယှဉ်နိုင်ပါမည်လော...။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လောလော့ဆယ်တွင် လူနည်းစုမှာသာဖြစ်သော မင်းသားတာနာကာ၏ စစ်သည်များ လက်ချက်ဖြင့်

မာကာဘီဆယ်ယောက်ခန့် လဲကျနေသည်ကို မြင်ရသည့်အခါ အိဒင် အံ့သြနေမိသည်။ တာစေလည်း ရေရှည်တွင် အသားစီးရရေးမှာ လွယ်မည်မထင်။

အိဒင်သည် နောက်ဆုံးအနေဖြင့် သူ့ရန်သူလက်မှ လွတ်မြောက်ရန် တအားကုန်ကာ ထုတ်သည်။ သူ့အားအပေါ်မှ ဖိထားသော ရန်သူသည် နောက်သို့လှန်ကာ မြေပေါ်သို့ ကျသွားသည်။ အိဒင်သည် မျက်စိများကိုမှိတ်ကာ သူ့ရန်သူအား သူ့ခါးဖြင့် ကိုလိုက်သည်။ မျက်လုံးများကို ပြန်ဖွင့်လိုက်သည့်အခါ သူ့အား တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် မာကာဘီ သုံးဦးစလုံး သေဆုံးနေကြသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

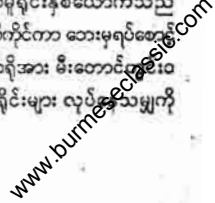
မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ မီးတုတ်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်ကာ မာကာဘီ ယာမူရိုင်းများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည့် မင်းသားတာနာကာကို မြင်ရသည်။ သူ့နှင့်အတူ ဖင်ရီတာရိုနှင့် ကာဂိုဆာမူရိုင်းသုံးဦးသည် မာကာဘီများအား ခုခံတိုက်ခိုက်လျက် ကြသည်။ အိဒင်သည် လဲကျနေရာမှထရန် တစ်စုလျက်ရှိလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် အိဒင်သည် ယာကာမိုချီ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို သတိထားမိသည်။ ယာကာမိုချီသည် သူ၏လက်ကျန် မာကာဘီဆာမူရိုင်းတစ်ချို့အား တာနာကာကို ကိုက်ခိုက်ရန် ထပ်မံအမိန့်ပေးနေသည်။ အိဒင်သည် ဒူးထောက်၍ ထိုင်ပြီးမှ ထရပ်သည်။ ထိုနောက် တိုက်ခိုက်နေကြသူများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်ဆီသို့ ပြေးထွက်လာသည်။ အကယ်၍ ဒဏ်ရာရထားသော ဆင်တာရိုထံ အချိန်မီရောက်သွားမည် ဟိုပါက ဤအမှောင်ထုကြားတွင် နှစ်ဦးစလုံး လွတ်မြောက်နိုင်ကြလေမလား...။

သူ့ရှေ့တွင် ဆင်တာရိုနောက်သို့ လိုက်သွားနေကြသော ဆာမူရိုင်းနှစ်ယောက်ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ သူသည် အပြေးကို မရပ်ပဲ ဆက်ပြေးသည်။ သူ့ညာဘက်ပေါင်မှ နာကျင်မှုသည် ပြင်းထန်လာနေပြီ...။ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည့်အခါ အဖြူရောင် ကိုမိုနီအောက်မှ ထွက်လာနေသော သွေးများကို မြင်နေရ၏။

သူ့ခေါင်းသည် ရီဝေဝေ... မှူးနောက်နောက် ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူ့နောက်မှ အော်သံဟစ်သံများ ကြားရသည်။ ယာကာမိုချီတို့လူစုသည် သူ့အား ပြင်သွားကြဟန်တူ၏။ သူ့နောက်မှလိုက်ရန် မာကာဘီတစ်ချို့ကို စေလွှတ်လိုက်ဟန်တူသည်။ သူ့ခေါင်းသည် အစုထဲ မှူးနောက်ရိုဝေနေဆဲ...။ လွတ်မြောက်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားခဲ့သော သူ့မျှော်လင့်ချက်များသည် ပျက်ပြားစေ ပြုလာလေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် ယာကာမိုချီ စေလွှတ်လိုက်သော ဆာမူရိုင်းနှစ်ယောက်သည် ဆင်တာရိုထံ ရောက်သွားကြလေပြီ။ ဆာမူရိုင်းတစ်ဦးက ခါးကိုကိုင်ကာ ဘေးမှရပ်စောင့်နေသည်။ ကျန်တစ်ဦးက မှောက်လျက်ဖြစ်နေသော ဆင်တာရိုအား မီးတောင်အောက်တစ်ဖက်သို့ ဆွဲယူလာပြီး ချထားသည်။ အိဒင်သည် ဆာမူရိုင်းများ လှုပ်ရှားမှုကို

အလန်တကြား ကြည့်နေမိ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဆာမူရိုင်းနှစ်ယောက်သည် အိပ်အား မြင်သွားကြသည်။ ဦး၊၊ သည် သူ့ခါးမှ ခါးကိုဆွဲထုတ်ကာ ဆာမူရိုင်းများဆီသို့ ပြေးဆင်းသည်။ သူ့ပေါင်မီး၊ နာကျင်မှုကိုပင် သတိမရ၊ ခါးကို ခေါင်းပေါ်မြှောက်ကာ အသံကုန်ဟစ်၍ အော်ကာ ပြေးဆင်းနေခြင်းဖြစ်၏။ သူ့စိတ်တွင် ဆင်တူရီအား သတ်ကြမည့်အရေးကိုစွမူတစ်ပါး အခြားဘာကိုမှမသိ။

သူပြေးဆင်းသွားနေခိုက်တွင် ဆီးနှင်းပြင်ထက်၌ နှစ်ကြိမ်မျှ ဒူးထောက်၍(၂) သည်။ စိတ်ကဆောင်လျက်ရှိသဖြင့် ချက်ခြင်းပြန်ထနိုင်သည်။ သူ့နောက်မှ အော်(၂) များ ထပ်ကြားနေရသော်လည်း သူ့နားများမှ ကြားဟန်မတူ။ သူ့နောက်မှ လိုက်လာ သူသည် သူ့အနီးသို့ ရောက်လာပြီး လက်ထဲမှခါးဖြင့် သူ့ဦးခေါင်းအားချိန်၍ ဖုတ်သည်။ ခါးချက်ကျလာသည့်အခါ သူသည် နောက်သို့ပြန်လှည့်လိုက်၏။ သူပြုရသည်မှာ မီးတောင်၏ထောင်ထိပ်...။

သူ့လက်နှစ်ဖက်သည် အထက်သို့မြောက်သွားသည်။ လက်ထဲမှ ခါးသည် လွှက်ထွက်သွားပြီး မှောင်ရိပ်ထဲသို့ ကျသွားသည်။ သူ့လက်များသည် အိပ်မက်ထဲက ပုံ၊ အတိုင်း ကောင်းကင်နှင့်မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားသော ကြယ်များပေါ်သို့ရောက်သွားသည်။ သူသည် ဆီးနှင်းပြင်ထဲသို့ နှစ်ဝင်သွားနေသည်။

ကြယ်များသည် ဝိုးသားတမျှ နူးညံ့လှစေသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် တလက်လက် တောက်ပနေကြသည်။ ထို့နောက် သူ့ဦးခေါင်း၏ ဘေးတစ်ဖက်ပေါ် ကျလာသည့် ခါးချက်...။ သန်းပေါင်းများစွာသော ကြယ်များသည် သူ့မျက်စိရှေ့တွင် ပေါက်ကွဲသွားသည်။ ထိုတစ်ခဏမှာပင် ဖူရီတောင်သည် အေးမြသော လဟာပြင်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်သွားလေသည်။

အပိုင်းလေး
သင်္ဘောနက်များကမ်းကပ်ခြင်း
၁၂-၁၇၊ ဇူလိုင်-၁၈၅၃

၁၈၅၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ အလယ်ပိုင်း၏ ဇော်ဆန်ဆန် နွေရာသီနေ့ရက်များသည် (၂)ဘစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်ဆုံးသွားနေသည်။ ယိပိုင်လယ်အော်အတွင်း၌ ကျောက်ချ ဖုတ်နားလျက်ရှိကြသည့် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများမှ သင်္ဘောသားများသည် ရက်ကြာလာသည့်အခါ တင်းမာမှုများ ရှိလာသည်။ သို့တစလည်း ထိုတင်းမာမှုများကို ပြောချက်စေရန်အလို့ငှာ သင်္ဘောများသည် ကမ်းပေါ်မှ ရှေးအလွန်ကျသော စစ်ပြင်ဆင်မှုများကိုကြည့်၍ စိတ်ဝင်စားကြခြင်း၊ ပြောင်လှောင်ရယ်မောနေကြခြင်း စသည်များကို ပြုကာ စိတ်ဖြေစရာရာ၌ နေကြလေသည်။

ကမ်းခြေတလျှောက်တွင် အလံများသည် တလူလူ လှင့်နေကြသည်။ နိုင်ငံအလံများ၊ တပ်အလံများ၊ တပ်ခွဲလိုက်အလံများ မျိုးနွယ်တူအုပ်စုအလံများ စသည်ဖြင့် အမျိုးစုံဖြစ်၏။ ယင်းတို့ထဲတွင် အမျိုးအနွယ်အုပ်စုလိုက် တံဆိပ်ကြီးများကိုလည်း သူ့နေရာနှင့်သူ စိုက်ထုထားကြသည်။ ယင်းတို့၏ အောက်တွင် ဂျပန်စစ်သည်များသည် ကိုယ့်အုပ်စုနှင့်ကိုယ် နေရာယူထားကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုအပြင်အဆင် အမွမ်းအမဲများသည် ခေတ်သစ်ဖြစ်သော ယဉ်ကျေးရာစုနှစ် စစ်ရေးစစ်ရာ ရှုထောင့်မှကြည့်လိုက်လျှင် ခေတ်စနစ်နှင့် အလွန်အမင်သည့် အသွင်အပြင်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ ထိုအပြင်အဆင်အားလုံးသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ ပြည့်ရှင်ဘုရင် အာသာခေတ်က စီးချင်းထိုးပွဲများ ကျင်းပသည့်အခါ တခမ်းတနား ပြုလုပ်ထားသည့် ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင်မှုမျိုးနှင့် တူလျက်ရှိပေသည်။

ဂျပန်တို့၏ ခေတ်နောက်ကျမှုသည်...အမေရိကန်တို့၏ သာလွန်မြင့်မားမှု

ဟုတ်မှန်ကြောင်း သက်သေထူသလို ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း နှစ်ပေါင်းနှစ်ပျာ
ငါးဆယ်ကျော်မျှ သူတို့ဖာသာသူတို့ ပြင်ပကမ္ဘာနှင့်မဆက်ဆံပဲ အထီးကျန်နေပေ။
မူဝါဒကို ကျင့်သုံးနေထိုင်ခြင်းသည် ဂျပန်တို့အတွက်ကတော့ မှန်ကန်ပြီး အရေးပါသော
မူတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ချေသည်။

သုခိုင်း၏ အရေးကြီးသော ကာလတစ်ခုမှာ ဥရောပတိုက်သားများက ကြီးမား
ကျယ်ပြန့်သော အာရှတိုက်၏ နယ်မြေအများအပြားကို ကိုလိုနီနယ်များအဖြစ် ဝင်ရောက်
သိမ်းပိုက်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကာလတွင် မိမိတို့ဖာသာ မိမိပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အကျ
အလူးအဆက်အဆံမရှိပဲ နေထိုင်ခြင်းသည် သူတို့အတွက် အကျိုးရှိစေသည်ဟု ဆိုလို
၏။ ထိုကာလအတွင်းတွင် သူတို့သည် အမျိုးသားအကျင့်စရိုက်လက္ခဏာများကို
ခိုင်မာစွာ တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုကြောင့်လည်း သူတို့သည် ဆယ်စုနစ်
အနည်းငယ်မျှနှင့် ကမ္ဘာအင်အားကြီးနိုင်ငံများနှင့် ပဲခူးချင်းယှဉ်နိုင်သည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၊
ဖြစ်လာအောင် တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ခြင်းပေတည်း။

အလယ်ခေတ်က တည်ရှိခဲ့သော မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်တွင် ရိုးရာတူ သို့မဟုတ်
မျိုးနွယ်တူ အုပ်စုစနစ်သည် တည်ရှိခဲ့၏။ ယင်းစနစ်တွင် တာဝန်သိမှု၊ သစ္စာရှိမှု၊ နား
တတ်မှုနှင့် စည်းကမ်းရှိမှုစသော မှုများ ရှိခဲ့ရာ ထိုမှုများကို ဂျပန်လူမျိုးတိုင်း၏ စိတ်ရှိ
စွဲမြဲသွားအောင် ရိုက်သွင်းပေးခဲ့သည်။

ယင်းအရည်အသွေးများသည် ရှေးဦးစွာ သူတို့အား မြေယာများ ခွဲဝေချထားပေး
သည့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်များထံ၌ ထင်ဟပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုနောက် တစ်မျိုးသား၊
လုံး၏ အကြီးအကဲဖြစ်သည့် မြတ်သောအင်ပါယာ စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ထံတွင်
ထင်ဟပ်လာသည်။ ဂျပန်တို့အဖို့ စကရာဇ်ဘုရင်သည် 'နေခင်းမှ မွေးဖွားသောစင်္ကြာ
သည်မြေပေါ်၌' ရှင်သန်နေထိုင်လျက်ရှိသော နတ်ဘုရားများ၏ ကိုယ်စားလည်း ပြစ်
သည် မဟုတ်ပါလား။

ယင်းယုံကြည်မှုအား အမျိုးသားဘာသာအယူဝါဒဖြစ်သည့် ရှင်တိုဘာသာက
သိမ်းယူပြီး ပြုစုပျိုးထောင်ပေးလိုက်သည့်အခါ ဂျပန်တိုင်းသည် မြတ်သောအမျိုးသား၊
မိသားစုဝင် တစ်ဦးအဖြစ် သူ့ကိုယ်သူ မြင်လာလေတော့သည်။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် နှစ်
ပေါင်းနှစ်ရာငါးဆယ်ကာလအတွင်း ဆာမူရိုင်းနှင့်မိမိကိုယ်မိမိသာ အားကိုးသော စိတ်
များရရှိလာသည့် လူမျိုးဟူ၍ ဂျပန်မှတစ်ပါး အခြားလူမျိုး မရှိခဲ့ချေ။ ထိုစိတ်ဓါတ်
သည် လူတစ်ဦးချင်း စိတ်အတွင်း၌ အခိုင်အမာတည်ရှိသွားခဲ့လေရာ အရိုးစွဲနေပြီ
ဖြစ်သော အမျိုးသားစိတ်ဓါတ်အဖြစ် ရပ်တည်လာခဲ့လေ၏။

'ဆာမူရိုင်း' ဟူသော ဝေါဟာရကို 'အစေခံ၊ ကျေးကျွန်၊ လက်ပါးစေ' ဟု

(ယဉ်းကောင်း၊ မြေကျွန်၊ အစေအပါး၊ နောက်လိုက်' ဟု လည်းကောင်း တစ်နည်းအား
ဖြင့် 'တိုက်ခိုက်သူ' ဟု လည်းကောင်း အနက်အဓိပ္ပါယ် ပြန်ဆိုနိုင်သည်။

ဂျပန်တို့၏ ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံ အစဉ်အလာအရ ဆာမူရိုင်းသည် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်
ယတ် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အထက်တန်းစား လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ ပါဝင်သည်။ စကရာဇ်ဘုရင်
က ချီးမြှင့်ကာ သူ့ကောင်းပြုထားသည့် ဒိုင်ချို တို့၏အောက် တစ်ဆင့်နိမ့်သည်။
သို့သော်လည်း မင်းမျိုးမင်းနွယ်များနှင့် မင်းစိုးရာဇာများသည် ဆာမူရိုင်းတို့၏ အတတ်
ပညာများကို လေ့လာသင်ယူလေ့ ရှိကြလေသည်။

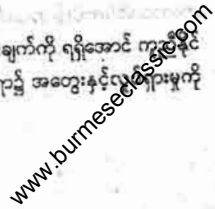
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်မားသော ထိုအဆင့်ကို ရရှိရန်မှာ မလွယ်လှပေ။
နှစ်ကာလကြာမြင့်စွာ လေ့ကျင့်မှုနှင့်သင်ကြားမှုများကို ခွဲကောင်းကောင်း စိတ်ရှည်ရှည်
ဖြင့် လေ့ကျင့်သင်ယူဖို့ လိုအပ်သည်ဖြစ်ရာ အသက်စပယ်ငယ်ငယ်ကတည်းက ထိုဘဝကို
အစပြုရန် လိုပေသည်။

အားလုံးသော မလိုလားအပ်သည့် အယူသည်းမှုများနှင့် သေခြင်းကို ကြောက်
သည် စိတ်များကို ဖယ်ရှားပစ်ရန်အတွက် ကလေးသူငယ်များအား အသက်ငါးနှစ်သား
အရွယ်ကတည်းက အများပြည်သူရှေ့၌ ခေါင်းဖြတ်သတ်သည့်ပြုများကို ကြည့်ခိုင်း
သည်။ တစ်ခါတရံတွင် ဖြတ်ထားသော လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဦးခေါင်းများစွာကို
အကြောက်အလန့် မရှိစေရန် သယ်ယူခိုင်းသည်။

ကြောက်စိတ်ကင်းစေရန်အတွက် တစ်ခါတစ်ရံတွင် လူသတ်ကွင်းများစီသို့ ည
သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် တစ်ယောက်တည်း သွားခိုင်းသည်။ ခံနိုင်ရည်ရှိစေရန်အတွက်
တစ်ကိုယ်လုံး အဝတ်များချွတ်၍ အလွန်အေးသော နေရာများသို့ သွားစေခြင်း၊ ရက်
အနည်းငယ်မျှ အစာငတ်၊ ရေငတ်ထားခြင်းနှင့် တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲနေစေခြင်း၊ စသည်
တို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ခိုင်းသည်။ ထိုစမ်းသပ်မှုများကို အောင်မြင်ပါက အသက်ဆယ်
ငါးနှစ်အရွယ်တွင် ခါးများကို ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရသည်။

လက်စွမ်းစင်လူများအတွက် အထူးဖွင့်ထားသည့် ကျောင်းများတွင် ကွန်ပျူစီယန်
အယူဝါဒနှင့် ဇင်ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖျာနဝါဒများကိုသာမက ရှင်တိုဘာသာ၏ အခြေခံမူဝါဒ
များကိုပါ သင်ကြားပေးသည်။ အာနာပါန ဝင်လေထွက်လေ မှန်မှန်၍ခြင်းနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း
ထိုင်ခြင်းများသည်လည်း ဆာမူရိုင်းများအား ခွမ်းအား၏ သဘောသဘာဝများကို
သိမြင်နားလည်စေရုံမျှမက သဘာဝကမ္ဘာမြေကြီးနှင့် စကြဝဠာဆက်ဆံရေးများကိုပါ
နားလည်စေနိုင်သည်။

ထိုအရာအားလုံးသည် သူ၏အကြီးမြင့်ဆုံးရည်မှန်းချက်ကို ရရှိအောင် ကူညီနိုင်
ရန် စိတ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ သူ့လက်နက်များကို အသုံးပြုရာ၌ အတွေးနှင့်လုံခြုံရေးများကို

သူ့အလိုအလျောက် ဖြစ်ထွန်းလာစေနိုင်မည့် ထူးကဲသော အသိအာရုံကို ရရှိစေရန် အတွက်ဖြစ်၏။

ဆာမူရိုင်းတစ်ယောက်သည် မည်သည့်တိုက်ပွဲအမျိုးအစား၌မဆို အများတကာ ထက် ပို၍တော်အောင် ပို၍ ထက်မြက်ကျွမ်းကျင်အောင်လည်း သင်ကြား ကြရသည်။ လက်သီးချင်းယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ရသည့် ပွဲမျိုးမှာပင် ဆာမူရိုင်းက သာလှန်အောင် သင်ကြားထားရသည်။ ဆာမူရိုင်းတစ်ဦးသည် အမြဲတစေ နိုးကြားဖျတ်လက်မှု ရှိနေရ၏။ အိပ်ပျော်နေစဉ်အတွင်းမှာပင် သူသည် ဖျတ်လက်နိုးကြားနေရမည်ဖြစ်ရာ အကယ်၍ သူ့အားလာ၍တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါက ဖြန့်ခွဲ ခုန်ထကာ ရန်သူကို ပြန်လည်၍ လက်တုံ့ ပြန်နိုင်ရမည်ဖြစ်၏။

ဆာမူရိုင်းတို့ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် နိတိကျမ်းစာအား 'ဘူရိုဒို သို့မဟုတ် စစ်သည်ကျင့်ဝတ်' ဟုသိထားကြသည်။ သာမန်ဂျပန်အရပ်သားများအဖို့ ဆာမူရိုင်း၊ များအား 'ဘူရို' သို့မဟုတ် 'စစ်သည်တော်သူရဲကောင်း' ဟု အသိအမှတ် ပြုထားကြ သည်။ ထိုဆာမူရိုင်းများသည် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ခေတ်၏ စစ်တပ်များတွင် အရာရှိများ ဖြစ်လာခဲ့လေရာ သူတို့၏ စည်းကမ်းနှင့်ကျင့်ဝတ်များသည် အခြားအဆင့် စစ်သည် များထံ ကူးစက်ပျံ့နှံ့သွားကြလေသည်။

ဂျပန်တို့၏ အထီးကျန်နေထိုင်မှု အချိန်ကာလသည် ရှည်ကြာခဲ့၏။ သို့တစေ လည်း ထိုကာလ ကုန်ဆုံးသွားချိန်အထိ ဂျပန်တို့၏ ဘူရိုဒိုစိတ်ဓါတ်ကို အမျိုးသား တစ်ရပ်လုံး၏ ထူးခြားသော ဝိသေသလက္ခဏာရပ်အဖြစ် တွေ့ရှိနေရသည်။ သူတို့သည် ရန်သူ၏ အင်အား၊ အားသာချက်နှင့် အားနည်းချက်များကို စနစ်တကျ လေ့လာကာ အနိုင်ရရှိစေရန်အတွက် လက်ဦးအောင် တိုက်ခိုက်တတ်လေသည်။

ယင်းမူဝါဒကို ဂျပန်ရေတပ်သည် ၁၉၀၅ခုနှစ်၊ မေလတွင် လက်တွေ့ကျင့်သုံးခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ရုရှားဘော်လတစ်စစ်သင်္ဘောများသည် အင်အားအကြီးဆုံးနှင့်(ထိုအချိန်က) ခေတ်အမီဆုံး ရေတပ်အုပ်စုဖြစ်သည်။ ယင်းရေတပ်အုပ်စုသည် ကျဉ်းမြောင်းသော ဂျပန်ရေလက်ကြားမှ ဖြတ်အသွားတွင် ရုတ်တရက်တိုက်ခိုက်ခံရသဖြင့် သင်္ဘောအားလုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းခွဲရလေသည်။

ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်နီးပါးမျှအကြာ ၁၉၄၁-ခုနှစ်ထဲတွင် 'လက်ဦး အောင် ရှောင်တခင်ဝင်တိုက်' ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးခဲ့ပြန်၏။ ပါးလီ ဟာဘားဆိပ်ကမ်းရှိ အမေရိကန်ပစိဖိတ်ရေတပ်၏ ၉၀ရာခိုင်နှုန်းသည် လုံးဝပျက်စီး သွားခဲ့ရသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ သံတမန်များက ဝါရှင်တန်သို့လာ၍ လိမ်လည်လှည့်များ သော နည်းပရိယာယ်ဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲများ လုပ်နေစဉ်အတွင်း ဂျပန်လေတပ်

ဂိုဏ်းတပ်တို့က ရှောင်တခင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ဆယ်ရာစုနောက်ပိုင်းကာလတွင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ စီးပွားရေးနှင့် နည်းပညာဆိုင်ရာ အဆင့်အတန်း ထိပ်ဆုံးနေရာသို့ ရောက်ရှိရေးသည် အလွန်ခြားနားသော အခြေအနေ များကို တည်ခို၍ လျှောက်လှမ်းနေကြရ၏။ ယင်းအခြေအနေထဲမှာပင် ဂျပန်တို့သည် သူတို့အား ယနေ့ခေတ်တွင် အမျိုးသားတစ်ရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ရေး၌ တသီးတခြား ဖြစ်အောင် တွန်းအားပေးနေဆဲဖြစ်သော မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ခေတ်စနစ်၏ အစဉ်အလာ ရိုးရာလေ့ထုံးစံများနှင့် တသီးတသန့်ဖြစ်နေသော အခြေအနေများဆီမှ 'အား' ကို ထက်လက်ယူနေဆဲဖြစ်လေသည်။

သို့တစေလည်း ဤသို့သောအခြေအနေများကို (ထိုခေတ်) ၁၈၅၃-ခုနှစ်၏ အမေရိကန်သင်္ဘောသားများ မမြင်နိုင်ကြချေ။ သူတို့မြင်နေကြသည်မှာ ဂျပန်မြေရှင် ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ အပြင်အဆင် အမွှမ်းအမံများကိုသာဖြစ်၏။ ထို့ပြင်လည်း သူတို့ အခြေအနေဖြင့် ယိဒိုပင်လယ်အော်အတွင်းသို့ အခိုက်အတန့် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာ မှုသည် ဂျပန်နိုင်ငံအား ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု နယ်ပယ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားအောင် တွန်းအားပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟုလည်း သဘောပေါက် နားလည်ကြ တွန်းအားပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပြောင်းလဲမှုများသည် ဂျပန်လူမျိုး တစ်မျိုးလုံးအား လျှင်မြန်စွာ လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ထိုပြောင်းလဲမှုများသည် ဂျပန်လူမျိုး တစ်မျိုးလုံးအား လျှင်မြန်စွာ စီးဆင်းနေသော ကမ္ဘာ့သမိုင်းရေးစီးကြောင်းထဲသို့ ကြောက်စရာကောင်းသူများအဖြစ် ဝင်ရောက်သွားအောင် ဆောင်ယူသွားလိမ့်မည်ဟုလည်း သိရှိကြလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

[Faint, illegible text on the left page, likely bleed-through from the reverse side.]

[Faint, illegible text at the top of the right page, likely bleed-through from the reverse side.]

ဆတ်စင်္ကြံဟန်နာ သင်္ဘောတက်မအခန်းဘက်ရှိ အခန်းငယ်လေးထဲတွင် အိပ်စင်
လေးတစ်ခုရှိ၏။ ထိုအိပ်စင်ပေါ်တွင် ဆင်မြူရယ်အမ်းစထရောင်းသည် တလူးလူး
တလိမ့်လိမ့် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အိပ်တစ်ဝက် နီးတစ်ဝက်အဖြစ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရခြင်း
ပေတည်း။ သူ့မျက်နှာတွင် ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ဖို့လျက်ရှိ၏။ တစ်ခါတရံတွင်
သူထံမှ ကယောင်ကတန်းပြောသံများနှင့် ညှိုးညှသံများထွက် . . ထွက်လာတတ်
သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် အပြင်မှ တုံးခေါက်သံတစ်ချက် ထွက်လာလေရာ အိပ်မှုနံ့များ
ဖြစ်နေသောစိတ်ကို လက်နှင့်ပုတ်၍ လှုပ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားရလေ၏။

အသံသည် အနီးအနားကလိုလို အဝေးကြီးက လိုလိုဖြစ်၏။ သစ်သားများပေါ်
ထုရိုက်နေသည့် အသံမျိုးနှင့်တူသည်။ အသံသည် ပဲ့တင်ထပ်လျက်ရှိလေရာ ပင်လယ်
အော်ရေပြင်ကိုဖြတ်၍ လာနေသည့်ဟုထင်ရသည်။ အသံသည် တကယ်လား . .
သို့မဟုတ် အိပ်မက်လား . . .။ သူသည် အိပ်ပျော်နေရာမှ အပီအပြင် နီးမလာသေး။
သို့တစေလည်း ယနေ့သည် ဖူလိုင်လ(၁၂)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ဖြစ်သည်ကို သတိထားမိ
သည်။ ကွန်မိုဒိုပါရီက ဂျပန်တို့အား သူပေးပို့ထားသည့် ရာဇသံကိုပြန်ကြားရန်
သတိမှတ်ပေးထားသည့် နောက်ဆုံးရက် မဟုတ်ပါလား။ အမေရိကန်သမ္မတ၏
ပေးစာကို လက်ခံမလား-လက်ခံမဘူးလားဟု ပြန်ကြားရန် နာရီပိုင်းမျှသာ လိုတော့၏။
အကယ်၍ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ မပြန်ကြားခဲ့ပါမူ အမေရိန်ကန်ရေတပ်သည် ကမ်း
ပေါ်သို့ တက်ကာ စာကို ပေးရပေတော့မည်။

'ဒီနေ့ ငြိမ်းချမ်းရေးပဲ ဖြစ်လာမလား၊ စစ်ပဲတိုက်ရမလားဆိုတာ အတိအကျ
သိရတော့မယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက တွေးသည်။ 'ငါတို့ မရိန်းတပ်သားတွေရဲ့
သင်္ဘောသားတွေဟာ ယီဒိုကို ဝင်ဖို့ တိုက်ကြ ခိုက်ကြရတော့မှာလား . .

သူသည် အိပ်တစ်ဝက်နီးတစ်ဝက် ဖြစ်သဖြင့် ပီပီပြင်ပြင် မတွေးနိုင်၊ အကယ်၍ စစ်တိုက်ကြရတော့မည်ဆိုပါမူကား ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများနှင့် သေကြေပျက်စီးသူ အရေအတွက်သည် များပြားဘွယ်ရာရှိ၏။ သို့ဆိုလျှင် သင်္ဘောပေါ်မှ လက်သမားဆရာ များအား စောစောစီးစီးထ၍ ခေါင်းများစပ်ကြရန် အမိန့်ပေးထားလေပြီလား။

ယမန်နေ့က သူသည် ဆတ်စိန်ကွီဟန်နာ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်၌ စိတ်မငြိမ်မဆိတ်ဖြစ်လွန်းသဖြင့် ခေါက်တို့ခေါက်ပြန် လမ်းသလားနေခဲ့ရ၏။ ပင်လယ်အော်၏ ကမ်းခြေဘက်ရှိ ခံတပ်များကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခါတိုင်း လှုပ်ရှားနေကြသည့် စစ်တပ်များမှာ နည်းနည်းနောနောမဟုတ်၊ လေးသည်တော်များ၊ လှုပ်တပ်သားများနှင့် မတ်စကတ် သေနတ်ကိုင်တပ်သားများ စသည်ဖြင့် စစ်သည်မျိုးစုံပါဝင်သည်။ သူတို့ ကြားထဲတွင် ရုံမန်ရုံခါ ရောက်လာကြသော မြင်းသည်တော်များကိုပါ မြင်နေရလေသည်။

ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် ကမ်းထက်ရှိ ဂျပန်စစ်သည်အင်အားသည် စုစုပေါင်း တစ်သောင်းနှင့် တစ်သောင်းငါးထောင်ကြား ရှိလိမ့်မည်ဟု ယူဆရ၏။ အကယ်၍ ထိုအချက်သာ မှန်ကန်ပါက မိမိတို့စစ်သင်္ဘောများပေါ်မှ စစ်သည်အင်အားသည် အရေအတွက်အားဖြင့် နှိုင်းယှဉ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် ကွာခြားလျက်ရှိသည်။ အနည်းဆုံး ဆယ်ယောက်တစ်ယောက်နှုန်းလောက်သာ ရှိလေလိမ့်မည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ ဂျပန်တို့အနေဖြင့် မြင်ကွင်းထဲ၌ မထားပဲ တစ်နေရာရာ၌ ဝှက်ထားသည့် အရန်စစ်သည် များ ရှိလိမ့်ဦးမည်ဖြစ်ရာ ဂျပန်တို့ဘက်မှ စစ်သည်အင်အားသည် အတိအကျ မြော၍ ရနိုင်ဖွယ်ရာ မရှိချေ။

ယမန်နေ့ မနက်ပိုင်းက ပါရီ၏အမိန့်အရ မစ်စစ္စပီ သင်္ဘောသည် ယိဒိုဘက်သို့ သွားခဲ့သည်။ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှ လက်နက်ကိုင်သင်္ဘောများ ခြံရံကာ ထွက်သွား ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဂျပန်အရာရှိများသည် လှေများနှင့် ဒလကြမ်းထွက်လာပြီး ခုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က မိမိကိုယ်တိုင် ဆတ်စိန်ဟန်နာသင်္ဘော ကက်ပတ်တို၏ သင်္ဘောထားကို ဘာသာပြန်၍ ပြောပြခဲ့ရသည်။ ယခုဆောင်ရွက်မှုသည် ပင်လယ်အော်ကို ပိတ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သို့မှသာလျှင် လိုအပ်လာချိန်တွင် အမေရိကန်တပ် အနေဖြင့် ယိဒိုဆိပ်ကမ်းဆီသို့ တိုက်ရိုက်ဝင်ရောက်သွားနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှင်းပြခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

ယင်းကဲ့သို့ ရှင်းပြအပြီးတွင် ဂျပန်ကမ်းခြေစောင့် စစ်လှေများသည် အများအပြား ထွက်လာခဲ့သည်။ မစ်စစ္စပီ သင်္ဘောနောက်မှ ပိုင်း၍လိုက်လာကြသည်။ ကမ်းခြေတွင် လည်း စစ်သည်အင်အားများ တိုး၍ရထားခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း မစ်စစ္စပီသည်

ပုဂ္ဂိုလ်ကမ်းခြေစောင့်တပ်လှေများနှင့် တင်းမာမှုကြီးစွာဖြစ်ခဲ့ရပြီးနောက် မိုးမရွာပီမီ ဘေးအန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရပဲ ပြန်ရောက်လာခဲ့လေသည်။

ထို့နောက်တော့ ထိုညတစ်ညလုံး ကမ်းခြေထက်ဆီမှ အချက်ပြစီး အများအပြားသည် ကောင်းကင်ဆီကို အမြဲတစေ ထိုးတက်လာနေသည်။ စစ်မောင်းသံများနှင့် ဂုတ်ကွန်းများဆီမှ ခေါင်းလောင်းသံများလည်း တိုးတက်များပြားလာနေခဲ့၏။ တနင်္ဂနွေမဟုတ်မီမှ ထိုအသံအားလုံး ရပ်စဲသွားပြီးသော် နောက်ရက်မှစ၍ ထပ်မံအသက်ဝင်လာပြန်၏။ ထို့နောက် ဆတ်စိန်ဟန်နာသင်္ဘောသည် လိုအပ်သည့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့ရာမှအစ ဂျပန်တို့ဘက်မှ ကင်းခန်းများ နှစ်ဆတိုးခဲ့ခြင်း၊ စစ်သင်္ဘောပလားစီးစလုံးအား မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်သူများအဖို့ တိုး၍ရထားခြင်း စသည်များကိုပါ လုပ်လာခဲ့ကြလေသည်။

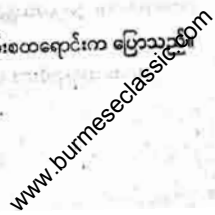
တစ်ညလုံးနီးပါး မအိပ်နိုင်ခဲ့သည့် အမ်းစထရောင်းသည် ကြားနေရသမျှအားလုံးကို မယ်မယ်ရရ မသိ။ အိပ်မက်လိုလို ဘာလိုလို ဖြစ်နေရစဉ်အတွင်း ခေါက်သံတစ်ခုကို ကြားရ၏။ ထိုအသံသည် ဘယ်ကလာသနည်း။ သူ့အိပ်မက်ထဲတွင် ဂျပန်တို့သည် ပါမေရိကန်စစ်သည်များအတွက် ကမ်းပေါ်၌ကြိုးစင်များ တည်ဆောက်လျက် ရှိကြပါသည်။ သို့သော်လည်း ချက်ခြင်း သူ့သတိထားမိသည်။ ဂျပန်တို့သည် ကြိုးပေးသည့် ပလေထုံးစံမရှိ။

'မစ္စတာအမ်းစထရောင်း... ခင်ဗျား' ဟူသောခေါ်သံကို ကြားရသည်။ အရာမရှိလိဟာရစ္စ၏ အသံဖြစ်၏။ 'မစ္စတာအမ်းစထရောင်း... အခင်မပြေတယ် မဟုတ်လား... ခင်ဗျား။ အိပ်ရာကကော နိုးပြီမဟုတ်လား... ခင်ဗျား'

'အေး... နိုးနေပြီ' ဟုပြန်ပြောကာ သူသည် မျက်လုံးများကိုဖွင့်၍ ထထိုင်သည်။ 'ဝင်ခဲ့လေ... ရတယ်'

အခန်းလေးထဲမှ ကြည့်လိုက်လျှင် ဖူရီတောင်ကို မြင်နေရသည်။ နံနက်ခင်းနေရာင်ခြည့်အောက်တွင် မြူများကြားမှ ထိုးထွက်လာသည့် အလှပတည်း။ သူသည် ဖူရီကို ဝေးကြည့်နေရင်းမှပင် တူထူသံများကို ကြားနေရ၏။ သူ အိပ်တစ်ဝက် နီးတစ်ဝက် ဖြစ်နေစဉ်က ကြားခဲ့ရသမျှသည် အခုပင် တကယ်အစစ်မှန်၊ သိလာသည်။ သူသည် အခန်းထဲရောက်လာပြီး ရပ်နေသည့် အရာခံဗိုလ်အား လှည့်ကြည့်သည်။ အရာမခံဗိုလ်သည် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများကို အသင့်တပ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့နေရလေသည်။

'ဂျပ်အိပ်မက် မကောင်းဘူး မစ္စတာဟာရစ္စ' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသလိုပင် 'ဂျပ် ခင်ဗျားအတွက် ဘာလုပ်ပေးနိုင်မလဲ'

လက်ဖက်ခင်းရိုက်စီက လွတ်လိုက်လို့လာတာပါ... ခင်ဗျာ ဟု အရာခံမိပါ။ ပြောသည်။ 'သူ့အနေနဲ့ မစ္စတာအမ်းစထရောင်းနဲ့ တွေ့ချင်ပါတယ်... တဲ့၊ ခင်ကြီး မြန်ကလေး သူ့အခန်းကို လာခဲ့ပါ... လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်'

အမ်းစထရောင်းသည် မျက်လုံးများကို ပွတ်လိုက်ပြီး အိပ်စင်ပေါ် ဆင်းလာသည်။ အိပ်စင်ဘေး၌ ရပ်နေသည်။ 'အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စပေါ့လာလို့လား' ဟု ပြန်မေးသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ကွန်မီဒိုဟာ ဂျပန်စကရာဇ်ဘုရင်ကိုပေးဖို့ မနေ့ညက စာပေစောင် အသစ်စပ်ရေးတယ်လို့ သိရပါတယ်' ဟု အရာခံခိုလ်ဟာရှုက ပြောသည်။ 'စာကို လက်ဖက်ခင်းရိုက်စီ ရထားပါပြီ၊ ဂျပန်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ရော၊ မလာခင် စာကို ဘာသာပြန်ထားဖို့ လိုနေပါတယ်'

'ဂျပန်အဖွဲ့ လာဖို့ရှိနေသလား' ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။ 'သူတို့ဟု လာနေတဲ့ အရိပ်အရောင်ကို မြင်ရပြီလား'

'အခုထက်ထိတော့ မမြင်ရသေးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကွန်မီဒိုကတော့ သံကိုယ်စားလှပါ အဖွဲ့ မကြာခင် ရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်နေပါတယ်'

အမ်းစထရောင်းသည် သက်ပြင်းချသည်။ အင်း... သူမနှိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ အမေရိကန်တစ်ထောင်ရဲ့ အသက်တွေဟာ အဲဒီအပေါ်မှာ တည်ကေပါ။ တည်လိမ့်မယ်'

'လက်ဖက်ခင်းက ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုမှာလိုက်ပါသေးတယ်၊ ဒီနေ့ကိစ္စမှာ ပါပါပဲ၊ ပတ်သက်လာရမယ့်လူတွေကို တက်နိုင်သမျှ အမြန်ဆုံး အသိပေးထားဖို့လည်း ကွန်မီဒိုကလိုလားနေပါတယ်... တဲ့'

'ကျေးဇူးတင်တယ်... မစ္စတာဟာရှု' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားဟာ သိပ်ကို အကူအညီရတဲ့သူ တစ်ယောက်ပါပဲ၊ အရာခံခိုလ်သူ၊ နောက်သို့ ပြန်လှည့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ အမ်းစထရောင်းက လက်လှမ်းပြုပြီး တားသည်။

'ခင်ဗျား ထုသံ၊ ရိုက်သံတွေ ကြားလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ကြားပါတယ်၊ တစ်ညလုံးနီးပါး ကြားနေရတာပါ'

'အဲဒါ ဘာသံတွေလဲ... ခင်ဗျား သိသလား'

'မသိဘူး - ခင်ဗျား၊ ဘယ်သူမှလည်း သိကြမယ် မထင်ဘူး၊ ကမ်းခြေဘက်၊ လာနေတာပါ၊ ပင်လယ်အော်ရဲ့ အောက်ဖက် ကမ်းနဖူးနောက်က ထွက်ပေါ်လာရတာပါ'၊ အသံကတော့ ရေပြင်ပေါ်က ဖြတ်ပြီး ထွက်လာနေတာပါ'

အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းညိုတံသည်။ 'ကမ်းခြေဆီက ရန်သူရဲ့ တိုက်ခိုက်စေ့

ပင်တွေက ဘယ်လိုလဲ၊ သူတို့ ဒီနေ့မနက် ဘယ်လို အနေအထားမျိုး ရှိမယ်ထင်သလဲ' ဟု မေးသည်။

'သူတို့ကြည့်ရတာ တတ်တတ်ကြုံကြုံပဲ... ခင်ဗျာ၊ သူတို့အနေနဲ့ ခုခံတိုက်ခိုက် ပြီးစဉ်စားနေတဲ့ပုံပဲ'

'အေး-ဟုတ်ပြီ၊ ကျုပ်အခု အဝတ်အစားလဲပြီး ချက်ခြင်းလာခဲ့မယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ'

'ကောင်းပါပြီ... ခင်ဗျား'

အရာခံခိုလ်ဟာရှု ထွက်သွားသည်အခါ အမ်းစထရောင်းသည် ဂျက်ကတ် ကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီး ကြွေကွတ်တစ်လုံးထဲသို့ ရေအေးများထည့်ကာ မျက်နှာသစ် ယည်း၊ လက်ဆေးသည်။ ထို့နောက် ကမ်းခြေဆီမှ လာနေသော ထုသံရိုက်သံများကို ဝှားခွင့်ရင်း အဝတ်လဲသည်။ ဘာသံတွေပါလိမ့်ဟုလည်း တွေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဟူသည် ချွတ်ချထားသည့် ဂျက်ကတ်အကျီကို ပြန်ဝတ်ကာ လက်ဖက်ခင်းရိုက်စီထံ ပို့သွားသည်။ သူ အခန်းထဲဝင်သွားချိန်တွင် ရိုက်စီသည် ယမန်နေ့က တိုင်းထွာရရှိ ပုံသော ရေအတိမ်အနက် တိုင်းထွာချက်များကို သင်္ဘောရေကြောင်းပြ မြေပုံထဲတွင် ထည့်သွင်းလျက်ရှိသည်။

'ပင်လယ်အော်ထဲမှာ ဆယ်နှစ်ခိုင်းအထိတော့ ရေအတိမ်အနက် တိုင်းပြီးသွားပြီ... မစ္စတာအမ်းစထရောင်း၊ အောက်ခြေမှာတော့ မြေကပြောတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေကြောင်းသွားပုံကတော့ အခုတွေ့နေရတဲ့အတိုင်း ဆက်သွားလိမ့်မယ်လို့ တွက်တယ်'

'ဒီအချက်က အရေးကြီးလို့လား' ဟု အမ်းစထရောင်းက မလိုတမာသဖြင့် မေးသည်။

'အရေးကြီးတာပေါ့... ခင်ကြီးက ရေစီးကြောင်းရဲ့ အလယ်တည့်တည့် အနက်နှစ်ဆယ်ဖာသင်အထိရောက်တာ... ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက် ပတ်ပတ်လည် ပြာ ရှိနေတဲ့ကမ်းခြေမှာက ငါးဖာသင်လောက်ပဲရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ စစ်သင်္ဘောတွေအားလုံးဟာ ယိုဒီအထိတော့ ချောချောမောမောရောက်အောင် သွားနိုင်ဖို့ ရှိတယ်'

'ပြင်းထန်တဲ့ အလုပ်မျိုးတွေ ပေါ်လာပါစေနဲ့လို့ ကျွန်တော် ဆုလည်းတောင်း တယ်။ မျှော်လည်းမျှော်လင့်တယ်... လက်ဖက်ခင်းရိုက်စီ ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြော သည်။ 'ကျွန်တော်တို့က နှစ်ဖက်ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကိုပဲ သုံးချင်တာ မဟုတ်လား... တကယ်တော့ အဲဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နေ့စဉ် အကြီးမားဆုံး ဂုဏ်သိက္ခာပဲ'

ရိုက်စံသည် မြေပုံထက်သို့ ပြန်ကွဲကာ တိုင်းထွာချက် ဂဏန်းတစ်ခုကို ရေးထူ၍ လိုက်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ကွန်မီဒိုကလည်း ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းနိုင်တဲ့ နည်းပါး။ အကောင်းဆုံးလို့ပဲ တွက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လိုအပ်ရင် ရဲရဲပုံပုံနဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ လုပ်ဖို့အတွက်ကတော့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ရှိထားရမယ်လို့ သူက ယူဆတာကိုး'

'ကွန်မီဒိုက အမေရိကန်ရာပေါင်းများစွာရဲ့ အသက်တွေကိုတော့ ထည့်မတွက်ဖူးတဲ့လား' ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။

'ကွန်မီဒိုရဲ့ပါးစပ်က ထုတ်ပေါ်မပြောသေးတဲ့ အတွေးနဲ့ စိတ်ထူးတိုင်းကို ကျွန်တော်သိနေပါတယ်လို့ ဟန်မဆောင်ချင်ပါဘူး' ဟု ရိုက်စံက ပြောသည်။ 'ခင်ဗျာ၊ ပြောလိုက်တဲ့ အမေရိကန်တွေထဲမှာ သူ့အသက်လည်း ပါနေတယ်ဆိုတာတော့ သင်္ချာရပါ။ တိုက်ခိုက်တဲ့နေရာမှာ အဆင့်သင့်ဖြစ်ခြင်းဟာ အကောင်းဆုံးကာကွယ်မှုနည်းပါ။ ဆိုတဲ့စကားရှိတယ်။ သူက အဲဒီအဆိုကို ယုံကြည်နေတဲ့လူပဲ'

'ကမ်းခြေပေါ်မှာ ချထားနေကြတဲ့ အင်အားတွေက တစ်နာရီပြီး တစ်နာရီ ယှဉ်လျှို မရအောင် တိုးလာနေတယ်။ လက်ဖက်ခင်းနဲ့' ဟု အမ်းစထရောင်းက စွတ်တိုးပြောသည်။ 'လက်နက်ကိုင်စစ်သည်အရေအတွက်က သူတို့ဘက်မှာ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် ရှိချင်ရှိနေမှာ။ သူတို့လက်နက်တွေ ရှေးကျတာတော့ မမှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ဦးချင်း တစ်စုချင်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်တဲ့နေရာမှာ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ နာမည်ကြီးကြတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဘာပြုလို့ စွန့်စားနေတော့မှာလဲ... ငြိမ်းချမ်းတဲ့နည်းကို ရအောင်သာ မကြိုးပမ်းသင့်ကြဘူးလား'

ရိုက်စံသည် သူ့မြေပုံနှင့်ဆက်၍ အလုပ်ရပ်လျက်ရှိနေရာမှာ စကားပြန်ပြောသည်။ အခါ သူလေသံသည် တင်းမာလာသည်။ 'ကွန်မီဒိုကတော့ အယူလွှဲနေသူတွေကို စိတ်ဖြောင့်လဲသွားအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကို ပြောပြတတ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်မထင်ဘူး - မစ္စတာအမ်းစထရောင်း၊ လောလောဆယ် ခင်ဗျားရဲ့ အယူအဆကို ခဏလောက် မေ့ထားတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်'

'ဒါဆိုရင် သူလိုချင်တဲ့ အဖြေကို နောက်ထပ် ဘယ်လောက်ကြာကြာ စောင့်ရမယ်ဆိုတာ ကွန်မီဒိုက အတိအကျပြောပြလား' ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးပြန်သည်။

'မနေ့က မစီစစပီ သင်္ဘောနဲ့ မြောက်လုံးတစ်လုံးတော့ လွှတ်ခဲ့ပြီးပြီ' ဟု ရိုက်စံက ပြောသည်။ 'စစ်သင်္ဘောဟာ မြို့တော်ယီဒီအထိ ဝင်သွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်အောင် လှန့်ပေးလိုက်တာပဲ။ သင်္ဘောက ယီဒီပင်လယ်အော်ရဲ့ အထက်ဘက်အထိ သွားပြလိုက်တယ်။ နိုင်ငံခြားသင်္ဘော တစ်စီးတလေမှာ မရောက်သေးတဲ့နေရာအထိ ရောက်အောင် သွားပြခဲ့တယ်'

'တာကယ်လို့ အကျိုးသက်ရောက်မှုဟာ အဆိုးဖြစ်နေရင် ဒီလုပ်ရပ်ကို မဟာပထောင်မြင်မှုတစ်ရပ်လို့ မပြောနိုင်ဘူး' ဟု အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းတယမ်းယမ်း လှုပ်၍ပြောသည်။

'ရည်ရွယ်ချက်က ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုထားတဲ့အတိုင်း သမ္မတရဲ့စာ လက်ခံပေးအပေါ် ဂျပန်တွေနဲ့စစ်တပ်က တုံ့ပြန်ဖို့ လှန့်ပေးလိုက်တာပဲ' ဟု ရိုက်စံက အေးအေးယာသာ ပြန်ပြောသည်။ 'လှန့်လှန့်က အလုပ်တော့ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျပန်တပ်တွေ အခုထက်ထိ ပျာလောင်ခတ်နေတုန်းပဲ။ အဲဒါကိုကြည့်ပြီး ကွန်မီဒိုကတော့ အဖြေရဖို့ ယိပ်ကြာကြာစောင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ မျှော်လင့်နေတယ်'

'ဘာမှ ရေရေရာရာမရှိတဲ့ နေရာတစ်နေရာကို မြေတစ်လှမ်း ချလိုက်ခြင်းဟာ မလှန့်ကြီးမားတဲ့ စွန့်စားမှုကြီးတစ်ခုကို လုပ်လိုက်တာပဲ။ ဘေးအန္တရာယ်တွေ သိပ်ပျားပယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'မနေ့ညက ကျွန်တော် အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုပက်တယ်။ ကြောက်စရာ သိပ်ကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာလုပ်နေတဲ့ လုပ်ရပ်တွေ အတွက် ကားစင်တင်ခံရသလို စံစားနေရတယ်'

'ကွန်မီဒိုဟာ မကျွမ်းကျင်နိုင်ငံရဲ့ ကမ်းတက်တိုက်ပွဲတွေအတွက် အောင်ပွဲတွေရပြီး ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဘဲ' ဟု ရိုက်စံကပြောသည်။ 'အာဖရိက နိုင်ငံမှာရော လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့နဲ့ တက်တိုက်ခဲ့တယ်။ ပင်လယ်ခါးပြဲတွေရဲ့ ခံတပ်အခိုင်မာကြီးကိုပင်စီးပြီး သိမ်းယူခဲ့တယ်'

'အာဖရိကမှာရှိတဲ့ ပင်လယ်ခါးပြဲတွေရဲ့ သားရဲတွင်းနဲ့ ဂျပန်ရေမွှေးကရားဟာ အလွန်ခြားနားတယ်ဆိုတာ သိသင့်တယ်... လက်ဖက်ခင်းနဲ့' ဟု အမ်းစထရောင်းက မကျေနပ်သဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

'မို့င်းယှဉ်ရခက်တယ်ဆိုတာကို...'

'အဲဒီနစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ကွန်မီဒိုဟာ သူ့ရည်မှန်းချက်တွေကို စစ်သည်အကျအဆုံး ခုည်းနည်းနဲ့ အောင်မြင်မှုရအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့တာပဲ... မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ သိထားရမှာက သူဟာ သူ့အတွေ့အကြုံအရ သူဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းကြီး သိနေတဲ့လူလို့ နားလည်ထားရမှာပါ'

လက်ဖက်ခင်းနစ်နိုင်ငံစစ်သည် စကားကိုဖြတ်လိုက်ပြီး ကွန်မီဒိုပါရီ၏ လက်ရေဖြင့် ရေးထားသော စာတိုတစ်စောင်ကို အမ်းစထရောင်းလက်သို့ လှမ်းပေးသည်။

'ကွန်မီဒို မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ဂျပန်စောင့်ဆိုင်းရေး အဖွဲ့ ပေးရန် ရေးထားသည့် ဤစာသစ်ကို ဒတ်ချ်နှင့်ဂျပန်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပေးပါ။ သို့မှသာ ဂျာမန်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ရောက်လာလျှင် လာခြင်း ဤစာကို ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်'

အမ်းစထရောင်းသည် ပါရီ၏ လက်မှတ်နှင့်စာကို လျှင်မြန်စွာ ယူ၍ဖတ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရေတပ် အရှေ့အိန္ဒိယတပ်မဟာ၏ စစ်ဆေးပတ်ချုပ်သည်။ ဂျပန်အင်ပါယာနိုင်ငံတော်မှ အမြင်ဆုံးအရာရှိကြီးတစ်ဦးနှင့် အမြန်ဆုံးတွေ့၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတ၏ ရာဇသံကို ပေးအပ်ရန် ဆန္ဒရှိနေပါကြောင်း တစ်ချိန်တည်း။ မှာပင် မိမိ၏ယုံကြည်မှုစာလွှာကိုပါ ပေးအပ်လိုပါကြောင်း စသည်ဖြင့် ရေးထားသည်။ အမ်းစထရောင်းက နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်၍ ကပြကာရာ ဖတ်ပြန်သည်။ ထို့နောက် ဘဝင်မကျသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ရိုက်စံအား လှမ်းကြည့်သည်။

ဒီစာအရဆိုရင် သိပ်ပြီးထူးခြားလာတာ မရှိဘူး - လက်ဖက်ခင်းနင် ဒီစာရဲ့ နောက်မှာ ဘာရည်မှန်းချက် ရှိနေသလဲ

ကျွန်တော်တို့ ဒီရောက်တာ သုံးရက်ရှိပြီ - ဂျပန်တွေနဲ့ အဆက်အသွယ် နည်းနည်းပါးပါးပဲ ရသေးတယ်။ ဟု ရိုက်စံက လက်ထဲမှ မင်တံကို ဘေးသို့ချထား။ လိုက်ကာ အမ်းစထရောင်းကိုကြည့်၍ ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ထင်တာကတော့ ကွန်ပျူဟာ သူ့ရဲ့ မူလတောင်းဆိုချက်တွေကို ထပ်ပြီး အပေးအနက် ပြုချင်ပုံ ပေါ်ပါတယ်။ ချုပ်လိုက်ရင်တော့ ယီဒီပင်လယ်အော်ထဲမှာပဲ သူ့အတွက် ကျေနပ်လောက်တဲ့ အဖြေအနေကို ရလှပုံ ပေါ်ပါတယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို မှာလိုက်တာက ဒီစာကို အတိအကျ ဘာသာ ပြန်ပေးဖို့ ခင်ဗျားကိုပြောပါ . . . တဲ့'

လက်ဖက်ခင်းနင်ရိုက်စံ၏ လေသံကို နားထောင်ရခြင်းအားဖြင့် ဤကိစ္စတွင် ဝါဝါတက်မှ ငြင်းခုံနေ၍မဖြစ်ဟု အမ်းစထရောင်း သဘောပေါက်သည်။ ထိုတာဝန်ကို လုပ်ပေးရန် ချက်ခြင်းပင် လက်ခံလိုက်သည်။

တကယ်လို့ ဒီနေ့ဆွေးနွေးပွဲတွေဖြစ်လာရင် အရင်တစ်ကြိမ်တုန်းက ပုံစံအတိုင်း လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ယူဆရမလား' ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။

'ဟုတ်တယ်။ ကွန်ပျူပါရီက အရင်လိုပဲ သူ့အခန်းထဲကနေပြီး ကြီးကြပ်လိမ့်မယ်။ သူ့ကို တစ်ဖက်လူတွေ မမြင်အောင်ပဲ နေမှာ။ ဂျပန်တွေဘက်က အချိန်ထပ်ဆွဲတဲ့ နည်းတွေသုံးဖို့ ကြိုးစားလိမ့်ဦးမယ်လို့ သူက ထင်နေတယ်။ ဒါမှမဟုတ်လဲ တခြားနည်း သုံးပြီး အချိန်ဆွဲလိမ့်ဦးမယ်လို့ တွက်နေတယ်။ ပြီးတော့ ဂျပန်တွေဘက်က ကျွန်တော် တို့ကို နာဂါစကီးသွားဖို့ ထပ်ပြောလိမ့်ဦးမယ်လို့ သူထင်နေတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီတစ်ကြိမ် မှာလည်း မစ္စတာအမ်းစထရောင်းရဲ့ ဘာသာပြန်ဆိုချက်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရုပ်တည်မှု နိုင်မာကြောင်း ပြန်ခံဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာ ရှင်းပါတယ် . . . နော်'

'ရှင်းပါတယ် - လက်ဖက်ခင်းနင်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ဖြေသည်။ 'ကျွန်တော်

။။ရပ် အခန်းကိုပြန်ပြီး စာကို ဘာဘာပြန်ဖို့ လုပ်တော့မယ်' အမ်းစထရောင်းသည် ကံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားရာမှ ဖျတ်ခနဲရပ်ကာ လှည့်ကြည့်သည်။ 'တစ်ခု မေးပါရစေ။ လက်ဖက်ခင်းနင် ဟုပြောသည်။ 'ကွန်ပျူဒီက ရောဘတ်အီဒင်အကြောင်း မေးပါသလား'

ရိုက်စံသည် ခေါင်းခါသည်။ 'ဟင်အင်း . . . ၊ မမေးဘူး . . . မစ္စတာအမ်းစထရောင်း။ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာတော့ ကွန်ပျူဒီက ရောဘတ်အီဒင်အကြောင်း စကားစပ်ပြောတာ မကြားဘူး။ ဒီမေးခွန်းကို မေးကာ အကြောင်းထူးရှိလို့လား'

'မရှိပါဘူး' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပရုံးတစ်ချက်တွန့်ပြီး ပြောသည်။ 'သူ ယောက်ျားတာ သုံးရက်ရှိသွားပြီ။ သူ မရှိတာကို သင်္ဘောသားတွေက သတိထားမိနေကြပြီ။ ယင်တာတွေလည်း ပြောကုန်ကြပြီ။ တကယ်လို့ ဂျပန်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့လာရင် သူနဲ့ ။ ဘီသက်ပြီး တရားဝင်သတင်းများ ရှိမလားလို့ မေးရင်ကောင်းမလား'

လက်ဖက်ခင်းနင်ရိုက်စံက ခေါင်းယမ်းသည်။ 'ဒီနေ့ အစည်းအဝေးမှာ ပေးလိုက်တဲ့ ကွန်ပျူဒီ အမိန့်တွေက သိပ်ပြီးရှင်းပါတယ်။ အမိက စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုတွေကို မဆိုင့်တဲ့ ပြဿနာနဲ့ မပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကြောင့် အပျက်စီး မခံနိုင်ဘူးတဲ့'

'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်ရထားတဲ့ သတင်းတစ်ခု တနင်္ဂနွေနေ့က ။။ ထားခဲ့တယ်။ အဲဒီသတင်းပေါ်မှာ ကွန်ပျူဒီက ထင်မြင်ချက် သဘောထား မမေးဘူး။ ။။ ဟု အမ်းစထရောင်းက မကျေနပ်သဖြင့် မေးသည်။ 'လက်ဖက်ခင်းနင် အီဒင်ကို ပျူရာဂါအထက်နားမှာ မြင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းပေါ် စိတ်မဝင်စားကြဘူးလို့ ထင်တယ်'

'အခုထိတော့ အဲဒီကိစ္စအပေါ်မှာ ဘာပြောသံမှ မကြားရသေးဘူး' ဟု ရိုက်စံက ပြောသည်။

'အဲဒါဘာကြောင့်လဲ' ဟု အမ်းစထရောင်းက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး မေးသည်။

'လူတိုင်းက အီဒင်ကြံမြှာအပေါ် ဥပေက္ခာပြုနေပုံရတယ်။ အဲဒါဘာဖြစ်လို့လဲ'

'အဲဒီပြဿနာက သိပ်နူးညံ့တယ် - မစ္စတာ အမ်းစထရောင်း' ဟု ရိုက်စံက ပြောသည်။

'ပြီးတော့ ခင်ဗျားပေးတဲ့ သတင်းကလည်း တရားဝင်မဟုတ်တော့ ခက်တယ်'

အမ်းစထရောင်းသည် တစ်ခုခုပြန်ပြောတော့မည့်ဟန် ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း

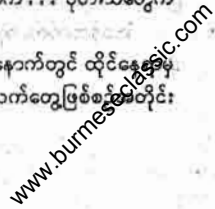
ပျက်ခြင်းပင် စိတ်ပြောင်းသွားဟန်တူ၏။ တံခါးဝသို့ ရပ်နေရင်းမှ မောင်းသံဗုံသံများနှင့်

။။ တူထွက်နေသည့် လူထုသံများကို နားစွင့်နေသည်။ ထို့နောက် . . . 'ဗုံတီးသံတွေက

။။ စောကထက် ပိုပြီးကျယ်လာသလိုပဲ' ဟု ရေရှုတ်သည်။

ရိုက်စံကပါ နားစွင့်နေသည်။ ထို့နောက် မြေပုံစားပွဲနောက်တွင် ထိုင်နေစဉ်

။။ လာသည်။ မျက်နှာထားမှာလည်း သိမ်မွေ့လာသည်။ 'လက်တွေ့ဖြစ်စဉ်အတိုင်း

ကတော့ ရောဘတ်အိဒင်နဲ့ ဆင်တာရီတို့ကို 'ပျောက်ဆုံးစာရင်း' မှာ ထည့်ထားတာ။
 . . . အကယ်၍ သူတို့သင်္ဘောကို ပြန်ရောက်လာရင် အမိန့်မနာခံမှုနဲ့ပမ်းပြီး ဖော့
 ကြည့်ရမယ်။ တရားဝင်ပြောဆိုမှု မရှိတာကတော့ ဖြစ်လာတဲ့ အခြေအနေအရာပဲ။ လေ၊
 လောဆယ်ဆယ် ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ခဏလျစ်လျူရှုထားတာ အကောင်းဆုံးနည်း။
 သူသည် စကားကိုဖြတ်ထားလိုက်ပြီး သာသနာပြုအမ်းစထရောင်းအား ကြည့်ဖို့
 သည်။ 'ခင်ဗျားကော ဂျပန်စကားပြန်ဆီက ဘာသတင်းမှ မရဖူးလား'

အမ်းစထရောင်းက သက်ပြင်းချကာ ခေါင်းခါသည်။ 'ဟင့်အင်း . . . ဘာ။
 မရဘူး။ မနေ့က ဆုံဖိလို့ မစွတာဟာနီဝါရာကို မေးဖို့ကြိုးစားခဲ့သေးတယ်။ ဒါပေ။
 သူတို့က သင်္ဘောပေါ်မှာ မိနစ်နည်းနည်းပဲ နေသွားတာ . . . ပြီးတော့လည်း ဂျပန်
 ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့မနက် တွေတုန်းက အိဒင်အကြော။
 ကျွန်တော်ပြောပြသမျှကို ဂရုစိုက်ပြီး နားထောင်ခဲ့တယ်။ သတင်းတစ်ခုကိုလည်း မ။
 သွားလို့ အိဒီသတင်း ခင်ဗျားကို ပြောပြခဲ့တယ်။ အခုတစ်ခါမှာတော့ သူက ကျွန်ုပ်
 မေးခွန်းတွေကို လုံးဝဖြေမသွားဘူး။ သူ့အမူအရာက တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်။ သူတစ်ဦးပဲ။
 ပုံးထားတယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ထင်နေမိတယ်'

လက်ဖက်ခင်းနဲ့ရိုက်ခဲ၏ မျက်နှာတွင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ် ဝင်လာသည်။
 သို့သော်လည်း အနီးဆုံးလေ့ခါးမှ ဆင်းလာနေသော ခြေသံများကြောင့် ဘာစကား။
 ပြောဆိုခြင်းမပြု၊ ခဏအကြာတွင် အရာခံဗိုလ်ဟာရစ္စရောက်လာပြီး သူ့အား အလေ။
 သည်။

'ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါ . . . ခင်ဗျာ' ဟု ပြောသည်။ 'ဂျပန်ကိုယ်စားလှူ။
 အဖွဲ့ရောက်လာပါပြီ။ သူတို့လေ့ သင်္ဘောဆီကို ကပ်လာနေပါတယ်'

'ကျေးဇူးပဲ မစွတာဟာရစ္စ' ဟု ရိုက်ခဲက ပြောသည်။ 'အပေါ်ကုန်းပတ်ပေါ်။
 စောင့်ပြီး စည့်သည်တွေကို ကက်ပတ်နီ အခန်းထဲပို့ပေးပါ။ အရင်တစ်ခါတုန်းကပဲ
 ပေါ့'

အရာခံဗိုလ်ထွက်သွားသည့်အခါ ရိုက်ခဲသည် အမ်းစထရောင်းအား ကြည့်
 သည်။ 'ကျွန်တော့်တို့ထင်တဲ့အတိုင်း တုံ့ပြန်မှုက ချက်ခြင်းပဲရောက်လာပြီး မစွာ။
 အမ်းစထရောင်း၊ ဒါကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကွန်မိုဒိုရို နည်းပရိယာယ်ဟာ အလှူ၊
 ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြတာပဲ'

'ဂျပန်ဘက်က တုံ့ပြန်မှုရဲ့ သဘောသဘာဝကို အတိအကျ မသိရသေး။။
 ချီးကျူးစကား မပြောပါရစေနဲ့ဦး' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြန်ပြောကာ အခန်းဝဲ။
 လက်ဖက်ခင်းနဲ့ရိုက်ခဲနှင့်အတူ ထွက်လိုက်သွားလေသည်။

(၃၈)

ယူရာဂါဘုရင်ခံသည် သူ့ကိုယ်သူ ယပ်တောင်ဖြင့်ခပ်ရင်း စကားပြောနေရာမှ
 လက်ဖက်ခင်းနဲ့ရိုက်ခဲဘက်လှည့်၍ ဦးညွတ်လိုက်သည်။ သူ့ပြောစရာရှိသမျှကို ပြောပြီး
 ပါပြီဟု အသံပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူ့အကြည့်သည် သူ့ဘေး၌ ထိုင်နေသော စကားပြန်
 ဟာနီဝါရာတို့ကုမာထံ ရောက်သွားသည်။ တို့ကုမာသည် ဘုရင်ခံပြောသွားသည့်
 စကားများကို ဒတ်ချီဘာသာစကားဖြင့် ဘာသာပြန်၍ ပြောပြလျက်ရှိသည်။

ဂျပန်များနှင့်ပေးနည်းငယ်အကွာတွင် ထိုင်နေသော ဆင်ဖြူရှင် အမ်းစထရောင်း
 သည် ဂျပန်စကားပြန်ဟာနီဝါရာတို့ကုမာ၏ ဘာသာပြန်ဆိုချက်များကို အထူးဂရုစိုက်
 ၍ နားထောင်လျက်ရှိ၏။ သူသည် လက်ဖက်ခင်းနဲ့ရိုက်ခဲ၏ စားပွဲတစ်ဖက်အစွန်၌
 ထိုင်နေခြင်းဖြစ်၍ သူ့ဦးခေါင်းသည် သူ့ရှေ့ရှိ စာရေးစက္ကူများပေါ် ငုံ့ထားသည်။

အပြင်အဆင်အနေအထားမှာ ယခင်တစ်ကြိမ်ကလိုပင်ဖြစ်၏။ ဘေးတစ်ဖက်
 တစ်ချက်တွင် အရာခံဗိုလ်ဟာရစ္စအပါအဝင် မရိုန်းတပ်သား လေးယောက်က အစောင့်
 တာဝန်ယူထားကြသည်။ အမ်းစထရောင်းသည် ဘုရင်ခံစကားပြောနေစဉ်က တချို့
 အချက်များကို လိုက်၍ မှတ်သားထားသည်။ အခုလည်း ဒတ်ချီဘာသာပြန်ဆိုချက်ကို
 အထူးသတိထား၍ နားထောင်လျက်ရှိသည်။ ကမ်းခြေဘက်မှ ဗုံသံများနှင့် မောင်းသံ
 များသည် ရပ်မသွား . . . အဆက်မပြတ် တီးနေဆဲ . . . တင်းမာမှုသည် လျော့နည်း
 သွားခြင်း မရှိသေးပါတော့ . . .

'ဘုရင်ခံရဲ့ စကားတွေက မရှင်းဘူး။ ပြောလေရပ်လေပဲ၊ တစ်ခါတလေ သူ
 သုံးသွားတဲ့ စကားတွေက ယူဆရတာ သိပိုက်ခက်တယ် ဟု အမ်းစထရောင်းက
 စိတ်မရှည်တော့သည် မျက်နှာဖြင့် ရိုက်ခဲအား ကြည့်၍ပြောသည်။ 'သူ ပြောနေတာ
 တွေက ရှည်လည်းရှည်တယ်၊ ဓဝလည်ကြောင်ပတ် သိပ်နိင်တယ်၊ သူပြောသမျှစကားက

သူ့အထက်အရေရှိကြီးတွေအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့သမ္မတရဲ့ စာကို မူအားဖြင့် လက်ခံပုံ၊ ပြင်ဆင်နေကြပါတယ်...တဲ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူတွေက...တောင်းဆိုချက်တွေနဲ့ ခြွင်းချက်တွေ အများကြီးတင်ပြဖို့ အားထုတ်နေကြတယ်'

'တောင်းဆိုချက်တွေက ဘာတွေလဲ' ဟု ရိုက်စိက လေသံတင်းတင်းဖြင့် ပြန်မေးသည်။ 'ဘာတွေဆိုတာကော ပြောသလား' 'ပြောတယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက သူ ရေးထားသည့် မှတ်စုများကို ပြန်ကြည့်ပြီးပြောသည်။

'သူတို့ပြောနေတာက စာကို ဒီမှာ လက်ခံလို့ရပေမယ့် ပြန်ကြားစာကိုတော့ နာဂါစကီးမှာရှိတဲ့ ဒတ်ချီ (သို့မဟုတ်) တရုတ်စတဲ့ ကြားခံလူတွေကတဆင့် နောက်ပိုင်း ကျမှ ပေးနိုင်မယ်...တဲ့၊ ပြီးတော့ သူတို့က စာမိတ္တူကို မူရင်းစာမပေးခင် ကြိုပေးချပ် တယ်ဆိုတဲ့ ကွန်မီဒိုနဲ့ ဆန္ဒကိုလည်း မလိုက်လျောညွှန်းလို့ ပြောနေတယ်'

'ဘာကြောင့်လို့ ပြောသလား'

'ဟင့်အင်း... အတိအကျ မပြောဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူတို့အနေနဲ့ အဲဒီတောင်၊ ဆိုချက်ရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ မသမာစွာ တစ်ခုရှိလိမ့်မယ်လို့ သံသယဝင်နေဟန် တူတယ်'

'သူတို့အနေနဲ့ အဖြစ်မှန်ကို သံသယဝင်တာမျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်' ဟု ရိုက်စိက ပြောကာ အမ်းစထရောင်း၏ အနီးသို့ကပ်၍ အခြားလူများ မကြားအောင် နှစ်ကိုယ် ကြားလေသံဖြင့် ပြောသည်။ 'ကွန်မီဒိုအနေနဲ့ အခုထိ...သမ္မတရဲ့ ရာဇဝင်ကို ယိဒိမှာပဲ လက်ခံလာအောင် ကြိုးစားနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေတယ်'

'ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက တီးတိုးပြန်ပြောသည်။ 'သူတို့ ဇွတ်... င်းခံနေတာက မိတ္တူတွေရော၊ ဘာသာပြန်ဆိုချက်ရော၊ မူရင်းရော အားလုံးကို တစ်ချိန်တည်းမှာ တစ်စုတည်း ရချင်တယ်...တဲ့၊ ပြီးတော့... သူတို့အနေနဲ့ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ စစ်ဆေးနာပတ်ကို 'ဂုဏ်သရေရှိ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး' လို့ ထပ်တလဲလဲ သုံးနေတာ ကြားနေရတုန်းပဲ'

လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စိသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး စာရွက်တစ်ရွက်ကို ဆွဲယူကာ ပြောသမျှစကားကို အတိုချုပ်ရေးလိုက်သည်။ ချက်ခြင်းစာကို အရာခံဗိုလ် ဟာရစ္စလက်သို့ လှမ်းပေးသည်။ ဒီစာကို ကွန်မီဒိုဆီသွားပေး၊ သူ့ပြန်ကြားချက်ကို စောင့်ယူခဲ့' ဟု ပြောသည်။

အရာခံဗိုလ်ဟာရစ္စ ထွက်သွားသည့်အခါ အခန်းထဲတွင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ နံနက်ခင်းသည် နေထွက်လာပြီဖြစ်၍ ပူစပြုလာပြီ၊ လွင့်နေသည့် အပေါက်မှ ပျားကြီး တစ်ကောင်ဝင်ရောက်လာပြီး လူအားလုံး၏ ခေါင်းဖျားထက်၌ တပီးဝီးပျံလျက်ရှိ၏။

ကမ်းခြေဆီမှ လာနေသည့် ဗုံတီးသံများနှင့် တူထသံများသည် စံသွားသည်ဟူ၍ မရှိ။ အခန်းထဲရှိ မျက်လုံးများသည် တခြားလုပ်စရာ ဘာမှမရှိသဖြင့် ပျံ့နေသော ပျားဆီသို့ လိုက်ကြည့်နေကြသည်။

'လူကြီးမင်းများအနေနဲ့ ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်က အခုလို မမျှော်လင့်တဲ့ ပြဿနာတွေ တင်လာတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ဘက်က ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအိအိထိ တင်ပြပြီး ညွှန်ကြားမှုကို ခံယူနေရပါတယ်' ဟု နောက်ဆုံးတွင် ရိုက်စိက အမ်းစ ထရောင်းဘက်လှည့်၍ ပြောသည်။ 'ဒီကိစ္စမှာ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စဉ်းစားနေတုန်း...စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့သည်းခံပြီး စောင့်ဖို့တော့ လိုပါ လိမ့်မယ်'

ရိုက်စိ၏စကားကို အမ်းစထရောင်းက ဘာသာပြန်၍ ဟာနိုဝါရာတို့ကုမာအား ပြန်ပြောသည်။ ဟာနိုဝါရာတို့ကုမာသည် သူ့ဘုရင်ခံနှင့်အဖွဲ့အား ဆက်၍ရှင်းပြသည်။ နောက်ထပ် မိနစ်ပေါင်းအများအပြား ကုန်လွန်သွားသည့်အခါ အရာခံဗိုလ်ခြေသံများ ကြားရသည်။ အခန်းထဲဝင်လာသည့်အခါ သူ့လက်ထဲ၌ စာရွက်တစ်ရွက် ပါလာ သည်။ ကွန်မီဒို၏ ညွှန်ကြားချက်ပေတည်း။

'ခပေးလိုက်တဲ့ အမှာစာကို ဒတ်ချီဘာသာပြန်ပြီး ဘုရင်ခံနဲ့အဖွဲ့ကို ဖတ်ပြလိုက် ပါလို့ ကွန်မီဒိုက အမိန့်ပေးလိုက်ပါတယ်' ဟု ဟာရစ္စကပြောကာ သူ့လက်ထဲမှ စာရွက် ကို လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စိရှေ့သို့ ချပေးသည်။

'ပြီးတော့ ကွန်မီဒိုက ပြောလိုက်ပါသေးတယ်' အဲဒီဘက်က ပြောလာတဲ့ အချက် တွေဟာ ဆွေးနွေးစရာစပ်လို့ ရမယ်မထင်ဘူး...တဲ့၊ အဲဒီစကားကိုလည်း ဘာသာပြန်ပြီး အသိပေးလိုက်ပါ...တဲ့'

ရိုက်စိသည် ညွှန်ကြားစာကို အစအဆုံး ဖတ်သည်။ အမ်းစထရောင်းက သူ ဘာသာပြန်ပေးရန် အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ပြီဟု မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည့်အခါ လက်ဖတင်နှင့်သည် ဘုရင်ခံဘက် လှည့်လိုက်သည်။

'ဂုဏ်သရေရှိ ဘုရင်ခံမင်းကြီးခင်ဗျား' ဟု ရိုက်စိက စကားစသည်။ 'ဂုဏ်သိက္ခာ ကြီးမြင့်သော ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို လူကြီးမင်းငှီးအား အချက် လေးချက် ပြန်ကြားဖို့ ညွှန်ကြားလိုက်ပါတယ်။ ပထမအချက်က ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အနေနဲ့ မည်သည့်အကြောင်းနဲ့မှ နာဂါစကီးကို သွားလိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်လို ဆက်သွယ်မှုမျိုးကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဒတ်ချီ (သို့) တရုတ်တွေဆီက ယူလိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒုတိယအချက်က - ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆီမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့

က ဂျပန်စကားတစ်ခုခုကို သို့မဟုတ် သူ့ရဲ့ နိုင်ငံခြားရေးရာဝန်ကြီးကို သို့မဟုတ် အလားတူရာထူးနဲ့ အဆင့်တူအဆင့်မြင့် အရာရှိကြီးတစ်ဦး လက်ကိုပေးလိုက်တဲ့ တစ်စောင်ပါလာတယ်။ အဲဒီမူရင်းစာကို အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များမှတစ်ပါး အဖြူမည့်သူကိုမှ ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်'

ရိုက်စံသည် ထိုနေရာတွင် စာကိုဆက်မဖတ်ပဲ ရပ်ထားလိုက်သည်။ အဲဒီထဲရောင်း ဘာသာပြန်ပေးရန် စောင့်နေခြင်းဖြစ်၏။ ရိုက်စံက ဂျပန်များဘက်မှ ဘယ်လိုအမူအရာမျိုးပြုကြသည်ကို အကဲခတ်သည်။ အပြင်ပန်းအားဖြင့် ဘယ်လိုမှ အကဲခတ်မှုမရှိ၊ အချို့အဖွဲ့ဝင်များကတော့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် လှည့်ကြည့်သည်။

'တတိယအချက်က ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအနေနဲ့ သုံးရက်အတွင်း ပြန်ကြားချက်ရဖို့ မျှော်လင့်နေပါတယ်။ အဲဒီပြန်ကြားချက်ကို ယီဒိုပင်လယ်အော်ပတ်ဝန်းကျင်မှ တစ်ပါး တခြားဘယ်နေရာက လာတာကိုမှ လက်ခံလိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။'

တတိယဒီပိုက်ကို ဘာသာပြန်ဆိုပေးနေသည့်အခါ ဘုရင်ခံ၏ မျက်လုံးအနံ့သည် ပို၍ကျဉ်းမြောင်းသွားသည်ကို ရိုက်စံ သတိထားလိုက်မိ၏။

'နောက်ဆုံးအချက်ကတော့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတက ဂျပန်စကားရပ် ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ ပေးပို့တဲ့ မဟာမိတ်ရာဇဝန်ကို လက်ခံရယူခြင်းလည်းမပြု သင့်တော်လျောက်ပတ်သော ပြန်ကြားမှုကိုလည်း မပြုဘူးဆိုရင် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအနေနဲ့ သူ့နိုင်ငံအား စော်ကားခြင်းလို့ ယူဆရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းနဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် ကိစ္စအရပ်ရပ်အတွက် သူ တာဝန်ယူလိမ့်မယ် မဟုတ်ကြောင်း အသိပေးလိုက်ဖို့ ကျွန်တော့်ကို အမိန့်ပေးထားပါတယ်'

လက်ဖက်ခင်းရိုက်စံ နောက်ဆုံးပြောလိုက်သည့်လေသည် တင်းမာသကဲ့သို့ ဘာသာပြန်၍ပြောပြသူ အမ်းစထရောင်း၏ အသံကလည်း တင်းတင်းမာမာရှိသည်။ စကားပြန်ဟာနီဝါရာတို့ကဲ့မာ၏ မျက်နှာသည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

စက္ကန့်အတန်ကြာမျှ - ဂျပန်များသည် ငြိမ်ဆိတ်နေကြသည်။ ဘုရင်ခံသည် သူ့မျက်နှာကို ယပ်တောင်နှင့်ကွယ်ကာ သူ့စကားပြန်အား နှစ်ကိုယ်ကြားလေသဖြင့် စကားပြောသည်။ စကားအကြားတွင် တီးတိုးပြောသံများ ပေါ်လာသည်။ ဘုရင်ခံသည် ထရပ်ကာ အမေရိကန်များဘက်လှည့်၍ ဦးညွှတ်ပြီး နှုတ်ဆက်သည်။ ကျန်အဖွဲ့ဝင်များကလည်းထ၍ရပ်ကာ ဘုရင်ခံလုပ်သလို လုပ်ကြသည်။

'ဘုရင်ခံကြီးက ပြောပါတယ်။ သူ ကမ်းခြေကို ပြန်ပြီး သူ့အထက်က အရာရှိကြီးတွေနဲ့ ဆွေးနွေးပါဦးမယ် - တဲ့' လူကြီးမင်းတို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေကို သဘောတူ

(ပက်ခံရဲ့ သူ့မှာအာဏာမရှိပါဘူး...တဲ့၊ ကမ်းခြေမှာ ဆွေးနွေးပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်နာရီ သုံးနာရီအတွင်း ပြန်လာခဲ့ပါမယ်...တဲ့'

ဟာနီဝါရာတို့ကဲ့မာသည် သူ့ပြောစရာရှိသည်များ ပြောအပြီးတွင် အမ်းစထရောင်း၊ ကာသာပြန်၍ ပြောနေသည်ကိုပင် မဆောင်တော့ပဲ ရှေ့မှသွားနှင့်သည့် ဘုရင်ခံနှင့်အဖွဲ့၊ ဝရာကသို့ လျှင်မြန်စွာ လိုက်သွားလေသည်။

1

ဆင်ဖြူရယ်အမ်းစထရောင်းသည် အိပ်စင်ပေါ်၌ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မောကျ ဖြစ်နေရာမှ ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလာသည်။ ဂျပန်အဖွဲ့ ပြန်သွားပြီးနောက် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သော အမ်းစထရောင်းသည် အခုမှ နိုးလာခြင်းဖြစ်၏။ ဗိုလ်တိုးသံများနှင့် မောင်းထုသံများကို ဖြားရ။ အလှမ်းဝေးဝေးတစ်နေရာမှ ထွက်လာနေလေ့ရှိသော တူထုသံများကိုလည်း ဖြားရ။ တိတ်ဆိတ်ပုံသည် ထူးဆန်းလွန်းလှချေသည်။ ဆတ်စိတ်ကွဲကွဲ ဘင်္ဂါလီ ဖွဲ့ပိုင်းဆီသို့ ပြေးလာရိုက်ခတ်နေသည့် လှိုင်းပုတ်သံများမှတစ်ပါး အခြားဘာသံမှ ဖြားရ။

သူသည် အိပ်စင်ပေါ်ထထိုင်ကာ မနက်က ကြံခဲ့ရသည်များကို ပြန်၍စဉ်းစားနေမိသည်။ အစည်းအဝေးထဲ၌ ထိုင်နေစဉ်က ကိုက်နေသော ခေါင်းသည် အိပ်ရေးဝဝ အိပ်လိုက်ရသဖြင့် ကြည့်လင်လန်းဆန်းလျက်ရှိပြီ။ သူသည် အိတ်ဆောင်နာရီကို ထုတ်ကြည့်သည်။ သူ့အိပ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်နာရီတိတိပင် ရှိခဲ့ပါပကောလား...။

ဂျပန်အဖွဲ့ ရုတ်တရက် ထပြန်သွားကတည်းက ဆတ်စိတ်ကွဲကွဲ ဘင်္ဂါလီ ဖွဲ့ပိုင်းဆီသို့ ပြန်ခဲ့သော်လည်း အခုလောက်အထိ အချိန်ကြာမြင့်စွာ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်သွားလိမ့်မည်ဟုမထင်ခဲ့။ ထို့ကြောင့်လည်း အခုနိုးလာသည့်အခါ သူ့ကိုယ်သူ အံ့ညွှတ်မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

အစည်းအဝေးပြီးသွားစဉ်က သူသည် ဂျပန်များနောက်သို့ အပြေးအလွှား လိုက်သွားခဲ့သေးသည်။ စကားပြန်ဟာနီဝါရာတို့ကဲ့မာအား ရောဘတ်အိဒင်သတင်း တိတ်တဆိတ်ကပ်၍ မေးလို၍ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ရောက်သွားသည့်အခါ ဂျပန်များ၏လေသည် ထွက်ခွာသွားနှင့်ပြီ။

သူသည် ဂျပန်များနှင့်ပတ်သက်၍ ရောက်တက်ရာရာများကို တွေးနေမိပြန်သည်။ မိမိယုံကြည်လက်ခံထားသော စရစ်ယာန်တရားအရ လူသားတို့အား ကူညီကယ်တင်ခြင်းသည် အဓိက မျှော်မှန်းချက်ဖြစ်၏။ အခြေခံရည်မှန်းချက်တစ်ခုဟူသည် မရှိနိုင်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ဤကမ္ဘာမြေပေါ်ရှိ လူမျိုးများအား အထီးကျန်ဖြစ်နေလျှင် ကမ္ဘာ့အတွင်းသို့ ဝင်ဆန့်လာအောင် ကူညီရေးသည် လမ်းမှန်တစ်ခုဟု ယူဆမည်ချိ။ ယူဆနိုင်၏။ သို့တစေလည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လက်နက်ဖြင့်ခြိမ်းခြောက်သည့် သမားပြုနေခြင်းမှာမူ မသင့်ဟု ထင်ကာ သူ့ရင်တွင် ဘဝင်မကျဖြစ်နေမိလေ၏။

ခရစ်ယာန်ဘာသာ အယူဝါဒအရဆိုလျှင် ကွဲပြားခြားနားလျက်ရှိသော လူမျိုးများကြားတွင် ချစ်ခင်လေးစားမှုနှင့် ငြိမ်းချမ်းမှုသာလျှင် ရှိရပေလိမ့်မည်။ စစ်ပြုမှုဆိုသည်မှာ ရှိသင့်ရှိအပ်သော အရာမဟုတ်ဟုပင် သူထင်၏။ သို့ဆိုလျှင် သမိုင်းဝင်လာမည့်ဖြစ်ရပ်၌ သူ ပါဝင်ပတ်သက်နေခြင်းသည် သူ့အတွက် ဂုဏ်သိက္ခာကျစေပျံ့အကြောင်းများ ဖြစ်လာလေမလား . . . တကယ်တော့ မိမိပါဝင်ကပြနေရသည့် အခန်းသည် 'စကားပြန်အလုပ်'သာဖြစ်၏။ သို့ဆိုပါက . . .

သို့တည်းမဟုတ် မိမိ၏တာဝန်ကို ပြန်အပ်ပြီး ဤအလုပ်မှ နုတ်ထွက်လိုက်လျှင် မိမိ၏ဂုဏ်သိက္ခာသည် မြင့်မားလာလေမလား . . . သို့တည်းမဟုတ် . . . ဂုဏ်သိက္ခာအကြီးမားဆုံး နည်းလမ်းကိုညွှန်ပြပြီး သူတို့အားလုံးကို လိုက်နာဆောင်ရွက်လာအောင် ဦးဆောင်ပေးရလျှင် ကောင်းလေမလား . . . အထူးသဖြင့် ရောဘတ်အိဒင်လုပ်သူ။ သည့်ပုံစံမျိုးလို ခြားနားသော လုပ်ရပ်တစ်ခုကို လုပ်ရလျှင် ကောင်းလေမလား . . .

ထိုအတွေးများသည် သာသနာပြုဆင်ဖြူရှယ်အမ်းစထရောင်း၏ စိတ်ထဲကျွဲတစ်ရစ်ပတ်ပတ် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် သူ့စိတ်ပြေစေရန်အလို့ငှာ ဂျပန်စကားတစ်ခုကို အားပေးရန် ကွန်မီဒီရေးသားထားသည့် စေးစားအသစ်ကို ဘာသာပြန်ဆိုသည်။ မိန့်နစ်ဆယ်ခန့်အကြာတွင် ပြီးသွားခဲ့၏။ စိတ်တိုင်းကျဖြစ်သွားသဖြင့် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ များစွာကျေနပ်အားရလျက်ရှိလေသည်။

ထို့နောက်တော့ သူသည် သူ့မှတ်စုစာအုပ်ကို ထုတ်ကာ သူ့ထင်မြင်ချက် ယူဆချက်များကို ရေးသည်။ သူ့စိတ်၌ နောက်ဆုံးခံစားနေရသည်များကို မှတ်တမ်းတပ်သည်။ ထို့နောက် ဂျက်ကတ်အင်္ကျီကိုချွတ်ကာ အိပ်စင်ပေါ်တွင် အညောင်းဆန့်သည်။ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ နားမညပ်ဟူသော စိတ်ကူးနှင့်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း နှစ်နာရီမျှကြာသည်အထိ သူအိပ်ပျော်သွားခဲ့လေ၏။

အိပ်ရာမှန်းလာသည့်အခါ သူသည် အစားအစာ အနည်းငယ်စားသည်။ ပင်လယ်အော်တက်မှ ဆိတ်ငြိမ်မှုကို သူ့အံ့သြလျက်ရှိသည်။ ထိုအနိက်မှာပင် တံခါးခေါက်သံကြားရ၏။ ယူရဂါဘုရင်ခံသည် ယခုပင် သူ့အဖွဲ့နှင့် ဆိုက်ရောက်လာသဖြင့် ကက်ပတ်ကို အခန်းသို့ပို့ကာ နေရာချထားပေးပြီးပြီဟု သတင်းလာပို့ခြင်းဖြစ်သည်။ သတင်းပို့သူမှာ

။ ရာခဲဗိုလ် ဟာရစ္စပေတည်း။ အမ်းစထရောင်းသည် စောစောကလိုပင် လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စိ၏ စားပွဲ၌ နေရာယူသည်။ ယူရဂါဘုရင်ခံ၏ မျက်နှာထားသည် ထူဖြူကြီးလွန်းလှ၏။ စကားပြန်ကားနီဝါရာတို့ကုမာ၏ မျက်နှာမှာမူ မညှပ်သည့်အရာကိုမှ ဖော်ပြခြင်းမရှိ။

လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စိက-ရှေးဦးစွာ နှုတ်ဆက်စကားပြောရာ အမ်းစထရောင်းက ဘာသာပြန်ပေးသည်။ ဘုရင်ခံသည် စကားပြောရာ သူ့စကားများကို ဟာနီဝါရာတို့ကုမာက ဘာသာပြန်ပေးသည်။ သူသည် အမ်းစထရောင်း၏ မျက်လုံးများနှင့်မဆိုင်ပါအောင် ရှောင်လျက်ရှိလေသည်။

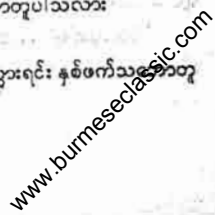
'ဘုရင်ခံအနေနဲ့ မနက်က ပြောခဲ့တဲ့စကားကိုပဲ ထပ်ပြောနေတာပဲ' ဟု အမ်းစထရောင်းကပြောသည်။ 'ဘုရင်ခံပြောနေတာက စာတွေရဲ့မိတ္တူတွေကို ယိဒိုကိုတိုတာရယ်၊ ပြီးမှ မူရင်းတွေကို ပို့တာရယ် . . . အားလုံးဟာ အချိန်တွေအများကြီး ကုန်လိမ့်မယ် . . . တဲ့၊ အဲဒါကြောင့်မို့ စာမူရင်းတွေနဲ့ မိတ္တူတွေကို အတူတူပေါင်းပြီး အဆင့်မြင့်ဆုံးအရာရှိကြီးဆီ ပို့ပေးဖို့ အကြံပြုနေတယ်'

'ဘုရင်ခံကြီးကို ပြောပြပါ။ အဲဒါ လုံးဝလုပ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး-လို့' ဟု ရိုက်စိကပြန်ပြောသည်။ 'သူ့ကို ပြောပြပါ . . . ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက မိတ္တူတွေကို အင်ပါယာစကားတစ်ခုရင်ထဲ သူ့စာနဲ့အတူ ပို့ပေးဖို့ ဆန္ဒရှိနေပါတယ်-လို့ . . . ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟာ စကားတစ်ခုရင်ထဲ လူကိုယ်တိုင် သို့မဟုတ် စကားတစ်ခုရင်မင်းမြတ်က ခန့်အပ်ထားတဲ့ အဆင့်အမြင့်ဆုံး အရာရှိထံ သူ့ကိုယ်တိုင်ပေးအပ်ဖို့ လုပ်ပိုင်ခွင့်အပ်နှင်းထားခြင်း ခံထားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ'

ရိုက်စိပြောနေစဉ်အတွင်း အမ်းစထရောင်းသည် ဘုရင်ခံ၏ မျက်နှာကို အသေအချာကြည့်၍ အက်ခတ်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် ဖြူယော်ယော် . . . ကျန်ဂျပန်အရာရှိများမှာလည်း ရိုက်စိ၏ စကားကို နားမလည်ကြသော်လည်း ပြောဟန်ဆိုဟန်နှင့် လေယူလေသိမ်းကို နားထောင်ကာ ထိတ်လန့်နေသည့် အမူအရာကို ဖော်ပြနေကြလေသည်။

'ကျွန်တော် တစ်ခုပြောပါရစေ-လက်ဖတင်နှင့်၊ ခင်ဗျားရဲ့ စကားကို ဘာသာပြန်မပြောခင်မှာ . . . သူတို့စကားပြန်ကို မေးခွန်းအနည်းအကျဉ်း မေးဖို့ ခွင့်ပေးချင်တယ်' ဟုအမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'အဲဒါ ခင်ဗျား သဘောတူပါသလား'

'ရှည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ' 'တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ခပ်အေးအေးသွားရင်း နှစ်ဖက်သဘောတူ

နိုင်မယ့် အခြေအနေကို တွေ့နိုင်မယ် ထင်လို့ပါ' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြန်ပြောသည်။
'အခုဆိုရင် သူတို့လန်ဒန်ကြွပြီး ကျွန်တော်ယုံကြည်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်
တို့လိုပဲ သူတို့မှာလည်း ပြင်းထန်တဲ့ မာန်မာနကတော့ ရှိနေတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်
တို့လိုပဲ ဂုဏ်သိက္ခာကင်းမဲ့မည်အထိ အရှက်ခွဲခံရအောင်တော့ သူတို့ကိုယ်သူတို့
အဖြစ်ခံမယ် မထင်ဘူး။'

'ကျွန်မိဒိုရဲ့ အမိန့်တွေက ရှင်းပါတယ်' ဟု ရိုက်စိက ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့
ဘက်က အလျှော့မပေးဖို့ အဓိကဘဲ'

'ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်ပါရစေ' ဟု အမ်းစထရောင်းက ဇွတ်အတင်းပြော
သည်။ 'တကယ်လို့၊ သူတို့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်သွားဦးမယ်ဆိုရင် ရန်လိုမှုကို
ရှောင်တိမ်းလို့ ရနိုင်မှာမဟုတ်တော့ပါဘူး'

'ကောင်းပြီလေ' ဟု ပြောကာ ရိုက်စိက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'ဒါပေမယ့် မေးသမျှ
ပြောသမျှအားလုံးကိုတော့ ကျွန်တော်ကို အသိပေးပါ'

အမ်းစထရောင်းက ဟာနီဝါရာတို့ကုမ္ပဏီကလေးကို ဒတ်ချ်ဘာသာဖြင့် စတင်
စကားပြောသည်။ 'ဘုရင်ခံကြီးက လွန်ခဲ့တဲ့အချိန် မကြာသေးခင်က ပြောသွားခဲ့တယ်။
အလွန်အဆင့်မြင့်တဲ့ အရာရှိတစ်ဦးက ကျွန်တော်တို့သမ္မတရဲ့ ပေးစာကို မိတ္တူနဲ့ အတူ
လက်ခံရုံမကဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့စာကိုပါ လက်ခံလိမ့်မယ်လို့
ပြောခဲ့တယ်...။ အဲဒါမှန်တယ်နော်'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အမှန်ပါတဲ့' ဟု ဟာနီဝါရာက စကားကို သတိနှင့်ပြန်ပြောသည်။

'အင်ပါယာဘုရင်မင်းမြတ်ကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ အရာရှိကြီးတစ်ယောက်ဟာ စာတွေ
ကိုလက်ခံရယူဖို့ ဒီကိုလာနေပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို တာဝန်လွှဲပေးလိုက်တာက စာယူရင်း
နဲ့မိတ္တူတွေကို တစ်ချိန်တည်း တပြိုင်တည်း လက်ခံရယူဖို့ပါ။ သီးခြားစီခွဲပြီး လက်ခံဖို့
မဟုတ်ပါဘူး'

'ဒါဆိုရင် အဲဒီအရာရှိကြီးဆီမှာ ဒီစာတွေကို လက်ခံဖို့ ဘုရင်မင်းမြတ်က ပေးထား
တဲ့ တရားဝင်လွှဲအပ်စာ ပြန်ရတယ်ပေါ့'

ဂျပန်စကားပြန်က ခေါင်းညိတ်သည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်ကို မမြှောက်၍အင်္ကျီ
လက်ပွဲပြုကြီးအတွင်း စာလိပ်သေးသေးလေးတစ်ခုကိုပြသည်။ 'ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်
ရဲ့တံဆိပ်တော်နဲ့ဒီစာ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ အခိုင်အမာ သက်သေပြနိုင်ဖို့ ပါလာခဲ့ပါတယ်'

'အဲသလိုဆိုရင် ... အဲဒီအဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးက စာတွေ လက်ခံရယူဖို့ သင်္ဘော
ဆီကိုလာမှာလား'

'မလာဘူး၊ သူက စာတွေကို ကမ်းပေါ်ကနေ လက်ခံမှာ'

'ဒါဆိုရင် ကမ်းပေါ်မှာ ဆုံကြရမယ်ကိစ္စက ဘယ်တော့ဖြစ်မှာလဲဆိုတာ၊ အတိ
ကျပြောနိုင်မလား' ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ဘက်က ကြိုးပြီး
ပါထားဖို့ အရေးကြီးတယ်'

'အထူးအခမ်းအနားကျင်းပပြီး လက်ခံဖို့ လောလောဆယ် ဒီနေရာနဲ့ သိပ်မဝေးတဲ့
ပျံပေါ်ခြေတစ်နေရာမှာ မဏ္ဍပ်တစ်ခု ဆောက်နေပါတယ်' ဟာနီဝါရာသည် စကားကို
ပြတ်၍ရပ်ထားပြီး ဦးခေါင်းကိုထောင်၍ တူထူသံ၊ ရိုက်သံများကို နားစွင့်နေသည်။

'မဏ္ဍပ်ဆောက်နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ လက်သမားတွေ ဘယ်လောက်အလုပ်များ
ပဲ၊ တယ်ဆိုတာ နားထောင်လိုက်ရင် သိနိုင်ပါတယ်'

'ကျွန်တော်တို့ ကြားနေရပါတယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ထူးဆန်းသော ခံစားမှု
ကိစ္စဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ 'လေးလံလက်ရိုသော စိတ်သည် ပေါ့ပါးသွားသည်။'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကြားပါတယ်ဟု ထပ်ပြောသည်'

'အဲဒီအထူးမဏ္ဍပ်မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးက ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်
ကြီးကို ထိုက်တန်တဲ့ စည်ခံမှုတစ်ခု ပြုပါလိမ့်မယ်' ဟု ဟာနီဝါရာက အမ်းစထရောင်း
ပါမျက်လုံးများနှင့် ရင်ဆိုင်၍ မကြည့်ပဲပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့- နာဂါစကီးဟာ နိုင်ငံ
ပျံခြားတိုင်းပြည်တွေက ပေးလာသမျှ စာတွေကို လက်ခံရယူဖို့ အသင့်တော်ဆုံး
ဖုရုရပါ။ အဲဒါကြောင့် စည်ခံလွှဲအခမ်းအနားပြီးသွားတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ အရာရှိကြီး
ဟာ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်း မပြုနိုင်ပါဘူး'

အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'အဲဒီစကားတွေကို ပြန်ပြီးရှင်းပြပါမယ်။
ထရုလ် ရှင်းလင်းသွားအောင် အဖြေပေးတဲ့အတွက် ခင်ဗျားကို သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

အမ်းစထရောင်းသည် လက်ဖက်ခင်နဲရိုက်စိဘက် ပြန်လှည့်ကာ ဟာနီဝါရာ၏
ကားများကို ရှင်းပြသည်။ ရိုက်စိ၏ မျက်နှာတွင် သံသယဖြစ်နေသော အရိပ်အရောင်
ပျားဝင်လာသည်။

'သူတို့မဏ္ဍပ်က ထောင်ချောက်တစ်ခု ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ' ဟု ရိုက်စိက ပြောသည်။

'သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ကမ်းခြေပေါ် ခေါ်သွား
ဖယ်၊ ဟိုရောက်တော့မှ ဝိုင်းတိုက်မယ်ဆိုရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ၊ သူတို့နဲ့ သဘော
ပထမဦးစွာ သတင်းကို ပိုပြီးအတိအကျရအောင်လုပ်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်' သူတို့ မဏ္ဍပ်
ပထက်တာ ဘယ်နေရာမှာလဲ စတာမျိုးပေါ့'

'ဒါပေမဲ့ အနည်းဆုံး သူတို့ဘက်က ကျွန်တော်တို့ကွန်မိဒိုရဲ့ တောင်းဆိုချက်နဲ့

ပတ်သတ်လို့ အနည်းဆုံးသမ္မတရဲ့စာကို တစ်ခမ်းတနား လက်ခံရမယ်ဆိုတာကို အပူပေးလိုက်လျော့တဲ့ သဘောရှိလာတယ် မဟုတ်လား... လက်ဖက်ခင်းနဲ့ အမိန့်စထရောင်းက ပြောသည်။ 'အဲဒီအချက်ကို ကွန်မီဒို ဘယ်လိုသဘောထား... ဆိုတာကတော့ မေးသင့်တယ်။ ခင်ဗျား သူ့ဆီသွားမေးနေတုန်း သတင်းပို့ရမေးမေးထားမယ်'

လက်ဖက်ခင်းနဲ့ရိုက်ခတ်သည် ရုတ်တရက် ထရပ်လိုက်သည်။ 'မဏ္ဍပ်ဆောက်နေရာကို အတိအကျသိအောင် လုပ်ဖို့လိုမယ်။ မစ္စတာအမိန့်စထရောင်း' ဟု ထပ်မံပြောသည်။ 'အဲဒါမှ ကျွန်တော်တို့ဘက်က စစ်ရေယာဉ်လွှတ်ပြီး နေရာထိုင်ခင်းရဲ့ အပူပေးအနေကို စိစစ်ထားနိုင်မှာ။ အဲဒီအချက်ကို ခင်ဗျားက အသေအချာသိအောင် လုပ်ပေးပါ။ အရာခံစိုလ် ဟာရစ္စကို ဆက်ခံကွဲဟန်နာ သဘောတပ်မှူးဆီလွှတ်ပြီး အကြောင်းပြောပြရမယ်။ အရေးပေါ်ဖြစ်လာရင် ကျွန်တော်တို့အမြောက်တွေက မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်ဖို့လိုမယ်။ လက်လှမ်းမီနိုင်တဲ့နေရာမှာ ကျောက်ချထားဖို့လိုမယ်။ ကဲ... ကျွန်တော် ကွန်မီဒိုပါ သွားပြီး ဆွေးနွေးကြည့်ဦးမယ်'

ရိုက်ခတ်ထွက်သွားသည်နှင့်တပြိုင်နက် အမိန့်စထရောင်းသည် ဟာနီဝါရာတို့ကဲ့သို့ ဘက်လှည့်၍ ဒတ်ချီဘာသာဖြင့် စကားစပြောသည်။ 'ခင်ဗျား စောစောကပြောတဲ့ အချက်ပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ကွန်မီဒိုက လက်ခံနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်မျှော်လင့်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ပထမဆုံး ကျွန်တော်တို့ မေးထားချင်တာက မဏ္ဍပ်ဆောက်နေရာ နေရာကို အတိအကျပြောဖို့ပါ'

'ဂျပန်စကားပြန်သည် ဘုရင်ခံနှင့်တီးတီးစကားပြောသည်။ ထို့နောက် အမိန့်စထရောင်းဘက်လှည့်၍ ရှေးထားသည့် မီးခန်းကို ဖြေသည်။ 'မဏ္ဍပ်က ယူရာဂါပြုရတာပင်ဘက်က ကူရီဟာမာရွာရဲ့ အရှေ့မှာပါ'

'အဲဒီနေရာကို ဘာကြောင့် ရွေးတာလဲ' ဟု အမိန့်စထရောင်းက မေးသည်။ 'မဏ္ဍပ်ကို ယူရာဂါမှာဆောက်ရင်ဖြစ်လျက်နဲ့ ဘာပြုလို့ မဆောက်တာလဲ'

'ခိုင်ငံခြားသဘောတွေကို သာမန်အားဖြင့် ကူရီဟာမာရွာရဲ့ ဟိုဘက်ကို သွားရမပြေတဲ့ ထုံးစံကြောင့်ပါ' ဟု စကားပြန်က အမိန့်စထရောင်း၏ မျက်နှာကို မကြည့်ပါ ဖြေသည်။

'ဒီသဘောနဲ့ဆို ဘယ်လောက်ဝေးမလဲ'

'သိပ်ဝေးပါဘူး... ဂျပန်မိုင်နဲ့တွက်ရင် တစ်မိုင်တောင်မှ ဝေးပါဘူး...'

နေကြည့်ရင်တော့ မမြင်နိုင်ပါဘူး။ ဘာပြုလို့လည်းဆိုတော့ ရွာက-တောင်ကုန်ပါ

ရုန်းကူးကြားမှာ တည်နေလို့ပါ။ အမိန့်စထရောင်းက သူ့ရထားသည် သတင်းကို အရာခံစိုလ် ဟာရစ္စအား ပြောပြကာ ဆက်ခံကွဲဟန်နာ သဘောတပ်မှူးထံ လွှတ်၍ပြောခိုင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဟာနီဝါရာတို့ကဲ့သို့လည်း လှည့်၍ရင်ဆိုင်သည်။

'ကျွန်တော်တို့သမ္မတရဲ့ စာကို လက်ခံရယူမယ့်-အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးဆိုတာ ယယ်လဲ... ခင်ဗျားနားမည် ပြောပြနိုင်မလား'

'သူ့မှာမည်က အစီစဉ်မင်းသားတို့ပါ'

'သူ့ရထားအဆင့်က ဘာလဲ။ သူ့ကိုပေးထားတဲ့ ရာထူးကကော...'

'မင်းသားတို့ပါက စကားရပ်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ပထမတန်း အကြံပေးအရာရှိကြီးပါ။'

'သူ့အလှူတာမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်က အိဝါမိမင်းသားအိဝါပါ'

'မင်းသားတို့ပါက စာတွေကို ဘယ်ရက်မှာ လက်ခံမှာလဲ...'

'အတိအကျတော့ ကျွန်တော် မပြောနိုင်ပါဘူး။ မနက်ဖြန် သို့မဟုတ် သန့်ဘက်ခါ'

ခပ်ပြင်းပြင်းနင်း၍ လျှောက်လာနေသော မြေသံကြောင့် စကားပြန်နှစ်ဦး စကားပြောရပ်သွားသည်။ လက်ဖက်ခင်းနဲ့ရိုက်ခတ်သည် အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာပြီး စားပွဲ၌ ထိုင်ကာ ဘုရင်ခံအား ကြည့်သည်။

'ဘုရင်ခံကြီးကို ပြောပြပါ။ ကျွန်တော်အခုပဲ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ စကားပြောပါ့တယ်' ဟု ရိုက်ခတ်က အမိန့်စထရောင်းအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောသည်။

'လဲချုပ်ကြီးက ပြောပါတယ်။ မူရင်းစာနဲ့မိတ္တူတွေကို လက်ခံရယူဖို့ ကိစ္စအပေါ်မှာ ဝိဘင်က နားလည်မှုလုပ်နေပါတယ်...တဲ့။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူးတဲ့။ စကားရပ်

ကုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးကတည်း ဒီကိုလားပြီး စာတွေလက်ခံဖို့ ခန့်ထားလိုက်ကြောင်း သက်သေခံစာပါရင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက အခုဖြစ်နေတဲ့ နှစ်ဖက်အငြင်းပွား

မှာ တစ်ထစ်လျော့ပေးပါမယ်တဲ့။ ဒီနေရာမှာပဲ သမ္မတကြီးရဲ့ မူရင်းစာကိုရော ဘာသာပြန်ကော်ပီတွေရော သူ့ကိုယ်တိုင်ကပေးဖို့ ရေးထားတဲ့စာကိုပါ ပေးအပ်

လိုက်ပါမယ်...တဲ့'

'ဒီလိုဆိုရင် ကွန်မီဒိုအနေနဲ့ မူရင်းစာကို သူ့ကိုယ်တိုင် ယိဒိုမှာ လာပေးဖို့ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်တဲ့ သဘောလား' ဟု အမိန့်စထရောင်းက အံ့အားသင့်

စာသည့်လေသံဖြင့် တိုးတိုးကပ်မေးသည်။

'ဟုတ်တယ်။ အဲဒီသဘောဘဲ' ဟု ရိုက်ခတ်က ပြန်ပြောသည်။ 'ကွန်မီဒိုက ကျွန်တော်ကို ပြောခိုင်းလိုက်တဲ့ စကားအတိုင်းသာ ဘာသာပြန်ပြီး ပြောလိုက်ပါမယ်'

အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းကို လျှင်မြန်စွာညီတံ့၍ ရိုက်စိစိစကားကို ဘာသာ၊ ပြန်ပြောသည်။ ထိုဘာသာပြန်စကားကို ကြားရသည့်အခါ ဘုရင်ခံ၏ မျက်နှာသည်၊ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားခြင်းကို ပြသည်။ ထို့နောက် သူ့မျက်နှာသည် အမ်းစထရောင်း၊ ဘာသာပြန်၍ ပြောလိုက်သည့်စကားများအား လက်ခံကြောင်း ဖော်ပြသည်။

'စာတွေကို ကမ်းပေါ်မှာ မပေးခင် အင်ပါယာဧကရာဇ် ဘုရင်မင်းမြတ်က အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးကို တရားဝင်ခန့်အပ်ကြောင်း စာလွှာတွေကို ဒတ်ချီဘာသာ၊ စကားနဲ့ ဘာသာပြန်ပြီး လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့ စာရွက်တွေကို ကြိုတင်ပေးရပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာ ရှင်းပါသလား'

ဘုရင်ခံက သူ နားလည်ကြောင်း ဦးခေါင်းကို ဆတ်ပြခြင်းဖြင့် ပြန်၍ အသိပေးသည်။ 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီမှာ ဆွေးနွေးပွဲ ရှိဖို့မလိုဘူးလို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြောတာပါ။ ပါတယ်။ သမ္မတရဲ့ စာနဲ့ ပတ်သက်လို့ တုံ့ပြန်မှုကို ချက်ခြင်းရဖို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက မျှော်လင့်မထားပါဘူး။ စာကို လက်ခံရရှိကြောင်း ပြန်စာလောက်ပဲ လိုပါတယ်။ ...က)၊ အင်ပါယာဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အခြေ အပြည့်အစုံကို ရဖို့ကတော့ သူပြန်လာ ခဲ့ပါမယ် ...တဲ့'

'ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဘယ်တော့ပြန်လာမှာလဲ' ဟု စကားပြန်က သူ့ဘုရင်မ နှင့်အချိန်အတန်ကြာမျှ ဆွေးနွေးပြောဆိုအပြီးတွင် မေးသည်။

'မြန်မြန်ပြန်လာမှာလား' 'နောက်လအနည်းငယ်လောက်ကြာရင် ပြန်လာမယ်လို့ ပြောပါတယ်' ဟု ရိုက်က ဖြေသည်။ 'နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်လာရင်တော့ စစ်သင်္ဘောတွေအများကြီး ယူလာ မယ်လို့ ပြောပါတယ်'

ဂျပန်များ၏ ကြားတွင် ဆွေးနွေးပြောဆိုသံများ ထွက်လာသည်။ တီးတိုးပြော၊ များလည်း ကြားလာရ၏။ လက်ဖက်ရည်ခင်းရိုက်စိစိက အမ်းစထရောင်း၏ လက်ကို တို၊ သတိပေးသည်။

'ကျွန်မိမိက ပြောလိုက်တယ်၊ သူတို့ဆီက အဖြေကို မစောင့်နဲ့တော့ ...က)၊ တကယ်လို့ စောင့်လိုက်ရင် သူတို့ကို နောက်ထပ်အချိန်ဆွဲပြီး ကျွန်တော်တို့ကို လှည့်... ပို့အချိန်ပေးသလို ဖြစ်သွားမယ် ...တဲ့။ ကျွန်တော်တို့မှာ ရိက္ခာနည်းလာနေပြီ ... တဲ့။ 'အဲဒီတော့ ဆုံရမယ့် နေရာကို သဘောတူပြီဆိုရင် နေရာရဲ့ အနေအထား၊ စစ်ဆေးမယ်၊ မဏ္ဍပ်နဲ့အနီးဆုံးနေရာမှာ သင်္ဘောတွေကို ကျောက်ချပြီး ရပ်မယ်၊ အဲပါ။ အသိပေးဖို့လိုလိမ့်မယ်'

'နောက်တစ်ချက်က ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ကမ်းပေါ်တက်မယ်၊ မဏ္ဍပ်ကို သူ့ သံအဖွဲ့အပြင် လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့တစ်စုနဲ့အတူ လျှောက်လာမယ်၊ အဲဒါတွေကိုတော့ အသိပေးထားဖို့ လိုလိမ့်မယ်'

အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းညှိတတ်သည်။ 'နောက်ဆုံး-ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အစောင့်တပ်ဖွဲ့များနှင့် စစ်သင်္ဘောများရှိ လက်နက်ကြီးများ၏ စောင့်ရှောက်မှုကို ရယူကာ ကမ်းပေါ်တက်လာလိမ့်မည်ဟု သိလိုက်ရသည့်အခါ သူတို့အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ငြင်းခုံနေကြသည်။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဆုံးဖြတ်ရမယ့် အချက်က တစ်ချက်ပဲ ကျန်တယ်။ ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်က ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ဘယ်နေ့တွေ့မလဲဆိုတဲ့ အချက်ပဲ။ သန်ဘက်ခါ ဆိုရင် သင့်တော်မလား' ဟု အမ်းစထရောင်း ကကြားဖြတ်ပြောသည်။

'မှန်ပါတယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ပထမအဆင့် အတိုင်ပင်ခံအနေနဲ့ သမ္မတရဲ့ဓာတ် လက်ခံဖို့ သန်ဘက်ခါမနက်ဟာ အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်မှာပဲ' ဟု စကားပြန် ဟာနီဝါရာ ကဘုရင်ခံနှင့်ဆွေးနွေးအပြီးတွင် ပြန်ပြောသည်။ 'မနက်ရှစ်နာရီဟာ အသင့်ဆုံးအချိန်ပါ။ ခင်ဗျားတို့သင်္ဘောမှာ အလံလွှင့်တင်လိုက်တာနဲ့တပြိုင်နက် ဘုရင်ခံကိုယ်တိုင် လာခေါ် ပါလိမ့်မယ်'

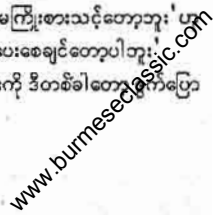
'သိပ်ကောင်းပါတယ်' ဟု လက်ဖက်ရည်ခင်းရိုက်စိစိက ထိုင်ရာမှထရပ်ပြီး ပြော သည်။ 'ဒါဆိုရင် ဒီဆွေးနွေးပွဲဟာ အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားပါပြီ။ ဘုရင်ခံကြီးနဲ့ သူ့ အဖွဲ့ဝင်တွေကို ကျေးဇူးအထူးတင်ကြောင်း ကျွန်တော်ပြောပါရစေ'

ဘုရင်ခံသည် လက်ဖက်ရည်ခင်းရိုက်စိစိဘက်လှည့်ကာ ဦးညွတ်၍ နှုတ်ဆက်သည်။ ထို့နောက် သူ့ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား ဦးဆောင်၍ ထွက်သွားသည်။ ဆင်ဖြူရယ် အမ်းစထရောင်းသည် အချိန်အကုန်မခံတော့ပဲ နောက်မှလိုက်သွားသည်။ ဟာနီဝါရာ တို့ကုမ္ပဏီအား မှီသည်နှင့်တပြိုင်နက် သူသိချင်သော အရာကိုမေးသည်။

'ခင်ဗျား-လက်ဖက်ရည်ခင်းအိမ်အကြောင်း နောက်ထပ် ဘာများကြားသေးလဲ' ဟု မေးသည်။ သူ့အသံကို တခြားလူများ မကြားအောင် အသံကို တိုးနိုင်သမျှ တိုးထား သည်။ 'ခင်ဗျားဆီက ကြားရသမျှကို ကျွန်တော်လျှို့ဝှက်ထားပါမယ်'

'ခင်ဗျား ကျွန်တော်ကို အခုလိုပြောဖို့ နောက်ထပ် မကြားစားသင့်တော့ဘူး' ဟု ဂျပန်စကားပြန်က ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ကို ဒုက္ခမပေးစေချင်တော့ပါဘူး။

'ဝမ်းနည်းပါတယ် - ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဒီတစ်ခါတော့ မကြားပြော

ရတော့မှာပဲ' ဟု အမ်းစထရောင်းက တီးတိုးပြန်ပြောသည်။ 'အခုဆိုရင် သုံးရက်ရှိ သွားပြီ၊ သူ့အကြောင်း သတင်းတစ်ခုခုတော့ ထပ်ကြားသင့်တယ်'

ဟာနီဝါရာ၏ ဦးခေါင်းသည် ထောင်လာပြီး ပထမဆုံးအကြိမ် အမ်းစထရောင်း၊ အား မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် ဖြူလျော်လျော် . . .

'ခင်ဗျားသိချင်တာကို ကျွန်တော်က ပြောအောင်လုပ်နေတာဟာ ကျွန်တော့်ဖုန်းနဲ့ သားသမီးတွေကို ဒုက္ခရောက်အောင် ခြိမ်းခြောက်နေတာနဲ့ အတူတူပါတဲ' ဟု ဟာနီဝါရာက ပြောသည်။ 'မမေးပါနဲ့တော့၊ ကျွန်တော့်အတွက် အန္တရာယ်သိပ်ကြီးနေပါတယ်၊ ဒီကိစ္စ တခြားလူတွေကိုလည်း အသိမပေးပါနဲ့'

ပြောပြောဆိုဆို ကျပန်စကားပြန် ဟာနီဝါရာတို့ကုမာသည် အံ့အားသင့်နေသေး၊ ဆင်ဖြူရယ်အမ်းစထရောင်းရှေ့မှ ဖြတ်သွားသည်။ သူသည် နောက်သို့ လှည့်မကြည့် . . . သူ့ရှေ့မှလူများအား မှီရန်သာ အမောတကော လိုက်သွားလျက်ရှိလေသည်။

(၃၉)

မဝီမပြင် မသဲမကွဲအသံများသည် အလွန်တိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်၌ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ လူများ၏ စကားပြန်ပြောသံဖြစ်သည်။ နာကျင်မှုဝေဒနာကို ခံစားနေရသည့်ကြားမှ ကြားရခြင်းဖြစ်၍ ရောဘတ်အိဒင်အဖို့ သူဦးခေါင်း၏အပြင်မှ လာခြင်းလား၊ အတွင်းမှလာခြင်းလား ဝေခွဲ၍မရ။

သူ့ပတ်ပတ်လည်တွင် အမှောင်ထုက လွှမ်းမိုးထားသည်။ သူ့နားထဲတွင် မြင်းခွာသံများကိုပါ ကြားနေရသလိုလိုရှိသည်။ မြင်းများသည် အသားကျပ်မှန်သွားနေကြခြင်းဖြစ်၍ အခါအားလျော်စွာ နှာမူတံသံများ ကြားနေရ၏။ ကကြိုးတန်ဆာများသည် မြင်းများ လှုပ်ရှားသည့်အခါအတိုင်း မြည်လျက်ရှိသည်။ တစ်ခုပဲရှိ၏။ သူ့ကြားနေရသော အသံများသည် တကယ့်အစစ်အမှန်တွေလား သို့မဟုတ် စိတ်ကူးယဉ်မှုတွေလား။

သူ့စိတ်နေရသည့် နာကျင်မှုသည် သူဦးခေါင်းထဲမှ ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေရာမှာ သူ့ခါးအောက်ပိုင်းတွင်ဖြစ်၏။ မြောက်နေသော သွေးနံ့ကိုသာမက၊ ဖုန်နံ့လိုလို ဘာလိုလို အနံ့ဆိုးတစ်ခုကိုပါ သူ့နှာခေါင်းမှ ရှုရှိုက်နေရ၏။ ဤကြားထဲမှပင် သူ့လှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း နာကျင်မှုဝေဒနာသည် စူးစူးရှရှ ပေါ်လာတတ်လေသည်။

သူတည်ရှိနေသည်မှာ အမှောင်ထုကြီး လွှမ်းမိုးထားသည့် လေဟာပြင်ကြီးတစ်ခုထဲ၌ ဖြစ်သည်ဟု ထင်သည်။ သူ ဘာဖြစ်နေတာလဲ . . . သူသေပြီလား။ သို့မဟုတ်၊ မျောနေတာလား . . . သူ့စိတ်တွင် မှတ်ဉာဏ်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်ပင် ကင်းမဲ့လျက်ရှိ၏။ မဝေးသေးသည့် အတိတ်ကာလက ဖြစ်ရပ်ကလေးများကို သတိမရတော့ပါကလား . . .

သူတစ်ကိုယ်လုံး ထုံကျင်နေသည်။ ကိုယ်ရေစိတ်ပါ လွတ်လွတ်လပ်လပ်အုပ်ရှား

၍မရ။ သူ့တွင် လက်နှစ်ဖက်နှင့် ခြေနှစ်ဖက်မှ ရှိပါလေသေးစ။ သူ့ကိုယ်သည် လှုပ်ရှားမှု မရသလိုပင် သူ့ဦးခေါင်းသည်လည်း တိမ်း၍ စောင်း၍ ရွေ့ရှား၍မရ။ သူ့နားထဲတွင် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် အသက်ရှူသံ တစ်သံကိုလည်း ကြားနေရ၏။ ထိုအသံရှင်သည် ဘယ်သူများပါလိမ့်။ နောက်ဆုံးကျတော့ သူ့သံလာရ၏။ ထိုအသက်ရှူသံ ပိုင်ရှင်သည် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

သူသည် အမှောင်ထုအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းကြည့်ပြန် သည်။ မရပဲဖြစ်နေသည့်အခါ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ နက်ရွံ့လွန်းလှသော သတိ မမှမေ့ခြင်း ရောက်ကမ်းပါးအတွင်းသို့ နှစ်ဆင်းသွားပြန်သည်။ ထိုတစ်ခဏမှာပင် ရုပ်ပုံလွှာများသည် သူ့စိတ်အတွင်းသို့ ထင်ဟပ်လာသည်။

ပထမတော့ သူမြင်နေရသည်များကို ဘာတွေမှန်းမသိ။ ထို့နောက်တော့ သူမြင် နေရသည်များမှာ တိရစ္ဆာန်အရေများနှင့်လုပ်ထားသည့် အင်ဒီးယန်းတံများ ဖြစ်သည်ကို သိလာသည်။ မီးခိုးများသည် ထိုတံများ၏ ထွက်ပေါက်များမှ တလှလှထွက်ကာ ကောင်းကင်ဆီသို့ တလိပ်လိပ်တက်သွားနေကြသည်။

ထိုခဏမှာပင် သူ့နားထဲသို့ မြင်းခွာသံများ ဝင်လာသည်။ ထိုမြင်းခွာသံများ ကြောင့် တံများအတွင်းမှ အင်ဒီးယန်းအမျိုးသမီးကြီးများနှင့် ဓပင်ယင်ယံ ဓပင်ရွယ်ရွယ် မိန်းကလေးများသည် အပြေးအလွှား ထွက်လာကြသည်။ ရွာလည်လမ်းမအတိုင်း ဝင်လာနေကြသော မြင်းများနှင့် ယင်းတို့အပေါ်မှ ထိုင်လျက်လိုက်ပါလာကြသော အိုင်ရီကူးဝစ္စ စစ်သည်များကို မြင်ရလေသည်။

စစ်သည်များသည် ဦးခေါင်းတွင် ငှက်တောင်များ စိုက်ထားသည်။ မျက်နှာများ နှင့် ခန္ဓာကိုယ်များတွင် အရောင်မျိုးစုံဖြင့် ဆေးခြယ်ထားသည်။ ရိုးရာဓလေ့ ထုံးစံအရ စစ်ထွက်သည့် လုပ်နေကျအတိုင်း ပြုလုပ်ထားကြခြင်းပေတည်း။ သူတို့လက်များသည် လှုံ့များ၊ ပုဆိန်များနှင့်လေးများကို ကိုင်ထားကြသည်။ မြားဗူးများကိုမူ သူတို့ လက်မောင်းများ၌ လွယ်ထားကြပြီး ခုတ်ခါးများကိုမူ ဓားများတွင် ချိတ်ထားကြလေ သည်။

ထိုအခိုက်အတန့်အတွင်းမှာပင် သူ့အင်္ဂါများသည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်၌ စိတ်ဝင်စား လာသည်။ သူ ဘယ်သူလဲ - သူ ဘယ်ရောက်နေသလဲ စသည်များကို သိလာသည်။ လူဖြူကျူးကျော်သူများသည် အိုင်ရီကူးဝစ္စတို့၏ မြေများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူ နေကြသည်။ မိမိတို့က ဆီးကြိုပြီး ခုခံတိုက်ခိုက်ကြရာမှအစ စစ်ပွဲဖြစ်လာသည်။

သူသည် ထိုစစ်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့သည်။ သူ့အလောင်းအား သူတို့လူမျိုးများ၏ ရှေးဟောင်းသူသန်မြေပေါ်သို့ သယ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သူ့အလောင်းကို ထမ်းစင်တစ်ခု

ပေါ်တင်၍ မြင်းအိုကြီးတစ်ကောင်နှင့် ဆွဲယူစေခြင်းဖြစ်၏။ ထမ်းစင်မှာ သစ်ကိုင်းများ ရှယ်ပင်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အသုဘအခမ်းအနားတွင် လိုက်ပါပို့ဆောင် သူတို့၏ ကားပြောဆိုသံများသည် တီးတိုးမျှသာဖြစ်၍ သံသကွဲကွဲမရှိ၊ တကယ်တော့ မှု့အသုဘလိုက်ပို့သူများကြားတွင် အရှက်သိက္ခာကင်းမဲ့မှုသည် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိလေ သည်။

သူတို့အားလုံး အရှက်သိက္ခာ ကင်းမဲ့နေကြခြင်းမှာ တခြားကြောင့်မဟုတ် မိမိ လူမျိုးများအပေါ်၌ သစ္စာကင်းမဲ့ခဲ့သော 'သစ္စာဖောက်' မိမိကြောင့်ဖြစ်၏။ အသုဘ ပို့သူများသည် မိမိအလောင်းကို ကြည့်နေကြသည်။ အမှန်တော့ မိမိအား သတ်ခဲ့ သူများသည် မိမိ၏ အိုင်ရီကူးဝစ္စအင်ဒီးယန်းလူမျိုးစစ်သည်များပင် ဖြစ်သည်မဟုတ် ပါလော။

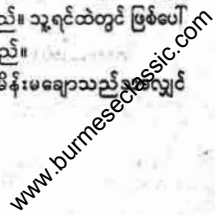
သူသည် သူတို့မြေပေါ်သို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာခဲ့သည့် လူဖြူများအား မိမိတို့ လူမျိုးစုက ခုခံတိုက်ခိုက်ပြီး မောင်းမထုတ်နိုင်သော အခြေအနေကို အစောကြီး ကတည်းက သိမြင်နားလည်ခဲ့သည်။ ဤအချက်ကြောင့်လည်း သူ့အား သူ့လူမျိုး များက သတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်စရာရှိလေသည်။

သူသည် သစ်ဆောထဲ၌ စကားအေးအေးဆေးဆေးသာ ပြောတတ်သော လူဖြူ တစ်ဦးနှင့် တိတ်တဆိတ် တွေ့ဆုံခဲ့၏။ ထိုလူဖြူနှင့်သူသည် သူတို့မြင်းများကို ရေ တိုက်ရန်အလား ဘရကန်ငယ်တစ်ကန်သို့ ဆွဲခွဲကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ထိုလူဖြူ သည် သူ့လက်နက်ကို ဘေး၌ချထားခဲ့သည်ကို သူတွေ့ခဲ့ရ၏။

ထိုနောက်တော့ သူသည် ထိုလူဖြူနှင့် မကြာခဏ တိတ်တဆိတ်လျှီ့ငှက်ပြီး တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ လူဖြူများနှင့် မိမိလူမျိုးများကြား အဓိပ္ပါယ်ကင်းမဲ့သော သတ်ဖြတ်မှုများကို ရှောင်ရှားနိုင်မည့် နည်းလမ်းတစ်ခုရလို၍ ဖြစ်သည်။ ဤလူမျိုးများ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နားလည်ကာ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူတကွနေနိုင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ် ကြည့်သည်။ ဤဆောင်ရွက်မှုကြောင့်ပင် သူ့လူမျိုး စစ်သည်များ၏ သတ်ဖြတ်မှုကို သူခံခဲ့ရလေသည်။

သူသည် ပါးစပ်ကိုအားယူ၍ ဟကာ အော်ဟစ်ရန် အားထုတ်သည်။ သို့သော် လည်း အလောင်းဖုံးသည့်အဝတ်က သူ့မျက်နှာကို တင်းကြပ်စွာ ထုတ်ပတ်ထားသဖြင့် အသံထွက်၍မရ။ သူ့အလောင်းအား ဆွဲယူလာခိုက်တွင် မိန်းမများက သူ့အား ရွံ့ရှာ ခက်ဆုတ်သည့် အမူအရာပြင်ကြည့်ကာ တံတွေးထွေးကြသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ် ခံစားလိုက်ရသည့် နာကျင်မှုသည် ပြင်းထန်လွန်းလှချေသည်။

ဓပင်ယင်ယံမိန်းမများထဲမှ တစ်ဦးတည်းသော မိန်းမချောသည် အလျှင်

မိတ်ထိခိုက်ခြင်းကို ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ သူသည် နို့နို့ကလေးတစ်ယောက်ကို ဖျူထားသည်။ ကလေးငယ်ကြည့်ကာ သူ့နုလုံးသားသည် ကွဲအက်ရချောတော့မည်။ တကယ်တော့ မိမိမှန်သည်ကို အိပ်စကောင်းစွာသိသည်။ မိမိအပေါ် ဒေါသပြုနေသူများ မိမိအပေါ် တံတွေးထွေးနေသူများသာလျှင် မှားသည်ကို မိမိသိနေသည်။ ထို့ပြင်လည်း မိမိ၏ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို သူတို့တော့ နားလည်သဘောပေါက်လာအောင် ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ သူလုပ်၍ မရနိုင်သည်ကိုလည်း သူသိနေပါ၏။

သူ အော်ဟစ်ရန် ကြိုးစားသော်လည်းမရ။ သူ့ဦးခေါင်းနှင့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ နာကျင်မှုများသာလျှင် တိုး၍ပြင်းထန်လာသည်။ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာ လှုပ်ရှားနေသည်ကိုတော့ လူသတိထားမိ၏။ ထို့ပြင်လည်း မမြင်ရသော စကားပြောသံများနှင့် မြင်းခွာသံများကိုကား ကြားနေရဆဲ...။ ဤအသံများသည် သူ အိပ်မက် မက်နေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သက်သေခံနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။

သူသည် သူ့ခေါင်းနှင့်သူ့ပခုံးများကို ထူ၍ ထရန်ကြိုးစားသည်။ မရ၊ အော်၊ ကြိုးစားပြန်သော်လည်း ထွက်လာသည့်အသံမှာ ယုံယုံမျှသာဖြစ်၍ ဘယ်သူမှ ကြား၊ ပုံမပေါ်...။ သူ့အာရုံတွင် သဘောတရားကြီးတွေကို မြင်လာသည်။ ပင်လယ်ခေတ်ထဲ၌ ကျောက်ဆူးချ၍ ရပ်ကာ အကာအကွယ်မဲ့နေသော ကမ်းခြေဘက်သို့ အမြောက်ကြီးများဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားကြသည်။

သူသည် ဂျပန်အများအပြား လှုပ်ရှားနေကြသည်ကို မြင်ရပြန်၏။ ဆီးနှင့်ဖျူ၊ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် တောင်ထိပ်၏ ပတ်လည်တွင်ဖြစ်သည်။ အများစုသည် ဓားဖျူ၊ လှံဖျူ၊ လေးများနှင့် မြားများ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ သူသည် အိုင်ရီကူးဝစ္စပုံ ဂျပန်စပ်နေသည့် ကပြားမလေးနှင့် ရေထဲရောက်နေသည်။ ထိုဂျပန်ကပြားမလေးသည် ကိုပျက်ထဲ၌ ဆုံခဲ့ရသည့် မတ်ဆူမူရာ တိုက်ပွဲဖြစ်နေသည်။ သူနှင့်မတ်ဆူမူရာ တိုက်ပွဲသည် တောင်ထိပ်တွင် လက်နက်ကိုင်လူများ သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသည်ကို မြင်နေရသဖြင့် နှစ်ဦးသား လှမ်း၍ ကြည့်နေမိကြလေသည်။

အချို့လူများသည် မြားများထိမှန်၍ လဲကျကုန်သည်။ အချို့မှာ လှံနှင့်ဓားခတ်ရာများရကာ သေသူများကသေ၍ ဂြမ်းထိုးမှောက်ခံရဖြစ်နေသူများက ဖြစ်ကုန်သည်။ ထိုဇာတတွင် ဘာလက်နက်မှမပါသော ဂျပန်တစ်ယောက်သည် တိုက်ပွဲနှင့်ဝေးရာသို့ ထွက်ပြေးသည်။ သို့သော်လည်း ထိုဂျပန်သည် မြားမှန်၍ လဲကျသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ဟော...အဲဒါ ဆင်တာရီပဲ' ဟု အော်လိုက်သည်။ အော်လိုက်သော အသံသည် သူ့အသံ- 'အဲဒါ-ဆင်တာရီပါလား'

သူ့ဘေးနားရှိ အင်ဒီးယန်း-ဂျပန်ကပြားမလေး၏ မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးရိပ်သည် ပျောက်သွားသည်။ 'ဟုတ်တယ်... အဲဒါဆင်တာရီပဲ၊ ဆင်တာရီက နားလည်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ...။ တခြားလူတွေ နားလည်လာအောင်လည်း အားထုတ်နေတယ်။ ကြီး-လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက ရှင့်ရဲ့ အဘိုးအိုင်ရီကူးဝစ္စစစ်သည် လုပ်သလို လုပ်ပါရတာ...။ ဝမ်းနည်းဖို့ကောင်းတာက သူ့မမြာလည်း ရှင့်အဘိုးရဲ့ ကြံမှုမှာလို ဖြစ်ရတာတယ်...'

'အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ' ဟု အိပ်စက် ပြန်မေးသည်။ 'ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ညီအစ်ကိုချင်း တစ်ဦးကို တစ်ဦး ပြည့်စုံလုံလောက်တဲ့ မေတ္တာမရှိကြလို့ပေါ့' ဟု သူမက ဖြေသည်။ 'လူသားအားလုံးဟာ မိသားစုတစ်စုတည်းက ပေါက်ဖွားလာကြတာပါ။ အသားအရောင်က ဖြူချင်ဖြူမယ်၊ ဝါချင်ဝါမယ်၊ နီချင်နီမယ်...။ ဒါပေမဲ့ အားလုံးဟာ တစ်မိသားစုထဲက လာတာပဲ'

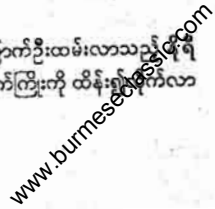
တစ်နေရာရာမှ မိုးခြိမ်းသံတမျှ ကျယ်လောင်သော အသံတစ်သံ ကြားရသည်။ ပြင်းထန်ကြီးမားသော အသံကြီးဖြစ်၏။ ဖူဂျီတောင် ပေါက်ကွဲလေသလားဟု အိပ်စက်တွေးသည်။ သို့တစေလည်း ဖူဂျီသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ။ ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ငြိမ်ငြိမ်ထိတ်ထိတ် ရှိနေသည်။ ဖူဂျီတောင်ပေါ်၌ ဆင်တာရီသေဆုံးခြင်းသည် လွန်ခဲ့သော အနှစ်တစ်ရာကျော်က အိုင်ရီကူးဝစ္စအင်ဒီးယန်းစစ်သည်တစ်ဦး သေဆုံးရခြင်းနှင့် ဘာများခြားနားပါသနည်း။ ယင်းအဖြစ်နှစ်ခု ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် နေရာနှစ်ခုကြားထဲတွင် ပိုင်ထောင်ပေါင်းများစွာ ကွာလွှမ်းခြင်းတစ်ခုသာလျှင် မြားနားသည် မဟုတ်ပါလား။

'အားကြီးသူက အားနည်းသူကို အမြဲပိနိုင်တယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အလွန်အမင်းကြောက်လို့၊ မေတ္တာစိတ်သိပ်နည်းလို့' ဟု ကပြားဂျပန်မလေးက တိုးတိုးပြောသည်။ သူ့အမြင်အာရုံထဲတွင် အင်ဒီးယန်းမလေးနှင့်ကျော့ကိုးထားသည့် ကလေးငယ်သားအမိ ပေါ်လာပြန်သည်။ ထို့နောက် ခဏမျှအကြာတွင် မျောက်ကွယ်သွားပြန်သည်။

သူသည် လှုပ်ရှားရုန်းကန်ရန် ကြိုးစားကြည့်ပြန်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့တစ်ကိုယ်လုံးအား တင်းကြပ်စွာ ချည်နှောင်ထားခြင်း စံနေရသည့်နယ်၊ နည်းနည်းလေးမှလှုပ်၍မရ။ ထို့ပြင်လည်း သူ့တစ်ကိုယ်လုံးသည် ခွန်အားလုံးဝမရှိတော့သလို ဖြစ်နေသည်။ နာကျင်မှုသည် ပြင်းထန်စွာ ပိစီးလာပြန်သည်။ ထို့နောက်တော့ သူသည် နောက်တစ်ကြိမ် သတိလစ်သွားပြန်လေ၏။

1

ဆာမူရိုင်းမြင်းတပ်သားများ၏ အလယ်တွင် လူခြောက်ဦးထမ်းလာသည့် ဖူဂျီစီနီသည် ရွေ့လျားလျက်ရှိ၏။ နီရီမိုနီ ဘေးမှ သူ့မြင်းစက်ကြီးကို ထိမှန်၍ မျောက်ကွဲလာ

နေသော ဒိုင်နိုယာကာမိုချီသည် အထမ်းသမားများအား လက်ဖြင့်ရုပ်နှိုင်းသည်။ အထမ်းသမားများ ရုပ်သွားသည့်အခါ ယာကာမိုချီသည် မီးအိမ်သမားအားခေါ်၍ နီရိုမိုနိုတံခါးကိုဖွင့်ရန် အမိန့်ပေးသည်။

ယာကာမိုချီသည် သူမြင်းပေါ်မှရှေ့သို့ကုန်းကာ မီးအိမ်အလင်းရောင်ဖြင့် အတွင်းရှိနေသော ရောဘတ်အိုင်အား စက္ကန့်ပေါင်း အတော်ကြာသည်အထိ အသေအမျှ ချောင်းကြည့်သည်။ သတိလစ်နေသော အမေရိကန်အရာရှိ၏ တစ်ကိုယ်လုံး ဦးခေါင်းပျံ ဖြေဖျားအထိ ကြိုးများဖြင့် အထပ်ထပ်ရစ်ပတ်၍ တင်းကြပ်စွာ ချည်နှောင်ထားသည့် ဖြစ်ရာ နည်းနည်းမှ လှုပ်ရှားနိုင်သည့် အနေအထားမရှိ။

သူဦးခေါင်းတွင် စည်းထားသည့် ပတ်တီးတွင် အတွင်းမှ ပေါက်ထွက်လာသလို သွေးစများသည် ခြောက်သွေ့နေကြလေပြီ။ သူ့ခြေတစ်ဖက်တွင် စည်းထားသည့် ပတ်တီးမှာ မသေမသပ်။ သူသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ။ သူ့မျက်နှာပေါ် ကျလာနေသည့် အလင်းရောင်ကိုလည်း မြင်ဟန်မတူ။

'နိုင်းငံခြားသား လူရိုင်းက အခုထက်ထိ အသက်ရှုနေတုန်းပဲ' ဟု မီးအိမ်သမားက ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့်လို့ သတိကတော့ မရတစ်ချက်-ရတစ်ချက် ဖြစ်နေတယ်'

'သူ ဘယ်လိုအခြေအနေ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာက အရေးမကြီးပါဘူး' ဟု ယာကာမိုချီက ပြောသည်။ 'အရေးကြီးတာက သူ့ကို မနက်ဖြန်အခမ်းအနားမှာ ထုတ်လာနိုင်ဖို့ပဲ' အဲဒါဟာ နိပုန်ရဲ့ထောင်ချီရိုနေတဲ့ စစ်သည်တွေက အမေရိကန်ကျူးကျော်သူတွေကို တိုက်ခိုက်မယ့်ပွဲပဲ . . . က . . . အခု တံခါးကိုပိတ်လိုက်တော့၊ သူ့ကို ကောင်းကောင်း စောင့်ထားကြ၊ ငါတို့မှာ အချိန်ကို အလဟဿ ဖြန့်တီးလို့ မဖြစ်ဘူး။

ယာကာမိုချီသည် နီရိုမိုနို ၏တံခါးကို ပိတ်ပြီးသည်အထိ စောင့်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူမြင်းကို ဘိနပ်သံချွန်ဖြင့်တိုကာ အမှောင်ထုအတွင်းသို့ ဒုန်စိုင်း၍ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

အထပ်ထပ်ရစ်ပတ်၍ တင်းကြပ်စွာ ချည်နှောင်ထားသည့် ဖြစ်ရာ နည်းနည်းမှ လှုပ်ရှားနိုင်သည့် အနေအထားမရှိ။ သူ့ဦးခေါင်းတွင် စည်းထားသည့် ပတ်တီးတွင် အတွင်းမှ ပေါက်ထွက်လာသလို သွေးစများသည် ခြောက်သွေ့နေကြလေပြီ။ သူ့ခြေတစ်ဖက်တွင် စည်းထားသည့် ပတ်တီးမှာ မသေမသပ်။ သူသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ။ သူ့မျက်နှာပေါ် ကျလာနေသည့် အလင်းရောင်ကိုလည်း မြင်ဟန်မတူ။

အထပ်ထပ်ရစ်ပတ်၍ တင်းကြပ်စွာ ချည်နှောင်ထားသည့် ဖြစ်ရာ နည်းနည်းမှ လှုပ်ရှားနိုင်သည့် အနေအထားမရှိ။ သူ့ဦးခေါင်းတွင် စည်းထားသည့် ပတ်တီးတွင် အတွင်းမှ ပေါက်ထွက်လာသလို သွေးစများသည် ခြောက်သွေ့နေကြလေပြီ။ သူ့ခြေတစ်ဖက်တွင် စည်းထားသည့် ပတ်တီးမှာ မသေမသပ်။ သူသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ။ သူ့မျက်နှာပေါ် ကျလာနေသည့် အလင်းရောင်ကိုလည်း မြင်ဟန်မတူ။

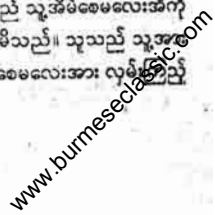
ဥယျာဉ်အတွင်းရှိ ယာယီကနဗျင်းတံခွဲရှိနေသော မတ်ဆူမုရာတိုက်ဝါသည် အဝတ်မပါ မလောကျင်းလျက်ရှိသော သူ့ဓမ္မာကိုယ်အား စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်လျက် ရှိသည်။ သူသည် စောစောကမှ အမွှေးနံ့သားများ ထည့်ထားသော ရေကိုချိုးပြီး ဤ ဖုန်ရာသို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။ ညအိပ်ရာမဝင်မီ ဓဇာတဖြတ်လာ၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး အပန်းဖြေနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

(၄၀)

မတ်ဆူမုရာတိုက်ဝါသည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးအား အထူးအဆန်းတစ်ခုသဖွယ် ကြည့်ရှုလျက်ရှိရာမှ စိတ်ထဲတွင် ထူးဆန်းသော ခံစားမှုသည် ဝင်ရောက်လာနေသည်။ ထိုခံစားမှုသည် မိမိ၏စိတ်ကူးယဉ်မှု သက်သက်လား . . . သို့တည်းမဟုတ် တာကယ့်ကို ဖြစ်ပေါ်လာနေသည့် ခံစားမှုအသစ်ပေပဲလား . . . သို့တည်းမဟုတ် စောစောကမှ မျိုးလာခဲ့သော ရေ၏အရှိန်ဖြင့် ပေါ်လာနေသည့် အကျိုးဆက်တွေများလား . . .

သူသည် မျက်လုံးများကို ခွဲမိတ်ကာ သူ့စိတ်ခံစားမှုကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်နိုင်ရန် ကြိုးစားကြည့်နေသည်။ အမှန်တော့ သူသည် ဤနေရာ၌ အစိုက်အတန့်လာ၍ နားခြင်း ယူသာဖြစ်၏။ သူ့ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း သူ့အိမ်စေ၊ လယ်သူမကလေးက သူ့တစ်ကိုယ် လုံး၌ စိုစွတ်နေသည့် ရေများကို ခြောက်သွေ့သွားအောင် သုတ်ပေးနေပြီ။ အပြင်ဘက် တွင်ကား လရောင်မဲ့နေသော အမှောင်ထုသည် စိုးမိုးလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း မူဂျီ၏ထိပ်ဝက် မမြင်ရ။

တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသော ဥယျာဉ်ထဲတွင် စမ်းရေစီးကျသံကို ကြားနေရ၏။ သာယာသော ရေကျသံကို နားစွင့်လျက်ရှိသော တိုက်ဝါသည် သူ့အိမ်စေမလေးအိကို အနေဖြင့် မိမိ၏ခံစားမှုကိုများ ရိပ်မိလေမလားဟု တွေးနေမိသည်။ သူသည် သူ့အဖေ ယာဒိုယာ ရွာမှ လွတ်မြောက်အောင် ကူညီခဲ့သော သူ့အိမ်စေမလေးအား လှမ်းကြည့်

ပြီးအကဲခတ်သည်။ အီကို၏ အမူအရာမှာ ဘာမှထူးခြင်းမရှိ။ မိမိ၏အဖြစ်ကို သူ့
ထားမိသည့် အရိပ်လက္ခဏာ မမြင်ရ။

လွန်ခဲ့သော တစ်ရက်နှစ်ရက်မှစ၍ တိုက်ဝါသည် ထူးဆန်းသော သို့မဟုတ်
စိတ်သာယာချမ်းမြေ့ဘွယ်ကောင်းသော ဤခံစားမှုကို တွေ့ထိသိရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်။
အခုဆိုလျှင် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရှိခဲ့ပြီ။ ဤကြားထဲမှာပင် သူသည် ယီဒိုပင်လယ်။
အတွင်း၌ ရောက်နေသည့် သင်္ဘောနက်ကြီးများနှင့် ကမ်းခြေထက်ရှိ နေရာများ။
စုရုံးနေကြသည့် နိပုန်စစ်သည် ထောင်ပေါင်းများစွာအကြောင်းကို မတွေးပဲ မနေနဲ့။

ထိုအခါ သောကသည် သူ့စိတ်အား လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်လာသည်။ လောလောဆယ်
သူ့အတွက်ကတော့ ဘေးအန္တရာယ်နှင့်အလုပ်ခဲးရာသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၍ ပူပင်။
မရှိပေ။ သို့သော်လည်း သူနှင့်ဆုံမိလိုက်သော မျက်လုံးပြောနှင့် နိုင်ငံခြားသား လူရို။
အတွက်တော့ စိတ်မအေးဖြစ်မိသည်။ ထိုလူတွင် တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်လိမ့်မည်ထင်။
ဘာများဖြစ်လေမည်နည်း။

မင်းသားတာနကာက ထွက်ခွာသွားသည်မှာ သုံးရက်မျှရှိခဲ့ပြီ။ တာနကာက။
ကတည်းက မိမိနှင့်အဆက်အသွယ်ရှိသူမှာ ဤလယ်သူမကလေး တစ်ဦးသာရှိ၏။
အီကိုအား တိုက်ဝါကိုယ်တိုင်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ တာနကာ၏ ဆာမူရိုင်းတစ်
ကသွား၍ခေါ်ဆောင်လာပြီး သူထံပို့ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် အီ
အား အလွန်နွေးထွေးစွာ ဆီးကြိုခဲ့လေသည်။

အမှန်တော့လည်း ယာဒိုယာ မှ တိုက်ဝါ တိတ်တဆိတ် ထွက်ပြေးခဲ့ခြင်းသို့
အလွန်အန္တရာယ်များ၏။ ထိုအန္တရာယ်ကို တိုက်ဝါသည် အီကိုနှင့်မျှဝေပြီး ယူခဲ့ရ
ဖြစ်လေရာ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး အရင်ကထက်တိုး၍ သံယောဇဉ် ဖြစ်လာကြသည်။
အဆန်းမဟုတ်တော့ပေ။ အီကိုကလည်း သူ့အား တိုက်ဝါကိုယ်တိုင်က အဖော်အပြု
ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းအတွက် များစွာကျေးဇူးတင်ကာ ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်လျက်ရှိလေပေ။
...နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တိုက်ဝါ၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကို အထူးဂရုစိုက်၍ ကျော့ပြန်အေး
ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိလေသည်။

တိုက်ဝါသည် အီကိုရောက်လာသည့်အတွက် စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိခဲ့သည်မှာ
မှန်သော်လည်း မင်းသားတာနကာကအကြောင်း စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ တွေးစရာ
ဝင်လာသည်။ တာနကာကသည် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းအား လိုက်လံရှာဖွေနေလိမ့်
မည်မှာမလွဲ၊ ဤရှာဖွေမှုမှ တစ်စုံတစ်ခုသော ရလဒ်ကတော့ ထွက်လာလိမ့်မည်ဖြစ်ရ
ဘယ်လိုဟာမျိုး ဖြစ်လာမည်ရာရှိပါလိမ့်...

အစောင့်ဆာမူရိုင်းများသည် မိမိအား ယခင်ကလို အနီးကပ်၍ တင်းတပ်

ကြပ်ကြပ်စောင့်ကြပ်ခြင်း မပြုကြပေ။ သို့တစလည်း မျက်ခြည်အပြတ်တော့ မခံ။
ပြုမားသော အုတ်တံတိုင်းကြီးများနှင့် ပိတ်ထားသော ဂိတ်တံခါးများသည် တိုက်ဝါ
များ အကျဉ်းချထားသလို ဖြစ်လျက်ရှိလေရာ သူ့စိတ်ထဲတွင် ကျဉ်းကျပ်သလို
ဖြစ်လျက်ရှိလေသည်။

အီကိုမှာ သူနှင့်အတူတူနေသည်မဟုတ်။ ရဲတိုက်ဝင်းထဲရှိ အစခံတန်းလျား၌
မြွေးအိမ်စေ့များနှင့် နေရာသည်ဖြစ်ရာ အမြဲတစေ ထိတွေ့နေရသည်မဟုတ်။ တာဝန်
သူ့ထံရောက်လာသည့်အခါများတွင် တိုက်ဝါသည် ပြင်ပမှ သတင်းများကို
...လေ့ရှိ၏။ သို့သော်လည်း အီကိုထံမှရရှိသော သတင်းများမှာ အတင်းအဓမ္မနှင့်
...ဘလဟာလာများမှ ဓွေးဖွားလာသည့် သတင်းများသာ ဖြစ်ပေသည်။ အားလုံး ခြံ
လှံကံသည်အခါ နိပုန်စစ်သည်အမြောက်အများသည် နိုင်ငံခြားသား ကျူးကျော်သူ
များအား ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် ကမ်းခြေ၌ စုရုံးနေကြပြီဟူသော သတင်းတစ်ခုသာလျှင်
ဖြစ်လေသည်။

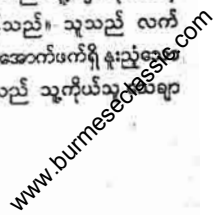
'နိုင်ငံခြားသား သင်္ဘောတွေကအကြောင်း ဒီည ဘာကြားသေးလဲ... အီကို'
ဟု တိုက်ဝါက သူ့လက်မောင်းများမှ ရေများကို မျက်နှာသုတ်ပဝါနုနုဖြင့် သုတ်ပေး
လှသော အီကိုအား မေးသည်။ 'သတင်းအသစ်တွေ နောက်ထပ် မကြားရူးလား'

'မကြားရဘူး-တိုက်ဝါ-ဆန်၊ ဘာသတင်း အသစ်မှ မကြားရဘူး' ဟု အီကိုက
ပြန်ပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့ မင်းသားတာနကာက ရောက်လာရင် သူ့ဆီက သတင်းမဲ့ ရမှာပါ'
တိုက်ဝါက နောက်လှည့်ကြည့်သည်။ 'ဘာပြုလို့ မင်းသားတာနကာကအကြောင်း
ထည့်ပြောရတာလဲ၊ သူ့သတင်း မကြားရတာ ရက်တွေ အများကြီး ကြားသွားပြီ'
ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါ-အို တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု အီကိုက တောင်းပန်သည်။

'ကျွန်မက အိုတိုက်ဝါ-ဆန် သိပြီထင်လို့ပါ၊ မင်းသားတာနကာကဟာ လွန်ခဲ့တဲ့
တစ်နာရီလောက်ကပဲ သူ့ဆာမူရိုင်းအုပ်စုနဲ့ ပြန်ရောက်လာပါတယ်၊ တချို့ဒဏ်ရာ ရလာ
ကြပါတယ်၊ အားလုံးသိပ်ပင်ပန်းလာပုံရပါတယ်၊ ကျွန်မထင်တာက မင်းသားတာနကာ
က ရေခဲချိုးအနားယူပြီးရင် ဒီည အိုတိုက်ဝါ-ဆန်ဆီ အလည်လာမယ်လို့ စာပို့ထားပြီ
လားလို့ပါ'

'ငါ-ဘာမှ မကြားရ မသိရသေးဘူး' ဟု တိုက်ဝါက ရေရွတ်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ငြိမ်ဆိတ်သွားကြသည်။ တိုက်ဝါသည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ
ပူးလည်ရခက်သော အရာတစ်ခုကို သတိထားမိလာပြန်သည်။ သူသည် လက်
တစ်ဖက်ဖြင့် သူ့နှုတ်ကို စမ်းကြည့်သည်။ ရင်သားများ၏ အောက်ဖက်ရှိ နူးညံ့သော
နေရာများကိုပါ ထိတွေ့ကြည့်သည်။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ့အရည်

သလောက်ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ဦးခေါင်းကိုမော့ကာ မျက်လုံးအစုံကို မှိတ်ပျံ့သည်။ သူ့ရင်တွင်းဝယ် ချမ်းမြေ့သာယာသော ခံစားမှုသည် လှုပ်ရှားလျက် ရှိလေသည်။

'ရှင်ဟာ သိပ်ကိုလှတပဲ အို တိုကီဝါ-ဆန်' ဟု အိကိုက တိုကီဝါအား ပျံ့ပျံ့အားကျသည့် မျက်နှာဖြင့် ကြည့်၍ပြောသည်။ 'ရွှေစည်ရေဟာကို လာသမျှ စည်သူ၊ တွေအနေနဲ့ ရှင့်ကို ဘာကြောင့် ချစ်ကြသလဲဆိုတာ အခုမှပဲ ကျွန်မ နားလည်တာပါ။ . . . မင်းသားတာနာကာက သူ့ရဲ့ အနစ်သက်ဆုံးအဖြစ် ရွေးထားတာလဲ၊ ဒါကြောင့်ပါ။ ဖြစ်မှာပါ။ ဒီညလည်း . . . သူ လာတွေမှာ သေချာပါတယ်'

'ညည်းပြောတာ မှန်လိုမိမယ်လို့ ထင်ပါတယ်' ဟု ပြောကာ တိုကီဝါသည် အိကိုအား လှည့်ကြည့်သည်။ သူ့လက်သည် သူ့ဝမ်းဗိုက်ပေါ် တင်ထားဆဲ။ 'ဟိုဘာ၊ ကရက်တွေနဲ့စာရင် ငါ့မှာ ထူးခြားမှု တစ်ခုခုရှိလာတာ ညည်း သတိထားမိသလား။ . . . အိကို' ဟု မေးသည်။

'ထူးခြားချက် . . . ဟုတ်လား အို တိုကီဝါ-ဆန်' ဟု အိကို ပြန်မေးသည်။

'ဘာပြုလို့ ထူးခြားတာ တစ်ခုရှိရမှာလဲ . . . ရှင်'

'ငါ့စိတ်ကူးယဉ်တာ မဟုတ်ပဲ ဆိုရင် ငါ့ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ထူးဆန်းတာတစ်ခု ရှိသလို ဖြစ်နေလို့ . . .'

'ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲ အိုတိုကီဝါ-ဆန်၊ ကျွန်မမြင်နေတာတော့ အရင်လိုပါပဲ။ ကိုယ်ခံစားနေရတာကို ဘယ်လိုရှင်းပြရမှန်း မသိဘူး၊ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ သိနေသလိုပဲ'

'ရောဂါတစ်ခုခု ဖြစ်နေတဲ့အခါမှာ ဖြစ်တဲ့ ခံစားမှုမျိုးလား၊ တိုကီဝါက ခေါင်းခါသည်။ 'ဖူးတာ၊ နာတာတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ခံစားနေရတာက အကောင်းဘဲ၊ ဘာမှန်းမသိတာ တစ်ခုဘဲ'

'ရာသီလာဖို့ အချိန်နီးနေပြီလား'

တိုကီဝါက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'ဟုတ်တယ် . . . လာဖို့အချိန်ကျနေပြီ၊ ရက်နည်းနည်းတောင်လွန်နေပြီ'

အိကိုသည် စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားဟန်ဖြင့် ပြုံးသည်။ 'ကျွန်မ နားလည်ပြီ အို-တိုကီဝါဆန် . . .'

'ဘာကို နားလည်တာလဲ'

'ကျွန်မရဲ့အစ်မဟာ အဲသလိုပဲ ခံစားခဲ့ရဖူးတယ်၊ အခု အို-တိုကီဝါ-ဆန် ဖြစ်သလို ခံစားနေရတယ်၊ နောက်ဆုံးကျမှ သိရတယ်၊ သူ့မှာ ကလေးရှိနေတာကို တိုကီဝါသည် အိမ်စေလယ်သူမလေးအား ကြည့်နေသည်။ ကြားလိုက်ရသေး

ကားအတွက် အံ့အားသင့်သွားခြင်း ဖြစ်မလာ။

'အို တိုကီဝါ-ဆန် . . . ရှင့်မှာ ကလေးရှိနေပြီ'

တိုကီဝါက ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဒါဆိုရင် ကလေးအမေက မင်းသား တာနာကာယိုရှိအိုလား' ဟု အိကိုက တိုးတိုးကပ်၍ မေးသည်။ 'သူ့သားသာဆိုရင်တော့ ကလေးရဲ့ အနာဂတ်ဘဝဟာ လုံခြုံပျာသေချာ . . .'

တိုကီဝါသည် ဘာမှပြန်မပြော သူသည် အတန်ကြာမျှ ငြိမ်နေသည်။ ထို့နောက် ဖိကိုမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

'မင်းသားတာနာကာဟာ ငါနဲ့ ကလေးရချင်မှာ မဟုတ်ဘူး' ဟု တိုကီဝါက ပြောသည်။

'သူ သိသွားရင် သိပ်ပြီးစိတ်ဆိုးမှာ၊ ငါ့ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို လူမသိအောင် ထိန်းထားပေးပါ၊ ဒီကိစ္စဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့'

အိကိုသည် အံ့အားသင့်လျက်ရှိရာမှ ခေါင်းတစ်ဆတ်ဆတ်ညိတ်သည်။ 'မပြောပါဘူး အိုတိုကီဝါ-ဆန်၊ ကျွန်မရဲ့ သစ္စာရှိမှုအပေါ် ယုံကြည်ပါ'

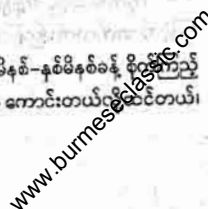
အိကိုသည် တိုကီဝါ၏ ညဝတ်ကိရိယာအင်္ကျီကို ယူလာသည်။ 'အို တိုကီဝါ-ဆန် လာခဲ့ရတဲ့ ခရီးက သိပ်ကြမ်းတော့ ဒီကိရိယာမှာ ရွံ့တွေ စင်ထားတာအဖျားကြီးပဲ၊ ကလေးနားတွေလည်း စုတ်ပြနေတယ်၊ ကျွန်မလျှော့ပြီး အစုတ်တွေကိုလည်း ဖာထားတယ်၊ ဝတ်မယ်ဆိုရင် ဝတ်လို့ရသွားပြီ'

တိုကီဝါသည် သူ့ကိရိယာအား ငုံ့ကြည့်သည်။ ဤကိရိယာကို မြင်သည့်အခါ လွန်ခဲ့သော ရက်များအတွင်းက ကြုံခဲ့ရသမျှကို သတိရသည်။ အထူးသဖြင့် မျက်လုံးပြာပြာ ရှင်နှိုင်းခြားသားလူရိုင်း၏ ရုပ်ပုံလွှာကို မြင်ယောင်လာသည်။ ထိုအခါ သူသည် မှိတ်ထားသည့် မျက်လုံးများကို ဖွင့်လိုက်သည်။ သူ့အား အပြာရောင်ကိရိယာ လှမ်းပေးနေသည့် အိကို . . .

'ငါ့အဖြစ်ကို အကုန်လုံး ပြောမပြောသေးဘူး . . . အိကို' ဟု တိုကီဝါက ပြောသည်။ 'နှိုင်းခြားသား လူရိုင်းတွေနဲ့ စစ်ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြောင့် လူတွေ ထိတ်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးကုန်ကြတာကိုပဲ ပြောခဲ့တာ၊ ငါ့ဘဝမှာ အလွန်အရေးကြီးမယ့် အကြောင်းတစ်ခုကိုတော့ မပြောပဲ ချန်ထားခဲ့တယ်'

'အဲဒီအကြောင်းက ဘာလဲ အို တိုကီဝါ-ဆန်'

တိုကီဝါသည် သူ့အိမ်ပေါ်မလေး၏ မျက်နှာကို တစ်မိနစ်-နှစ်မိနစ်ခန့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ 'ကိုယ့်အကြောင်းကို ကိုယ့်ဝမ်းထဲမှာပဲ ထားတာ ကောင်းတယ်လို့ထင်တယ်။

ဒါကြောင့် ဘယ်သူမှ မပြောပဲ နေခဲ့တာ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့် အယုံကြည်ချက်နဲ့ ဖြစ်နိုင်ပါ့
လူကတော့ သိပ်ပြီး ရင်ဖွင့်ချင်တယ်။

‘ရှင် ကျွန်မကို ယုံကြည်စိတ်ချတယ်ဆိုတာဟာ ကျွန်မကို ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်ပါ။
အောင်လုပ်ပေးတာပါ-အိုတိုကီဝါ-ဆန်’ ဟု အီကိုက ပြောသည်။ ‘ကျွန်မ အဲ
ယုံကြည်မှုအပေါ် ဘယ်တော့မှ သစ္စာမပေးပါဘူး။’

အီကိုက သူ့သခင်မအား ကိုမိုနိုကို ဝတ်ပေးသည်။ တိုကီဝါသည် အီကိုအား
ကျေးဇူးတင်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြုံး၍ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ ဆမိဆပ်ပါ
ကိုယူ၍ အသာအယာ တီးနေသည်။

‘ငါ ရေတံခွန်အောက်ဝင်ပြီး ရေချိုးနေတုန်း ဘေးက ကြည့်တာမနေရတယ်။
ငါက မသိဘူး။ ညည်းကို ပြောခဲ့တာက မင်းသားတာနာကာရဲ့ ကင်းတပ်က အကြံ၊
အကဲ ဂိုတာရီအကြောင်းပဲ။ သူက ငါ့ကို ပြန်ဖမ်းဖို့ ရောက်လာတာ... ဒါပေမယ့်
အဖြစ်မှန်က ဒီလို။ ဂိုတာရီက ငါ့ကို ဖမ်းဖို့ကြိုးစားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မရွှေ့လှုပ်ပါ
ဘေးက ဝင်တိုက်တဲ့လူ ပေါ်လာတယ်။’

‘ဘယ်သူလဲ-ဟင်’ ဟု အီကိုက တအံ့တမြင်ဖြစ်ကာ တိုးတိုးမေးသည်။
‘နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတစ်ယောက်။ ငါ့ကို သူ ကယ်သွားခဲ့တယ်။’

အီကိုမျက်လုံးများသည် ပြူးသွားသည်။ ‘ရှင်ကို သူက ဘယ်လိုကယ်ခဲ့တာလဲ၊
နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေအားလုံးဟာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့အော်ထဲက သင်္ဘောနက်ကြီးတွေ
ပေါ်မှာပဲ နေတာမဟုတ်လား။’

‘ထိုအခါ တိုကီဝါသည် သူကြားသိထားသမျှကို ပြောသည်။ နိုင်ငံခြားသား
လူရိုင်းသည် တိတ်တိတ်ကလေးကျေးကာ ကမ်းခြေသို့ တက်လာကြောင်း၊ နိဗ္ဗန်နိုင်ငံမှ
ယောက်ျားများထက် အရပ်အများကြီးမြင့်ကြောင်း၊ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွင် ဂျပန်
တံငါသည် အပေါ်တစ်ယောက်ပါလာကြောင်း၊ ထိုလူမျက်လုံးများသည် မိုးကောင်းကင်
ကဲ့သို့ အပြာရောင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမူအရာမှာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကြောင်း စသည်ဖြင့်
ပြောပြသည်။’

‘အီကိုသည် တိုကီဝါ၏ မျက်နှာကို အလွန်တကြားကြည့်သည်။ တစ်ချိန်လုံး
သူနဲ့နှစ်ယောက်ထဲ နေခဲ့ရလို့လား’ ဟု မေးသည်။

‘တိုကီဝါသည် ကိုယ့်ထံသို့ သူနှင့်နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတို့ နောက်ထပ် ဆုံမိခဲ့
ကြပုံကို ဆက်လက်ပြောပြသည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းမက်ခဲသည့် အိပ်မက်
အကြောင်း၊ ထိုအိပ်မက်ထဲတွင် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းနှင့် မိန်းမချော ဂျပန်မကလေးတို့
ဆုံမိခဲ့ကြသည့်အကြောင်း...။ နောက်ဆုံးတွင်မူ သူနှင့်နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတို့

‘ပျော်ကျူးခဲ့ရသည့်အဖြစ်နှင့် ယခုလောလောဆယ် မိမိတွင် ကလေးရှိနေသည့်အဖြစ်...။
အီကို၏ မျက်လုံးများသည် ပို၍ပင် ပြူးသွားကြသည်။ သူသည် အလွန်အလွန်
ဖိတ်လန်ကြောက်ရွံ့နေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် တိုကီဝါအား ကြည့်နေသည်။ ‘ဒါဆိုရင်
။ကလေးရဲ့ အဖေဟာ မင်းသားတာနာကာလို့ ရှင် မထင်ဘူးပေါ့။’

ဂေရာမတိုကီဝါက ခေါင်းခါသည်။ သို့သော်လည်း အီကိုအား မျက်နှာချင်း
ယိုင်ပြီး မကြည့်...။ ‘အခုတော့ ဒီပြဿနာအတွက် ရုပ်ရုပ်ထွေးထွေး ဖြစ်ရတော့မယ်
ဟု ပြောသည်။ သူသည် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် သူ့မျက်နှာကို အုပ်ထားသည်။

‘နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို စဉ်းစားလိုက်ပြန်တော့လည်း သူ့ကို မေ့လိုက်...။
‘အခုလို ဖြစ်ခဲ့တာကို မင်းသား တာနာကာကသိသလား အိုတိုကီဝါ-ဆန်’ ဟု
အီကိုက မေးသည်။

‘ငါ-သူ့ကို လိမ်ပြောခဲ့တယ်’ ဟု တိုကီဝါက ပြောသည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး သူသိသွားတာလဲ’

‘သူနဲ့ဂိုတာရီတို့က နိဗ္ဗန်တံငါသည်ကို ဖမ်းမိသွားရာကစပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ထဲ ရောက်
လာတာ။ အဝတ်အစား မလုံတစ်လုံးဖြစ်နေတာ တွေ့သွားတော့ သူဒေါသဖြစ်သွား
တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ အချိန်မီရောက်လာတဲ့အတွက် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းရဲ့ အစော်ကား
မိရမယ့် ဘေးကလွတ်သွားတယ်လို့ မင်းသားတာနာကာကို လိမ်ပြောလိုက်မိတယ်’
‘သူက ယုံရဲ့လား’

‘ယုံတယ်လို့ ထင်တာပဲ။ ငါ့အသက် အန္တရာယ်ဖြစ်မှာစိုးလို့ အဲသလို ပြောလိုက်
မိတာပါ။’

ဒါကတော့ ရှင်လုပ်တာ မှန်ပါတယ်။ မမှန်တာပြောလိုက်လို့ ရှင်အသက်ကို
ရှင် ကယ်သလို ဖြစ်သွားတာ’

‘ဒါပေမယ့် လိမ်ပြောလိုက်တဲ့အတွက် ငါ့ကိုယ်ငါ အရှက်ရအောင် လုပ်သလို
ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။’

‘အဲသလို မတွေးပါနဲ့...။ ကာမိရဲ့အလိုဆန္ဒက ရှင်ကို မသေစေချင်လို့ အခုလို
ကြံဖန်ပြီး ဖြစ်လာတာပါ။ ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်တယ်လို့ မပြောနိုင်ပါဘူး။’

‘တိုကီဝါသည် ဦးခေါင်းကိုင်ကာ ငိုကြွေးလျက်ရှိသည်။ အီကိုကတော့ တိုကီဝါ
စိတ်ငြိမ်သွားသည်အထိ စောင့်ကြည့်နေသည်။ အပြင်ဘက်မှ ခပ်ပေါ့ပေါ့နင်း၍ လျှောက်
လာနေသော ခြေသံ...။ မော့ကြည့်လိုက်သည့်အခါ အထဲသို့ ဝင်လာနေသည့်
မင်းသားတာနာကာ...။’

သူ၏ မရယ်မပြုံးသော မျက်နှာသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။

သို့သော်လည်း ဝတ်ထားသည်မှာ စစ်သည်ဝတ်စုံ အသစ်များဖြစ်သည်။ ခါးတွင် ပါ၊ နှစ်လက် ချိတ်ထားသည်။ သူ့ကိုမြင်လိုက်သည့်အခါ တိုက်ဝါနှင့် အိမ်ဖော်တို့သည်၊ လျှင်မြန်စွာ ထရပ်လိုက်ကြပြီး ဦးခေါင်းများကိုညွတ်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် အိမ်စေမလေး အိမ်ကိုသည့် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။

‘နေကောင်းရဲ့လား ... အိုတိုက်ဝါ-ဆန်’ဟု မင်းသားတာနာကာက နှုတ်ဆက်၊ စကားဆိုသည်။ ‘ကိုယ် အခုလာတာ ဝေပဲ၊ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတွေကြော၊ ချက်ခြင်း စရိပ်ပြန်ထွက်ရလိမ့်မယ်၊ မင်း နေမကောင်းရဲ့လားလို့ ဝေလာကြည့်တာ၊ ကျွန်မ နေကောင်းပါတယ်၊ အိုကာမိ-ဆန်။ တကယ်လို့ မင်းမှာ လိုအပ်တာ၊ ရှိရင်ပြောပါ။ ကိုယ်မသွားခင် မင်းအတွက် မှာစရာရှိတာ မှာပေးခဲ့မယ်’

‘မလိုပါဘူး။ အိုကာမိ-ဆန်၊ ဒါပေမယ့် ဒီမှာနေရတာ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှ၊ ကာတွေဖြစ်နေမှန်းတောင် မသိရတော့ စိတ်ဆင်းရဲနေပါတယ်’

‘ဒီမှာ လာထားတာ မင်း လုံခြုံရေးအတွက်ပါ’ အခုကဲ့ပဲ တို့ရန်သူတွေက အရေးပါ၊ စရာရောက်တဲ့ အရာရှိတစ်ယောက်ရဲ့ မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ပြန်ပေးဆွဲသွားတယ်၊ ဝူတို့လိုချင်တာခိုင်းဖို့ လုပ်ကြတာ၊ သူတို့အနေနဲ့ မင်းကိုလည်း ပြန်ပေးဆွဲသွား၊ နံလေးကြောမှာ မဟုတ်ဘူး’

တိုက်ဝါက ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်သည်။ ‘နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေနဲ့ စစ်ပွဲက၊ ဝှစ်နေပြီလား’

‘မဖြစ်သေးပါဘူး’ဟု တာနာကာက ပြောသည်။ ‘ဒါပေမယ့်၊ မနက်ဖြန်မနက်၊ စာစောအချိန်ဟာ အရေးကြီးဆုံးပဲ၊ နာရီအနည်းငယ်အတွင်းမှာပဲ စစ်ဖြစ်မယ် မဖြစ်၊ ခူးဆိုတာ ငါတို့သိကြရတော့မှာ’

‘မနက်ဖြန် ဘာဖြစ်မှာလို့လဲ အိုကာမိ-ဆန်’

‘မနက်ဖြန်ကျရင် နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေဟာ အင်အားကြီးတဲ့ လက်နက်ကိုင်၊ ဝပ်တွေနဲ့ ကုရီဟာမာ ကမ်းခြေကို လာကြလိမ့်မယ်။ သူတို့ကို သူတို့ရဲ့ ရေတပ်ဖိုလ်ချုပ်၊ ဥဦးဆောင်လာမှာ၊ တို့ရဲ့ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ကို တာတစ်စောင် ဆက်သဖို့၊ နို့ကတော့ သဘောတူထားလိုက်ပြီ’

‘ဒါဆိုရင် ... အဲဒီအခမ်းအနားက စစ်ဖြစ်တဲ့အထိ ရောက်သွားနိုင်ပါ့မလား’

‘ရောက်သွားနိုင်တယ်၊ လူအင်အားကိုတွက်ရင် သူတို့က တို့ကို မယှဉ်နိုင်ဘူး၊ ကြောင့်မို့ သူတို့သင်္ဘောကြီးတွေကို တို့ကမ်းခြေနဲ့ အနီးဆုံးနေရာအထိ လာကြမှာ၊ သင်္ဘောပေါ်မှာပါလာတဲ့ အမြောက်တွေနဲ့ ကမ်းခြေဘက်ကို အသင့်ချိန်ထားကြ၊ လိမ့်မယ်။ တို့ဘက်က ကမ်းခြေမှာ ချထားတဲ့ လူအင်အားက တစ်သိန်းရှိနေပြီ၊ သူတို့ကို’

ပျံမြင်အောင် ချထားတာ။ သူတို့ဘက်က ရာဂဏန်းလေးကပ်ပိုမယ်၊ နှစ်ပက်စလုံးမှာ၊ ပပများအလွင်း အတိမ်းအစောင်း နည်းနည်းကလေးရှိရုံနဲ့ ထပြီးပေါက်ကွဲသွားမှာ စိုးရိမ်၊ ပုတယ်’

‘တကယ်လို့ စစ်ဖြစ်လာရင် ဘာတွေဆက်ဖြစ်လာမလဲ အိုကာမိ-ဆန်’

တာနာကာ၏မျက်နှာသည် မှုန်မွိုင်းသွားသည်။ ‘စစ်ပွဲမှာ တို့ဘက်က လူ၊ အင်အားများတယ်၊ သူတို့ဘက်က လက်နက်အင်အားသာတယ်၊ သူတို့ဘက်က၊ တို့ကမ်းခြေပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ရွာတွေကို သူတို့အမြောက်တွေနဲ့ပစ်ရင်း အသေအကြေ၊ အပျက်အစီးတွေ သိပ်များမယ်၊ တကယ်လို့ သူတို့ဘက်က အရေးနိမ့်ရင်တောင်မှ၊ အမြောက်တွေနဲ့ စစ်သင်္ဘောတွေ အများကြီး ထပ်ရောက်လာနိုင်တယ်’

နှစ်ဦးသားကြားတွင် တိတ်ဆိတ်မှု ဝင်ရောက်လာသည်။ တိုက်ဝါသည် သူ့တွင်၊ ကလေးရှိနေကြောင်း ဖွင့်ပြောလိုက်ရင်၏။ သူ့ဘက်က ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မည်ကို သိလို၊ စိတ်ပြင်းပြချက်ရှိသည်။ သို့တစလည်း သူ့စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားမှ ဖြစ်မည့်အခြေ၊ အနေကို သူနားလည်နေမည် မဟုတ်ပါလား ...။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နိုင်ငံခြားသား၊ လူရိုင်းအား ငှာဖွေဖမ်းဆီးရန် ထွက်သွားခဲ့သည့် တာနာကာသည် အောင်မြင်မှုရရှိပါ၏၊ လော ...။ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို သတ်များ သတ်ပစ်ခဲ့လေပြီလား ...။

‘အရှင်သွားပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ကိစ္စ အောင်မြင်ခဲ့ပါရဲ့လား အိုကာမိ-ဆန်’ဟု၊ တိုက်ဝါက သူရည်ရွယ်ချက်အမှန်ကို မသိစေရန် အသံကိုထိန်း၍ ဓေးသည်။

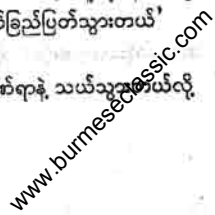
‘သူ့ကို မမိခဲ့ဘူး၊ တိုက်ဝါ-ဆန်’ဟု တာနာကာက ပြောသည်။ ‘သူ့ရော သူ့၊ အဖော်တင်ပါသည်ရော၊ သိပ်မိုက်တယ်၊ ကိုယ်ပေးလိုက်တဲ့ အမိန့်ကို မလိုက်နာကြဘူး၊ သင်္ဘောကိုမပြန်ပဲ ဖူးဖူးတောင်ကိုတက်ဖို့ အားထုတ်ကြတယ်၊ သူတို့နောက်က အဆိုးဆုံး၊ ရန်သူ ဒိုင်ဖီရဲ့သားနဲ့ အဖွဲ့လိုက်လာတော့ တောင်ပေါ်မှာ အကြီးအကျယ် တိုက်ပွဲ၊ ဖြစ်ကြတယ်’

‘ဒီလိုဆို အားလုံးသေကုန်ကြပြီလား’

‘တင်ပါသည်က မြားထိတယ်၊ သူ့ကို ချောက်ထပ်စစ်ချပစ်တယ်၊ ဟိုနိုင်ငံခြားသား၊ လူရိုင်းကိုလည်း အမဲမျက်သလို့ မျက်တော့မလို့၊ ကိုယ်နဲ့ကိုယ့်လူတွေက ဝင်တိုက်ကြ၊ တော့၊ သူ့ဘက်က လူတစ်ချို့ရဲ့လက်ချက်နဲ့ လဲကျသွားတာ တွေလိုက်ရတယ်၊ တို့ဘက်က လူအင်အားနည်းတော့ ဆုတ်လာခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့နောက်ကို၊ လိုက်ဖို့ ကြိုးစားကြသေးတယ်၊ မရဘူး၊ မမှောင်ထဲမှာ မျက်ခြည်ပြတ်သွားတယ်’

‘ဒါဆို ... ဟိုနိုင်ငံခြားသား သေသွားပြီလား’

တာနာကာက ခေါင်းခါသည်။ ‘ဒိုင်ဖီလူတွေက ဒဏ်ရာနဲ့ သယ်သွားတယ်လို့’

ထင်ရတာပဲ။ သူ့ကိုလိုက်ရှာတာ သုံးရက်ကြာခဲ့တယ်။ ဖုန်း-ဆန်နဲ့ ယိဒိုပင်လယ်အော်ကြားမှာ ပိုက်စိတ်တိုက်ပြီး ရှာခဲ့တာ။ မတွေ့ခဲ့ဘူး။

'သည်လိုဆို သူ့ကို ဘာလုပ်ကြမယ် ထင်သလဲ'

'ဒိုင်စီသားဟာ ဒိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို ဂုဏ်ထားလိမ့်မယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်။ သယ်ရင်တောင် နေ့ခင်းဘက်သယ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ညကျမှ သယ်မှာ။ ဒီအကောင် သူ့ကို ကုရီဟာမာ အထိသယ်လိမ့်မယ်လို့ ယူဆရတယ်'

'အဲသလို သူလုပ်တာ ဘာကြောင့်လဲ အိုတာနာကာ-ဆန်'

မင်းသားတာနာကာသည် သက်ပြင်းချသည့်။ 'ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ သူ့အဖေ လော့ဒ်ဒိုင်စီက ဒိုင်ငံခြားသားတွေကို အပြင်းအထန် ဆန့်ကျင်တဲ့လူ။ တို့ကြားရတဲ့ ကောလဟာလ သတင်းတွေအရဆိုရင် လော့ဒ်ဒိုင်စီက သူ့စမ်းထားတဲ့ သုံးပုံနုံးကို ကုရီဟာမာအခမ်းအနားစတာနဲ့ တပြိုင်နက် သံကြိုးတွေချည်းပြီး ထုတ်ပြမယ် . . . လို့ သိရတယ်။ သူ့အနေနဲ့ အဲဒီပုံမှာ ဒိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေရဲ့ သစ္စာမဲ့မှုကို သက်သေနဲ့ တင်ပြပြီး ရှုတ်ချမယ် . . .။ ပြီးရင် အခမ်းအနားမှာရှိနေတဲ့ နိပုန်နိုင်ငံရဲ့ ဆာမူရိုင်းတွေက ရန်သူတွေကို အခုချက်ခြင်း ထုတ်ကိုင်ပို့ သွေးထိုးလှုံ့ဆော်မယ်'

'ကြောက်စရာ သိပ်ကောင်းပါလား အို ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက တိုးတိုးကလေးရေရွတ်သည်။

တာနာကာက ခေါင်းညှိတ်သည်။ 'အခုလောက်ဆိုရင် ကိုယ့်မှာ အချိန်မရဘူးဆိုတာ မင်း နားလည်ရောပေါ့။ ကိုယ့်မှာ မျိုးတူအုပ်စုခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ထောက်ခံမှုကို အခုထိရနေတုန်းဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ နောက်လိုက်စစ်သည်တွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြီး ဒိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို မဖြစ်မနေ လိုက်ရှာဦးမယ်။ ဒီည တစ်ညလုံး ရှာပါမှ မနက်ပြန်မနက် ဖြစ်လာမယ့် စစ်ရေးကိစ္စကို ရှောင်လို့ရမှာ'

'အရှင် အောင်မြင်ပါစေလို့ တိုက်ဝါ ဆုတောင်းပါတယ်'

တာနာကာသည် နောက်သို့လှည့်၍ ထွက်သွားရန်ပြင်သည်။ သို့သော်လည်း ချက်ခြင်းပြန်လှည့်လာပြီး တိုက်ဝါအား စူးစူးရှရှကြည့်သည်။ 'မင်းကြည့်ရတာ ဖြူဖတ်ပြုယော်နဲ့ နေကောင်းရဲ့လား' ဟု မေးသည်။

'နည်းနည်းစိတ်ပင်ပန်းတာပါ အို ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက အလိုက်သင့်ဖြေသည်။

တာနာကာသည် တိုက်ဝါအား စိုက်၍ကြည့်နေဆဲ . . .။ 'ဒီအချိန်ဟာ သိပ်ကို အရေးကြီးနေတဲ့အချိန်ပဲ အို တိုက်ဝါ-ဆန်' ဟု အေးစက်တင်းမာသော လေသံဖြင့်ဖြေသည်။ 'မင်းကို အခုလိုထားတဲ့အတိုင်းပဲ နေစေချင်တယ်။ အခုမေးနေတဲ့မေးခွန်း

တွေကြားရတော့ မင်းစိတ်ဟာ . . .။

'ဘာကိုဆိုလိုချင်ပါသလဲ အို ကာမိ-ဆန်' ဟု တိုက်ဝါက ကြားဖြတ်မေးသည်။

'ငါ ဘာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာ မင်းနားလည်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်' ဟု တာနာကာက စောစောကလေးသံနှင့်ပင်ပြောသည်။ 'မင်းအနေနဲ့ ဒိုင်ငံခြားသားလူရိုင်း သူ့လျှိုတစ်ယောက်အပေါ် ဘာပြုလို့ သိပ်စိတ်ဝင်စားနေရတာလဲ'

'ကွန်မဲ မေးတာတွေဟာ အရှင်အကြောင်းနဲ့ အရှင်ကိစ္စတွေကို စိတ်ဝင်စားပြီး မေးတာပါ အရှင်' ဟု တိုက်ဝါက ဖြေသည်။

'ဒိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းနဲ့မင်း ဆုံမိတာဟာ မင်းကိုသေတွင်းထဲ ရောက်သွားစေနိုင်တယ်ဆိုတာ သိရမယ်။ အဲဒီဒိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို မင်းကပါ လိုလိုလားလားနဲ့ အဝတ်ရွတ်ပေးခဲ့တာလားလို့ မေးတုန်းက မဟုတ်ရပါဘူးလို့ မင်းဖြေခဲ့တယ်။ အဲဒီအပြောဟာ အမှန်အတိုင်းဖြေတာ ဖြစ်ပါစေလို့ ငါမျှော်လင့်ပါတယ်။ တကယ်လို့သာ အဲဒီတုန်းက မင်းပါစပ်က ဟုတ်ပါတယ်လို့ ဆိုလိုက်ရင် ငါမင်းကို ချက်ခြင်းသတ်မှာ။ အဲဒါကို မင်း နားလည်ရဲ့လား'

'နားလည်ပါတယ် . . . အို ကာမိ-ဆန်'

တာနာကာသည် တိုက်ဝါအား ထပ်မံ၍ ကြည့်နေပြန်သည်။ 'နောင်တစ်ချိန်ကျခါမှ အဲဒီတုန်းက ပြောခဲ့တာ မမှန်ဘူးလို့ သိရရင်လည်း မင်းကို ငါသတ်မှာပဲ။ အဲဒါကိုကော မင်းနားလည်ရဲ့လား'

'နားလည်ပါတယ် . . . အရှင်'

မင်းသားတာနာကာသည် နောက်ပြန်လှည့်ကာ လာလမ်းအတိုင်း မှောင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ တိုက်ဝါသည် တာတာမီဖျာပေါ်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ထိုင်ချလိုက်ပြီး မျက်နှာကို လက်ဝါးများဖြင့်အုပ်၍ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးသည်။ သူ့ငိုသံကြောင့် အိုကိုသည် သူ့ဆီပြန်ရောက်လာသည်။ သူ့ဘေး၌ ခူးထောက်၍ထိုင်ကာ သူ့အား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပွေ့ပိုက်ထားလေသည်။

[Faint, mostly illegible Burmese text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible Burmese text at the top of the right page.]

(၄၁)

မင်းနဲ့ကျုပ် ယုရမယ်တာဝန်တွေကတော့ အလွန်ကိုခက်ခဲလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ထင်တယ် . . . ဟာနီဝါရာ-ဆန်' ဟု ယုရဂါဘုရင်ခံက သူ့စကားပြန်၏ နားနားသို့ ကပ်၍ နှစ်ကိုယ်ကြားပြောသည်။ ' အဲဒါခု မင်းသားတုဒါနဲ့ အိုင်ဂါမိက မင်းသား အိုင်ဒုတို့က နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေ ကမ်းပေါ်ရောက်လာတဲ့အခါ သူတို့နဲ့ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ပြီး ထိုင်ကြရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ ဥပဒေတွေနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာရော ရာထူးပါ ကြီးမြင့် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နစ်ယောက်စလုံးကို နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေနဲ့ စကားလုံးဝမပြောရဘူးလို့ အမိန့်နဲ့ တားမြစ်ထားတယ်'

ဟာနီဝါရာတို့ကုမာ၏ ပိန်ကြိုကြိုမျက်နှာသည် သိပ်ပြီးရွှင်ရွှင်လန်းလန်း မရှိ။ ' ဒီအချက်ကို ကြိုပြီးသတိပေးထားတဲ့အတွက် ကျေးဇူးကြီးမားလှပါတယ် ရာချီး- ဆန်၊ ဒီစကားရဲ့ ဆိုလိုချက်က အခမ်းအနားပြုလုပ်နေစဉ်အတွင်း တစ်ချိန်လုံးမှာ အဲဒီ မင်းသားနှစ်ဦးစလုံး စကားမပြောကြဘူးလို့ ယူဆရမှာလား'

' မှန်တယ် . . . ဟာနီဝါရာ-ဆန်' ဟု ဘုရင်ခံက ပြန်ပြောသည်။ ' ရိုးဂန်း ကောင်စီက အမိန့်တစ်ရံ ထုတ်ထားတယ်၊ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေရှိနေတုန်းမှာ စကားတစ်လုံးတောင်မှ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ သူတို့ရဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်က ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ဖို့နဲ့ အပြန်နှုတ်ဆက်ဖို့အတွက် မတ်တပ်ထပြီး ဦးခေါင်းညွတ်ရုံပဲ၊ စကားပြောဖို့က မင်းနဲ့ ကျုပ် နှစ်ဦးတည်းသာ စကားပြောခွင့် ရှိတယ်'

အခမ်းအနားအတွက် အမြန်ဆုံးပြီးစီးသွားအောင် ဆောက်လုပ်သော ယာယီ မဏ္ဍပ်ထဲ၌ ဘုရင်ခံနှင့်အတူ ရပ်နေသည့် စကားပြန်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်မျှ လှည့်ကြည့်သည်။ သန်းခေါင်ယံအချိန် ကုန်လွန်သွားခဲ့ပြီ၊ စက္ကမီးပုံးများ၏ အလင်း ရောင်ဖြင့် အလုပ်သမားများသည် တူများ၊ လူများနှင့် အခြားကိရိယာများကို သုံးစွဲ အလုပ်အမြန် လုပ်နေကြဆဲ . . .။ တကယ်တော့ မဏ္ဍပ်အား အပြီးသတ်အစောတည်း

ကိုင်နေကြခြင်းပေတည်း။

စကားပြန်ဟာနီဝါရာနှင့်ဘုရင်ခံတို့သည် အလွန်ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော အဝါခန်းမကြီးထဲ၌ ရပ်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့အောက်ရှိကြမ်းပြင်ကို အဖြူရောင်အဝတ်များ၊ ခင်းထားသည်။ အတွင်းဘက် ဧည့်ဆောင်ခန်းမကို အရောင်မျိုးစုံဖြင့် ခြယ်လှယ်ထားပြီး အနီရောင် ကော်ဇောကြီးများကို ခန်းလုံးပြည့် ခင်းထားသည်။ အတွင်းဘက်ရှိ ဧည့်ခံခန်းမ ဆေးရေးပန်းချီများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော ပိုးသားခန်းဆီးကြီးများ၊ ကာရံထားသည်။ ထိုခန်းမကြီး၏ တစ်ဖက်အစွန်တွင် ကြီးမားသော ကြက်သွေးရောပီယွန်းသေတ္တာကြီးတစ်လုံး ချထားလေသည်။

'အဲဒီသေတ္တာဟာ အရေးကြီးတဲ့ အခန်းကဏ္ဍနှစ်ခုမှာ ပါဝင်လိမ့်မယ်။ တစ်ခုက အခမ်းအနား ကျက်သရေရှိပြီး တင့်တယ်ဖွယ်ရာရှိ၊ တစ်ခုက လျှို့ဝှက်ရှိ' ဟု ဘုရင်ခံက သေတ္တာကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ပြောသည်။

'ဒီသေတ္တာက ဘာအတွက်လဲ ရှာချို-ဆန်' ဟု စကားပြန်က မေးသည်။
'နိုင်ငံခြားလူရိုင်းတွေရဲ့ စာကို ဒီသေတ္တာထဲ ထည့်ရမှာလား'

'သေတ္တာထဲကို မဟုတ်ဘူး ဟာနီဝါရာ-ဆန်' ဟု ဘုရင်ခံက ပြန်ဖြေသည်။
'သေတ္တာအပေါ်မှာ တင်ရမှာ။ သူတို့အားလုံး ရောက်လာပြီး နေသားတကျ ထိုင်ပြီးတဲ့အခါမှာ မင်းရဲ့ ပထမဦးဆုံးလုပ်ရမယ့်တာဝန်က စကရာဇ်မင်းမြတ်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ နာမည်တွေကို ကြေညာဖို့ပဲ။ အဲဒီနောက် မူရင်းစာနဲ့ ဘာသာပြန်ဆိုချက်တွေပေးဖို့ အသင့်ဖြစ်ပြီလားလို့ သူတို့ကို မေးရမယ်'

'သူတို့က အသင့်ဖြစ်နေပြီလို့ ဖြေရင် ကျွန်တော် ဘယ်လိုပြန်ပြောရမလဲ'
'မင်းက မင်းသားတူဒါအနေနဲ့ စာတွေကို လက်ခံဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲလို့ ပြော။ ဒါပေမဲ့ မင်းသားတူဒါအနေနဲ့ စာတွေကို လက်ခံတောင်မှထာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ကလည်း မင်းသားဆီချဉ်းကပ်ဖို့ မလိုဘူး။ အဲဒါကို သူတို့နားလည်အောင် မင်းက လုပ်ပေးရမယ်။ ကြက်သွေးရောင် သေတ္တာကြီးမှာ အဖုံးရှိတယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် အဲဒီအဖုံးကနေ ထည့်လိုက်ဖို့သာ သူတို့ကို သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြပါ'

'ကျွန်တော် နားလည်ပါပြီ ရှာချို-ဆန်၊ အားလုံးကို မှတ်မိအောင် လုပ်ထားပါမယ်'

ဘုရင်ခံက ခေါင်းညှိတိုသည်။ သူသည် သေတ္တာရော့သို့ သွားရပ်ကာ ဘယ်ဘက်ဘေး၌ ချထားသည့် ထိုင်ခုံနှစ်လုံးကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ 'အခမ်းအနား တစ်လျှောက်လုံး မင်းသားတူဒါနဲ့ မင်းသားအိုင်ဒူတို့ဟာ ဒီထိုင်ခုံတွေပေါ်မှာပဲ ထိုင်ကြမယ်။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ခေါင်းဆောင်ပိုင်းက နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းနှစ်ယောက်ကို သေတ္တာရုံညာဘက် မင်းသားတွေနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကုလားထိုင်တွေမှာ ထိုင်ကြဖို့ ဒီတံခေါ်ရမယ်။ သူတို့

ကိုင်ရမယ့် ကုလားထိုင်တွေက သူ့ကိုနိုင်ငံမှာ သူတို့ထိုင်နေကျတွေနဲ့ အနီးစပ်ဆုံးပုံပေပေပေ။ ဒီကုလားထိုင်တွေကို ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းက ငှားလာတာ။ ကျောင်းမှာတော့ အသုဘချတဲ့ ပွဲတွေလုပ်တဲ့အခါ ဘုန်းကြီးတွေ သုံးတယ်'

'နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေက သူတို့စာတွေ သေတ္တာထဲထည့်ပြီးရင် အခမ်းအနားက ပြီးပြီလား'

'မပြီးသေးဘူး၊ စာတွေထည့်ပြီးသွားရင် ကျုပ်က မင်းသားအိုင်ဒူ လက်ထဲက စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ တံဆိပ်တော်နိပ်ပြီး ပိတ်ထားတဲ့ စာတွေလက်ခံ ရရှိကြောင်း ပြန်ကြားစာကို ယူရမယ်။ အဲဒီစာကိုယူပြီး ကျုပ်ကိုယ်တိုင် နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်း ဂီလ်ချပ်ကြီးဆီ သွားပေးရမယ်။ မင်းကိုလည်း မိတ္တူတစ်စောင်ပေးထားမှာရှိ၊ ကျုပ်ကပေးအပြီးမှာ စာထဲဘာတွေ ရေးထားတယ်ဆိုတာ မင်းက ဘာသာပြန်ပေးရမယ်'

'စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ စာက ဘာပြောထားပါသလဲ . . . ရှာချို-ဆန်'
'သူတို့ပေးတဲ့စာကို စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ကိုယ်စား လက်ခံရရှိကြောင်း

နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စမှန်သမျှကို ထုံးစံအားဖြင့် နာဂါစကီးမှာသာ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း၊ ယခု ဤစာများကို ဤနေရာ၌ လက်ခံရယူခြင်းသည် နိပုန်နိုင်ငံ၏ပဒေများကို ဆန့်ကျင်၍ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤနေရာသည် ခေ့စပ်ညီနိုင်ငံမညီနေရာလည်း မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ မြေပျော်စရာများဖြင့် ဧည့်ခံရမည့်နေရာလည်း မဖြစ်နိုင်သဖြင့် နိုင်ငံခြားသားများသည် စာများကို ပေးပြီးလျှင်ပြီးချင်း ကျွန်ုပ်တို့ကမ်းခြေမှ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားစေလိုကြောင်း စတုရန်းကျက်တွေကို ပြောထားတယ်'

'လေသံတွေက ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း မဖြစ်လွန်းပေဖူးလား . . . ခင်ဗျာ' ဟု စကားပြန်က ဘဝင်မကျဖြစ်ဟန်ဖြင့် မေးသည်။

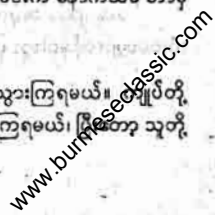
'ဟုတ်တယ် . . . အဲဒါဟာ ရှိုးဂန်းကောင်စီက သူ့ဆန္ဒအရ တမင်သက်သက် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းနဲ့ ရှင်းရှင်းဘွင်းဘွင်း ရေးထားတာပဲ။ အဲဒီအပိုဒ်ကို မင်းဖတ်တဲ့အခါမှာလည်း လေသံရော အမူအရာပါ တင်းမာဖို့လိုတယ်' ဟု ဘုရင်ခံက ပြောသည်။

'အခမ်းအနားက ဘယ်အခါမှာပြီးမလဲ ရှာချို-ဆန်'

'ကျုပ်က သူတို့စာတွေထည့်ပြီးထားတဲ့ သေတ္တာကို ပိတ်လိုက်မယ်။ အဲဒါဟာ အခမ်းအနားပြီးဆုံးပြီလို့ ပြောလိုက်တာပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ မင်းက နောက်ထပ် ဘာမှ လုပ်စရာမရှိတော့ဘူးလို့ သူတို့ကို ပြောပြရမယ်'

'အဲဒီနောက်ကော . . .

'မင်းနဲ့ကျုပ်က မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်ဆီ လမ်းလျှောက်သွားကြရမယ်။ ကျုပ်တို့နောက်က သူတို့လိုက်လာဖို့လည်း ကျုပ်တို့က အသိပေးကြရမယ်။

သင်္ဘောတွေဆီ အမြန်ပြန်ဖို့ ပြောပြရမယ်။ သူတို့သွားတာမယ်လို့ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပါ။ အခါ မင်းသားနှစ်ယောက်က ဦးခေါင်းညှတ်ပြီး နှုတ်ဆက်ကြရမယ်။ အဲဒါပဲ။

စကားပြန်သည် စိတ်မသက်သာသော မျက်နှာထားဖြင့် ကြက်သွေးရော၊ သေတ္တာဆီ လှမ်းကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ဘုရင်ခံအား စိတ်ရှုပ်နေဟန်ဖြင့် ဖော့ကြည့်သည်။ 'ဒီသေတ္တာမှာ လျှို့ဝှက်ချက်ရှိတယ်လို့ ပြောထားတယ်။ အဲဒီလျှို့ဝှက်ချက်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မသိရဘူးလား ရှာချို-ဆန်'

ဘုရင်ခံ ခေါင်းညှိတ်သည်။ သူ့မျက်နှာထားသည် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သွားသည်။ သူသည် စကားပြန်အား သူ့နောက်မှ လိုက်လာရန် လက်ဖြုတ် ပေးထားပြီး နောက်ကြိုးနောက်သို့ ရှေ့မှလျှောက်သွားသည်။ သေတ္တာကြီးနှင့် နောက်ဖက်မှ နံရံကို မိုးထားသည့် ပိုးသား၊ ခန်းဆီးများကြားသို့ ရောက်သည့်အခါ အောက်သို့ ငုံ့လိုက်သည်။ ကော်စောနီတစ်မျိုး အားဘေးသို့ ဆွဲဖယ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ သစ်သားကြမ်းပြင်နှင့်ဆက်ထားသည့် ပတ္တမြားတပ်ထားသော တံခါးဝှက်ပေါ်လာသည်။ ဘုရင်ခံက တံခါးကိုဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး နောက်သို့ ဆုတ်၍ရပ်လိုက်သည်။ စကားပြန်သည် အောက်ဖက်မှ အတော်နက်နက်ကြီး တူးထားသည့် မှောင်နှင့်မိမိဖြစ်နေသော မြေတိုက်ခန်းဆီသို့ ဆင်းရာ လှေခါးထစ်များကို မြင်ရလေ၏။

'ဒီနေရာမှာ ဟောဒီကြက်သွေးရောင် သေတ္တာကြီးချထားခြင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်ရည်ရွယ်ချက်က တခြားမဟုတ်ဘူး။ ဒီဝင်ပေါက်ကို မမြင်အောင် မိုးကွယ်ထားချင်လို့ပဲ ဟု ဘုရင်ခံကပြောကာ လှေခါးထစ်များကို နင်း၍ဆင်းသွားသည်။ 'မင်းလိုက်ခဲ့ ...။ ကျုပ်ပြမယ်။ ဒီအောက်မှာ လက်နက်ကိုင် ဆာမူရိုင်း ဆယ်ယောက် ကောင်းကောင်းကြီး ပုန်းနေလို့ရတယ်။ အခမ်းအနားလုပ်နေချိန်မှာ သူတို့ဟာ ဖြန့်ခဲ ထွက်လာပြီ။ တိုက်ခိုက်လို့ရတယ်'

စကားပြန်သည် မလှုပ်မယှက်ရပ်လျက်ရှိနေရာမှ မှောင်မဲနေသော မြေအောက်ခန်းကို ငုံ့ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် အလွန်အမင်း ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။

'ဘာလဲ ... ဟာနီဝါရာ-ဆန်' ဟု ဘုရင်ခံက တအံ့တဩမေးသည်။ 'မင်း၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ကြောက်နေရတာလဲ'

'ဒီနေရာမှာ အခုလို ပြင်းထန်တဲ့ အလုပ်မျိုး ရှိလာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် လုံးဝမမျှော်လင့်ခဲ့ပါဘူး ရှာချို-ဆန်' ဟု စကားပြန်က ကြောက်ရွံ့စွာပြောသည်။

'ကပါ...လေ၊ အောက်ဆင်းပြီး ကိုယ်တိုင်ကြည့်ပါဦး' ဟုပြောကာ ဘုရင်ခံသည် ရှေ့မှဆင်းသွားသည်။ 'ကျုပ် မင်းနားလည်အောင် အပြည့်အစုံရှင်းပြမယ်' ဟု

လည်းပြောသည်။

စကားပြန်သည် အောက်ဆင်းဖို့အတွက် တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်နေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မဏ္ဍပ်အဝင်ခန်းမတံခါးဆီမှ လှုပ်ရှားသံများ ကြားလိုက်ရသဖြင့် လှည့်ကြည့်သည်။ တခန့်တပြား ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဒိုင်မျို များပေတယ်။ ဒိုင်မျို အုပ်စုသည် တစ်ဦးချင်းစီတွင် ခါးနှစ်လက်ကိုင် ဆာမူရိုင်းအစောင့် နှစ်ဦးစီပါသည်။

ဒိုင်မျို များသည် မဏ္ဍပ်တည်ဆောက်မှုလုပ်ငန်းကို ကြီးကြပ်နေသည့် အရာရှိနှင့် မဏ္ဍပ်တံခါးဝှက် ရုပ်၍စကားပြောနေကြသည်။ ထိုလူကြားတွင် ပုတီးတို တုတ်ခိုင်ခိုင်လှေ့ဒိုင်ခိုက် မြင်လိုက်ရသော စကားပြန်ဟာနီဝါရာသည် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားသည်။ လှေ့ဒိုင်ခိုက်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်ကမှ မိမိ၏ ဇနီးနှင့်သားသမီးများအား ဝါးစာခံ ခေါ်ဆောင်သွားသူ မဟုတ်ပါလား။ သူသည် ကြာကြာရပ်၍ ကြည့်မနေနိုင်ချေ။ ဘုရင်ခံက သူ့အားဆင်းလာရန် ခေါ်နေပြီ ...။

'လာလေ၊ မြန်မြန်ဆင်းခဲ့ပါ။ မင်းကိုယ်တိုင် ကြည့်စမ်းပါ။ ဟာနီဝါရာ-ဆန်' ဟု ပြောသည်။ ဘုရင်ခံသည် စကားပြန်၏ အကြည့်ကို သတိထားမိသည်။ 'ဒိုင်မျိုတွေက ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကို လာပြီး စစ်ဆေးကြတာပါ။ သူတို့ ဒီကို ချက်ခြင်း ရောက်မလာသေးပါဘူး၊ မြန်မြန်လာ'

သူတို့ရောက်သွားသည့်အခါ နံရံတစ်ဖက်၌ ကပ်၍ရထားသည့် ခါးရည်ကြီးများနှင့် လှုံကြီးများကိုသာမက ဒိုင်းများကိုပါ မြင်ရသည်။ နောက်တစ်ခုမှာ မြေအောက်ခန်းတွင်းသို့ နောက်ဖက်မှ ဝင်လာနိုင်သော အပေါက်ဖြစ်၏။

'ဒီလက်နက်တွေက ဘာလုပ်ဖို့ စုထားတာလဲ ရှာချို-ဆန်' ဟု စကားပြန်က စိတ်မသက်သာ အမူအရာဖြင့် လက်နက်များနှင့်ဒိုင်ခိုင်းများကို ကြည့်ပြီးမေးသည်။

'ကျွန်တော်တို့ အစီအစဉ်ထဲမှာ ဒိုင်ခိုင်းခြားသားလူရိုင်းတွေကို ရုတ်တရက် ဝင်တိုက်ပြီး အားလုံးကို သတ်ပစ်ဖို့ လုပ်ငန်းတစ်ရပ်အနေနဲ့ ပါနေပါသလား ရှာချိုဆန်'

'ရှိုးကန်းကောင်စီက အဲသလို ဘေးအန္တရာယ်များမယ့် အလုပ်မျိုး မလုပ်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်' ဟု ဘုရင်ခံက တိုးတိုးကပ်ပြောသည်။ 'အနည်းဆုံး လက်နက်ကိုင် ဆာမူရိုင်းဆယ်ယောက်ကိုပဲ အခမ်းအနားမစခင် ဒီနေရာမှာ ပုန်းပြီးနေခိုင်းထားမှာ'

'သူတို့က ဘယ်လိုတာဝန်ကို ယူကြရမှာလဲ ရှာချို-ဆန်' ဟု စကားပြန်က ထပ်မေးသည်။

'သူတို့က မင်းသားတူဒါရဲ့ အမိန့်ကို နာခံပြီး လုပ်ရကိုင်ရမှာ။ အကြောင်းမလုံလောက်ပဲနဲ့ လုံးဝထတိုက်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ဘက်က အကြမ်းပြုမယ့် အရပ်လက္ခဏာရှိလာမှသာ ဆာမူရိုင်းတွေက ထွက်လာပြီး ရေတပ်မိုလ်ချုပ်နဲ့ ဆာမူရိုင်းတွေကို

သတ်ပစ်ကြရမယ်'

'စကားပြန်သည် တစ်ခဏမျှ ငိုငိုစဉ်းစားနေသည်။ 'တကယ်လို့ လိုအပ်လာလို့ တိုက်ရယ်ဆိုရင် ဆာမူရိုင်းတွေကို ဘယ်သူက အမိန့်ပေးမှာလဲ' ဟု တုန်ယှဲသော အသံဖြင့်မေးသည်။

'အဲဒီတာဝန်ကလည်း အခမ်းအနားမှူးတွေအဖြစ် တာဝန်ယူထားနေရတဲ့ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်မှာပဲ ရှိလိမ့်မယ်' ဟု တုရင်ခံက ပြောသည်။ 'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေနဲ့ အနီးဆုံးရှိနေမှာက ကျုပ်တို့နှစ်ဦးပဲ။ အဲဒီတော့ လိုအပ်လာရင် မင်းနဲ့ကျုပ်ကပဲ အဲဒီအမိန့်ကိုပေးဖို့ တာဝန်ရှိလာလိမ့်မယ် ထင်တာပဲ'

'ဒီအမိန့်ကို ကျွန်တော်တို့ဖာသာ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ပေးရမှာတော့ မဟုတ်ဘူး ထင်ပါရဲ့နော်။ အဆင့်မြင့် အရာရှိကြီးတစ်ဦးက အချက်ပေးမှ လုပ်ရမှာ မဟုတ်လား' ဟု စကားပြန်က အလွန်ထိတ်လန့်နေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် မေးသည်။

'ဒီလောက်ကြီး ကြောက်မနေစမ်းပါနဲ့ ဟာနီဝါရာ-ဆန်' ဟု တုရင်ခံက သူ့စကားပြန်အား ငေါက်သည်။

'ရုတ်တရက် တံခါးဝှက်ဆီမှ ပေါ်လာနေသော စကားပြောသံများကြောင့် တုရင်ခံနှင့်စကားပြန်သည် အပေါ်သို့ ပြန်တက်လာကြသည်။ တံခါးဝှက်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ သေတ္တာကြီးပတ်ပတ်လည်၌ စု၍ရပ်နေကြသော ဒိုင်မျိုလေးငါးယောက် . . . 'သူတို့သည် ကျင်းပမည့် အခမ်းအနားအစီအစဉ်များကို ပြောဆိုနေကြခြင်း- 'ထိုလူမှထဲတွင် ပုပုအိုင်အိုင်နှင့် တုတ်ခိုင်ခိုင်လော့ဒ်ဒိုင်ခို ပါလာသည်။ စကားပြန်သည် လော့ဒ်ဒိုင်ခိုအား မကြည့်ပဲ မျက်စိများကို လွှဲထားသည်။ လော့ဒ်ဒိုင်ခိုကတော့ သူ့အား မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် ကြည့်နေသည်။

'ကျုပ်တို့မှာ လိုအပ်လာရင် အရေးအကြီးဆုံး အမိန့်ကို သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးရမယ် လုံတစ်ယောက်လိုနေတယ် . . . မဟုတ်လား' အဲဒီလူနေရာမှာ ဟာနီဝါရာ တိုကူမာကိုထားဖို့ ကျုပ် အဆိုပြုချင်တယ်' ဟု ဒိုင်ခိုက ပြောသည်။

သူ့စကားကြားသည့်အခါ ကျန်ဒိုင်မျိုများက စကားပြန်ဘက် လှည့်ကြည့်ကြသည်။ သိပ်ပြီးစိတ်ဝင်စားသည့် လက္ခဏာတော့မရှိ။ သို့သော်လည်း ဒိုင်ခိုအဆိုပြုချက်ကို ထောက်ခံသည့် အမူအရာကို ဖော်ပြကြသည်။ တုရင်ခံအပါအဝင် အားလုံးက ခေါင်းညိတ်ကြသည်။

'ဘယ်လိုလဲ . . . မင်းကတော့ လော့ဒ်ဒိုင်ခိုနဲ့ အကြံပြုချက်ကို သဘောတူတယ် မဟုတ်လား . . . ဟာနီဝါရာ-ဆန်' ဟု တုရင်ခံက မေးသည်။ 'မင်းကို ဂုဏ်ပြုရာ ရောက်တဲ့ ဒီတာဝန်ပေးမှုကို မင်းလက်ခံတယ် မဟုတ်လား'

သူ့ရင်ထဲ၌ များစွာနာကျင်လျက်ရှိသော စကားပြန်သည် မျက်လွှာကိုချ၍ ငြိမ်နေသည်။ အချိန်အတန်ကြာခါမှ အားလုံးဘက်လှည့်၍ ဦးညွတ်ကာ တာဝန်ကို လက်ခံသည့် အမူအရာဖော်ပြသည်။

ထိုအခါ ပတ်ရိုအင်္ကျီရှည်ကြီးဝတ်ထားသည့် အရာရှိကြီးက 'ကောင်းပြီ ဒါဆိုရင် လျှို့ဝှက်လုပ်နည်း လုပ်ဟန်ကို ပြောပြမယ်' ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။ 'ကျွန်တော်က မင်းသားတူဒါရဲ့ နေရာမှာထိုင်ပြီး တူဒါအဖြစ် လုပ်မယ်။ ကျွန်တော့် ညာဘက်လက်ကို ဟော့သလို မြောက်လိုက်မယ်။ ပြီးတော့ ရင်ပတ်ရှေ့ကဖြတ်ပြီး ဘယ်ဖက်ပရုံးကို ဟော့သလို ကိုင်လိုက်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဟာနီဝါရာ-ဆန်က ယွန်းသေတ္တာကြီးရဲ့ နောက်ကိုသွားရမယ်။ ပြီးရင် တံခါးဝှက်ပေါ်ကို ခင်ဗျားရဲ့ ဝန်ဆောင်ခံ သုံးချက်ပေါက်ပြီး အချက်ပေးလိုက်ရမယ်'

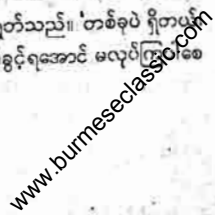
အရာရှိကြီး၏ အစီအစဉ်အရ သူတို့သည် လိုအပ်လာလျှင် လုပ်ကြရမည့် အလုပ်ကို လက်တွေ့စမ်းသပ်လေ့ကျင့်ကြရသည်။ သူတို့လက်တွေ့ လေ့ကျင့်နေကြသည်ကို မဏ္ဍပ်ကို အချောထိုင်နေကြသည့် အလုပ်သမားများက သူတို့အလုပ်များ စတော့ ရပ်၍ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။

'လိုအပ်လာလို့ အချက်ပေးရတဲ့အခါမှာ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေ သံသယဖြစ်သွားအောင် ပီပီရိုရိုလုပ်ဖို့ သတိထား . . . နော်' ဟု သူ့အား၌ရပ်နေသော တုရင်ခံက သူ့စကားပြန်အား သတိပေးသည်။

စကားပြန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သော်လည်း သူ့ရင်ထဲတွင်ကား ဘဝင်မကျ။ သူ့ခန်းနှင့်သားသမီးများအား ခါးစာခံအဖြစ် ဖမ်းထားသည့် လော့ဒ်ဒိုင်ခိုအပေါ် လုံးဝမကျေနပ်။ သူ့စိတ်သည် ထိုမကျေနပ်မှုကြောင့် လှုပ်ရှားလျက်ရှိရ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အရာရှိကြီးက ညာလက်ဖြင့် ဘယ်လက်မန်းကို ကိုင်လိုက်သည့်အခါ သူသည် ဖောဖောကပြောထားသည့်အတိုင်း တံခါးဝှက်ဆီသို့သွားကာ ဖနောင့်ဖြင့် သုံးချက်ပေါက်၍ အချက်ပေးလိုက်သည်။

မြေအောက်ခန်းထဲမှ စစ်သည်ဒါဇင်ဝက်ခန့်သည် အပြေးအလွှား ထွက်လာကြပြီး စိတ်ကူးဖြင့် ဖန်တီးထားသော နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းရန်သူများအား ခါးများဖြင့် လှဲ၍ လှဲ၍ ခုတ်ကြသည်။ ထို့နောက် လာလမ်းအတိုင်းပြန်၍ တံခါးဝှက်မှနေပြီး မြေအောက်ခန်းထဲသို့ ဆင်းသွားကြလေသည်။

'ကျေနပ်စရာပါဘဲ' ဟုဝတ်ရုံနှင့်အရာရှိကြီးက ရေရွတ်သည်။ 'တစ်ခုပဲ ရှိတယ်နော် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေက ကျွန်တော်တို့ကို အခုလို လုပ်ခွင့်ရအောင် မလုပ်ကြပါနဲ့နဲ့လို့ မျှော်လင့်ကြတော့မှာဘဲ'

ဟာနီဝါရာတိုကုမာသည် စကားပြောနေကြသည့် ခိုင်မျိုး များအား လှမ်းကြည့်
နေသည်။ လောဒ်ဒိုင်ခိုအား မြင်လိုက်သည့်အခါတွင်မူ သူ့မျက်နှာသည် ညိုသွားသည်။
ထိုခဏမှာပင် လောဒ်ဒိုင်ခိုသည် သူ့ထံသို့ လျှောက်လာနေသည်ကို မြင်ရလေ၏။

‘ငါ မင်းကို အရေးကြီးတဲ့ဟာတစ်ခု ပြောစရာရှိနေတယ်။ ဟာနီဝါရာ-ဆန် မင်း၊
အထူးဂရုစိုက်ပြီး နားထောင် သူ့အနားသို့ ရောက်လာသော ဒိုင်ခိုက နှစ်ကိုယ်ကြွ၊
လေသံဖြင့် စကားပြန်အား ပြောသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ-အရှင်’ ဟု စကားပြန်က အလွန် စိတ်မချမ်းမြေ့စွာဖြင့် ပြန်ပြော
သည်။

‘ခါဆိုရင် ငါတို့ ဟိုအကောင် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို အခု မိထားပြီ၊ သူလျှို့
လာလုပ်တဲ့ကောင်လေ။’ ငါပြောတာ နားလည်လား၊

စကားပြန်က လောဒ်ဒိုင်ခိုအား မော့မကြည့်ပဲ ခေါင်းညိတ်သည်။ ‘ဟုတ်ကဲ့
... နားလည်ပါတယ်’ ဟုလည်း ပြောသည်။

‘ကောင်းတယ်... ငါတို့ သူ့ကို အခမ်းအနားပြီးဆုံးခါနီးမှာ ဒီကိုခေါ်လာပြီ၊
ပြန်စီစဉ်ထားတယ်။ သူ့ကိုမြင်ရင် အားလုံးလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်ကုန်မှာ ဆေချာတယ်။
အဲသလိုဖြစ်နေတုန်းမှာ ငါက မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်မှာ ရောက်လာမယ်။ မင်းက ငါ့ရောက်
အလာကို သတိထားပြီး စောင့်ကြည့်နေရမယ်။ အခု ငါပြောတဲ့အထိ မင်းရှင်းတယ်
... နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ-အရှင်’

‘ငါက စောစောက မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ အချက်ပေးပုံမျိုးနဲ့ အချက်ပေးမယ်။ အဲဒီအခါ
မှာ မင်းက တံခါးဝှက်ဆီကို သွားပြီး ဖနေရာနဲ့ သုံးလက်မပါကပ်ပြီး အချက်ပေးရမယ်။
နားလည်လား။ ငါ အခုပေးတဲ့အမိန့်ကို မလိုက်နာရင် မင်းမိန်းမနဲ့ ကလေးတွေအားလုံး
နာရီပိုင်းအတွင်း သတ်ပစ်မယ်’ လောဒ်ဒိုင်ခိုက စကားပြန်အား စူးစူးဝါးဝါးကြည့်သည်။

‘ငါပြောတာ အားလုံးကို မင်း နားလည်ရဲ့လား’

‘ကွန်တော် နားလည်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ အရှင်ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးပါမယ်’

‘အေး... ကောင်းတယ်။ မင်းဟာ လူလိမ္မာ ပညာရှိတစ်ယောက်ပဲ’

လောဒ်ဒိုင်ခိုသည် ရှေ့မှထွက်သွားကြသော ခိုင်မျိုး များနောက်သို့ ဝပ်သုတ်သုတ်
လိုက်သွားသည်။ သူ့အနေဖြင့် အခမ်းအနားပြီးခါနီးခန့်တွင် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်း
ခေါင်းဆောင်များအား သတ်ဖြတ်ပစ်ရန် ပေးထားခဲ့သည့် သူ့အမိန့်များကို လုံးဝသတိ
မရတော့သည့်နယ် အခြားဒိုင်မျိုးများနှင့် အခြေမပျက် စကားပြောသွားလျက် ရှိလေ၏။

ဆက်စ်ကွီဟန်နာ သင်္ဘော၏ သီးသန့်ပွဲပိုင်း ကုန်းပတ်တွင် ရပ်နေသော
ဆင်မြူရယ်အမ်းစထရောင်းသည် တယ်လီစကုပ် အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းကို သူ့မျက်လုံး
များ၌အပ်ကာ ကမ်းခြေဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေသည်။ အချိန်မှာ အရုဏ်တက်ပြီးစ ဖြစ်၏။
မြို့နင်းများ မကွဲသေးသဖြင့် အဝေးရှိ တောင်ကုန်းများနှင့်တောင်ကြားများကို မမြင်
နိုင်သေး။ သို့တစစလည်း နေကတော့ ထွက်စပြုနေပြီ။

လေတိုက်ခတ်ခြင်း မရှိသေးသဖြင့် ရေပြင်သည် ငြိမ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏။ တောင်
တက်သို့ ထိုးထွက်နေသော အမူ၏ ဟိုတစ်ဖက် အလှမ်းဝေးသော ကမ်းခြေထက်ဆီမှ
တူထူသံများမှာ ထွက်ပေါ်လာနေဆဲ...။ အမ်းစထရောင်းသည် ကြားနေရသော
အသံများကို အထူးဂရုထား၍ နားစွင့်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ်ကို ထိုအသံ
များအပေါ်၌ ကြာရှည်မထားနိုင်...။

ဆက်စ်ကွီဟန်နာ သင်္ဘောသည် ကျန်စစ်သင်္ဘောသုံးစီးဖြင့် ရင်ဘောင်တန်း၍
ရပ်နေခြင်းဖြစ်၏။ သင်္ဘောအားလုံးသည် အရေးအကြောင်းပေါ်လာ၍ လှုပ်ရှားရမည်
ဆိုပါက အလွယ်တကူ လှုပ်ရှားနိုင်ရန် အားလုံးကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။
အမြောက်စသော လက်နက်ကြီးများကိုသာမက မရိန်းတပ်သားများနှင့် သင်္ဘောသား
များကိုပါ ယူနီဖောင်းအပြည့်ဝတ်ကာ လိုအပ်သည့် လက်နက်များကို တပ်ဆင်ပေး
ထားပြီး ဖြစ်၏။

အမ်းစထရောင်းသည် သူ့နောက်မှ ကြားလိုက်ရသော ခြေသံကြောင့် ဖျတ်ခနဲ
လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ထံသို့ လျှောက်လာနေသော ကွန်မိုဒိုမက်သူပါရီကို
မြင်ရသည်။ ကွန်မိုဒိုသည် ယူနီဖောင်းအပြည့်ဝတ်ထားသော်လည်း ဦးထုပ်နှင့်ခါး
ပါမလာချေ။

‘မင်္ဂလာ နံနက်ခင်းပါ-ကွန်မိုဒို’ ဟု အမ်းစထရောင်းက ဆီး၍ နှုတ်ဆက်သည်။

'ဟိုခဲတပ်တွေဘက်က အရင်နေ့တွေကထက်ပိုပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ရှိနေပုံဘဲ' မက်သူးပါရီက ပြန်၍နှုတ်ဆက်သော်လည်း အမ်းစထရောင်း၏ နောက်ဆက်တွဲ စကားကိုတော့ တုံ့ပြန်ခြင်းမရှိပေ။ သူသည် မြူနိုင်းများဆီသို့ အတန်ကြာမျှ စူးစိုက်၍ ကြည့်နေရာမှ ဦးခေါင်းကိုမော့ကာ ကောင်းကင်ကို လှမ်းကြည့်သည်။

'ဒီမနက်မှာ လုံးဝ လေမတိုက်ပါလား-မစွတာအမ်းစထရောင်း ဟုရေရွတ်သည်။
'ဒီပုံဆိုရင် စစ်သင်္ဘောတွေ ကမ်းခြေနားကပ်မိတဲ့အထိ သွားနိုင်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ပလိုင်းမောက် ကို ဒီမှာထားမယ်။ သူ့အမြောက်တွေနဲ့ ယူရာဂါကို ထိန်းထားပေးမယ် . . . ' သူသည် စကားဖြတ်ထားပြီး ကမ်းခြေ၏မြောက်ဘက် တကြောကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဆာရာတိုဂါ သင်္ဘောက သူ့အမြောက်တွေနဲ့ ဟိုဘက်က မြို့ကိုရောပတ်ဝန်းကျင်ခံတပ်တွေကိုပါ ထိန်းထားနိုင်စရာရှိတယ်'

'မြေပုံမော်မှာ တွေ့ရတာကတော့ အဲဒီမြို့ကို ဟုမေးလို့ခေါ်တယ် ထင်တာပဲ'ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။

'အဲသလိုဆိုရင် ဟုမေးကို ဆာရာတိုဂါ သင်္ဘောက ထိန်းချုပ်ထားရမယ်' ကွန်မိုဒိုသည် နှုတ်ဆိတ်နေပြန်သည်။ သူ့အာရုံသည် ယူရာဂါ၏ အထက်ဘက်တွင် လှုပ်ရှားနေသော ခံတပ်များ၌ စစ်သည်အရေအတွက် တိုးလာနေသည်ကို စူးစိုက်နေပုံရ၏။ သို့သော်လည်း ဝေဖန်သုံးသည်သည့် စကားတော့မပြော . . .

'ပြဿနာရှိလာလိမ့်မယ်လို့ ထင်နေပါသလား . . . ကွန်မိုဒို' ဟု အမ်းစထရောင်းက အရံစွန့်၍ မေးသည်။

'အဲသလောက်တော့ ကျုပ် မထင်ပါဘူး။ ဒီနေ့လုပ်မယ့် အခမ်းအနားမှာလည်း စစ်နဲ့အဆုံးသတ်မယ့် လက္ခဏာတော့ ရှိမယ်မထင်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဘက်က အင်အားကြီးကြောင်းကို သူတို့သိသွားအောင် လိမ္မာပါးနပ်စွာနဲ့ ပြထားဖို့လည်း စီစဉ်ထားတာပဲ' ဟု ပါရီက ပြန်ပြောသည်။

ယမန်နေ့ညက ကွန်မိုဒိုသည် စစ်သင်္ဘောလေးစီးမှ ကက်ပတိန်အားလုံးကို ခေါ်၍ ဆတ်စိတ်ဟန်နီနာ သင်္ဘောပေါ်၌ အရေးပေါ်အစည်းအဝေး လုပ်ခဲ့သည်ကို အမ်းစထရောင်း သိထားသည်။ ကွန်မိုဒိုသည် ကင်းထောက်အဖွဲ့ပါသော တိုက်သင်္ဘောလေး တစ်စီးကို ကူရီဟာမာပင်လယ်အော်ဘက်သို့ စေလွှတ်ခဲ့၏။ ထိုသင်္ဘောလေးစီး ပြန်ရောက်လာ၍ သတင်းအချက်အလက်များစုံခါမှ အစည်းအဝေးကို လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ကွန်မိုဒို စေလွှတ်ခဲ့သော ထိုအဖွဲ့သည် ရေအနက်တိုင်းထွာခြင်း၊ မဏ္ဍပ်၏ တည်နေရာကို ထောက်လှမ်းခြင်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ခံတပ်များအား လေ့လာခြင်း စသည်များကိုပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ရလာသော အချက်အလက်များကို အခြေခံ၍ ကွန်မိုဒိုနှင့်သူ့အရာရှိများသည် အရေးကြီးသော စစ်ရေးနည်းဗျူဟာများကို ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ရေးစစ်ရာကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ အမ်းစထရောင်းသည် ဘာသာတင်းကိုမှ

တိတိကျကျ မရခဲ့ပေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသိထားခဲ့ရသည့်အတိုင်းဆိုပါက မက်သူးပါရီသည် အလွန်ရဲရင့်သူ ဖြစ်သည်။ သတ္တိကလည်း အလွန်ကောင်း၏။ ယင်းအရည်အသွေးများကြောင့် သူသည် အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်က များ၏။

ကျွန်တော့်ကို မေးခွင့်ပြုနေချင်ပါတယ်-ကွန်မိုဒို၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အင်အားကို ကွန်မိုဒို ဘယ်လိုပြုဖို့ စီစဉ်ထားပါသလဲ' ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။ 'အဲဒါကို ကြည့်သိထားရင် ဘာသာပြန်ရတဲ့အခါ အဖက်ဖက်မှာ သတိထားပြီး ပြောနိုင်မယ်ထင်လို့ပါ . . . ခင်ဗျာ'

'ဒီလို စီစဉ်ထားတယ်-မစွတာ အမ်းစထရောင်း' ဟု ပါရီက ပြန်ပြောသည်။

'ကျုပ်တို့က မစ်စတူပီ သင်္ဘောကို ကူရီဟာမာပင်လယ်အော်ရဲ့ အဝင်ဝမှာ ကျောက်ချထားမယ်။ ပြီးတော့ အမြောက်တွေကို ကမ်းဘက်လှည့်ပြီး လူမြင်သူမြင်ချထားမယ်။ အဲဒီနောက် လက်နက်ကိုင် မော်တော်တွေပေါ်မှာ ဟော်ဝစ်စာအမြောက်တွေကိုတင်ပြီး သူတို့ဘက် လှည့်ထားမယ်။ ကျုပ်တို့ကမ်းပေါ်တက်တဲ့အခါမှာ စစ်သင်္ဘောတွေဟာ ကျုပ်တို့နောက်ဘက်မှာ တန်းစီပြီး အသင့်ပုံစံနဲ့ရှိနေမယ်။ လိုအပ်တာနဲ့တပြိုင်နက် ချက်ခြင်းထတိုက်မယ့် အနေအထားမျိုးနဲ့ နေကြမယ်'

'ကမ်းပေါ်ကို လူဘယ်လောက်များများ ခေါ်သွားမယ်လို့ စိတ်ကူးထားပါသလဲ ကွန်မိုဒို'

'လူသုံးရာကျော် ခေါ်သွားမယ်။ မရိန်းတပ်သားက တစ်ရာတစ်ဆယ် . . . သင်္ဘောသား တစ်ရာနှစ်ဆယ်။ စစ်သင်္ဘောနှစ်စီးက ဘင်ခရာအဖွဲ့ဝင် လူလေးဆယ်နဲ့ အရာရှိတော်တော်များများပါမယ်။ လူတစ်ဦးချင်းစီမှာ ခါးတစ်လက်နဲ့ ပစ္စတိုတစ်လက် ဒါမှမဟုတ် မတ်စကတ်သေနတ်တစ်လက်စီ ဆောင်ရမယ်။ သေနတ်အားလုံးမှာ ကျည်ဆံအပြည့် ထည့်ထားကြရမယ်။ တစ်ဖွဲ့လုံးအတွက် ကျည်ဆံတစ်ထောင် ယူသွားမယ်။ လှေဆယ့်ငါးစီးက အပိုကျည်ဆံတွေ တင်လာကြရမယ်'

'အဲဒီအရေအတွက်တွေက မများလွန်းဘူးလား -ကွန်မိုဒို၊ ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'မဟာမိတ်ရာဇသံ စာတစ်စောင်ကို အေးအေးဆေးဆေး ပေးရမယ့် အခမ်းအနားမှာ အဲသလောက် ယူသွားလို့ သင့်ပါ့မလား။ တကယ်လို့ မပြေလည်မှုတွေရှိလာရင် ဂျပန်တွေဘက်မှာက အနည်းဆုံး လက်နက်ကိုင် လူအင်အားတစ်သောင်း လောက်ရှိမယ်။ အဲဒါတောင် အမြင်ခံထားတဲ့အင်အား . . . ၊ ဝက်ထားတာတွေ ဘယ်လောက်များ ရှိနေမလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိတာမှ မဟုတ်တာ'

'ကျုပ်အနေနဲ့ကတော့ ဒီအတိုင်းပဲ လုပ်သွားမှာပဲ'

'ကျွန်တော်ဟာ ကွန်မိုဒိုရဲ့ ဘေးမှာ အပြိုင်နဲ့တိုလုပ်ပါ' ကွန်မိုဒိုအနေနဲ့ ဂျပန်တွေကို တိုက်ရည်ခိုက်ရည်နဲ့ စိတ်ခါတ်အင်အားကို လျှော့မတွက်ဘူးလို့ ကျွန်တော် တွေးလင့်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ တိုက်ရည်ခိုက်ရည် အလွန်ကောင်းတယ်လို့ နာမည်ကျော်ကြားတဲ့လူမျိုးပါ'

လူချင်းယှဉ်တဲ့ ကိစ္စပြောကြမယ်ဆိုရင်တော့...ခင်ဗျားမှာ သံသယရှိနေတုန်းပါထင်ပါရဲ့' ဟု ကွန်မီဒိုက ပြောသည်။ 'လူတယ်လောက်ပဲများများ သင်္ဘောတော၊ တစ်ဖက်က အမြောက်တွေကို တစ်ဖြိုင်တည်းသာ ပစ်လိုက်ရင်...အားလုံး၊ ကစဉ်ကလျား ဖြစ်ကုန်တာချည်းပါဘဲ'

'တကယ်လို့ ရောဘတ်အိဒင်သာ အသက်ရှင်နေသေးရင်တော့...ကျွန်တော့် အယူဝါဒကို သင်္ဘောတူထောက်ခံမှာ သေချာတယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ စကားပြန်သည် ရောဘတ်အိဒင်နှင့်ပါတ်သက်၍ ပါရီ၏သဘောထားကို အကဲခတ်လို၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ပါရီ၏မျက်နှာတွင် ထူးခြားသည့် အရိပ်လက္ခဏာကို မမြင်ရ။ ပါရီသည် စကားတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောပဲ အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းဖြင့်သာ ကမ်းခြေဆီသို့ ကြည့်နေသည်။

'ကျုပ်ရဲ့လက်အောက်က လူတွေရဲ့ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်နဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိတွေ အပေါ်မှာ ကျုပ်ယုံကြည်မှု အပြည့်ရှိတယ်။ မစ္စတာ အမ်းစထရောင်း' ဟု ကွန်မီဒိုက စကားပြန်သာသနာပြု၏။ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍ပြောသည်။ 'ကျုပ်တို့ရဲ့ ပစ်အား သာလွန်ကြီးမားမှုအပေါ်မှာလည်း ကျုပ်ယုံကြည်မှု အပြည့်ရှိတယ်။ ဒီနေ့ပွဲမှာ စကားပြန် လုပ်ပေးမယ့် ခင်ဗျားအပေါ်မှာလည်း ကျုပ် ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိနေတယ်။ ကဲ...ကျုပ်မှာ ပြင်ဆင်စရာတွေ ရှိနေသေးတယ်။ ခွင့်လွှတ်တော့'

အမ်းစထရောင်းသည် သူ့အနီးမှထွက်သွားသော တုတ်ခိုင်ခိုင် ကွန်မီဒိုအား လှမ်း ကြည့်သည်။ လွန်ခဲ့သော ခြောက်ရက်က ဖျောက်သွားသည့် လက်ဖက်ခင်းနှင့် ရောဘတ် အိဒင်သည် သူ့ခေါင်းထဲ ဝင်လာပြန်သည်။ ချက်ခြင်း ခေါင်းထဲမှ ပြန်ထုတ်ပစ်သည်။ မြူများသည် တောင်ကုန်းများနှင့်တောင်ကြားများပေါ် လှမ်းမြဲထားဆဲ- ကမ်းခြေထက်မှ လှုပ်ရှားမှုများကိုကြည့်ကာ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ကျပ်နီ၏ တိုက်ရည်စွမ်းအားကို တွေးမိပြန်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မစ်စတူဝီသင်္ဘောဆီမှ သူ့ခုတ်မောင်းတော့မည်ဟု အသိပေးလိုက်သည့် ဥဩသံ စူးစူးရှရှကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

အမ်းစထရောင်းသည် နောက်ထပ် မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသည်အထိ သီးသန့် ကုန်းပတ်ထက်၌ ရပ်နေသည်။ သူ့ဖိတ်တစ်ဝက်သည် သူ့အတွေးနှင့်သူ့ဖိတ်ကို ပြောင်းလဲချင်နေသည်။ ဤပွဲတွင် သူ့အားလုံးလောက်သော အကာအကွယ် ပေးလိမ့်မည်ဟု ပြောနေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် စစ်သင်္ဘောကြီးနှစ်စီးသည် ခေါင်းတိုင်များဆီမှ မီးခိုးလုံးကြီးများမှထုတ်ထုတ်ကာ ကျရီဟာမာပင်လယ်အော်ဆီသို့ ဦးတည်ပြီး ခုတ်မောင်း သွားလျက်ရှိလေ၏။

အမ်းစထရောင်းသည် သူ့အတွေးနှင့်သူ ဦးခေါင်းကို တစ်ချက်မျှ ယမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့အတွက် အရာရှိယူနီဖောင်း အပြာရောင်ဝတ်စုံတစ်စုံနှင့် သင့်တော်သော ခါးတစ်လက် တောင်းယူရန် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။

(၄၃)

မင်းသားတာနာကာသည် ကျရီဟာမာ အပေါ်ဘက် တောင်ကုန်းတစ်လျှောက်ရှိ တောအုပ်အတွင်းမှ လမ်းအတိုင်း သူ့မြင်းကိုနှင့်လာလျက်ရှိ၏။ အချိန်မှာ နံနက်ခင်းလင်းစ ဖြစ်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မစ်စတူဝီ သင်္ဘောဆီမှ မှုတ်လိုက်သော ဥဩသံ စူးစူးရှရှကို သူ့ကြားလိုက်ရလေသည်။

သူသည် သူ့ဆာမူရိုင်းတပ်စု၏ ရှေ့မှ ဦးဆောင်၍ သွားနေခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်း ကျယ်ဆီရောက်၍ ကွေ့ချိုးလိုက်သည့်အခါ တာနာကာသည် သူ့မြင်းကို အရှိန်သတ်လိုက်ကာ ပင်လယ်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်သည်။ မြူများကြားမှနေ၍ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းများ၏ ကြီးမားသော စစ်သင်္ဘောကြီးများကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ နှစ်စီးစလုံး၏ ခေါင်းတိုင်ကြီးများဆီမှ မီးခိုးလုံးကြီးများသည် ကောင်းကင်ဆီသို့ တစ်လိပ်လိပ် တက်သွားနေကြလေသည်။

'တို့မှာ အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး' ဟု တာနာကာက သူ့ဘေးမှပါလာသည့် ဂိုတာရိုအားလှမ်းပြောသည်။ 'သင်္ဘောနက်ကြီးတွေတောင်မှ သူတို့အမြောက်တွေနဲ့ ကျရီဟာမာဘက်ကို ချိန်ထားဖို့ ပြင်ဆင်နေကြပြီ...'

အစောင့်တပ်ဖွဲ့ ကက်ပတ်နီဂိုတာရိုက ခေါင်းညှိတိပြုသည်။ နှစ်ဦးစလုံးသည် မြင်းကို အမြန်စီးခဲ့ရသော အရှိန်ဖြင့် မေသုဂိုက်လျက်ရှိလေရာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားမပြောနိုင်ကြပေ။ သူတို့ရောက်သွားသည့် လမ်းပေါ်တွင် ကြည်းတပ်မှ လက်နက်ကိုင် စစ်သားများ သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသည်ကို တွေ့နေရ၏။

'နောက်ကင်းစခန်းက ဒီနေရာနဲ့ တစ်မိုင်လောက်ကွာမယ်' ဟု တာနာကာက သူ့လူများအား ပြောသည်။ သူတို့သည် တောအုပ်တွင်းမှ လမ်းပေါ်သို့ နောက်တစ်မိုင်ခန့် ရောက်ခဲ့ပြန်ဖြစ်ရာ တာနာကာသည် သူ့မြင်းကို ခပ်မြန်မြန်နှင့်လျက် ရှိနေရာထိမက

သူလူများကိုလည်း သူ့နောက်မှ အမြန်စီး၍ လိုက်ကြရန် မကြာခဏ တိုက်တွန်းလျက် ရှိလေသည်။

အမှန်တော့ တာနာကားသည် သူ၏အကောင်းဆုံး မြင်းစစ်သည် ဆာမူရိုပါ နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်ခန့်အား ရှေ့မှသွားစေပြီး လမ်းဆုံတိုင်း၌ တာဝန်ချထားကာ သတင်းများကို ရအောင်ယူခိုင်းထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူ့အနေဖြင့် ဖမ်းဆီးရမ်းထားသော နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းအား ကူရီဟာမာသို့ ပို့ဆောင်မည့် လက်နက်ကိုင်တပ်အား တွေ့ပါက ချက်ခြင်းသူထံ အမြန်သတင်းပို့ရမည်ဟု စစ်သည်များအား မှာထားခဲ့သည်။ မိမိတို့က ဦးစွာတိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုရဟုလည်း တင်းကြပ်စွာ အမိန့်ပေးထားခဲ့၏။

အခုဆိုလျှင် သူ တာဝန်ချထားခဲ့သည့် စစ်သည်အတော်များများကို ကျော်လာ ခဲ့ပြီ အားလုံးက သူတို့တွေ့မြင်ခဲ့ရသမျှကို သတင်းပေးခဲ့ကြသည်။ အခုလည်း သူသည် လမ်းဆေးတစ်နေရာရှိ ချုံပုတ်ထဲမှ စစ်သည်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံလျက်ရှိသည်။

‘သံသယဖြစ်စရာ ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့ဖူးလား’ ဟု တာနာကားက လမ်းမကြီး ပေါ်၌ အခုလိုက်သွားနေကြသော လယ်သမားများကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ သူ့လူ အားမေးသည်။

‘မတွေ့ပါဘူး အို ကာမိ-ဆန်’ ဟု သူ့လူက ဖြေသည်။ ‘ဒီလမ်းပေါ်မှာ သွား လာနေကြတဲ့ လူခုကိုရော တစ်ဦးချင်းစီကိုပါ ကျွန်တော်အထူးသတိထားပြီး ကြည့်နေ ပါတယ်။ အရှင်ပြောတဲ့ ပုံစံမျိုးကို အစအနတောင် မမြင်ရပါဘူး...’

တာနာကားက ခေါင်းညှိတံသည်။ ထိုအခိုက်တွင် ခုန်းစိုင်းလာသည့် မြင်းစွာသံ များကြားကြရသည်။ တောင်ဘက်မှနေ၍ လမ်းမအတိုင်း လာနေခြင်းဖြစ်၏။ နှစ်ဦး စလုံး အသံများလာရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ကြသည်။ နောက်ဆုံး ကင်းစခန်းဟု ဆိုရမည့် တစ်မိုင်ခန့် အကွာနေရာမှ ကာပိုမျိုးခွယ်ဝင် ဆာမူရိုင်းနှစ်ဦးဖြစ်သည်။ ရှေ့ဆုံး မြင်းပေါ်တွင် ခြေနှစ်ဖက်နှင့်လက်နှစ်ဖက်ကို ကြိုးနှင့်တပ်၍ မြင်းပေါ်မှောက်လျက် တင်ထားသော အကျဉ်းသားတစ်ဦး ပါလာသည်။ ဒီနိမိန့်ပါးပါး လူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အပေါ်တွင် အင်္ကျီမပါချေ။ မြင်းသမားသည် သူ့မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ တာနာကား ရှေ့၌ရပ်၍ အရိုအသပေးသည်။

‘ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ မင်း ဖမ်းထားတဲ့လူက ဘယ်သူလဲ’ ဟု တာနာကားက မေးသည်။

ခေါင်းဆောင်ဆာမူရိုင်းသည် မြင်းပေါ်မှ လူအား ဆွဲချလာပြီး တာနာကားရှေ့၌ ချထားကာထိုင်ခိုင်းသည်။ ‘ဒီကောင်က ဝေါထမ်းတဲ့ကောင်ပါ အို ကာမိ-ဆန်၊ သူ့ကို မိတာ မကြာသေးဘူး၊ မိနစ်ဂိုင်းပဲရှိသေးတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ကျနေတဲ့

ပပေါ်ဘက်က တောင်ကုန်းတွေပေါ်မှာ တွေ့တာ’ ဟု ဆာမူရိုင်းက ပြောသည်။

သူသည် လမ်းမ၏ အပေါ်ဘက်ရှိ သစ်ပင်များ ဖုံးလွှမ်းနေသော အမြင့်ပိုင်းများ ယီသို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ‘လော့ဒ်ဒိုင်ခိုရုံ၊ အဖွဲ့တံဆိပ်တွေတပ်ထားတဲ့ အစောင့် တပ်တစ်တပ်ကို ကျွန်တော်တို့ မြင်ခဲ့ရပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်’ ဟု ပြောသည်။

‘သူတို့နဲ့အတူ တစ်ယောက်ထိုင် နို့ရိုမိုနိုတစ်ခု ပါလာတယ်။ မြို့တွေကျနေလို့ ကျွန်တော်တို့ကို မမြင်ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ကတော့ အသေအရာမြင်ခဲ့ရတယ်’

‘သူတို့အုပ်စုထဲမှာ ဝေါထမ်းဖို့ လူပိုတွေအများကြီး ပါလာတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ဒီကောင်လည်းပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို သူ့လူတွေ မသိအောင် အလစ်ဝင်ဖမ်း လာခဲ့တာ၊ ဒီကောင်ပြောတာကတော့ သူ့တို့အရေးသိပ်ကြီးတဲ့ အကျဉ်းသား ဖဲ့စ်ယောက်ကိုသယ်လာတာ... တဲ့၊ အကျဉ်းသားကို ကူရီဟာမာအထိ သွားပို့ရမှာ ... တဲ့ ၊ သူ အဲဒီထက် ပိုမပြောနိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ်။ အများကြီးပြောလိုက်ရင် လော့ဒ်ဒိုင်ခိုက သူ့ကိုသတ်မှာ သေချာတယ်... တဲ့’

‘အေး... သူ့ပါးစပ်ကိုပိတ်ပြီး ရေငုံနှုတ်ပိတ် လုပ်နေလို့ကတော့ အခုချက်ခြင်း သူ အသတ်ခံရတော့မှာ...’ ဟု တာနာကားက ပြောကာ သူ့ခါးရှည်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး ချားထောက်ထိုင်နေသော ဝေါသမားထံ လျှောက်သွားသည်။

ဝေါသမားသည် တာနာကား၏လက်ထဲမှ ခါးကို ကြောက်လန့်တကြား ကြည့် နေသည်။ တာနာကား၏ခါးသည် သူ့လည်ပင်းနှင့် ခြောက်လက်မခန့်အကွာထိ ရောက် လာသည်။ ထို့နောက် လည်ပင်းပေါ်ကူးလာပြီး ရုပ်တိုက်၍ ဆွဲလိုက်သည်။ ခါးသွားတွင် သွေးစများ စွန်းလာသည်ကို မြင်ရ၏။

‘မင်းသိသမျှ အကုန်ပြောဟု တာနာကားက ပြောသည်’
ဝေါသမားသည် ကြောက်စိတ်ဖြင့် တုန်လှုပ်လျက်ရှိသည်။ လည်ပင်းမှ သွေး သည် သူ့ရှင်ဘတ်တလျှောက် စီးဆင်းလာသည်ကို မြင်ရပြီဖြစ်၏။

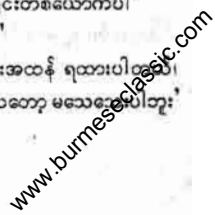
‘ဒိုင်ခိုရုံ၊ အကျဉ်းသားဟာ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတစ်ယောက် မဟုတ်လား’ ဟု တာနာကားက ခါးသွား၏ဖိအားကို မသိမသာ တိုးလိုက်ပြီး မေးသည်။ ‘ငါမေးတာ ပြော မပြောရင် မင်းသေပြီမှတ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်’ ဟု ဝေါသမား၏ နှုတ်မှ ဖြေသံကြားရသည်။

‘လော့ဒ်ဒိုင်ခိုရုံ၊ အကျဉ်းသားဟာ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတစ်ယောက်ပါ’

‘အေး-ဟုတ်ပြီ၊ သူ အသက်ရှင်လျက်ပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန် ဒီစစ်ရာတော့ အပြင်းအထန် ရထားပါအောင်၊ သူ့မျက်နှာကိုလည်း အဝတ်စည်းထားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သေတော့ မသေပေပါဘူး’

'သူ့ကို ဘယ်နေရာက သယ်လာတာလဲ'
'ပုဂ္ဂိုလ်တောင်ပေါ်ကပါ အို ကာမိ-ဆန်၊ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို လူမြင်မှာစိုးလို့
ညှိပိုင်းကျမှ သယ်ကြရပါတယ်'

တာနာကာကသည် ခေါ်သမား၏လည်ပင်းပေါ်၌ တင်ထားသော ခါးသွား၏
ဖိအားကို လျော့ပေးလိုက်သည်။ 'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းရဲ့ အခြေအနေကို အသေးစိတ်
သိချင်တယ်၊ မင်းသိထားသလောက် ပြောစမ်း' ဟု မေးသည်။

'သူက ခေါင်းနဲ့ခြေထောက်မှာ ဒဏ်ရာတွေ ရထားပါတယ် အိုကာမိ-ဆန်၊
ဒဏ်ရာတွေကို ပတ်တီးစီးပေးထားပေမယ့် သွေးတွေကတော့ ထွက်နေတုန်းပါ၊
ကျွန်တော်တို့ နားချိန်ကျရင် သူ့ကိုရေတိုက်တယ်၊ ထမင်းတို့ ကြက်ဥပြုတ်တို့ ကျွေး
တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူက မကြာ . . . မကြာ သတိလစ် . . . လစ်သွားတယ်၊ သူ့ကို
ရပ်ခိုင်းတဲ့အခါကျရင်လည်း ကောင်းကောင်း မရပ်နိုင်ဘူး၊ အရမ်းအားနည်းနေတယ်'

'သူ့မှာ အခုထက်ထိ နီပွန်လယ်သမားဝတ်စုံ ပတ်ထားတုန်းပဲလား'
'ဝတ်ထားတုန်းပါပဲ အိုကာ-မိဆန်'

တာနာကာ၏ အကြည့်သည် ဝေါသမားအား ဖမ်းခေါ်လာသည့် ဆာမူရိုင်းဆီးကို
ဖျတ်ခနဲ ရောက်သွားသည်။ 'လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ ဆင်းနေတဲ့နေရာက သစ်တော၊
တွေကလည်း ဝှံ့နေတယ်၊ မတ်လည်းမတ်စောက်နေတယ် ဟုတ်လား' ဟု မေးသည်။

'ဟုတ်ပါတယ် အို ကာမိ-ဆန်' သစ်တောတွေ ထူထပ်ပါတယ်၊ သိပ်ပြီးလည်း
မတ်စောက်ပါတယ်'

'လမ်းတွေက သိပ်ကျဉ်းသလား၊ လူတွေနဲ့မြင်းတွေ ရှေ့နောက်တန်းစီ'၊
အတန်းတစ်တန်းထဲ သွားလို့ရတဲ့လမ်းမျိုးလား'

ဆာမူရိုင်းက ခေါင်းညှိတံသည်။ 'ဟုတ်ပါတယ် အို ကာမိ ဆန်'
'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကို သယ်လာတာ ဘယ်လိုယာဉ်မျိုးလဲ'
မြို့တွေဆိတ်နေလို့ ကောင်းကောင်း မမြင်ရဘူး' ဟု ဆာမူရိုင်းက ပြောသည်။

'ရိုးရိုးထမ်းစင်ပဲ ဖြစ်မယ်၊ အနက်ရောင် နီရီရီနီ တစ်ခုပဲ'
'ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ဂိုတာရိုက ရုတ်တရက်
ကြားဖြတ်ပြောသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ကင်းချထားတဲ့ တပ်သားတွေ အားလုံးကို စုလိုက်ရမလား . . .
သိပ်နောက်မကျခင် ဝင်တိုက်နိုင်မှ ဖြစ်မယ်လို့ ထင်ပါတယ် . . . အရှင်'
တာနာကာက ခေါင်းခါသည်။ 'ပြောင့်တိုက်လို့က မဖြစ်သေးဘူး၊ အဲသလို
သွားလိုက်ရင် ပြည်တွင်းစစ်တစ်ခု ဖြစ်အောင် ဆွဲပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

ပါဆိုရင် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေကို တိုက်ဖို့နဲ့သတ်ဖို့ အကြောင်းရှာနေတဲ့ ခိုင်ရီ
အတွက် အခွင့်အရေးပေးလိုက်သလို ဖြစ်မှာစိုးရတယ်'

'အို ကာမိ-ဆန် သဘောအတိုင်းပါပဲ' ဟု ဂိုတာရိုက ပြန်ပြောသည်။ 'ဒါဆိုရင်
ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ'

တာနာကာကသည် အချိန်ယူပြီး တွေးတောကြံဆနေရာမှ လမ်းမပေါ်၌ ဖြတ်သွား
နေကြသည့် ဝေါများကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့လူဖမ်းလာသည့် ဝေါထမ်း
သမား၏ပခုံးပေါ် ခါးတင်၍ 'နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းကို သယ်လာတဲ့ နီရီရီနီ ဟာ
ဘယ်လိုအမျိုးအစားလဲ' ဟု မေးသည်။ 'ဟိုလမ်းပေါ်မှာ သွားနေကြတဲ့ ဝေါတွေထဲက
တယ်ဟာနဲ့တူသလဲ'

ဝေါသမားက လမ်းပေါ်လှမ်းကြည့်သည်။ 'ဟိုးမှာသွားနေတဲ့ အနက်ရောင်
နီရီရီနီ လို ရိုးရိုးအမျိုးအစားပါ . . . အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ပြောသည်။

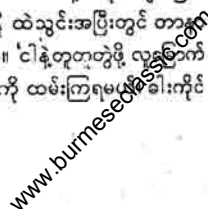
'ဂိုတာရို . . . ဟိုဝေါသမားတွေကို အခုချက်ခြင်းဖမ်း၊ ကြီးနဲ့တပ်ပြီး သစ်ပင်တွေ
ကြားမှာ အစောင့်နဲ့ထား' ဟု တာနာကာက ဖြန့်ခဲနဲ့ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဂိုတာရိုသည် သူ့ခါးကို ဆွဲထုတ်ကာ သူ့လူခြောက်ယောက်ကို ခေါ်၍ ရပ်ခိုင်း
ထားသော ဝေါဆီသို့ ခြေသွားပြီး ပိုင်းထားလိုက်သည်။ ဆာမူရိုင်းတစ်ဦးက ထမ်းစင်
တံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး အထဲမှ အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေသော မုတ်ဆိတ်ဖွေးဖွေးနှင့်
ပိုးသားဝတ်ရုံကြီးဝတ်ထားသည့် အရာရှိအား ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အထမ်း
သမားများနှင့် နီရီရီနီ ကိုရော အရာရှိကိုပါ သစ်ပင်များအောက်သို့ ဆွဲခေါ်လာ
သည်။

'ဟို အကျဉ်းသား ဝေါသမားရဲ့သွေးကို သူ့ခေါင်းစည်းနဲ့ သုတ်ပေးလိုက်၊ ပြီးရင်
သူ့ခေါင်းမှာ ပြန်စည်းပေးထား' ဟု တာနာကာက ထိုဝေါသမားအား ဖမ်းလာသည့်
ဆာမူရိုင်းအား ခိုင်းသည်။

'သွေးစတွေနဲ့ပတ်တီးတွေကို သူ့ခြေထောက်မှာ စည်းပေး . . . ။ လမ်းပေါ်မှာ
သွားနေတဲ့ လယ်သမားတစ်ယောက်ဆီက ဝတ်စုံကို ရအောင်ယူ . . . ။ ပြီးရင် ဒီကောင်
မျက်နှာကို အဝတ်စည်းပြီး အခုမင်းတို့ သိမ်းလာတဲ့ နီရီရီနီထဲထည့်ထား . . . ။
ငါပြောတာရင်းရဲ့လား'

သူ အမိန့်ပေးလိုက်သည့် ဆာမူရိုင်းသည် တာနာကာ၏ အမိန့်အတိုင်း မျက်ခြင်း
ဆောင်ရွက်သည်။ အကျဉ်းသားဝေါသမားအား နီရီရီနီ ထဲသွင်းအပြီးတွင် တာနာ
ကာသည် သူ့ဆာမူရိုင်းများအား စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်သည်။ 'ငါနဲ့တူတဲ့ဖို့ လူခြောက်
ယောက်လိုတယ်' ဟု ပြောသည်။ 'တို့လူစုက နီရီရီနီကို ထမ်းကြရမယ့် ဝေါခါးကိုင်

စစ်သည်တွေကို လက်နက်မပါပဲ ယှဉ်ရတဲ့ သတ္တိမျိုးတော့ ရှိဖို့လိုတယ်။ ငါတို့က ဟိုမှာဖမ်းထားတဲ့ အထမ်းသမားတွေရဲ့ ခေါင်းစည်းတွေနဲ့ လန်ကျက်တီတွေ ဝတ်ပြီ။ အထမ်းသမားတွေအဖြစ် ရုပ်မျက်ကြရလိမ့်မယ်။

ပြောပြောဆိုဆို တာနာကာသည် မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းသည်။ သူကြိုက်ရာ ခြောက်ဦးရွေးသည်။ သူ့အပါအဝင် အားလုံးသည် အထမ်းသမားများအဖြစ် ရုပ်မျက်ကြသည်။ သူတို့သည် အထဲ၌ ထိုင်နေသော လယ်သမားအသွင် ဝတ်ဆင်ထားသူ၊ အထမ်းသမားများအား အသေအချာကြည့်သည်။ ထို့နောက် နိရိနိနိကိုမကာ ပရုံးမျှာပေါ်တင်လိုက်ကြလေသည်။

'ဒိုင်ဖိုလူတွေနဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ' ဟု တာနာကာက အထမ်းကို ဖမ်းလာသည့် ဆာမူရိုင်းအားမေးသည်။
'နှစ်ရီလောက်ဝေးပါတယ် အရှင်'
မင်းတို့က ရှေ့က ဦးဆောင်ပြီးသွား၊ မြန်မြန်သာ သွား။

တာနာကာသည် ဂိုတာရီနှင့်ကျန်ဆာမူရိုင်း နှစ်ဆယ်အား သူတို့နောက်မှ လိုက်ရန်လက်ပြသည်။ 'ထို့နောက်က နည်းနည်းခွာပြီး လိုက်၊ တို့က သစ်ပင်တွေကြားကဖြတ်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေး ချဉ်းကပ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားမယ်' ဟု ပြောသည်။

တာနာကာသည် ဂိုတာရီနှင့်ကျန်ဆာမူရိုင်း နှစ်ဆယ်အား သူတို့နောက်မှ လိုက်ရန်လက်ပြသည်။ 'ထို့နောက်က နည်းနည်းခွာပြီး လိုက်၊ တို့က သစ်ပင်တွေကြားကဖြတ်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေး ချဉ်းကပ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားမယ်' ဟု ပြောသည်။

တာနာကာသည် ဂိုတာရီနှင့်ကျန်ဆာမူရိုင်း နှစ်ဆယ်အား သူတို့နောက်မှ လိုက်ရန်လက်ပြသည်။ 'ထို့နောက်က နည်းနည်းခွာပြီး လိုက်၊ တို့က သစ်ပင်တွေကြားကဖြတ်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေး ချဉ်းကပ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားမယ်' ဟု ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com
၄၀၇
...
(၄၄)

ဆတ်စံကွီဟန်နာ နှင့် မစ်စဉ္စဝီ စစ်သင်္ဘောကြီးနှစ်စီးသည် စောစောက သူတို့အား ကူရီဟာမာ ပင်လယ်အော်ကို မဖြင့်နိုင်အောင် ပုံးကွယ်သည့် ကုန်းစွန်းအငူကို ကွေ့ပတ်ကာ ခုတ်မောင်းလာခဲ့ကြသည်။ ရုတ်တရက် ချက်ခြင်းပင် သင်္ဘောများထက်သို့ ဆိတ်ဖြစ်ပွဲသည် ကျဆင်းလာသည်။

သင်္ဘောသားများနှင့် မရိန်းတပ်သားများသည် သူတို့၏ လက်နက်များနှင့် ကိရိယာတန်ဆာပလာများ ပြင်ဆင်ခြင်း၊ အမြောက်များကို ကမ်းခြေဆီသို့ ချိန်ရွယ်နိုင်ရန် စီမံခြင်း၊ စသည်များဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိကြ၏။ တပ်သားအားလုံးသည် ဤနေရာသို့ ရောက်ခါမှ ကမ်းခြေမှ အသင့်ပြင်၍ ဖောင့်နေကြသော ဂျပန်တပ်သားများကို မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်ရာ များစွာအံ့အားသင့်လျက် ရှိကြလေ၏။

ထောင့်နှင့်ချီ၍ ရှိနေသော ဂျပန်စစ်သားများမှာ အမျိုးစုံဖြစ်သည်။ ခြေလျင်တပ်သားများ၊ လေးတပ်သားများ၊ လှံကိုင်ခြေလျင်စစ်သည်များနှင့် လှံကိုင်မြင်းသည်တော်များဖြစ်၏။ အားလုံးသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေ သဲသောင်ပြင်ထက်၌ မလှုပ်မယှက်ရုပ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပင်လယ်ကမ်းစပ် တလျှောက်တွင်လည်း လက်နက်ကိုင် တပ်သားများ ပါဝင်သည့် လှေများဆိုက်ကပ်ထားသည်ကို မြင်ရ၏။ ယင်းတို့အားလုံးသည် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများအား မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ အသင့်အနေအထား၌ ရှိနေကြလေသည်။

အပြာနှင့်အဖြူရောင် ရွက်ထည်များဖြင့် တခမ်းတနား ဆောက်လုပ်ထားသည့် ဧည့်ခံမဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မလှမ်းမကမ်းရှိ ကူရီဟာမာ ကျေးရွာကိုလည်းကောင်း၊ အဝဲအပြင် မြင်တွေ့နေရ၏။ ယူရာဂါအပေါ်ဘက် အမြင့်ပိုင်းမှ ခံတပ်များတို့သို့ ထိုကျေးရွာ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်တွင်လည်း အမြောက်များ ချထားကြလိမ့်မည်ဟု

ယူဆရပေသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုရစေကာမူ ပင်လယ်အော်၏ အလယ်လောက်ဆီတွင် ယာယီ ဇောက်တားတစ်ခုကို ကောက်ရိုးအိတ်များနှင့်သံအိတ်များကို အသုံးပြုကာ စနစ်တကျ တည်ဆောက်ထားသည်။ ထိုယာယီတံတားပေါ်တွင် လမ်းတစ်ခုကိုပါ မြင်သာအောင် ပြုလုပ်ပေးထား၍ ထိုလူသွားလမ်းသည် မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်ဆီသို့ ဦးတည်ထားလေသည်။

ကြည့်ရတာ မြင်ရတာတွေကတော့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဦးခေါင်းတွေကို ခြင်္သေ့ ပါးစပ်ပေါက်ထဲ ထိုးထည့်ပေးလိုက်သလိုများ ဖြစ်နေမလား မသိဘူး။ မေဂျာပီယာဆဲလ်၊ ခင်ဗျားဘယ်လိုထင်လဲ' ဟု စကားပြန်ဆင်ဖြူရှင်အမ်းစထေရောင်းက မေးသည်။ သူတို့ သည် အရာရှိများအတွက်ထားသော သီးသန့်ကုန်းပတ်တွင် ရပ်နေကြခြင်းဖြစ်၍ ကမ်း ပေါ်မှ မြင်ကွင်းများကို ကြည့်နေသော အမ်းစထေရောင်းက စိတ်ပူလာသဖြင့် မေးလိုက် ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

'သိပ်ပြီး စိုးရိမ်စရာတော့ မရှိပါဘူး-မစွတာ အမ်းစထေရောင်း' ဟု အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းဖြင့် ကမ်းခြေတစ်လျှောက်ကို ပိုက်စိတ်တိုက်၍ ကြည့်နေသော မေဂျာပီယာဆဲလ် ကပြန်ဖြေသည်။ 'ခင်ဗျား အသေအချာကြည့်၊ သူတို့တပ်တွေရထားပုံက လျှော့တီ လျှော့ရဲ့ သိပ်နိုင်တယ် လုံးဝ စနစ်မရှိဘူး'

မေဂျာပီယာဆဲလ်သည် ရင်အုပ်ကျယ်ကျယ်နှင့် အရပ်ခြောက်ပေခန့်မက မြင့် သူဖြစ်၏။ သူသည် မျက်လုံးများတွင် အုပ်ထားသည့် မှန်ပြောင်းကို ချလိုက်ပြီး အမ်းစ ထရောင်းဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ လူလူချင်းယှဉ်လိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့က လူလုံး လူထည် ပိုကြီးတယ်၊ ပိုပြီး အားသန်တယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့က ပိုပြီးစည်းကမ်း စနစ်ကောင်းတယ်၊ တကယ်လို့ ခြင်္သေ့က ကိုက်ဖို့အားထုတ်ရင် ကျွန်တော်တို့က သူ့ အပြီးကို လိမ်ချိုးကြတာပေါ့'

'မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ခေတ်နဲ့ ခေတ်သစ်ကမ္ဘာ့ရဲ့ အင်အားသစ်တို့ ထိပ်တိုက်တွေ့ ကြတဲ့ပုံဟာ ကျွန်တော်တို့ရှေ့ရောက်နေတာပဲ' ဟု အမ်းစထေရောင်းက သူ့ခဏ ယူကြည့် နေသည့် မှန်ပြောင်းကို မေဂျာလက်သို့ ပြန်ပေးရင်း ပြောသည်။

'ကျွန်တော်က ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်တယ်' ဟု မေဂျာပီယာဆဲလ်က ပြော သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်လူတွေရဲ့ ပစ်ခတ်မှုနဲ့ သူတို့ရဲ့ အလှေအကျင့်တွေပေါ်မှာ လည်း စိတ်ချယုံကြည်တယ်'

သူသည် အောက်ဖက်ကုန်းပတ်ဆီသို့ ဆင်းသွားသည့် ကမ်းတက်အဖွဲ့အတွက် လှေထွေးပြီးပြီဖြစ်၍ ထိုအဖွဲ့ဝင်များအား အစမ်းလေ့ကျင့် သင်ကြားပေးနေပြီ ဖြစ်၏။ အမ်းစထေရောင်းသည် လေ့ကျင့်နေသော အဖွဲ့သားများအား အနီးကပ်ကြည့်ရှုလေလာ

မြန်မာစာအုပ်တိုက်

လျက်ရှိသည်။ ဤလူစုမှာ ကွန်မီဇိုပါရီကိုယ်တိုင် သူ့ဘေးမှလိုက်ရန် သူကိုယ်တိုင် စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ်ထားသူများဖြစ်၏။

ထိုလူစုထဲမှ သူ့သက်တော်စောင့်ကိုယ်ရံတော်အဖြစ် ရွေးထားသူနှစ်ဦးမှာ အရပ် ခုနှစ်ပေနီးပါးရှိ၍ အများတကာထဲတွင် အထူးခြားဆုံးနှင့် ခွန်အားပလအကြီးဆုံးလူများ အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရမည့် လူနှစ်ဦး ဖြစ်နေသည်။ ယင်းနှစ်ဦးမှာ လူမည်းသင်္ဘောသား များဖြစ်ပေသည်။

နောက်သင်္ဘောသား လူဖြူနှစ်ဦးမှာ လူမည်းနှစ်ဦးလောက်နီးပါး အရပ်မြင့်သူ များဖြစ်၍ သူတို့သည် အမေရိကန်အလံကိုကိုင်းကာ အဖွဲ့၏ရှေ့ဆုံးမှ ချီတက်ရမည့် လူများဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ဦးကြားမှ လိုက်ပါရမည့် သင်္ဘောဝန်ထမ်းနှစ်ဦးမှာ အမေရိကန် သမ္မတနှင့်ကွန်မီဇိုပါရီ၏ စာများကို သယ်ယူလာကြလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ရှေ့ဆုံး၌နေရာယူထားသည့် ဘင်ခရာအဖွဲ့... အားလုံးနေသားတကျ နေရာယူ အပြီးတွင် ကုန်းပတ်ပေါ်၌ လှည့်ပတ်၍ ချီတက်ကြသည်။ စနစ်တကျ ခြောက်ကြိမ်ခန့် လေ့ကျင့်ချီတက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ မေဂျာပီယာဆဲလ်သည် လူမည်းကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦး ၏အလယ်၌ရပ်ကာ ကွန်မီဇိုပါရီအဖြစ် ချီတက်လျက်ရှိလေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ကျောက်ဆူးချခါနီးပြီး မစွတာအမ်းစထေရောင်း' ဟု လက်ဖတင်နှင့် ရိုက်စံက ပြောသည်။ ဆတ်စံကွီဟန်နာသင်္ဘောသည် ကမ်းခြေနှင့်အေးချင်းတိုက် ဖြစ် သွားသည်အထိ လှည့်လိုက်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ကမ်းပေါ်အတက်မှာ လမ်းပြပေးမယ့် ဂျပန်အရာရှိတွေ မကြာခင် ရောက်လာတော့မယ်'

ဆိပ်ကမ်းဘက်မှ ဂျပန်လေ့မြောက်စီး ထွက်လာသည်။ လေ့နှစ်စီးပေါ်တွင်ကား အမ်းစထေရောင်း သိနေသည့် ယူရာဂါဘုရင်ခံနှင့်သူ့စကားပြန် ဟာနိုဂါရာတို့ကတော့ လိုက်ပါလာသည်။ လေ့ထိပ်တွင်မူ ယူရာဂါဘုရင်ခံအလံ... ကျွန်လေ့ လေးစီးမှာ အစောင့်လေ့များ ဖြစ်သည်။ လေ့အားလုံး သင်္ဘောအနီးသို့ ရောက်လာသည်။

'သူတို့ သင်္ဘောပေါ် တက်အလာကို ကျွန်တော် ဆင်းပြီးကြည့်ရင် ကောင်းမလား၊ ကွန်မီဇို ဆံနွကဘယ်လိုရှိမလဲ မသိဘူး' ဟု အမ်းစထေရောင်းက လက်ဖတင်နှင့်ရိုက်စံ အားမေးသည်။

'ဒီနေ့မနက် ကမ်းပေါ်ရောက်ခင်ကြားမှာ ဘယ်ဂျပန်နဲ့မှ စကားမပြောရဘူးလို့ ကွန်မီဇိုက အမိန့်ထုတ်ထားတယ်'

'ဘာကြောင့်လဲ လက်ဖတင်နှင့် ရိုက်စံ'

'ဂျပန်နဲ့ညီညွတ်တွေအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမြောက်တွေနဲ့ အနီးမြောက် တွေက ကမ်းခြေကို ချိန်ရွယ်ထားပုံတွေကလွဲပြီး အခြားကိစ္စတွေအပေါ်မှာ အာရုံမရောက်

မြန်မာစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

စေချင်ဘူးလို့ ကွန်မီဒိုကပြောတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စစ်ပြင်ဆင်မှုကို သူတို့နားလည် သွားစေချင်တယ် . . .တဲ့'

အမ်းစထရောင်းက ခေါင်းညှိတိုက်သည်။ လက်ဖက်ရည်ခွက်က အမ်းစထရောင်းကို ကြည့်၍ပြောသည်။ 'သူတို့အနေနဲ့ သင်္ဘောပေါ်မှာ ကြားကြားနေဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရှေ့ဆုံးလှေမှာ ဆတ်စိကွီ ဟန်နာ သင်္ဘောတပ်မှူး၊ ဓမ္မရာဇ်ယာဆဲလ်နဲ့ လိုက်ရမယ်။ အဲဒီပေါ်မှာ ကျွန်တော်ရဲ့ မစ်စစ္စတီ သင်္ဘောရဲ့ တပ်မှူးလည်းပါမယ်'

'ကမ်းပေါ်ကို ပထမဆုံး တက်ရမယ့်လူတွေထဲမှာ ပါတာဟာ ဂုဏ်ပြုမှု ခံရသလို ပါဘဲ . . .လက်ဖက်ရည်ခွက် အမ်းစထရောင်းက ပြန်ပြောသည်။

နောက်တစ်ခဏမျှအကြာတွင် ယူရာဂါဘုရင်ခံနှင့်အဖွဲ့သည် သီးသန့်ကုန်းပတ် ပေါ်ရှိ ထိုင်ခုံများတွင် နေရာယူကြသည်။ ဘုရင်ခံ၏အဝတ်များမှာ ယခင်အခေါက် ကထက်ပို၍ တစ်ခမ်းတနား ရှိလာသည်။ ကမ္ဘီပီ ပိုးသားဝတ်စုံကြီးမှာ မျိုးနွယ် တံဆိပ်များ ထိုးထားသဖြင့် ထယ်ဝါခန့်ညားလှသည်။

ဘုရင်ခံဘေးမှ လိုက်ပါလာသူမှာ ဘုရင်ခံ၏ စကားပြန်ဟာနီဝါရာတိုကုမာ။ သူသည် အနက်ရောင် ဖိတ်ခုံကြီး ဝတ်ထားပြီး အနက်ရောင် ပိုးဦးထုပ် ဆောင်းထား သည်။ သူ့မျက်နှာသည် ခါတိုင်းထက်ပို၍ ဖျော့တော့တော့ ဖြစ်နေသည်။ ဘုရင်ခံ သည် ယခင်အခေါက်များကလို့ပင် ဦးခေါင်းကိုညှိတိုက် နှုတ်ဆက်သည်။ ဂျပန်စကားပြန် မှာမှ အရိုအသေပေး၍ နှုတ်ဆက်သော်လည်း ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှမကြည့် သူ့ အကြည့်ကို ကုန်းပတ်ကြမ်းပြင်ထက်၌ စူးစိုက်ထားလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဆတ်စိကွီဟန်နာပေါ်မှ လှေများကို အောက်သို့ချကြသည်။ အရာရှိများ၏ အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံများကိုလည်း ကြားနေကြရ၏။ ကမ်းပေါ်တက် မည့်အဖွဲ့ဝင်များအား စီစဉ်ပေးထားသည့် လှေအလိုက် နေရာယူခိုင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ ယူရာဂါဘုရင်ခံနှင့်သူ့လှေများမှာလည်း သူတို့လှေများပေါ် ပြန်ရောက်ကုန်ကြလေပြီ။ မကြာခင်မှာပင် ဓမ္မရာဇ်ယာဆဲလ်နှင့်အမ်းစထရောင်းတို့သည်လည်း သူတို့လှေပေါ် ရောက်သွားကြသည်။

လှေအားလုံးသည် အစီအစဉ်အတိုင်း ကမ်းခြေဘက်သို့ ဦးတည်၍ လှော်ခတ် သွားနေကြသည်။ ဂျပန်လှေများသည် ရှေ့ဆုံးမှဖြစ်၍ အမေရိကန်လှေများသည် နောက်မှ . . . ၊ အမေရိကန်လှေငယ်ဟပ်သားတချို့သည် ဤတစ်နေ့တာ ဘယ်လို အဆုံးသတ်မည်ကို စဉ်းစားတွေးတောနေကြပုံရသည်ဟု အမ်းစထရောင်း ထင်နေ မိသည်။

မြို့များသည် ကွရိုဟာမာ၏ အထက်ဘက်တွင် လွှမ်းခြုံနေဆဲ . . .။ နေရောင် ကတော့ ပင်လယ်ရေပြင်ထက်သို့ သက်ဆင်းစပြုနေပြီ။ နေရောင်ကြောင့် လှိုင်းများသည် တောက်ပလာနေသကဲ့သို့ အရာရှိများ၏ ဦးထုပ်များနှင့် ရွှေရောင်တံဆိပ်များသည် လည်း တဖျပ်ဖျပ်လက်ကာ ဝင်းလက်နေကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဆတ်စိကွီဟန်နာ၏ အမြောက်တစ်လက်ဆီမှ ပစ်ခတ်လိုက် သော အသံသည် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကမ်းခြေထက်မှ ရပ်ကြည့်နေကြသော ဂျပန် အရပ်သူ၊ အရပ်သားများသည် အတိတ်တလန်ဖြစ်ကာ ခြေဦးတည့်ရာသို့ ထွက်ပြေး ကုန်ကြသည်။ အမြောက်သံသည် ပင်လယ်အော်တစ်ခုလုံးကို လှုပ်ရှားစေသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် . . . ဂုတိယအမြောက်ဆီမှ ပစ်ခတ်သံတစ်ချက် ကြားရပြန်သည်။ ထို့နောက် တတိယအမြောက်ဆီမှ တတိယတစ်ချက် . . . ၊ အားလုံးကွန်မီဒိုအား အလေးပြုသည့်အနေဖြင့် ဆယ့်သုံးချက်တိတ် ပစ်လိုမိမည်ဖြစ်၏။ ကွန်မီဒိုပါရီသည် သူ့သင်္ဘောပေါ်မှ အခုပင် ဆင်းလာနေပြီ မဟုတ်ပါလား . . .။

ဆတ်စိကွီဟန်နာပေါ်မှ ဆင်းလာသော ကွန်မီဒိုသည် လှေပေါ်ဆီသို့ တက်၍ နေရာမယူမီ ကမ်းခြေဆီသို့ တစ်ချက်မျှရပ်၍ လှမ်းကြည့်သည်။ ခြောက်ဆယ့်လေး ပေါင်ဒါအမြောက်သံများသည် တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် ထွက်လာနေဆဲ . . . ၊ အမ်းစ ထရောင်းသည် ကမ်းခြေဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ အရပ်သူ၊ အရပ်သားများသည် ဘေးဘေးကနေရာတွင် ပြန်လည်စုရုံးနေကြသည်ကို မြင်ရ၏။ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်း များသည် အမြောက်သံပေးခြင်းမျှသာဖြစ်၍ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်အောင် ပစ်ခတ်နေခြင်း မဟုတ်လေသည်ကို နားလည်သွားကြပြီ မဟုတ်ပါလော . . .။

Faint Burmese text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

သို့သော်လည်းကောင်း

Faint Burmese text at the top of the right page, possibly bleed-through.

(၄၅)

'အဲဒီ သေနတ်သံတွေက ဘာတွေလဲ အို ကာမိ-ဆန်'

ကူရီဟာမာရွာ၏ အပေါ်ဘက် မြူဆိုင်းနေသော တောအုပ်ကြီးများအတွင်းမှ ဖြတ်သွားနေသည့် တာနာကားမှ လိုက်ပါလာနေသော ဆာမူရိုင်းလူငယ်က အမြောက်သံများ ကြားသည့်အခါ ထိတ်လန့်အံ့ဩစွာဖြင့်မေးသည်။

'ငါမသိဘူး' ဟု တာနာကားက ဖြေသည်။ 'မြူတွေ မပြယ်မရှင်း သိရိုမလွယ်ဘူး' ဆာမူရိုင်းလူငယ်၏ ညာဘက်ပခုံးမှာ တာနာကားပခုံးကဲ့သို့ပင် နီရဲဖြန်းပဲ့လျက် ရှိသည်။ နီရိုမိုနီ တင်ထားသည့် ဝါးလုံးကို ထမ်းလာရသဖြင့် အနာတရ ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းပေတည်း။ တာနာကားအပါအဝင် နီရိုမိုနီကို ထမ်းလာသူအားလုံးသည် မတ်စောက်သော တောင်ကုန်းဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ပင်ပန်းကြီးစွာ ဆင်းလာနေကြခြင်း ဖြစ်၍ ပခုံးများ ပေါက်ပြဲကာ နာကျင်လျက် ရှိကြလေသည်။

'အို ကာမိ-ဆန် ၊ နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေက ကျွန်တော်တို့ကို စတိုက်နေပြီလား၊ ကျွန်တော်တို့ နောက်ကျသွားပြီလား' ဟု ဆာမူရိုင်းလူငယ်က ထပ်မေးပြန်သည်။ တာနာကားက သူလူများအား ဓေတ္တရပ်ခိုင်းပြီး အမြောက်သံများကို နားစွင့်သည်။ 'တစ်ခုခုအချက်ပြီဦး အချက်ပေးနေတာလို့ ထင်တယ်' ဟု မှတ်ချက်ချသည်။ 'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေ သင်္ဘောတွေပေါ်ကဆင်းပြီး ကမ်းပေါ်တက်ကြပြီနဲ့ တူတယ်' ဟု လူငယ်က ရေရှုတ်သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ မှီမမှီပါတော့မလား'

'အေး . . . ဟုတ်တယ်' ဟု တာနာကားက ရေရှုတ်သည်။ 'တို့ အမြန်ဆုံးသွားကြမှဖြစ်မယ်'

သူတို့သည် နီရိုမိုနီ အားပြန်၍ထမ်းကာ တောင်ကုန်းဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ဆက်ဆင်းကြသည်။ သူတို့ရှေ့တွင် လမ်းပြဆာမူရိုင်း၏ မြင်းကို မြင်ရ၏။ မြင်းအား

မြန်မာအုပ်တိုက်

သည် အခုချိန်ထိ မပြယ်သေး...။ မြင်းသမားဆာမူရိုင်းသည် မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ တောင်ကုန်း၏ မတ်စောက်သော ဘေးအဆင်းများကို ချောင်းကြည့်နေသည်။

'ဒီနေရာဟာ ကူရီဟာမာရွာဆိုကို ရောက်ခါနီးလမ်းပဲ အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ယူ အနားကို နီရီမိုနီ ရောက်သွားသည်အခါ လမ်းပြဆာမူရိုင်းက တာနာကားအား ပါ၊ ပြောသည်။ 'ဒီလမ်းက လမ်းနှစ်ခွက်တယ်၊ နှစ်လမ်းစလုံး ရွာကိုရောက်တယ်၊ သိပ်လျှံ၊ မဝေးတော့ဘူး၊ လမ်းက ဒီလျှံကို ဖြတ်သွားတယ်'

'လက်နက်ကိုင်အုပ်စုကို မင်းတွေတာ...။ ဘယ်နေရာလဲ' ဟု တာနာကား။ မေးသည်။

'ဒီနေရာရဲ့အထက် လေးရီ လောက်အကွာမှာပါ အို ကာမိ-ဆန်' တာနာကားသည် နီရီမိုနီ အား မြေပေါ်ချခိုင်းပြီး အတန်ကြာမျှ စဉ်းစားမရ သည်။ သူသည် မြူများကြားသို့ ငုံကြည့်ကာ အသံကိုနားစွင့်သည်။ ဘာသံမှ မကြားပေ။ 'သူတို့ဒီနေရာကို လွန်သွားပြီထင်တယ်။ အခုလောက်ဆိုရင် ကူရီဟာမာကို ရောက်ချင်ရောက်နေမှာ'

'ကျွန်တော်တို့ လျှံထိပ်က လမ်းအတိုင်း အမြန်သွားရင် ကောင်းမယ် အိုကာ။ ဆန်၊ သူတို့ကို မှီချင်မှီမှာ' ဟု လူငယ်ဆာမူရိုင်းက ပြောသည်။ 'အဲဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ နောက်ကျမယ် မထင်ဘူး'

တာနာကားသည် မျက်လုံးများကိုစုံမိတ်ကာ စဉ်းစားလျက်ရှိပြန်၏။ အကယ်၍ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့သည် ဤနေရာမှဖြတ်သွားပြီး ကူရီဟာမာရွာ၏ ကမ်းခြေသံသော ပြင်ဘက်သို့ နီးကပ်သွားခဲ့ပါမှ...။ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ပဲ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့သည် သူတို့၏ အပေါ်ဘက်တစ်နေရာ၌ ရှိနေခဲ့သေးသည်ရှိသော်...။ သူသည် ဘယ်လို လုပ်ရမည်ကို စဉ်းစား၍မရ။ တိကျပြတ်သားသည့် အဆုံးအဖြတ်တစ်ခုကိုလည်း မပြုနိုင်။

အလွန်အမင်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်မှ သတ္တုပစ္စည်း၊ ချင်း ပွတ်တိုက်မိသံ သဲ့သဲ့လေး ကြားလိုက်ရသည်။ သူသည် စိတ်အာရုံကို တအားကုန် ထိန်းချုပ်ကာ နားစွင့်ထားသည်။ အချိန်အနည်းငယ်မျှကြာသောအခါ မြက်များပေါ် ဖြတ်လာနေသည့် မြင်းခွာသံများကို ခပ်သဲ့သဲ့ကြားရပြန်သည်။

တာနာကားသည် လုံးဝလှုပ်ရှားခြင်းမပြုပဲ ငြိမ်ဆိတ်ကာ ဆက်၍နားစွင့်နေပြန် သည်။ မြင်းကကြိုးတန်ဆာပလာချင်း ထိမိခိုက်မိသံများ ကြားလာရသည်။ နောက်ဆုံး တွင် ယောက်ျားချင်း စကားပြောသံများ...။ အသံများသည် အဆက်ပြတ်သွားခြင်း မရှိ။ သူ့နောက်လိုက် ဆာမူရိုင်းအားလုံးသည် နားစွင့်နေကြသည်ကို သူ သတိထား

။သည်။

သူတို့အားလုံး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်နေကြသော်လည်း စကား မတော့မပြောကြ၊ တာနာကားက မြေပေါ်၌ ဝပ်နေရန် လက်ဟန်ခြေဟန်ပြု၍ အမိန့်ပေး သည်။ သူသည် ဂိုတာရီနှင့်မြင်းစီးတပ်သားများအား တိတ်ဆိတ်နေကြရန်လည်း အမူ အရာဖြင့်ပင် အမိန့်ပေးသည်။ ထိုနောက် လျှံနှုတ်ခမ်းဆီသို့ လေးဘက်တွား၍ သွားကာ အောက်ဖက်သို့ ငုံကြည့်သည်။ သူ့မျက်စိအမြင်မလွဲနိုင်၊ အောက်ဖက်မြူများကြားမှ ထွက်လာသူမှာ ဒိုင်ဗိုဟာကားရီမို...။ သူသည် မာကာဘီဆာမူရိုင်း တပ်သားများ၏ ဂရုမှနေပြီး သူ့မြင်းကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း နှင်လျက်ရှိသည်။

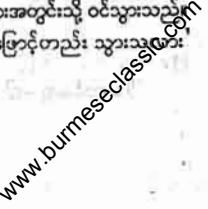
တာနာကားသည် ယာကာမိုချီ၏ နောက်မှ စစ်သည်များကို ရေတွက်ကြည့်သည်။ 'အားလုံးသုံးဆယ်တိတိရှိ၏။ သူတို့နောက်လိုက် နှစ်ဆယ်အကွာတွင် လူလေးယောက် ယမ်းလာသည့် အနက်ရောင်ရိုးရိုး နီရီမိုနီ...။ သူ့စောင့်ကြည့်နေခိုက်မှာပင် နီရီမိုနီသည် သူတို့ပုန်းအောင်းနေသောနေရာ၏ အောက်ဖက်မှနေ၍ ဖြတ်သွားခဲ့လေပြီ။

နီရီမိုနီထံ၌ ဘယ်သူပါလာသည်ကို စဉ်းစားစရာမလို၊ တာနာကားသည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။ မိမိရလိုသည့် သားကောင်ကိုတော့ တွေ့ရပြီ...။ တာနာကားသည် မိမိတို့နှင့်မည်မျှ ကွာအေးသည်ကို မုန်းဆဲကြည့်နေသည်။ ထိုနောက် ကပြကရာ နောက်ပြန်ဆုတ်ကာ သူတို့အား လမ်းပြထားခဲ့သည့် ဆာမူရိုင်းထံ ပြန်သွား သည်။

'ဒီနေရာကနေပြီး လမ်းဆုံလမ်းခွဲအထိ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ' ဟုမေးသည်။ 'တစ်နာရီလောက်တော့ ဝေးမယ်ထင်တယ် အို ကာမိ-ဆန်' ဟု ဆာမူရိုင်းက ပြောသည်။ 'နှစ်လမ်းစလုံး အတူတူပဲလား'

'မတူဘူး၊ ညာဘက်လမ်းက ပင်လယ်ထဲကို စီးဆင်းသွားတဲ့ချောင်းကို ရောက် တယ်၊ ဘယ်ဘက်လမ်းက ရွာနဲ့ကမ်းခြေကို တည့်တည့်ကြီး ရောက်သွားတယ်' တာနာကားသည် ဂိုတာရီဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ လူတစ်ယောက်ကို ကမ်းခြေ သောင်ပြင်မှာ ချထားတဲ့ ငါတို့ရဲ့ ကာဂိုလှေတွေဆီကို လွှတ်လိုက်၊ တစ်စီးကို ချောင်း အထက်ဘက်ကို လွှတ်ပေး' ဟု ပြောသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ပါ -အို ကာမိ-ဆန်' ဂိုတာရီသည် သူ့လက်အောက်မှ လူတစ်ယောက်အား သူ့သခင်ခိုင်းသည် အတိုင်း အမိန့်ပေးသည်။ ထိုလူသည် ချက်ခြင်းပင် သစ်တောများအတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။ 'ဒီနေရာနဲ့ လမ်းဆုံလမ်းခွဲကြားမှာ ဒီလမ်းဟာ တစ်ဖြောင့်တည်း သွားသူများ ဟု တာနာကားက မေးသည်။

'မပြောင့်ဘူး၊ တစ်လမ်းလုံး ကျေကျေ ကောက်ကောက်ပဲ'

'ဒါဆိုရင် တို့မြန်မြန်သွားမှဖြစ်မယ်၊ တကယ်လို့ တို့ကလမ်းဆုံကို သူတို့အရပ် ရောက်အောင်သွားနိုင်ရင် အဆိုးဆုံးအခြေအနေကို ရှောင်နိုင်စရာရှိတယ်'

တနာကာသည် ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှ ထရပ်ကာ သူတောဝန်ယူထားသည့် ရှေ့ပိုင်းမှနေ၍ နီရိုမိုနီ ၏ ငါးလုံးကို ဝင်ထမ်းသည်။ ထို့နောက် တောအုပ်များအတွင်းမှ ပြတ်ကာ လျှို့၏ အောက်ဖက်အနိမ့်ပိုင်းဆီသို့ ခရီးဆက်သည်။

1

'မြို့တွေရှင်းသွားပါပြီ အရှင်၊ နောက်ငါးမိနစ်လောက်ဆိုရင် နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေ ကမ်းပေါ်တက်ကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အမြန်သွားရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်'

တပ်ဖွဲ့၏ ကက်ပတိန်အသစ်က သူ့သခင်ယာကာမိုချီးအားလှမ်း၍ ပြောလိုက် ခြင်းဖြစ်၏။ ယာကာမိုချီးသည် ပင်လယ်အော်ဘက်သို့ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ထို့နောက် ခေါင်းခါသည်။ 'မလို့ဘူး ဆာဝါရာ-ဆန်' ဟုပြောသည်။ 'ငါအဖေ ပေးထားတဲ့အမိန့်က အခမ်းအနားပြီးခါနီးကျမှ ဘွားခနဲ ရောက်လာအောင် လုပ်ရမယ် ... တဲ့၊ အဲဒီတော့ ငါစီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း အချိန်မီရောက်မှာပါ'

ယာကာမိုချီးသည် သူ့ကိုယ်ရံတော်တပ်သားများကိုကျော်၍ နောက်ဖက်သို့ မျှော် ကြည့်သည်။ အနက်ရောင် နီရိုမိုနီသည် လမ်းအကျေ့မှ ပေါ်လာသည်။ အထမ်း၊ သမားများ၏ အော်သံကိုပင် ကြားနေရသည်။ လျှို့၏အထက်ဆီသို့ ကြည့်လိုက်သည့် အခါ မြူများသည် ဆင်ခြေလျှောလမ်းများကို ဖုံးလွှမ်းထားနေဆဲ...။

'ဒီမနက်တော့ ဒီတောင်ကုန်းတွေရဲ့ ကာမိက ငါတို့ရဲ့ မြတ်သောမြေကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နိုင်အောင် ကူညီနေတယ်' ဟု ယာကာမိုချီးကပြောသည်။ 'မွန်နီတွေ ကျူးကျော်လာတုန်းက ကာမိကာစေး (မြတ်သောလေ)နဲ့ မွန်နီတွေကို ရှင်းလေ၊ သူတံသင်ပေးခဲ့တယ်၊ အခု ဒီတစ်ခါတော့ မြတ်သောမြူကို နတ်ဘုရားတွေက လွှတ်ပေးနေတယ်၊ ဒီမြို့တွေကြောင့် လူရိုင်းအကျဉ်းသားကို သယ်ရတာ လူသူလေးပါ၊ မမြင်ပဲ သယ်လို့ရတာတယ်'

ယာကာမိုချီးသည် နောက်တစ်ကြိမ် ပင်လယ်အော်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်ပြန်သည်။ မြူနည်းများသည် အောက်ခြေဘက်တွင် မရှိတော့ပေ။ အားလုံးဖြည်းဖြည်းချင်း ဖျက်ပြယ် လျက်ရှိသည်။ သူ့မျက်လုံးများ၏ အကြည့်သည် တန်းစီ၍ ထွက်လာနေကြသော အမေရိကန်ဗေလုံးများကို မြင်နေရသည်။ သူ့နှုတ်မှ အလွန်ကျေနပ်အားရနေသည့် လေသံ ဖြင့် ရေရွတ်လိုက်သည့် စကားတစ်ခွန်း ထွက်လာသည်။

'ဒီကောင်တွေ - ငါတို့ ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်လာတော့မယ်'

အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများဆီမှ ရေယာဉ်အုပ်စုသည် ကောက်ရိုးများ၊ သဲ အိတ်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ယာယီသုံး သင်္ဘောဆိပ်ခံတံတားဆီသို့ ဆိုက်ရောက် လာကြသည်။ ကွန်မိုဒိုပါရီ၏ လှေကြီးသည် ရှေ့ဆုံးမှဖြစ်၍ ဆိပ်ခံတံတားဆီရောက် လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် လှေကြီးပေါ်မှပါရီသည် သူ့ထိုင်ခုံမှ ထရပ်သည်။ သူသည် ကမ်းထက်သို့ တစ်ချက်မျှစောင့်ကြည့်သည်။ ကမ်းပေါ်မှ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဂျပန် လက်နက်ကိုင်စစ်သည်များကလည်း ပါရီအား အထူးအဆန်းတစ်ခုသဖွယ် စူးစူးရှရှ ကြည့်နေကြသည်။

(၄၆)

ထိုလှေကြီးပေါ်၌ ကွန်မိုဒိုပါရီနှင့်အတူလိုက်ပါလာသော စကားပြန် အမ်းစထရောင်း သည် ဂျပန်များ၏ ရန်လိုသော အကြည့်ကိုသတိထားမိသည်။ ဆတ်စံကွီဟန်နာ စစ်သင်္ဘော၏ တပ်မှူးမေဂျာပီယာဆဲလ်သည် ရှေ့သို့တစ်လှမ်းတိုးပြီး တစ်ခဏမျှ ရပ်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့ရှေ့မှ ကွန်မိုဒိုနှင့်အတူ လှေကြီးထက်မှ ဆိပ်ခံတံတား ပေါ်သို့ဆင်းသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ခြေချလိုက်မိသည့်အခါ ဂျပန်စစ်သည်များထံမှ မနှစ်မြို့ သည့် အာမေဇိုတံသံများ ထွက်လာသည်။

မေဂျာပီယာဆဲလ်က အမ်းစထရောင်းအား လှည့်ကြည့်သည်။ 'မြန်မြန်လုပ်ပါ မစ္စတာ အမ်းစထရောင်း' ဟု ပြောသည်။ 'ခင်ဗျား ဆင်းလာရင် ခေါင်းကို မေ့ထားဖို့ မမေ့ပါနဲ့'

အမ်းစထရောင်းသည် မေဂျာပီယာဆဲလ် ပြောသည့်အတိုင်း လိုက်နာသည်။ သူသည် လှေကြီးပေါ်မှ ဆင်းကာ အရာရှိနှစ်ဦး၏နောက်မှ ကပ်၍လိုက်လာခဲ့သည်။ မေဂျာပီယာဆဲလ်၏ အရိပ်အကဲကိုကြည့်၍ သူ့ရပ်လျှင် ရပ်သည်။ သူ့သွားလျှင် သူ့စွဲ သည်။ တကယ်တော့လည်း သူသည် ကွန်မိုဒိုပါရီ၏နောက်မှ အစီအစဉ်အတိုင်း လိုက်ပါရမည် မဟုတ်ပါလား။

နှစ်ဒါစင်ခန့်ရှိသော အမေရိကန်နှင့်ဂျပန်အရာရှိများသည် မေဂျာပီယာဆဲလ်လီ...
ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှ လိုက်ပါလာကြသည်။ ယူဂိုရာဘာရင်ခံနှင့်သူ့အဖွဲ့သား...
ကမ်းခြေတွင် အသင့်နေရာယူကာ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့လည်း အမေရိကန်...
အရာရှိများ ရောက်လာသည့်အခါ အားလုံးကို မဏ္ဍပ်ဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားဖူး...
ဆောင်နေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အမ်းစထရောင်းသည် ဘုရင်ခံနှင့်အဖွဲ့ကြားတွင် ဂျပန်စကားပြန် ဟာနီဝါ...
တို့ကူမာ ပါ-မပါ အသေအချာကြည့်သည်။ ဟာနီဝါရာတိုကူမာအား ထိုလူစုထဲတွင်...
မမြင်ရပေ။ သို့သော်လည်း အတန်ကြာသည့်အခါ ဂျပန်စကားပြန်အား မြင်ရသည်။
သို့တစေလည်း ဂျပန်စကားပြန်၏ အပြုအမူများသည် ယခင်ကလိုမဟုတ်။ သူ့ကို...
ကြည့်ရသည်မှာ တစ်မျိုးတစ်သားဖြစ်နေသည်ဟု ထင်မှတ်ရသဖြင့် အမ်းစထရောင်း...
စိတ်ထဲတွင် အစဉ်းစားရ စက်လျက်ရှိလေ၏။

ကွန်မိုဒိုမက်သူးကဲလ်ဘာရိတ်ပါရီသည် ခြေကို တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းကာ တစ်...
တည်း လျှောက်သွားလျက်ရှိသည်။ ဘင်ခရာအဖွဲ့၏ တီးမှုတ်သံများကိုလည်း ကြား...
ရပြီ။ ကွန်မိုဒို၏နောက်မှ လက်ဖက်ခဲနှင့်ရိုက်ခဲနှင့် ခေဂျာပီယာဆဲလ်... . . . သူတို့နောက်မှ...
အရာရှိငယ်များ . . . ကွန်မိုဒို၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင်မူ အရပ်ကြီးတွေ မိုးထိုး...
နေသည့် လူမည်းသက်တော်စောင့်နှစ်ဦး . . . အမေရိကန်အလံကို သယ်ဆောင်...
လာသူများနောက်တွင် သမ္မတ၏စာနှင့်ကွန်မိုဒို၏ စာများကို သယ်ဆောင်လာသူ...
သင်္ဘောသားနှစ်ယောက် . . .

အမေရိကန်အဖွဲ့အား ဆီးကြိုနေကြသူများမှာ ယူဂျာဂါဘုရင်ခံ ဦးဆောင်သော...
ဂျပန်အရာရှိများ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကွန်မိုဒိုနှင့်အဖွဲ့အား မဏ္ဍပ်အတွင်းသို့ ခေါ်...
ဆောင်သွားကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ထိုအဖွဲ့ထဲမှ စကားပြန်ဟာနီဝါရာတိုကူမာအား ကြည့်...
ရသည်မှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေသည်ဟု အမ်းစထရောင်း ထင်နေဆဲပင်ဖြစ်၏။ သူ့အဖွဲ့...
အရာသည် ယခင်ကလိုမဟုတ် . . . ပြုံး၍ ရယ်၍ နှုတ်ဆက်ခြင်းမပြု။ တစ်ခါတရံ...
တွင် တိတ်တဆိတ်ခိုး၍ ကြည့်သည်မှတစ်ပါး အခြားအရိပ်လက္ခဏာကို မမြင်ရ။

ကမ်းစပ်သဲသောင်ပြင်ပေါ်တွင် အမေရိကန်အလံသည် တပျပ်ပျပ်လွင့်လျက်...
ရှိ၏။ ထိုအလံ၏အောက်တွင်မူ စနတ်တကျ တန်းစီ၍ ရပ်နေသော အမေရိကန်မရိန်း...
တပ်သားသုံးရာ . . . မြင်နေတွေ့နေရသည်မှာ တစ်ခဲးတနား ရှိလှပါဘိခြင်း။

အမ်းစထရောင်း၏မျက်လုံးများသည် ကမ်းခြေတစ်ဝိုက်နှင့် မဏ္ဍပ်ပတ်ပတ်လည်...
ရှိ ဂျပန်စစ်သည်များထံ ရောက်သွားသည်။ သူတို့အား တပ်ဖွဲ့အလိုက်နေရာချပေး...
ထားခြင်းဖြစ်၏။ မတိစကားတော်တော်တော်တပ်သားများ၊ လှံကိုင် ခြေလျှင်တပ်သားများ၊...
လေးဖြားတပ်သားများနှင့်မြင်းတပ်သားများဖြစ်သည်။ လက်နက်များမှာမူ ခေတ်မမီ

ပဟာသည် ရှေးဟောင်းလက်နက်များချည်းဖြစ်သည်။
တပ်ဖွဲ့များအလိုက် ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်မှာ တံဆိပ်မျိုးစုံနှင့် အရောင်မျိုးစုံ...
ထပ်များဖြစ်သည်။ တံဆိပ်များသည် ကြွယ်များ၊ ရဲတိုက်များ၊ သစ်ရွက်များနှင့် ပန်း...
ပျားဖြစ်သည်။ အကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်နေသော အလံတံဆိပ်များနှင့် အနက်ရောင်များ...
ကို ကြည့်ရုံဖြင့်ပင် ကြိုစစ်သည်အားလုံးသည် ကွဲပြားခြားနားသော ဒိုင်မျိုးများ၏ စစ်တပ်...
များမှ ခေါ်ယူလာခြင်းဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားလျက်ရှိပေ၏။

မဏ္ဍပ်၏ဝင်ပေါက် တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် လေးပေါင်ဒါ အမြောက်များချထား...
သည်။ ရှေးခေတ်သုံး စပိန်လုပ် အမြောက်များဖြစ်၏။ အမြောက်ပြောင်းများထဲတွင်...
ဘာမှမရှိပေ။ ထိုကြေးအမြောက်များ၏ ပြောင်းဝများတွင် နေတံဆိပ်များ၊ တပ်ဆင်...
ထားသည်။ မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်ကြီးသည် သွားများကို ဖြိုဖြဲနေသည့် နဂါးကြီးတစ်ကောင်...
၏ပါးစပ်ပေါက်နှင့်တူသည်ဟု အမ်းစထရောင်း ထင်မိလေသည်။

‘သဘောကျတဲ့ မျက်နှာထားနဲ့ပဲ ကြည့်ပါ - မဇ္ဈတအမ်းစထရောင်း ‘ဟု သူ့...
ဘေးမှ မေဂျာပီယာဆဲလ်က တိုးတိုးကပ်ပြောသည်။

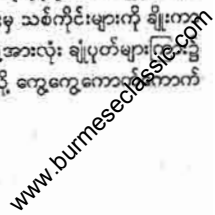
‘ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီလိုပျိုးကို နောက်ထပ် မြင်ရတွေ့ရလိမ့်မယ်တော့ မျှော်လင့်...
လို့ မရနိုင်ဘူး’

အမ်းစထရောင်းက ကပြကာရာ ခေါင်းညိတ်သည်။ သူ့ရှေ့တွင် ကွန်မိုဒိုမက်သူး...
ကဲလ်ဘာရိတ်ပါရီ၊ ရှေ့တစ်ဖက်တွင်မူ ဘင်ခရာအဖွဲ့၏ တီးခတ်သံနှင့် စည်းချက်ကျကျ...
ချီတက်သွားနေကြသည့် မရိန်းတပ်သားများ . . . အများနှင့်ရောနှောပြီး သွားလာ...
လုပ်ရှားနေရသော်လည်း အမ်းစထရောင်း၏ စိတ်သည် ဂဏှာမငြိမ်။ သူ့စိတ်ထဲတွင်...
ဘုရားသခင်အား အာရုံပြု၍ ဆုတောင်းလျက်ရှိလေသည်။

၂

‘အားလုံး ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ ဘာအသံမှ မထွက်ကြစေနဲ့’ ဟု မင်းသားတာနာကာက...
သူနှင့်အတူ သစ်ပင်များနှင့်မြဲများကြား၌ ဝပ်နေကြသော သူ့လူများအား တိုးတိုးအမိန့်...
ပေးသည်။ ‘ငါတို့ သိပ်အကြာကြီး စောင့်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

အင်္ကျီမပါ ဗလာဖြစ်နေသည့် တာနာကာရင်အုံသည် လျှို့မြောင်ထဲသို့ နီရီမိုနီ...
ကိုထမ်း၍ အပြေးအလွှား ဆင်းလာခဲ့ရသဖြင့် မောကြီးပန်းကြီးဖြစ်ကာ နီမိုချီမြင့်ချီ...
ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အောက်သို့ရောက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် သူသည် အထမ်းသမားယောင်...
ရုပ်ဖျက်ထားသည့် သူ့လူများနှင့်အတူ ထမ်းလာခဲ့သည့် နီရီမိုနီ အား ရျံပုတ်များ...
ကြား၌ ချထားလိုက်ကြသည်။ အနီးအနားရှိ သစ်ပင်များမှ သစ်ကိုင်းများကို ချိုးကာ...
အပေါ်မှထပ်၍ အပေးလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် သူတို့အားလုံး ရျံပုတ်များကြား၌...
ဝပ်ကာပုန်းအောင်းနေကြသည်။ ထို့နောက် လျှို့အတွင်းသို့ ကွေ့ကွေ့ကောသင်ကောက်

ဆင်းလာသော လမ်းဆီသို့ မြူများကြားမှ နျော်ကြည့်နေကြလေ၏။
 ယခုအခါတွင် သူတို့သည် အမေရိကန် စစ်တီးဝိုင်းအဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့မှ တီးခတ်နေသော
 ဘင်ခရာသံများကိုပင် ကြားနေကြရလေပြီ။ အသံများသည် သောင်ပြင်ဆီမှ လာနေပြီ။
 ဖြစ်၏။ သူတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်ကာ ကြားနေရသည်။
 များအတွက် တအံ့တဩ ဖြစ်နေကြလေသည်။

'နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေ ကမ်းပေါ်တက်နေကြလေပြီ' ဟု တာနာကားက
 တီးတိုးလေသံဖြင့် ပြောသည်။ 'ဒါဆိုရင် အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး'

တာနာကားသည် လမ်းဘက်သို့ နျော်ကြည့်သည်။ မြူနှင်းများသည် တပြည့်၊
 ဖြည်းနှင့်ကွဲစပြုနေပြီ။ သူသည် ဦးခေါင်းကိုမော့ကာ လမ်းဆီသို့ နျော်ကြည့်ရင်း နား၊
 ကိုပါစွင့်ထားသည်။ ပင်လယ်အော်ဘက်မှ ဘင်ခရာသံများသည် ထူးထူးခြားခြား၊
 တိတ်ဆိတ်နေသော လျှို့မြောင်းပတ်ဝန်းကျင်အတွင်းသို့ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်လာ
 နေသည်။ သို့သော်လည်း အသံများသည် ကျယ်ကျယ်လောင်မဟုတ်။ ထိုအခိုက်တွင်
 တာနာကားရော သူ့လူများပါ သူတို့ဘက်သို့ လာနေသော မာကာဘီစစ်သည်များ၏
 အသံဗလံများ ကြားလာကြသည်။

'ကျွန်တော်တို့မသိတဲ့ တခြားလမ်းတစ်လမ်းက ထွက်သွားမှာ မစိုးရိမ်ရဘူးလား၊
 အိုကားစီ-ဆန်' ဟု သူ့အနီး၌ ဝပ်နေသော လူငယ်ဆာမူရိုင်းက တာနာကားအား ကပ်၍
 တိုးတိုးမေးသည်။

တာနာကားက ခေါင်းယမ်းကာ အပေါ်ဘက်မှ ထိုးထွက်နေသော ကျောက်တုံး၊
 ကြီးဆီ မော့ကြည့်သည်။ 'ငါလွတ်ပြီး ကြည့်ခိုင်းထားတဲ့သူက ဒီနယ်ကို ကောင်းကောင်း
 ကျွမ်းတယ်။ ဒီလမ်းကလွဲပြီး ထွက်ခရာ တခြားလမ်း တစ်လမ်းမှ မရှိဘူး' ဟု တိုးတိုး
 ပြန်ပြောသည်။

အသံများသည် ကျယ်လောင်လာသည်။ သူတို့ဘက်သို့ နီးကပ်လာနေပြီ။
 အားလုံးလှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြသည်။ တာနာကားက သူတို့နီရိုမိုနိုတံခါးကို
 လက်တစ်ဖက်ပြု၍ ဖွင့်ခိုင်းသည်။ လူငယ်ဆာမူရိုင်းက တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ အထဲမှ
 အကျဉ်းသားသည် လဲကျလျက်ရှိပြီး သူ့ပါးစပ်ကို ပိတ်ချည်ထားသည် အဝတ်မှာ
 လည်းဓပြေကျလျက်ရှိ၏။ သူ့ဦးခေါင်းသည် ဘယ်ပြောင်းညာလူးဖြစ်ကာ မျက်လုံး
 များမှာလည်း ကြောက်စိတ်ဖြင့် ပြူးကြောင်းကြောင်း ဖြစ်နေကြသည်။ သူ့ပါးစပ်မှ
 ညည်းသံများမှာ အဆက်မပြတ် . . .

'သူ့ အသံမထွက်စေနဲ့' ဟု တာနာကားက အမိန့်ပေးသည်။ 'ပါးစပ်ကို အဝတ်နဲ့
 ပြန်စည်း၊ ဒီတစ်ခါ ခိုင်းအောင်စည်း၊ နောက်ထပ် အသံထွက်ရင် တစ်ခါထဲ သတ်ပစ်
 မယ်လို့ ပြောထား'

လူငယ်ဆာမူရိုင်းသည် သူ့ခါးကြားမှခါးမြောင်းကို ထုတ်ကာ အကျဉ်းသား၏
 ရင်ဘတ်ကို ခူးတစ်ဖက်ဖြင့် ဖိထားပြီး လည်ပင်းကို ခါးမြောင်းဖြင့် ထောက်ထားသည်။
 ဂုတ်ယဆာမူရိုင်းက အဝတ်ဖြင့် ပါးစပ်ကိုတင်းကြပ်စွာ ထပ်၍ စည်းလိုက်သည်။
 ထို့နောက် နားဝသို့ကပ်ကာ နောက်ထပ်အသံထွက်လျှင် သတ်ပစ်မည်ဟု သတိပေး
 သည်။ အကျဉ်းသားထံမှ ညည်းသံတစ်ခွန်းမှ ထွက်မလာတော့ချေ။ ထိုအခိုက်မှာပင်
 လော့ဒ်ဒိုင်မို၏ လက်နှက်ကိုတံပွဲမှ ခေါင်းဆောင်းမြင်းသမားသည် ကျောက်တောင်
 ကျောက်စွန်းများကြားမှ ထွက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ကြရလေ၏။

'ငါပေးမယ့် အမိန့်ကိုစောင့်' ဟု တာနာကားက ပြောကာ သူတို့အောက်ဖက်
 လမ်းတွေထဲမှ ထွက်လာနေသော ယာကာမိုချီနှင့်အဖွဲ့အား စောင့်ကြည့်နေသည်။

'အသင့်ပြင်' ဟူသော အမိန့်ပေးသံ တာနာကားထံမှ ထွက်လာသည်။ အနက်
 ရောင် နီရိုမိုနို သည် မြင်ကွင်းထဲသို့ ရောက်လာလေပြီ။ အထမ်းသမားများသည်
 ရှေ့လူများ၏ နောက် တိုက်နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်ခန့်အကွာ၌ ရှိနေသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ
 အထမ်းသမား နှစ်ဦးမှာ ခပ်သေးသေးဖြစ်၏။ ဘေးမှ ပါလာသူနှစ်ဦးမှာ အရံများ
 ဖြစ်လေသည်။

'သူတို့အနေအထား၊ ထမ်းပုံထမ်းနည်းနဲ့ လျှောက်ပုံ လျှောက်နည်း ဟန်ပန်
 အမူအရာတွေကို မှတ်ထားကြ' ဟု တာနာကားက သူ့လူများအား သတိထပ်ပေးသည်။

'သူတို့လှုပ်ရှားပုံအတိုင်း အတုယူပြီး လျှောက်ဖို့လိုတယ်'
 တာနာကားသည် ထမ်းလာသည့် နီရိုမိုနို နှင့် နောက်မှလိုက်လာသော တပ်ဖွဲ့ဝင်
 များ၏ အကွာအဝေးကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူတို့ပုန်းနေသည့်နေရာ၏ အောက်
 တည့်တည့်သို့ . . . နီရိုမိုနို ရောက်လာခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း နောက်မှ လိုက်လာသည့်
 လက်နှက်ကိုင်းများကို မမြင်ရသေး။

'မင်းတို့က ရှေ့နေရာကိုယူ' ဟု တာနာကားက အားကောင်းမောင်းသန် နှစ်ဦး
 အားပြောသည်။ 'မင်းနဲ့ငါက နောက်ကနေမယ်'ဟု လူငယ်ဆာမူရိုင်းအား ပြောသည်။

'ကံ လာ ငါတို့ နီရိုမိုနို ပေါ်မှာ အုပ်ထားတာတွေကို ဖယ်ကြစို့'

သူတို့သည် နီရိုမိုနို ပေါ်၌ အုပ်ထားသည့် သစ်ကိုင်းများကို ဖယ်ရှားကာ
 ဘေးတစ်ဖက်စီတွင် ချထားလိုက်ကြသည်။ ထိုအလုပ်ပြီးသွားသည့်အခါ တာနာကားက
 နီရိုမိုနိုကို မရန် လက်ဟန်ခြေဟန်ပြုသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် နောက်ဆုံးအမိန့်
 ကို ရုတ်တရက် မပေးရ။ မာကာဘီ နီရိုမိုနို လာနေပုံမှာ နှေးကွေးလွန်းလှသည်ဖြစ်ရာ
 သူ အမိန့်ပေးပြီးခါမှ အစောင့်တပ် ဘွားခနဲ ပေါ်လာခဲ့သည်ရှိသော် . . . ဟူသော
 အတွေ့ကြောင့် နောက်တွန့်လျက်ရှိသည်။

မာကာဘီအထမ်းသမားများသည် သူတို့နှင့် ဆယ့်ငါးကိုက်ခန့်အကွာရှိရာ

လာပြီ။ နောက်ဖက်မှ ဆာမူရိုင်းများ ပါလာသည်ကို မမြင်ရ။ တာနာကသည် သူ့လက်ကိုမြှောက်ကာ အမိန့်ပေးသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဝါးလုံးကိုထမ်းထားသဖြင့် သူ့လူများနှင့်အတူ သစ်ပင်များကြားမှ တိုးထွက်လာခဲ့ပြီ။ မတ်ဆောက်ဆောက် လမ်းအတိုင်း၊ ၁ ရွတ်သီတိုးဆင်းသည်။ သစ်ပင်များ၊ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို တိုးရှေ့ဖြတ်သန်းပြီး ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်၍ အားလုံးမှာ သက်သာခြင်းမရှိ။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် လူသွားလမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး လမ်းချိုးအတွေ့တစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

‘ခပ်ဖြည်းဖြည်းသွားဟု တာနာကက သူ့လူများအား အမိန့်ပေးသည်။
 ‘ဒါပေမယ့် နောက်ကလိုက်လာမယ့် အစောင့်တပ်သားတွေ မမြင်အောင် သွားဖို့ တော့ လိုလိမ့်မယ်’

သူသည် အပေါ်ဘက်ရှိ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များကြား၌ ချထားသည့် သူ့အစောင့်အား မော့ကြည့်သည်။ အစောင့်က တာနာကတို့ လမ်းကြောင်းယူထားပုံ မှန်သည်ဟု အချက်ပြသည်။ တာနာကသည် စိတ်ချလက်ချပင် ရှေ့ခရီးကို ဆက်သည်။ နောက်ထပ် လမ်းတွေတစ်ခုနှင့် ဆုံမိပြန်သဖြင့် တော့ဝင်လာခဲ့သည်။ သူတို့ရှေ့မှ နို့ရိုမိုနိုကို မျက်ခြည်မပြတ်သေး။

‘မြေးမြေးလျှောက်ကြ’ဟု တာနာကက သူ့လူများအား သတိပေးသည်။ ‘ငါတို့ လမ်းနှစ်ခွဲရှိတဲ့ ဧရိယာထဲ ရောက်လာပြီ။ မကြာခင် ဂိုတာရိုနဲ့ သူ့တပ်သားတွေ ပုန်းပြီး စောင့်နေတဲ့နေရာကို ရောက်တော့မယ်။ တို့လှုပ်ရှားရမယ့်အချိန်ဟာ ကပ်နေပြီ။ စက္ကန့်ပိုင်းပဲလိုတော့တယ်’

နောက်မိနစ်အနည်းငယ်မျှအတွင်း၊ နောက်မှလိုက်လာသည့် မာကာတီ တပ်စုသည် တာနာက၏ မြင်ကွင်းထဲသို့ ရောက်လာသည်။ တာနာကက သူ့လူများအား အချက်ပေးလိုက်သည်။ သူ့ရော သူ့လူများပါ ချက်ခြင်းပင် ရှေ့မှသွားနေသည့် နို့ရိုမိုနိုအထမ်းသမားများ ပုံစံအတိုင်း အသွင်ပြောင်းသွားသည်။

သူတို့သည် အရှိန်မပျက် ဟန်မပျက် ဆက်၍သွားနေကြသည်။ နောက်မှ လိုက်လာနေသော၊ ကာဂိုအစောင့်တပ်ဖွဲ့သားများ၏ အသံများသည် ဖို၍ ဖို၍ ကျယ်လောင်လာနေသည်။ တာနာကသည် သူ့လူများတွင် စိုးရိမ်စိတ် မဝင်စေရန် အားပေးစကားများ အဆက်မပြတ် ပြောလာသည်။

‘စိတ်မပျက်နဲ့ ဟု တာနာကက ပြောသည်။ မြို့တွေဆိုင်းနေတဲ့အတွက် တို့ကို မြင်ဖို့ မလွယ်ဘူး’

တာနာကကသည် သူတို့လှုပ်ရှားရမည့် အချိန်ကာလကို ခန့်မှန်းလျက်ရှိသည်။ သူ့သိထားသည့်အတိုင်းဆိုပါက စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှအတွင်း ဂိုတာရိုနဲ့သူ့လူများသည် သူတို့ပုန်းအောင်းနေသည့် နေရာမှ ထွက်လာကြပေတော့မည်။ သူနှင့် သူ့အထမ်း

သမားများသည် နောက်မှလိုက်လာနေသည့် တပ်သားများ မမြင်နိုင်တော့သည့် လမ်းတွေအတွင်းသို့ ချိုးဝင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ တာနာကကသည် . . . အရထားသည် လူများထဲမှ တစ်ဦးအား အချက်ပြ၍ သူ့နေရာသို့ ဝင်ခိုင်းသည်။ ထို့နောက် တာနာကကသည် သူ့ထမ်းလာသည့် ဝါးလုံးအောက်မှ ပျတ်ခဲနေထွက်ကာ ဘေးတစ်ဖက်သို့ ခုန်ထွက်သည်။

‘မင်းတို့လုပ်တာ ပီပီရီရီရှိတယ်’ဟု တာနာကကက သူ့လူများအား လှမ်းပြောသည်။ ‘အဲဒီအတိုင်းပဲ၊ လုပ်နိုင်သလောက်၊ ဆက်လုပ်သွားကြ၊ သူတို့က အမှန်အတိုင်းတွေ သွားကြတဲ့အခါကျရင် အသက်သေသည်အထိ ခံတိုက်ချင်တိုက် ထွက်ပြေးချင်ပြေး၊ မင်းတို့ကြိုက်သလို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်’

စကားဆုံးသည်နှင့်တပြိုင်နက် တာနာကကသည် ထိုနေရာမှ ပြေးထွက်သွားသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူသည် လမ်း၏တစ်ဖက်ရှိ လမ်းတွေအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

ဆင်မြူရယ်အမ်းစတရောင်းအနေဖြင့် ပထမဆုံး တွေ့မြင်စတွင် ကြက်သွေးရောင်သေတ္တာကြီးဘေး၌ လူအစုဖွဲ့အစား ရုပ်တုကြီးနှစ်ခုရပ်နေသည်ဟု ထင်မိ၏။ အသေအရာ ကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင်မူကား ထိုနှစ်ခုမှာ ရုပ်တုများမဟုတ်ပဲ တောင့်တောင့်မတ်မတ်ကြီး ရပ်နေသည့် ဂျပန်ခေတ်ရာခံဘုရင်၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများ ဖြစ်နေသည်။

ကွန်မိုဒိုမက်သူးပါရီနှင့် သူ၏အစောင့်တပ်သားသုံးရာသည် မဏ္ဍပ်၏ ဝင်ပေါက်ဆီသို့ လျှောက်လာနေကြသည်။ ဘင်ခရာအဖွဲ့၏ တီးမှုတ်သံများမှာ ရပ်မသွားသေး။ မဏ္ဍပ်၏အတွင်းပိုင်းသည် စပ်မှောင်မှောင်ဖြစ်သော်လည်း အပြင်အဆင် အမွမ်းအမံနှင့် ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးကိုကောင်းစွာ မြင်တွေ့နေရပေသည်။

မဏ္ဍပ်အဝင်ဝသို့ ရောက်သည့်အခါ ကွန်မိုဒိုနှင့်အဖွဲ့သည် ရပ်လိုက်သည်။ ဘင်ခရာတီးမှုတ်သံများသည်လည်း ရပ်သွားသည်။ ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် တိတ်ဆိတ်မှုကြီးသည် ပြန်လည်လွှမ်းမိုးသွားသည်။ မဏ္ဍပ်အဝင်ဝမှ အစောင့်တပ်သားများသည် သူတို့ရှေ့ရှိ ရပ်နေကြသည့် နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းများအား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေကြလေသည်။

အမ်းစတရောင်းသည် မဏ္ဍပ်၏ဝင်ပေါက်သို့ ရောက်ခါမှပင် ဝင်ပေါက်ဘေးမှ ရပ်၍ မိမိတို့အား ဆီးကြိုနေသော ဘုရင်ခံနှင့်စကားပြန် ဟာနိုဝါရာတို့ကုမာတို့ကို မြင်သည်။ စကားပြန်မှာ သူထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ယခင်တွေ့စဉ်ကလိုပင်။ သူ့စိတ်ထဲ၌ ရှိနေသည့် ဘဝင်မကျစရာ ခံစားမှုတစ်ခုခုအတွက် အတင်မရှိပဲ

ဟန်ဆောင်နေရသည့် သဘောရှိလေသည်။

အမ်းစထရောင်းကတော့ သူတို့ကို မြင်လိုက်သည့်အခါ ယခင်က တွေ့ဖူးခဲ့သည့် များကို ချက်ခြင်းသတိရသည်။ ထိုကြောင့်လည်း လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ဦးညွှတ်၍ နှုတ်ဆက်သည်။ ရှေးဦးစွာ ဘုရင်ခံ . . . ထို့နောက် စကားပြန် . . .

'ဘုရင်ခံကြီးအနေနဲ့ ဘယ်လိုအစီအစဉ်တွေ ရှိထားတယ်ဆိုတာ ပြောချင်တဲ့ ဆန္ဒ ရှိကောင်း ရှိလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်'ဟု အမ်းစထရောင်းက ဂျပန်စကားပြန် ပြောသည်။ 'တကယ်လို့ ရှိနေရင် ပြောပြနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဘက်က အားလုံး ချောချောမွေ့မွေ့ ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်'

ကြိုတင်ပြီး ရှင်းပြဖို့ မလိုအပ်ပါဘူးဟု ဘုရင်ခံက ပြန်ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားတို့ ရဲ့ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ သူ့အရာရှိတွေကို သူတို့ထိုင်ခုံတွေဆီ ခေါ်သွားပြီး နေရာ ချထားပေးရမယ့် တာဝန်က ကျွန်တော်အရင်ဆုံး လုပ်ရမှာပါ'

'အဲဒါပြီးရင်ကော'ဟု အမ်းစထရောင်းက ဂျပန်စကားပြန်ဘက် တစ်ချက်လှည့် ကြည့်ပြီးပြောသည်။ 'ဘာတွေဆက်လုပ်ဖို့ လိုပါသလဲ'

'ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ရှင်းသွားမှာပါ'ဟု ဘုရင်ခံက မဏ္ဍပ်တွင်းသို့ဝင်ရာ လှေခါးထစ်များကို တက်နေရာမှ စိတ်မရှည်သဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားတို့ ပေးရမယ့် စာတွေကို ဘယ်အချိန်မှာ ဘယ်လိုပေးရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့က ညွှန်ပြပါမယ်။ စာပေးပြီးရင် စာလက်ခံရရှိကြောင်း စကားစာတုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ပြန်စာကို မေးပါမယ်။ ဒါပေမယ့် မည်သည့်ဆွေးနွေးမှုမျိုးမှ လုပ်လို့မရပါဘူး။ ကဲ . . . ရောက်ပြီ၊ နေရာယူကြပါစို့'

အမ်းစထရောင်းသည် ဘုရင်ခံ၏စကားကို လက်မတင်နှင့်ရိုက်စိအား ရှင်းပြသည်။ ထို့နောက် ကွန်မိဗိုပါရီနှင့်အဖွဲ့ မဏ္ဍပ်အတွင်းဘက် စည်ဆောင်သို့ ဝင်ရောက် နေရာယူသည်ကို တောင်ကြည့်နေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ဂျပန်စကားပြန်သည် ရှေ့သို့ တိုးလာသည်။ အမ်းစထရောင်းက ဂျပန်စကားပြန်နှင့်ယှဉ်မိသည့်အခါ ဒတ်ချီဘာသာ စကားကို အသုံးပြုကာ နှစ်ကိုယ်ကြားလေသံ ကပ်ပြောသည်။

'ကျွန်တော်ကို ယုံကြည်စိတ်ချပါ။ ဟာနီဝါရာ-ဆန်၊ တကယ်ပြောတာပါ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဆေးအန္တရာယ်ကြီးထဲ ရောက်မလို့ ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျွန်တော် စွမ်းအားရှိသရွေ့ ဖြစ်မလာအောင် ကူညီဖို့ တတိပြုပါတယ်'

ဂျပန်စကားပြန်သည် အမ်းစထရောင်းအား လှည့်မကြည့်၊ ကော်စောအခင်း ကိုသာ ငုံ့ကြည့်နေသည်။ 'ဘယ်သူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကူညီနိုင်မှာလဲ'ဟု သူ့နှုတ်မှ နောက်ဆုံးတွင် စကားတစ်ခွန်း ထွက်လာသည်။

'အခုဆို သိပ်နောက်ကျနေပြီ'

'ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်က ချစ်ကြည်ရေးကို ဦးစားပေးတဲ့ လူတွေပါ'ဟု အမ်းစထရောင်းက ဇွတ်တိုး၍ ပြောသည်။ 'ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အတူလက်တွဲလုပ်ရမယ့် တာဝန်ဟာ ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိနေပါတယ်'

သူတို့သည် အတွင်းမညီဆောင်ထဲသို့ ရောက်ခဲ့ကြပြီ။ အမေရိကန်အရာရှိများ သည် သူတို့အတွက် ပေးထားသည့် ကုလားထိုင်များအနီး၌ ရပ်နေကြပြီး၊ ထိုအချိန်မှာပင် သူတို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘက် နှံရံတွင် နေရာယူလာကြသည့် ဆံထုံးနှင့်မျှမတီ များ၊ အရာရှိများကို မြင်ကြရ၏။

ထိုတစ်ခဏမှာပင် 'ခင်ဗျားတို့အရာရှိ အိမ်ကို ဖမ်းမိထားတယ်'ဟုသော တီးတိုး စကားတစ်ခွန်းသည် ဂျပန်စကားပြန်၏နှုတ်မှ ထွက်လာသည်။ အမ်းစထရောင်းက ဖုတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်သည်။

'ဒါဆိုရင် သူ အသက်ရှင်နေတုန်းပဲပေါ့'ဟု အမ်းစထရောင်းက တအံ့တမြဲ ပြန်မေးသည်။

'အခု သူဘယ်မှာလဲ' ဒီနဲ့သိပ်မဝေးဘူးဟု ဟာနီဝါရာက တီးတိုးပြန်ပြောသည်။ 'ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ ရန်အလိုဆုံး ဒိုင်ဗျို တစ်ယောက်က သူ့ကို သံကြိုးတွေနဲ့တုတ်ပြီး ဒီကို သယ် လာလိမ့်မယ်။ သူ ဒီကို ရောက်လာလို့ကတော့ သတ်ဖြတ်ပွဲကြီးကို ဘယ်သူမှ တားလို့ ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး'

အမ်းစထရောင်းက စကားပြန်မပြောနိုင်မီ မဏ္ဍပ်ထဲတွင် ထိုင်နေသည့် ဂျပန် စကားစာတုရင်၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်နှစ်ဦးသည် မတ်တပ်ရပ်ကာ အမေရိကန်ကွန်မိဗို အား ခါးညွှတ်၍ ဦးခေါင်းကိုငုံပြီး နှုတ်ဆက်သည်။ ကွန်မိဗိုမက်သူးကလီဘာရီတိပါရီ ကလည်း ဦးခေါင်းကို မဆိုမလောက်မျှသာ ငုံ့၍တုံ့ပြန်သည်။ ထိုအပြုအမူအပေါ် မကျေမနပ်သည့် အသံများသည် ဂျပန်များဘက်မှ တီးတိုး တိုးတိုး ထွက်လာသည်။

အမ်းစထရောင်းသည် သူ့ဘေးမှ သူ့စကားပြန်အား လှည့်မကြည့်ဘဲမေးသည်။ 'ခင်ဗျားပြောတဲ့ ဒိုင်ဗျို ဟာ ဟိုလူစုတွေထဲမှာ ပါသလား'

'ပါတယ်'ဟု ဟာနီဝါရာက ကြောက်ရွံ့နေသည့် အသံဖြင့် တိုးတိုးကလေး ပြန် ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့် သူ့အကြောင်းကိုတော့ ခင်ဗျား ဒီမှာပြောလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူက ကျွန်တော်မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ခါးစာခံအဖြစ် ပြန်ပေးဆွဲထားတယ်။ သူ့စကားကို မလိုက်နာရင် သူတို့ကို သူက သတ်ပစ်မှာ'

အမ်းစထရောင်းသည် တခြား ဒိုင်ဗျိုများနှင့် မရောပဲ မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်အနီး၌ ကပ်၍ရပ်နေသော လောဒီဒိုင်ဗိုအား ကရုဏာထားပြီး ကြည့်မိသည်။ သူကလည်း မိမိနှင့်ဟာနီဝါရာတို့အား မျက်ခြည်မဖြတ် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူ ခင်ဗျားကို ပေးထားတဲ့အမိန့်က ဘာတဲ့လဲ'ဟု အမ်းစထရောင်းက ထပ်မံ။
သည်။ 'ခင်ဗျားက ဘာလုပ်ပေးရမှာတဲ့လဲ'

'ကားကွယ်ဖို့အတွက် လက်နက်ကိုင် စစ်သည်တွေကို ဒီမဏ္ဍပ်ထဲမှာ လျှို့ဝှက်ပြီး
ပုန်းခိုင်းထားတယ်' ဟု ဟာနီဝါရာက ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့ ကလေး
တွေကို ကယ်ဆယ်ဖို့အတွက်၊ ကျွန်တော်က သူတို့ကို ဝင်တိုက်ဖို့ လျှို့ဝှက်အချက်ပေး
ရမယ်...လို့ ခိုင်းထားတယ်'

အားလုံးနေရာယူပြီးကြပြီဖြစ်၍ အမ်းစထရောင်းသည် ဂျပန်စကားပြန်နှင့်တွဲ၍
ရပ်နေရာမှ ခွာသွားပြီး ကွန်မိုဒို၏ ကုလားထိုင်နေကန် ခြေနှစ်လှမ်းအကွာခန့်တွင် ရပ်နေ
သည်။ သူသည် ဟာနီဝါရာ၏ အဆိုမသတ်သေးသော စကားအတွက် ရင်ထဲတွင်
လှိုင်းထနေဆဲ ...။

ဧည့်ဆောင်ထဲတွင် တိတ်ဆိတ်မှုသည် လှမ်းမြင်လာသည်။ ဟာနီဝါရာ ပြောလိုက်
သည့် ပုန်းအောင်းနေသော စစ်သည်များအကြောင်း တွေးမိသည်။ ဤမဏ္ဍပ်ထဲ ဘယ်
နေရာ၌ ပုန်းနေကြပါလိမ့် ...။ ကွန်မိုဒို၏ နားနားသို့ကပ်၍ ထိုဘေးအန္တရာယ်
အကြောင်း အသိပေးလိုက်ရလျှင် ကောင်းလေမလား...။ သို့သော်လည်း မိမိအနေဖြင့်
ဟာနီဝါရာအား ပေးခဲ့သည့်ကတိနှင့် ဟာနီဝါရာ၏ ယုံကြည်မှုများကိုမူကား လေးစားရ
လိမ့်မည်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ သူသည် အခြေအနေအားလုံးကို စောင့်ကြည့်ခြင်းဖြင့်သာ
အချိန်ကို ကုန်ခဲ့ရသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အခြေအနေအရပ်ရပ်သည် အကောင်းဘက်
သို့ ရောက်လာပါစေဟူ၍ကား ဆုတောင်းလျက်ရှိလေသည်။

ထိုအတောအတွင်း ဘုရင်ခံသည် သူပြောစရာရှိသည်များကို ပြောပြလျက်ရှိ၏။
'မင်းသားတူဒါနဲ့အိုင်ခူတို့ဟာ ဧည့်သည်တော်များကို ဆီးကြိုလက်ခံရတဲ့ အိမ်ရှင်
တွေပါ...။ ဘယ်ဖက်က မင်းသားတူဒါဟာ စကရာစံဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ပထမတန်းစား
အတိုင်ပင်ခံရကြီးပါ'

ဤအချိန်တွင် စကားပြန်ဟာနီဝါရာတို့ကုမာသည် ဘုရင်ခံနှင့်တစ်ခဏမျှ
ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပြီး ဒုတိယဘာသာစကားဖြင့် မေးသည်။ 'ခင်ဗျားတို့ပေးရမယ့် တရားဝင်
စာတွေကို ပေးဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား'

ဖြစ်နေပြီဆိုရင် မင်းသားတူဒါက အဲဒီစာတွေကို လက်ခံရယူဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီ'
ထိုစကားကို ပြောနေစဉ်အတွင်း ဂျပန်စကားပြန်သည် အမ်းစထရောင်းနှင့်
မျက်လုံးချင်းဆိုင်၍မကြည့်၊ သူသည် နောက်ထပ်ပြောစရာရှိသည်များကို ကပုကယာ
ပြောသည်။

'ကျွန်တော်တို့ဘက်က ပြောချင်နေတာက မင်းသားတူဒါဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့
စာတွေကို လက်ဖျားနဲ့တောင် ထိမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စာတွေကို သယ်

လာတဲ့ လူတွေက ဒူးထောက်ထိုင်ပြီး ဒီနေရာမှာ တင်ထားပေးရမှာပါ'

'ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ ဒူးထောက်ထိုင်တဲ့ အရာမျိုးမရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်
ရော၊ ကျွန်တော်လူတွေပါ။ လူလူရင်း ဒူးထောက်ထိုင်တဲ့ လေးစားမှုမျိုး မကျင့်သုံး
ပါဘူး'ဟု ကွန်မိုဒိုက ပြန်ပြောသည်။

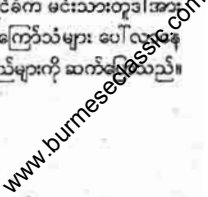
ပါရီ၏စကားကြားသည့်အခါ ဒူးထောက်ထိုင်နေသော ဘုရင်ခံသည် ပြန်ထလာ
ပြီး သူ့စကားပြန်ဘေး၌ လာရပ်သည်။ နောက်တစ်ခဏမျှအကြာတွင် ကွန်မိုဒိုသည်
စာများသယ်ဆောင်လာသည့် သင်္ဘောသား လူငယ်နှစ်ဦးအား လက်ပြလိုက်သည်။
လူငယ်များသည် သက်တော်စောင့် လူမည်းနှစ်ဦးမြဲရုံကား ကြက်သွေးရောင် သေတ္တာ
ဆီသို့လျှောက်သွားပြီး သေတ္တာရှေ့၌ ရပ်နေကြသည်။ လူငယ်များ၏ နားထဲတွင် ယနေ့
နက်က ကြားခဲ့ရသော ကွန်မိုဒို၏စကားများကို ပြန်လည်ကြားယောင်နေသည်။

မင်းတို့နှစ်ယောက် သမ္မတကြီးရဲ့စာကို၊ ကမ်းခြေအရောက် သယ်ပို့ပေး
ရမယ်၊ ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ ပီတိထားတဲ့ တံခါးကို ဖွင့်ပေးရမယ့်သေဘုကို သယ်ယူ
ပို့ဆောင်ပေးရခြင်းလို့ သဘောထားပြီး ဂုဏ်ယူပါ။

လူငယ်သင်္ဘောသားနှစ်ဦးသည် သေတ္တာကြီးနားရောက်သည့်အခါ အထူးတလည်
လှပနေအောင် မွမ်းမံခြယ်လှယ်ထားသည့် အထုပ်နှစ်ထုပ်ကို သက်တော်စောင့် လူမည်း
များလက်သို့ ပေးလိုက်သည်။ သက်တော်စောင့်များသည် သက္ကလပ်အထူးစားဖြင့်
ပတ်ထားသည့် အထုပ်များကိုဖြည့်၍ အတွင်းမှ ရွှေချထားသည့် နှင်းဆီသားသေတ္တာ
များကို ထုတ်ယူသည်။ ထို့နောက် သေတ္တာများကိုဖွင့်၍ အတွင်းမှ သမ္မတ၏စာနှင့်
ကွန်မိုဒို၏ ပေးစာများကို အများမြင်သာအောင်ပြသည်။ ထို့နောက် ကြက်သွေးရောင်
သေတ္တာထက်သို့ တင်ထားပေးလိုက်ပြီး၊ လူငယ်သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်၏ ဘေး၌
ပြန်လည်နေရာယူလိုက်ကြသည်။

'မင်းသားတူဒါအား အကြောင်းကြား အသိပေးအပ်ပါတယ်။ အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ သမ္မတကြီးရဲ့စာနဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ပေးစာများကို ပေးအပ်ပြီးပါပြီဟု ကွန်မိုဒို
ပါရီက သူ့ထိုင်ခုံမှထရပ်ကာ စကားပြန်အမ်းစထရောင်းဘက်သို့လှည့်၍ ဦးညှုတ်ပြီး
ပြော သည်။ 'ကြီးမြင့်တော်မူသည့် မင်းသားအား ထပ်မံအသိပေး ပြောကြားလိုသည်မှာ
ထိုစာအားလုံးကို ဒုတိယဘာသာနှင့်တရုတ်ဘာသာများသို့ ပြန်ဆိုထားပြီးဖြစ်သော
မိတ္တူများကိုပါ ထည့်သွင်းပေးထားပါတယ်'

ထိုစကားများကို အမ်းစထရောင်းက ဒုတိယဘာသာဖြင့် ဟာနီဝါရာအား ပြန်ပြော
သည်။ ဟာနီဝါရာက ဘုရင်ခံအား၊ ဂျပန်လို ပြန်ပြော၍ ဘုရင်ခံက မင်းသားတူဒါအား
ဆက်လက်၍ ရှင်းပြသည်။ အပြင်ဘက်မှ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်သံများ ပေါ်လာနေ
သော်လည်း ကွန်မိုဒိုသည် အမြေ့ဖျက်မသွား၊ သူ ပြောစရာရှိသည်များကို ဆက်ပြောသည်။

ကြီးမြင့်တော်မူသော မင်းသားတူဒါအား ကျွန်ုပ်တို့သမ္မတ၏ ပေးစာရုပ် ပတ်သက်၍ ထပ်မံရှင်းပြလိုပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဂျပန်နိုင်ငံတို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းရေးကို ရှေ့ရှု၍ နှစ်နိုင်ငံ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု ပြုကြရန် ဆန္ဒရှိကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သမ္မတက သူ့စာတွင် ပြောကြားထားပါတယ်ဟု ကွန်မီဇီက ရှင်းလင်းပြောပြသည်။ 'ဒါအပြင် . . . ဂျပန်နိုင်ငံအနီးမှ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ ပြုလုပ်နေကြတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ဘောများမှာ လိုအပ်လာတဲ့အခါ ကျောက်မီးသွေးနှင့်ရိက္ခာများ ရောင်းချပေးစေလိုတဲ့ ဆန္ဒရှိကြောင်းလည်း သူ့စာမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ အကယ်၍ အမေရိကန် သင်္ဘောများပျက်လို့ အမေရိကန်သင်္ဘောသားတွေ ဂျပန်ကမ်းခြေသို့ ရောက်လာပါက ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာသော ကာကွယ်မှုကို ပေးစေလိုပါကြောင်းလည်း သူ့စာမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ပါရီသည် သူပြောပြီးသား စကားများကို ဘာသာပြန်ပြီးသည်အထိ စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ ပြီးသွားသည်အခါ သူပြောရမည့် စကားများကို ဆက်ပြောသည်။

'ကျွန်ုပ်က စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ထံပေးတဲ့ စာတွေမှာတော့ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ဂျပန်နိုင်ငံနဲ့ မိတ်ဆွေအဖြစ် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆက်ဆံပြီး နေထိုင်သွားလိုကြောင်း ဖော်ပြထားပါတယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသားတွေအပေါ်မှာ အဆိုးဆုံး ရန်သူတွေလို မြင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံးတော့ဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံနဲ့မိတ်ဆွေအဖြစ် ဆက်ဆံရေးဟာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါတယ်'

'နောက်ပြီးတော့ သင်္ဘောပျက်လို့ ရောက်လာကြတဲ့ အမေရိကန်သင်္ဘောသားတွေကို လှောင်ချိုင့်ထဲထည့်ပြီး လူအများကို ပြသတာတွေ ဆက်မလုပ်ဖို့နဲ့ အလည်ရောက်လာတဲ့ အမေရိကန်သင်္ဘောတွေကို ပင်လယ်ပြင်ဘက် ဇွတ်အစေ့ မောင်းထုတ်တာတွေ နောက်ထပ် ဆက်မလုပ်ဖို့ စတာတွေကိုလည်း ပြောထားပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်တို့ အရရောက်လာတာဟာ အငယ်စားသင်္ဘောလေးစီးနဲ့သာ လာခဲ့တာပါ။ နှစ်နိုင်ငံ ချစ်ခင်ရင်းနှီးရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က လိုလားကြောင်း ပြသလိုတဲ့အတွက် အင်အားအနည်းငယ်မျှနဲ့ လာခဲ့တာပါ။ ဒါပေမယ့် အမှန်တကယ် လိုအပ်လာပြီဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ အခုထက် အင်အားကြီးမားတဲ့ စစ်သင်္ဘောများစွာနဲ့ ပြန်လာနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါတယ်'

အမ်းစထရောင်းသည် ကွန်မီဇီ၏ ကြေညာချက်ကို ဆက်လက်၍ ဘာသာပြန်ပေးလျက်ရှိသည်။ အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညူညူအသံများသည် တိုး၍သွားလာနေ၏။ အမ်းစထရောင်းသည် မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်ဆီမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေမှုကို သတိထားလိုက်မိသည်။ မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် လောဘီခိုခိုအား မမြင်ရတော့ချေ။

'ခင်ဗျားအနေနဲ့ စာအားလုံးကို ကိုယ်စားလှယ်တွေ နားလည်သွားအောင် အပြည့်

အနုပတ်ပြုစေချင်တယ်'ဟု လက်ဖက်ခဲနှင့်ရိုက်စိုက်က အမ်းစထရောင်းအား တိုးတိုးပြောသည်။ 'အပြင်က အသံတွေကို လုံးဝရရစဉ်ကပါနဲ့၊ ကွန်မီဇီရဲ့ဆန္ဒက ကျွန်တော်တို့ဘက်က လူတွေအားလုံး တုန်လှုပ်ခြင်း လုံးဝမရှိဘူးဆိုတာ ထင်ရှားအောင် ပြုစေချင်တယ်။ ဘာသာပြန်တဲ့ကိစ္စအတွက် ခင်ဗျားအချိန်လိုသလောက်ယူပါ အမြန်လုပ်ဖို့ မလိုပါဘူး'

1

မဏ္ဍပ်၏ နောက်ဖက်တွင် ရှိနေသော လေးစစ်သည်များနှင့် လုံစစ်သည်များကြားမှ ဖြတ်၍ မြင်းကိုဒုန်းဆိုင်းလာနေသော လောဘီခိုခိုသည် သူ၏ရိုးရာတံဆိပ်အလံကို ကိုင်၍ လာနေကြသော စစ်သည်အုပ်စုကို မြင်လိုက်သည့်အခါ များစွာကျေနပ်အားရသွားသည်။ ထို့ပြင်လည်း သူ့တပ်သားများ ကိုင်ဆောင်လာသည့် ရိုးရာတံဆိပ် အလံငယ်ကလေးများလည်း လေထဲတွင် တစ်လူလူ လွင့်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့နေရပြန်သည့်အခါ သူ့မျက်နှာသည် များစွာဝင်းလက်သွားသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူသည် အနက်ရောင် နီရီမိုနီ ကို မြင်နေရပြီး၊ ယင်း၏ နောက်မှ လိုက်ပါလာနေသော သူ့သားယာတာမိုချီကိုပါ မြင်နေရ၏။ ဆိပ်ကမ်းသောင်ပြင်ထက်တွင် စုဝေးနေကြသော ပရိတ်သတ်မှာ နည်းနည်းပါးပါးမဟုတ်။ သူသည် သူ့သားနှင့်အဖွဲ့အား ဆီးကြိုရန် မြင်းကိုဆိုင်းလာနေခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် သူ့သားအား ဆိုင်းလိုက်စဉ်က နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းဆန့်ကျင်ရေး ကြွေးကြော်သံများကို ဟစ်ကြွေးလာရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်ဖြစ်ရာ၊ ယခုအခါတွင် 'ဆန်းနီဂျီ-အီ၊ ဆန်းနီဂျီ-အီ' စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ကို မြတ်နိုးကြ၊ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေကို မောင်းထုတ်ကြ'ဟုသော ကြွေးကြော်သံများကို သူကြားနေရလေပြီ။

လောဘီခိုခိုသည် သူ့သက်တော်စောင့် တပ်သားသုံးဦးနှင့်သံတောင်ကုန်းများကြားသို့ သူ့မြင်းကိုဆိုင်း၍ ဝင်လာခဲ့၏။ သားအဖဆုံမိကြသည့်အခါ သူ့သားက မြင်းပေါ်မှနေ၍ ဦးခေါင်းကိုညွတ်၍ နှုတ်ဆက်သည်။ သူ့ကက်ပတိန်သစ် ဆာဝါရာကလည်း ထိုနည်းပင် နှုတ်ဆက်သည်။

'ငါ့သား တာဝန်ကျပါပေတယ်။ ယာကာမိုချီရယ်'ဟု လောဘီခိုခိုက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဆီးပြောသည်။ 'တကယ့်အချိန်ကောင်းမှာ ငါ့သား ရောက်လာတာပဲ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အိုကာမိ-ဆန်'ဟု ယာကာမိုချီက ပြန်ပြောသည်။ 'အဖေ့ရိုင်းတာကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့လို့ သား သိပ်ဝမ်းသာပါတယ်'

'မင်း နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကောင်ကို လူတွေမြင်အောင် ပြပြီးပြီလား'ဟုလောဘီခိုခိုက မေးသည်။

'မပြောသေးပါဘူး အိုကာမိဆန်'ဟု ယာကာမိချီက ပြန်ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့် သားတို့ အဲဒီအကောင်ကိုဖမ်းပြီး ဒီအထဲမှာ သယ်လာတယ်ဆိုတာကိုတော့ လူတွေ သိနေကြပါပြီ'

'ငါတို့ နိဗ္ဗန်တွေရဲ့ ဒေါသသံတွေကို မထွက်ထဲက ကောင်တွေ အများကြီးကြားဖို့ လိုနေတယ်'ဟု ဒိုင်ဇိုကပြောသည်။ 'အခုချက်ခြင်း ဒီကောင်ကို လူတွေမြင်အောင် ပြလိုက်ကြတော့'

ယာကာမိချီက ဆာဝါရာအား ခေါင်းဆတ်ပြသည်။ ဆာဝါရာသည် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းကာ နီရီမိုနိုဆီသွား၍ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားသည်ကို မြင်လိုက်ကြရ၏။ သူသည် အတွင်းမှလူကိုပါ ပါးစပ်အဟောင်း သားဖြင့် ငေးကြည့်နေရာမှ သူ့သခင်နှစ်ဦးအား လှည့်ကြည့်သည်။ အတွင်းမှလူကို အပြင်သို့ ဆွဲထုတ်လာသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေသော အမည်မသိ ဂျပန် တစ်ယောက်ပေတည်း...။

ဂျပန်မှာ မျက်စိများကို အဝတ်စီးထားဆဲ၊ လက်နှစ်ဖက်ရော မြဲနှစ်ဖက်ပါ ကြိုးများဖြင့် တုတ်ထားသည်။ သူသည် သူ့ခြေထောက်များပေါ် ငြိမ်ငြိမ်မတ်မတ် ဓရပ်နိုင်... လော့ဒ်ဒိုင်မို။ ယာကာမိချီ ရိုင်းအုံပြီး ရပ်နေကြသော စစ်သည်များနှင့်ပရိတ်သတ်များသည် ထိုဂျပန်အား ငေးကြည့်နေကြသည်။

'ဒီကောင် ဘယ်သူလဲ'ဟု ဒိုင်ဇိုက ဒေါသတကြီး အော်ကြီးဟစ်ကျယ် မေးသည်။ ဆာမူရိုင်းကကပ်တိန်သည် ဂျပန်၏ မျက်နှာ၌ စည်းထားသည့် အဝတ်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်။ ဖူကြောင်ကြောင်နှင့်ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာထား၊ သူသည် ကြောက်ရွံ့တုန်လျက်ရှိလေရာ၊ ကကပ်တိန်က လှမ်းမဆွဲလိုက်လျှင် လဲကျလုနီးပါး ဖြစ်သွားသည်။

'ဘယ်မှာလဲ ... ကွ၊ နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကောင်'ဟု ဒိုင်ဇိုက အော်သည်။ 'မင်းတို့ကောင် လေထဲမှာ ပျောက်သွားသလား' ထိတ်လန့်အံ့ညွှတ်လျက်ရှိသော ယာကာမိချီသည် မျက်စိမျက်နှာပျက်လျက်ရှိ၏။ 'ကျွန်တော် လုံးဝနားမလည်တော့ဘူး၊ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်တာလဲ ...'ဟု ရေရွတ်သည်။

'ဒီကောင်ဟာ၊ ကျွန်တော်တို့ အထမ်းသမားတွေထဲက တစ်ယောက်ပါ အိုကာမိ-ဆန်'ဟု ဆာဝါရာက အကျဉ်းသားအား စိုက်ကြည့်ပြီး ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့် ... ကျန်တဲ့ကောင်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်လဲ'

'ဟိုမှာ ... ခြင်လား'ဟု ဒိုင်ဇိုက မြင်းပေါ်မှနေ၍ လှမ်းပြောသည်။ 'ထွက်ပြေးကုန်ကြပြ'

ရုပ်ပျက်ထားသည့် ကာဂီဆာမူရိုင်းများသည် အနီးရှိ လူအုပ်များကြားသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်ကုန်သည်။ သူတို့သည် အနီးရှိ တောင်ကုန်းများဆီသို့ ဦးတည်ပြီး သွားကြခြင်းဖြစ်၏။ 'ရုပ်ပျက်ထားတဲ့ ဆာမူရိုင်းတွေ ... ကွ၊ ဒီကောင်တွေကို လိုက်သတ်၊ တစ်ယောက်ယောက်တော့ အရှင်ချန်ထား'ဟု ယာကာမိချီက အမိန့်ပေးသည်။

မာကာဘီ တပ်သားနှစ်ဦးစင်ခန့်သည် မြင်းများကိုဆိုင်းကာ တောင်ကုန်းများဆီသို့ အပြေးအလွှား ထွက်သွားကြသည်။ အနီးရှိ ပရိတ်သတ်သည် ကစင်ကလျားထွက်ပြေးကုန်ကြ၏။ ယာကာမိချီသည် သူ့ခါးကို ထုတ်လိုက်ပြီး အကျဉ်းသားဂျပန်၏ ဆံပင်ကို ဆုပ်ဆွဲထားသည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ... အမှန်အတိုင်းပြော'ဟုတ်ကဲ့ပါ ... အရှင်၊ သူတို့က ကျွန်တော်ကို အရုဏ်တက်ချိန်မှာ အလစ်ဝင်ဖမ်းကြတာပါ'

'မင့်ကို ဘယ်သူတွေက ဖမ်းတာလဲ'

'ကာဂီအနွယ်ရဲ့ လူတွေပါ၊ ကျွန်တော်ကို သတ်ပစ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ပြီး နိုင်ငံခြားလူရိုင်း အကျဉ်းသားအကြောင်း မေးပါတယ်'

'မင်းက အကုန်ပြောပြတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား' အထမ်းသမားက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'သူတို့က ကျွန်တော်တို့ ဒီရီမိုနိုနဲ့ တူတဲ့ ဒီရီမိုနို တစ်ခုကို လမ်းကဖြတ်ပြီး လုပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ခြေတွေ၊ လက်တွေကို ကြိုးနဲ့တုတ်ပြီး အဲဒီ ဒီရီမိုနို ထဲထည့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အရှင်တို့နောက်က လိုက်လာပြီး အလစ်မှာ လဲယူသွားကြတာပါ'

ယာကာမိချီသည် အထမ်းသမား၏ ဆံပင်ကို ဆုပ်ဆွဲထားရာမှ လွတ်လိုက်သည်။ အထမ်းသမားသည် သူ့ရှေ့၌ ခူးထောက်ကာ ငိုကြွေးလျက်ရှိ၏။ သူသည် အထမ်းသမားအား ဒေါသတကြီး ကြည့်လျက်ရှိလေ၏။

'မင်း မာကာဘီအနွယ်တွေကိုရော နတ်ဘုရားတွေရဲ့မြေကိုပါ သစ္စာဖောက်တဲ့ကောင်ဟု ပြောသည်။

'ကျွန်တော် မှားပါတယ် အရှင်၊ ကျွန်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ'

'ဒီလို ယုတ်ညံ့တဲ့သတ္တိကြောင့်မူကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းဆိုတာ မရှိဘူး ... ကွ' ပြောပြောဆိုဆို ယာကာမိချီ၏ လက်ထဲမှခါးသည် အထမ်းသမား၏ လည်ကုပ်ပေါ်ကျသွားသည်။ အထမ်းသမား၏ ဦးခေါင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်မှ လွင့်ထွက်သွားသည်။ ခေါင်းမရှိသောကိုယ်သည် သံပြင်ထက်သို့ လဲကျသွားသည်။ ထို့နောက် သူ့ပါးလှပနေသော သွေးများကို အထမ်းသမားများ၏ အင်္ကျီနှင့်ပွတ်၍ သုတ်လိုက်သွားသည်။ ယာကာမိချီသည် သူ့ကကပ်တိန်၏ မျက်လုံးနှင့်ဆိုင်၍ စူးစူးရဲရဲကြည့်နေသည်။

ရက်စက်လွန်းလှသော အပြစ်ပေးမှုကိုကြည့်ကာ မျက်နှာပျက်နေသော ကက်ပတိန် ဆာဝါရာသည် ယာကာမိုချီ၏အကြည့်ကို နားလည်သည်။ သူသည် သံပြင်ပေါ် ခူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ၏မူ၏ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

အကျွန်ုပ်ဆာဝါရာသည် မာကာဘီမျိုးနွယ်၏ အမှုတော်ကို တာဝန်ယူ ထမ်းဆောင်ရာ၌ ကျေပွန်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ယခုလုပ်ရပ်ကို မရှောင်မလွှဲသာပဲ လုပ်ရပါသည်ဟု လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောသည်။

ထို့နောက် သူသည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခါးရိုးကိုဆုပ်ကိုင်ကာ အသည်းနှင့်နှလုံးစသော အသက်၏ သွေးကြောများတည်ရာ နေရာသို့ ထိုးစိုက်လိုက်ပြီး ငှက်တတ်ကို ထိုးခွဲလိုက်သည်။ ကက်ပတိန်ဆာဝါရာသည် အသံတစ်ချက်ကလေးမှ မထွက်ပဲ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာပင် အသက်ထွက်သွားလေ၏။

ကြောက်မက်ဖွယ်သော တိတ်ဆိတ်မှုသည် ခုအံ့နေကြသည့် ပရိတ်သတ်ပေါ် ကျရောက်လာသည်။ လူအများသည် အသက်ကင်းမဲ့နေသော အလောင်းများကို အတန်ကြာမျှ ရုပ်ကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် အားလုံးပင် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ထွက်သွားကြသည်။

အပင်းတွင် မူကား တောင်ကုန်းခြေရင်းတစ်ဝိုက်၌ ပြေးသူများက ပြေး၍ လိုက်သူများက လိုက်နေကြသည်။ လိုက်သူများ ကိုင်ထားသည့် ခါးသွားများသည် နံနက်ခင်းနေရောင်တွင် ဝင်းခနဲ လက်ခနဲ ပြူးပြီးပြက်ပြက် ဖြစ်နေကြသည်။ ထို့နောက် အားလုံးသည် သစ်ပင်များကြားသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်ကုန်သည်။

သိပ်ပြီး နောက်မကျသေးဘူးဟု လော့ဒ်ဒိုင်စိုက်က သူ့သားအား တိုးတိုးကပ် ပြောသည်။ 'နောက်ထပ် လူများများလွှတ်ပြီး တောင်ကုန်းတွေကြားမှာ ထပ်စုခိုင်း' ဟုတိုက်ပါ။ အိုကာမီ-ဆန်ဟု ယာကာမိုချီက ပြန်ပြောသည်။

ထိုအနေနဲ့ မဏ္ဍပ်ထဲမှာ တိုက်မယ်ဆိုရင် တိုက်လို့ရနိုင်သေးတယ်' ဟု ဒိုင်စိုက် မြင်းပေါ်မုင့်၍ သူ့သားအား ထပ်ပြောသည်။ 'အကျည်းသား နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်း ကောင်ကို မပြုလဲ တိုက်လို့ ရတပဲ' ဟု . . . စကားပြန်ကောင်ဟာ ငါပေးထားတဲ့ အမိန့်အတိုင်း အချက်မပြုပဲ မနေဘူး။ သူ့ အချက်ပြတာနဲ့ တပြိုင်နက် မဏ္ဍပ်အောက်မှာ ပုန်းနေတဲ့ကောင်တွေ ထွက်လာပြီး တိုက်ကြလိမ့်မယ်၊ မင်းဆီမှာ ကျန်နေတဲ့လူတွေ အားလုံးကိုခေါ်ပြီး ငါ့နောက်လိုက်ခဲ။

လော့ဒ်ဒိုင်စိုက်သည် သူ့မြင်း၏ ဂေါ်ကြားကိုဆွဲကာ အခမ်းအနားကျင်းပနေသည့် ယာယီမဏ္ဍပ်ဆီသို့ ခေါင်းလှည့်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် မဏ္ဍပ်ဆီသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လာစဉ်ပြန်လေသည်။

(Faded text from the reverse side of the page)

(၄၇)

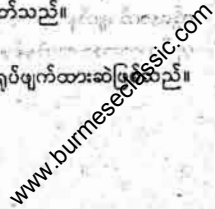
ဖမ်းယူရရှိလာသော မာကာဘီ နိုရိုနိုနို ဘေးမှကပ်၍ တောင်ကုန်းလမ်းအတိုင်း ခြေလျင်ဆင်းလာနေသော မင်းသားတော်မူကာသည် နောက်သို့ မကြာခဏ လှည့် လှည့်ကြည့်လာသည်။ သူတို့နောက်မှ ရန်သူများ လိုက်လာနေသည့် အရိပ်အရောင် များမမြင်ရ။ အခုအတိုင်းဆိုပါက သူ၏လှည့်ကွက်သည် အတော်ကြီး အလုပ်ဖြစ် သွားပြီဟု ဆိုရပေတော့မည်။

နိုရိုနိုနို ဘေးမှကပ်၍ စောင့်ကြပ်လာနေသူများမှာ ဂိုတာရိုနှင့်ကာရိုတပ်သား တစ်ခါ့ခင်ခန့်ဖြစ်၏။ သူတို့သည် စတင်ဖမ်းယူလာခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ ယခုအချိန်ထိ ခါးများကိုဝင့်ကာ အထမ်းသမားများအား ခြိမ်းခြောက်၍ ဓရီးကို အမြန်နှင်ခိုင်းလျက် ရှိသည်။ မာကာဘီအထမ်းသမားများသည် ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်ကာ နိုရိုနိုနို ကုလားထိုင်၏ အလေးခဏ်ကိုခံ၍ ပင်လယ်အော်ဘက်ဆီသို့ အပြေးအလွှား သွားနေ ကြလေသည်။

'ဟိုးမှာ ကြည့်ပါဦး၊ အိုကာမီ-ဆန်' ဟု ဂိုတာရိုက သူ့ရှေ့ရှိ လမ်းချိုးတစ်ခုဆီ လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ပြောသည်။ 'တံတားတစ်ခု'

တံတားမှာ ချောင်းငယ်တစ်ခုပေါ် ဖြတ်ကူးရသည့် သစ်သားတံတားဖြစ်ပြီး ရေစိမ်း သန်လာသော ချောင်းဖြစ်ရုံမျှမက ရေယာဉ်များစွာ ဝင်ထွက်၍ ရလောက်အောင် ကျယ် သော ချောင်းဖြစ်၏။ တာနာကာသည် ဂိုတာရိုကကား ကြားသည့်အခါ အပြေးအလွှား သွားနေရာမှ ခေါင်းညှိကာ ကာဂီဆာဖူရိုင်း တစ်ခါခင်ခန့် လော့ဒ်တို့လာနေသော လော့ကိုမြင်လိုက်သည်အခါ ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်ရှေ့တော်သည်။

'အဲဒါ . . . ငါတို့တွေ . . . ကြွ မြန်မြန်လာကြ' တာနာကာမှာ အခုအချိန်ထိ အထမ်းသမားအဖြစ် ရုပ်ဖျက်ထားဆဲဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူတံတားဆီ ရောက်သွားသည်အခါ လှေလှော်လာကြသူ ဆာမူရို၊ များက သူ့အား ချက်ခြင်းမမှတ်မိကြ၊ ဦးခေါင်းတွင် ပတ်ထားသည့် အဝတ်စကို မြှုပ်လိုက်ခါမှာပင် တာနာကာမှန်း သိသွားကြသည်။

'ရေစီးသိပ်သန်တယ်၊ မင်းတို့အဆန်ကို အမြန်ရောက်အောင် လှော်လာနိုင်တာ ချီးကျူးစရာပဲဟဲ့ တာနာကာက ကမ်းပေါ်မှ လှမ်းအော်ပြောသည်။ 'ငါမင်းတို့ကို အပျူတာဝန်တစ်ခု ပေးစေရရှိနေတယ်'

'ဘာ တာဝန်ပါလဲ အိုကားမိ-ဆန်' လှေတပ်ပွဲခေါင်းဆောင်က ပြန်မေးသည်။ တာနာကာသည် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် တောင်ကုန်းဆီသို့ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်သည်။ အထမ်းသမားများသည် သူတို့ပခုံးများထက်မှ နီရိုမိုနီ ကို တံတားဘေး မြေပြင်ပေါ်သို့ ချသည်။ ထိုအခါကျမှ တာနာကာက 'မင်းတို့နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းအကျဉ်းသားကို လှေပေါ်တင်ပြီး အနီးဆုံးသင်္ဘောနက်ကြီးဆီ အမြန်ပို့ပေးရမယ်ဟဲ့ ပြောသည်။ 'သူ့ကို ဘေးလှေတွေ လုံးဝမမြင်စေနဲ့၊ သင်္ဘောနက်ကြီးဆီ ရောက်တဲ့အခါ သင်္ဘောပေါ်ကို ဘာမှမဖြစ်စေပဲ တင်ပေးကြရမယ်၊ ကိစ္စပြီးရင် လှေကိုအမြန်ဆုံးလှော်ပြီး ထွက်သွားကြ၊ ဘာတွေမှ ရှင်းပြမနေကြနဲ့၊ ငါပြောတာ ရှင်းရဲ့လား'

'ရှင်းပါတယ် အိုကားမိ-ဆန်ဟဲ့ လှေခေါင်းဆောင်က ပြန်ပြောသည်။ 'အခု သူ ဘယ်မှာလဲ

'ဇကနေဦး'

တာနာကာသည် သူ့စစ်ဝတ်တန်ဆာများနှင့် လက်နက်များ သိမ်းဆည်းထားသည် ဆာမူရိုင်းထံသွား၍ သူ့ခါးကို ခါးအိမ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်ယူသည်။ နီရိုမိုနီ ဆီသို့ သွား၍ ဂိုတာရိုနှင့် အစောင့်တစ်ဦးတို့အား အသင့်နေရာယူထားရန် မျက်ရိပ်မျက်ခြည်ပြသည်။ ထို့နောက် တံခါးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းမှလူကို အသေအချာ ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ဂိုတာရိုအား အကျဉ်းသားကို အပြင်သို့ထုတ်ခိုင်းသည်။

'သူ့ကို တောင့်တောင့်မတ်မတ် ရပ်နေနိုင်အောင် တွဲထားဟဲ့ တာနာကာက အမိန့်ပေးသည်။ ဂိုတာရိုသည် သူ့တပည့် ဆာမူရိုင်းအကူအညီဖြင့် ရောဘတ်အိဒင်အား အပြင်သို့ ဆွဲထုတ်သည်။

ပထမတော့ အိဒင်သည် ဂိုတာရို လက်ထဲတွင် ပျော့ရွေ့... ရွေ့။ တာနာကာသည် သူ့လက်ထဲမှ ခါးဦးဖြင့် အမေရိကန်ခြေထောက်များမှ ကြိုးကိုဖြတ်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် မျက်နှာတွင် စည်းထားသည့် အဝတ်စကို ဖြတ်ပေးသည်။ နောက်ပြန်ကြိုး တုပ်ထားသော လက်နှစ်ဖက်မှ ကြိုးကိုဖြတ်ပေး...။

အိဒင်သည် မျက်တောင်များကို တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ကာ သူ့ရှေ့၌ ရပ်နေသည်။

ပင်းသားတာနာကာအား ကြည့်နေသည်။ တာနာကာအား မှတ်မိသည့် အရိပ်လက္ခဏာကို သူ့မျက်နှာတွင် မြင်ရသည်။

'နောက်ဆုံးအကြိမ် ကျွန်တော်တို့တွေ့ခဲ့တဲ့နံ့က နိပုန်နိုင်ငံထဲဝင်ပြီး သူလျှိုလုပ်ရင် သေဒဏ်အပေးခံရမယ်လို့ ပြောခဲ့တာ မှတ်မိမယ်လို့ထင်တယ်၊ အိဒင်-ဆန်'ဟဲ့ တာနာကာက ပြောသည်။ 'အစောတိုင်း တွေ့ကြတဲ့နံ့က ခင်ဗျားရဲ့ အပြုအမူတွေကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို ခင်ဗျားရဲ့သင်္ဘော ပြန်ဖို့လွှတ်ပေးခဲ့တယ်။ ခင်ဗျား ဘာပြုလို့ ကျွန်တော့်စကား နားမထောင်ခဲ့တာလဲ'

အိဒင်သည် တာနာကာမျက်နှာကို မရေမရာ မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ 'ကျွန်တော် ကုန်းပိုင်းကို ပြန်ဝင်ခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အထွဋ်အမြတ် ပြုထားတဲ့ တောင်ပေါ်ကို တတ်ချင်စိတ်ရှိလို့ပါ၊ အိုကားမိ-ဆန် ဟဲ့ ပြောသည်။

'အခုလို စစ်ပြင်နေကြတဲ့ အချိန်ကာလမျိုးမှာ ခင်ဗျား အိဒီအလုပ်မျိုး လုပ်တာဟာ မိုက်မဲ့မှတစ်ခုပဲ' ဟဲ့ တာနာကာက တအံ့တဩ ပြန်ပြောသည်။

'လုပ်ပြီးသွားပြီး... ရုတ်တရက် ဖြစ်လာတဲ့ စိတ်တွန်းအားကြောင့် ဖြစ်မြောက်သွားခဲ့တာပါ ဟဲ့ အိဒင်က ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ကတော့ အိဒီအလုပ်ဟာ ခင်ဗျားရဲ့နိုင်ငံနဲ့ လူမျိုးကို နားလည်အောင် ကူညီနိုင်မယ်လို့ ထင်ခဲ့တယ်...။ ဇလ၊ တကယ်လို့ အဲသလိုလုပ်တာကို သူလျှိုလို့ စွပ်စွဲကြရင်တော့လည်း၊ ကျွန်တော်ဟာ သူလျှိုတစ်ယောက်ပဲပေါ့'

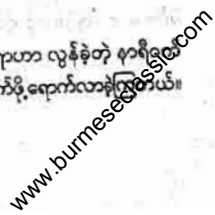
တာနာကာသည် သူ့ခါးကိုမြှောက်၍ ရှေ့သို့တိုးသွားသည်။ 'ကျီပျက်ထဲမှာ တွေ့ကြတဲ့နံ့က ခင်ဗျားကို နောက်တစ်ခါထပ်ပြီး ဖမ်းမိရင် အသက်ဘေးက ကင်းလွတ်စွင့်မပြုတော့ဘူးလို့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်...။ နော်၊ ခင်ဗျားလုပ်ပုံက ပညာရှိ မဆန်လိုက်တာ'

အိဒင်ကလည်း တာနာကာအား ပြန်ကြည့်သည်။ 'ကျွန်တော်သေဖို့ ပြင်ဆင်ပြီး နေလာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းအများကြီး ကြာခဲ့ပြီ၊ အိုကားမိ-ဆန်၊ သတ်ခဲ့အရေးမှာ ဘာပြုလို့ အချိန်ကုန်ခဲ့ပြီး အကြာကြီး စောင့်နေရတာလဲ'

'ခင်ဗျား ဘာမှနားမလည်ဘူးဟဲ့ တာနာကာက ပြောသည်။ 'လွန်ခဲ့တဲ့ မိနစ်အနည်းလောက်က ခင်ဗျားဟာ လော့ဒ်ဒ်ဒ်ခိုရဲ့ အကျဉ်းသားဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ဝိုင်စီရဲ့ အရူးဆန္ဒက ခင်ဗျားတို့နိုင်ငံနဲ့ စစ်ဖြစ်ချင်တယ်။ သူ့ဆန္ဒ ပြည့်ဖို့အတွက် ခင်ဗျားကို အသုံးချဖို့ သူ့စဉ်ခဲ့တာ'

'သူက ဘယ်လိုလုပ်မှာတဲ့လဲ'

'ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရေတပ်မိုလ်ချပ်ကြီးနဲ့ အမေရိကန်သုံးရာဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ရာစုကြီးတွေလောက်ကပဲ၊ ဒီအနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာ အခမ်းအနားတစ်ခု တက်ဖို့ရောက်လာခဲ့ကြတာပဲ။

လော့ဒ်ဒိုင်စိုလူတွေက ခင်ဗျားကို ဖူဂျီတောင်ပေါ်မှာ အရှင်ရအောင် ဖမ်းခဲ့ကြတယ်။ ဒါမှ ခင်ဗျားကို အိမ်အခန်းအနားမှာ သူ့လျှို့ဝှက်စာအုပ်အဖြစ် တင်ပြပြီး သက်သေထုနိုင်မယ် မဟုတ်လား။ အဲသလို တင်ပြလိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အဲဒီမှာ စုထားတဲ့ နိပုန်တပ်တွေက ပြန်ခနဲ ဝင်တိုက်ကြမယ်'

'အခုဆိုရင် သူ့ကို အဲသလို မလုပ်နိုင်အောင် ခင်ဗျားက တားလိုက်ပြီဆိုပါ တော့... ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားကတော့ ဘာပြုလို့ အဲသလို လုပ်ရတာလဲ'

တာနာကာမျက်လုံးများသည် ဒေါသဖြင့် တလက်လက် တောက်ပလာသည်။ 'ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ခေတ်မီလက်နက်တွေရှိပြီး အင်အားကြီးတဲ့ နိုင်ငံကြီး သားလူရိုင်းတွေနဲ့ စစ်ဖြစ်တာဟာ အရူးအမိုက်တွေရဲ့အလုပ်လို့ ယုံကြည်နေလို့ပါ။ အနည်းဆုံး နိပုန်နိုင်ငံမှာ အင်အားကြီးပြီး ခေတ်မီတဲ့ စစ်သင်္ဘောတွေနဲ့ အမြောက်တွေကို ပိုင်ဆိုင်လာသည်အထိတော့ စောင့်ရမှာဘဲလို့ ယူဆတယ်'

'အေးလေ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားမှာလည်း အပြစ်ရှိတာပဲ အိုကာမိ-ဆန် ခင်ဗျားလည်း လော့ဒ်ဒိုင်စိုလို့ အရှင်လုပ်ရပျိုးကို လုပ်ခဲ့တာပဲ ဟု အိဒင်ကပြောသည်။

'ကျွန်တော် ဖူဂျီ-ဆန်ပေါ် တက်စဉ်က သင်ခန်းစာရခဲ့တယ်... အဲဒီ သင်ခန်းစာဟာ ကျွန်တော် မွှော်လင့်မထားခဲ့တဲ့ဟာပဲ'

'ခင်ဗျား ဘာကိုဆိုလို့နေတာလဲ'

'ဖူဂျီ-ဆန်ပေါ်မှာ လော့ဒ်ဒိုင်စိုရဲ့ လူတွေဟာ သူတို့နိုင်ငံသားတစ်ယောက်ကို သတ်ပြီး မီးတောင်ထဲ ပစ်ချခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလူ ဆင်တာရီဟာ လူရိုး၊ လူကောင်ပေါ၊ ဒါပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့ အချက်ကို သူ့နားလည်တယ်။ အဲဒါ ဘာလည်းဆိုတော့ လူမျိုးချင်း မတူသူတွေနဲ့ အမျိုးသားတွေကြားမှာ စစ်မှန်တဲ့ မဟာမိတ် ဖြစ်နိုင်တယ် ဆိုတဲ့အချက်ပေါ့။ သူ အသတ်ခံရတာ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သူဟာ စေတနာ စစ်မှန်လို့ဘဲ'

'အဲဒါ... ကျုပ်အတွက် ဘာအရေးကြီးလို့လဲ။ သူ့ကို ကျုပ်မှ မသတ်တာ'ဟု တာနာကာက အေးစက်စက် လေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

'မဆိုင်ဘူးလေ၊ အခုနက ခင်ဗျားလေ့သမားတွေကို အမိန့်ပေးနေတာ ကျွန်တော် ကြားတယ်ဟု အိဒင်က ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြောခဲ့တယ်။ ကမ်းပေါ် တက်လာတာ ရန်ပြုဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လာတာလို့ အဲဒါတောင်မှ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကိုသတ်ပြီး အလောင်းကို သင်္ဘောနက်တွေဆီ ပို့ချင်နေတယ်'

'ဖူဂျီတောင်ပေါ်မှာ ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်အသက်ကို ကယ်ဆယ်ဖို့ ကြိုးစားနေခဲ့တယ်လို့ ဆောစောကအချိန်ထဲ ကျွန်တော်ထင်နေတုန်းပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုကျတော့မှ

ဝင်ဗျားလည်း လော့ဒ်ဒိုင်စိုလို့ပဲ ကျွန်တော်ကို သတ်ချင်နေတာပဲဆိုတာ သိလာရတယ်' တာနာကာ ဘာမှပြန်မပြော။ အိဒင်မျက်နှာကိုသာ ဒေါသတကြီးဖြင့် စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်နေသည်။ 'စကားပြောတာ လုံလောက်နေပြီ ဟု တာနာကာက ပြောသည်။

'လက်တွေ့ပါဖို့ပဲလိုတယ်'

'ကျွန်တော်ကလည်း သဘောတူပါတယ် အိုကာမိ-ဆန်၊ အသင့်ပါတဲ' ပြောပြောဆိုဆို အိဒင်သည် နောက်ဖက်တွင် ပူးချည်ထားသည့်လက်ကို ဆောင့်ရှုရုန်းလိုက်ပြီး သူ့နှင့်အနီးဆုံးနေရာ၌ ရပ်နေသူ ဂိုတာရိုဓားမှ ဓားကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် တာနာကာဘက်လှည့်၍ ရင်ဆိုင်သည်။ ဂိုတာရိုဓားသည် သူ့တွင် ကန်ရှိနေခဲ့သည့် ဓားမြောက်ကို ဆွဲထုတ်ကာ အိဒင်အား ခုန်အုပ်ရန် ဟန်ပြင်သည်။ ဗဟုကာကာက လက်တစ်ဖက်မြောက်ကာ လှမ်း၍ဟန်ပြင်သည်။

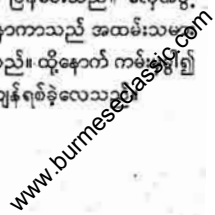
'ဧကနေဦး ဂိုတာရို သူ့ကို ငါတဝန်ယူတယ်။ သူ့မှာ နို့ဖိုကလေးခွန်အားပဲ ရှိတယ်'

အိဒင်သည် ဓားကို အသင့်အနေအထားကိုင်၍ တံတား၏ အစွန်းတစ်ဖက်သို့ ဆုတ်လာခဲ့သည်။ တာနာကာကလည်း သူ့ဓားကို မြောက်၍လိုက်လာသည်။ အိဒင်သည် သူ့ကိုယ်သူ မထိခံနိုင်...။ ယိမ်းယိုင်လျက်ရှိ၏။ သူသည် လဲကျသွားတော့ မလို ဖြစ်လျက်ရှိနေလေပြီ။

လူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်နေကြသော်လည်း စကားမပြော။ တာနာကာသည် အိဒင်ဘက်သို့ ဆက်၍ တိုးမလာတော့ပဲ ရပ်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့လက်ထဲမှဓားကို သူ့စစ်ဝတ်တန်ဆာများ ထိန်းထားသည့် ဆာမူရိုင်းလက်သို့ လှမ်းပေးပြီး ဓားအိမ်ထဲ ပြန်ထည့်ခိုင်းသည်။ လှေပေါ်ရှိ တပ်စုမှ ခေါင်းဆောင်အား လက်ယပ်ခေါ်သည်။

'မင်း နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းကို သူ့သင်္ဘောဆီ ပြန်ပို့ပေးလိုက်ဟု အမိန့်ပေးသည်။ သူသည် အိဒင်ဘက်လှည့်၍ 'အိဒင်-ဆန်၊ လက်ထဲက ဓားကို ဂိုတာရိုဆီ ပြန်ပေးလိုက်ပါ။ ခင်ဗျားရဲ့သတ္တိကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို ခင်ဗျားရဲ့ သင်္ဘောဆီ အသက်ရှင်လျက် ပြန်ပို့ပေးဖို့ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်'

အိဒင်သည် တာနာကာနှင့်သူ့တပည့်ကျန်များအား တစ်ယောက်ချင်းစီ ဧရာစေစပ်စပ်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် သူ့ဓားကို ဂိုတာရိုအား ပြန်ပေးသည်။ လှေအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ခေါ်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါသွားသည်။ တာနာကာသည် အထမ်းသမားအဝတ်များကိုရွတ်၍ သူ့စစ်ဝတ်တန်ဆာများကို ပြန်ဝတ်သည်။ ထို့နောက် ကမ်းခြေ၍ ထွက်သွားသောလှေကို မျက်စိတစ်ဆုံး မျှော်ကြည့်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

သူ့မျက်စိအောက်မှ လှေပျောက်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တာနာကားသည်၊ သူ့မြင်းထက်သို့ ရန်တက်လိုက်သည်။ ဂိုတာရီနှင့်သူ့ဆာမူရိုင်းများကိုလည်း သူ့ကို မြင်းများပေါ်သို့ တက်ကြရန် လက်ပြသည်။

‘ငါတို့အားလုံး မဏ္ဍပ်ဆီ အမြန်ဆုံးရောက်အောင် သွားကြမယ်’ဟု သူလူမျှ။ ဘက်လှည့်၍ပြောသည်။ ‘အခုလောက်ဆိုရင် လော့ဒ်ဒိုင်နိုနဲ့ သူ့စစ်သည်တွေ မဏ္ဍပ်ပါ ရောက်နေလောက်ပြီ’

(၄၈)

ဆင်ဖြူရယ်အမ်းစထရောင်းသည် အမေရိကန်ပေးစားများကို သတိကြီးစွာထား၍ ဘာသာပြန်ဆိုပေးလျက်ရှိသည်။ ကွန်မိုဒိုပါရီကတော့ သူ့ကုလားထိုင်၌ ထိုင်ကာ သူ့ရှေ့မှ မင်းသားနှစ်ဦးကို အေးအေးဆေးဆေးပင် ကြည့်နေသည်။ သူ့နားများကတော့ သူပေးသောစာကို ဖတ်ပြနေသော အမ်းစထရောင်း၏ အသံကို နားစွင့်လျက်ရှိလေသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက အခုလို ဆက်လက်ဖော်ပြထားပါတယ်’
‘အမေရိကန်ရဲ့ ကုန်သွယ်မှုဟာ ဒီနိုင်ငံနဲ့ အဆက်မပြတ် ဖြစ်လာပြီဆိုရင် ဂျပန်ပင်လယ်ပြင်တစ်ခုလုံးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ သင်္ဘောတွေနဲ့ ပြည့်လာမှာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးတွေဟာ ဂျပန်နိုင်ငံကို ဆယ်ရစ်ရက်၊ ရက်နှစ်ဆယ်နဲ့ ရောက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနဲ့ ဂျပန်နိုင်ငံဟာ တစ်နေ့တစ်ခြား တစ်နိုင်ငံနဲ့ တစ်နိုင်ငံ ကျွန်ုပ်တို့ သမ္မတဟာ သင်တို့ရဲ့ အင်ပါယာစကရပ်ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ မဟာမိတ်ဖွဲ့ပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူတကွ ပူးပေါင်းနေထိုင်ဆောင်ရွက်လိုတဲ့ ဆန္ဒ ပြင်းပြနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ အထက်မှာ ကျွန်ုပ်တင်ပြခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ဂျပန်နိုင်ငံအနေနဲ့ အမေရိကန်တွေအပေါ်မှာ ရန်သူတွေလိုမြင်ပြီး ရန်သူလို ဆက်ဆံနေတာတွေကို မရပ်သမျှ ကာလပတ်လုံး မဟာမိတ်အဖြစ် ကြာရှည်ရပ်တည်နိုင်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

‘အဲဒီမူဝါဒဟာ မူလက ဘယ်လောက်ပဲမှန်မှန် အခုအချိန်မှာကတော့ မမှန်နိုင်ပါဘူး။ လက်တွေ့လည်း မကျတဲ့ မူဝါဒဖြစ်နေပါပြီ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဒီနိုင်ငံနိုင်ငံခြားဆက်သွယ်မှုဟာ အခုအချိန်မှာ အလွန်လွယ်ကူပြီး မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဖြစ်နေတဲ့အတွက်ပါ’

အမ်းစထရောင်းသည် ထိုစာပိုဒ်အဆုံးတွင် ရေတွဲဂျပံထားသည်။ ဟာနီပါ၊ တိုကူမာက ဒတ်ချ်ဘာသာပြန်ဆိုထားသည့် စာကို ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြောပြနေပါ။ ဖြစ်သည်။ ဟာနီပါရာတိုကူမာသည် ဘာသာပြန်၍ ပြောနေသော်လည်း စိတ်ကနာပါ။ ပုံမရ။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်ဆီသို့ မကြာခဏ လှမ်းကြည့်လျှင် ရှိ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ သူ့ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုပေးနေရသည့် တာဝန် ပြီးပါ။ သွားလေပြီဖြစ်ရာ အမ်းစထရောင်းသည် သူလုပ်ရမည့် တာဝန်ကို ဆက်၍လုပ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက သူ့စာကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ အဆုံးသတ်ထားပါတယ်ဟု အမ်းစထရောင်းက ဆက်ပြောသည်။ 'သူ့ပြောတာက ဒီလိုပါ "ကျွန်ုပ်သည် အမျှ အိန္ဒိယ၊ တရုတ်နှင့်ဂျပန်ပင်လယ်ပြင်တို့၏ စစ်သေနာပတိအဖြစ် တာဝန်ယူထားရသည့် ဖြစ်ရာ၊ ဂျပန်အစိုးရဘက်မှ ဤအချက်များကို မြင်စေလိုသောဆန္ဒ ရှိနေပါသည်။ အထူး သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်နိုင်ငံကြား ရန်သူအဖြစ် ဆက်ဆံရေးကို လုံးဝမလိုလားကြောင့်၊ သိနားလည်စေချင်ပါသည်။'

စစ်ရေးစစ်ရာ ပြင်ဆင်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်လင်္ကာအကြီးစားများကို ဂျပန်နိုင်ငံ ပင်လယ်ပြင်သို့ စေလွှတ်ခြင်း မပြုသေးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အသေးစား စစ်သင်္ဘော လေးစီးမျှသာ ယူလာခြင်းသည် မဟာမိတ်ဖြစ်လိုသည့် သဘောကို အထင်အရှား ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လိုအပ်လာပါက ယခုလာမည့် နေ့ဦးပေါက် ရာသီတွင် ယခုထက် အင်အားကြီးမားသော ရေတပ်အင်အားဖြင့် ယိုဒ်သို့ ပြန်လာရန် ရှိကြောင်း သိစေအပ်ပါသည်။

သို့သော်လည်း သင်တို့၏ အင်ပါယာစကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်အနေဖြင့် ကျွန်ုပ် တို့သမ္မတကြီး၏ စာထဲတွင် ပါသည့်များအပေါ် ကျိုးကြောင်းဆိုင်လုံစွာနှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ ပြန်ကြားမည်ဆိုပါက နှစ်နိုင်ငံ၏ ကြား၌ အဆင်ပြေကြိယုံသာရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် သင်တို့၏ မြင့်မြတ်လှစွာသော စကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်အား လေးစားသမှုပြုပါသည်။ သူ့အနေဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာပြီး သာယာ ပျော်ရွှင်ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ ဤစာ၏အောက်တွင် ကျွန်ုပ်မက်သူးကလီ ဘရိတ်ပါရီကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်ပါသည်။

အမ်းစထရောင်းသည် ထိုနောက်ဆုံးအပိုဒ်အား ဂျပန်ဘာသာပြန်ဆိုပေးနေသည့် ဟာနီပါရာတိုကူမာ၏အသံကို နားစွင့်လျက်ရှိသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက် ဆီမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အသံများကြားရသဖြင့် လှည့်ကြည့်သည်။

မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်မှ ဝင်လာသူမှာ လော့ဒ်ဒိုင်စီဖြစ်သည်။ သူနှင့်ပါလာသူမှာ သူ့

သားယာကာမိုချီဖြစ်၏။ နှစ်ဦးစလုံး၏ မျက်နှာထားသည် ရန်လိုခြင်းကို ဖော်ပြနေ ကြသည်။ သူတို့ကို မြင်လိုက်သည့်အတွက် အခြေအနေပျက်သွားသူမှာ ဟာနီပါရာ တိုကူမာ . . .။ သူသည် မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ စကားပြောသံ ထစ်တီးထစ်ငဲ့ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဘာသာပြန်မှု ပြီးသွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ယူရာဂါဘုရင်ခံ သည် ရှေ့သို့ထွက်လာပြီး မင်းသားတို့၏ ထိုင်ခုံရှေ့သွားကာ ကော်စောနီပေါ်ထိုင်၍ သူ့နဖူးနှင့်ကော်စောထိသည်အထိငုံ့ကာ အချိန်အတော်ကြာမျှ ငြိမ်နေသည်။ အခြေ အနေကိုကြည့်၍ ဘဝင်မကျဖြစ်လျက်ရှိသော အမ်းစထရောင်းသည် ဂျပန်စကားပြန် ဆီသို့လျှောက်သွားသည်။

'ဘာဖြစ်နေသလဲ၊ ဟာနီပါရာ-ဆန်ဟု အမ်းစထရောင်းက မေးသည်။ 'ခင်ဗျား တို့ မင်းသားက ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ပေးစာတွေ လက်ခံရရှိကြောင်း ပြန်ကြားစာ လေးရဦးမယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားအတွက် ဘာသာပြန်ဆိုချက်စာလည်း ကျွန်တော်မှာ အဆင်သင့်ရှိပါတယ်' ဟုပြောကာ သူ့လက်မောင်းထဲမှ ဒတ်ချ်ဘာသာပြန်စာလိပ်ကို ထုတ်ပေးသည်။ 'ခင်ဗျားနေရာကိုသာ ပြန်ပါတော့'

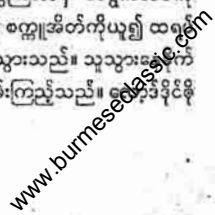
'ဖြစ်လာမယ့်အန္တရာယ်ကို တားနိုင်အောင် ကျွန်တော် ကူညီချင်ပါတယ်' ဟု အမ်းစထရောင်းက သူ့ရထားသည့် ဘာသာပြန်ဆိုချက် စာကိုကြည့်၍ မရှင်းသည့် အချက်အလက်များ မေးလေဟန်ဆောင်ကာ စကားပြောသည်။

ဂျပန်စကားပြန်သည် ကြိရာမရ ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် မော့ကြည့်နေ သည်။ အတန်ကြာမှ 'သူတို့က အချက်ပေးလိုက်ရင် ကျွန်တော်က ထောင်ချောက် တံခါးကို ကျွန်တော်ခြေထောက်နဲ့ သုံးကြိမ်ပေါက်လိုက်ရမယ်' ဟု ပြောသည်။ 'မလုပ် လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော် လုပ်ပေးရလိမ့်မယ်'

'ထောင်ချောက်တံခါးက ဘယ်နေရာမှာလဲ' ဟု အမ်းစထရောင်း ဘာသာပြန် စာရွက်ပေါ်လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ပြပြီး ထပ်မေးသည်။ 'နေရာကို အတိအကျ ပြောပါ'

'သေတ္တာနီကြီးရဲ့နောက်မှာ' ဟု ဂျပန်စကားပြန်က ပြန်ပြောသည်။ 'ခင်ဗျားတို့ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့ ကုလားထိုင်နဲ့ အလွန်နီးတယ်'

မင်းသားတို့သည် သူ့ဝတ်ရုံအင်္ကျီလက်မောင်းပွကြီးထဲမှ စာရွက်လိပ်ကို ထုတ်ယူပြီး၊ ဘုရင်ခံအား လှမ်းပေးသည်။ ဘုရင်ခံသည် စက္ကူအိတ်ကိုယူ၍ ထရစ်ပုံ သည်၊ နောက်သို့ပြန်လှည့်ကာ ကွန်မိဒိုပါရီထံ လျှောက်သွားသည်။ သူ့သွားစောင့် တွင် အမ်းစထရောင်းက မဏ္ဍပ်ဝင်ပေါက်ဆီ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ စော့ဒ်ဒိုင်စီ

သည် ဟာနီဝါရာတိုကုမာက သူ့အားပြန်ကြည့်စေလိုသော မျက်နှာထားဖြင့် ဂျပန် စကားပြန်အား စူးစူးဝါးဝါးကြည့်နေသည်။

ကျွန်တော် ထောင်ချောက်တံခါးပေါ်သွားပြီး အပေါ်က ပိတ်ရပ်ထားမယ်ဟု အမ်းစထရောင်းက တိုးတိုးကပ်ပြောသည်။ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားအချက်ပေးလို့ မဖြစ်နိုင် တော့ဘူး။

ဂျပန်စကားပြန်၏ မျက်လုံးများသည် ပြူးသွားသည်။ 'ဟာ... မလုပ်နဲ့လေ၊ မလုပ်နဲ့၊ သွားလုပ်လိုက်ရင် အရင်ဆုံး သေရမယ့်လူက ခင်ဗျားဖြစ်သွားမှာ'

အမ်းစထရောင်းသည် ခပ်ပြည်းဖြည်း ပြန်လျှောက်လာပြီး သေတ္တာနီရှေ့၌ ခဏ ရပ်သည်။ လက်ထဲမှစာရွက်များကို ထပ်တလဲလဲဖြန့်၍ကြည့်သည်။ အမှန်တော့ သူ ငုံ့ကြည့်ပြီးရှာနေသည်။ ထောင်ချောက်တံခါး... ပထမဆုံးအကြိမ် တံခါးကိုမြင်လိုက် ရသည့်အခါ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ဘာကိုမှထပ်၍ စဉ်းစား မနေတော့ပဲ ထောင်ချောက်တံခါးပေါ် ပိတ်၍ ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

'အခုပေးမှာ ဘာလဲ၊ မစ္စတာအမ်းစထရောင်းဟု လက်ဖဲတင်နှင့် ရိုက်စိကမေး သည်။

'သမ္မတကြီးရဲ့စာကို လက်ခံရရှိကြောင်း၊ ဂျပန်အင်ပါယာစကားရစ်ဘုရင် မင်းမြတ်ရဲ့ ပြန်ကြားစာပါ'ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြန်ပြောသည်။ 'ကျွန်တော့်ဆီမှာ ဒတ်ချ်ဘာသာပြန်စာလည်း ရထားပါပြီ၊ ဘုရင်ခံဆီက မူရင်းစာကို ကွန်မီဒိုက လက်ခံဖို့ လိုအပ်ပါတယ်'

ကွန်မီဒိုပါရီသည် ယူရာဂါဘုရင်ခံ ပေးဆက်သည့်စာကို တလေးတစား လက်ခံ ရယူသည်။ စာပေးအပြီးတွင် ဘုရင်ခံသည် နောက်သို့ပြန်ဆုတ်လာပြီး သူ့စကားပြန် ဘေး၌ရပ်နေသည်။ ဟာနီဝါရာတိုကုမာသည် တုန်ယင်နေသော လက်များဖြင့် စာရွက် ကိုကိုင်ကာဖတ်ပြနေသည်။

'စကားရစ်ဘုရင်မင်းမြတ်က စာများ လက်ခံရရှိကြောင်း ပြန်ကြားစာတွင် ဤ ကဲ့သို့ ရေးသားပြန်ကြားအပ်ပါသည်။ "အမေရိကန်သမ္မတကြီးမှ အင်ပါယာဘုရင် မင်းမြတ်ထံပေးစာကို ယခု ဤနေရာတွင် လက်ခံရရှိပါသည်။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည် များနှင့် ပတ်သက်သောစာများကို ယိုဒိုပင်လယ်အော်အတွင်းရှိ အရပ်ဒေသများ၌ ပေး၍ မရပဲ နဂါးစကီးမြို့တစ်နေရာတွင်း၌သာ ပေးအပ်၍ရကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့က အသင် တို့အား အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဆက်သွယ်ပြောဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အခြေအနေကို ထောက်ထား၍ ရေတပ် ဖိုလ်ရုပ်ကြီးအား အမေရိကန်သမ္မတကြီး၏ သံအမတ်ကြီးအဖြစ် ယူဆမည်ဆိုပါက

ဤပေးစာကို ဤနေရာ၌ လက်ခံရယူခြင်း မပြုဘဲ၊ ငြင်းပယ်လိုက်မည်ဆိုလျှင် မဖွယ် မရာပြုသလို ဖြစ်သွားမည်ကို ထောက်ထားသည့် အားလျော်စွာ ပေးစာများကို ဤကဲ့သို့ ကူရိုဟာမာအရပ်၌ လက်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့လက်ခံခြင်းသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဥပဒေများကို ချိုးဖောက်ရာ ရောက်နေပါကြောင်း သိစေအပ်ပါသည်။

အမ်းစထရောင်းက တစ်ခဏမျှရပ်၍ လှမ်းကြည့်သည်။ ကွန်မီဒိုပါရီက ထိုအချက်ကို အသိအမှတ်ပြုသည့် သဘောဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြုသည်။ ကျန် အရာရှိများကလည်း ထိုအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ သဘောကျသည့် လက္ခဏာကို ဦးခေါင်းများ ညိတ်ပြခြင်းဖြင့် ဖော်ပြကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် မဏ္ဍပ်ပေါက်မှ လောဒ်ဒိုင်းဖို သည် မဏ္ဍပ်တွင်းသို့ ခြေနှစ်လှမ်း သုံးလှမ်းမျှ ဝင်လာခဲ့လေပြီ။

'နောက်ဆုံးစာတစ်ပိုဒ်ပဲ ကျန်ပါတော့တယ်၊ ကွန်မီဒိုဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'စာပိုဒ်က တိုတိုနဲ့လိုရင်းကို ပြောထားပါတယ်၊ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးပါ။ ဤနေရာသည် နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်း၊ စည်းစေးကျင်းပခြင်း၊ ပွဲလမ်း သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း၊ စသည်များကို ခွင့်မပြုသောနေရာဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ ပေးစာကို လက်ခံပြီးဖြစ်သဖြင့် လူကြီးမင်းတို့အားလုံး ဤနေရာမှ အပြန်ဆုံး ထွက်ခွာ သွားကြစေလိုပါသည်'

ဤစကားများသည် ကွန်မီဒိုအား ဒေါပူစေသည်မှာ မြင်ရုံမျှဖြင့် သိသာနေ၏။ ကွန်မီဒိုသည် သူ့အရာရှိ တပ်မှူးနှစ်ဦးဘက်လှည့်ကာ စကားတီးတား ပြောလျက်ရှိ သည်။ အမ်းစထရောင်း၏အကြည့်သည် မဏ္ဍပ်ပေါက်မှ လောဒ်ဒိုင်းဖိုထံ ရောက်သွား သည်။ လောဒ်ဒိုင်းဖိုသည် ဒေါပူနေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ဟာနီဝါရာတိုကုမာအား လှမ်းကြည့်နေသည်။

ဂျပန်စကားပြန်သည် အမ်းစထရောင်းအား လှမ်းကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာထား သည် ကြံရာမရဖြစ်နေခြင်းကို ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ မဏ္ဍပ်ထဲတွင် ထူးထူးခြားခြား တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိလေရာ၊ ကွန်မီဒိုနှင့်သူ့တပ်မှူးများ၏ တီးတိုးစကားပြောသံများမှ တစ်ပါး အခြားဘာသံမှ မကြားရ။

အမ်းစထရောင်း၏အာရုံသည် ဟာနီဝါရာတိုကုမာဆီ ရောက်သွားပြန်သည်။ အပြင်ပန်းအသွင်အပြင်အရ ဂျပန်စကားပြန်သည် အနည်းငယ် ပြောင်းသွားပုံရသည်။ စောစောကထက် စိတ်တည်ငြိမ်သွားသည့် သဘောကို မြင်နေရ၏။ လောဒ်ဒိုင်းဖို တက်သို့ပြန်ကြည့်ပုံမှာလည်း အာခံလိုသည့် အရိပ်အငွေ့များ ယှက်သန်းနေသည်။

လောဒ်ဒိုင်းဖိုကလည်း စကားပြန်၏ အာခံလိုသော အမူအရာကို သိဟန်မရှိပါ။ သူ့မျက်နှာသည် ချက်ခြင်းမဲသွားသည်။ သူသည် သူ့ညာလက်ကို ရင်ပေါ်တင်၍

အချက်ပြသည်။ သို့သော်လည်း ဟာနီဝါရာတိုကုမာသည် ခိုင်မာအား ကျောပေးလိုက်ပြီး သူ့ဘေးမှ ဘုရင်ခံဘက်လှည့်ကာ စကားပြောလျက်ရှိသည်။

လော့ဒ်ခိုင်ခိုသည် မယုံကြည်နိုင်ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာဖြင့် မဏ္ဍပ်ထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုနေသည်။ ထို့နောက် သူ့သားဘက်သို့ ခေါ်သတကြီးလှည့်၍ စကားပြောနေသည်ကို အမီးစထရောင်းမြင်ရ၏။ သူ့သားယာကာမိုချီကလည်း ချက်ခြင်းထွက်ခွာသွားကြပါဟု ပြောလိုက်သဖြင့် မကျေမနပ်ဖြစ်နေဟန်ရှိသော အမေရီကန်အရာရှိများအား မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် လှမ်းကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့အဖေဘက်လှည့်၍ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး မဏ္ဍပ်ထဲမှ ရေးကြီးသုတ်ပြာ အမူအရာဖြင့် ထွက်သွားသည်။

1

အခမ်းအနားကျင်းပရ၍ မဏ္ဍပ်၏ မြေအောက်ခန်းဆီသို့ဝင်ရာ လျှို့ဝှက်အပေါက်သည် မဏ္ဍပ်၏နောက်ဘက် ကိုက်တစ်ရာအကွ၌ တည်ရှိသည်။ သဲသောင်ပြင်တစ်ပြင်လုံး ဆိတ်ငြိမ်လျက်ရှိ၏။ ထောင်နှင့်ချီ၍ရှိနေကြသော ဂျပန်လက်နက်ကိုင်များနှင့် အရပ်သူအရပ်သားများသည် မဏ္ဍပ်ထဲ၌ ဘာတွေဖြစ်နေပါလိမ့်ဟု တွေးကာ ဧွှက်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် နားစွင့်နေကြလေသည်။

မဏ္ဍပ်တွင်းမှ ရှေ့လောတကြီး ထွက်လာသော ယာကာမိုချီသည် မဏ္ဍပ်အရိပ်တွင် ခိုနေသည့် သူ၏အကြီးအကဲအား လက်ပြပြီးခေါ်သည်။ 'ဘာရာနေပါသလဲ ..

အရှင်'ဟု အကြီးအကဲက မေးသည်။ 'ကျွန်တော် ဘာအကူအညီပေးရမလဲ' မြေအောက်အခန်းကို ချက်ခြင်းဝင်ခွင့် ရနိုင်မယ့် စကားဝှက်ရချင်တယ်။ တို့ဆာမူရိုင်းအစောင့်တွေထဲက ပြောနိုင်လိမ့်မယ်'ဟု ယာကာမိုချီက ပြန်ပြောသည်။

'ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ အရှင်' နိုင်ငံခြားသား ... လူရိုင်းတွေကိုသတ်ဖို့ ဝင်ရမယ့်အပေါက် ရှာမတွေ့လို့ သတ်ဖြတ်မယ့်တပ်စုကို ငါတို့ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်ရတော့မှာမို့လို့' အစောင့်သည် ချက်ခြင်းပြေးထွက်သွားပြီး မာကာဘီဆာမူရိုင်း အစောင့်တစ်ယောက်အား သွားမေးသည်။ ထို့နောက် ယာကာမိုချီထံ ပြန်ရောက်လာသည်။

'စကားဝှက်က ကုရုဗုနီ (သင်္ဘောခက်တွေ)ပါ။ ဥမင်လို့ထိခေါင်းရဲ့ အဆုံးတံခါးအတွက်ကတော့ ကာမိကာစေ (မြတ်သောမုန့်တိုင်း)ပါ'

ယာကာမိုချီသည် သူ့လူကိုခေါ်၍ စကားဝှက်များကို အသုံးပြုကာ အတွင်းသို့ ရောက်သွားသည်။ အတွင်းဘက်မှ လက်နက်ကိုင်တစ်ခါစင်သည် သူ့အား လှည့်ကြည့်ကြသည်။ စစ်သည်များထဲမှ တချို့သည် ထောက်ချောက်တံခါးဝ၌ ဝပ်နေကြသည်

ကိုတွေ့ရ၏။ အပေါ်မှ အချက်ပေးလိုက်လျှင် ပြေးတက်သွားကြမည့် အနေအထားရှိနေကြသည်။

'တိုက်ဖို့ အမိန့်ပေးပြီးပြီ'ဟု ယာကာမိုချီက ပြောသည်။ 'သစ္စာဖောက်အရာရှိတစ်ယောက်က အမိန့်ကို မပေးပဲထားလို့ ကြန့်ကြာကုန်ရတယ်။ ငါ့ကိုလွှတ်ပြီး မင်းတို့ကို ခေါင်းဆောင်ခိုင်းလိုက်တယ်'

သူသည် ခါးကိုထုတ်ကာ သစ်သားလှေခါးထစ်များမှ တက်သွားသည်။ ထိုခဏမှာပင် မင်းသားတာနာကာယိုရှိအိုသည် အမှောင်ရိပ်ထဲမှထွက်လာကာ သူ့လက်ထဲမှ ခါးဖြင့် ယာကာမိုချီအား တားထားသည်။ တာနာကာ၏နောက်မှ ခါးကိုင်ထားသော ဂိုတာရိုကိုပါ မြင်နေရသည်။

'မင်း နိုင်ငံခြားသားလူရိုင်းတွေကို သတ်ချင်တယ်ဆိုရင် ငါတို့ကို ပထမဆုံး သတ်မှရမယ်'ဟု တာနာကာက ပြောသည်။ 'ငါတို့ မင်းကို တက်သွားခွင့် မပေးနိုင်ဘူး' တာနာကာသည် တည်ငြိမ်တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် ယာကာမိုချီအား မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ စူးစူးရှရှ ကြည့်လျက်ရှိသည်။

'ခင်ဗျားက နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေကို အတော်ကြီးချစ်နေတာ ဘာပြုလို့ပါလဲ အိုကာမိ-ဆန်'ဟု ယာကာမိုချီက ပြန်ပြောသည်။ 'ဒီလောက် ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖို့ ကောင်းပြီး ယုတ်ညံ့တဲ့ သစ္စာဖောက်မှုကို ကျူးလွန်နေတာ ဘာကြောင်းရှိလို့လဲ'

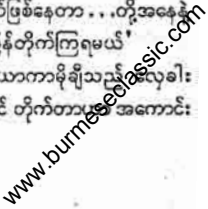
'အခုအချိန်မှာ လူရိုင်းတွေကို တိုက်မယ်ဆိုရင် ငွေတာဝါ၊ သူတို့ရဲ့ အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်နေတဲ့ လက်နက်တွေနဲ့ သင်္ဘောတွေကိုသုံးပြီး ငါတို့ကို ကျူးကျော်မယ်၊ ပြီးရင် ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကျေးကျွန်အဖြစ် ငါတို့ကိုထားမယ်'ဟု တာနာကာက ပြောသည်။ 'ငါတို့က သူတို့ကို သွားတိုက်ရင်၊ သူတို့က တို့ကို အဲသလို လုပ်မှာပဲ။ မာနီမာနီကြီးတဲ့ တို့တစ်မျိုးသားလုံးဟာ ပျက်သုဉ်းသွားမှာ သေချာတယ်'

'ကျွန်တော်တို့က မတိုက်ရင်ကော... 'ဟု ယာကာမိုချီက ပြန်မေးသည်။

'သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို သတ္တိမရှိဘူး။ အင်အားမရှိဘူးလို့ မြင်ပြီး၊ ကျွန်ထက် ပိုဆိုးတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်အောင်လုပ်မှာပဲ မဟုတ်မှလား'

တာနာကာ၏ခါးဦးထိပ်သည် ယာကာမိုချီ၏ ရင်ဘတ်အလယ်တည့်တည့်သို့ ချိန်လှယ်ထားသည်။ 'သူတို့အမြောက်တွေနဲ့ စစ်သင်္ဘောကြီးတွေကြောင့် ဒီနိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေဟာ အခုလောလောဆယ်၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ခိုလှုံဖြစ်နေတာ ... တို့အနေနဲ့ သူတို့နဲ့ အင်အားတူလာတဲ့ တစ်နေ့မှာ ငါတို့ သူတို့ကို ပြန်တိုက်ကြရမယ်'

'ခင်ဗျားမှားနေပြီ ... အိုကာမိ-ဆန်'ဟုပြောကာ ယာကာမိုချီသည် လှေခါးတစ်ထစ်ကို ခုန်တက်လိုက်သည်။ 'ပထမဆုံး လက်ဦးအောင် တိုက်တာအစ အကောင်း

ဆုံးနည်းပါ။ ဒီတိုက်ပွဲမှာ ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို နင်းချေပစ်ရမယ်'

ယာကာမိုချီသည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူက လက်ဦးအောင်တိုက်သည်။ သူ့ တိုက်ကွက်မှာ တာနာကအား ခြေလွတ်လက်လွတ်ဖြစ်ကာ လှေခါးမှ ကျသွားအောင် လုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း တာနာကသည် သူထင်သလို ဖြစ်မသွားဘဲ ယာကာမိုချီ၏ ခါးချက်ကို ရှောင်လိုက်သည်။ ဝါးချက်သည် တာနာက၏ မျက်နှာ နှင့် လက်မအနည်းငယ်ကွာမှ ဖြတ်သွားသည်။

ယာကာမိုချီသည် တာနာက၏ လည်ပင်းဆီသို့ ချိန်ရွယ်၍ ခုတ်လိုက်ပြန်သည်။ တာနာက၏ လျှင်မြန်သွက်လက်သော ခုန်ရှောင်မှုကြောင့် လွတ်သွားသည်။ တာနာက၏ ခါးဦးသည် ယာကာမိုချီ၏ ရင်ဘတ်ထဲသို့ ခါးရိုးအထိ ဖိုက်ဝင်သွားသည်။ ယာကာမိုချီ၏ ခါးသည် မြေပြင်ထက်သို့ လွတ်ကျသွားသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ခါး၏ ဘေးသို့ လဲကျသွားသည်။ သူ့ပါးစပ်သည် ဟလျက်- နိုင်ငံခြားသား လူရိုင်းတွေကို တိုက်ချင်တဲ့လူ ရှိသေးသလား၊ ရှိရင်ပြောဟု တာနာကက ခါးကိုဝင့်လျက်မေးသည်။ အဖြေပေးသူ တစ်ဦးမှမရှိ၊ သူသည် သူ့ခါးမှ သွေးကို ယာကာမိုချီ၏ ဝတ်ရုံဖြင့် သုတ်လိုက်သည်။

1

အပေါ်ဘက်မဏ္ဍပ်၏ ပင်မခန်းမကြီးထဲတွင် ကွန်မိုဒိုနှင့်သူ့အရာရှိများသည် ဆွေးနွေးဆဲ။ ထို့နောက် ကွန်မိုဒိုပါရီသည် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်ပြီး၊ ဂျပန်ဘုရင့် ကိုယ်စားလှယ်မင်းသားနှစ်ဦးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် တင်းမာ လျက်...

'ယီဒိုပင်လယ်အော်က ထွက်ခွာဖို့အချိန်က ကျွန်ုပ်ကြိုက်သလို ရွေးချယ်ရမယ့် ကိစ္စပါဟု ကွန်မိုဒိုကပြောသည်။' ကျွန်ုပ်ရဲ့ စစ်သင်္ဘောတွေဟာ ဒီနေ့ကစပြီး နောက် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ကြာမှ ထွက်ခွာမယ်။ ပင်လယ်အော်ရဲ့ ရေကြောင်းတိုင်းထွာမှုအားလုံး ပြီးစီးပုံ ထွက်ခွာမယ်'

သူသည် အမ်းစထရောင်းဘာသပြန်၍ ပြောနေသည်ကို စောင့်၍နားထောင် သည်။ ဆုံးသွားသည်အခါ တစ်ဖက်ရှိ ဂျပန်ကိုယ်စားလှယ်များထံမှ ဘာသံမှ မကြားရ။ 'အဆုံးသတ်အနေနဲ့ ပြောလိုတာက ကျွန်ုပ် ဒီကို အခုလာမယ့် နေ့ဦးပေါက်မှာ ပြန်လာခဲ့မယ်ဆိုတာ ကြေညာလိုက်ပါတယ်။ စပြီး (သို့မဟုတ်)မေလထဲမှာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီထက်စောပြီး ရောက်ချင်လည်း ရောက်လာဖို့ရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ သမ္မတကြီးရဲ့ပေးစာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ထားတဲ့အတိုင်း အလားအလာ ကောင်းတဲ့ ပြန်ကြားချက် ရ၊ မရ သိရင်လို့ ပြန်လာမှာပါ။ ကျွန်ုပ်ပြောချင်သမျှ အားလုံး

ဟာ ဒါအကုန်ပဲ'

ကွန်မိုဒိုသည် ကုလားထိုင်တွင် ပြန်ထိုင်သည်။ အမ်းစထရောင်း ဘာသာပြန်၍ အပြီးတွင်မှ ဘုရင်ခံနှင့်သူ့စကားပြန်သည် အပြန်အလှန် စကားပြောနေကြသည်။ ထို့နောက် စကားပြန်က အမ်းစထရောင်းနှင့်ကွန်မိုဒိုဘက်လှည့်၍ ဦးညွှတ်ပြီး ပြော သည်။

'ရတပ်ခိုလ်ချုပ်ကြီး နေ့ဦးပေါက် ပြန်လာတဲ့အခါကျရင် အခု စစ်သင်္ဘောလေးစီး နဲ့လာမှာလားလို့ ဘုရင်ခံကြီးက မေးခိုင်းပါတယ်'

'ကျွန်ုပ် အဲဒီလေးစီးနဲ့ ပြန်လာချင်လာမယ်။ စစ်သင်္ဘောအရေအတွက်ဟာ အဲဒီ ထက်ပိုချင်လည်းပိုမယ်ဟုပြောကာ စကားကို ရပ်ထားသည်။ 'အခုလာတဲ့ စစ်သင်္ဘော လေးစီးဟာ အသေးအဖွဲ့ပဲဆိုတာ သူတို့နားလည်အောင် ပြောပြလိုက်ပါ'

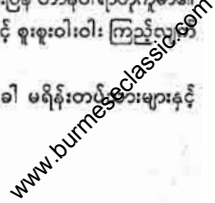
ထိုစကား ပြောအပြီးတွင် ဘုရင်ခံနှင့်စကားပြန်သည် တီးတိုးပြောကြပြန်သည်။ ထို့နောက် နှစ်ဦးစလုံးက ကွန်မိုဒိုဘက်လှည့်၍ ဦးညွှတ်သည်။ ဘုရင်ခံသည် သေတ္တာ ဆီသို့သွားကာ ကြက်သွေးရောင်အဝတ်ဖြင့် ပတ်၍စည်းထားသော အမေရိကန်စာ များကို ယူလာ၍ ပြန်လျှောက်လာသည်။ ကွန်မိုဒိုဘက် ဦးညွှတ်ကာ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် စကားတစ်ခွန်းပြောသည်။

'ဘုရင်ခံကြီးက ပြောပါတယ်။ 'ဒီနေရာမှာ နောက်ထပ် ဆက်လုပ်စရာ ဘာမှ မရှိတော့ပါဘူးတဲ့'ဟု အမ်းစထရောင်းက ဘာသာပြန်၍ ပြောသည်။ 'သူက မဏ္ဍပ်ရဲ့ အပြင်ဘက်ကို လိုက်ပို့မှာမို့ သူ့နောက်လိုက်ခဲ့ပါတဲ့။ အမ်းစအနားကတော့ ပြီးဆုံးသွား ပါပြီတဲ့'

ဘုရင်ခံနှင့်ဟာနိုဝါရာတို့ကုမာသည် ဘေးရင်းယှဉ်ကာ ရှေ့မှလျှောက်သွားကြ သည်။ စကားပြန်၏ မျက်နှာသည် ဖြူယော်ယော် ဖြစ်နေသေးသော်လည်း၊ အစောတိုင်း ကနှင့်စာလျှင် သူ့စိတ်သူများစွာ ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း သိသာ၏။ အမေရိကန် များ ထွက်ခွာသွားကြသည်ကို အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ဘုရင်ကိုယ်စားလှယ် နှစ်ဦးသည် မတ်တပ်ထရပ်ကြသည်။ ကွန်မိုဒိုက သူတို့အား ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်၍ နှုတ်ဆက်သည်အခါ သူတို့ကလည်း ဦးညွှတ်၍ နှုတ်ဆက်ကြလေသည်။

မဏ္ဍပ်အပြင်သို့ထွက်သည့်အခါ ဝင်ပေါက်အဝဉ် ရုပ်နေသော လောဘီဒိုင်ဖိုအား အမ်းစထရောင်း သတိထားလိုက်မိသည်။ ဒိုင်ဖိုသည် စကားပြန် ဟာနိုဝါရာတို့ကုမာ၏ မျက်နှာကိုသာ ဒေါသအလွန်ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်လျက် ရှိသည်။ စကားပြန်ကတော့ သူ့အားလုံးဝပြန်မကြည့်။

သဲသောင်ပြင်ထက်သို့ ကွန်မိုဒိုဆင်းသွားသည့်အခါ မရိန်းတယ်စားများနှင့်

သင်္ဘောသားများ၏ အလေးပြုသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် ဘင်စရာ သံများ၊ စစ်ချီသံများ၊ စိတ်သက်သာရာ ရလျက်ရှိသော အမ်းစထရောင်းသည် သူ့ မိတ်ဆွေဟာနီဝါရာတို့ကုမာအား မျက်စိရှာသည်။ လူထုပရိတ်သတ်များကြားတွင် အလွယ်တကူ ရှာ၍မရ။

နောက်ဆုံးတွင် အမ်းစထရောင်းသည် ဟာနီဝါရာတို့ကုမာအား တွေ့သွားသည်။ မဏ္ဍပ်နှင့်ကိုက်တစ်ရာခန့်အကွာတွင် ဘုရင်ခံနှင့်တွဲ၍ ရပ်နေခြင်း...။ နှစ်ဦးစလုံး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မြင်ကြသည်။ ဟာနီဝါရာတို့ကုမာ၏ မျက်နှာသည် အမ်းစထရောင်း၏ စိတ်ကို များစွာထိခိုက်စေသည်။ ဂျပန်စကားပြန်သည် သူ့မိသားစုအတွက် စိုးရိမ်သောကရီးနေဆဲဖြစ်သော်လည်း သူ့တွင်ရှိနေသည့် မာန်မာနက သူ့အားထိန်းချုပ်ပေးထားပုံရသည်။ ဘယ်လောက်ပဲ ကြောက်စရာကောင်းသည် အဖြစ်မျိုးတွေနှင့် ကြုံရစေကာမူ သူ့နိုင်အတွက် မြင့်မားသော ရည်မှန်းချက်ကို ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ရခြင်းအတွက် ဂုဏ်ယူဟန်ရှိပေ၏။

ဤအဖြစ်ကို ရိပ်စားမိသော အမ်းစထရောင်းသည် ဟာနီဝါရာတို့ကုမာဘက်သို့ ဦးညွတ်လိုက်မိသည်။ ဟာနီဝါရာတို့ကုမာကလည်း အမ်းစထရောင်းဘက် မသိမသာလှည့်၍ ဦးပြန်ညွတ်သည်။ သင်္ဘောများဆီသို့ ဆက်လက်၍ လျှောက်လာနေသော အမ်းစထရောင်းသည် ဟာနီဝါရာတို့ကုမာ၏ ရဲရင့်ပြတ်သားသလောက် နာကျည်းကြေကွဲနေသော မျက်နှာကို တစ်သက်တာ ပတ်လုံးမေ့၍ ရတော့မည်မဟုတ်။

(၄၉)

ဆက်စိက္ခိဟန်နာသင်္ဘောနောက်ပိုင်း စက်ခန်း(တက်မခန်း) အပေါ်ဘက်ရှိ အခန်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် ဆင်မြူရယ်အမ်းစထရောင်းသည် သူ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် ရေသွင်းစရာရှိသမျှကို ရေးသွင်းခြင်းဖြင့် အလုပ်ရပ်လျက်ရှိသည်။ တက်မခန်းဆီမှ ထွက်လာနေသော စက်သံများသည် သူ့စိတ်အာရုံကို အနှောင့်အယှက်မပေးနိုင်။ သူသည် သူ့လက်ထဲမှမင်တံနှင့်နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကြီးထဲမှ စက္ကူထိတွေ့နေခြင်း အပေါ်၌သာ စူးစိုက်လျက်ရှိလေသည်။

အခန်း၏ နောက်ဘက်ရှိ အပေါက်မှကြည့်လိုက်လျှင် သူ့နေရာနှင့်သူ ယိဒိုပင်လယ်အော်၏ အလယ်၌ကျောက်ချပြီး ရပ်နားနေကြသော ဆာရာတိုက်၊ မစ်စတူပီနှင့် ပလိုင်းမောက် တိုက်သင်္ဘောများကို မြင်တွေ့နေရသည်။ သင်္ဘောအားလုံးသည် အပြောကျယ်လှသော ပင်လယ်ပြင်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်ထားသည်။ ထိုမှတဆင့်ဟောင်ကောင်၊ ကန်တုံနှင့်ရန်ဟိုင်းစသောနေရာများဆီသို့ ဆက်လက်သွားရောက်ရန် တာဆူလျက်ရှိပေသည်။

ထိုနေ့သည် ၁၈၅၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ-၁၇ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်ဖြစ်၏။ ခေလသည် ငြိမ်လျက်ပင် ရှိနေသေးသဖြင့် ကမ်းခြေ၌ ပင်လယ်ပြင်သို့ထွက်ရန် တာစူနေကြသည့် ဂျပန်တင်ငါးလှေများသည် ရုတ်တရက် မထွက်နိုင်။ သူတို့သည် တောင်စူးစူးသို့ ဦးတည်၍ လှုပ်ရှားစပြုနေကြသော သင်္ဘောနက်ကြီးများအား စိတ်ဝင်တစား လှမ်းမျှော်ကြည့်လျက်ရှိကြလေ၏။

ထို့ပြင်လည်း သင်္ဘောကြီးများထွက်တော့မည်ဟု သတင်းရ၍ လာရောက်ကြသော လယ်သမား၊ ယာသမားများနှင့် မြို့သူမြို့သားအများအပြားတို့၏ လှေများကိုလည်း ကမ်းခြေ၌တွေ့မြင်နေရ၏။ သူတို့အားလုံးသည် နိုင်ငံခြားသားလှေများ၏

အဆမတန် အင်အားကြီးမားသော စက်များ၏ အလုပ်လုပ်ပုံကို ကြည့်မြင်လိုရှိ အပင်ပန်းခံကာ လာရောက်ခဲ့ကြခြင်းပေတည်း။

ယူရာဂါမြို့၏ အထက်ဘက် ငါးမိုင်အကွာ၌ သင်္ဘောအားလုံး ကျောက်ချပြီး ကတည်းက ဆက်စံကွီဟန်နာ၏ ဦးပိုင်၌ရပ်နေခဲ့သော အမ်းစထရောင်းသည် ထိုရှင်းကို မြင်ခဲ့ရ၏။ ဖြစ်ပြီးခဲ့သမျှအားလုံးကို ပြန်လည်စဉ်းစားမိသည့်အခါ သူ့စိတ်သည် များစွာကြည်လင်ပေါ့ပါးသွားခဲ့သည်။

စစ်သင်္ဘောများသည် ဂျပန်နိုင်ငံမှ ယနေ့ပင်ထွက်ခွာတော့မည်ကို သူသိထားခဲ့ရပြီးပြီ။ ရက်ပေါင်းဆယ်ရက်တိတိမျှ တင်းမာသော အခြေအနေများနှင့် ထိပ်တိုက် တွေ့ကာ ဘေးအန္တရာယ်များနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသလို ဖြစ်နေခဲ့သောကာလသည် ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီ။ အထူးသဖြင့် စကားပြန်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရသောသူသည် အတွင်းစိတ်ပဋိပက္ခများနှင့် အမြဲတစေ ရင်ဆိုင်နေခဲ့၏။ အခုတော့ဖြင့် ထိုဘဝကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပြီ။

ထိုအသိကြောင့် စိတ်အေးနားအေးဖြစ်သွားခဲ့သော ဆင်ဖြူရှယ်အမ်းစထရောင်းသည် သူ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို သတိရလာသည်။ ကြံခဲ့ရသည့်ဖြစ်ရပ်များနှင့် သူ့အတွေးများကို သူ့မှတ်တမ်း မတင်၍မဖြစ်။ ဤသို့ဖြင့် သူသည် သူ့အခန်းထဲသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူသည် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကိုဖွင့်ကာ မိနစ်ပေါင်းများစွာ ကုန်သွားသည့် အထိ သူ့ခေါင်းထဲမှ ပေါ်လာသမျှကို ရေးချလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဆက်စံကွီဟန်နာသင်္ဘော အရှေ့ဘက်သို့ ဦးလှည့်ပြီး ပင်လယ်အော် အောက်ဘက်သို့ ခုတ်မောင်းလာသည့်အခါ သူ့စိတ်အာရုံသည် ရုတ်တရက်ပြောင်းသွားသည်။

သူ့အခန်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် အနောက်ဘက်ကမ်းခြေကို ထင်ထင်ရှားရှားမြင်နေရ၏။ သူ့အဖို့ ဆန်းသစ်သောရှုခင်းဖြစ်နေသည့်အားလျော်စွာ သူမကြည့်ပဲ မနေနိုင်...။ တစ်တောင်ပေါ်တစ်တောင်ဆင့်ကာ လှိုင်းထသလိုဖြစ်နေသော စိုပြည်စိမ်းလန်းသည့် တောင်ကုန်းများ...။ ထိုတောင်ကုန်းများကြား၌ စနစ်တကျ ပြုပြင်စိုက်ပျိုးထားသည့် လှေကားထစ်စပါးခင်းများ...။ ယင်းရှုခင်းအလှသည် ယူရာဂါ၏ အပေါ်ဘက် တစ်သွား၌တည်ရှိနေခြင်းပေတည်း။

ဤကြားထဲမှပင် သူ့အကြည့်သည် ဖူဂျီတောင်ဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ ဖူဂျီ၏ အလှသည် အမြဲတစေ သူ့အားဆွဲဆောင်မှုရှိခဲ့သည်သာများ၏။ အခုလည်း သူသည် ဓာရေးခြင်းကိုရပ်ကာ လက်ထဲမှမင်းတံကို ဘေးသို့ချထားလိုက်ပြီး အပေါက်ဆီသို့ သွားရပ်နေမိသည်။ သူသည် ဖူဂျီတောင်ဆီသို့ တွေ့ဝေငေးမောနေမိပြန်၏။ တစ်ခဏမျှကြာသောအခါ ဆက်စံကွီဟန်နာသည် သူ့ရေလမ်းကြောင်းကိုပြောင်း

လိုက်လေရာ အနောက်ပိုင်းရှုခင်းများသည် ပျောက်သွားသည်။ ထိုအခါ သူသည် ဓားပွဲ၌ပြန်ထိုင်ပြီး စောစောက ရေးထားသမျှကို ပြန်ဖတ်နေမိသည်။

လွန်ခဲ့သည့် သုံးရက်အတွင်းက ကျွန်ုပ်ရရှိခဲ့စားခဲ့ရသော ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ဝမ်းသာကြည်နူးခြင်းတို့မှာ တကြားကြောင့်မဟုတ် ကူရီဟာမာမှ သင်္ဘောပေါ် ပြန်ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း ရောဘတ်အိဒင်တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်တို့ မရှိခိုက်တွင် သင်္ဘောပေါ်သို့ ထူးဆန်းစွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ထံ၌ ကျွန်ုပ်တို့ယံတိုင် အပြင်းအထန် တောင်းခံခဲ့သော ဆုနှစ်ခုကို ဘုရားသခင်က ပေးအပ်ခြင်း ခံခဲ့ရပြီဟုပင် ထင်ခဲ့မိပါ၏။ ပထမဆုနှင့်ပတ်သက်၍ အဓိကကျသော ပဋိပက္ခမှုကြီးတစ်ခုသည် တမ်းခြေထက်တွင် ဖြစ်လုန်းပါးအခြေအနေ ရှိနေခဲ့ရာမှ သီသီကလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ရ၏။ နောက်တစ်ခုမှာ ရဲရင့်သော နယူးအင်္ဂလန်ပြည်နယ်သား အရာရှိလက်ဖတင်နှင့် ရောဘတ်အိဒင်သည် ခုနှစ်ရက်တိတိ ပျောက်ဆုံးနေရာမှ သင်္ဘောပေါ်သို့ အသက်ရှင်လျက် ပြန်ရောက်လာခြင်းပေတည်း။

ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းသာကြည်နူးမှုကို အပြည့်အဝခံစားခဲ့ရသည်ဟူ၍ ကားမဆိုသာပါ။ လက်ဖတင်နှင့်အိဒင်သည် အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်လောက်အောင် ပြင်းထန်သည့် ဒဏ်ရာရလာခဲ့သည်ဟူသော နောက်ဆက်တွဲသတင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ ယနေ့မနက်ဆိုလျှင် အိဒင်သည် အောက်ထပ်ကုန်းပတ်ရှိ အရေးကြီးလူနာများအခန်း၌ သူ့အသက်ရှင်ရေးအတွက် အပြင်းအထန် ရုန်းကန်နေရရှာသည်ဟူသော သတင်းကို ထပ်မံကြားသိခဲ့ရပြန်ပါသည်။

အိဒင်အား အမည်မသိဂျပန်တစ်စုက လာပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ သင်္ဘောပေါ်အရောက်တွင် တအံ့တဩဖြစ်နေသော အစောင့်စစ်သည်များက အောက်ထပ်အရေးတကြီး လူနာအခန်းသို့ သယ်ပို့ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ယခုအခါတွင် ကာဘိုင်းသေနတ်များနှင့် ဓားများကိုင်ဆောင်ထားသည့် သင်္ဘောသားသုံးဦးက သင်္ဘောအကျဉ်းထောင်နှင့် ဆက်နေသော အထူးလူနာကုတင်ပေါ်ရှိ အိဒင်အား နှစ်ဆယ့်လေးရာရီလုံးလုံး အလှည့်ကျ စောင့်ကြပ်လျက်ရှိသည်။

ယင်းအစီအစဉ်ကို လုပ်ခြင်းမှာ အိဒင်သင်္ဘောပေါ် ပြန်ရောက်လာလျှင်

ချက်ခြင်းဖမ်းဆီး၍ တင်းကြပ်စွာအစောင့်အရှောက်နှင့် ထားရမည်ဟု ကြိုတင်၍ ထုတ်ထားခဲ့သော အမိန့်ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ လက်ဖက်ရည်နှင့် ရိုက်စိတ်မှ ကျွန်ုပ်ကြားသိခဲ့ရသည်မှာ ဒဏ်ရာရလာသော လက်ဖက်ရည် အိဒင်သည် သူ့အကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှသာ ပြောပြနိုင်ကြောင်းနှင့် ယခုအထိ တိတိကျကျနှင့် စုံစုံစိစိ မသိရသေးကြောင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ သူပြန်လည်ကျန်းမာလာပါက တပ်ပြေးအဖြစ် စစ်ခုံရုံးသို့ အတင်ခံရမည်ဖြစ်၏။ ထွက်ရှိလာမည့် အကျိုးတရားမှာ ထောင်ဒဏ် ကျခံရမည်ဖြစ်ပြီး အလားအလာကောင်းသော ရေတပ်အရာရှိဘဝ နိဂုံးချုပ် ရပေလိမ့်မည်။

အမ်းစထရောင်းသည် စားစင်ခြင်းကို ရုပ်ထားလိုက်သည်။ သူ့အာရုံသည် အိဒင် ထံရောက်သွားသည်။ အိဒင်အပေါ် အားကျခြင်းနှင့်ကရုဏာဖြစ်ခြင်းတို့သည် သူ့စိတ်၌ ပေါ်လာသည်။ လူငယ်အရာရှိဖြစ်သော အိဒင်သည် သူ့အသက်နှင့်ရင်း၍ စွန့်စားမည် ဟူသော စိတ်ဓါတ်ဖြင့် သဘောပေါ်မှ ရဲရင့်စွာ ထွက်ခွာသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ မိမိသာ ဆိုလျှင် လက်နက်မပါဘဲနှင့် ကမ်းပေါ်သို့ တက်လှုပ်ခဲ့မည်မဟုတ်။ ယင်းသို့တွေးမိသော အခါ သူ့ကိုယ်သူ စက်ဆုတ်ခြင်း ဖြစ်မိသည်။ သူသည် စားပွဲ၌မိပြန်ထိုင်ကာ သူ့ရေးထား သည့် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ငုံ့ကြည့်မိပြန်သည် ...

အခြေအနေကို ပို၍ဆိုးဝါးစေသည်မှာ တခြားမဟုတ် သူ့ဦးခေါင်းနှင့် ခြေထောက်ဒဏ်ရာများကို ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်များက ခွဲစိတ်ကုသပေး အပြီးတွင် အများပြင်းစွာ ဝင်လာခြင်းဖြစ်၏။ ယမန်နေ့ညနောင်းပိုင်း တွင် အိဒင်၏အဖျားအပူချိန်သည် အမြင့်ဆုံးအမှတ်ကို ကျော်သွားခဲ့ သည်။ အခုချိန်ထိ သူသည် မာကျင်မှုဒဏ်နှင့် သွေးထွက်လွန်မှုဒဏ် များကြောင့် များစွာအားနည်းလျှက် ရှိနေဆဲဟု သိရပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အိဒင်ထံတို့ရော ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်ကြီးများထံကိုပါ အကြိမ်ကြိမ်စာများ ရေးခဲ့ပါသည်။ သာသနာပြု ဓရစ်ယာန်တုန်းကြီး အနေဖြင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပြုစုကုသမှုကို ရှေ့ရှု၍ ကိုယ်တိုင်လှာရောက် ကြည့်ရှုခွင့်ပေးရန် ခွင့်တောင်းစာများ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့ဘက်မှ အကြောင်းပြန်ကြားမှုကို မရခဲ့ပေ။

ဤအဖြစ်သည် ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှု မရှိသလို ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏စိတ်သည် များစွာဘဝင်မကျ ဖြစ်နေခဲ့ရပါသည်။ လွန်ခဲ့သော

ဆယ်ရက်အတွင်းက ဝတ္ထုဆန်ဆန်ဖြစ်ခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်များအပေါ် ခံစား ခဲ့ရသည်များထက်ပို၍ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်ရသည်ဟုပင် ကျွန်ုပ်ထင်မိ ပါသည်။

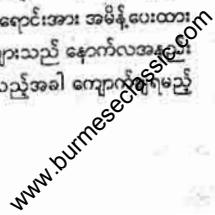
ရောဘတ်အိဒင်သည် သူယုံကြည်သည့်အတိုင်း အားလုံးကို စွန့်လွှတ် ကာ ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းနိုင်မည့် နည်းလမ်းနောက်သို့ လိုက်ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် မိမိလုပ်ခဲ့သည့် အလုပ်အပေါ်၌ နှစ်မျိုးခြင်း ကင်းခဲ့သည်မှာ မှန်သော်လည်း ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် လက်နက်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက် ခဲ့သော လုပ်ရပ်များတွင် ကြံရာပါကမ်းဦးအဖြစ် ထိပ်ပိုင်းမှ ပါဝင်ခဲ့သည် မှာအမှန်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်မျှော်လင့်နိုင်သည့် အရာတစ်ခုတော့ ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် လျှို့ဝှက်သော ကြံစည်အားထုတ်မှုများဖြင့် ဟာနိုဝါရာတိုက်မှုအား ကူညီ ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊ ယင်းကူညီမှု မဖြစ်စလောက်ကလေးသည် ကျွန်ုပ်ပါဝင် ကပြခဲ့ရသော လက်နက်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်မှုအတွက် အထိုက်အလျှောက် ခွင့်လွှတ်နိုင်သည့် ဖြေဆေးလေးတစ်ခု ဖြစ်လာကောင်းပါရဲ့ဟု မျှော်လင့် မိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမ်းစထရောင်းသည် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဖတ်နေရာမှ အာရုံပြောင်းသွားပြန် သည်။ ဧည့်ခံမဏ္ဍပ်ထဲ၌ 'သင်တို့သမ္မတကြီး၏ ပေးစာကို လက်ခံပြီးပြီဖြစ်၍ သင်တို့အားလုံး ယခုပင် ဤနေရာမှ ထွက်ခွာသွားကြပါတော့' ဟူသော ဂျပန် တို့ဘက်မှ စကားကို သတိရမိသည်။ ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသော ကွန်ရိုပီပါရီသည် မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် ဒေါ်ပွဲသွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုစကားအပေါ်တွင် မကျေမချမ်းဖြစ်နေခဲ့သော ကွန်ရိုပီသည် သူ့စစ်သင်္ဘော လေးစီးလုံးအား ယိဒိုမြို့နှင့်ဆယ်မိုင်အကွာအထိ ကျောက်ဆူးချ၍ ရပ်ခိုင်းထားခဲ့သည်။ ထိုမျှသာမက သင်္ဘောအားလုံးသည် လက်နက်တပ်ဆင်ထားသော လှေပေါင်း တစ်ဒါဇင်ခန့်ကို ကမ်းခြေအနီးသို့လွှတ်ကာ ရေအနက်ကို တိုင်းထွာစေခဲ့သည် မဟုတ် ပါလား။

ထိုစဉ်က ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်နေသော ယူရာဂါဘုရင်ခံသည် မိမိတို့သင်္ဘော ဆီရောက်လာပြီး သူတို့တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း သင်္ဘောများ မထွက်ခွာသည်မှာ ဘာကြောင့်လဲဟု လာမေးသည်။ ကွန်ရိုပီပါရီက အမ်းစထရောင်းအား အမိန့်ပေးထား သည့်အတိုင်း ယခုထက်ပို၍ကြီးမားသော စစ်သင်္ဘောကြီးများသည် နောက်လအတွက် ငယ်အတွင်း ပြန်လာကြလိမ့်မည်ဖြစ်ရာ ယင်းတို့ပြန်လာသည့်အခါ ကျောက်ဆူးချသည့်

နေရာများကို ကြိုတင်သိရှိထားရန် တိုင်းထွာနေ၍ ဖြစ်သည်ဟု ပြန်ကြားခဲ့သည်။

နောက်နေ့တွင် ကွန်မိဗိုပါရီသည် သူ့စစ်သင်္ဘော ဓနိစန္ဒဝိအား နေရာရွှေ့ခဲ့၏။ မူလနေရာမှ ပင်လယ်အော်၏ အထက် ဆယ်မိုင်ကွာအထိ ဆန်တက်ခိုင်းကာ ကျောက်မျှ စေခဲ့သည်။ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများအား မြို့တော်နှင့် အလှမ်းမကွာသည့် နေရာ အထိ ခုတ်မောင်းစေပြီး ရပ်ထားနိုင်သည်ကို သက်သေပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤကာလအတွင်း ဘုရင်ခံနှင့်သူ့အရာရှိအချို့သည် စွင့်ပြုချက်ရသည့်အတိုင်း ဆတ်စံကိုဟန်နာသင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဘုရင်ခံနှင့်အတူ စကားပြန် ဟာနီဝါရာတို့ကဲ့မာ ပါမလာချေ။ အမ်းစထရောင်းက မေးသည့်အခါ သူ့တဝန်များမှ ခေတ္တအနားယူခွင့်ရထားပါသည်ဟု ဘုရင်ခံကဖြေသည်။ သူနှင့်ပါလာသည့် စကားပြန် မှာအသစ်ဖြစ်လေသည်။ ထူးခြားနေသည့်ကား ဘုရင်ခံသည် ယခင်ကထက်ပို၍ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့နေခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။

ရေတပ်အုပ်စု ပြန်လည်မထွက်ခွာမီ ဂျပန်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် သင်္ဘောများ ဆီသို့ နှစ်ကြိမ်မျှ ရောက်လာခဲ့သေးသည်။ နှစ်ကြိမ်စလုံးပင် အမေရိကန် ဝိုင်အရက်များ၊ ဝီစကီများနှင့် စည့်ခံရုံမျှမက အမေရိကန်အစားအစာများနှင့်ပါ တညီခင်းကျွေးမွေး ခဲ့ကြသည်။ ဂျပန်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များသည် နှစ်နှစ်ကြိုက်မြိုက် စားသောက်ကြလေ သည်။

ဂျပန်တို့အား သင်္ဘောအင်ဂျင်များကိုသာမက လက်နက်မျိုးစုံကိုပါ ပြသခဲ့ကြရာ များစွာ စိတ်ပါဝင်စားကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဘုရင်ခံ၏စကားပြန်သည် နားနေအားနေ သည်မရှိ အဖွဲ့ဝင်ဂျပန်အရာရှိတို့က မေးနေသည့် မေးခွန်းများကို အဆက်မပြတ် ဘာသာပြန်ပေးနေရသဖြင့် အလုပ်များလျက် ရှိနေ၏။ ဤကြားထဲမှပင် အမြောက်ကြီး များ၏အရွယ်အစားပမာဏ၊ ဘယ်လိုထုတ်လုပ်သည်၊ သင်္ဘောအင်ဂျင်များ၏ အတိုင်း အထွာနှင့် လည်ပတ်မှု စသည်များကို စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြင့် မှတ်သားပေးရသေး၏။

ထိုပြင်လည်း ခင်မင်လာမှုကို အကြောင်းပြု၍ တစ်ဘက်နှင့်တစ်ဘက် လက် ဆောင်များ ပေးလာကြသည်။ အမေရိကန်တို့ဘက်မှ သစ်စေ့များနှင့် သမိုင်းစာအုပ် များပေးခဲ့၍ ဂျပန်တို့ဘက်မှ ယပ်တောင်များ၊ ယွန်းထည်ပစ္စည်းများနှင့် ဆေးတံများ ပေးခဲ့သည်။ ယင်းလုပ်ရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ အမ်းစထရောင်းသည် သူ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်း တွင် ဤသို့ရေးမှတ်ထားသည်ကို ပြန်၍ဖတ်မိသည်။

ဤအပြန်အလှန် ပေးကမ်းမှုများ၏ နောက်ကွယ်မှ အမှန်တရားကို ကွန်မိဗိုပါရီက ယမန်နေ့ညက အာပေါင်အာရင်းသန်သန်နှင့် ဝေဖန် ပြောဆိုသွားသည်။ "ဂျပန်တွေ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်မှု ရှိလာစေဖို့အတွက်

အကြောက်တရားတွေရဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုကို အသုံးပြုရလိမ့်မယ်" ဟု သူက မှတ်ချက်ချသွားသည်။

ထိုပြင်လည်း သူက ဂျပန်တွေအနေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ပင်လယ်ကမ်းခြေဟာ အင်အားကြီးမားတဲ့ ရေတပ်ကြီးတစ်တပ်ရဲ့ အောက်မှာ လုံးဝလုပ်သမျှ ခံရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို သိမြင်နားလည်သွားအောင်၊ ယုံကြည်သွား အောင်လုပ်ရမယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် သူတို့ဆီက ဘာတွေပဲတောင်းတောင်း ပေးလာမှာပါ" ဟု ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

စစ်ကြေညာရန်ကိစ္စမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကွန်ဂရက်တစ်ခု တည်းကသာ ပြုလုပ်နိုင်သော ကိစ္စဖြစ်၏။ အမှန်အားဖြင့်လည်း ကွန်ဂရက် သည် ဂျပန်နိုင်ငံအား စစ်ကြေညာခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ သို့တစလည်း လွန်ခဲ့ သော ဆယ်ရက်အတွင်းက ကွန်မိဗိုပါရီ၏ လုပ်ရပ်အားလုံးသည် စစ် ကြေညာသည်နှင့် တူလျက်ရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်မြင်မိပါသည်။

"ဂျပန်နိုင်ငံဟာ နောက်ဆုံးကျရင် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ အထီးကျန် ဝါဒကို စွန့်လွှတ်ပြီး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုကို ဦးစားပေးတဲ့ နိုင်ငံတကာ တရားဥပဒေကို ရိုသေလိုက်မှာလာမှာပါ" ဟူသော စကားကို အထက်တန်း အရာရှိတစ်ဦး၏ နှုတ်မှ လွန်ခဲ့သောညက အမှတ်မထင် ထွက်လာသည်ကို ကျွန်ုပ်ကြားလိုက်ရ၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာ၏ အဆိုးနှင့် အကောင်း ခွဲခြားတက်သောစိတ်အရ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ထိုစကားကို လက် မခံနိုင်ပါ။ ခြောက်ဆယ့်လေးပေါင်ဒါ အမြောက်များဖြင့် "ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့သော နိုင်ငံတကာ တရားဥပဒေ" ကို လက်ခံလာအောင် လုပ်ခြင်း သည်လည်း မှန်ကန်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်မထင်ပါ။

အမ်းစထရောင်းသည် ထိုစာပိုဒ်ကို ဖတ်မိသည့်အခါ စာဖတ်ခြင်းကို ရပ်လိုက် ပြန်သည်။ သူ့အတွေးသည် အမေရိကန်ရေတပ်ဖွဲ့များ၏ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များကို ပြန်၍တွေးနေမိပြန်သည်။ အကယ်၍ ဆင်ခြင်ဆင်လက်များနှင့်သာ ကြောကြမည် ဆိုပါက ယင်းလုပ်ရပ်များ မှန်ကန်ခြင်း ရှိမရှိ အငြင်းပွားဖွယ်ရာများ ရှိလာပေလိမ့်မည်။

ဤခရီးကို ထွက်လာနေစဉ်အတွင်းက ဤချို့ယွင်းချက်များ သူ ဘာကြောင့် မမြင်ခဲ့ပါလိမ့်။ ထိုစဉ်က ယင်းကဲ့သို့ မမြင်ခဲ့ခြင်းသည် သူလက်ခံနိုင်သည့် လုပ်ငန်း အပေါ်၌ ဆန့်ကျင်ဘက်စိတ်ထားနှစ်ခု ပြင်ထူထားမိ၍ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူသည် ထိုအတွေးကို ရင်ဝယ်ပိုက်ကာ သူ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်းဆီသို့ အာရုံရောက်သွားစွာ ပြန်လေသည်။

ရောဘတ်အိဒင်သည် ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သဖြင့် သူ့ဆန္ဒကို အလွန်ရဲရင့် ပြတ်သားစွာ လုပ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်ယူဆပါသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်လည်း ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပဋိပက္ခများကို နှစ်ဦးနှစ်ဘက်ကြား၌ ပြေလည်အောင် ညှိနှိုင်းစေစပ်ပေးခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းအောင် လုပ်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် ဖျန်ဖြေခြင်းဖြင့် ပြီးငြိမ်းအောင် လုပ်သောနည်းသည် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝတစ်ခုလုံး ဖြစ်နေသည်မှာ ကာလအားဖြင့်ကြာခဲ့ပြီ။ ထိုနည်းသည် အတွေ့အကြုံက သင်ကြားပေးခဲ့သော နည်းဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

စေ့စပ်ဆွေးနွေးပြီး ငြိမ်းအေးစေခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ရှက်ကြောက်သင့်သည့် သတ္တိနည်းပူပူသဏ္ဍာန်တစ်ခုလေးလား...။ အရေးကြီးသော အခြေခံမှုများအား ဘယ်တော့မှ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် မပြီးစေသင့်။ အကယ်၍များ ပို၍စိတ်ဓါတ်ဖြူစင်သော၊ ရဲရင့်စွန့်စားစိတ်ပို၍ကြီးမားသော ရောဘတ်အိဒင်များ ပို၍များလာပါက ဤကမ္ဘာသည် အကောင်းဆုံး နေရာတစ်ခု ဖြစ်လာဖို့ရှိပါသည်။

အိဒင်အထက်မှ အရာရှိများကမူ အုပ်ချုပ်သူအရာရှိများအား အသိမပေးပဲ။ ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် လုပ်ခြင်းသည် မှားသည်ဟုဆိုပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ လုပ်လိုက်ခြင်းသည် စစ်ဖြစ်ပွားဖို့ နီးသည်ဟုလည်း စွပ်စွဲကြပေလိမ့်မည်။

သို့တစေလည်း အိဒင်ကတော့ ဤကိစ္စတွင် သူ့အထက်မှ အရာရှိများ၏အပြုအမူ၊ လုပ်ရပ်များသည် မှားပါသည်ဟု တုံ့ပြန်ပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ့အထက်အရာရှိများ၏ လုပ်ရပ်များကြောင့် ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့သည့် အကျိုးဆက်များကို လျော့ပါးသွားစေနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့ဆက်လာမည့် နှစ်များအတွင်း ဂျပန်လူမျိုးတို့သည် ပထမဆုံး ချဉ်းကပ်လာသည့် အမေရိကန်တို့၏ လုပ်ရပ်များကို ရုတ်တရက် မေ့သွားလိမ့်မည် မထင်ပေ။ ဤကိစ္စတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်လည်း အတွင်းကျကျနှင့် နီးကပ်စွာ ပါဝင်ခဲ့သည်ဖြစ်သဖြင့် ယင်းကဲ့သို့ တွေးထင်မိခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်မူကား တစ်သီးတစ်ခြား အထီးကျန် နေထိုင်ရေးဟူသော မူဝါဒကို ဂျပန်လူမျိုးစွန့်လွှတ်ရန် ဘုရားသခင်က ဝင်ရောက်

ကျညီပါစေဟု ဆုတောင်းပေးရုံမှတစ်ပါး အခြားလုပ်ပေးနိုင်သော အရာမရှိပါ။ ဘုရားသခင်သည် ဂျပန်တို့အား ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ကျန်လူမျိုးများနှင့် အမုန်းမပွား သွေးထွက်သံယိုမှုများ မဖြစ်စေပဲ မိတ်ဆွေများအဖြစ် ပေါင်းသင်းလာနိုင်အောင် ပြုပြင်ပေးတော်မူပါဟု ဆုတောင်းပေးရန်သာလျှင် ရှိပါတော့သည်။

အပြင်မှ တံခါးခေါက်သံကြားရသည်။ အမ်းစထရောင်းသည် စာဖတ်ခြင်းကို ရပ်ကာ ထိုင်ရာမှထ၍ တံခါးကို သွားဖွင့်သည်။ တံခါးဝ၌ ရပ်နေသူမှာ အရာခံဗိုလ်ဟာရစွဖြစ်၏။ သူသည် အမ်းစထရောင်းအား ဆီး၍အလေးပြုသည်။

'လက်ဖက်ခင်းရိုက်စိက လွှတ်လိုက်လို့ပါ။ မစွတာအမ်းစထရောင်းဟု အရာခံဗိုလ်ကပြောသည်။ 'မစွတာ အမ်းစထရောင်းက လက်ဖက်ခင်းရိုက်ရောဘတ်အိဒင်ဆီ လာဖို့ခွင့်တောင်းခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒါအို အခု ခွင့်ပြုလိုက်ပြီလို့ လာပြောတာပါ။

'ကောင်းပါတယ်ဟု အမ်းစထရောင်းက အလိုက်သင့် ပြန်ပြောသည်။ 'ဒါဆိုရင် လက်ဖက်ခင်းရိုက်ခင်းဟာ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းသွားပြီဆိုပါတော့... ဟုတ်လား။

ဟာရစွက ခေါင်းခါသည်။ 'အဲသလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး... ခင်ဗျာဟု ပြောသည်။ 'သူ့အခြေအနေက နည်းနည်းပိုဆိုးလာတယ်လို့ သိထားရပါတယ်။ ဆရာဝန်ကြီးတွေကတော့ သူ့အခြေအနေဟာ ငါးဆယ်... ငါးဆယ်တံ ရှိတယ်လို့ ပြောထားပါတယ်။

'အခြေအနေဆိုးလာလို့ သူ့ဆီလာတွေ့ဖို့ ခေါ်တဲ့သဘောပေါ့။ ဟုတ်လားဟု အမ်းစထရောင်းက ပြန်ပေးသည်။

'မဟုတ်ပါဘူး... ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် နားလည်ထားတာကတော့ လက်ဖက်ခင်းရိုက်အိဒင်ကိုယ်တိုင်က မစွတာအမ်းစထရောင်းနဲ့ တွေ့ရင်တယ်လို့ ပြောဟန် တူပါတယ်။ သာသနာပြုစကားပြန် အမ်းစထရောင်း၏ မျက်နှာသည် မှန်မှိုင်းသွားသည်။

'ဒါဆိုရင် ကျုပ် သူ့ကိုဘယ်အချိန် လာတွေ့ရမှာလဲဟု မေးသည်။

'လက်ဖက်ခင်းရိုက်စိကတော့ အခုချက်ခြင်း ခေါ်လာရမယ်လို့ ကျွန်တော်ကို အမိန့်ပေးလိုက်ပါတယ်ဟု အရာခံဗိုလ်က ပြန်ပြောသည်။ 'ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ။

ဆတ်စံကွီဟန်နာ၏ လူနာခန်းသည် အောက်ကုန်းပတ်တွင် တည်ရှိသည်။ သူတို့ရောက်သွားသည်အခါ အရောင်ဗိုလ်ဟာရစ္စက အမ်းစထရောင်းအား စကားစောင့် ခိုင်းထားခဲ့ပြီး လက်နက်ကိုင်အစောင့်များနှင့်သွား၍ စကားပြောသည်။ သူတို့က သဘောတူခါမှပင် အကျဉ်းထောင် လူနာကုတင်ဆီသို့ ဝင်ခွင့်ရသည်။

ရောဘတ်အိဒင်သည် ခေါင်းအုံးတွေ အများအပြားထပ်၍ ခုထားသည့် အပေါ်၌ ခေါင်းတင်၍ လှဲနေသည်။ ဦးခေါင်းတွင်လည်း ပတ်တီးတွေ အထပ်ထပ် စီးထားသည်။ အရောင်ဗိုလ်က ကုတင်ဘေး၌ ချထားသည့် ခွေးခြေကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ထိုင်ခိုင်းသည်။ ထို့နောက် ထပ်၍ အလေးပြုသည်။

‘ငါးမိနစ် နေခွင့်ရှိပါတယ်၊ မစ္စတာ အမ်းစထရောင်းဟု ဟာရစ္စက ပြောသည်။

‘ဆရာဝန်ကြီးတွေ ချမှတ်ပေးထားတဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်းပါ။’

‘ကျေးဇူးတိ ... မစ္စတာဟာရစ္စ သိပ်ကိုကျေးဇူးတင်တယ်။’

သူ့နောက်မှ အခန်းတံခါး ပိတ်သွားသည့်အခါ အမ်းစထရောင်းသည် ခွေးခြေ တွင်ထိုင်ကာ အိဒင်မျက်နှာကို ငြိမ်ဆိတ်စွာ ကြည့်နေမိသည်။ အိဒင်သည် လှုပ်ရှားခြင်း မရှိ မျက်လုံးအစုံကိုလည်း မဖွင့်၊ ဘောင်ထူထပ်စွာ မြဲပေးထားသော်လည်း ခြေတစ်ဖက် ကို ပတ်တီးအထပ်ထပ် စီးထားမှန်း မြင်ရုံမျှဖြင့် သိသာသည်။ ပါးနှစ်ဖက်စလုံးတွင် ခွေးများ ဖို့လျက်ရှိသည်ကိုလည်း မြင်နေရ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့မျက်လုံးများ ပွင့်လာ သည်။ သူ့အသက်ရှင်ရေးအတွက် များစွာလှုပ်ရှားရန်ကန့်ခံနေရသည်ကို သူ့မျက်လုံး များက ဖော်ပြနေကြသည်။

ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်ကယ်ဆိုတာ သိရလို့ သိပ်ဝမ်းသာတယ် ... ရေဇာတ် ကျွန်တော် ခင်များရဲ့ သတ္တိကို ချီးကျူးပါတယ်ဟု အမ်းစထရောင်း၏ အိဒင် လက်မောင်းကို အသာအယာကိုင်၍ပြောသည်။ ‘အမေရိကန်ရေတပ်၏ ကျွန်တော်

မြင်သလို မမြင်ကြဘူး။ သူတို့အနေနဲ့က ခင်ဗျားဟာ တင်းကြပ်စွာ ချထားတဲ့အမိန့်တွေကို ချိုးဖောက်ပြီး ဘေးအန္တရာယ်ကြီးမားအောင် လုပ်တယ်လို့ ဆိုကြမှာပဲ။

အိဒင်က ခေါင်းကိုအသာလှည့်ကာ၊ အမ်းစထရောင်းအား ကြည့်နေသည်။ စကားတော့မပြော။

'ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ စေတနာကို နားလည်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ မျက်လုံးတွေထဲမှာတော့ ခင်ဗျားဟာ စစ်မှန်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးသမားတစ်ယောက်ပါ။'

အိဒင်ထံမှ စကားသံ မကြားရ၊ သာသနာပြု၏ မျက်နှာကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

'ခင်ဗျား ဘေးအန္တရာယ် မဖြစ်ပဲ ပြန်ရောက်လာဖို့ ကျွန်တော် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ရောဘတ် ဟု အမ်းစထရောင်းက ဆက်ပြောသည်။ 'ဒါပေမယ့် ဆုတောင်းပြည့်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မမျှော်လင့်ရဘူး။ ခင်ဗျား သင်္ဘောကို ပြန်ရောက်လာတယ်လို့ ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်တော် သိပ်ဝမ်းသာသွားတယ်။ ခင်ဗျားရောကမ်းပေါ်မှာ အခက်အခဲတွေနဲ့ ကြုံတုန်းက ဆုတောင်းခဲ့သေးလား။'

အိဒင်က သူ့ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းညှင်းစွာခါသည်။ အမ်းစထရောင်းကတော့ ဂုတ်တရက် ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ။ အတန်ကြာမှ 'အခုကော ခင်ဗျားအတွက် ကျွန်တော် ဆုတောင်းပေးရဦးမလား၊ ခင်ဗျားကော ကျွန်တော်နဲ့အတူတူ ဆုတောင်းချင်သလား။'

'ဟင့်အင်း... ဆုမတောင်းတော့ပါဘူး... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'ဟု အိဒင်က ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြောသည်။ 'အဲဒီကိစ္စမျိုးတွေမှာ ရှိနေတဲ့... ကျွန်တော့်ခံစားချက်တွေဟာ မပြောင်းလဲဘူး။'

အမ်းစထရောင်းသည် တစ်ခဏမျှ ဦးခေါင်းကိုင့်ကာ နှုတ်မှ တာတွတ်တွတ် ရုတ်ဆိုလျက်ရှိသည်။ သူ ဆုတောင်းနေခိုက်တွင် အိဒင်သည် အပေါက်မှ လှမ်းမြင်နေရသော စိုပြည်စိမ်းလန်းသည့် အနောက်ဘက်ကမ်းခြေကို လှမ်းကြည့်နေသည်။

'ခင်ဗျား လုပ်မိခဲ့တဲ့ကိစ္စအတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေသလား။'

'မဖြစ်ပါဘူး။'

'တခြား စိတ်ထိခိုက်စရာများ ရှိနေသေးလို့လား။'

'သူတို့... ဆင်တာရိုကို... သတ်ပစ်ကြတယ်... ကျွန်တော် စိတ်ပိတ်ထိခိုက်ခဲ့ရတယ်။'

အမ်းစထရောင်းသည် အိဒင်ထံမှ ရသည့်သတင်းအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပါသည်။ သူသည် အိဒင်အား ကရုဏာမကင်းစွာဖြင့် ကြည့်နေသည်။

'အဲဒါကြောင့်... ကျွန်တော်နဲ့... လာတွေ့ဖို့... ခင်ဗျားကို မှာတာပါ'ဟု

အိဒင်က ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆက်ပြောသည်။ 'ဆင်တာရိုဟာ... လူရိုးတစ်ယောက်ပါ... ဒါပေမယ့်... သူက အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ လူတွေသာ နားလည်တဲ့ဟာမျိုးတွေကို နားလည်တယ်။ သူ သေရတာဟာ... အဲဒါကြောင့်ပါ...'

'ကျွန်တော် အဲဒီကိစ္စမှာ ဘယ်လိုကူညီနိုင်မလဲ'ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြန်မေးသည်။ 'ကျွန်တော် လုပ်ပေးနိုင်တာ အားလုံးလုပ်ပေးပါမယ်။'

'သူသေတာကို... သိတဲ့လူတွေက... ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်ကြဘူး... သူ့အလောင်း ဘယ်ထဲကျသွားတယ်ဆိုတာတောင် မသိကြဘူး... အိဒင်သည် မောလာသဖြင့် စကားကို ဆက်မပြောဘဲ ရပ်ထားသည်။ 'သူ့ဇနီးနဲ့ သားသမီးတွေက... အနောက်ဖက်ကမ်းခြေက... ယူရတာက... လို့ခေါ်တဲ့... ရွာတစ်ရွာမှာ... နေကြတယ်။ သူ... ရဲဝံ့စွနဲ့စားစွာနဲ့ သေသွားရတယ်ဆိုတာ သူတို့သိသင့်တယ်။'

'ကျွန်တော်က သူတို့ဆီကို အကြောင်းကြား ပေးစေချင်သလား။'

အိဒင်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ 'ဆင်တာရိုဟာ သူ့နတ်ဘုရားတွေဆီမှာ ဆုတောင်းလေ့ရှိတယ်... သူ့အတွက် ခင်ဗျားက တစ်ခါတစ်လေ ဆုတောင်းပေးပါ။'

'ကျွန်တော် ဆုတောင်းပေးပါမယ်'ဟု အမ်းစထရောင်းက ပြောသည်။ 'သူ့မိသားစုဆီကိုလည်း အကြောင်းကြားပေးပါမယ်။'

'သူ ဘယ်လိုသေရတာလဲ။'

'သူတို့က... ဆင်တာရိုခေါင်းကိုဖြတ်ပြီး... မီးတောင်ဘေးဖက်က တွင်းကြီးထဲ... ပစ်ချလိုက်တယ်။'

'ဘာပြုလို့ သူတို့က အဲသလို လုပ်ကြတာလဲ။'

'ခိုင်ငံခြားသား... လူရိုင်းတွေနဲ့ပေါင်းလို့... တဲ့။'

'သူ့အလောင်းက ဘယ်မှာလဲ။'

အိဒင်က အပေါက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်ကာ ခေါင်းဆတ်ပြသည်။ သူ ပြသည်မှာ ဖူရီတောင်... ကျွန်တော်တို့... တောင်ပေါ်ကို... အတူတူ... တက်ကြွတာ... ဟု ပြောကာ မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားသည်။ 'တောင်ထိပ်ကို... မရောက်ကြဘူး... သူတို့က ထောင်ချောက်ဆင်ထားတယ်။'

အမ်းစထရောင်းသည် အိဒင်စကားကို မယုံကြည်သလို ဖြစ်သွားသည်။ လက်ဖက်ခဲနှင့်အိဒင်သည် ဒဏ်ရာများကြောင့် ဂယောင်ချောက်ခြားဖြစ်ကာ ပြောမရလေသလား... 'ခင်ဗျား တကယ်ကို ဖူရီတောင်ပေါ် တက်ခဲ့သလား... ရောဘတ် တကယ်ဟုတ်ရဲ့လား။'

အိဒင်က ခေါင်းညိတ်သည်။ 'တောင်ပေါ်မတက်ခင်မှာ... ဆင်တာရိုကို ကွန်ရိဒိုဆီ... သတင်းတစ်ခု ပို့ခိုင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့သေးတယ်။ သတင်းက အမှန်မဟုတ်ပါ။'

တွေ့ခဲ့တာ ပြောပြဖို့ပါ။ ချောက်ကမ်းပါးတွေပေါ်မှာ ချထားတဲ့ ဂျပန်အမြောက်တွေ အများစုဟာ အတုလုပ်ထားတဲ့ သစ်သားအမြောက်တွေပါ။ သူတို့အနေနဲ့ ကျွန်တော် တို့ကိုကြောက်လန့်ပြီး လုပ်ထားတာပါ။ သူတို့ရဲ့ ကာကွယ်ရေးအစီအစဉ်တွေက သနားဖို့တောင် ကောင်းပါတယ်။

'ကျွန်တော် ဖူဂျီ ... တောင်ပေါ်တက်တာ ... ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်ပါ ... တစ်ယောက်တည်း တက်ဖို့ပါ...။ ဒါပေမယ့် ... ဆင်တာရိုက ကျွန်တော် အိမ်နဲ့မနာခံပဲ လိုက်လာခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့ တောင်ထိပ်ရောက်ခါနီးမှာ သူတို့က တွေ့သွားပြီး ဝိုင်းတိုက်ကြတာပါ'

အိမ်ခင်းကောင်းကြောင့် အမ်းစထရောင်းသည် အပြင်ရှိ ဖူဂျီတောင်ကို လှမ်းကြည့် မိပြန်သည်။

'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားသင်္ဘောကို ဘယ်လို ပြန်ရောက်လာတာလဲ'ဟု မေးသည်။
အိမ်ခင်းသည် ရုတ်တရက် အဖြေမပေးနိုင်။ အချိန်အတန်ကြာမျှ ငြိမ်နေသည်။ ထို့နောက် မိုတ်ထားသည့် မျက်လုံးများကို ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။

'ရိုးရာအဖွဲ့ဝင် လူတွေ ... သူတို့ချင်း ... တိုက်ကြတယ်၊ တချို့က ... ကျွန်တော် တို့ကို ... တိုက်ချင်ကြတယ် ... ကျွန်တို့လူတွေက ... အဲဒီလူတွေကို ... တားကြတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ... မိသွားတော့ ... ဝေါတစ်ခုပေါ် ... ၄က်တင်ပြီး ... ကမ်းခြေဘက် ခေါ်သွားတယ်'

'ပြီးတော့ ဘယ်လိုလွတ်လာသလဲ'

'ကျွန်တော် ... မလွတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို မမ်းသွားတဲ့ လူစုကို နောက်တစ်ဖွဲ့က ဝင်တိုက်တယ်။ သူတို့က ဖမ်းပြီး ဒီသင်္ဘောကို သူတို့ဖာသာသူတို့ လာဖို့သွားတာ'

အမ်းစထရောင်းသည် ချက်ခြင်းပင် ပြင်ဆင်ရသည်များကို ပြေးရှည်သတိရသည်။

'အခုမှပဲ ရှင်းသွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ပျက်စီးမယ့် ဘေးကြီးတစ်ခုက သိသိကလေးကပ်ပြီး လွတ်လာခဲ့တာပါလား။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ စိတ်ဓါတ်ကောင်း တဲ့ လူမျိုးတွေကိုသွားပြီး မြိမ်းခြောက်တာဟာ အလွန်ကြီးမားတဲ့ အမှားကြီးတစ်ခုကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြတာပဲ'

အိမ်ခင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။ 'သူတို့ဟာ ... ဓေတနာကကျချင် ကျမယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ သတ္တိကောင်းတယ်၊ ရဲရင့်တယ်၊ မာန်မာန်ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ ကိုယ့်နိုင်ငံထဲမှာ တိုင်းရင်းသားအင်ဒီးယန်းတွေအပေါ်မှာ ဒီအမှားမျိုးတွေ ကျူးလွန်ခဲ့ပြီးပြီ ...'

အမ်းစထရောင်းသည် လက်ဖက်ခင်းနံရောင်အိမ်ခင်းအား အချိန်အတော်ကြာမျှ ကြည့်နေသည်။ 'ခင်ဗျား ဘာပြုလို့ ဖူဂျီတောင်ပေါ်ကို တက်ရတာလဲ ... နေရာတိ'

ဟုမေးသည်။

'ဘယ်လိုစိတ်နဲ့ ဒီလိုအထူးအဆန်း အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရတာလဲ'

'ကျိုးကြောင်းဆီလျော်အောင်တော့ ... ကျွန်တော် ရှင်းမြေတတ်ဘူးဟု အိမ်ခင်းက ပြောသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ပထမဆုံး ဒီကိုရောက်လာတော့ ဖူဂျီကို မြင်ခဲ့တယ်။ လရောင်ထဲမှာ အင်မတန်လှတဲ့ အမြင်အာရုံတစ်ခုပါ။ အဲဒီညက ကျွန်တော် အလွန်ထူးဆန်းတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခု မက်ခဲ့တယ် ... အိပ်မက်က ဖူဂျီတောင်အကြောင်းပဲ အဲဒီကတည်းက ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ အင်အားအလွန်ကြီးမားတဲ့ ခံစားမှုတွေ ဝင်လာခဲ့ပါတယ်'

'ဘယ်လို ခံစားမှုမျိုးတွေလဲ'

'အလွန်ထူးဆန်းတဲ့ နားလည်မှုတစ်ခုပေါ့ ... ဆီးနှင်းတွေကြားထဲက ဖူဂျီ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ကျွန်တော် ... ရောက်နေတယ် ... ညရဲ့ကောင်းကင်လွှာကြီးကို ကျွန်တော်ဆွဲချပြီး တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပတ်ထားတယ်။ အဲဒီအိပ်မက်ကို နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ထဲမှာ ရေးထားဖို့ ကျွန်တော်ကြိုးစားခဲ့သေးတယ်'

အိမ်ခင်းသည် ခေါင်းအုံးပေါ်မှ ဦးခေါင်းကိုထူသည် 'ခင်ဗျားနားလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မစ္စတာ အမ်းစထရောင်းဟု ပြောသည်။ 'အခုမှ ကျွန်တော်တို့သိလာတယ်။ အဲဒီ ခံစားမှု တွေကြောင့် ကျွန်တော်ကမ်းခြေဆီ ရေကူးပြီး တက်သွားခဲ့တာ'

အမ်းစထရောင်းသည် စိတ်လှုပ်ရှားနေသော အိမ်ခင်းကိုကြည့်ကာ စိတ်ပူလာ သည်။ ကပြကရာထရူ အိမ်ခင်းပန်းများကိုကိုင်ကာ အိပ်ရာပေါ် ပြန်လှည့်သွားအောင် အားထုတ်သည်။ သို့သော်လည်း မရ။ အိမ်ခင်းသည် ဖျတ်ခနဲ ထိုင်ကာ အပေါက်မှနေ၍ အပြင်သို့ မျှော်ကြည့်နေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ဟာ ကြောက်စရာ အလွန်ကောင်းတဲ့ အမှားတွေကိုပဲ ထပ်တလဲလဲ လုပ်နေခဲ့ကြတာပဲ။ အမြဲတန်းအကြောင်းမရှိပဲ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သတ်ကြ၊ ဖြတ်ကြ။ ဒီထဲမှာအနာတရဖြစ်အောင် လုပ်ကြနဲ့၊ မှားပြီးရင်း မှားနေကြတုန်းပဲ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းကလေး ရှိနေတဲ့အမှန်တရားကို နားမလည် ကြလို့ပါ'

'ကျွန်တော့်လူတွေရဲ့ သဘောသဘာဝတွေထဲမှာ ဆိုးဝါးတဲ့ အပိုင်းတစ်ပိုင်းက ရှိနေတယ်။ အဲဒီအပိုင်းက သတ်ဖြတ်နေရတဲ့ အလုပ်ကို သိပ်ပြီးနစ်သက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆိုးယုတ်မှုကို ကျော်လွှားအောင်မြင်နိုင်ပါတယ်' သူသည် စကားဆက်တိုက်ပြော လိုက်ရသဖြင့် ပင်ပန်းသွားဟန်ရှိ၏။ ဖျတ်ခနဲ စကားကိုဖြတ်ကာရပ်ထားသည်။

'အဲဒါကို ကျွန်တော်တို့နားလည် သဘောပေါက်အောင် မကြိုးစားကြရင် ဘဝနဲ့ အလှတွေအားလုံးဟာ နောက်ဆုံးမှာ ဖျက်စီးခြင်းနဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းနဲ့ ဆိုးတဲ့ အဆိုးတရားတွေရဲ့ ဝါးမျိုးခြင်းကို ခံရပါလိမ့်မယ်'

'ခဏနေပါဦးလား ရောဘတ်အိဒင်၊ ခင်ဗျားခဏနားလိုက်ပါဦး'ဟု အမ်းစထရောင်းက ချောချောမောမောပြောသည်။

အိဒင်အနေဖြင့် ရှိသမျှခွန်အား ကုန်ခမ်းသွားဟန်တူ၏။ သူသည် ခေါင်းအုံးများ ထက်သို ပြန်၍လဲကျသွားသည်။ 'ကျွန်တော့်ဒဏ်ရာတွေ သိပ်ပြင်းထန်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ... သိ ... သိပါတယ်'ဟု ပြောသည်။ 'ကျွန်တော် ... နောက်ဆုံးတစ်ခု မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ။

'ပြောပါ ... ရပါတယ်'

'ဒီခရီးတစ်လျှောက်လုံး ရေးလာခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်၊ ကျွန်တော့်အခန်းထဲမှာရှိပါတယ်။ တကယ်လို့ ဒီဒဏ်ရာတွေကြောင့် ကျွန်တော် သေသွားရင် အဲဒီစာအုပ်ကို ခင်ဗျားယူပါ။ ကျွန်တော့်သား ဂျွန်နုသန့် အရွယ်ရောက် လာတဲ့အခါ၊ သူ့ကို ဖတ်ပြပါ ... ပြီးရင် ခင်ဗျားသိထားသမျှကို ရှင်းပြပေးပါ'

'တာဝန်ယူပေးပါမယ်'

ထိုခဏမှာပင် လူနာအခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီး အတွင်းသို့ အရာခံဗိုလ်ဟာရစ္စ ဝင်လာသည်။ အမ်းစထရောင်းအား အလေးပြုကာ ဘေးတစ်ဖက်သို့ ရွှေ့ရပ်သည်။

'ပေးထားတဲ့အချိန် ငါးမိနစ်ပြည့်သွားပါပြီ မစ္စတာအမ်းစထရောင်း ပြန်ဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်'

သာသနာပြုသည် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ အိဒင်အား သောကအလွန် မကင်းသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ငုံ့ကြည့်သည်။ 'ခင်ဗျားပြန်ပြီး နေကောင်းလာ အောင်ရော၊ ဆင်တာရီရဲ့ ဝိညာဉ်အတွက်ပါ ကျွန်တော်ဆုတောင်းပေးပါမယ်။ လောလောဆယ်မှာတော့ ... ခင်ဗျားကို ဘုရားသခင်က ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... မစ္စတာအမ်းစထရောင်း'ဟု အိဒင်က ပြန်ပြောသည်။ သူသည် မစ္စတာအမ်းစထရောင်းဘက်သို့ လှည့်မကြည့်။ 'တစ်နေ့ကျရင် ကျွန်တော် ဆင်တာရီကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ဖူဂျီတောင်ကို တက်ရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထား ပါတယ်။ အဲဒီတစ်ခေါက်ဆိုရင် ကျွန်တော်တောင်ထိပ်ကို မရောက်ပဲ မနေဘူး၊ ရောက်ကို ရောက်ရမယ်'

အမ်းစထရောင်းက အိဒင်ပန်းကို နှုတ်ဆက်သည့်အနေဖြင့် အသာအယာတို့သည်။ ထို့နောက် အရာခံဗိုလ်၏ နောက်မှလိုက်သွားသည်။ သူသည် တံခါးကို မပိတ်မီ နောက်သို့တစ်ကြိမ် လှည့်ကြည့်သည်။ အိဒင်သည် အိပ်ရာထက်တွင် ငြိမ်ဆိတ်စွာ လဲလျောင်းလျက်ရှိသည်။

အိဒင်မျက်နှာသည် ဖြူဖတ်ဖြူယောင် အမ်းစထရောင်း၏စိတ်ဘွင် အိဒင် တစ်ယောက် အသက်ရှူရပ်သွားပြီဟု ထင်နေမိ၏။ အိဒင်မျက်လုံးအစုံသည် ပွင့်နေ

သော်လည်း မျက်တောင်ခပ်ခြင်းမရှိဟု သူထင်သည်။ အိဒင်သည် ဆီးနှင်းများ ဆောင်း ထားသည့် တောင်ထိပ်ကို ကြည့်နေလေသလား။

ဆတ်စံကွီဟန်နာ အပါအဝင် သင်္ဘောလေးစီးသည် ယိဒိုပင်လယ်အော် တလျှောက် အောက်ဘက်သို့ ရွေ့လျားလျက်ရှိ၏။ စစ်သင်္ဘောကြီးများ ဦးတည် နေကြသည်မှာ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာဆီသို့ ...

မောင်ထွန်းသူ
၁၊ ကော်တင်ဘာလ-၂၀၀၄

Faint Burmese text at the top of the left page, likely bleed-through from the reverse side.

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့

နောက်ဆက်တွဲ

ဤကဲ့သို့သော ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ်ကို ရေးရာ၌ တစ်ခုတည်းသော သမိုင်းဖြစ်ရပ် အပေါ်၌သာ အဓိကထား၍ အခြေခံရပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဝတ္ထုနှင့်သမိုင်းကြား ကွာခြားမှု နှင့်ပတ်သက်၍ ဘယ်နေရာ၌ မျဉ်းသားရမည်ကို အငြင်းပွားဖွယ်ရာများ ပေါ်လာကောင်း ပေါ်လာနိုင်ဖွယ်ရာရှိပါသည်။ ဤဝတ္ထုတွင်ပါရှိသည့် ဂျပန်နှင့်အမေရိကန်ကြား ပထမဆုံး ဖြစ်ပွားခဲ့ရသည့် ဇာတ်ဆန်ဆန်ဝဋ်ပွဲကွဲ၏ အချက်အလက်များမှာ လူသိ သိပ်မများ သေးပါ။

ဥပမာပြရလျှင် ထိုဖြစ်ရပ်ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာခါမှ ထို ဖြစ်ရပ်တွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ခဲ့သော ဂျပန်ဆာမူရိုင်းတစ်ဦးက ကုရိဟာမာရွာ၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့စဉ်က မဏ္ဍပ်အောက်၌ လျှို့ဝှက်၍ တွင်းတစ်တွင်း တူးထားခဲ့သည့် အချက်ကို ဖော်ထုတ်ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က လူသတ်ခါးများ ကိုင်ခွဲထားသည့် လက်နက်ကိုင်စစ်သည်များသည် အမှန်အတိုင်း ပြောရမည်ဆိုပါက ကွန်မီဒိုပါရီထိုင်နေသည့် ကုလားထိုင်အောက် တွင်းထဲ၌ ဝပ်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ အမှန်တော့ ပါရီသည် ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်နေ ရှာသော အိမ်ရှင်များအား အတင်းအကြပ်ပြုကာ ရှေးယခင်က အစဉ်အလာမရှိခဲ့သော အထူးအခွင့်အရေး တစ်ရပ်ကို ရယူခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ထိုစဉ်က ကွန်မီဒိုကိုယ်တိုင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသော 'ဦးစီး သင်္ဘော' (Flagship) ဆတ်စီကွီဟန်နာ ပေါ်သို့ စေလွှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည့် ဆာမူရိုင်း တစ်ဦးကလည်း အဖြစ်မှန်တစ်ခုကို ပြောပြခဲ့သည်။ ဒုတိယအခေါက် သွားခဲ့ရသည့်အခါ အဓိပ္ပာယ်ကင်းခဲ့သည့် လူသတ်မှု ကျူးလွန်သော အနေအထားမျိုး ရောက်သွားတော့ မလိုဖြစ်ခဲ့ရပါသည်ဟု သူက ထုတ်ဖော်ဝန်ခံခဲ့လေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု စစ်သင်္ဘောများ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့သည့် သမိုင်းဝင် ညက ကောင်းကင်ယံတွင် အလွန်ထူးဆန်းသည့် အပြာရောင်အလင်းတန်းကြီးတစ်ခု အလွန်တောက်ပစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ ဤဖြစ်ရပ်ကို ဂျပန် သမိုင်းမှတ်တမ်းစာအုပ် အများအပြားတွင် အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤတစ်ချက်မှာ စိတ်ကူးယဉ်မှုထက်ပို၍ ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

အမှန်တော့ သမိုင်းဝတ္ထုဆိုသည်မှာ သမိုင်းနှင့်ခြားနားသော ပုံသဏ္ဍာန် (သို့မဟုတ်) ပုံစံ (Form) တစ်ခု ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သမိုင်းပညာရှင်များ ကိုယ်တိုင်က အကြောင်းအရာများကို စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ကာ သူတို့ဝတ္ထုများကို မိမိတို့လိုရာ ရှုဒေါင့်မှ အမြင်များဖြင့် ရေးထားခြင်းကြောင့်ပေတည်း။ တကယ်တော့လည်း ထိုဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပွားခဲ့စဉ်က ကျွန်တော်တို့သည် ထိုနေရာ၌ ရှိနေခဲ့ကြသည်မဟုတ်။

သို့တစေလည်း ရေကြောင်းအတိမ်အနက်ကို တိုင်းထွာသည့် ဖြစ်ရပ်များမှာ အမှန်ကကယ်ပြုလုပ်ခဲ့သည့် လုပ်ရပ်များ ဖြစ်ပေသည်။ ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်ပြောလိုသော အချက်မှာ ဤဝတ္ထုတွင်ပါရှိသော ဇာတ်ကောင်အားလုံး၏ အမည်များသည် ကျွန်တော်စိတ်ကူးမှ ထွက်လာသော အမည်များ ဖြစ်ပါသည်။ ချွင်းချက်ဟူ၍ တစ်ခုကည်းသာရှိရာ ယင်းမှာ အဓိကဇာတ်ဆောင် ကွန်မိုဒိုမက်သူးကဲလ်ဘရိတ်ပါရီ ဖြစ်သည်။

ပါရီနှင့်ပတ်သက်နေသည့် ဖြစ်ရပ်အများစုသည် စာရေးဆရာတစ်ဦး၏ စိတ်ကူးယဉ်မှုမှ ဖန်တီးပေါက်ပွားလာသည်ဟု ထင်မှတ်ဖွယ်ရာရှိသော်လည်း အမှန်အားဖြင့် တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်များက ပိုများပါသည်ဟု ဆိုနိုင်စေရာ ရှိလေသည်။ ယိုးပြင်လည်း ဤဝတ္ထုထဲ၌ ပါရှိနေသည့် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာလည်း တကယ်တော့ ဖြစ်စဉ်များထဲ၌ သူနှင့်တွဲဖက် ပါဝင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်သော်လည်း ဝတ္ထုဇာတ်ကောင်များအဖြစ်သာ ရယူထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သမိုင်းတွင် အလွန်ထူးခြားခဲ့သည့် ဤဖြစ်ရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အချိန်ကာလ၊ ဖြစ်ပွားခဲ့ရာ နေရာဒေသနှင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်များ (စကြဝဠာ) ကောင်းမွန် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် သဘာဝဖြစ်စဉ် အပါအဝင်)အပေါ် ကျွန်တော်အပီအပြင် များလှည့်နိုင်ရေးအတွက် ကျွန်တော်အဖို့မြဲခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ စာအုပ်စာတမ်း အများအပြားရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်အတွက် ကျေးဇူးအကြီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှာ 'လူချီင်းများ ရောက်ရှိလာခြင်း'၊ ဂျပန်နိုင်ငံတွင်း၌ အနောက်ပိုင်းဒေသမှ အခြေလာချသူတိုင်း၏

ဇာတ်လမ်း ၁၈၅၃-၁၈၇၀ 'The Coming of the Barbarians. The Story of Western Settlement in Japan 1853-1870' အမည်ရှိ ထူးခြားထင်ရှားသော စာအုပ်ရေးခဲ့သူ စာရေးဆရာပက်ဘား (Pat Barr) ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းစာအုပ်ကို မြိတ်နီနိုင်ငံနှင့်အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့၌ ၁၇၆၀-ပြည့်နှစ်များအတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က အကောင်းဆုံးသော ဂျပန်သမိုင်းစာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဤဝတ္ထုအတွက် လန်ဒန်စာကြည့်တိုက်များသို့ လှည့်လည်သွားလာပြီး သူတေသနလုပ်နေစဉ်အတွင်း ထိုစာအုပ်သည် ကျွန်တော်လက်ထဲရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

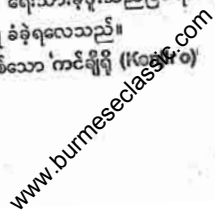
တစ်ရက်တွင် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်မှူးရပ်ဇာတ် နေဝင်ခံချိဖြူသို့ အလည်ရောက်သွားခဲ့ရာ ဖြူထံရှိ စာအုပ်အရောင်းသမားတစ်ဦးက စာရေးဆရာပက်ဘားမှာလည်း နေဝင်ခံချိဖြူသားပင် ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ပက်ဘားသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ခြင်း အပါအဝင် နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းပြည်များ၌သာ အချိန်ကုန်လျက်ရှိသဖြင့် နေဝင်ခံချိသို့ ပြန်ရောက်မလာခဲ့။

မကြာသေးခင်ကမူ ပက်ဘားသည် နေဝင်ခံချိသို့ပြန်လာပြီး နေထိုင်သည်။ ကျွန်တော်နှင့်တွေ့ရှိ ချိန်းလိုက်သည့်အခါ အဆင်ပြေသည်။ လူချွင်းဆုံမိကြသည့်အခါ သူနှင့်ကျွန်တော်သည် ကလေးဘဝက ပိုက်ဟောလမ်းထောင့်တွင် တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် ကိုက်နှစ်ဆယ်အကွာ၌ နေထိုင်ခဲ့ကြဖူးသည်ကို စကားစပ်မိခဲ့ပြီး သိရှိခဲ့ကြရပါသည်။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်ခန့်၊ တစ်ကျောင်းတည်း အတူတူ တက်ခဲ့ဖူးသည်။ နှစ်ဦးစလုံး၏ မိဘများနှင့်မိသားစုများသည် အချင်းချင်း သိကျွမ်းကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် ကျောင်းသို့ အခြားကလေးများနှင့်အတူ လမ်းလျှောက်၍ သွားလေ့ရှိကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြပြီး နောက်ပိုင်း မကြာခင်မှာပင် ပက်ဘားသည် အသက်ဆုံးပို့နီးသည့် ရောဂါတစ်ခု ရရှိခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော်သည် ဂျပန်နှင့်ပတ်သက်၍ သူ့အသိ၊ သူ့အမြင်များကို ဆွေးနွေးသိနားလည်စွာ ရခဲ့ပါသည်။ ပက်ဘားသည် တရုတ်နှင့်အိန္ဒိယနိုင်ငံများအကြောင်း စာအုပ်အတော်များများ ရေးခဲ့ဖူး၏။ ဂျပန်နှင့်ပတ်သက်၍ The Deer Cry Pavilion - A Story of Westerners In Japan 1868-1905 အမည်ရှိ စာအုပ်တစ်အုပ်လည်း ရေးသားခဲ့ဖူးသည်ဖြစ်ရာ ထိုစာအုပ်မှာလည်း စာအုပ်ကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြု ခံခဲ့ရလေသည်။

ထို့နောက် ပက်ဘားသည် ဆယ့်ကိုးရာစု၏ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်သော 'ကင်ချီဂျီ (Kobayashi)

ကိုရေးသားခဲ့သည်။ ယင်းစာအုပ်များသည်လည်း ဂျပန်နိုင်ငံနှင့်ပတ်သက်၍ နိုင်ငံတကာ၌ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော စာအုပ်များပင်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်အဖို့ ကြီးမားထူးခြားသော နားလည်မှုများကို အများကြီးရရှိခဲ့ပါသည်။

ဤဝတ္ထုအတွက် နောက်ခံကားရှာဖွေရာ၌ များစွာအထောက်အကူပြုခဲ့သော သမိုင်းစာအုပ်များလည်း ရှိပါသည်။ ယင်းတို့အထဲတွင် 'Narrative of the Expedition an American Squadron to the China Seas and Japan — performed in the years 1852, 1853 and 1854 by Francis L. Hacoaks (New York, 1856) The Mikado's Empire, Book 1, History of Japan 660 BC to 1872 (New York, 1887) by William Elliot Griffis, India, China and Japan (1857) by Bayard Taylor (သူသည် သင်္ဘောနက်ကြီးများနှင့် လိုက်ပါသွားခဲ့ဖူးသည်)နှင့် A Journal of the Perry Expedition to Japan published by Wills Williams (သင်္ဘောနက်ကြီးများတွင် ပါသွားခဲ့သည့် စကားပြန်)စသည်တို့ ပါဝင်လေသည်။

ဤဘက်စေတီကျခါမှ ထုတ်ဝေခဲ့သော Black ships off Japan by Arthur Walworth စာအုပ်သည်ထူးခြားသည်။ အလားတူ ထူးခြားထင်ရှားခဲ့သည့် မက်သူးကဲလ်ဘာရိတ်ပါရီ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်နှစ်အုပ်မှာ Old Bruin by S.E Marrison နှင့် The Great Commodore by Edm Barrows တို့ဖြစ်ပေသည်။

ဂျပန်တို့၏ သမိုင်းနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အခြားသောအမြင်များအတွက် ကျွန်တော်ကျေးဇူးတင်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ လန်ဒန်မြို့ပြတိသျှစာကြည့်တိုက်မှ အရှေ့တိုင်းနှင့် အိန္ဒိယဆိုင်ရာပစ္စည်းများ စုဆောင်းရေးဌာန ဒါရိုက်တာအင်သိုနီဗာရင်တန်ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး အလွန်ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာဖြင့် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ကျွန်တော်မှတ်တမ်းတင်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အသက်နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မျှသာရှိသေးသော ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည် ရှာလေဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည်မှာ ဤဝတ္ထုအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုပြုလုပ်နေစဉ်အတွင်း ကင်ဆာရောဂါနှင့် ခင်းရသည့်စစ်ပွဲ၌ ရဲရင့်စွာ ခုခံပိုက်ခိုက်ရင်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရရှာပေသည်။

ကျွန်ုပ်ရေးသားခဲ့သည့် 'ပီကင်းမှခါးစာခံ Hostage in Peking' စာအုပ်မှ ဤစာအုပ် 'တိုကျို Tokyo Bay'အထိ အားလုံးပေါင်း ဆယ်အုပ်ရှိခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည် ရှာလေသည် စာအုပ်များ ပြီးစီးရေးအတွက် အားပေးခြင်းနှင့်အပြုသဘောအဖန်သုံးသပ်ပေးခြင်း စသည်များကို ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ပျိုသို့သော အားပေးကူညီမှုကို လင်မယားချင်း တရားဝင်ကွာရှင်းပြီးသည့် များသောပိုင်းတွင်လည်း ဆက်လက်၍ ရရှိနေခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည်

မြန်မာစာအုပ်တိုက်

ကျွေးကျေးသော မိတ်ဆွေဘဝကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ သမီးနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ကလာရစ်ဘာနှင့်လူစီတို့ အဖို့တော့ထာဝစဉ် လွမ်းဆွတ်တသတမ်းတ နေရမည့်သူဖြစ်ပါ၏။

Anthony Grey
လန်ဒန်-နေ့ဦး ၁၇၉၆

မြန်မာစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

"ဂေ" ဆိုတာ

အနုပညာဖြစ်ပြီး

"ရှာ" ဆိုတာ

တတ်ကျွမ်းနားလည်သူလို အဓိပ္ပာယ်

"ဂေရှာမယ်" ဆိုတာ မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို

ရောင်းစားတဲ့ ပြည့်တန်ဆာမဟုတ်ဘဲ

ယောက်ျားတွေကို ဖျော်ဖြေပေးတဲ့ အနုပညာရှင် ...

MEMOIRS OF A
GEISHA
ARTHUR GOLDEN

ဆာယုရီ
ရဲမြလွင်

ပြန်ရွာစာအုပ်တိုက်
မုန်း- ၇၀ ၁၀ ၃၁

တိုကျို

မောင်ထွန်းသူ

BURMESE
CLASSIC
.COM

TOKYO BAY
BY ANTHONY GREY